

OTRDIENA, 2010. GADA 7. SEPTEMBRIS / CR\852507LV.doc
LV Ārējais tulkojums CR\852507LV.doc / Ārējais tulkojums
LV CR\852507LV.doc

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 09.05)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Stāvoklis Eiropas Savienībā (debates)

Priekšsēdētājs . – Es atklāju sēdi.

Nākamais punkts ir Eiropas Komisijas priekšsēdētāja paziņojums par stāvokli Eiropas Savienībā. Kā atceraties, vakar mēs runājām par apmeklētību vissvarīgākajās plenārsēžu debatēs Parlamentā. Prezidijs vakar izskatīja šo problēmu un ir tādās pašās domās kā Priekšsēdētāju konference par to, ka jāpalielina apmeklētība būtiskās debatēs. Mēs arī secinājām, ka vajag vairāk laika un ka jādomā par veidiem, kā varētu panākt labāku apmeklētību vissvarīgākajās debatēs. Pēc konsultācijām ar politisko grupu priekšsēdētājiem vakar vakarā es vēlos jūs informēt, ka šoreiz piedalīšanās pārbaudes procedūra netiks lietota. Es vēlos arī laipni lūgt jūs uz īpašām debatēm, kas — pēc mūsu dziļas pārliecības — ir ārkārtīgi svarīgas Eiropas Savienības nākotnei. Man ir prieks, ka apmeklētība ir pietiekami kupla, jo tādējādi debatēm ir radīti pareizie nosacījumi. Šī ir pirmā reize, kad mums notiek debates par stāvokli Eiropas Savienībā. Šis ir solis Eiropas parlamentārās struktūras virzienā. Lisabonas līgums mums ir devis īpašas pilnvaras, bet lielākas pilnvaras nozīmē lielāku atbildību. Mēs esam atbildīgi tiem 500 miljoniem pilsoņu, kuri mūs ievēlēja. Reizi gadā mēs diskutēsim par tādiem jautājumiem kā, piemēram, pašreizējā situācija un stāvoklis Eiropas Savienībā, politiskās, ekonomiskās un sociālās prioritātes, tas, kā Eiropas Savienībai jādarbojas un kā jāpieņem lēmumi, lai tiktu attaisnotas mūsu pilsoņu cerības. Tā ir Eiropas Savienības izpildinstitūcijas, Eiropas Komisijas, demokrātiskās pārraudzības daļa.

Šos ziņojumus mums sniegs Komisijas priekšsēdētājs. Es vēlos sveikt *Barroso* kungu. Es vēlos sveikt arī visus komisārus, kas atnākuši kopā ar *Barroso* kungu un ir ar mums šajā plenārsēžu zālē. Es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka Eiropas Parlaments jau ir daudz darījis, lai tuvinātos pilsoņiem un izveidotu iespējas demokrātiskai uzraudzībai un izpildinstitūcijas kontrolei. Jūlijā *Barroso* kungs iesniedza savu manifestu, un pagājušā gada septembrī, pirms mēs nolēmām viņu ievēlēt par Komisijas priekšsēdētāju, notika viņa sarunas ar visām politiskajām grupām. Eiropas Parlamenta komitejas arī uzklusēja visus komisārus. Eiropas Parlaments ir stājies jauna pamatnolīguma attiecībās ar Komisiju, un arī tas nodrošina Kopienas metodes darbību, kurai mēs šeit, Eiropas Parlamentā, stingri ticam. Visbeidzot

pēc dažām nedēļām tiks sniegta Komisijas likumdošanas programma 2011. gadam. Tā mēs pildām darbu, kuru mums uzticējuši Eiropas pilsoņi.

Barroso kungs, laiks, kurā mēs dzīvojam, nav viegls un ir problēmu pilns. Mēs esam pārliecināti, ka Eiropas Komisija izpildīs savus pienākumus un savu līgumu sarga uzdevumu un būs likumdošanas iniciatīvu un projektu avots Eiropas Savienībā. Mēs ar nepacietību gribam dzirdēt Komisijas viedokli par stāvokli Eiropas Savienībā, par to, kas darāms, un par daudzām lietām Eiropas Savienībā, kas vēl ir jāatrisina.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti! Ir liela privilēģija uzrunāt Parlamentu, sniedzot pirmo ziņojumu par stāvokli Eiropas Savienībā. No šīs dienas sākot, ziņojums par stāvokli Eiropas Savienībā būs notikums, ar kuru mēs iezīmēsim sava darba plānu nākamajiem 12 mēnešiem.

Daudziem lēmumiem, kurus mēs nākamgad pieņemsim, būs ilgtermiņa iedarbība. Tie noteiks, kāda veida Eiropu mēs gribam. Tie noteiks iespēju Eiropu, kurā centīgie tiek atzīti un trūcīgie netiek atstāti novārtā. Tā būs Eiropa, kas ir atvērta pasaulei un atvērta tās ļaudīm. Eiropa, kas nodrošina ekonomisku, sociālu un teritoriālu kohēziju.

Pagājušajā gadā ekonomikas un finanšu krīze lika Eiropas Savienībai saskarties ar vislielākajām grūtībām, kādas tai jebkad bijušas. Kā nekad iepriekš izgaismojās mūsu savstarpējā atkarība un tika pārbaudīta mūsu solidaritāte.

Atskatoties uz to, kā mēs reaģējam, es uzskatu, ka mēs esam izturējuši pārbaudījumu. Mēs esam devuši daudzas vajadzīgās atbildes — par finansiālu palīdzību dalībvalstīm, kuras saskaras ar ārkārtas apstākļiem, par ekonomikas pārvaldību, par finanšu regulēšanu un par izaugsmi un darbavietām. Mēs esam spējuši radīt pamatlaukumu, uz kā modernizēt savu ekonomiku. Eiropa ir parādījusi, ka tā atgūsies un ka ar to jārēķinās. Ir pierādījies, ka tie, kuri pareģoja Eiropas Savienības sabrukumu, ir kļūdījušies. Eiropas iestādes un dalībvalstis ir apliecinājušas savu vadītspēju. Mana vēsts katram eiropietim ir tāda, ka jūs varat uzticēt Eiropas Savienībai darīt visu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu jūsu nākotni.

Ekonomiskās izredzes Eiropas Savienībā šodien ir labākas nekā pirms gada, pateicoties, cita starpā, arī mūsu izlēmīgajai rīcībai. Atlabšanas temps Eiropas Savienībā palielinās, lai arī neizlīdzināti. Izaugsme šajā gadā būs augstāka par sākotnēji prognozēto. Bezdarba līmenis, lai gan joprojām pārāk augsts, ir beidzis pieaugt. Skaidrs, ka nenoteiktība un riski saglabājas, tostarp arī ārpus Eiropas Savienības.

Mēs nedrīkstam ļauties ilūzijām. Mūsu darbs noteikti vēl nav galā. Pašapmierinātībai nav vietas. Bezdarbs ir ārkārtīgi svarīga problēma. Budžeta paplašināšanai bija sava nozīme, pretojoties ekonomiskās aktivitātes kritumam. Bet tagad ir laiks iet ārā. Bez strukturālām reformām mēs neradīsim ilgtspējīgu izaugsmi. Nākamie 12 mēneši mums jāizmanto reformas programmas paātrināšanai. Tagad ir laiks modernizēt mūsu sociālo tirgus ekonomiku, lai tā būtu globāli konkurētspējīga un reaģētu uz demogrāfijas problēmām. Tagad ir laiks veikt pareizos ieguldījumus mūsu nākotnē.

Eiropai šis ir patiesības mirklis. Eiropai jāparāda, ka tā ir kaut kas vairāk nekā 27 dažādi nacionāli risinājumi. Mēs vai nu peldam kopā vai grimstam atsevišķi. Mums būs panākumi vienīgi tad, ja, rīkojoties valsts, reģiona vai vietējā līmenī, mēs domāsim eiropiski.

Šodien es nosaukšu mūsu kopējā darba prioritātes nākamajam gadam. Es šeit nevaru pievērsties katram Eiropas politikas jautājumam vai iniciatīvai, ko mēs uzņemamies. Ar priekšsēdētāja *J. Buzek* palīdzību es jums nosūtīšu pilnīgāku programmas dokumentu.

Būtībā nākamajā gadā es saskatu piecas galvenās problēmas Eiropas Savienībai: ekonomikas krīzes risināšanu un pārvaldību; darbavietu izaugsmes atjaunošanu, paātrinot stratēģijā „Eiropa 2020” noteikto reformu programmu; brīvības, tiesību un drošības jomas celtniecību; sarunu uzsākšanu par mūsdienīgu ES budžetu un savas ietekmes palielināšanu globālajā arēnā.

Ļaujiet man sākt ar ekonomikas krīzi un pārvaldību. Šogad nesen mēs rīkojāmies izlēmīgi, kad eiro zonas dalībniekiem un pašam eiro bija vajadzīga mūsu palīdzība.

Mēs esam saņēmuši rūgtu mācību. Tagad mēs īstenojam svarīgu uzlabojumu ekonomikas pārvaldībā. Komisija maijā un jūnijā nāca klajā ar savām idejām. Tās ir tikušas labi uzņemtas gan Parlamentā, gan darba grupā, ko vada Eiropadomes priekšsēdētājs. Šis ir pamats, uz kura tiek būvēts konsenss. Mēs sniegsim vissteidzamākos normatīvos priekšlikumus 29. septembrī, lai nezaudētu aktualitāti.

Budžeti, kas nav ilgtspējīgi, padara mūs ievainojamus. Parāds un deficīts ved pie uzplaukuma un bankrota, un tie izjauc sociālās drošības tīklu. Nauda, kas izdota par parāda apkalpošanu, ir nauda, ko nevar izdot ne sociālam labumam, ne arī, lai sagatavotos izmaksām, ko rada iedzīvotāju novecošanās. Parāda uzņemšanās rada nenoturīgu valsti. Mūsu priekšlikumi stiprinās Stabilitātes un izaugsmes paktu ar palielinātu uzraudzību un izpildes nodrošināšanu.

Mums jānovērš nopietns makroekonomiska līdzsvara trūkums, īpaši eiro zonā. Šā iemesla dēļ mēs izvirzījām priekšlikumus laicīgi konstatēt aktīvu „burbuļus”, konkurētspējas trūkumu un citus nelīdzsvarotības avotus.

Es tagad redzu valdību gatavību pieņemt stingrāku pārraudzību, kas balstās uz atbilstības stimuliem un agrīnākām sankcijām. Komisija stiprinās sevi kā neatkarīgu tiesnesi un jauno noteikumu izpildītāju. Mēs pielāgosim valūtas savienību patiesai ekonomiskai savienībai.

Ja reformas tiks īstenotas, kā mēs ierosinām, tās arī garantēs eiro ilgtermiņa stabilitāti. Tā ir mūsu ekonomisko panākumu atslēga.

Lai ekonomika augtu, mums vajag arī spēcīgu un stabilu finanšu nozari — nozari, kas kalpo reālajai ekonomikai un lepojas ar pienācīgu regulējumu un pienācīgu uzraudzību.

Mēs veicām pasākumus, lai palielinātu banku pārredzamību. Situācija pašlaik ir labāka, nekā tā bija pirms gada. Publicējot spriedzes testa rezultātus, bankām tagad jābūt spējīgām izsniegt savstarpējus aizdevumus, lai kredīti varētu plūst pie Eiropas pilsoņiem un uzņēmumiem.

Mēs esam ierosinājuši aizsargāt cilvēku uzkrājumus līdz EUR 100 000. Mēs ierosināsim aizliegt ļaunprātīgu nesegtu īsās pozīcijas vērtspapīru pārdošanu. Mēs risināsim kredītriska mijmaiņas darījumus. Laiks, kad tika slēgtas derības par ugunsgrēku kāda cita mājā, ir pagājis. Mēs joprojām iestājamies par to, ka vispirmām kārtām pašām bankām, nevis nodokļu maksātājiem, ir jāsedz savu neveiksmju risku izmaksas. Mēs izstrādājam tiesību aktus, lai pasludinātu ārpus likuma prēmijas par ātriem ieguvumiem šodien, kas kļūst par lieliem zaudējumiem rītdien. Kā daļu no šīs pieejas es aizstāvu arī nodokļus par finanšu darbībām, un šoruden mēs nāksim klajā ar priekšlikumiem.

Politiskā vienošanās par finanšu uzraudzības dokumentu kopumu, kas tikko kā noslēgta, ir ļoti laba ziņa. Pamatojoties uz *J. de Larosière* ziņojumu, Komisijas priekšlikumi dos mums efektīvu Eiropas uzraudzības sistēmu. Es gribu pateikties Parlamentam par konstruktīvo nozīmi, kāda tam ir bijusi, un es ceru, ka šajā mēnesī tas dos mums savu galīgo piekrišanu.

Mēs arī turpināsim darbu pie regulējuma. Jūs drīz saņemsiet iniciatīvas par atvasinājumiem, turpmākus pasākumus attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām un pamatnostādni attiecībā uz rezolūciju par banku un krīzes vadību. Mūsu mērķis ir izveidot reformētu finanšu nozari līdz 2011. gada beigām.

Veselīgas valdības finanses un atbildīgi finanšu tirgi dod mums pārliecību un ekonomisku spēku ilgspējīgai izaugsmei. Mums jāvirzās tālāk par debatēm starp fiskālo konsolidāciju un izaugsmi. Mums var būt gan viena, gan otra.

Godātie deputāti, stabils publiskās finanses ir līdzeklis, lai sasniegtu mērķi: izaugsmi un darbavietas. Mūsu mērķis ir izaugsme — ilgspējīga un iekļaujoša izaugsme. Tā ir mūsu visaptverošā prioritāte. Tieši tur mums jāveic ieguldījumi.

"Eiropa 2020" sākas tagad. Mums jāveic priekšdarbi un jāpaātrina tās mūsu darba programmas reformas, kuras visvairāk veicina izaugsmi. Tas varētu celt izaugsmes līmeņus par vienu trešdaļu līdz 2020. gadam.

Tas nozīmē koncentrēšanos uz trim prioritātēm: vairāk cilvēku darbavietās, mūsu uzņēmumu konkurētspējas palielināšanās un vienotā tirgus padziļināšanās.

Ļaujiet sākt ar ļaudīm un darbavietām. Vairāk nekā 6,3 miljoni cilvēku ir zaudējuši darbu kopš 2008. gada. Katram no viņiem ir jābūt iespējai atgriezties darbā. Eiropas nodarbinātības vidējais līmenis cilvēkiem vecumā no 20 līdz 64 gadiem ir 69 %. Mēs esam vienojušies, ka tam jāpaceļas līdz 75 % līdz 2020. gadam, īpaši iekļaujot darbaspēkā vairāk sieviešu un gados vecāku darbinieku.

Lielākā daļa nodarbinātības politikas paliek dalībvalstu kompetencē. Mēs to zinām. Bet mēs nepaliksim stāvam nomaļus. Es gribu tādu Eiropas Savienību, kas palīdz saviem ļaudīm apgūt jaunas iespējas, un tā ir sociāla un iekļaujoša. Tā ir Eiropa, kuru mēs celsim, ja dalībvalstis, Eiropas iestādes un sociālie partneri virzīsies uz priekšu mūsu kopējā reformas darba programmā.

Tās centrā ir jābūt prasmēm un darbavietām, un ieguldījumam mūžizglītībā. Tai jāpievēršas vienotā tirgus izaugsmes potenciāla atraisīšanai, lai būvētu spēcīgāku vienoto tirgu darbavietām.

Iespējas ir. Mums ir ļoti augsti bezdarba līmeņi, taču Eiropai tagad ir četri miljoni brīvu darbavietu. Vēl šogad Komisija ierosinās „Eiropas vakanču uzraudzību”, kas rādīs cilvēkiem, kur Eiropā ir darbavietas un kādas prasmes ir vajadzīgas. Mēs piedāvāsim plānus arī par Eiropas prasmju pasi.

Mums jārisina arī nabadzības un atstumtības problēmas. Mums jānodrošina, lai visneaizsargātākie netiktu atstāti novārtā. Tam pievēršas mūsu „Eiropas Platforma cīņai pret nabadzību”. Tā apvienos Eiropas rīcību neaizsargātu grupu, piemēram, bērnu un vecu cilvēku labā.

Tā kā arvien vairāk cilvēku ceļo, studē vai strādā ārzemēs, mēs stiprināsim arī pilsoņu tiesības, viņiem dodoties aiz robežām. Komisija ne vēlāk kā šoruden pievērsīsies ilgstošiem šķēršļiem.

Izaugsmes pamatā ir jābūt mūsu uzņēmumu konkurētspējai. Mums jāturpina atvieglot dzīvi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tie nodrošina divas no katrām trim privātā sektora darbavietām. Galvenās raizes tiem rada inovācija un birokrātija. Mēs strādājam gan pie vienas, gan otras.

Vasaras sākumā Komisija izziņoja līdz šim vislielāko Septītās pētniecības pamatprogrammas pasākumu kopumu EUR 6,4 miljardu vērtībā. Šī nauda tiks piešķirta MVU, kā arī zinātniekiem.

Ieguldījums inovācijā nozīmē arī pasaules līmeņa universitāšu veicināšanu Eiropā. Es vēlos tās redzēt piesaistām Eiropas un pārējās pasaules visspožākos un vislabākos prātus. Mēs uzņemsimies iniciatīvu Eiropas universitāšu modernizācijā. Es vēlos redzēt Eiropu, kas ir spēcīga zinātnē, izglītībā un kultūrā.

Mums jāuzlabo Eiropas inovatīvie rādītāji ne tikai universitātēs, bet visā ķēdē no pētniecības līdz mazumtirdzniecībai, īpaši izmantojot inovācijas partnerības. Mums vajadzīga inovāciju Savienība. Nākamajā mēnesī Komisija iezīmēs ceļu, kā to panākt.

Būtisks pārbaudījums būs arī tas, vai dalībvalstis ir gatavas radikāli risināt jautājumu par patentu, kas ir spēkā visā Eiropas Savienībā. Mūsu novatori bieži samaksā desmitkārt dārgāk nekā viņu konkurenti Amerikas Savienotajās Valstīs vai Japānā. Mūsu priekšlikums ir iesniegts. Tas būtiski samazinās izmaksas un divkārsos segumu. Pēc diskusijām, kas ilgušas desmitiem gadu, ir laiks pieņemt lēmumu.

Mēs turpināsim mazināt arī birokrātiju. MVU tiek žņaugti noteikumu mezglojumos. 71 % no vadības personāla atzīst, ka vislielākais šķērslis viņu panākumiem ir birokrātija. Komisija ir iesniegusi priekšlikumus par EUR 38 miljardu gada uzkrājumu radīšanu Eiropas uzņēmumiem.

Inovāciju stimulēšana, birokrātijas mazināšana un augsti kvalificēta darbaspēka attīstīšana: tie ir veidi, kā arī turpmāk Eiropas ražošanai nodrošināt pasaules līmeni. Mēs gribam spēcīgu un mūsdienīgu industriālu bāzi Eiropā. Plaukstoša industriāla bāze Eiropā ir ārkārtīgi svarīga mūsu nākotnei. Nākamajā mēnesī Komisija nāks klajā ar jaunu industriālu politiku globalizācijas laikmetā.

Mums ir cilvēki, un mums ir uzņēmumi. Gan vieniem, gan otriem vajadzīgs brīvs un mūsdienīgs vienotais tirgus.

Iekšējais tirgus ir Eiropas lielākā vērtība, un mēs to neizmantojam pietiekami. Mums tas steidzami jāpadziļina. Tikai 8 % no 20 miljoniem Eiropas MVU iesaistās pārrobežu tirdzniecībā, vēl mazāk investīcijās. Pat internetā vairāk nekā trešajai daļai patērētāju trūkst pārlicības par pārrobežu pirkumiem. Pēc mana pieprasījuma M. Monti sniedza izcilu ziņojumu un ir identificējis 150 neesošu saišu un šauru vietu iekšējā tirgū. Nākamajā mēnesī mēs iezīmēsim ceļu, kā padziļināt vienoto tirgu ar visaptverošu un vērienīgu Vienotā tirgus aktu.

Enerģija ir būtisks dzinējspēks izaugsmei un centrāla prioritāte darbībai. Mums jāpabeidz iekšējā tirgus izveide enerģētiskā, jāveido un savstarpēji jāsavieno energotīkli un jānodrošina energoapgādes drošība un solidaritāte. Mums ar enerģētiku jāizdara tas pats, ko esam izdarījuši ar mobilajiem telefoniem: jādod patērētājiem reāla izvēle vienotā Eiropas tirgū. Tā radīs mums reālu enerģijas kopienu Eiropā.

Mums jāpadara robežas cauruļvadiem vai elektrības kabeļiem par nebūtiskām, mums vajadzīga infrastruktūra saules un vēja enerģijai, un mums jānodrošina, lai visā Eiropā mums būtu kopēji standarti — tā, ka automašīnu bateriju uzpilde kļūtu tikpat dabiska kā bākas uzpilde.

Nākamajā gada mēs iesniegsim enerģētikas rīcības plānu, infrastruktūras pasākumu kopumu un energoefektivitātes rīcības plānu šīs ieceres īstenošanai. Es pats vēl šogad došos uz

Kaspijas reģionu, lai virzītu uz priekšu Dienvidu koridoru kā līdzekli mūsu energoapgādes drošības palielināšanai.

Lai veidotu efektīvu resursu Eiropu, mums jāskatās tālāk par enerģētiku. 20. gadsimtā pasaule pieredzēja fenomenālu uz resursu intensitāti balstītu izaugsmi. 20. gadsimtā mēs globālā mērogā piedzīvojām iedzīvotāju skaita četrkārtīgu palielinājumu, ko pavadīja 40 reižu lielāks ekonomikas kopprodukta pieaugums. Bet tajā pašā laikposmā mēs palielinājām arī fosilo kurināmo izmantošanu 16 reizes, zivju nozveju 35 reizes un ūdens patēriņu 9 reizes. Mūsu oglekļa emisijas palielinājās 17 reizes.

Tas nozīmē, ka mums jāstrādā pie klimata un enerģētikas pasākumu kopuma kā pārmaiņu pamatfaktora. Tas nozīmē dažādu jomu integrēšanu klimata pārmaiņu, enerģētikas, transporta un vides politikas saskaņotā pieejā resursu efektivitātes un zema oglekļa satura nākotnei.

Uz priekšu vērstai lauksaimniecības nozarei būs ievērojama nozīme Eiropas pasākumos dažu vislielāko problēmu turpmākajiem risinājumiem, tādu kā, piemēram, globālā pārtikas apgādes drošība, bioloģiskās daudzveidības zudums un dabas resursu ilgtspējīga pārvalde. Tāda pati nozīme būs jūrniecības politikai.

Tas viss stiprinās ne tikai mūsu rītdienas ekonomiku, bet radīs jaunas iespējas šodien. Darbavietu skaits ekoloģiski tīrā ražošanā ir palielinājies par 7 % gadā kopš 2000. gada. Es gribu redzēt trīs miljonus „zaļu darbavietu” līdz 2020. gadam — trīs miljonus zaļo apkaklīšu darbinieku, kas papildinās mūsu zilo un balto apkaklīšu darbinieku pulku.

Mums ir vajadzīga ilgtspējīga izaugsme, un mums vajadzīga arī gudra izaugsme. Pusi no Eiropas ražīguma pieauguma pēdējos 15 gados noteica informācijas un komunikāciju tehnoloģijas. Šī tendence pastiprināsies. Mūsu Eiropas digitālā programma izveidos vienotu digitālo tirgu, kura vērtība līdz 2020. gadam sasniegs 4 % no ES IKP.

Priekšsēdētāja kungs, viss, ko mēs darām, tiek darīts Eiropas pilsoņiem. Mūsu Eiropas projekta pamatdimensija ir brīvības, drošības un tiesiskuma telpas veidošana. Mēs smagi strādājam, lai īstenotu Stokholmas rīcības plānu. Mēs panāksim reālu grūdienu patvēruma un migrācijas jautājumā.

Legālie migranti atklās, ka Eiropa ir vieta, kurā tiek ievērotas un pildītas humānas vērtības. Tajā pašā laikā mēs iznīdēsim nelegālo imigrantu ekspluatāciju Eiropā un tās pierobežā. Komisija izstrādās jaunus priekšlikumus par kārtības uzturēšanu pie mūsu ārējām robežām. Mēs izveidosim iekšējas drošības stratēģiju organizētās noziedzības un terorisma draudu risināšanai.

Eiropieši atklās, ka viņiem ir pamattiesības un pienākumi, lai kurp viņi dotos. Eiropā katram jāievēro likums, un valdībām jāievēro cilvēktiesības, tostarp minoritāšu tiesības. Rasismam un ksenofobijai nav vietas Eiropā.

(Aplausi)

Šādos jutīgos jautājumos un vienmēr, kad rodas problēma, mums visiem jārikojas atbildīgi. Es stingri aicinu nemodināt Eiropas pagātnes rēģus. Brīvības, tiesību un drošības joma radīs vietu, kurā eiropieši var veiksmīgi attīstīties.

Godātie deputāti, vēl viena problēma nākamajam gadam ir Eiropas Savienības nākamā budžeta sakārtošana. Nākamajā mēnesī mēs iesniegsim Komisijas pirmās idejas par budžeta

pārskatīšanu. Ar to sāksies atklātas debātes, nepieļaujot nekādus aizliegumus, lai sagatavotu normatīvus priekšlikumus, kas tiks iesniegti nākamā gada otrajā ceturksnī.

Nauda jāizdod tā, lai gūtu vislielāko atdevi. Mums tā jāiegulda tur, kur tā izraisa izaugsmi un pilda mūsu Eiropas programmu. Tēriņu kvalitātei jābūt mērauklai mums visiem. Ir svarīgi diskutēt ne tikai par tēriņu un ieguldījumu kvantitāti, bet arī par kvalitāti. Es uzskatu, ka Eiropa piedāvā reālu pievienoto vērtību. Tieši tāpēc es iestāšos par vērienīgu Eiropas budžetu laikposmam pēc 2013. gada.

Es uzskatu, ka mums jāsakopo savi līdzekļi, lai atbalstītu politikas prioritātes. Jautājums nav par lielākiem vai mazākiem tēriņiem, bet par inteligentākiem tēriņiem, skatot Eiropas un valstu budžetus kopā. ES budžets nav Briselei. Tas ir ļaudīm, kurus jūs pārstāvat — bez darba palikušajiem strādniekiem, kas tiek no jauna apmācīti, pateicoties Sociālajam fondam, studentiem, kuri piedalās *Erasmus* programmā, un reģioniem, kas gūst labumu no Kohēzijas fonda.

Energotīklu starpsavienojumi, pētniecība un attīstības palīdzība ir uzskatāmi piemēri, ka Eiropas līmenī izdots eiro nes jums vairāk nekā valsts līmenī izdots eiro. Kā jums zināms, dažas dalībvalstis saskata šo loģiku pat īsti valstiskas kompetences jomās, piemēram, aizsardzībā. Tās atzīst, ka varētu gūt milzīgus ietaupījumus, ja būtu piedalījušās ar savu daļu kopējās līdzekļos un darbībās. Kopēja naudas fonda izveide Eiropas līmenī dalībvalstīm ļauj samazināt savas izmaksas, izvairīties no pārklājumiem un saņemt labākus rezultātus no ieguldījumiem.

Tieši tāpēc mums jāizpēta jauni finanšu avoti svarīgiem Eiropas infrastruktūras projektiem. Piemēram, es ierosināšu Eiropas Savienības projektu obligāciju izveidi kopā ar Eiropas Investīciju banku.

(Aplausi)

Mēs turpināsim attīstīt arī publiskā un privātā sektora partnerības.

Kā Parlaments jau ir skaidrojis, mums jāpievēršas jautājumam par pašu resursiem. Pašreizējā sistēma ir izpletusies līdz galējai robežai — tā balstās uz Bizantijas stilā sazarotiem labojumiem. Mūsu pilsoņi ir pelnījuši taisnīgāku un efektīvāku, un pārredzamāku sistēmu. Daži nepiekritīs visām idejām, ko mēs izvīrāsim. Patiešām, es uzskatu par neparastu to, ka daži tās jau noraida, nezinot pat, kādas tās būs.

(Aplausi)

Es zinu, ka jautājums, kas interesē Parlamentu, ir nākamā budžeta ilgums. Ir dažādas iespējas. Es vēlētos izskatīt 10 gadu pamatshēmu ar finanšu dimensijas pārskatīšanu vidējā termiņā pēc pieciem gadiem. Nosauksim to par izvēli „pieci plus pieci”. Tā mums nodrošinās ilgāka termiņa plānojumu un skaidrāku saikni ar mūsu abu iestāžu mandātiem.

Protams, daļa no Eiropas budžeta ticamības ir strikta taupības ievērošana. Es skatos uz administratīvajām izmaksām Komisijā un citās Kopienas iestādēs, piemēram, aģentūrās. Mums jāizskauž visas neefektivitātes kabatas. Mēs balstīsimies uz Revīzijas palātas ieteikumiem, kā uzlabot finanšu vadību.

Godātie deputāti, beidzamā problēma, kurai es vēlos pievērsties šodien, ir jautājums, kā mēs palielinām savu ietekmi globālajā arēnā. Risinot savas ikdienišķās problēmas, mēs dažkārt zaudējam perspektīvu un aizmirstam Eiropas sasniegumus: mierīga un sekmīga pāreja uz tādu Eiropas Savienību, kas ir divkāršojusi savu lielumu un risina sarunas par

turpmāku pievienošanās; stabila valūta — eiro —, kas ir pasaules nozīmes valūta, un stingras partnerattiecības ar mūsu kaimiņiem, kas stiprina mūs visus. Ja mēs rīkojamies izlēmīgi, mums no 21. gadsimta nav jābaidās.

Veidojoties 21. gadsimta partnerattiecībām, Eiropai jāsteidz izmantot iespēja noteikt savu nākotni. Es ar nepacietību gaidu, ka Eiropas Savienība globālās lietās ieņems vietu, kas atbilst tās ekonomiskajai ietekmei. Mūsu partneri vēro un gaida uz mūsu kā Eiropas, nevis tikai 27 atsevišķu valstu, iesaistīšanos. Ja mēs nerīkosimies kopā, Eiropa nebūs spēks pasaulē, kura virzīsies uz priekšu bez mums — bez Eiropas Savienības, bet arī bez tās dalībvalstīm. Tieši tāpēc es savās politiskajās vadlīnijās aicināju radīt Eiropu, kas darbojas globāli un ir globāli vadoša, kā mūsu paaudzes galveno uzdevumu un pārbaudījumu.

Kopā ar Augsto pārstāvi un priekšsēdētāja vietnieci *C. Ashton* es iepazīstināšu ar mūsu redzējumu par to, kā mēs varam maksimāli palielināt Eiropas nozīmi pasaulē. Ar Eiropas Ārējās darbības dienestu mēs esam ieguvuši šiem centieniem atbilstošus līdzekļus.

Mūsu globalizētajā pasaulē attiecības, ko veidojam ar saviem partneriem, nosaka mūsu labklājību. Lai mēs būtu starptautiski efektīvi, mums vajadzīga Eiropas Savienības ietekme. Lielumam ir nozīme — tagad vairāk nekā citkārt.

Labs piemērs ir cīņa pret klimata pārmaiņām. Kopenhāgena parādīja, ka, nerunādami vienā balsī, mēs paši sev nepalīdzējam, kad citi nebija līdzvērtīgi mūsu vērienīgajai iecerei. Sarunas, iespējams, ir pārtrūkušas, bet klimata pārmaiņas nav apstājušās. Es gribu, lai mēs intensificētu savu sadarbību ar starptautiskajiem partneriem, lai pārvērstu viņu ziņojumus presei par ticamām saistībām samazināt emisijas un enerģiski veidot tūlītēju finansējumu.

Nākamie divi mēneši būs liecinieki divām izšķirīgi svarīgām augsta līmeņa sanāksmēm ar stratēģiskajiem partneriem. Jo vairāk mēs spēsim izveidot kopīgu darba programmu ar skaidri definētām Eiropas interesēm, jo vairāk mēs panāksim. Piemēram, es saskatu milzīgu potenciālu transatlantiskās programmas izaugsmei un darba vietām attīstīšanā.

Vieta, kur mēs jau apliecinām savu ietekmi, ir G 20, forums, kurā galvenie globālās ekonomikas pārstāvji risina kopējas problēmas. Kad mēs abi ar priekšsēdētāju *Van Rompuy* novembrī dosimies uz Seulu, pārstāvot Eiropas Savienību, mēs gribam redzēt konkrētus rezultātus — turpmāku progresu globālās ekonomikas koordinācijā, stabilākus un atbildīgākus finanšu tirgus un vienošanos par starptautisko finanšu iestāžu reformu, efektīvākus globālo finanšu drošību tīklus un lielāku progresu G 20 attīstības programmā. Mēs joprojām apliecināsim savu vadošo statusu šajā forumā un cieši sastrādāsimies ar nākamā gada Francijas G 8 un G 20 prezidentūru.

Mēs gribam redzēt atbalstu arī Dohas sarunu kārtai. Tirdzniecība vairo izaugsmi un labklājību. Mēs turpināsim darbu arī pie divpusējiem un reģionāliem brīvās tirdzniecības nolīgumiem. Oktobrī Komisija liks priekšā atjauninātu tirdzniecības politiku, lai panāktu jaunus labumus Eiropai.

Atvērtība pasaulei nozīmē arī nostāšanos plecu pie pleca ar jaunattīstības valstīm, īpaši ar Āfriku. Kad es pēc divām nedēļām došos uz Tūkstošgades attīstības mērķu augsta līmeņa pasākumu Ņujorkā, es plānoju uzņemt saistības — ar jūsu atbalstu un Eiropas Savienības vārdā — par papildu EUR 1 miljardu Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Globāla dalība nozīmē arī iestāšanos par savām vērtībām. Cilvēktiesības nav apstrīdamas. Mani satric tas, kā sieviešu tiesības tiek pārkāptas daudzās valstīs. Esmu satraukts, dzirdot,

ka *Sakineh Mohammadi-Ashtiani* ir notiesāta uz nāvi, apmētājot ar akmeņiem. Trūkst vārdu šim barbarismam.

(Aplausi)

Mēs Eiropā nosodām šādus aktus, kuriem nav attaisnojuma nevienā morāles vai reliģijas kodeksā.

Mūsu vērtības nozīmē arī to, ka mums jānāk palīgā tiem, kuri saskaras ar krīzes situāciju jebkurā pasaules vietā. Mūsu humānā palīdzība Pakistānai ir jaunākais piemērs par Eiropas solidaritāti darbībā. Tas ir spilgts piemērs, ka dažādi Komisijas un dalībvalstu ziedojumi jāpasniedz kā paties Eiropas palīdzības pasākumu kopums. Dalībvalstīm ir helikopteri un civilās aizsardzības komandas. Mums tās jāapvieno, lai radītu reālu Eiropas spēju reaģēt krīzes situācijās. Komisija to ierosinās oktobrī. Es mudinu dalībvalstis rādīt, ka tās nopietni domā par Eiropas Savienības ietekmes palielināšanu šajā jomā.

Mēs progresējam arī kopējā ārpolitikā, bet neslīgsim nekādās ilūzijās. Mums nebūs pienācīgas ietekmes pasaulē bez kopējas aizsardzības politikas. Es uzskatu, ka tagad ir īstais brīdis pievērsties šai problēmai.

(Aplausi)

Godātie deputāti, mēs joprojām veidojam Eiropas jauno institucionālo struktūru, ko radījis Lisabonas līgums. Patiesa nozīme ir tam, ko iestādes sniedz cilvēkiem. Nozīme ir pārmaiņām, ko Eiropa ienes viņu ikdienas dzīvē.

Eiropas panākuma noslēpums ir tās vienreizējais Kopienas modelis. Vairāk nekā jebkad Komisijai jāvirza politiskā programma ar savu redzējumu un priekšlikumiem. Es esmu prasījis īpašas attiecības starp Komisiju un Parlamentu, šīm divām Kopienas iestādēm *par excellence*. Es intensificēju savu politisko sadarbību ar jums.

Eiropa nav tikai Brisele vai Strasbūra. Tā ir arī mūsu reģioni. Tā ir lielās un mazās pilsētas un ciemi, no kuriem jūs nākat. Kad jūs apstaigājat savus vēlēšanu apgabalus, jūs varat norādīt uz Eiropas projektiem, kuri ir tik svarīgi viņu labklājībai.

Galū galā mēs visi atrodamies vienā laivā — Eiropas iestādes, dalībvalstis un reģioni. Eiropas Savienība nerasniegs savus mērķus Eiropā bez dalībvalstīm, un dalībvalstis nerasniegs savus mērķus pasaulē bez Eiropas Savienības.

Eiropas iedzīvotāji gaida no mums rīcību, kas nepieciešama, lai izklūtu no krīzes. Mums viņiem jāreda, ka kopīgās pūles, kuras mēs šodien pieliekam, vedīs pie jaunām darbavietām, jauniem ieguldījumiem un pie Eiropas, kas derīga nākotnei.

Es esmu pārliecināts, ka Eiropai ir tas, kas tai vajadzīgs. Mēs sasniegsim rezultātus, pēc kuriem tiecamies. Viens ir skaidrs — nevis ar pesimismu un pastāvīgu sakāves sludināšanu mēs uzvarēsim šajā kaujā, bet ar pārliecību un stingru kopīgu gribu.

Šodien es esmu izklāstījis savu redzējumu par to, kā Eiropas Savienība to dara. Es esmu apņēmis iesniegt priekšlikumus veidot mūsu ekonomisko savienību. Es esmu uzņēmis paātrināt mūsu reformas programmu. Es esmu noteicis, kā modernizēt mūsu sociālo tirgus ekonomiku, lai ar mūsu "Eiropa 2020" prioritārajām iniciatīvām panāktu izaugsmi un darbavietas gudrā, ilgtspējīgā un iekļaujošā ekonomikā. Es esmu noteicis, kā sasniegt kopīgu enerģētikas politiku Eiropā. Es esmu aizstāvējis vajadzību pēc brīvības, drošības un tiesiskuma telpas, kurā eiropieši atklās, ka viņu pamattiesības un pienākumi darbojas, lai kur viņi dotos. Es esmu skaidri paudis, ka Komisija tieksies pēc vērienīga budžeta. Es esmu

ierosinājis attīstīt ES projektu obligācijas lielu Eiropas projektu finansēšanai. Es esmu paziņojis par mūsu palielinātām saistībām Tūkstošgades attīstības mērķiem. Es esmu skaidri parādījis, kāpēc mums vajadzīga kopīga reaģēšanas spēja krīzes situācijās, kopīga ārpolitika un kopīga aizsardzības politika. Es esmu mudinājis Eiropas vadītājus rīkoties kopā, ja viņi vēlas, lai Eiropas darbībai būtu globāla nozīme un lai tā aizstāvētu Eiropas intereses.

Tā patiešām ir pārveidojoša, vērienīga un pārbaudījumu pilna programma. Lai Eiropa gūtu panākumus, Komisijai ir vajadzīgs jūsu atbalsts stiprākai, taisnīgākai Eiropai mūsu pilsoņu labā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs . – Priekšsēdētāj J.M. Barroso, pateicos par jūsu sniegto izklāstu par stāvokli Eiropas Savienībā.

Joseph Daul, PPE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, Padomes priekšsēdētāj, dāmas un kungi! Komisiju vadītāji un priekšsēdētāji šorīt ir laimīgi, un jūs esat pierādījuši, ka varat ierasties bez sodiem. Tā patiešām ir demokrātija. Paldies jums visiem.

(Aplausi)

Kāds ir stāvoklis Eiropas Savienībā? Ko mēs kopā esam sekmīgi veikuši šajos pāris iepriekšējos gados, un kurās jomās mums nav veicies? Kādi mums ir plāni? Kādi politiski līdzekļi un īpaši kādi finanšu līdzekļi mums būs pieejami, lai tos īstenotu?

Priekšsēdētāja kungs, šīs debātes ir apsveicamas, un es esmu laimīgs, ka Parlaments un Komisija, šīs divas Kopienas iestādes, kas pārstāv un aizstāv Eiropas vispārējās intereses, šorīt piedalās šajā mēģinājumā, kuram pēc Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas ieceres būtu jāvērsas uz nākotni.

Eiropieši dažreiz — faktiski, bieži — vaicā, ko Eiropa īsti dara, lai reaģētu uz viņu problēmām un viņu cerībām. Tajā pašā laikā, kā rāda sabiedriskās domas aptaujas gadiem ilgi, viņi neprasa mazāk Eiropas, bet vairāk Eiropas.

Vairāk Eiropas jautājumā par migrāciju: romu jautājums, kas prasa Eiropas ilgtermiņa stratēģiju, izcili ilustrē jautājumu par cieņu pret cilvēkiem.

Vairāk Eiropas, lai pārstāvētu viņus pasaulē. Kā, piemēram, mēs varam pamatot savu nepiedalīšanos sarunās starp Izraēlu un Palestīnu, ja mēs šajā reģionā esam galvenie donori?

(Aplausi)

Eiropieši to nesaprot, un viņiem ir taisnība. Mūsu līdzpilsoņi saprot arī, ka mums vajag vairāk, nevis mazāk Eiropas, lai nosargātu savu drošību, gan personīgo drošību, gan energoapgādes drošību vai pārtikas apgādes drošību. Viņi zina, ka Eiropa labāk jākoordinē, lai radītu izaugsmi un darbavietas, kā jūs to tik labi raksturojāt, lai regulētu tirgus un izvairītos no atjaunotiem spekulatīviem uzbrukumiem. Viņi saprot, ka mums vajag vairāk Eiropas, lai mazinātu nevienlīdzību un stiprinātu mūsu Eiropas sociālo modeli, mūsu sociālo tirgus ekonomiku.

Tāpēc mums vajag vairāk Eiropas, lai neiejauktos ikdienas dzīves sīkumos, bet kopā pievērstos mūsu kopīgajām problēmām daudz efektīvākā veidā un — jautājums, pie kura es atgriezīšos — daudz izdevīgākā un lētākā veidā.

Kā es teicu, mūsu līdzpilsoņi prāto, kāpēc Eiropa nav efektīvāka un organizētāka un kāpēc tajā vairāk neieklausās pasaules līmenī. Viņi pilnīgi pareizi gaida, ka ekonomiskie un finanšu centieni, kurus no viņiem pieprasa, nesīs augļus un ka mēs kopā katru izvedīsim no grūtībām.

Mums vajag vairāk Eiropas pārvaldības. Mums, Parlamentam un Komisijai, jāstrādā šā mērķa labā, lai pārliecinātu dalībvalstis strādāt kopā un ieguldīt kopā. Runa nav par uzbrukumu dalībvalstu suverenitātei vai prestižam. Tieši otrādi, tas ir vienīgais veids, kā nopietni un efektīvi veidot nākotni 500 miljoniem Eiropas pilsoņu un nākamajām paaudzēm.

Tāpēc es prasīju Komisijai — es prasīju jums, *Barroso* kungs, bet arī visiem pārējiem komisāriem — uzņemties lielāku iniciatīvu, ierosinot pasākumus un reformas, kas vajadzīgas Eiropā, lai viss darbotos labāk, un skaidrot šos projektus mūsu līdzpilsoņiem.

Kopā ar savu grupu es vēlos, lai mūsu Parlaments atbalstītu šos centienus, izmantojot savas jaunās likumdevēja prerogatīvas kopā ar Padomi. Tas nav jautājums tikai par varu, tas ir jautājums par izpratni, un tas ir jautājums, kurš mums jāapspriež, lai liktu Eiropai progresēt.

Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi! Lai gan mūsu iecerēm jābūt vērienīgām, mums arī jāatskatās uz noiето ceļu. Es uzskatu, ka vairākās jomās Eiropai nav iemesla kaunēties par savām darbībām iepriekšējos mēnešos. Tieši Eiropa bija tā, kas uzņēmās iniciatīvu reformēt finanšu tirgus pēc Volstrītas krīzes 2009. gada rudenī. Tieši Eiropa bija tā, kura pēc agrāk nepieredzētu spekulatīvu uzbrukumu pārciešanas iepriekšējā pavasarī veica pasākumus, kādi arī nebija agrāk pieredzēti, lai stiprinātu un stabilizētu ekonomiku. Šīs politikas sākotnējā iedarbība ir jau izjusta, bet mums jāiet vēl tālāk.

Eiropai ir arī bijusi celmlauža loma cīņā pret globālo sasīlšanu. Patiešām ir jāsaka: Kopenhāģenas konference atstāja rūgtu pēcgāršu mutē. Mūsu vērienīgās ieceres nav mainījušās, un tas tagad ir uz visiem laikiem. Mēs varam lepoties ar to.

Kas mums jādara nākamajos mēnešos un gados, lai konsolidētu savas darbības, lai stiprinātu mūsu līdzpilsoņu pārliecību par mūs kopīgo rīcību? Es ierosināšu trīs virzienus.

Pirmais ir stiprināt savu ekonomiku, samazināt nevienlīdzību ar vairākiem pasākumiem, kas vairo investīciju ienesīgumu, uzņēmēju pārliecību un jaunu radošu bagātības avotu un darbavietu attīstīšanas iespēju. Komisāri, priekšsēdētāja kungs, mums jāliek noteikumiem „pārlēkt”, kā jūs teicāt, pāri robežām. Nav pieņemams, ka 21. gadsimtā mums joprojām ir drakoniski noteikumi, kam nav vairs nekāda sakara ar Eiropas realitāti.

Otrais virziens ir nopietnāk attiekties pret mūsu kopējo ārējo politiku un, kā jūs esat vairākkārt teicis, kļūt par vairāk cienītu dalībnieku pasaulē. Mēs nevaram vairs samierināties, sakot, ka Eiropa ir sarežģīta, ka ir vajadzīgs laiks un ka mums jābūt pacietīgiem. Mēs nevaram vairs ilgāk samierināties arī ar to, ka, būdami lielākais globāla mēroga donors, nespējam garantēt, lai palīdzība, ko mēs sūtām, ierastos galapunktā kopā ar *Putin* kunga un *Obama* kunga helikopteriem. Arī attiecībā uz šo, manuprāt, mums jābūt nopietnai nostājai.

Eiropa ir viena no lielajām globālajām varām, un tās galvenajai prioritātei, pēc manām domām, jābūt līdzīgu attiecību veidošanai ar galvenajiem partneriem un jo īpaši ar Amerikas Savienotajām Valstīm. Es to teicu šeit jau iepriekš, runājot par transatlantiskajām attiecībām.

Tomēr šorīt es gribu izcelt arī to, cik svarīgi Eiropai ir būvēt stratēģiskas un mērķtiecīgas attiecības ne tikai ar Krieviju, bet arī ar Ķīnu, Indiju un Brazīliju. Es gribu, lai Eiropas Ārējās

darbības dienests būtu efektīvs instruments no šī viedokļa, un mēs varētu būt droši, ka mūsu dažādajās dalībvalstīs veidosies ietaupījumi, ja šo instrumentu liksim lietā.

Trešais virziens — kā nodrošināt, lai Eiropas struktūra spētu būt līdzvērtīga izaicinājumiem, — ir saistīts ar galveno faktoru visā šajā lietā: naudu. Es zinu, ka mums tas vēl pamatīgi jāapspiež. Vai mēs plānojam arī turpmāk ieguldīt atsevišķi inovācijā un pētniecībā? Izglītībā un apmācībā? Drošībā un aizsardzībā? Savā enerģētikas politikā?

Ja Amerikas Savienotās Valstis, Ķīna un Indija spēj virzīt uz priekšu fundamentālo vai lietišķo pētniecību, pozicionējot sevi rītdienas tirgos, vai mēs grasāmies joprojām teikt, ka mēs, eiropieši, esam pārāk neizlēmīgi, lai apvienotu savus resursus ar nolūku panākt apjomradītus ietaupījumus un izrāvienu uz priekšu efektivitātes ziņā? Pašreiz mēs piespiežam savus pētniekus pamest Eiropu. Mums absolūti droši jāpanāk, lai mūsu pētnieki vēlētos atgriezties un palikt Eiropā.

Barroso kungs, šie ir reālie jautājumi, kuriem jābūt mūsu, Parlamenta un Komisijas, priekšā, kad apspriežam sarunas par Eiropas projektu finansēšanu 2014.-2020. gadā. Šie ir jautājumi, ko mūsu līdzpilsoņi uzdod pašī un uz kuriem viņi gaida nopietnas atbildes.

Ir noteikti pienācis laiks Eiropai izmantot pašai savus resursus. Nebaidīsimies no šiem vārdiem. Turklāt jautājums par Eiropas nodokli nedrīkst būt aizliegts temats. Jautājums nav par nodokļa radīšanu, kas jāpievieno valsts nodokļiem; tieši otrādi, tas ir par apjomradītu ietaupījumu gūšanu un drošību, ka publiskie finanšu līdzekļi kopumā tiek tērēti labākā veidā un tādējādi galu galā tiek samazināti māsāimniecībām un uzņēmumiem noteiktie maksājumi.

Barroso kungs, dāmas un kungi, Eiropas un starptautiskā dimensija ir apliecinājums jaunajai paaudzei, kas no mums negaida garas runas, bet gan risinājumus savām problēmām un perspektīvas savai nākotnei. Mūsu galvenajam mērķim jābūt garantētai izglītībai un apmācībām 15-20 gadus vecajiem. Mūsu publisko finanšu stabilizēšana un investēšana inovācijā, jaunu durvju atvēršana, kas ļaus viņiem izmantot savus talantus Eiropā, nevis obligāti citās zemēs — tādas ir prioritātes, pēc kurām mums jāvadās savā darbībā un pēc kurām mūsu līdzpilsoņi spriedīs par mums.

Priekšsēdētāja kungs, komisāri! Jums jāsniedz mums priekšlikumi, un es šeit atkārtosu vārdus, ko teicis Jānis Pāvils II, cilvēks, kuru jūs visi zināt: „Esiet bez baiļu!” Lai liktu Eiropai progresēt, mūsu līdzpilsoņu, PPE grupas vārdā, mēs būsim ar jums, ja jūs dosiet labus priekšlikumus.

Tā kā man ir atlikušas dažas sekundes, es vēlos pateikt vēl vienu lietu: vispirms esiet provokatīvi, savos ieteikumos sniedzieties tālu, un mēs kopā spēsim izstrādāt labus priekšlikumus mūsu Eiropas līdzpilsoņu labā.

(Aplausi)

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* — (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Darba kārtības punkts saucas „Komisijas priekšsēdētāja paziņojums par stāvokli Eiropas Savienībā”. Mēs šodien esam noklausījušies par darba programmu, kas ir vērienīga un apņēmības pilna. Mēs maz dzirdējam par Eiropas Savienības īstā stāvokļa novērtējumu. Kāds ir stāvoklis Eiropas Savienībā? Stāvoklis Eiropas Savienībā nav labs. Būtu bijis labi, ja savā novērtējumā jūs būtu varējis izanalizēt, kāpēc tas nav labs.

Tas nav labs daļēji tāpēc, ka jūs, *Barroso* kungs, ar savu Komisiju pienācīgi nepildāt būtiskos pienākumus, kas jums noteikti līgumos. Krīzes laikā es bieži esmu sev jautājis „Kur ir

Komisija?”, un, kad es runāju ar jums, jūs sakāt: „Jā, es esmu sniedzis paziņojumu par to un esmu izdevis preses paziņojumu par šo, un Šeřčovič kungs kaut ko teica par to, un Reding kundze par šo!” Kad es atgriežos un izlasu to, tad, jā, taisnība, Komisija patiešām ir sniegusi paziņojumu. Tomēr man jājautā sev: kāpēc ziņa nenonāk līdz galam? Kāpēc sabiedrība to nedzird? Tāds ir stāvokļa novērtējums Eiropas Savienībā! Jo jūsu darbības pilnvaru laikā jūs pārāk ilgi esat piekāpies, īpaši pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, piekāpies vadības pārvaldes attīstīšanai Eiropā, Padomē, Vācijas un Francijas vadībai.

(Aplausi)

Jūsu darbs ir aizstāvēt Kopienas metodi. Daudz kas no tā, ko jūs šeit teicāt par sevi, ir taisnība, un jūs varat būt drošs par Parlamenta trīs ceturtdaļu atbalstu. Tāda ir situācija. Tomēr pret jums būs trīs ceturtdaļas Padomes locekļu, ja jūs runāsi par pašu resursiem. Es ar nepacietību gribu redzēt, vai tam, ko jūs teicāt šodien, sekos jūsu darbi un jūs sāksiet cīņu pret Eiropas Savienības sadalīšanos starpvaldību grupējumos.

(Aplausi)

Es jums sniegšu kādu piemēru: Es piekritu jums, ka Eiropa tikai tad būs sekmīga, ja mēs nosargāsim savas pamatvērtības. Eiropas pamatvērtībās ietilpst "nē" rasismam un "nē" ksenofobijai. Tam mēs visi piekritam. Tomēr tajās ietilpst arī fakts, ka valdība, kas pakļauta iekšējam politiskam spiedienam, nedrīkst mēģināt izmantot raganu medības pret minoritātēm kā risinājumu. Mēs varam nosaukt vārdus. Tā ir *Nicolas Sarkozy*, *François Fillon* un *Brice Hortefeux* valdība. Man būtu patīcis, ja jūs būtu nosaucis šos vārdus, jo tad mēs būtu redzējuši, ka jūs, *Barroso* kungs, uzsākat cīņu.

(Aplausi un protesti)

Vissvarīgākais ir tas, ka Eiropas Savienības pamatvērtībās — un daudz kas no tā, ko jūs teicāt šajā sakarā, ir pareizs — ietilpst sociālais taisnīgums. Taču kas ir sociālais taisnīgums Eiropas Savienībā? Jūs aprakstījāt dramatisko bezdarba pieaugumu Eiropā. Šis bezdarba pieaugums vedīs pie cilvēku masveida grimšanas nabadzībā riska scenārija. Arvien vairāk ļaužu — arī tie, kam vēl ir darbs — baidās: baidās par savām darbavietām, baidās par sociālo stabilitāti un baidās par savu nākotni. Tas jāparāda ar skaitļiem No vienas puses, mums arvien pieaug miljonāru skaits — katru gadu par tūkstošiem vairāk —, un, no otras puses, mums ir miljoniem cilvēku, kas tiek iedzīti nabadzībā. Šis sociālais dalījums ir vislielākais drauds demokrātijai Eiropā.

(Aplausi)

Laikraksts *The Guardian* augustā publicēja statistiku, kas atklāja, ka *HSBC*, *Barclays Bank* un *The Royal Bank of Scotland* pagājušajā gadā guva peļņu vairāk nekā EUR 20 miljardus, no kuriem EUR 9 miljardus viņi atliek prēmijām saviem pārvaldniekiem. Tas notiek laikā, kad Eiropas Savienības valdības Eiropā griež pensijas. Es gaidu, ka jūs nāksiet ar priekšlikumiem par to, kā mēs varam likvidēt šo sociālo dalījumu.

(Aplausi)

Tāpēc es jums saku, ka jāievēd finanšu darījumu nodoklis. Mums jāiesaista bankas, īpaši spekulatīvo darījumu sektors, ekonomikas krīzes seku mazināšanā. Mēs esam noslēguši iestāžu nolīgumu, *Barroso* kungs, kas paredz, ka gadījumā, ja Parlaments ar likumdošanas vairākumu pieprasa Komisijai iesniegt attiecīgu priekšlikumu par direktīvu, jūs esat piekrituši to darīt. Jūs varat būt drošs, ka Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās

alianse grupā iesniegs šādu prasību. Mēs gaidām arī no jums atbilstīgas iniciatīvas uzņemšanos.

Šemeta kungs teica, ka mums nav vajadzīgs un ka mums nebūs finanšu darījumu nodoklis. Jūs sakāt: „Es gribu finanšu darījumu nodokli.” Mēs sakām, ka mēs atbalstīsim Barroso kungu pret Šemeta kungu; viņi saņems šo pieprasījumu. Ja jūs to nedarīsiet, mēs izmantosim pilsoņu iniciatīvas instrumentu. Lūdzu, ticiet tam! Tad mēs vedīsim šos cilvēkus, par kuriem es runāju, uz ielas tik ilgi, kamēr spekulanti būs devuši savu ieguldījumu finanšu sakārtošanai Eiropā.

(Aplausi)

Eiropai vajadzīga arī izglītība, kvalifikācijas un iespējas gūt sasniegumus. Cilvēks, kas piedzimis nabadzībā Eiropas Savienībā, nedrīkst palikt tajā geto, kurā viņš dzīvo. Mums ir vajadzīgas iespējas virzībai uz priekšu. Lai šādas iespējas būtu, ir svarīgi, lai Eiropa dotu savu ieguldījumu izglītībā, kvalifikācijā un vienlīdzīgās iespējās, īpaši jauniešiem. Tāpēc es domāju, ka jums ir taisnība: maldās šie neiedvesmotie Eiropas finanšu ministri, kas saka, ka ES budžets jāgriež tāpēc, ka viņiem jāsamazina pārmērīgi lielais parāds pašiem savās valstīs, kur tāpēc arī viņi griež budžetus. ES nav nepieciešams līdzsvarot pārmērīgu deficītu. Ņemot vērā veiktās investīcijas, tai jāizmanto reģionālā politika, sociālā politika, pētniecība un kvalifikācijas un jāiegulda izaugsmi veicinošos pasākumos, lai palīdzētu izlīdzināt sociālo nelīdzsvarotību un nostādītu Eiropas Savienību situācijā, kurā tā spēj to izdarīt. Tam mums vajadzīgs stiprs ES budžets. Jūs šodien teicāt to pašu. Šajā jautājumā jums ir mūsu atbalsts. Tagad atklāti oponenti Lagarde kundzei, Schäuble kungam un citu valstu finanšu ministriem! Ja jums vajadzīga palīdzība, Barroso kungs, lūdzu, sauciet mūs. Mēs nāksim jums palīgā.

(Aplausi)

Sociālais taisnīgums nozīmē arī to, ka mēs nedrīkstam atstāt nākamajai paaudzei kontinentu, kurā vairs nav vērts dzīvot. Tāpēc jums ir taisnība: lai būtu sociālais taisnīgums, mums vajadzīga jauna, ilgtspējīga rūpniecības politika, kurā apvienojas rūpes par vidi un ekonomiku. Tā ir pareizā pieeja.

Es ar nepacietību gribu redzēt, vai jūs spēsit nodrošināt, lai neatkārtotos Kopenhāģenas katastrofa, sagrāve — situācija, kurā mēs redzējām, ka Eiropas Savienība nebija spējīga vadīt sarunas. Tā nav Komisijas vaina, es to saku vēlreiz. Tā ir 27 valdību vaina, kuras vienkārši nebija spējīgas vienoties starptautiskā līmenī.

(Aplausi)

Tas rāda, ka mūsu pašreizējā situācijā ir divas pretējas skolas: viena aizstāv starpvaldību vienošanos un otra — Kopienas metodi. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā ir jautājums, vai Lisabonas Eiropa ir valstu vai valdību vadītāju Eiropa, kuri aiz slēgtām durvīm apspriež to, ko tie uzskata par pareizu kontinentam. Mēs to redzējām Grieķijas krīzē. Par galīgo dokumentu sarunās vienotās tikai divi cilvēki, Merkel kundze un Sarkozy kungs, un viņu pieeja bija: „Van Rompuy kungs, lūdzu pagaidiet ārpusē, atstājiet šo jautājumu mums!” Es nezinu, vai tas, ko par to runā, ir patiesība, bet mēs gandrīz varam iedomāties, ka tā ir. Vai nu šī Eiropa ir starpvaldību vienošanās Eiropa, vai arī tā ir Kopienas metodes Eiropa. Kopienas metodes Eiropa ir Eiropa, kuru pārstāv Komisija un Eiropas Parlaments, strādājot kopā.

Man jūsu novērtējums šķita nepilnīgs. Es uzskatu, ka lielākā daļa jūsu perspektīvu un paziņojumu bija labi un pareizi. Pēc gada jūsu nākamajā ziņojumā par stāvokli Eiropas Savienībā mēs mērīsim jūs pēc tā, ko jūs esat šodien paziņojis, un pēc tā, par ko jūs līdz tam laikam būsit paspējis cīnīties. Jūsu šīsdienas runa bija konservatīvi liberāla, zaļa, radikāli sociālistiska. Kaut kas katrai gaumei.

(Protesti)

Tādējādi jūs varat arī gūt atbalstu no visiem. Ja jūs cīnīsities pret viltīgo starpvaldību vienošanās metodi un ja jūs aktīvi aizstāvēsiet Kopienas pieeju, jūs varat rēķināties ar mums. Ja nē, mēs liksim jums dot pārskatu nākamreiz, kad ziņosiet par stāvokli Eiropas Savienībā.

(Aplausi)

Priekšsēdētājs . – Paldies, Schulz kungs, par runu.

Tagad runās Verhofstadt kungs Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vārdā.

Verhofstadt kungs, kā es saprotu, jūs nevēlaties dalīt savu runu divās daļās, jūs tikai vēlaties, lai viena jūsu runas daļa būtu nedaudz garāka. Vai man ir taisnība?

Guy Verhofstadt, ALDE grupas vārdā. - Priekšsēdētāja kungs, stāvoklis Eiropas Savienībā vispirms nozīmē ielūkošanos pagātnē un mācīšanos no pagātnes, un pēc tam raudzīšanos nākotnē. Būsim godīgi paši pret sevi un teiksim, ka pagājušais gads Eiropas Savienībai bija ļoti grūts gads.

Tas bija grūts gads Savienībai tādēļ, ka bija lielas problēmas, bet maz vienotības, lai šīs problēmas risinātu. Grieķija bija uz sabrukuma robežas, pati eiro valūta bija apdraudēta mēnešiem ilgi, un Eiropas valdībām bija nepieciešami vairāki mēneši, lai beidzot vienotos par dalībvalsts glābšanu un par mūsu vienotās valūtas glābšanu. Tādēļ ne mani, ne, es domāju, citus šajā Parlamentā nepārsteidz tas, ka sabiedrības uzticība Eiropai ir dramatiski samazinājusies.

To var redzēt pēdējā Eirobarometrā, kas parāda, ka mazāk par pusi mūsu pilsoņu savas valsts dalību Eiropas Savienībā atzīst par vēlamu. Uzticība mūsu iestādēm pagājušogad nokrita līdz 42 %. Tāds šodien ir stāvoklis Eiropas Savienībā. Tas satrauc, bet tajā pašā laikā mums jāatzīst, ka tas nepārsteidz. Parlaments daudzas reizes mudināja Eiropas Savienības vadītājus pārtraukt bezdarbību Eiropas jautājumā, virzīties uz priekšu, izbeigt protekcionismu un nacionālistu un strādāt pie Eiropas risinājumiem.

Tas arī ir tas, ko prasa Eiropas pilsoņi, jo, skatoties to pašu Eirobarometru, jūs redzat, ka ne mazāk kā 86 % sabiedrības locekļu vēlas Eiropas ekonomikas pārvaldību. Viņi uzskata, ka tikai Savienība var nodrošināt risinājumus finanšu un ekonomikas krīzei. Tomēr viņi neredz, ka tas pašlaik notiek, un tādēļ viņi jūtas vīlušies mūsu Savienībā.

Es zinu, ka arī Komisijai tas ir bijis grūts gads, jo faktiski ir bijis tikai pusgads. Tik daudz laika mūsu galvaspilsētām bija vajadzīgs, lai saprastu, ka ir jauns līgums un ka darbībai ir jauns veids, kā arī jauns pilnvaru līdzsvars Eiropas Savienībā. Tādēļ mēs varam teikt, ka šodien ir Komisijas priekšsēdētāja otrā pilnvaru termiņa īstais sākums.

Tas ir otrais termiņš, kam ir vajadzīgs jauns redzējums un ir vajadzīgas arī jaunas atbildes. Katrā gadījumā šis ir laiks, lai uzņemtu apgriezienus un tagad īstenotu svarīgas reformas. Kā uzskata mūsu grupa, galvenokārt ir septiņas lielas, svarīgas reformas.

Pirmā darāmā lieta ir dot mūsu galīgo atbildi finanšu krīzei. Mēs jau esam izveidojuši tiesību aktus par kapitāla prasībām un par prēmijām. Mums ir spriedzes pārbaude, un pagājušonedēļ mēs panācām arī vienošanos par finanšu pārraudzību, kas ir laba vienošanās arī tāda visai svarīga apsvēruma dēļ, ka Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāja vadība garantē pārraudzībai Eiropas pieeju.

Tomēr tas nenozīmē, ka mēs jau esam darbu paveikuši. Man būtu jāsaprot, ka mēs esam tālu no tā. Mēs pat vēl neesam pusceļā. Mums vēl arvien ir vajadzīgs, lai Komisija steidzami nāktu klajā ar priekšlikumiem par atvasinātajiem finanšu instrumentiem, par spekulatīvu pārdošanu, par kredītreitinga aģentūrām, par risinājumiem banku darbībā, par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, par tirdzniecību un par finanšu instrumentiem.

Otrs lielais uzdevums ir tas, ka mums ir vajadzīga īsta Eiropas ekonomikas vadība. Pagājušais gads parādīja, ka kopējai valūtai bez kopējas ekonomikas politikas vienkārši nav nozīmes. Tā ir aplama situācija, pat vēl ļaunāk, tā ir bīstama situācija. Mēs nevaram atļauties, ka mums ir viena Savienība un vienlaikus arī 27 dažādas ekonomikas stratēģijas, kā tas ir pašreiz.

(Aplausi)

Ir pilnīgi skaidrs, ka, ja mēs gribam, lai Stabilitātes un izaugsmes pakts un jaunā ekonomikas stratēģija gūtu panākumus, mums ir vajadzīga nopietna „burkāna un pātagas” pieeja ar piemērotām sankcijām.

Pēc manām domām, un es domāju, ka šāds viedoklis ir vairākumam šajā Parlamentā, ir labi, ka Padome domā par šo jautājumu saistībā ar darba grupu, bet tas nevar aizstāt Komisijas tiesības uz iniciatīvu un Komisijas pienākumu izvirzīt, cik drīz vien iespējams, globāla mēroga tiesību aktu priekšlikumu par ekonomikas vadību.

(Aplausi)

Es priecājos par jūsu paziņojumu, ka jūs to darīsiet 29. septembrī. Tas, kas notiek arī Padomē, nav svarīgi. Jūsu uzdevums un jūsu pienākums ir darīt to 29. septembrī.

Tas aizved mani pie manas trešās prioritātes, un tā ir: vienotais tirgus. Mums par šo jautājumu ir lielisks ziņojums, ko iesniedzis M. Monti, un mūsu vēstījums ir ļoti vienkāršs: rīkosimies saskaņā ar šo ziņojumu. Jo, piemēram, ir neizprotami, ka pašreiz vēl arvien ir vajadzīgas vairāk nekā 40 stundas, lai ar vilcienu nokļūtu no Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīm līdz Briselei, Parīzei vai Amsterdamai. Kā lai šie cilvēki justos saistīti ar Eiropas Savienību? Kā šos tirgus var pilnībā integrēt? Ieguldīsim Eiropas komunikāciju tīklos.

Ceturtā prioritāte un varbūt vissvarīgākā šā brīža ziņa attiecas uz budžetu un jauno finanšu shēmu. Runāsim par to pavisam skaidri. Dažu valstu valdību mērķis samazināt budžetu par 20 % vai 30 % ir smieklīgs laikā, kad vairāk vajadzīgi ir Eiropas risinājumi.

(Aplausi)

Es varu pilnīgi saprast, ka, saduroties ar milzīgu fiskālo deficītu, tās vēlas samazināt savas tiešās iemaksas Savienībai. Tā ir normāla, spontāna reakcija. Tādēļ ir mūsu priekšlikums aizstāt šīs valstu iemaksas ar Eiropas pašas resursiem.

Tas noved mani pie piektās prioritātes, un tā ir mūsu uzticamība pasaulē. Mums ir Ārējās darbības dienests, bet pašlaik mums arī vajag — un to mēs esam lūguši Komisijas priekšsēdētāja vietniecei Ashton kundzei (būtu labāk, ja viņa būtu šeit) — attīstīt jaunu

stratēģiju Eiropas Savienībai. Mūsu ārpolitikas stratēģijas pamatā vēl arvien ir *Javier Solana* dokuments, kas datēts ar 2003. gadu. Pasaule kopš tā laika ir mainījusies, un ir jāpielāgo un jāmodernizē arī mūsu pamatstratēģija.

Tā es nonāku pie klimata pārmaiņām. Kopenhāgenā mēs zaudējām savu vadošo lomu, un vienīgais veids, kā mainīt situāciju Kankūnā, ir atkal atgūt šo vadību. Lai atgūtu savu vadību, ir vajadzīga viena lieta: izmantot vienu balsi un veicināt vienu redzējumu, nevis 27, kā mēs to darījām Kopenhāgenā.

(FR) Visbeidzot, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, man jāsaka, ka es esmu apmulsis saistībā ar to, kas ir pašā pamatā - ja jūs man ļausiet lietot šo vārdu - mūsu Savienības *raison d'être*, proti, ar pilsoņu brīvību un cilvēktiesību aizsardzību, kas, protams, ir svarīga ārpus Savienības, bet tomēr vēl svarīgāka Eiropas Savienības iekšienē.

Tāpēc man pilnīgā nopietnībā ir jāsaka, ka tas, kas notiek Francijā, pēc manām domām, ir nepieņemami.

(Aplausi)

Diemžēl tas tomēr nav vienīgais gadījums. Tāpat kā daudzi no jums, es redzu, ka pašreiz vairākas valdības, saskaroties ar ekonomikas krīzi, arvien vairāk padodas kārdinājumam, tā sakot, ieslīgt populismā, ksenofobijā un dažreiz pat rasismā.

(Aplausi)

Tās izmanto cilvēku bažas un bailes no citādā. Tās „uzliek kauna zīmi” minoritātēm. Es pat teiktu, ka tās izmanto apšaubāmas metodes, lai radītu neskaidrību jautājumos attiecībā uz migrāciju. Es vēlētos visvairāk uzsvērt to, ka, manuprāt, šī attieksme neatbilst tiem principiem un tām vērtībām, kuras padara mūsu Savienību par vienu no visbrīnīšķīgākajām un vienu no visdižākajām politiskajām idejām, ko radījis cilvēka gars un cilvēka sirds.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, es noteikti vēlos teikt, ka romi ir Eiropas pilsoņi, pilntiesīgi pilsoņi.

(Aplausi)

Mēs nekad — nekad — nevaram pieņemt, ka tiek pārkāptas viņu tiesības pasaulē, kuru vajā dažāda veida nenoteiktība. Es uzskatu, ka šai Eiropai ir jāpaliek kontinentam, kurā valda brīvība, tolerance un taisnīgums. Priekšsēdētāja kungs, Komisijai kā līgumu ievērošanas sargātājam ir jāreaģē nelokāmi. Tās ir ne vien Komisijas tiesības; tas ir institucionāls pienākums.

(Aplausi)

Daniel Cohn-Bendit, *Verts/ALE grupas vārdā.* - (FR) Priekšsēdētāja kungs, es rīkošos tāpat kā *Verhofstadt* kungs: es izmantošu visu savu uzstāšanās laiku uzreiz.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka *Schulz* kungs un *Verhofstadt* kungs ir uzsvēruši mūsu situācijas pamatgrūtību, un man ir žēl, ka jums nav bijis pietiekami skaidras izpratnes vai patiesīguma, lai uz to norādītu.

Kopš ir stājies spēkā Lisabonas līgums, ir notikusi cīņa attiecībā uz šā līguma interpretāciju. Es uzskatu, ka lielākā daļa no valdībām nebija to izlasījusi, un, kad tas tika ieviests, tās atklāja, ka Lisabonas līgums patiesībā bija līdzeklis un instruments, lai „kopieniskotu” Eiropas politikas jomas. Visās diskusijās notiekošā cīņa — mēs to esam redzējuši jautājumā

par ārvalstu pakalpojumiem, mēs to esam redzējuši jautājumā par situāciju saistībā ar finanšu noteikumiem — vienmēr nonāk vienā un tajā pašā punktā. Strīdus jautājums ir – un tas jau ir ticis teikts –, vai mēs virzāmies uz starpvaldību Eiropu vai uz Kopienā balstītas Eiropas stiprināšanu? Tieši tāda pašlaik ir situācija Eiropas Savienībā.

Mans sapnis ir, ka Komisija nāks klajā ar publisku deklarāciju. Pašreiz Eiropas iestādēs notiek politiska cīņa, un šī politiskā cīņa attiecas uz Lisabonas līguma interpretāciju, un tas ietekmē Eiropas politikas jomas. Eiropas pilsoņiem ir jāzina tas, ko mēs zinām, un tas, ko mēs jūtam iestāžu debatēs. Par to, *Barroso* kungs, jūs neesat teicis neko.

Tādējādi es pievērsos savam otrajam punktam. Šī Komisija savos vispārīgajos paziņojumos ir Eiropas aizstāve. Tie ir ļoti brīnišķīgi paziņojumi. Tomēr, kad ir jānorāda, jāapraksta situācija, kas ietekmē dalībvalsti, jānosauc vārdā kāda persona vai valdība, jūs uzsvērti klusējat. Jūsu nav. Es varu nosaukt visdažādākos piemērus.

Ļaujiet man atgriezties pie Grieķijas. Visi zina, ka jūs zaudējat kontroli pār situāciju Grieķijā; patiešām, jūs zinājat divus vai trīs gadus pirms šīs krīzes – jums bija ziņojumi par to jūsu dokumentu skapī. Oficiāla paziņojuma nebija. Jūs gājāt uz baznīcu un lūdzāt, un jūs uzskatījāt, ka, ja jūs lūdzāt, Grieķijā viss atrisināsies pats no sevis. Tas nav atrisinājies pats no sevis. Pēc tam jūs atbalstījāt — un vairākums no mums atbalstīja — neticama spiediena piemērošanu Grieķijai un Grieķijas iedzīvotājiem, kuri kļūdījās tieši tikpat daudz, cik kļūdījās Grieķijas elite.

Tomēr šobrīd, *Barroso* kungs, kad mēs izdarām spiedienu uz Grieķijas iedzīvotājiem, lai atrisinātu šo problēmu, es neesmu dzirdējis jūs runājam par faktu, ka tagad, augustā, ir notikušas sarunas starp Grieķijas valdību un lielajiem Francijas un Vācijas bruņojuma uzņēmumiem par to, lai turpinātu Eiropas uzņēmumu veikto ieroču pārdošanu Grieķijai.

(Aplausi)

Mēs visi esam kļuvuši pilnīgi nikni, kā es jau esmu teicis trīs vai četras reizes, bet vai mēs rīkosimies? Vai jūs zināt, cik daudz naudas Grieķija ir iztērējusi par ieročiem šajos pēdējos 10 gados? Kāds ir skaitlis? EUR 50 miljardi 10 gados! *Barroso* kungs, jūs to zinājat. Viena no problēmām, ar ko saskaras šīs valstis, ir tieši šī struktūra, kas ir saistīta ar Eiropas nacionālisma problēmu un cīņu vai debatēm starp Grieķiju un Turciju.

Kur ir Komisijas iniciatīva un Eiropas iniciatīva par iejaukšanos, lai, integrējot Turciju, mēs izbeigtu šīs smieklīgās debātes, kuru rezultātā Grieķijas iedzīvotāji ir spiesti maksāt miljardus par pilnīgi neko, jo Grieķija izpērk ieročus, kas nav vajadzīgi Francijas un Vācijas armijai. Tas ir ļoti gudri! *Barroso* kungs, šis ir mans piemērs par jūsu vadītās Komisijas neiejaukšanos.

Es varu nosaukt jums otru piemēru, ko sniedza *Verhofstadt* kungs. Šodien tas, kas notiek ar romiem, ir uzticamības pārbaude Pamattiesību hartai, kas veido daļu no Lisabonas līguma. Lai uz to paraudzītos no morālā un filozofiskā viedokļa, es citēju *Albert Camus*: „Demokrātija iestājas par minoritāšu aizstāvību, nevis vienkārši izpilda vairākuma gribu”.

(Aplausi)

Vai Komisija gaida? Vai Komisijai ir ziņojums tās dokumentu skapī? Sakiet to publiski: tas, ko dara Francija, ir pretrunā ar Eiropas līgumiem. Patiešām — ir vienkārši to pateikt un padarīt to zināmu.

(Aplausi)

Es sniegšu jums vēl vienu piemēru par to, ko jūs nesakāt. Jūs runājāt par ekonomiku, bezdarbu un izaugsmi. Jūs neteicāt nevienu vārdu par pārmaiņām, kas ir jāveic attiecībā uz izaugsmes raksturu. Jūs neteicāt, ka ekoloģiskā katastrofa un klimata pārmaiņas lika mums pārskatīt mūsu izaugsmes jēdziena skaidrojumu. Nebija nekā no tā.

Jūs nerunājāt par Kankūnu. Mums ir palikuši trīs mēneši līdz Kankūnai. Nebija ne vārda par faktu, ka, ja mēs gribam būt uzticami jautājumā par klimata pārmaiņām, mums ir jāatgriežas pie 30 % mērķa attiecībā uz CO₂ samazinājumu, un mums ir jābūt vadošajās pozīcijās debatēs par klimata pārmaiņām. Par to, priekšsēdētāja kungs, jūs esat izteiksmīgi klusējis.

Tādēļ es vēlētos teikt, ka jūs esat klāt neesošais priekšsēdētājs Eiropai, kurai ir vajadzīgs priekšsēdētājs. Tāda ir mūsu problēma, un tāda ir situācija Eiropas Savienībā.

Es vēlētos noslēgumā teikt jums vienu lietu. Jūs runājāt, piemēram, par Eiropas investīcijām. Jūs varat skatīties, cik ir laiks; man vēl ir trīs minūtes. Es zinu, kas tas ir kaitinoši, bet tāda ir dzīve. Es gribēju teikt jums vienu: uztveriet lietas nopietni. Četrdesmit procenti no CO₂ emisijām Eiropā rodas ēku dēļ. Izmantojiet savus Eiropas resursus, lai radītu Eiropas enerģētikas fondu; dodiet iespēju Eiropas pilsētām atjaunot ēkas visā Eiropā, izveidojot Eiropas Keynes fondu Eiropā, jo dalībvalstis valstis nav spējīgas to veikt.

(Aplausi)

Tas būtībā ir mans vēstījums. Eiropā notiek plašas debātes par to, vai mums ir vajadzīgas valsts investīcijas. Es vēlētos jums, *Barroso* kungs, teikt: ietveriet *J. M. Keynes* Briselē. Šodienas valsts investīcijām ir jābūt Eiropas investīcijām mūsu ekonomikas ekoloģiskajā pārveidē. Vai jūs to saprotat, *Barroso* kungs? Ja tā tas ir, tad es ceru, ka nākamajā diskusijā par Eiropu jūs parādīsiet, ka jūs esat sapratis to, ka mēs vairs nedzīvojam septiņdesmitajos gados, bet pašlaik mēs pārciešam finanšu krīzi un ekoloģisko krīzi.

Noslēgumā es nosaukšu jums skaitli, par kuru mums visiem ir jāpadomā. Zaudējumi krīzes dēļ sasniedz EUR 50 000 miljardus. Tas atbilst piecu gadsimtu publiskām investīcijām attīstības palīdzībā. Par šo summu varētu uzbūvēt 10 miljardus skolu Āfrikas valstīs. Tāda ir situācija, kurā atrodas pasaule, *Barroso* kungs.

(Aplausi)

Michal Tomasz Kaminski, *ECR grupas vārdā.* – (PL) Es sākšu ar kādu labu ziņu *Barroso* kungam, tādu ziņu, ar kuru viņu pat varētu apsveikt. Viņa uzstāšanās šodien ir novērtēta augstāk nekā biļetes uz nākamo *Sting* koncertu Prāgā, kas maksā mazāk par EUR 150. Tomēr es sākšu ar stāstu. *Barroso* kungs, Polijā ir kāds populārs stāsts par to, kā vīrs uzkāpj kokā un sāk zāgēt zaru, uz kura pats sēž. Cits vīrs iet garām kokam un saka pirmajam vīram: „Ja tu nozāgēsi to zaru, tu nokritīsi.” Otrais vīrs aiziet tālāk, un zars nolūst. Pirmais vīrs nokrīt no koka, pieceļas, paskatās uz otro vīru un saka: „Vai viņš ir kāds pravietis?”

Dāmas un kungi, Eiropas konservatīvie pat pirms tam, kad tika izveidota mūsu grupa, bija kā šis otrais vīrs, kas teica vīram, kurš sēž uz Eiropas birokrātijas zara: „Jūs zāgējat to zaru, uz kura pats sēžat.” Jūsu runā šodien es redzu iespēju, ka šis zara zāgēšanas process beigsies. Jūs esat izklāstījis daudzas idejas, kuras pavisam noteikti ir vērts atbalstīt, un es domāju, ka tās ir saliktas kopā tādā veidā, lai iepriecinātu ikvienu grupu šajā Parlamentā. Tomēr mums ir jāpiekrīt *Schulz* kungam, ka tas bija progresīvs plāns, bet mēs nedzirdējām – un šajā ziņā es par jums neesmu iepriecināts – analīzi par pašreizējo situāciju Eiropas Savienībā.

Kādēļ Savienība darbojas tādā veidā, kā tā darbojas? Kādēļ Savienību nevēlas tik liels skaits iedzīvotāju, un kādēļ tā neattaisno viņu cerības? Šeit mēs nonākam pie svarīga punkta. Ir ļoti labi, ka jūs koncentrējāties uz ekonomikas attīstību, uz šādas attīstības nepieciešamību Eiropā un uz vajadzību pēc jaunām darbavietām. Es noteikti piekrītu nostājai, ka pašlaik viena no lielākajām Eiropas ekonomikas problēmām ir bezdarbs. Tomēr būsīm atklāti. Nevar, no vienas puses, paust pamatotās bažas par bezdarbnieku likteni un par darbavietu izzušanu Eiropā, vienlaikus, no otras puses, ierosinot tādus ekonomiskos risinājumus, kas diezgan dabiski noved pie darbavietu eksporta no Eiropas uz citiem kontinentiem. Šīs divas lietas nevar atdalīt. Mēs nevaram teikt, ka mēs — no savas puses — gribam palielināt nodarbinātības līmeni Eiropā, ja birokrātija — no savas puses — vienlaikus piemēro jaunus slogus un jaunu nāves spriedumu Eiropas firmām un Eiropas ekonomikai. Tas ir jāpārtrauc. *Barroso kungs, no jūsu runas es saprotu, ka jūs domājat pareizā virzienā. Jūs runājāt par to, kā Eiropai pasaulē ir jārunā vienā balsī. Mēs to sakām šeit ļoti bieži, bet galu galā mēs bez grūtībām varam redzēt, ka dažādām Eiropas valdībām ir pilnīgi atšķirīgas pieejas ārpolitikas pamatjomās. Tas ir fakts, ko nedrīkst ignorēt. Tādēļ kā gan Eiropa pasaules mērogā var runāt vienā balsī, ja dažādas Eiropas valdības runā atšķirīgās balsīs? Dāmas un kungi, nemaldināsim paši sevi – tā tas būs. Sēžot šajā plenārsēžu zālē, jūs varat aizvērt acis un izlikties, ka šo 27 valdību nav, bet tās patiešām ir. Tās ir ievēlējuši Eiropas Savienības iedzīvotāji, un mēs aizstāvam šo valdību tiesības pārstāvēt savus iedzīvotājus Eiropas Savienības mērogā. Mēs vēlamies Eiropā līdzsvaru starp Savienības lietām un valsts lietām, un tādēļ mēs domājam aizstāvēt nācijas-valsts ideju, protams, Eiropas Savienības kontekstā. Tomēr ar to es vēlētos teikt, ka piekrītu visam, kas ir sacīts šajā zālē. Es tagad to saku no visas sirds. Mēs nevaram pieņemt situācijas, kurās kāda no Eiropas valdībām pašmāju vajadzībām mēģina aktivizēt procesus, kas Eiropā ir bijuši kā pulvera muca, proti, nacionālismu un šovinismu. Tam nevar dot piekrišanu, bet tas ir tieši tas, kas notiek daudzās Eiropas valstīs. Šogad mums jau ir bijuši piemēri par valstīm, kas robežojas ar Poliju un kurās ir bijuši mēģinājumi iegūt politisku kapitālu no lietām, kas saistītas ar minoritātēm. Viens no Eiropas Savienības lielākajiem sasniegumiem ir tas, ka Eiropa ir teritorija, kurā valda demokrātija un tolerance un kurā karš nav bijis 60 gadus. Es labprāt to atzīstu, kaut arī neesmu liels Savienības entuziasts, bet es patiešām to augstu vērtēju. Tas ir kaut kas tāds, kas ir jāsauglabā. Es arī vēlētos teikt, ka mums ir jābūt atvērtākiem un uzticamākiem tajās lietās, ko mēs sniedzam Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Mūsu Kopienas lielākā problēma ir tā, ka viena lieta ir tas, kas pateikts mūsu deklarācijās, bet kaut kas pilnīgi cits ir fakti un padarītie darbi, ko redz iedzīvotāji. Es ticu Eiropai, un mēs, Eiropas konservatīvie, ticam Savienībai. Tomēr mēs ticam Eiropas Savienībai tās dažādībā. Mēs neuzskatām, ka ir viena jauna savienota valsts, kurai ir paredzēts saplūst vienotā nācijā. Šis plāns netiks pieņemts. Eiropas iedzīvotāji ļoti labi saprot, ka cilvēks var būt labs polis, labs eiropietis vai labs vācietis un ka mēs varam dzīvot kopā, ievērojot cieņu vienam pret otru un kopīgi strādājot, lai celtu kopīgu nākotni. Priekšsēdētāja kungs, es ceru, ka jums izdosies. Tomēr, lai labotu šo situāciju, nedrīkst atkārtot vecās kļūdas. Es vēlos jums ļoti skaidri teikt, ka, pēc manām domām, Eiropa nedrīkst mēģināt risināt tās problēmas, ar kurām mēs saskaramies, atkārtojot pagātnes kļūdas. Šodien jūsu runā es saskatu iespēju tādai Eiropai, kurā ir lielāka ekonomikas brīvība, un tādai Eiropai, kurā ir ciešāka integrācija, un ar to es domāju kopējo tirgu. Es esmu ļoti gandarīts, ka ideja par Vienotā tirgus aktu radās šajā Parlamentā, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā. Tā radās, pateicoties M. Monti ziņojumam, kas tika uzrakstīts minētajā komitejā, kuras priekšsēdētājs ir mans kolēģis Herber kungs, un mēs lepojamies ar to. Tas ir veids, kādā mēs vēlamies stiprināt tirgu. Mēs vēlamies kopējo tirgu un lielāku ekonomikas brīvību.*

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Jūs esat devis iespaidīgu ieskatu dažādu politikas jomu uzdevumos. Tomēr jums un mums*

visiem ņeit klātesošajiem ir jāatzīst, ka Eiropas pilsoņu ticība izplēn. *Verhostadt* kungs ir vērsis uz to jūsu uzmanību, tāpēc es sīkāk vairs nepieskaršos ņim jautājumam. Uz ņiem pētījumiem var paļauties.

Iedzīvotāji ir pieredzējuši arī glābšanas un ekonomikas atlabšanas pasākumu kopumus, kuru apjomi sniedzas miljardos eiro, kas plūst uz tā sauktajām sistēmiski būtiskajām bankām, un viņi ir pieredzējuši, ka visur krājas bīstami augsti valsts parādi. Tagad viņi prasa sev, kas ir atbildīgs par to, īpaši, kad, neskatoties uz labāku ekonomikas prognozi, viņus sāpīgi skar dalībvalstu stingrie taupības pasākumi. ņo stingro taupības pasākumu rezultātā sabiedrisko pakalpojumu cenas celsies, sociālie pabalsti tiks nogriezti, izglītības pakalpojumi samazināsies, darba samaksa samazināsies, darba dzīves ilgums pagarināsies saistībā ar pensiju nenoteiktību un bieži nestabilu nodarbinātību.

Protests plešas daudz tālāk par valstīm, kuras skārusi krīze. Patlaban arodbiedrības streiko Francijā, un 29. septembrī streiki pret dalībvalstu stingro taupības politiku notiks daudzās lielās un mazās pilsētās Eiropā. Iedzīvotājiem tika solīts, ka Lisabonas līgums padarīs Eiropas Savienību sociālāku un demokrātiskāku. ES, kā arī Komisija un Parlaments vienkārši zaudēs uzticību, ja tā tagad saka, ka dalībvalstis ir atbildīgas par taupības pasākumiem. Efektīvas finanšu tirgu reformas, piemēram, riska ieguldījuma fondu aizliegums vai aizliegums veikt spekulatīvus darījumus ar izejmateriāliem un pārtikas atvasinājumiem vai pat finanšu darījumu nodoklis, bet arī atteikšanās no elastdrošības ideoloģijas patlaban nepārprotami ir Eiropas Savienības atbildība. ņī ir lieta, kurā mums visiem vēl būs jāiesaistās vairākus nākamos mēnešus.

Situācija Eiropas Savienībā ir ievērojami atšķirīga dažādām iedzīvotāju grupām, un tā ir pilna neatbilstību. Sabiedrības sociālā sašķeltība ES valstīs nenoliedzami ir kārtējo reizi bīstami paplašinājusies. Nabadzības un sociālās atstumtības izskaušanas Eiropas gadā lielas naudas summas, miljardiem eiro, ir izdotas, lai glābtu bankas vai kalpotu tām kā drošības garants. Tās nav aizsniegušās līdz ļaudīm ar reālām vajadzībām vai ieguldītas izglītībā.

Neviens negribētu apstrīdēt vai noniecināt ES panākumus. Taču reālo neatbilstību slēpšana aiz izkārtnes nevienam Eiropas Savienībā nepalīdzēs. Arī es nobeigumā vēlos kaut ko teikt par romiem Francijā. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir laba tradīcija. Tomēr ikviens, kas grib risināt sociālus sarežģījumus uz sociālas minoritātes rēķina, turklāt izmantojot negodīgus līdzekļus, ļaunprātīgi īsteno savu politisko varu. Es vēlos ieviest skaidrību: sociālu sarežģījumu ļaunprātīga izmantošana ir vienkārši nepieņemama Kopienai, kas vienmēr uzsver iestāšanos par vispārējām cilvēktiesībām un morālām vērtībām. ņīs morālās vērtības un cilvēktiesības attiecas uz francūžiem, poļiem, angļiem, spāņiem vai vāciešiem Eiropas Savienībā, tāpat kā tās attiecas uz visiem čigāņiem jeb romiem, kas dzīvo Eiropā.

(Aplausi)

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ņis lielais notikums, *Barroso* kunga runa par stāvokli Eiropas Savienībā, neļauj viņu gluži salīdzināt ar prezidentu *B.Obama*. Ir viena fundamentāla atšķirība, *Barroso* kungs: prezidents *B.Obama* ir ievēlēts, bet jūs neesat vēlēts. Četrdesmit astoņi miljoni cilvēku vēroja viņa uzrunu, bet ņeit, Eiropas Parlamentā, mums pat ir jālūdz, lai EP deputāti ierodas klausīties jūs.

Jūs pilnīgi ignorējat stāvokli Eiropas Savienībā. Jūs runājat par to, kā jums šķiet, kas notiek, jūs norādījat jūsu virzību uz priekšu. Taču Eiroparometrs, pašas Komisijas izpētes organizācija, pasaka mums patiesību. Tas saka, ka pēdējos sešos mēnešos ir noticis dramatisks uzticības zudums attiecībā pat uz cilvēku uzskatiem par piederību Eiropas

Savienībai: 10 % kritums Vācijā; 17 % kritums Grieķijā un 9 % kritums Portugālē. Mazāk nekā puse ES iedzīvotāju domā, ka ir vērts būt par šā kluba dalībniekiem.

Vēl daiļrunīgāks ir fakts, ka jūsu paša valstī Portugālē pēdējos sešos mēnešos viens no katriem četriem cilvēkiem ir pilnībā zaudējis ticību ES iestādēm. Diezin, *Barroso* kungs, vai tas ir panākuma vai pārliecības apliecinājums, un tomēr no lielākās daļas cilvēku šodien šķiet plūstam tik liela pašapmierinātība.

Bet neesiet pārāk apmierināti, jo tauta ir ar to tikusi galā pati saviem spēkiem: reālais stāvoklis Eiropas Savienībā ir tāds, ka to arvien vairāk nīst un nicina. Un tomēr daži apgalvo, ka tas ir tāpēc, ka viņi gribot vairāk Eiropas! *Verhofstadt* kungs teica, ka cilvēki gribot vairāk kopējas politikas. Nē! Pierādījumi ir skaidri.

(*Saucieni no zāles*)

Interesanti, priekšsēdētāja kungs! Kad es aizstāvu cilvēkus, man draud ar naudas sodiem. Bet nekas.

(*Aplausi no EFD grupas*)

Pierādījumi liecina, ka, jo vairāk ir kopējas politikas, jo mazāk tā patīk cilvēkiem. Ļaudis ir iepazinūši kopējās zivsaimniecības politikas radīto postu; viņi ir iepazinūši kopējās lauksaimniecības politikas nevienlīdzību; kopējās komercpolitikas dēļ zaudētās uzņēmējdarbības iespējas un, protams, tagad lielo kopējo valūtu, šo neveiksmīgo politisko mēģinājumu ar spēku iedzīt cilvēkus monetārā savienībā, ne reizes neprasot, vai viņi gribēja tajā būt. Bet ir pilnīgi skaidrs, ka šī valūta neder Vācijai un ka tā neder Grieķijai. Cilvēks tagad ir iesprostots ekonomiskā cietumā. Jūs varat izlikties, ka krīze ir pagājusi, bet tā nav pagājusi, jo obligāciju starpības tagad ir 8 % par piecu un desmit gadu obligācijām.

Jūs varat smaidīt, *Schulz* kungs, bet jūs neko nezināt par finanšu tirgiem vai par to, kā šīs lietas darbojas. Un interesanti, kāpēc jūsu paša valstī Vācijas nodokļu maksātājam būtu jāmaksā arvien lielāks rēķins?

Šī valdības forma nedarbojas, un tomēr, kā mēs dzirdējam šodien, mums tiek gatavota kopēja aizsardzības politika un kopēja ārpolitika.

Otrs iemesls, kāpēc šīs aptaujas ir tādas, kādas tās ir, ir tas, ka ļaudis jūs neciena, jo jūs krāpāt, lai izdabūtu cauri Lisabonas līgumu. Mums teica, ka viss kļūšot vienkāršāks, ka mēs zināšot, kur mēs atrodamies. Bet mēs to nezinām. Kas vada ES? Vai tas esat jūs, *Barroso* kungs? Vai tas ir mans vecais draugs *H. Van Rompuy*? Vai tā ir Beļģijas prezidentūra? Patiešām labs materiāls! Jūs vēl joprojām nespējat izveidot valdību paši savā valstī, un tomēr jūs esat Eiropas Savienības prezidentūra! Skatieties, no kuras puses gribat, visa šī lieta patiešām mazliet atgādina jucekli.

Eiropas Savienībai nekad nav bijis tik daudz varas, taču tā nekad nav bijusi tik nepopulāra. Nebūdami mierā ar EUR 2,4 miljardiem gadā, kas tagad tiek tērēti par ES propagandu, jūs gribat, lai kopējais budžets palielinātos par 6 %, un mēs uzzinām, ka jums personīgi ir vajadzīga pilna laika TV komanda, kas braukātu apkārt kopā ar jums, jauni preses darbinieki, jauni tīmekļa pārziņi. Jūs neanalizējat, kāpēc viss notiek greizi, *Barroso* kungs, jūs vienkārši to neaptverat.

(*Aplausi no EFD grupas*)

Andreas Mølzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, varbūt arī man varētu ļaut izmantot abas uzstāšanās reizes kopā, lai runātu trīs minūtes.

Eiropas projekts — ja mēs debatējam par stāvokli Eiropas Savienībā — daudziem cilvēkiem visā Eiropā šķiet nopietni apdraudēts no četriem skata punktiem. Eiropas labklājība un sociālā drošība cilvēkiem šķiet apdraudēta. Finanšu krīze un — iespējams, veltīgā — palīdzība, kas sniegta Grieķijai, ļaudīm ir to pierādījusi, turklāt arī pieaugošais masveida bezdarbs un masveida imigrācija mūsu sociālajās sistēmās viņiem pierāda to pašu. Tādējādi Eiropas Savienība uzrunā ļaudis kā bezzobains tīģeris, kas nespēj kontrolēt finanšu tirgus vai attīstīt pienācīgus kritērijus.

Otrkārt, cilvēki jūt, ka pilsoniskā brīvība ir pakļauta riskam. Eiropas Savienībā gandrīz nemaz nav tiešas demokrātijas. Pret to izturas ar nosodījumu, kā tas notika, piemēram, Īrijas pirmajā referendumā vai referendumos, kas notika Francijā un Nīderlandē. Datu glabāšana, piemēram, kā to apliecina *SWIFT* nolīgums ar Amerikas Savienotajām Valstīm, rada cilvēkiem sajūtu, ka viņus pastāvīgi izspiego. Paternālisma sistēmai raksturīga regulēšana Eiropas Savienībā paplašinās arvien vairāk, radot pilsoņiem iespaidu, ka viņu personīgā brīvība tiek ierobežota. Runas un domas brīvību arī arvien vairāk apdraud politikorekts. Sakarā ar to es atsaucos uz debatēm par *Sarrazin* kungu Vācijā.

Treškārt, cilvēki jūt, ka Eiropas tautu kultūru daudzveidība un nacionālā identitāte ir pakļauta riskam. Šo ietekmi radīs kultūras asimilācija un garīga globalizācija, tāpat kā masveida imigrācija un, protams, islamizācija un patvēruma sistēmas ļaunprātīga izmantošana. Eiropas tautu nacionālā identitāte, iespējams, ir nopietni apdraudēta.

Ceturtkārt, Eiropas cieņa pasaulē ir nopietni apdraudēta. Attiecībā uz ārpolitiku Eiropa ir kļuvusi par izsmiekla objektu. Kā piemērs jau tika pieminētas Tuvo Austrumu sarunas, kurās Eiropa pat nebija klāt, lai gan mēs esam lielākais maksātājs visā pasaulē. Eiropa pasaulē gandrīz nekādi netiek atzīta, un faktiski tā nav ietekmīga dalībniece ārpolitikas vai globālās politikas nozīmē.

Mēs esam spējuši novest šo Eiropas Savienību līdz pašreizējam attīstības stāvoklim, kurā tā iekšēji rada sistēmu, ko tās iedzīvotāji izjūt kā arvien despotiskāku un stingrāku, kura nerēķinās ar reģionālismu, kultūras daudzveidību un tamlīdzīgiem faktoriem un ārējai pasaulei izskatās vāja. Būdamā iekšēji asa un pret saviem iedzīvotājiem reglamentēta, izmantojot centrālismu un birokrātiju, bet ārēji vāja, Eiropa nerod vietu pasaulē un nespēj reāli nodrošināt Eiropas intereses globālā mērogā.

Tāds ir stāvoklis Eiropas Savienībā, Savienībā, kas vairs nav gatava nodrošināt Eiropas tautu intereses un Eiropas pilsoņu intereses.

José Manuel Barroso, *Komisijas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es jūs visus uzklausīju ļoti uzmanīgi un ar lielu interesi. Es mēģinu saprast, kādi būtībā bija pamatjautājumi.

Būtībā, manuprāt, vismaz lielākā daļa Parlamenta skaidri vēlas vairāk Eiropas, vēlas Kopienas metodi un vēlas plašāku vērienu. Nekāda konkrēta kritika netika vērsta pret Komisijas priekšlikumiem.

Daži cilvēki teica, ka viņi būtu labprātāk vēlējušies dzirdēt runu, kas analizē stāvokli. Es dodu priekšroku nākotnes projektēšanai, nevis pagātnes un tagadnes komentēšanai. Es uzskatu, ka vissvarīgākā lieta nav komentēšana — to es atstāju komentētājiem, pret kuriem man, cita starpā, ir liela cieņa —, bet es uzskatu, ka mūsu pienākums, Komisijas pienākums ir dot priekšlikumus. Manā uztverē runa par stāvokli Eiropas Savienībā attiecas arī uz stāvokli, uz kuru mēs gribam Eiropas Savienību vest savos kopējos centienos. Tāpēc es šodien iepazīstināju jūs ar konkrētiem un vērienīgiem priekšlikumiem.

Tomēr es negribu izvairīties ne no viena jautājuma. Taisnība, ka Eiropas Savienība pašlaik atrodas pagrieziena punktā. Taisnība, ka mums ir jauns līgums. Taisnība arī, ka daži cilvēki valsts līmenī mēdz interpretēt šīs iestādes tā, ka notiek pilnīga starpvaldību vienošanās.

Mēs jau esam skaidri definējuši savu redzējumu, un — kā es arī atzīmēju savā runā — es dodu priekšroku Kopienas metodei un garam. Tomēr vislabākais veids, kā to īstenot, ir neiesaistīties nebeidzamās diskusijās par šīm iestādēm, vēl jo mazāk iesaistīties iestāžu partizānu karā, ko es nevēlos un kurā es nepiedalīšos. Vislabākais veids ir, ja Komisija pilda savu pienākumu uzņemties iniciatīvu, sniedzot būtiskus, drosmīgus un augstvērtīgus priekšlikumus, un jūs paši — kā jūs to esat arī darījuši — spējat strādāt kopā ar mums šajā garā. Mēs esam devuši priekšlikumus par to, un šeit, manuprāt, mēs patiešām spēsim pārbaudīt savas saistības pret spēcīgāku Eiropu.

Daži cilvēki sniedza sabiedriskās domas aptauju rezultātus, kuros tiek mērīts atbalsts vai uzticēšanās Eiropas iestādēm. Taisnība, ka ir grūtības — nopietnas grūtības —, uz kurām mums jāreaģē. Tomēr, ja jūs būtu veikuši pilnīgāku analīzi, jūs būtu pamanījuši, ka, lai gan uzticēšanās Eiropas iestādēm dažreiz rada problēmas, reizēm ir daudz lielāka problēma, proti, ar uzticēšanos valstu politiķiem un valstu valdībām, un taisnība ir tā, ka to neviens nav pieminējis.

Mēs pašlaik izciešam ārkārtīgi grūtu laiku no ekonomiskā un sociālā viedokļa, un šis ir laiks, kad katram jāizrāda atbildība. Mēs labi zinām, ka ekonomiski grūtos laikos sabiedriskajai domai ir tendence maz uzticēties politiskām iestādēm gan valsts, gan Eiropas līmenī. Es uzskatu, ka vislabākais veids, kā atbildēt uz šīm raizēm, ir rādīt rezultātus un dot priekšlikumus.

Būtībā es uzskatu, ka mēs esam vienojušies — vismaz proeuropeiskais vairākums Eiropas Parlamentā ir. Mēs esam par finanšu regulējuma konsolidēšanu. Mēs esam skaidri deklarējuši, ka mēs neatteiksimies no Komisijas iniciatīvas tiesībām. Mēs gribam arī, lai bankas un finanšu iestādes dotu ieguldījumu tās problēmas atrisināšanā, kuru tās palīdzēja radīt. Tieši tāpēc mēs esam par finanšu darbības aplūkšanu ar nodokli. Mums vajadzīgi priekšlikumi par izaugsmi Eiropā. Tieši pie tā mēs strādāsim.

Daži no jums pieminēja problēmu, kas, cita starpā, tiks apspriesta šajā pēcpusdienā parlamentārajā sēdē: tas ir romu jautājums. Es tagad neiedziļināšos šā jautājuma detaļās, jo par to tiks spriests šovakar. Ļaujiet man jums teikt, ka Komisija ir bijusi ieinteresēta šajā problēmā jau sen.

Šā gada sākumā mēs pat kopīgi organizējam ministru sanāksmi par romu jautājumu. Manuprāt, tikai divi vai trīs ministri no visas Eiropas piedalījās šajā ministru līmeņa sanāksmē. *Reding* kundze pārstāvēja Komisiju. Mums ir svarīgas atbalsta programmas palīdzības sniegšanai romiem un viņu integrācijas atbalstīšanai. Mēs veidojam konstruktīvu un nopietnu dialogu ar visām valdībām Eiropā, gan ar to valstu valdībām, kurās romi ir cēlušies, un to valstu valdībām, kurās romu klātbūtne pašlaik ir ievērojama.

Es uzskatu, ka varu prasīt jums gluži nopietni nepārvērst šo jautājumu par politisku rotaļu. Tas ir ārkārtīgi jutīgs un ārkārtīgi nopietns jautājums. Mēs, eiropieši, nepalīdzēsim ar to, ka polarizēsīm diskusiju par tik jutīgu jautājumu.

Mēs esam pateikuši — es to tikko pateicu ļoti skaidri — ka Komisijas un Eiropas Savienības principiālā nostāja ir pretoties visiem diskriminācijas veidiem. Tā ir absolūti nepieņemama. Tomēr attiecībā uz atbildi uz jautājumiem, ko uzdod dažas valstis, mums jāsaprot, ka visiem

mūsu pilsoņiem ir tiesības un pienākumi. Turklāt mums vienmēr jāuzsver līdzsvars starp brīvību, īpaši pārvietošanās brīvību, un drošību.

Ja mēs neievērosim šo līdzsvaru, mums radīsies nopietns risks, ka šis jautājums tiks izmantots kā instruments ekstrēmistu rokās, kas spēs izmantot populistiskā veidā nedrošības sajūtu, kura valda daudzās mūsu sabiedrībās. Tāpēc dosim nopietnu un atbildīgu atbildi un vienmēr izvairīsimies izmantot ārkārtīgi nopietnu un ārkārtīgi jutīgu jautājumu politiskiem mērķiem. Komisija izvēlēsies šo atbildīgo nostāju.

Tāpēc es uzskatu, ka mums ir ārkārtīgi daudz darba. Ja kritika, ko daži ir vērsuši pret mani, ir par to, ka es tiecos pēc konsensa starp galvenajiem Eiropas politiskajiem spēkiem, tad tādu kritiku es ar prieku pieņemu. Faktiski Komisijai jāpārstāv vispārējās Eiropas intereses, un mums jācenšas pārstāvēt šīs vispārējās intereses, mēģinot panākt dažādu proeuropeisku politisku spēku ieguldījumu. Pie tā mēs strādājam.

Tika diskutēts par budžetu. Es dzirdēju jūsu runas. Man šķiet, ka jūs visvairāk gribat vērienīgu budžetu Eiropai. Tomēr, dāmas un kungi, runāsim arī ļoti skaidri: Komisija iesniegs vērienīgu budžetu, bet mēs nedrīkstam šeit, Eiropas Parlamentā, vienkārši debatēt — mums jāpārlicina Eiropas sabiedriskā doma. Tāpēc es lūdzu jūsu palīdzību un atbalstu, lai mēs varētu izskaidrot savu valstu politiskajiem spēkiem, kas veido valdības mūsu galvaspilsētās, kāpēc — kā *Daul* kungs pareizi norādīja — ļoti bieži eiro, kurus mēs tērējam Eiropas līmenī, faktiski ir daudzu eiro ietaupījums salīdzinājumā ar tiem eiro, kurus mēs varētu iztērēt valsts līmenī.

Šī kauja ar sabiedrisko domu mums jāuzvar, demokrātiski debatējot savās valstīs. Tieši tāpēc es lūdzu jūsu atbalstu, lai šīs debātes varētu notikt ar politiskajiem spēkiem, kurus jūs pārstāvat, ne tikai Strasbūrā vai Briselē, bet arī galvaspilsētās, jo mums jāpanāk konsenss starp Parlamentu un Padomi. Dažādajām iestādēm ir jāpanāk vienošanās. Komisija tur būs. Komisija liks priekšā vērienīgus priekšlikumus, bet vienmēr patiesā partnerības garā par stiprāku Eiropu, sadarbības Eiropu, nevis šķelšanās Eiropu.

Joseph Daul, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es izmantošu savas divas minūtes, lai atgrieztos pie jautājumiem un atbildētu uz tiem. Es neuzbrukšu nevienam personīgi. Jūs pazīstat mani. Es nekad tā neesmu rīkojies un nekad nerīkošos.

Pirmkārt, attiecībā uz budžetu un to, par ko mēs kopā esam vienojušies, Parlamenta lielākais vairākums piekrīt, ka mums vajadzīgs pašiem savs budžets, lai mēs varētu samazināt valsts līmenī izmantotos resursus. Tas ir mans pirmais kopsavilkums, bet neaizmirsīsim, ka mēs darbojamies ar vienprātīgu lēmumu. Runa nav par kritiku pret mūsu valsts vai valdības vadītājiem vai *Lagarde* kundzi, vai *Schäuble* kungu; runa ir par mūsu attiecīgo partiju pārliecināšanu, kā *Barroso* kungs teica; tā ir par pienācīgu apspriešanu un pienācīgu darbu pie šā temata mūsu attiecīgajos līmeņos, mūsu attiecīgajās partijās un mūsu attiecīgajās valstīs, jo šie ir vienprātīgi lēmumi. Tas būs daudz sarežģītāk nekā uzstāšanās ar lieliskām runām šeit, bet mēs cīnīsimies, un es cīnīšos, lai mums Eiropas līmenī būtu pašiem savi resursi.

(Aplausi)

Otrkārt, attiecībā uz romiem sauksim lietas īstajos vārdos. Dāmas un kungi, priekšsēdētāji! Mēs esam atbildīgi cilvēki, un mums jāatrod risinājumi. Te runā pilsētas mērs. Mēs saskaramies ar milzīgām problēmām, ja runājam par saviem līdzpilsoņiem, kas ir kārtīgi demokrāti un kurus mēs riskējam pazaudēt, atdodot populistu nometnei. Mums šeit ir pienākums. Tomēr ir jāizsaka nožēla par nopietnu noziegumu. Es neteicu, ka tas bija roms.

Nelieciet vārdus man mutē. Tas, pret ko mums jācīnās, ir bandītisms, noziedzība un prostitūcija.

Vienpadsmit traktori ir nozagti lauksaimniekiem manā kantonā kopš 1. janvāra. Vai jūs domājat, ka ļaudis ir priecīgi? Skatieties, kas notiek arī dažādās mūsu pilsētās. Dāmas un kungi, mēs runājam par ļoti jutīgu tematu, kam jāpieiet ar uzmanību pret visiem mūsu līdzpilsoņiem, un — es neuzsāku valsts līmeņa debates, es uzsāku Eiropas līmeņa debates — es piekrišu *Barroso* kungam šajā punktā. Mums jāstrādā pie šā temata, lai piedāvātu tos risinājumus attiecībā uz romiem, kas ir mūsu Parlamentā, un arī ar Rumāniju un citām iesaistītajām valstīm.

Es uzskatu, ka šis temats ir pārāk svarīgs. Ja mums izdosies šo imigrantu bērniem ļaut izmantot labumu, ko dod izglītība un apmācības, mēs pēc desmit gadiem šajā kaujā būsīm uzvarējuši. Es ierosinu diskusiju par to.

Martin Schulz, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sniegt īsu komentāru par diviem punktiem, ko pieminēja *Daul* kungs. Pirmkārt, mēs esam vienojušies, ka mums vajadzīgi pašiem savi resursi. Mēs cīnāmies kopā par šiem pašu resursiem, bet, tā kā tiek prasīta vienprātība un tā kā mēs, iespējams, vienprātīgu lēmumu nepanāksim, ir jānoskaidro, vai gadījumā, ja tā notiek, nebūs arī samazinājums ES budžetā. Cerams, ka pie šāda noslēguma mēs arī nonāksim kopā.

Tagad es runāju kā bijušais mērs. 11 gadus es biju mērs pilsētā, kurā bija daudz jānodarbojas ar romu jautājumu. Mana pilsēta ir uz robežas starp Vāciju, Beļģiju un Nīderlandi. Mēs esam teritorija, kurai caurbrauc daudzi romi. Es ar šo problēmu nodarbojos 11 gadus, un ir kāda lieta, kuru es vēlos pateikt jums, *Daul* kungs, un saviem kolēģiem deputātiem. Jā, romi ir sarežģīta minoritāte. Tā ir taisnība, bet pat sarežģītām minoritātēm ir tiesības uz savu pamattiesību aizsardzību. Tā ir lietas būtība. Attiecībā uz šo *B. Kouchner* runāja pareizi.

Otrs punkts ir par to, ka valstīm, kurās valda tiesiskums, ir pienākums vērsties pret krimināliem nodarījumiem. Ja kaut kas ir nozagts vai notiek prostitūcija vai krāpšana, valstij, kurā valda tiesiskums, jāpiespiež ievērot likumu neatkarīgi no tā, kurš tiek turēts aizdomās par izdarīto noziegumu. Tās ir katras valsts tiesības. Tomēr katras valsts pienākums ir arī izmeklēt katru atsevišķo lietu un neradīt iespaidu, ka jau sākumā veselas iedzīvotāju grupas tiek turētas aizdomās. Mums tas nav pieņemami.

(Aplausi)

Mans noslēguma komentārs ir tāds, ka jūs nedrīkstat sākt rīkoties kā partizāni. Jūs jau teicāt, ka es uzsākot iestāžu partizānu darbību. Tā absolūti nav taisnība. Jums vajadzētu veikt iestāžu frontālus uzbrukumus — pie tā viss nonāk galu galā, *Barroso* kungs. Mūsu kritika par jums neattiecas uz jūsu ļoti neapstrīdamo spēju panākt konsensu. Jūs to noteikti spējat. Jūs redzējāt šodien, ka visi ir ar jums apmierināti.

Personīgajās sarunās, *Barroso* kungs, jūs pavisam noteikti esat spējīgs uzbrukt — tas jūsu komisāriem un man pašam ir ļoti labi zināms. Tomēr es lūgtu jūs vienreiz parādīt spēju veikt publisku uzbrukumu, īpaši attiecībā uz valstu un valdību vadītājiem, jo tieši tas mums Eiropā ir vajadzīgs — kāds, kas ir gatavs stāties pretī tiem, kuri vēlas atkārtoti nacionalizēt Eiropu.

Jums, *Farage* kungs, es teiktu, lūk, ko: pilnīgi iespējams, ka es nezinu, kā tas notiek, ka ļaudis netraucēti piebāž savas kabatas, bet es ļoti labi zinu, kā izbeigt šo ļaužu spēles.

Michał Tomasz Kamiński, *ECR grupas vārdā.* – (PL) *Barroso* kungs, ja jūs domājāt, ka es jūs kritizēju tāpēc, ka jūs mēģināt ņemt vērā katras grupas vajadzības, ļaujiet man jums apliecināt, ka mans paziņojums nebija domāts kā kritika. Es novērtēju jūsu diplomātiskās spējas šajā jomā, un es domāju, ka līdzsvara saglabāšana starp dažādām dalībvalstīm ir vēl grūtāks uzdevums. Es esmu pārliecināts, ka tas no jums prasa pat lielākas pūles, nekā likt katrai politiskajai grupai justies laimīgai. Tā kā jūs runājat par proeiropeisku vairākumu un antieuropeisku mazākumu, es vēlētos visiem lūgt demokrātisku un godīgu debašu vārdā nesamest vienā kaudzē tos, kuriem nepatīk tas, kas tiek plānots Eiropai, vai kuri negrib Eiropas Savienību — jo es nepiekrītu šiem cilvēkiem —, ar tiem, kuri saka, ka viņi vēlas kaut ko grozīt Eiropā, un kuri ir ieinteresēti šajos plānos. Mēs nepiekrītam daudzām lietām, kam ir vairākuma atbalsts šajā Parlamentā, bet mēs patiešām esam šajā Parlamentā, lai Eiropa būtu labāka, nevis sliktāka, un mēs vienmēr esam gatavi par to runāt. Es patiešām novērtēju, *Barroso* kungs, to, ka jūs esat atvērts šīm debatēm ar mums.

Attiecībā uz romu lietu, kas tika šeit apspriesta, lai gan es reti piekrītu *Schulz* kungam, bet šajā lietā es patiešām viņam piekrītu. Es domāju, ja valstij ir krimināla rakstura problēma, tai jādara viss iespējamais, lai to nokārtotu, jo pilsoņi maksā nodokli par to, lai valsts cīnītos pret noziedzniekiem. Tas ir skaidrs. Tomēr mums jāizvairās no situācijas, kurā kādai etniskai grupai kaut kādā veidā tiek piedēvēta īpaša nosliece uz noziedzību, jo tas, manuprāt, ir ļoti bīstami un robežojas ar rasu diskrimināciju. Šie ir jautājumi, kas risināmi taktiski, un neviena disputā iesaistītā puse nedrīkst tos politizēt. Vajadzīga konstruktīva pieeja, un problēma ir jāatrisina.

Lothar Bisky, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos atgriezties pie tā, ko *Barroso* kungs pareizi teica pret rasismu un ksenofobiju.

Tomēr saistībā ar šo es vēlos teikt, ka es joprojām esmu neapmierināts ar debatēm par romiem, kuras mēs, protams, turpināsim šopēcpusdien. Tiek debatēts par blakus jautājumiem, kas ir ārkārtīgi bīstami. Vācijā, piemēram, mums pašlaik notiek debātes par *T. Sarrazin*, kuras ir ārkārtīgi problemātiskas. Šajā sakarībā bez ievēribas tiek atstāts fakts, ka Vācijā ir slikti izglītotas iedzīvotāju grupas — vācieši, imigranti, arī romi un citu valstu valstspiederīgie — kam relatīvi maz tiek pievērsta uzmanība skolās, un mums nepietiek līdzekļu un trūkst gudras metodikas, lai spētu reāli palīdzēt šiem bērniem. Tā tiek audzēts rasisms. Noslēgumā es vēlos teikt, ka dažreiz rasisms var rasties negribot.

Es negribētu aizmirst debātes par Grieķiju. Saistībā ar to es esmu redzējis kaut ko tādu savā valstī, kura nav īpaši ksenofobiska, ko es nebūtu varējis iedomāties par iespējamu. Mums jāaglabā jutīgums pret nacionālistiskiem, ksenofobiskiem un rasistiskiem paziņojumiem Eiropas Savienībā.

(Aplausi)

Nigel Farage, *EFD grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, traci par romiem Francijā, protams, tiešā veidā ir radījusi neveiksmīgā Eiropas Savienības politika.

Tā bija milzīga kļūda ļaut Bulgārijai un Rumānijai pievienoties Eiropas Savienībai, ja šajās valstīs bija miljoniem romu, kas tika smagi diskriminēti. Nav brīnums, ka tagad viņi, būdami Eiropas Savienības daļa, mēģina pārcelties citur.

Tas attiecas uz visu, vai ne? Visi politikas segmenti ir neveiksmīgi un rada problēmu — vai tā būtu šī, vai tas ir eiro —, un visur mēs redzam fanātisku ieceri radīt Eiropas Savienotās Valstis — neatkarīgi no sekām. Nekad vēlētāji neko tādu nav atbalstījuši. Tāds, *Barroso* kungs, ir patiesais stāvoklis Eiropas Savienībā.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, dāmas un kungi! Padomes prezidentūras vārdā es vēlos apsveikt Komisijas priekšsēdētāja runu par stāvokli Eiropas Savienībā.

Šī svarīgā runa ir nākusi tieši laikā. Tā ļauj mums nolikt sev priekšā uz galda visus Eiropas tematus pēc garās institucionālās pārejas un pēc ekonomikas un finanšu krīzes, kas ir skrējusi pāri visai Eiropai.

Priekšsēdētāja kungs, es rūpīgi pievērsu uzmanību Komisijas uz priekšu vērstajai, vērienīgajai pieejai, kuras nolūks ir reaģēt uz pašreizējām problēmām, kā arī — kā mēs teicām šorīt — aizstāvēt Eiropas Savienības vērtības.

Komisijas priekšsēdētāja nosauktās piecas tēmas — izeja no krīzes un ekonomikas pārvaldības uzlabošana, atgriešanās uz izaugsmes ceļu ar „Eiropa 2020” strukturālajām reformām, Stokholmas programmas īstenošana, lai stiprinātu brīvības, tiesiskuma un iekšējās drošības telpu, Eiropas Savienības budžeta modernizēšana un, visbeidzot, iespēja Eiropai ieņemt savu vietu starptautiskajā arēnā — pilnībā saskan ar trijotnes prioritātēm, bet nenoliedzami arī ar Beļģijas prezidentūras prioritātēm, kuras pagājušajā jūlijā izklāstīja premjerministrs.

Tomēr šo mērķu īstenošana prasīs laiku, un tāpēc vairākām prezidentūrām būs jāveltī tam nepieciešamās pūles. Padomes prezidentūra sīki iepazīsies ar jūsu runu, priekšsēdētāja kungs, kā arī ar darba dokumentu, kas tai pievienots. Šajā brīdī tomēr ļaujiet man izdarīt divas piezīmes.

Pirmā ir par to, ka mūsu līdzpilsoņi gaida no mūsu iestādēm, ka tās mūsu projektam piešķirs konkrētu formu, kas ļaus viņiem mierīgāk domāt par nākotni. Efektīva finanšu uzraudzība un regulēšana, pieņemams un konkurētspējīgs Kopienas patents un operatīvs Eiropas diplomātiskais dienests ir to neatliekamo projektu vidū, pēc kuriem tiks spriests par mūsu trim iestādēm.

Tālāk ļaujiet uzsvērt, ka tikai kolektīvs, Kopienā balstīts mūsu iestāžu — Eiropas Parlamenta, Komisijas, un Padomes, Eiropadomes priekšsēdētāja un Augstā pārstāvja ārlietās un drošības politikas jautājumos — darbs padarīs šāda veida projektus iespējamus, un varbūt tas ļaus mums izskaust eiroskpticismu, kas joprojām iekaro vietu dalībvalstīs.

Tieši tāpēc, priekšsēdētāja kungs, Beļģijas prezidentūra ir ierosinājusi stiprināt sadarbību ar Eiropas Parlamentu par pašreizējo prioritāšu īstenošanu. Mēs esam plānojuši regulāras sanāksmes administratīvā, kā arī politiskā līmenī, lai intensificētu savu kopdarbību. Prezidentūras nodoms nākamajos četros mēnešos ir pildīt savu darbu tieši šādā garā.

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, lai gan grupu vadītāju tonis šā rīta runās ir bijis ļoti atšķirīgs, viens ir skaidrs, proti, daudzas politiskās darbības, par kurām paziņoja Eiropas Komisija, var rēķināties ar plašu atbalstu šajā Parlamentā, jo mēs visi aizstāvam Kopienas metodi. Par saturu būs jādiskutē daudz vairāk. Šorīt es vēlos aicināt vērst īpašu uzmanību uz jaunatni, mūsu bērniem. Galu galā, viņiem ir jābūt labi sagatavotiem, lai radītu mūsu nākotnes labklājību, lai saglabātos labi sabiedriskie pakalpojumi un lai pieaugošā vecāku ļaužu grupa varētu joprojām saņemt pensiju. Tieši tāpēc mums tagad jāatrisina augsta līmeņa publiskā parāda problēma un jāpieņem sāpīgi pasākumi šādā nolūkā, un tieši tāpēc mēs nevaram pieņemt 20 % bezdarba līmeni jaunu cilvēku vidū. Šis procentu līmenis ir iekļauts „ES 2020” stratēģijas mērķos, bet tas nozīmē, ka mazaizsargāti bērni un bērni no minoritāšu ģimenēm arī turpmāk tiks marginalizēti. Tāpēc Padome saskaras ar pastāvīgi pieaugošu jaunatnes nodarbinātības problēmu, lai

sasniegtu Parlamenta vērienīgi iecerētos 90 % jauno cilvēku, kas strādā vai izglītojas, un tikai 10 % bezdarbu jaunatnes vidū. Šo rādītāju sasniegšana līdz 2020. gadam ir ļoti svarīgs mērķis Eiropas Savienībai.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, kopš starptautiskās finanšu krīzes un ekonomikas lejupslīdes Eiropas Savienībā ir parādījušies jauni dalījumi. Nav vairs pamata runāt par atšķirībām starp vecajām un jaunajām dalībvalstīm. Priekšsēdētājs Barroso nav pieminējis iemeslu, kāpēc atšķirība sāk padziļināties starp ES austrumu un dienvidu daļām. Pirms pievienošanās mēs, kas bijām no jaunajām dalībvalstīm, uztvērām Īrijas, Spānijas un Portugāles veiksmīgo attīstību, panākot pārējo Eiropu, kā iedvesmojošu piemēru. Vai attīstības panākšanas tendence turpināsies šajās valstīs? Vai izveidosies dažādu ātrumu Eiropa? Vai jaunajām Viduseiropas un Baltijas valstīm būs iespēja panākt? Vai pēc 2014. gada būs pietiekami daudz resursu? Priekšsēdētāja kungs, jaunās dalībvalstis vēlas Eiropas Savienību, ko raksturo spēks, solidaritāte un dinamisms.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs! Jūs teicāt mums daudz skaistu vārdu. Es dzirdu jūsu vārdus, bet jautāju sev: kur ir rīcība? Piemēram, romi. Man nav svarīgi, lai jūs kritizētu Sarkozy kungu ar sevišķi stipriem pārmetumiem. Es vēlētos uzzināt, ko jūs gatavojaties darīt, ko Komisija gatavojas darīt, lai pierādītu to, kas ir mūsu visu kopīgā sajūta, proti, ka pilsoņu tiesības ir neaizskaramas un ir piemērojamas ikvienam? Uz šo jautājumu, kuru jums uzdod visas Parlamenta puses, jūs atbildat: „Mēs rīkosimies atbildīgi.” Tomēr šī atbilde diemžēl balstās uz pieņēmumu, ka banalitātes ir Eiropas politikas visspēcīgākie ieroči. Bet tā vienkārši nevar būt!

Otrais punkts ir par to, ka šeit tika runāts par zaudēto Eiropas iedzīvotāju uzticību. Iedzīvotāji ļoti reti ir pieminējuši jūs. Taču arī Eiropas iestādēm jāizturas pieticīgi pret pilsoņiem. Tāpēc princips, ka „katrs Eiropas eiro tiek labāk izdots Eiropā”, ir nepareizs. Bez pienācīgas pieticības pret pilsoņiem pat visaugstākie mērķi sagrūs.

Timothy Kirkhope (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, kā atzīst Komisijas priekšsēdētājs, pārlicība, ka ES ir laba lieta, ir būtiski mazinājusies, un daudzi cilvēki uzskata, ka viņu dalībvalstij nav labuma no dalības ES. Mums būtu jāuztraucas, bet baidos, ka uz Komisiju izdara spiedienu tie, kuri uzskata, ka vairāk Eiropas ir visu krīžu atrisinājums. Patiešām, daži apgalvo, ka aptaujas apliecina atbalstu lielākai Eiropas ekonomiskajai pārvaldībai. Taču sabiedrība negrib vairāk Eiropas, tā grib labāku Eiropu un Eiropu, kas pievieno vērtību ar vieglu pieskārienu.

Dalībvalstis ir deleģējušas Eiropas Savienībai galvenās funkcijas, kas jāpanāk, piemēram, iekšējā tirgus izveides pabeigšana un starptautiskās brīvās tirdzniecības veicināšana. Tām ir jābūt prioritātēm, un tāpēc mēs atbalstām priekšsēdētāja Barroso centrālās iniciatīvas — „Eiropa 2020” — principus un vienotā tirgus atsākšanu, kurā manas grupas locekļi ir bijuši tik cieši iesaistīti.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, Komisijas priekšsēdētāj, dāmas un kungi! Nevar būt šaubu, ka daudzas valdības naktī izārda to, ko Komisija dienā radījusi. Tāpēc ir svarīgi Komisijai dot pašai savu laikus veiktu ieguldījumu subsidiaritātes principa pareizā skaidrojumā, lai tas nekļūtu par iemeslu Lisabonas līguma panāktā progresa kavēšanai un ierobežošanai.

Es vēlētos teikt saviem kolēģiem liberāļiem un sociālistiem šādi: ja jūs tik ļoti esat nodarbināti ar demokrātisko valdību vairošanu par rasistisku politiku un jūs patiešām ticat tam, ko

sakāt, un uzskatāt, ka Komisija ir līdzvainīga vai vāja attiecībā uz šo politiku, kāpēc jūs neaicināt komisārus no liberāļu un sociālistu vidus atkāpties no saviem amatiem?

Visbeidzot ierosinājums priekšsēdētājam *J. Buzek*: mums jāpiemēro klāt neesošajiem EP deputātiem tādas pašas sankcijas, kādas Eiropas Komisija noteikti piemēros priekšsēdētāja vietniecei *C. Ashton* par nepiedalīšanos.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas Savienības stāvoklis Francijā patlaban ir tāds, ka iedzīvotāji — tauta — un arī ielas dārd neapmierinātībā. Mūsu Eiropas līdzpilsoņi pārdzīvo iepriekš nepieredzētu uzticības krīzi, un viņi ir nolēmuši demonstrēt, lai paustu noraidījumu un prasības, kā arī cerības. Tam pamatā ir neveiksmīgs priekšlikums par pensiju reformēšanu, bet ne tikai tas. Apdraudēta ir cieņas pilnas novecošanās gaita. Apdraudēta ir paaudžu solidaritātes nodrošināšana, kas ļauj visjaunākajiem cilvēkiem arī šodien dzīvot darba dzīvi, profesionālo dzīvi ar pensijām, ko viņi var izmantot.

Tieši par šo tematu, *Barroso* kungs, Komisija publicēja Zaļo grāmatu par pensiju sistēmas reformu, kas izsauca satraukuma vilni arodbiedrībās pirms vasaras sākuma. Jūsu priekšlikums palielināt pensionēšanās vecumu man šķiet nereāls. Lietderīgāk būtu, ja Komisija mums pateiktu, kā mēs varētu būt droši, ka strādājošie saglabās savas darbavietas līdz likumā paredzētajam pensionēšanās vecumam. Es vēlētos dzirdēt jūsu priekšlikumus, un es arī vēlos dzirdēt sīkāku izklāstu par to, ko jūs nosaucāt par fiskālo konsolidāciju, nevis mūsu dalībvalstu ekonomisko koordinēšanu, kas, manuprāt, ir jāvērs sociālas solidaritātes virzienā.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es klausījos *Barroso* kunga runu, un tā bija runa par darba programmu. Es domāju, ka Eiropas Savienības problēma varbūt ir tā, ka nebija iespējas veikt ES stāvokļa analīzi Eiropas Savienības iekšienē.

Runā tika pieminēti ļoti daudzi teicami mērķi, bet nekas sevišķi konkrēts. Es domāju, piemēram, par solījumu, ko *Barroso* kungs deva, ka ES iestāsies par maziem un vidējiem uzņēmumiem. Tas skanēja tik pazīstami, bet, ja es atskatos uz iepriekšējiem gadiem, es neatrodu neviena priekšlikuma. Es ceru, ka tagad mēs dažus saņemsim.

Vēl es gribētu redzēt uztveramākā veidā mūsu ārpolitiku. Problēma noteikti ir tā, ka dalībvalstis neatvēlēs ES pārstāvjiem vietu. Tagad, kad jānotiek nākamajai G 20 sanāksmei, es dzirdēju, ka Francijai tā jāvada. Kāda tam ir jēga? ES pārstāvim, pašai ES ir tur jābūt. Es domāju, ka šis punkts ir jāpaceļ, un ja ES grib gūt jaunu balsi, tad ES pārstāvim ir jāuzstājas ar runu. Mums vajadzīgas debātes par šo.

Eleni Theoharous (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, dažreiz jūs patiešām ieraugāt mūs šeit augšā, Himalaju virsotnē. *Barroso* kungs, jūsu redzējums par tiesiskuma, brīvības, demokrātijas, labklājības un augstu morāles standartu modernas politikas Eiropu ir ļoti svarīgs. Es vēlos, kaut man būtu laiks analizēt *Kaminski* kunga teikto par šo tematu, bet laika ir pārāk maz. Šis redzējums ir arī mūsu redzējums, tāpēc mana mazā valsts Kipra ir daudz atdevusi par brīvību un demokrātiju Eiropā un pasaulē. Tā smagi cīnījās, lai pievienotos Eiropas Savienībai.

Tādēļ, *Barroso* kungs, kāpēc jūs vājināt un apejāt šo redzējumu, kurš ir arī jūsu redzējums? Kāpēc jūs pieļaujāt mēģinājumu nojaukt pamatprincipus un vērtības, kas ir Eiropas Savienības pamats? Es atsaucos uz Kipras gadījumu, kurā jūsu neatlaidīgais pieprasījums piemērot Lisabonas līguma 207. pantu tiešam tirdzniecības regulējumam pārkāpj pievienošanās līgumu un īpaši 20. protokolu par visas Kipras pievienošanos Eiropas

Savienībai un dod smagu triecienu Kīpras suverenitātei un vienlaikus Eiropas Savienības solidaritātei pret dalībvalstīm un uzticībai.

Proinsias De Rossa (S&D). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikt *Barroso* kungam, lūk, ko — jūs kļūdāties. Nevar būt stabili priekšlikumi bez analīzes un retrospekcijas. Jūs kļūdāties arī tāpēc, ka nevar panākt gan fiskālo konsolidāciju, kuru jūs pašlaik īstenojat, gan darbavietu izaugsmi.

Mēs nespējam mācīties no vēstures. Sociālie spilveni, kas tika izveidoti pēc 1929. gada krīzes, tiek noārdīti praktiski visās dalībvalstīs.

Jūsu runa uzsvēra sociālo tirgus ekonomiku un sociālo kohēziju, bet jūsu programma uzsver tirgus konkurenci un fiskālu konsolidāciju, kas izslēdz sociālu tirgus programmu.

Es gribu redzēt, ka jūs izmantojat 3., 9., 14. pantu un 26. protokolu to vispilnīgākajā tiesiskajā un politiskajā apmērā, lai izveidotu jaunu sociālu paktu Eiropai. Pretējā gadījumā mēs neatgūsim Eiropas ļaužu uzticību un viņu vienotību, iestājoties par šīs Eiropas Savienības attīstīšanu.

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es būtu gribējis dzirdēt arī Eiropadomes priekšsēdētāju *Van Rompuy* kungu runājam šajās debatēs.

Manuprāt, stāvoklim Eiropas Savienībā jāatspoguļo arī Eiropas Savienības institucionālā realitāte. Patiešām, kopš Lisabonas līgums stājās spēkā, mēs esam bijuši liecinieki sava veida „priekšsēdētāju eskalācijai”, ko iemieso Eiropadomes priekšsēdētājs vairākās svarīgās Eiropas politikas jomās.

Darba grupa eiro krīzes vadībai, kuru izveidoja Eiropadome un vadīja *Van Rompuy* kungs, būtu varējusi, manuprāt, kļūt par tematu debatēs par stāvokli Eiropas Savienībā. Ja neviens nepiespiež Eiropadomes priekšsēdētāju ierasties un uzrunāt Eiropas Parlamentu, neviens viņu arī neattur.

Es vēlētos dzirdēt, priekšsēdētāj *Barroso*, jūsu domas par šo punktu, un nosauciet, lūdzu, tos cilvēkus, kuriem *Van Rompuy* kunga klātbūtne varētu būt traucēklis.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) *Barroso* kungs, nav jēgas turēt runas par stāvokli Eiropas Savienībā, ja laikā, kad notiek uzbrukums vienam no Eiropas Savienības pamatprincipiem, Komisijas priekšsēdētāja atbilde ir remdēna, bailīga un vāja. *Barroso* kungs, pirmoreiz, pieminot notikumus saistībā ar romiem Francijā, jūsu attieksme bija samērā adekvāta; otrreiz, taisnību sakot, jūs izsaucāt neizpratni par Komisiju. Tas ir tāpēc, ka to, ko sāka pret romiem, tagad jau vērš pret nabadzīgajiem. Prezidents *Sarkozy* vakar teica, ka eiropieši bez saviem iztikas līdzekļiem Francijā nevar uzturēties ilgāk par trim mēnešiem. Tas nozīmē, ka ar to mēs ne tikai tiekam atstāti uz robežas, aiz kuras tiek pārkāpts princips par pārvietošanās brīvību, kas ir pamatprincips Eiropas Savienībā, bet arī to, ka mēs tagad būsīm mazāk aizsargāti pret krīzi, jo, kā mēs ļoti labi zinām, darbaspēka mobilitāte ir viens no veidiem, kā valstis reaģē uz krīzi.

Ja Amerikas Savienotajās Valstīs automobiļu rūpniecība Detroitā tiek slēgta, cilvēki dodas uz Čikāgu; Eiropā viņi to nevarēs darīt. Ja Komisija tagad par to skaidri runās, tā izdarīs Eiropai lielu pakalpojumu, stājoties ceļā Eiropas Savienības pamatprincipu graušanai, kas pašreiz notiek. Ja Komisija tagad par to nerunās, tā nodarīs Eiropai lielu lāča pakalpojumu.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāj *Barroso*, dāmas un kungi! Ja mēs būtu Itālijā, mēs jūsu runu raksturotu kā „kristīgi demokrātisku”, citiem vārdiem sakot, tā radīta, lai katram patiktu.

Vai Eiropā ir četri miljoni brīvu darbavietu? Ja ir, dosim tās saviem bezdarbniekiem, kuru skaits, kā jūs zināt, jau pārsniedz desmitiem miljonu, lai radītu Eiropas darba tirgu. Mēs izejam no krīzes? Labi, tad palīdzēsim uzņēmumiem un darbiniekiem ar subsīdijām jaunai ekonomikas izaugsmei un ar kārtīgām algām un pensijām, radīsim Eiropas enerģētikas tirgu. Eiropa noveco? Ļoti slikti, palīdzēsim ar ieguldījumiem un pakalpojumiem tradicionālām ģimenēm, kas sastāv no vīriešiem un sievietēm, laist pasaulē bērnus.

Pastiprināt cīņu pret klimata pārmaiņām? Pareizi, bet tā nav vienvirziena kustība, uzņēmumi nevar nest visus finanšu upurus vieni paši savu ārpus Eiropas strādājošo konkurentu labā. Aizsargāt minoritāšu tiesības? Tā ir pareizā lieta, kas jādara, bet ja šo minoritāšu locekļi nerespektē mūsu tiesības, ir pareizi sūtīt viņus atpakaļ uz savām valstīm. Mēs nevaram domāt, kā kļūt par savākšanas punktu pasaules izmisušajiem ļaudīm, mums jāpalīdz viņiem viņu pašu valstīs.

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs, *Barroso* kungs runāja par ilgtspējīgu izaugsmi. Mēs faktiski esam pieredzējuši negatīvu izaugsmi. Viņš runāja par nodarbināto cilvēku proporcionālu palielināšanos, bet šī proporcija ir samazinājusies. Viņš runā par Eiropas preču un pakalpojumu konkurētspējas palielināšanu. Taču ES tāpat kā katra tās dalībvalsts ir globālisma ieskauta un brīvprātīgi pieņem lētu preču pārpilnību, kas nāk no trešās pasaules valstīm ar zemu atalgojumu.

Vienīgais veids, kā mēs varam konkurēt ar šādām valstīm, ir pazemināt algu likmes līdz viņu līmenim. Gadījumā, ja mūsu darba devēji un ņēmēji neuztver šo vēsti, mēs piepildām savas valstis ar trešo valstu strādniekiem, kuri pārvērš lielas mūsu valstu teritorijas par trešās pasaules daļām ar atalgojuma likmēm, kas ir zemākas par minimumu, un neapmierinošiem darba apstākļiem. Mēs padarām tirdzniecības pakalpojumu nozares darbiniekus par bezdarbniekiem un nododam viņu darbavietas trešās pasaules ārpalpojumiem.

Eiropas atsevišķās nāciju valstis un Eiropas Savienība visa kontinenta vārdā veic identitātes un ekonomisku pašnāvību.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Dalībvalstu lielākā daļa saskaras ar problēmām, kas saistītas ar deficītu un parādiem.

Eiropas līmenī ir radīti tiesību aktu priekšlikumi. Šie priekšlikumi ir jānovēd līdz galam un jāīsteno. Tikai kopēja finanšu politika un Eiropas ekonomikas pārvaldība var atrisināt pašreizējo situāciju. Es ceru, ka jaunais tiesību akts liks banku sistēmai dalīties ne vien peļņā, bet arī attīstībā un ekonomiskā riska sadalē.

Nākamajam budžetam jāņem vērā pašreizējā situācija, nevis jādomā par budžeta samazināšanu. Ir jāatrod ilgtspējīgi līdzekļi, lai nodrošinātu, ka nauda tiek tērēta efektīvi valsts un Eiropas līmenī. Budžeta vērtībai un sadalījumam jābalstās uz kopējās lauksaimniecības, kohēzijas, enerģētikas un klimata pārmaiņu politikas prasībām.

Jūs pieminējat, ka trūkst miljoniem darbavietu Eiropā. Pašreizējā budžetā ir daži neizdoti resursi. Šie resursi jāiedala jomām, kas rada darbavietas.

No otras puses, dalībvalstīm jābūt izvēlei pārvest finanšu līdzekļus no jomām, kurās ir nepietiekams pieprasījums, uz jomām, kurās pieteikumu skaits ir pārsniedzis piešķirtos resursus.

Pirms kāda laika es atklāju, ka mana biroja kabinetā šajā pašā Parlamentā kāds bija ielauzies. Es nedomāju, ka tas bija saistīts ar kādu konkrētu reģionu vai cilvēkiem. Es domāju, ka to bija izdarījis kāds, kas jāatrod un jāsoda.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Jūsu ziņojums iezīmēja ļoti vērienīgu un mērķtiecīgu programmu nākamajam posmam, un Eiropas Parlaments noteikti ar cerībām gaidīs uz pasākumiem, kurus jūs ziņojumā pieminējat.

Minūte ir ļoti īsa, un es vēlos teikt, ka Eiropas Parlaments — Eiropas Parlamenta deputāti — var būt jūsu oponenti, bet mēs esam konstruktīvi oponenti, un mēs gribam palīdzēt jums īstenot to, ko jūs mums šeit esat izklāstījis. Mēs varētu apvienot spēkus pret tiem, kuri tiešām bremsē Eiropas Savienības integrāciju, citiem vārdiem sakot, Eiropadomi.

Mēs vēlamies piedāvāt jums draudzīgu roku un savu palīdzību jūsu cīņā pret valdībām, kuras veicina nacionālu egoismu un kavē attīstību un Eiropas Savienības tālāku integrāciju ar šādu nacionālu egoismu. Es tāpēc ceru, ka mēs drīz šeit tiksimies un apspriedīsim konkrētus pasākumus, un kopā mēs arī uzveiksim Padomi.

Glenis Willmott (S&D). – Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētājs runāja par ilgtspējīgu attīstību un mērķi panākt 75 % nodarbinātību visā ES, kam mēs visi labprāt piekrītam.

Tomēr sabiedrisko pakalpojumu krasi samazinājumi visā ES papildina bezdarbnieku rindas, atņem naudu ekonomikai un mazina būtiskus pakalpojumus. Kā tas palīdz ekonomikai, un vai tas palīdz izvairīties no krīzes nodarbinātībā? Tam patiešām nav jēgas. Tas pakļauj riskam atveseļanos, riskam, ko, cita starpā, manā valstī, Apvienotajā Karalistē, uzņemas D. Cameron valdība.

Investīciju turpināšana jomās, kurās ES spēj būt vadībā, piemēram, atjaunojamā enerģija un ātrgaitas dzelzceļš, palīdzēs radīt to Eiropu, kuru mēs gribam, palīdzēs radīt tādu Eiropu, kāda mums vajadzīga, un palīdzēs radīt drošu ekonomiku.

Visbeidzot mums jāgarantē palīdzības budžets aizjūru teritorijām, kuras daži uztver kā vieglu mērķi. Valstis, kuras atpalek, tālu atpalek no saviem dotajiem mērķa solījumiem, stingri jārosina pārdomāt šo graužošu politiku.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisijas priekšsēdētāj! Jūs stingri uzsvērāt, cik svarīgi attiecībā uz jautājumu par romiem ir būt piesardzīgiem un nerunāt skaļi un atklāti par notiekošo Francijā. *Barroso* kungs, es no jums un jūsu Komisijas gaidu vairāk skaidrības šajā jautājumā.

Protams, ir pareizi rīkoties piesardzīgi, bet mums tas jā dara, darbojoties ar cilvēkiem, ar romiem, kas tagad tiek izraidīti no Francijas un sūtīti uz mājām. Cik es varu saprast, jūs neesat rīkojies pietiekami ātri, un jūs neesat izteicies pietiekami skaidri, runājot ar Francijas valdību. Mēs šopēcpusdien debatēsim arī par to.

Mums ir vajadzīga kopēja Eiropas politika, kas ļauj šīm iedzīvotāju grupām — ne tikai Francijā, bet arī citās valstīs — dzīvot tajās valstīs, kurās viņi grib dzīvot. Kā daži runātāji jau ir teikuši, romi Eiropā ir eiropieši. Francijā, manuprāt, 90 % iedzīvotāju ir Francijas pilsonība. Pašreizējā politika Francijā ir pretēja visām Eiropas pamattiesībām, un tāpēc es gaidu no jums skaidrus izteikumus.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Man ir vēstījums priekšsēdētājam *Barroso*. Dakotas indiāņiem ir paruna: „Ja tu jā uz beigta zirga, lec zemē.” Jūsu ieteiktā 20-20-20 politika (par 20-20-20 mērķiem) ir tāds beigts zirgs. Attiecinot šo parunu uz Eiropas Savienību, mēs rīkojamies pretēji šiem indiāņiem. Mēs veidojam komandas, lai uzlabotu beigta zirga darbības rezultātus, uzlabotu beigta zirga ēdienkarti un uzlabotu beigta zirga tēlu. Es mudinātu jūs, priekšsēdētāja kungs, apsvērt, vai nav laiks lēkt zemē no beigta zirga.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) *Barroso* kungs, jūs savā ziņojumā par stāvokli Eiropas Savienībā īpaši uzsvērat nākamo Eiropas ekonomikas vadību, iespējams, tāpēc, ka Eiropa vēl joprojām nespēj turēties līdzī *Āzijas* un *Amerikas* ekonomikas dinamiskajai attīstībai.

Jūs saskatāt izeju no šīs smagās situācijas pasākumos, kas izklāstīti 2020. gada stratēģijā. Es nevēlos apšaubīt jūsu ieceri izvest Eiropu no šīm problēmām, bet es saskatu, ka vislielākais šķērslis ekonomiskajai izaugsmei Eiropā ir problēma, kuru jūs vispār neesat pieminējis. Tā ir Eiropas Savienības sarežģītā uzņēmējdarbības vide ar tās ārkārtīgi krāšņo birokrātiju, kas efektīvi smacē radošumu un uzņēmību, — iezīme, kura šeit, Eiropā, ir tikpat parasta kā *ASV*, *Japānā*, *Ķīnā* un *Indijā*. Vienkārša, pārredzama tiesiskā vide ar samērīgu birokrātisku slogu noteikti dotu spēcīgu jaunu impulsu Eiropai, veicinot turpmāku ekonomisko izaugsmi. Es vēlētos jums, *Barroso* kungs, lūgt pievērsties šim jautājumam.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, šīs debātes bija interesantas. Es tomēr vēlos norādīt, ka ir uzticības krīze un ka Komisijas priekšsēdētājam tā varbūt būtu ļoti dziļi jāatzīst. Uzticības un demokrātijas krīze ir tāpēc, ka sabiedrība uzskata — ievēlētajiem pārstāvjiem nav izdevies regulēt finanšu tirgus un visus tirgus. Man šķiet, mums ir jāatzīst savs vājums šajā aspektā.

Valda uzskats, ka Eiropas Savienība var darboties labāk nekā atsevišķas dalībvalstis, un šāds uzskats ļoti spēcīgi valda dalībvalstī, kuru es pārstāvu, *Īrijā*, kas dziļi grimst ekonomikas un banku krīzē, kura prasa pamatīgu analīzi un kontroli. Bezdarbs ir vislielākā problēma, ar ko mēs saskaramies, un, ja arī mums tagad ir spēcīgs pastiprinājums no Stabilitātes un izaugsmes pakta, mani satrauc, kā tas var ietekmēt nodarbinātību, ilūzijas zaudējušu un krīzes situācijā nonākušu jauniešu skaitam arvien pieaugot šajos apstākļos.

Es atzinīgi vērtēju jūsu komentārus par pārtikas apgādes drošību, bioloģisko daudzveidību un ilgtspējīgu attīstību, bet uzmanieties, ka *Doha* un divpusējie tirdzniecības nolīgumi neiznīcina šos cēlos mērķus.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, man jāuzsver, ka daudzi aspekti, par kuriem tagad notiek debātes, ir svarīgi šajā kontekstā. Mums nepieciešams jauns dinamisms. Mums jāstāv par Eiropas Savienību, par mūsu mērķiem un mūsu vērtībām. Nākotne sākas šodien, nevis parīt. Tāpēc ir jāveic laba analīze līdztekus pareiziem secinājumiem nākotnei, ja vajadzīgs.

Mēs pašlaik saskaramies ar problēmām. Izvērsas cīņa starp nākotni un kopēju Eiropu, no vienas puses, un nacionālismu, no otras puses. Mums jāizlemj, ka mēs, tāpat kā pagātnē, vēlreiz vēlamies izmantot krīzi, lai virzītos pretī integrācijai. Turpināt pašreizējo stāvokli nav iespējams. Ja mēs nevirzīsimies uz priekšu, mēs atpaliksim.

Tāpēc mums jāatbalsta projekts, kura mērķis ir radīt ekonomisku un sociālu savienību papildus monetārajai savienībai. Šajā sakarībā mums vajadzīgas iniciatīvas, laika grafiki un īpaši sankciju mehānismi, nevis tikai paziņojumi. Mums jāiestājas par diskriminācijas aizliegumu, par *pacta sunt servanda* principu un solidaritāti. Mums vajadzīgi solidaritātes akti, un šie solidaritātes akti jāuzskata nevis par izmaksām, bet par ieguldījumiem.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Eiropai savi labie nodomi jāpārvērš darbībā, *Barroso* kungs. Ir jāatzīst pastāvīgā Eiropas Savienības priekšsēdētāja nodrošinātās vadības nozīme, jo tā ir bijusi izšķirīga nolīgumā par finanšu uzraudzību. Dalībvalstu virzība uz priekšu nozīmē vienoties par ekonomikas un ārpolitikas stratēģiju, kas ir efektīva tikai tad, ja ir kopēja nostāja. Citādi mēs joprojām zaudēsim savas pozīcijas un starptautisko redzamību gan miera un drošības, gan ekonomikas un sociālajos jautājumos.

Tāpēc integrācija notiek no augšas uz apakšu, bet mums jāintegrējas arī no apakšas uz augšu un jārada reāla reģionu Eiropa. Mums tas jādara, piemērojot subsidiaritātes protokolu, kas noteikts Lisabonas līgumā, kurš saskaņā ar pašas Komisijas datiem nav darbojies iepriekšējos deviņos mēnešos, un izmantojot pieredzes un zināšanu priekšrocības, kādas reģioniem ir attiecībā uz inovāciju un konkurētspēju, jo tas uzlabos situāciju Eiropā.

Turklāt jautājums ir, kā mēs plānojam būt inovatīvāki, ja saskaņā ar jūsu datiem lielākā daļa dalībvalstu gatavojas samazināt savus inovāciju budžetus? Jūs nerunājat daudz par iedzīvotājiem: mums jābūt viņiem noderīgiem un reāli jārēķinās ar viņiem, ja gribam tuvināt Eiropas Savienību Eiropas sabiedrībai.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, priekšsēdētāj *Barroso*, dāmas un kungi! Situācija, kas uzspiesta romiem — viņu izraidīšana un viņiem liegtās tiesības pārvietoties Eiropā — ir nepieņemama un ir pretrunā ar Eiropas vērtībām. Tomēr šī situācija ir tikai daudz nopietnākas un vispārējākas problēmas simptoms. Tā tikai atspoguļo slimību mūsu tā sauktajās modernajās sabiedrībās, kurās mēs vairs nesaredzam to, kas vieno mūs kā cilvēciskas būtnes. Nē, cilvēki nav preces, kuras var uzkrāt un sadalīt.

Politika, ko mēs kā Eiropas Savienība īstenojam jautājumos, kas saistīti ar personu pārvietošanos Eiropas Savienībā un iebraukšanu un izbraukšanu no trešām valstīm, ir nepieņemama. Mēs nevaram ievērot šādu ielenktas un bailīgas Eiropas politiku.

Personu brīva pārvietošanās ir pamattiesības. Tā vienmēr ir bijis, un tas ir pamats, uz kura mūsu šīsdienas sabiedrības ir būvētas. Šodien vienlīdzība vairs nav garantēta attiecībā uz Eiropas iedzīvotāju un Eiropai nepiederošu cilvēku pārvietošanos.

Ja Eiropas tūristi un pensionāri brīvi un lielos daudzumos ceļo uz Dienvidiem, īpaši uz Magrebu, pilsoņi no šīm pašām valstīm nespēj pārvietoties. Šengenas vīzas un to piemērošana ES dalībvalstīs ir nehumāna. Ievērojami pārvietošanās šķēršļi neļauj pilsoņiem no Dienvidiem doties uz valstīm Ziemeļos kā tūristiem, draugiem vai ģimenes locekļiem.

Priekšsēdētāj *Barroso*, kādu rīcību — drosmīgu, konkrētu rīcību — jūs plānojat veikt, lai ļautu mums vēlreiz uzturēt spēkā savas vērtības šajā jautājumā?

José Manuel Barroso, Komisijas priekšsēdētājs. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, pirmkārt, es vēlos atzinīgi vērtēt Beļģijas Padomes prezidentūru un izteikt atzinību par runu.

Es uzskatu, ka Parlamenta mērķis, organizējot šīs debātes par stāvokli Eiropas Savienībā, bija uzsākt arī mūsu plānošanas darbu. Tāpēc mums jāpievēršas arī likumdošanas darbam.

Kā zināt, Eiropā Komisijai ir iniciatīvas tiesības, bet pēc tam, protams, jāiesaistās Parlamentam un Padomei, un tādējādi mēs varam novest likumdošanas procesu līdz galam.

Es vēlos izcelt arī aspektu, ko pieminēja Beļģijas prezidentūra, proti, to, ka ir svarīgi panākt konkrētus rezultātus. Mēs esam iztirzājuši gan manā runā, gan dokumentā, kuru es nosūtīju jums ar priekšsēdētāja Buzek palīdzību, ļoti vērienīgu programmas projektu, kurā iekļauts, piemēram, Kopienas patents, sabiedriskie pakalpojumi — par ko daži no jums runāja — un daudzi citi pasākumi, kas ir īsts pārbaudījums ne tikai Kopienas metodei, bet arī reālajam Eiropas vērienam.

Runājot par vērienīgumu, es vēlos pieminēt pozitīvu attīstību. Es tikko uzzināju, ka Ekonomikas un finanšu padome ir apstiprinājusi mūsu priekšlikumu Eiropas pusgamam. Tas ir labs piemērs. Kā jūs, bez šaubām, atceraties, kad Komisija pirms dažiem mēnešiem iepazīstināja ar šo domu par Eiropas pusgadu jeb laikposmu gada sākumā, kad mēs strādājām kopā pie budžeta sagatavošanas, lai redzētu, kā mēs patiesībā bez kavēšanās varam koordinēt ekonomikas politiku, bija ļoti dažādas reakcijas no dažādu labi pazīstamu indivīdu puses, kuri teica, ka tas iedragā valsts suverenitāti un ka tas iedragā pat valstu parlamentus. Tā bija pilnīga nepatiesība.

Patiesība ir tā, ka galu galā, pateicoties darbam, ko veica darba grupa *Van Rompuy* kunga vadībā, pateicoties priekšlikumiem, kurus stingri atbalstīja Komisija un Padome un kuriem bija Parlamenta tiešs atbalsts, mēs esam guvuši panākumus. Mēs esam Eiropas ekonomiskās pārvaldības izveides procesā. Es vienreiz jau teicu un teikšu to vēlreiz: ar naudas ekonomiju nepietiek, mums vajadzīga īsta Eiropas ekonomikas politika.

Šis ir virziens, kurā mēs dodamies. Es to darīju zināmu savā runā, un Komisija cīnīsies par šiem priekšlikumiem.

Kāds no šā Parlamenta deputātiem teica: „Jūs esat izklāstījis dažus interesantus priekšlikumus, bet kā jūs varat būt pārliecināts, ka tie būs veiksmīgi?” Tas ir labs jautājums. Mums jāstrādā kopā. Ar šo vērienīgo ieceri mums būs progress. Galu galā, mums ir vajadzīgs skaidrs Parlamenta atbalsts un arī mūsu dalībvalstu atbalsts, dažreiz pat vienprātīgs atbalsts. Komisija uzņemas savu atbildību, un es tagad aicinu pārējās iestādes tam sekot.

Par romu jautājumu notiks īpašas debātes šajā pēcpusdienā. Piedalīsies priekšsēdētāja vietniece un komisāre tiesiskuma un pamattiesību jautājumos *Reding* kundze un sociālo lietu komisārs *Andor* kungs. Es domāju, ka tā būs vislabākā iespēja izvērsties par ļoti svarīgajiem jautājumiem, kurus jūs esat izvirzījuši.

Jautājumā par subsidiaritāti es ļoti gribu uzsvērt, ka mēs esam par subsidiaritāti un solidaritāti Eiropā. Es neteicu, ka eiro Eiropas līmenī vienmēr tiek izdots labāk nekā valsts līmenī. Es to neteicu. Es sacīju — un teikšu vēlreiz —, ka patiešām ir daudzas jomas, kurās ir sinerģijas efekti un apjomradīti efekti. Tēriņi Eiropas līmenī ir vienīgais veids, kā nodrošināt, lai Eiropa varētu rīkoties un gūt maksimālo labumu mūsu līdzpilsoņiem.

Mums vajadzīgas šīs debātes, un tām jānotiek nopietnā veidā, jo es redzēju, ka lielākā daļa EP deputātu uzstājas ar vērienīgu ieceri par nākamo budžetu. Šajās debatēs mums jāgūst uzvara mūsu dalībvalstu sabiedrības acīs. Ir skaidrs, ka tās būs ļoti sarežģītas debātes, kas notiek ārkārtīgi smagā ekonomiskā situācijā. Ja dalībvalstis nevar palielināt savu devumu, būs jāatrod resursi, lai Eiropas Savienība varētu dot rezultātus.

Tāču mēs nevaram prasīt, lai Eiropa gādā rezultātus, nenodrošinot tai resursus, lai to izdarītu, jo tas būtu neiespējami, un tāpēc mums jābūt ārkārtīgi nopietnām debatēm par solidaritātes un subsidiaritātes jautājumu.

Dažas politikas jomas, ko jūs pieminējāt, ir jomas, kuras jāattīsta valsts līmenī. Pensionēšanās jautājums, sociālās drošības jautājums — tie pirmām kārtām ir valsts jautājumi. Ir dažādi modeļi. Komisija saka — un mēs faktiski to esam izteikuši dažādos dokumentos —, ka mums acīmredzot ir jāveic reformas šajā sektorā. Ja mēs gribam garantēt mūsu pensiju — ne tikai mūsu, bet arī mūsu bērnu pensiju — ilgtspējību, ņemot vērā Eiropas demogrāfiskās pārmaiņas un iedzīvotāju novecošanos, reformām acīmredzami jābūt. Tagad katrai valdībai ir jānosaka, kāds būs pilnīgas reformas temps, konsenss un apjoms.

Tomēr, lai gan mēs gribam uzvarēt globālajā konkurences cīņā, mēs nevaram to izdarīt, ja darbalaiks tiek nepārtraukti saīsināts, ja aktīvā darbā iesaistīto cilvēku skaits tiek samazināts. Mēs to nevaram izdarīt, un mums vajadzīga drosmē pateikt: ja Eiropa grib uzvarēt konkurences cīņā, īpaši saskaroties ar noteiktām strauji augošām valstīm, mums jāstrādā vairāk un jāstrādā ilgāk. Ja kāds saka ko citu, viņš nerunā taisnību. Vairāk un labāk, tā ir patiesība.

Līdzīgā veidā ir skaidri jāpasaka, ka bez budžeta konsolidācijas mums nebūs uzticības. Ja nav uzticības, nav izaugsmes. Ja nav izaugsmes, nav nodarbinātības. Tāpēc budžeta konsolidācija ir izšķirīgi svarīgs elements.

Vienlaicīgi mums vajadzīgs ieguldījums tādās jomās, kas pievēršas, protams, nākotnei, un mums tas vienlīdz vajadzīgs gan Eiropas, gan valsts līmenī. Tas rada milzīgu izaicinājumu — mums Eiropas iestādēs, bet arī tiem, kas ir atbildīgi par lēmumu pieņemšanu valsts līmenī. Kā mēs varam garantēt šajā grūtajā laikposmā, ka investīcijas, ko mēs ieguldām, ir vērstas uz nākotni? Mēs Eiropā pašlaik nosakām attiecīgās jomas. Es esmu nosaucis jomas, kurās mēs plānojam dot priekšlikumus vērienīgākai Eiropai.

Attiecībā uz MVU mēs, protams, esam pieminējuši dažas konkrētas idejas. Es rosinātu arī jūs izskatīt manas runas pavaddokumentu, īpaši attiecībā uz Vienotā tirgus aktu, tiesību aktu, ko mēs gatavojamies ierosināt saistībā ar elektroniskajiem parakstiem, daudziem vienkāršošanas pasākumiem un noteiktu šķēršļu novākšanu, kuri pašlaik mūsu uzņēmējiem, īpaši mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, ļoti apgrūtina dzīvi. Patiesībā lielam skaitam mazu un vidēju uzņēmumu vēl nav integrēta tirgus. Tie galvenokārt darbojas savos valsts tirgos, bet tiem nav reālu pārrobežu iespēju, kuras viņi varētu izmantot.

Noslēgumā man jums jāpasaka, ka es uzskatu tāpat kā tie no jums, kuri izvirzīja šo punktu, ka šis ir uzticības jautājums. Uzticības jautājums ir ne tikai Eiropas līmenī, bet vispār politisko iestāžu starpā. Tas nozīmē, ka visi politisko lēmumu pieņēmēji saskaras ar būtisku problēmu un būtisku atbildību. Es uzskatu, ka, tieši apliecinot pārliecības spēku, ir iespējams dot nopietnas un spēcīgas atbildes, neizvēlēties vāju vidusceļu, necensties pēc viltus konsensa, bet Eiropai saņemt drosmi iestāties par līdzsvara politiku, šo politiku, kas vērsta uz atšķirību ievērošanu, kuras ir Eiropā.

Eiropā ir atšķirības. Ir atšķirības starp mūsu dalībvalstīm, to nacionālās intereses dažreiz ir savstarpēji pretrunīgas. Tā ir patiesība, un ir tikai pareizi, ka valdībām jāaizstāv savas nacionālās intereses. Jautājums ir šāds: kā mēs varam parādīt, ka tām valsts līmenī var būt lielāki sasniegumi, ja arī Eiropa ir stiprāka? Dažkārt ir arī ideoloģiskas atšķirības. Tās ir pamatotas. Tomēr, skatoties tālāk par šīm ideoloģiskajām atšķirībām, vai mums var vai nevar būt stingrs konsenss par labu Eiropai?

Es uzskatu, ka mums var būt. Komisija panāk konsensu katru dienu, maniem kolēģiem no 27 valstīm ir dažāds kultūras un nacionālais konteksts un dažādas ideoloģijas. Mēs katru dienu smagi strādājam Eiropas interesēs. Es uzskatu, ka ar jums kā mūsu līdzpilsoņu tieši vēlētajiem pārstāvjiem mēs varam izdarīt vairāk tādas Eiropas labā, kas pārstāv šo nostāju: solidaritātes Eiropas, pārliecības Eiropas, Eiropas, kas vienlaikus ir vienotā tirgus Eiropa un kohēzijas Eiropa.

Priekšsēdētāja. – Līdz ar to debātes par šo punktu tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es patiešām augstu novērtēju priekšsēdētāja J. M. Barroso uzrunu par stāvokli Eiropas Savienībā, kurā tika vērsti skats nākotnē. Tomēr ir žēl, ka jautājums par attiecībām ar dalībvalstīm netika risināts tā, lai sniegtu iedzīvotājiem vajadzīgos apliecinājumus, ka šie stratēģijas aspekti patiešām tiks īstenoti. Mūsu iedzīvotājus galu galā samulsinās dažādie globālie, valstu, ES un starpvaldību elementi. Es esmu priecīgs par ierosināto investīciju fondu, kas ļaus mums virzīties pretī ES investīciju stratēģijai nākamajiem 10 gadiem. Fonds perspektīvā piedāvā 10 gadus plānotus EUR 1 000 miljardus Eiropas Savienībā, kura neizdara pietiekamas investīcijas. Ir laiks kolektīvi apsvērt mūsu kontinenta — Eiropas — nākotni: mums ir 27 armijas un nav neviena ienaidnieka, vienota Muitas savienība un 27 muitu pārvaldes — saraksts ar to nebeidzas. Diemžēl Eiropadomes priekšsēdētājs Van Rompuy kungs nevarēja piedalīties debātēs. Es ierosinātu radīt struktūrvienību — to varētu saukt par ES Kongresu —, kas sastāvētu no Eiropas Parlamenta kopā ar dalībvalstu parlamentu un valdību delegācijām un kas varētu uzklaut nākamās uzrunas par stāvokli Eiropas Savienībā, tā tiešākā veidā iesaistot dalībvalstis kontinenta nākotnē.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Tādi paziņojumi, kādu Eiropas Komisijas priekšsēdētājs šeit sniedza arī šodien, sakot, ka vissliktākais krīzes posms ir pārvarēts, parādās tikpat bieži, cik nerimtīgie tās realitātes noliegumi, ar kuru mēs sastopamies. Eiropas Savienība patiesībā joprojām atrodas dziļā krīzē, kuras gals vēl nav saskatāms, kā to pierāda bezdarba un nabadzības līmeņu paaugstināšanās daudzās valstīs. Komisijas priekšsēdētājs šodien ir šeit, lai runātu ar mums par ES nākotni. Taču viņš to darīja, ziņojot par pagātnes darbību un politikas atsākšanu — visu tieši to pašu, kas mūs ir novedis līdz šim bēdīgajam stāvoklim: Stabilitātes un izaugsmes pakts; „strukturālās reformas”, citiem vārdiem sakot, uzbrukums sociālajām un darba tiesībām; „iekšējā tirgus konsolidācija”, tas ir, liberalizācijas un privatizācijas turpināšana; starptautiskās tirdzniecības liberalizācija un deregulācija un ES ārējo, tostarp militāro, intervencu eskalācija. Šis virziens tikai padziļinās ekonomikas un sociālo krīzi ES un globālajā līmenī. Tas ir virziens, ko strādnieki un sabiedrība noraida, kā to skaidri rāda protesti, kas notiek daudzās valstīs, miljoniem cilvēku izejot demonstrācijās pret pasākumiem, kurus Barroso kungs šeit ierosina.

András Gyürk (PPE), rakstiski. – (HU) Savā runā Barroso kungs pieminēja arī galvenās darbības prioritātes enerģētikas politikas jomā. Lūdzu, atļaujiet man izteikt par to trīs piezīmes. Pirmkārt, mēs piekrītam, ka infrastruktūras projekti ir neaizvietojami. Tomēr mēs joprojām neredzam, kāda līmeņa Kopienas resursus Eiropas Savienība rezervēs šim nolūkam. Tiklu savienojumi un Dienvidu gāzes koridora izbūve ir iespaidīgi mērķi, bet tie paliks tikai uz papīra, ja papildus privātā sektora centieniem Eiropas Savienība neuzņemsies finanšu saistības. Tāpēc nedrīkst pārāk zemu novērtēt nozīmi, kāda ir sarunām par nākamo septiņgades budžetu.

Otrkārt, ES dokumentos par enerģētikas stratēģiju nekāda uzmanība netiek veltīta darbavietu radīšanai. Tomēr ir absolūti nepieciešams, lai tiktu piešķirta prioritāte šiem projektiem, kas papildus citu kritēriju izpildei rada arī jaunas darbavietas. Gandrīz EUR 4 miljardus lielais stimulēšanas plāns nesniedza, ko bijām gaidījuši. Ja oglekļa uztveršanas un uzglabāšanas tehnoloģijas ar pieticīgu darbavietu radīšanas potenciālu saņēma devīgu atbalstu, tad lielākā daļa energoefektivitātes projektu, kas patiešām rada darbavietas, pirmoreiz parādījās tikai tiesību aktu papildinājumos.

Visbeidzot, nav mazsvarīgas skaistās runas par to, ka elektrisko automobiļu bateriju uzpilde ES kļūs tikpat dabiska kā degvielas bākas uzpilde šodien. Tomēr, lai to panāktu, būs vajadzīga liela likumdevēju piepūle. Ir jānojauc ārkārtīgi lielie normatīvie un standartizācijas šķēršļi atjaunojamām tehnoloģijām un jāpaplašina pētniecības un attīstības programmas.

Edit Herczog (S&D), rakstiski. – (HU) Tās ir labas ziņas, ka pašreizējā ekonomiskā situācija arī Centrālās Eiropas austrumu reģionā saņem labvēlīgāku vērtējumu. Tomēr būtu pārsteidzīgi uzskatīt, ka krīze tagad ir pilnīgi pagājusi. Arī Ungārijas ekonomikas perspektīvas ir uzlabojušās. Tajā pašā laikā valsts pašreizējās ekonomiskās situācijas novērtējums ir nedaudz pasliktinājies. Ir gaidāma inflācijas palielināšanās nākamajos sešos mēnešos. Ungārija attiecīgi ir vienīgā valsts, kurā kādu laiku nav gaidāma īstermiņa procentu likmju samazināšanās. Šo nelabvēlīgo tendenci vēl vairāk pastiprina Šveices franka vērtības palielināšanās, jo lielākā daļa hipotēku ir šajā valūtā. Katra valsts šajā reģionā tagad ievieš tēriņu samazinājumus, kas kā smaga nasta gulstas uz sociālajiem apstākļiem.

Ir gaidāms, ka Čehijas Republikai būs vislabākās izredzes uz panākumiem. Prognozes attiecībā uz Ungāriju tomēr ir piesardzīgas: izredžu vērtējums par Ungārijas izdevumu griešanas pasākumu sekmēm ir zems. ES priekšsēdētājam iesniegtā deviņu dalībvalstu priekšlikuma pamatīga pārbaude ir svarīgs jautājums reģiona valstīm. Iesniegtais priekšlikums norāda, ka valsts parāda aprēķiniem precīzi jāatspoguļo jau pieņemtās pensiju sistēmas reformas izmaksas. Komisijas Zaļā grāmata par pensijām, izejot no nelabvēlīgajām demogrāfiskajām tendencēm Eiropā, rosina pensiju sistēmas reformu, un tomēr ar pašreizējo metodoloģiju Centrālās Eiropas valstis, kas jau ievieš šādas reformas, nonāk neizdevīgā stāvoklī. Es aicinu Eiropas Parlamentu cieši sekot notikumu attīstībai šajā jomā.

Stavros Lambrinidis (S&D), rakstiski. – (EL) Barroso kungs, krīzes beigu izmaksas jāsadala taisnīgi, un krīzes beigšanas pasākumi nevar notikt vienpusēji, veicot samazinājumus, kas neizbēgami vairo bezdarbu dažās dalībvalstīs (tādējādi labvēlīgi iedarbojoties uz dažu citu dalībvalstu ekonomiku). Tieši pretēji, mums ir vajadzīga taisnīga attīstība, kas nozīmē jaunu investīcijas līdzekļu meklēšanu tad, kad tiek griezti līdzekļi sabiedriskajam tēriņam. Lai panāktu iepriekš minētos mērķus pilnībā, Eiropas Savienībai jāveicina divi ļoti konkrēti politikas aspekti gan dalībvalstu starpā, gan starptautiski — nākamajā G 20 augsta līmeņa sanāksmē —, un jādara tas beidzot ar pārliecību un spēku. Pirmkārt, tai jā sāk izlēmīga darbība pret „nodokļu paradīzēm”. Tagad, kad strādnieki un pensionāri mūsu valstīs cieš smagus zaudējumus, ir nepieņemami, ka daži privāti indivīdi un uzņēmumi izņem vismaz EUR 1 triljonu no mūsu ekonomikas, izvairoties no nodokļiem šādā „likumīgā” veidā. Otrkārt, mums nepieciešams nodoklis par kredīta darījumiem, lai tie, kuri iegūda mūs krīzē, galu galā maksā savu daļu. Globāls 0,05 % nodoklis ienestu vairāk nekā EUR 400 miljardus gadā kā svarīgus ieņēmumus ilgtspējīgai izaugsmei un nodarbinātībai dalībvalstīs.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Iedzīvotājiem patlaban galvenās raizes ir par to, kā pārvarēt ekonomikas krīzi un tās nelabvēlīgo ietekmi. Tāpēc es stingri iestājos par Eiropas

ekonomikas pārvaldības izveidi, kas var palīdzēt mums izkļūt no krīzes. ES iestādēm ir jābūt pieejamiem efektīviem resursiem, lai darbotos. Tāpēc es atbalstu pastāvīgo struktūru radīšanu, kuras vajadzīgas krīzes vadībai un ko, piemēram, ierosina Eiropas Komisija. ES iestādēm jāpārtrauc arī Stabilitātes un izaugsmes pakta ievērošana, tostarp fiskālā disciplīna. Lēmumiem par budžetu un ekonomiku, ko pieņem viena valsts, ir tieša ietekme uz ekonomisko situāciju visās ES dalībvalstīs (to praksē pierādīja krīze Grieķijā, un to atzīst Lisabonas līgums). Turpmāk ekonomikas analīzes, ko laikus veiks Eiropas Komisijas eksperti, būs noderīga palīdzība krīžu novēršanā un pārvarēšanā. „Eiropas pusgada” uzsākšana dos iespēju dalībvalstīm laikus izmantot veiktos profesionālos vērtējumus un analīzes par budžetiem un to makroekonomiskajiem rādītājiem, tādējādi padarot dialogu starp Eiropas Komisiju un dalībvalstu valdībām ārkārtīgi noderīgu.

Es vēlos uzsvērt, ka ekonomikas pārvaldības izveide Eiropas līmenī palīdzēs valstīm, kuras ir smagā situācijā. Katra krīze pārbauda solidaritātes principu piemērošanu un atbildību, kā arī Eiropas Savienības konsekvenci un efektivitāti.

Kristiina Ojuland (ALDE), rakstiski. – (ET) Komisijas priekšsēdētāj, jūsu runa šodien bija apbrīnojama. Tā atgādina man „vecos, labos padomju laikus”, kad, ekonomikas stāvoklim pasliktinoties, runas vienmēr tika teiktas arvien biežāk un vairāk. Mēs joprojām dzirdam „palielināsim, audzēsim, uzlabosim”. „Komunistiskās partijas” vietā jūs lietojat terminu „Eiropas Komisija”. Jūsu runa šodien bija absolūti maldinoša un populistiska. Jūs gribat patikt visām politiskajām grupām, sākot no kreisā spārna līdz pat labējiem radikāļiem. Jūs runājat par sociālu taisnīgumu un sociālo tirgus ekonomiku, un par to, kā Eiropas Komisija nodrošinās darbavietu radīšanu. Es nedomāju, ka jūs pats ticat tam, ko sakāt. Kopš kura laika Eiropas Komisija ir radījusi darbavietas; kopš kura laika dalībvalstu valdības ir radījušas darbavietas? Cik man ir zināms, darbavietas joprojām rada uzņēmēji, kurus jūs, tostarp, neesat minējis savā runā! Kāpēc jūs maldināt Eiropas iedzīvotājus, solot viņiem sociālu taisnīgumu situācijā, kad mūsu ekonomika karājas mata galā? Tā vietā, lai dotu viņiem saldinātus solījumus par labāku dzīvi, jums būtu jāstāsta cilvēkiem patiesība, proti, ka viņiem jāpaļaujas galvenokārt pašiem uz sevi, jāstrādā smagāk un jāpieliek visas pūles, lai joprojām būtu konkurētspējīgi darba tirgū. Es gaidīju, ka jūs kaut ko teiksiet Eiropas uzņēmēju atbalstam arvien intensīvākajā globālajā konkurencē, ierosinot nodokļu sloga atvieglošanu un likumdošanas vienkāršošanu. Man jāsaka, ka esmu vilusies jūsu runā.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Mums aiz muguras ir pirmās debātes par stāvokli Eiropas Savienībā. Nav šaubu, ka tās bija ļoti vajadzīgas, un ir jācer, ka šī iniciatīva tiks turpināta nākamajos gados. Tomēr man ir iebildumi attiecībā uz pašu debāšu norisi un saturu. Pirmkārt, manuprāt, Barroso kungs ļoti maz pievērsās pašreizējam stāvoklim Eiropas Savienībā. Viņš tā vietā daudz runāja par nākotnes izaicinājumiem, un, manuprāt, tas, ko viņš teica, bija pārāk vispārīgs. Viņa runā trūka arī atsauces uz Lisabonas līgumu un tā ietekmi uz Eiropas Savienības un tās iestāžu funkciju. Barroso kunga runā trūka arī pamatīgas analīzes par pašreizējo smago ekonomisko situāciju Eiropā, kas iestājusies, tostarp, eiro zonas valstu nespējas dēļ ievērot Stabilitātes un izaugsmes pakta. Tāpat ir arī jāuzsver, ka no Eiropas Komisijas puses trūkst efektīvas pārraudzības par to, kā tas tiek ievērots. Tas ir savādi, ņemot vērā faktu, ka Barroso kungs bija amatā arī iepriekšējā termiņā tāpat kā Almunia kungs, kas tad bija ekonomikas un monetāro lietu komisārs un tagad ir konkurences komisārs. Vai Komisija, kuras rīcībā ir simtiem darbinieku, varēja nepamanīt nelikumības, piemēram, Grieķijā? Tas šķiet apšaubāmi, paturot prātā arī reakcijas trūkumu uz vislielāko dalībvalstu darbībām, kuras bieži pārkāpa pakta ieteikumus un konverģences kritērijus.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Atzinīgi vērtējot Komisijas priekšsēdētāja uzrunu Parlamentam, man jākritizē viņa nostāja attiecībā uz romu traģēdiju Francijā. Nepieminēt Francijas administrācijas lēmumu bija kļūda.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropieši pārdzīvo dramatisku posmu ar ārkārtīgi augstu bezdarba līmeni, ļoti vāju ekonomikas izaugsmi un nestabilām sabiedriskajām finansēm. Turklāt viņi nejutās īsti tuvu Eiropas projektam un Eiropas iestāžu darbam. Šī situācija mainīsies tikai tad, ja mūsu līdzpilvēki eiropieši varēs atkal saskatīt, ka viņi ir Eiropas Savienības prioritāšu skaitā, kā šīs pašas iestādes ir noteikušas, un ja viņi ticēs, ka šīs prioritātes ir sasniedzamas.

Eiropas Komisijas priekšsēdētāja pirmā runa par stāvokli Eiropas Savienībā parāda viņa apņēmību vēlreiz apliecināt šīs bažas norādēs par īstermiņa un vidēja termiņa politiku. Es esmu pārliecināts, ka mēs varam izmantot šos grūtos laikus savā labā un dot jaunu cerību cilvēkiem, ja visi būsīm apņēmības pilni. Stratēģija "Eiropa 2020" ir vienreizēja iespēja to darīt, bet stratēģijai ir jēga tikai tad, ja tai, tāpat kā tās vērienīgajiem mērķiem, ir līdzekļi to sasniegšanai.

Spēcīga ekonomikas izaugsme būs izšķirīgi svarīga stabilitātes un attīstības plānu īstenošanai, un to var stimulēt ar reformām un investīcijām, kas ir pamatā jaunajai stratēģijai; tās veicina teritoriālo kohēziju, samazinot esošo nelīdzsvarotību starp dalībvalstīm un to reģioniem, īpaši vismazāk aizsargātajiem, piemēram, attālākajiem reģioniem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Eiropas Savienībā darbojas sociālā tirgus ekonomika. ES ekonomiskā un sociālā attīstība vienlīdz atkarīga no konkurētspējīga brīvā tirgus, kā arī no darbavietu skaita un kvalitātes, kas spēj nodrošināt cilvēka cienīgu dzīvi. Ekonomikas un finanšu krīzei ir bijusi milzīga ietekme uz ES darbavietām. Bezdarbs ir pieaudzis līdz satraucošam līmenim pēdējos divos gados: no 6,8 % 2008. gada maijā līdz 10 % 2010. gada jūlijā. Šis ir īstais iemesls, kāpēc Eiropas iedzīvotājiem galvenās bažas ir par savu darbavietu saglabāšanu. Darbavietu radīšana prasa lielus ieguldījumus jomās, kuras spēj vairot ES konkurētspēju. Es domāju, ka ES investīciju prioritātēm jābūt modernizācijai un enerģētikas un transporta infrastruktūru attīstīšanai, lauksaimniecībai, izglītībai un veselībai, ekonomikas un sociālās jomas kohēzijai un ekoloģiski efektīvai, konkurētspējīgai industriālai politikai ilgtspējīgas attīstības nodrošināšanai. Tomēr šīs prioritātes jāatspoguļo gan ES, gan valstu budžetos. Turklāt ES jānosaka sev mērķis uzlabot energoefektivitāti un samazināt energoatkarību no tradicionālajiem enerģijas piegādātājiem, lai vairotu ES konkurētspēju un radītu darbavietas.

(Sēdi pārtrauca plkst. 11.55 un atsāka plkst. 12.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

5. Svinīgā sēde — Mali

Priekšsēdētājs . – Prezidenta kungs, *Touré* kundze, ekselences, komisār, ministr, dāmas un kungi! Man ir liels prieks šodien iepazīstināt jūs ar viņa ekselenci Mali Republikas prezidentu *Amadou Toumani Touré* kungu un kundzi. Šī nav pirmā reize, kad *Touré* kungs apmeklē Eiropas Parlamentu, bet šodien būs pirmā reize, kad viņš šeit teiks runu. Viņa iepriekšējā vizīte notika pirms pusotra gada, 2009. gada aprīlī.

Šīs dienas runa ir īpaši svarīga, jo tā notiek tieši pirms ANO augsta līmeņa sanāksmes Ņujorkā, kas sāksies pēc divām nedēļām. Šīs augstā līmeņa sanāksmes mērķis ir pārskatīt Tūkstošgades attīstības mērķus. Mēs atceramies arī iepriekšējo gadu un mēnešu notikumus saistībā ar terorismu. Mēs labi zinām, ka Mali Republikai ir īpaši svarīga nozīme cīņā pret terorismu. Mēs arī atceramies, ka Mali Republika ir valsts, kurā demokrātijas process ir bijis patiešām veiksmīgs. Tā ir izcilu panākumu piemērs ceļā uz demokrātiju. Es vēlos to uzsvērt vēlreiz. Pateicoties tieši *Touré* kunga vadībai, risinājās 1990. gada sākuma notikumi. Pēc 23 militāras diktatūras gadiem tika ieviesta demokrātiska sistēma kopā ar brīvā tirgus ekonomiku. Mēs ļoti labi zinām, ka šajā ceļā vēl daudz darāmā. Mēs visi mācāmies, un mēs visi esam pārmaiņu laikā. Mēs arī saprotam, ka reforma ir ilgstošs process, kā mēs paši to redzam Eiropas Savienībā. Tāpat tam jābūt arī Mali Republikā. Tāpēc mēs esam pārliecināti, ka tas, ko jūs šodien mums teiksiet, būs svarīgi ne tikai attiecībā uz to, kas notiek Āfrikā un kā jūsu valsts var pārstāvēt visu kontinentu ceļā uz demokrātiju un brīvā tirgus attīstību, bet tas būs svarīgi arī mums Eiropā. Mēs vēlamies būt politikas priekšplānā valstīm, kurām nepieciešams atbalsts. Mēs vēlamies arī būt to valstu priekšplānā, kuras iestājas par demokrātisko sistēmu, cilvēktiesību un pamatvērtību aizsardzību, jo mēs Eiropā stingri ticam šīm lietām. Es esmu pārliecināts, ka mūsu pilsoņu un Mali Republikas pilsoņu centieni ir līdzīgi. Prezidenta kungs, lūdzu, jums vārds.

Amadou Toumani Touré, *Mali Republikas prezidents.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, Augstās pārstāves kundze ārlietās un drošības politikas jautājumos, attīstības komisār, godātie Eiropas Parlamenta deputāti, godātie Mali pārstāvji! Es vēlos sākt ar apsveikumu jums, Buzek kungs, sakarā ar jūsu iecelšanu par Eiropas Parlamenta priekšsēdētāju, bet visvairāk es vēlos sirsnīgi pateikties politisko grupu vadītājiem un visiem EP deputātiem par man parādīto godu, uzaicinot mani šeit, pirmkārt, lai dalītos ar jums savās domās attiecībā uz vairākām svarīgām problēmām, ar kurām saskaras mana valsts un visa Āfrika, un, otrkārt un galvenokārt, lai izgaismotu manas valsts nepārtrauktās pūles atrast pienācīgus risinājumus.

Dāmas un kungi, Mali teritorija ir 1 240 000 km², un tā atrodas Rietumāfrikas vidū, veidojot 7 000 km garas robežas ar septiņām citām valstīm. Mali ir valsts ar mūžsenu civilizāciju, apveltīta ar bagātu un daudzveidīgu kultūras mantojumu. Tās slavas pilnā vēsture ir izstāstāma ar vairākiem notikumiem, robežzīmēm un simboliem.

Viena no tiem, kurus es vēlos pieminēt, ir *Kurukan Fuga* harta. *Kurukan Fuga* hartai, ko pieņēma pirms 776 gadiem, kad *Sundiata Keita* nodibināja Mali impēriju 1236. gadā, bija visas konstitūcijai raksturīgās iezīmes. Tā kodificēja varas organizāciju, ierobežojumus un pienākumus, cilvēktiesību un pilsonisko brīvību aizsardzību, profesionālo darbību aizsardzību un personu un viņu preču aizsardzību.

Viens no pantiem bija formulēts šādi, un es citēju: „Cilvēka persona ir svēta un neaizskarama.” Tādējādi, apsteidzot vairākus gadsimtus, tas pasludināja to, kam turpmāk bija lemts kļūt par vienu no mūsdienu demokrātisko konstitūciju galvenajiem principiem. Es uzskatīju, ka ir svarīgi to atsaukt atmiņā demokrātiskās izpausmes lielajā forumā, kas ir Eiropas Parlaments.

Mali vēsturē ietilpst arī Timbuktu: noslēpumainā pilsēta, 333 svēto pilsēta, kura jau 16. gadsimtā deva pajumti 25 000 studentiem, kas ieradās no daudzām valstīm, lai uzklāstītu zinātniekus senās *Sankore* mošejas paēnā un tās universitātes kompleksā.

Hronikas „*Tarikh al-fattash*” autors *Mahmud Kati* šo laika posmu raksturo šādi, un es citēju: „Timbuktu bija slavēta ar tās iestāžu spēku, politiskām brīvībām, personu un preču drošību,

žēlsirdību un līdzjūtību, kas tika izrādīta trūcīgajiem un svešiniekiem, laipnību, ko baudīja studenti un zinību vīri, un palīdzību, kas tika sniegta šiem cilvēkiem.”

2006. gadā Timbuktu pasludināja par islāma kultūras galvaspilsētu.

Mali ir arī sinonīms Dogonu zemei, ko pazīst visā pasaulē tās dabas krāšņuma un kultūras bagātības dēļ, kas padara to par tūristu galveno galamērķi mūsu valstī.

Mali vēsture ir arī tās seno sakaru vēsture ar Eiropu. Lai pieminam imperatoru *Mansa Musa*, ko parasti pazīst ar vārdu *Kanku Musa*, kurš nodibināja diplomātiskas attiecības ar Portugāli jau 14. gadsimtā.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es, stāvot šeit jūsu, Eiropas vēlēto pārstāvju, priekšā, vēlos izteikt Mali tautas visdziļāko pateicību par sadarbības kvalitāti un līmeni starp Eiropas Savienību un Mali.

Eiropas Savienība ir Mali galvenais attīstības partneris. Mēs saņemam otru vislielāko palīdzības apjomu no Eiropas Attīstības fonda (EAF) Subsahāras Āfrikā.

Es vēlos paust, pirmkārt, savu gandarījumu par skaisto veidu, kā mūsu sadarbība tiek īstenota praksē.

Piemēram, devītais EAF tika pilnībā piešķirts, un desmitā EAF īstenošanai, kas sākās gandrīz pirms diviem gadiem, joprojām ir stingrs pamats.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Mūsu sadarbības rezultātiem ir tieša ietekme uz cilvēku dzīves kvalitāti; tie stiprina arī mūsu demokrātiskās sistēmas pamatus.

Demokrātiskais process, kas sākās ar notikumiem, kuri noveda pie 1991. gada 26. marta valsts apvērsuma, Mali Republikā iezīmējas ar vairākiem svarīgiem pagrieziena punktiem, tostarp demokrātisko pāreju no 1991. gada 26. marta līdz 1992. gada 8. jūnijam, kas tika pabeigta noteiktajā laikā un atbilstīgi uzņemtajām saistībām.

Pēc 14 mēnešu pārejas posma 1992. gadā notika brīvas un demokrātiskas vēlēšanas. Desmit gadus vēlāk, 2002. gadā es stājos amatā pēc prezidenta vēlēšanām, kurās pirmoreiz Mali Republikā politiskās varas pārmaiņa notika mierīgā un demokrātiskā veidā.

Dāmas un kungi, pēc savas ievēlēšanas es ierosināju Mali politikajai kopienai sava veida konsensa vadību, kuras filozofija būtībā pamatojās uz šādu formulu: valdīt kopā, respektējot mūsu atšķirības.

Tas, kas padara Mali pieredzi unikālu, ir apstākļi, ka tā neizrietēja no krīzes situācijas pēc vēlēšanām. Tā bija apzināta un labprātīga rīcība, lai pievērstos politisko, sociālo un kopienu grupu kopējiem centieniem virzīt uz priekšu attīstību Mali Republikā.

Manuprāt, varai jābūt spēkam kohēzijas, nevis šķelšanas labā, un cieņa pamatvērtībām ir izrādāma kopumā.

Es vēlos uzsvērt, ka politiskais konsenss, ko mēs sasniedzām — ko es ierosināju —, nav tas pats, kas vienprātība. Konsenss vairāk ir kompromisa jēdziens.

Politiskais konsenss Mali Republikā ir tālejošs mēģinājums celt šo jauno un pastāvīgi pilnveidojamo politisko sistēmu Āfrikā, un es šajā gadījumā runāju par plašām valdības koalīcijām.

Mali ir guvusi pieredzi par visu politisko grupu apvienošanas ap neatkarīgi ievēlētā prezidenta redzējumu.

Politiskais konsenss ir nostiprinājis samierināšanās pamatus starp politisko aprindu galvenajiem dalībniekiem un republikas iestādēm no vienas un starp pašiem politiķiem no otras puses.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šajā pašā konsensa garā mēs esam uzsākuši centienus konsolidēt demokrātiju Mali pēc 20 praktiskas pieredzes gadiem.

Ekspertu komiteja, kas atbildīga par šā procesa uzraudzību, ir organizējusi sanāksmes ar politiskajām aprindām, pilsonisko sabiedrību, reliģiskajām grupām, arodbiedrībām un tradicionālajām institūcijām.

Šo konsultāciju noslēgumā ierosinātās reformas vispirmām kārtām izvirza mērķi labot trūkumus un nepilnības, kas atklājušās iestāžu darbā, panākt pārlicinošu publikas aktivitāti vēlēšanās un samazināt vēlēšanu izmaksas, stiprināt politisko partiju veikspēju un noteikt opozīcijas un opozīcijas vadītāja statusu. Par šiem jautājumiem notiks konstitucionāls referendums, kas, protams, tiks organizēts pēc tam, kad tos būs pieņēmusi Mali Nacionālā asambleja.

Šis ir piemērots brīdis man jūsu priekšā izteikt atzinību Mali parlamenta deputātiem, ar kuriem es uzturu vislabākās iespējamās attiecības neatkarīgi no tā, vai viņi ir prezidenta vairākuma vai opozīcijas pusē. Ļaujiet izteikt šiem parlamenta deputātiem vissirsnīgāko pateicību par to, ka viņi ir piekrituši pavadīt mani braucienā uz Strasbūru.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Decentralizācijai vienmēr būs svarīga nozīme Mali politiskajā un institucionālajā attīstībā. Es vēlos uzsvērt, ka mūsu lielās impērijas — un tādu mums ir bijis daudz kopš 10. gadsimta — visas bija decentralizētas. Tāpēc mūsu valstī decentralizācija ir realitāte.

Sākotnējo pieeju pamatā decentralizācijai, kas attīstījās un tika īstenota Mali, bija šādi faktori: pirmkārt, politiskā griba, kas vienāda ar pārlicību, ka decentralizācija nevar gūt panākumus bez dekoncentrācijas, kura jāīsteno pakāpeniski. Tā nevar gūt panākumus bez tādu svarīgu reformu attīstīšanas un īstenošanas, kuru mērķis ir ekonomiskās un sociālās pārvaldības uzlabošana, īpaši vietējā līmenī. Tā nevar gūt panākumus bez ilgstoša Eiropas Savienības finansiāla un, vēl svarīgāk, tehniska atbalsta.

Gan Administratīvās reformas atbalsta projekts (*PARAD*), gan Institucionālās attīstības programma (*PDI*) ir guvusi labumu no Eiropas atbalsta. Tie palīdz organizēt valsti un modernizēt valsts administrāciju, stiprinot to veikspēju.

Mali ir 703 pilsētu un lauku komūnas, 49 apriņķi jeb teritoriālas vienības, kurās ietilpst vairākas komūnas, 8 reģioni un 1 novads, ko pārvalda komūnu padomes, apriņķu padomes un reģionālās asamblejas. Teritoriālo kopienu Augstā padome nodrošina mūsu decentralizēto iestāžu nacionālo pārstāvniecību. Senāta izveidošana ir paredzēta kā daļa no ierosinātajām politiskajām reformām, lai stiprinātu mūsu decentralizācijas procesu.

Cenšoties atbalstīt vietējo attīstību, oriģināls finanšu instruments — Nacionālā aģentūra investīcijām teritoriālajā kopienā (*ANICT*) — ir ļāvis mums īstenot vairākus komunālās saimniecības projektus un, galvenais, nodrošināt pamata sociālos pakalpojumus mūsu iedzīvotāju kopienām.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Uzstājoties ar runu šīs augstās sanāksmes priekšā, es vēlējos arī pievērsties imigrācijas jautājumam. Migrācija attiecas uz mums visiem, jo tas ir daudzšķautņains jautājums katram no mums, katrai mūsu valstij: demogrāfiski un ekonomiski jautājumi, sociāli un humāni apsvērumi un bažas par identitāti un drošību — visam ir viens migrācijas kopsaucējs.

Mūsu uzdevums šodien ir atrast kopēju interešu un stimulu jomas, kas palīdzēs nodrošināt, lai abos mūsu kontinentos migrācija dotu ieguldījumu kopējā izaugsmē un vispārējā labklājībā. Tas ir uzdevums, kas stāv mums priekšā.

Smadzeņu aizplūde veido migrācijas vislielākās izmaksas Āfrikas valstīm, ņemot vērā kvalificēta personāla ierobežoto skaitu daudzās jomās, piemēram, izglītībā, bet jo īpaši veselības aprūpē. Saskaņā ar Starptautiskās Migrācijas organizācijas (SMO) datiem 40 % Āfrikas valstu ir pieredzējušas, ka 35 % un vairāk universitāšu beidzēju pārceļas uz ārzemēm.

Tomēr nepieļausim kļūdu: afrikāņi vispirmām kārtām migrē Āfrikas iekšienē. No aptuveni 1 miljarda afrikāņu tikai 2 miljoni no Subsahāras Āfrikas dzīvo Eiropā.

No prāta neizgaist to jauno cilvēku, to sieviešu un meiteņu traģēdija, kuras mēģina šķērsot tuksnešus, jūras un okeānus, lai nonāktu Eiropas paradīzē, atrodoties dažāda veida briesmu — negodīgu, piedodiet par izteicienu, kontrabandistu — žēlastības varā. Cik daudzi ir nomiruši slāpēs? Cik daudzi ir nogrimuši jūras dibenā un pazuduši?

Nav statistikas, kas varētu atspoguļot reālo situāciju.

(Aplausi)

Ņemot manas dzimtās zemes Mali piemēru, kurā ir augsts imigrācijas un emigrācijas gadījumu skaits, no 4 miljoniem malijiešu, kas ir visā pasaulē, 3,5 miljoni dzīvo Āfrikas kontinentā un aptuveni 200 000 visā Eiropā un pārējā pasaulē.

Raugoties no ekonomikas viedokļa, saskaņā ar Āfrikas Attīstības bankas pētījumu, ko veica 2005. gadā, no malijiešu diasporas saņemto ienākumu pārvedumu apjoms tiek vērtēts aptuveni EUR 456 miljoni gadā jeb 11 % no IKP. Tie paši avoti liecina, ka šie pārvedumi līdzinās 85 % no oficiālās attīstības palīdzības, ko Mali saņem katru gadu.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī man ir iespēja izteikt atzinību par politiskā dialoga kvalitāti, kas notiek starp Eiropas Savienību un Mali integrācijas jautājumos.

Kopīga attīstība ir ieguvums. Tā ļauj vairākiem mūsu partneriem finansēt profesionālas apmācības programmas jauniešiem dažādos nodarbinātības sektoros un atbalstīt vietējās uzņēmējdarbības iniciatīvas, neaizmirstot programmas atgriezušos migrantu reintegrācijai.

Politiskais dialogs par migrāciju starp Eiropas Savienību un Rietumāfriku ir ļāvis mums uzsākt izmēģinājuma projektu, izveidojot Migrācijas informācijas un vadības centru (CIGEM) Bamako. Centra darbības lauks ir uzlabot zināšanas par migrācijas tendencēm, iekārtot, konsultēt, vadīt un atbalstīt potenciālos un atpakaļ atgriezušos migrantus, sniegt informāciju par migrācijas tiesiskajiem nosacījumiem, paaugstināt izpratnes līmeni iedzīvotāju vidū attiecībā uz nelegālas migrācijas novēršanu un attīstīt to malijiešu, kuri dzīvo ārvalstīs, cilvēku, finanšu un tehnikas resursus.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Drošības jautājums ir svarīgs aspekts mūsu attiecībās ar Eiropas Savienību. Tāpēc ir pareizi runāt ar jums par Sāhelas-Sahāras joslu, kas tagad rada kopīgu apdraudējumu arī Eiropai.

Aizņemot 8 miljonus km² lielu teritoriju jeb Āfrikas kontinenta ceturto daļu un plešoties no Mauritānijas līdz Sudānai, ietverot Mali, Burkinafaso, Nigēriju, Alžīriju, Lībiju un Čadu, Sāhelas joslā iedzīvotāju blīvums uz km² ir gandrīz vienlīdzīgs nullei, jo daži no sarežģītākajiem zemes apvidiem, kalnu grēdas stiepjas simtiem kilometru, un smilšu kāpas klāj simtiem tūkstošus kvadrātkilometru. Tā ir ļoti nedraudzīga teritorija ar īpaši skarbu klimatu.

Temperatūra var būt tikai 1° decembrī un 50° ēnā, sākot ar februāri un turpmāk.

Reģiona vienīgā nodarbošanās joprojām ir intensīva lopu audzēšana tai visnepiemērotākajā vidē, kāda vien ir. Šā gada sausums, piemēram, aiznesa 50 % no mūsu mājlopiem Sāhelas-Sahāras joslā.

Vietējie iedzīvotāji dzīvo nedrošos apstākļos, un viņu jauniešiem nav citas izvēles kā iestāties par karotājiem dažādos noziedzīgos grupējumos. Jaunieši joprojām rada galvenās bažas.

Mali atrodas Sahēlas-Sahāras joslas centrālajā rietumdaļā, kas aizņem 650 000 km² lielu teritoriju jeb 70 % no mūsu valsts kopējās teritoriālās platības.

Mali ir tranzīta teritorija, un šodien es stingri saku: arī mana valsts ir gan gūstekne, gan pārrobežu draudu upuris, draudu, kas nāk no citurienes un ir vērsti būtībā pret citiem reģioniem un citiem kontinentiem. Šie draudi vispirmām kārtām ir cigarešu kontrabanda, nelegālo imigrantu — cilvēku tirgoņi uz Eiropu, narkotikas no Dienvidamerikas un salafistu grupējumi no Magrebas.

Šie draudi izpaužas cilvēku sagūstīšanā un slepkavībās, bet to galvenā raksturīgā iezīme ir ārkārtēja mobilitāte: viņi pārvietojas gar robežām starp valstīm.

Neviens no tikko pieminētajiem draudiem neizceļas mūsu valstī, neviens no tiem netiek vērsti tieši pret mums. Mali ir valsts ar laicīgu varu, kurā, protams, ir liels musulmaņu vairākums. Islāms ir ticis praktizēts kopš devītā gadsimta. Mēs vienmēr esam praktizējuši islāma ticību mierīgi un, galvenais, respektējuši cilvēka būtību.

Tāpēc mēs nespējam saprast islāma fundamentālistu ideoloģiju, ko sludina Sāhelas-Sahāras joslā.

(Aplausi)

Tai joprojām ir liela reliģiska ietekme, bet cik ilgi tā būs? Šis ir jautājums, uz ko mums jāatbild.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Sāhelas-Sahāras reģiona valstis, kurās ietilpst Mali, sen ir pielikušas gan humānas, gan materiālas un finansiālas pūles, lai mazinātu nedrošības faktoru, kura transnacionālais raksturs, tas jāsaista un jāatzīst, arvien vairāk rada bažas savu pieaugošo apmēru dēļ. Šis parādības apjoms ir tāds, ka Mali ir pamats attīstīt un pieņemt nacionālu politiku cīņai pret nestabilitāti un terorismu Sāhelas-Sahāras joslā.

Šīs politikas pamatā, pirmkārt, būs iedzīvotāju atbalsts, lai nodrošinātu viņiem piederības sajūtu attiecībā uz drošības politiku; palīdzība mazaizsargātiem iedzīvotājiem, apmierinot viņu pamatvajadzības un, galvenais, nodrošinot ilgtermiņa piekļuvi pamata sociālajiem pakalpojumiem; jaunu pasākumu pieņemšana šīs drošības politikas īstenošanā; kājnieku un vieglo ieroču atgūšanas programmas kā cīņas daļa pret to izplatīšanu; un vietējā reģionālā sadarbība, kas ļautu mums izvērst darbību vietējā līmenī.

Lai parādītu šo drošības jautājumu lielo nozīmi, Mali ir izveidojusi centru analīžu veikšanai un priekšlikumu sniegšanai par cīņu pret terorismu un citiem apdraudējumiem, kurš sniedz ziņojumus republikas prezidentam. Šo iniciatīvu atbalsta Eiropas Savienība, par ko mēs to apsveicam un tai pateicamies, un vairākas dalībvalstis, kas šeit pārstāvētas.

Turklāt mēs esam radījuši arī nacionālu biroju narkotiku kontrabandas novēršanai un esam stiprinājuši savu tiesību arsenālu.

Dāmas un kungi! Atbilstīgi nestabilitātes un terorisma novēršanas programmas stratēģiskajām prioritātēm Mali ir uzsākusi ārkārtas programmu — ko mēs esam nosaukuši par *PIRIN* — nestabilitātes mazināšanai un terorisma apkarošanai Mali ziemeļos laikposmā no 2010. līdz 2012. gadam.

PIRIN vispārējais mērķis ir ievērojami samazināt, ja ne pilnībā likvidēt, nestabilitātes cēloņus Mali ziemeļos, īstenojot spēcīgus pasākumus drošības jomā un — es to uzsvērtu kā galveno — kopienas attīstības jomā.

Attīstāmā stratēģija balstīsies, pirmkārt, uz atbildīgu un, galvenais, racionālu valsts administrācijas darbību; novēršanas vai intervences pasākumos iesaistīto vienību palielināto mobilitāti; attiecīga tīkla izveidi darbības teritorijā ar infrastruktūru bruņotajiem spēkiem un drošības spēkiem; un sabiedrības mobilizāciju, lai mazinātu reliģisko sektu un noziedzīgo grupējumu ietekmi.

Attiecībā uz ārkārtas programmas finansējumu Mali Republikas valdība un vietējās iestādes segs no savas puses personāla, operāciju un administratīvo, sociālo un komunālo pakalpojumu izmaksas.

Projektu vadīs īpaša *ad hoc* vienība darba grupas veidā, kas varēs saņemt nozares budžeta atbalstu un koordinēt vairākas iesaistītās puses un ministriju departamentus.

Dāmas un kungi! Sāhelas-Sahāras joslas pārvaldīšana pirmām kārtām prasa pārredzamu un objektīvu analīzi par to, kas nonāk kopējā redzes laukā. Tieši tāpēc es personīgi 2006. gadā ierosināju sasaukt konferenci par attīstību un mieru Sāhelas-Sahāras joslā.

Šodien mums ir kopēja atbildība. Neviena valsts Sāhelas-Sahāras joslā netiek pasargāta, bet neviena valsts arī nevar viena pati stāties pretī dažādajiem draudiem.

Tomēr ir svarīgi uzsvērt ievērojamo subreģionālās sadarbības trūkumu saskarē ar pārrobežu problēmām.

Ir svarīgi arī uzsvērt, ka šī cīņa pret terorismu nav saistīta tikai ar drošību. Mēs esam pieredzējuši šādas pieejas ierobežotību.

Cīņa pret terorismu vispirmām kārtām saistās ar vēlētu pārstāvju, vietējo iestāžu un iedzīvotāju apņēmīgu lēmumu un iesaistīšanos. Tomēr šīs cīņas mugurkauls būs vietējā attīstība, lai mēs varētu piedāvāt alternatīvas ziemeļu kopienām un jo īpaši jauniešiem.

Apmācot cilvēkus, mēs noteikti varam stiprināt savas operatīvās, loģistikas un informācijas ieguves spējas, bet cīņa pret noziedzīgajiem tīkliem būtībā ir to valstu atbildība, kuras atrodas Sāhelas-Sahāras joslā.

Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Iepriekš es uzsvēru nepieciešamību piedāvāt labāku nākotni Sāhelas-Sahāras joslas neauglīgo teritoriju iedzīvotājiem. Es tomēr vēlos piebilst, ka šiem sociālā progressa un labklājības centieniem piekrist visi mūsu tautieši.

Tieši tāpēc attīstības jautājumiem un īpaši Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai jāpievēršas visaugstākajā līmenī.

Mali ir nākusi ar vairākām iniciatīvām savas programmas paātrināšanai. Tajās ietilpst to 166 vietējo komūnu iniciatīva, kuras visvairāk saskaras ar drošības problēmām, „Tūkstošgades ciemu” iniciatīva un iniciatīva veselības jomā, kas saucas COMPACT.

Mēs zinām, ka ne visi mērķi tiks sasniegti, bet mēs esam panākuši svarīgu progresu gan Mali, gan Āfrikā kopumā attiecībā uz izglītības nodrošināšanu, AIDS pieauguma līmeņa pazemināšanos un, galvenais, dzeramā ūdens pieejamības nodrošināšanu.

Mēs saistām lielas cerības ar augstākā līmeņa sanāksmi, kas sāksies pēc dažām dienām Ņujorkā, kuras mērķis būs paātrināt TAM (Tūkstošgades attīstības mērķu) īstenošanu. Centieni koncentrēšana uz valstīm un reģioniem, kuri atpaliek, kā uzsvērts Eiropas Savienības pavasara dokumentu kopumā, mūsaprāt, ir būtiska.

Priekšsēdētāja kungs, Barroso kungs, Augstās pārstāves kundze ārlietās un drošības politikas jautājumos, attīstības komisār, godātie Eiropas Parlamenta deputāti, godātie Mali deputāti! Mali, kas pēc divām nedēļām atzīmēs savas neatkarības 50. gadadienu, ir pateicīga Eiropas Savienībai par svarīgo lomu, kāda tai ir bijusi valsts attīstībā. Es vēlos norādīt uz interesantu faktu, ka Vācijas Federatīvā Republika bija pirmā valsts, kas atzina Mali divas dienas pēc mūsu neatkarības iegūšanas jeb precīzāk — 1960. gada 24. septembrī.

Gods, ko jūs mums šodien parādāt, sveicot mūs sava Parlamenta plenārsēdē, pilda mani ar lielām cerībām par mūsu vēlēšanos un mūsu spēju arī turpmāk virzīties uz priekšu uzticības un, galvenais, draudzības pilnā noskaņā.

Dāmas un kungi, es vēlos pateikties jums par jūsu ļoti laipno uzmanību.

Priekšsēdētājs . – Paldies, prezidenta kungs! Jūs teicāt, ka atzinīgi vērtējat politisko dialogu starp Eiropas Savienību un Mali. Mēs sakām to pašu: mēs atzinīgi vērtējam politisku dialogu. Jūs runājat par reformām savā valstī. Tās nepieciešamas visur, tostarp arī mūsu Eiropas Savienībā. Jūs atsaucāties uz politiska kompromisa veidošanu Āfrikas labākai nākotnei. Mēs to vērtējam atzinīgi, jo tieši to pašu mēs darām šeit, Eiropas Savienībā. To mēs esam darījuši visus šos pēdējos 60 gadus. Mēs sveicam jūs kā patiesu demokrātiskas Āfrikas pārstāvi. Paldies par jūsu ierašanos un runu mūsu plenārsēdē.

(Aplausi)

SĒDI VADA: G. PITTELLA

Priekšsēdētāja vietnieks

6. Balsošanas laiks

Priekšsēdētājs . – Nākamais punkts ir balsojums.

(Par balsojuma rezultātiem un citām detaļām: skatīt protokolu).

6.1. Darba ņēmēju brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā (kodificēta redakcija) (A7-0222/2010, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg) (balsošana)

6.2. Euro monētu autentiskuma noteikšana un rīkošanās ar apgrozībai nederīgām euro monētām (A7-0212/2010, Slavi Binev) (balsošana)

6.3. Makrofinansiālais atbalsts Moldovai (A7-0242/2010, Iuliu Winkler) (balsošana)**6.4. Kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu pagaidu atlikšana attiecībā uz dažādu rūpniecības ražojumu importu Madeirā un Azoru salās (A7-0232/2010, Danuta Maria Hübner) (balsošana)****6.5. Projekts budžeta grozījumam Nr. 2/2010 - Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestāde (BEREC) (A7-0240/2010, László Surján) (balsošana)****6.6. Pieprasījums atcelt Viktor Uspaskich deputāta imunitāti (A7-0244/2010, Bernhard Rapkay) (balsošana)**

– Pirms balsojuma

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Dāmas un kungi! Pret mani tiek vērsts politisks uzbrukums. Referents melo, ka es nesniedzu pierādījumus. Juridiskā komiteja liedza man iespēju sniegt komentārus par šo ziņojumu komitejas sēdē. Oficiāli esmu atzīts par politiskas vajāšanas upuri, oficiāli – saskaņā ar Eiropas Konvenciju.

Lietu ierosināja nevis policija, bet korumpētais un politizētais Valsts drošības departaments. Šis departaments mēģināja mani nelegāli aizvest naktī un vēlēšanu laikā, tiesa liedza man tikties ar vēlētājiem, bet atļāva braukt uz Taizemi un Indonēziju vēlēšanu laikā. Referents prasa, lai jūs pārķāpjat sešus iepriekš pieņemtus Eiropas Parlamenta lēmumus. Eiropas Parlaments nekad agrāk šādos gadījumos nav atcēlis politisko vadītāju imunitāti.

Šis nav tas, ko es teicu komitejā. Man komitejā vispār liedza komentēt šo lēmumu. Es esmu aklis. Lēmumu pieņēma bez manis kā Staļina ērā.

6.7. ES un Japānas nolīgums par savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās (A7-0209/2010, Salvatore Iacolino) (balsošana)

– Pirms balsojuma

Salvatore Iacolino, referents. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, visi var būt droši, mana runa būs īsa.

Tā kā šis ir pirmais nolīgums starp Eiropas Savienību un Japānu, tā simboliskā nozīme nav mazsvarīga. Tā ir svarīga darbība, kas veido pagrieziena punktu mūsu cīņā pret organizēto noziedzību. Ir panākts līdzsvars starp visdažādākajām vajadzībām, kas ļauj uzskatīt rezultātu par pilnīgi atbilstošu cerētajam.

Šā iemesla dēļ tas nenoliedzami jāapstiprina, jo tas noteikti iezīmē konkrētu virzību uz priekšu pretī tam, ko abas puses vēlas: modernizēt tiesu sistēmu, konkrēti izmantojot divpusējus nolīgumus.

6.8. Uzņēmējdarbības reģistru sadarbība (A7-0218/2010, Kurt Lechner) (balsošana)**6.9. Nodarbinātības potenciāla veidošana jaunas, ilgtspējīgas ekonomikas apstākļos (A7-0234/2010, Elisabeth Schroedter) (balsošana)**

– Pirms balsojuma

Elisabeth Schroedter, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz šā balsojuma vēsturisko nozīmi. Mēs kā Parlaments esam uzņēmušies iniciatīvu par zaļu darbavietu radīšanu un attīrām ceļu šīm darbavietām, un veidojam jaunu apvārsni ilgtspējīgām darbavietām un labam darbam.

To darot, mēs ņemam piemēru no Amerikas Savienoto Valstu Zilās zaļās alianses. Vides pārmaiņas radīs jaunas darbavietas un saglabās esošās. Pie šā ziņojuma sagatavošanas ir strādājušas sešas Parlamenta komitejas. Es vēlos pateikties visiem referentiem un ēnu referentiem, kas aktīvi iesaistījās darbā, un esmu priecīga, ka Beļģijas prezidentūra jau ir norādījusi, ka tā pārņems Parlamenta iniciatīvu un ka Padome apsvērs šo jautājumu, lai to pieņemtu augstākā līmeņa sanāksmē decembrī un iekļautu secinājumos. Tā ir Eiropas Parlamenta iniciatīva nākotnei.

6.10. EEZ un Šveice — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei (A7-0216/2010, Rafał Trzaskowski) (balsošana)

– *Pirms balsojuma*

Rafał Trzaskowski, *referents*. – Priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos pateikties Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas priekšsēdētājam *Malcolm Harbour* par to, ka viņš uzņēmas vadību šajā jautājumā, un pateikties visiem ēnu referentiem, kuru sadarbība bija nevainojama.

6.11. ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējā drošības klauzula (A7-0210/2010, Pablo Zalba Bidegain) (balsošana)

– *Pirms balsojuma par normatīvo rezolūciju:*

Pablo Zalba Bidegain, *referents*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, brīvās tirdzniecības nolīgums ar Dienvidkoreju pavērs jaunas iespējas gan Eiropas, gan Korejas rūpniecībai, bet lai izvairītos no jebkādas negatīvas ietekmes uz Eiropas rūpniecību, ir būtiski paredzēt efektīvu drošības klauzulu.

Pagājušajā nedēļā visas politiskās grupas vienprātīgi nolēma, ka ir pienācis laiks Parlamentam paust nostāju plenārsēdē par grozījumiem, kas pieņemti ar 27 balsīm par un tikai vienu atturējušos Starptautiskās tirdzniecības komitejā jūnijā. Tas ir sevišķi svarīgi, lai drošības klauzula būtu piemērojama un efektīva.

Kā jūs zināt, mēs gatavojamies balsot tikai par grozījumiem, un saskaņā ar 57. pantu mēs atliksim balsošanu par normatīvo ziņojumu uz otro sesiju oktobrī.

Tajā pašā laikā mēs vienbalsīgi nolēmām neizslēgt varbūtību vienoties pirmajā lasījumā, kas – pēc mūsu stingras pārliecības – būs iespējama. Tomēr, lai to darītu, ir sevišķi svarīgi, lai mēs dotu skaidru vienotības un stingrības signālu no visām politiskajām grupām.

Tieši tāpēc ir svarīgi Parlamentam kopumā stingri atbalstīt visu grozījumu kopumu.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, kā komisārs *De Gucht* atgādināja vakar, Komisija atzinīgi vērtē auglīgo sadarbību ar Parlamentu šajā jautājumā. Šīs dienas balsojums ir tikai par grozījumiem, nevis par visu normatīvo priekšlikumu, lai tādējādi vairāk tuvinātu viedokļus un, iespējams, panāktu nolīgumu pirmajā lasījumā. Pirmais dialoga notikums notika 30. augustā, un nākamais ir paredzēts aptuveni 22. septembrī.

Šajā posmā Komisija nevēlas izteikties publiski, lai ļautu triālogiem pilnībā veikt savu uzdevumu. Komisija pieņems nostāju, izteiksies un paudīs apņemšanos, ja vajadzēs, tad, kad notiks balsojums par pirmo lasījumu.

(Priekšlikumu pieņēma)

6.12. Taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā (A7-0225/2010, José Bové) (balsošana)

– Pirms balsojuma par 21. punktu:

Elisabeth Köstinger (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, es vēlos lūgt pievienot dažus vārdus 21. punktam. Angļu valodā teksts būtu šāds:

– „uzskata, ka lauksaimniecības produktu pārdošana zem iepirkuma cenas ir jāaizliedz Kopienas mērogā”.

(Mutiskais grozījums tika pieņemts)

6.13. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšana un darbība (A7-0236/2010, Miguel Portas) (balsošana)

6.14. Jurisdikcija un spriedumu atzīšana un izpilde civillietās un komercietās (A7-0219/2010, Tadeusz Zwiefka) (balsošana)

6.15. Mazākumtautību sieviešu sociālā integrācija (A7-0221/2010, Antonia Parvanova) (balsošana)

6.16. Sieviešu loma novecojošā sabiedrībā (A7-0237/2010, Sirpa Pietikäinen) (balsošana)

6.17. Žurnālistika un jaunie plašsaziņas līdzekļi — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā (A7-0223/2010, Morten Løkkegaard) (balsošana)

Priekšsēdētājs . – Ar šo balsojums ir noslēgts.

7. Balsojumu skaidrojumi

Mutiski balsojuma skaidrojumi

Ziņojums: Kurt Lechner (A7-0218/2010)

Monika Flašíková Beňová (S&D). – *(SK)* Liels paldies, priekšsēdētāja kungs. Es pieprasīju, lai tiktu sniegti balsojuma skaidrojumi par *K. Lechner* pašiniciatīvas ziņojumu, jo, manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi, un es pieļauju, ka tagad dzirdēsim balsojuma skaidrojumus par *K. Lechner* ziņojumu, ja jau esat uzrunājis mani. Tiešām liels paldies!

Dāmas un kungi! Nerunājot gari, jāteic, ka *K. Lechner* pašiniciatīvas ziņojums, ko apspriedām vakar vakarā, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgs. Šajā ziņojumā ir ierosināta vairāku dalībvalstu uzņēmējdarbības reģistru vai tiem līdzīgu juridisku vai fizisku personu reģistru sadarbība, kuras mērķis ir sniegt ticamu un drošu informāciju par iesaistītajām pusēm iespējamajiem

tirdzniecības partneriem, patērētājiem vai kreditoriem, tādējādi panākot pārredzamību un tiesisko noteiktību juridiskajās attiecībās un tirdzniecības sakaros.

Vienotā tirgus darbības priekšnoteikums ir izveidot pamatkopu ar datiem par katru reģistrēto uzņēmumu, tādējādi veicinot uzņēmējdarbības reģistru sadarbību. Es balsoju par šo ziņojumu arī tāpēc, ka tajā ir ierosināts iekļaut Eiropas uzņēmējdarbības reģistru sistēmu tā sauktajā e-tiesiskuma projektā, kas nodrošinās šī pasākuma labāku īstenošanu.

Daniel Hannan (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, esmu pārliecināts, ka jūs atceraties brīnišķīgo ainu filmā par doktoru Živago, kad buržuji un aristokrāti bauda šampanieti restorānā silti zeltainā apgaismojumā, kamēr ārā vispārējā pelēcībā cilvēki rīko dumpi. Klausoties mūsu šī rīta debatēs, es ne pirmo reizi atcerējos šo filmas epizodi.

Nesen ir veikta Eiropas aptauja, kas apliecina, ka paļāvība uz ES vēl nekad nav bijusi tik niecīga. Tikai daži ES iedzīvotāji uzskata, ka Eiropas Savienība dod labumu. Bet *Verhofstadt* kungs, *Daul* kungs un citi jau teica, ka tas tā ir tāpēc, ka mēs nedarām pietiekami daudz un ka iedzīvotāji vēlas, lai Eiropa darītu vairāk. Komisijas priekšsēdētājs teica, ka pie visa ir vainojamas dalībvalstis. Laikam ir cilvēka dabā par nepopularitāti vainot citus, bet būtu bijis jauki saņemt kādu mājienu par to, ka šai krīzei varētu būt sakars ar eiro, sanācijas pasākumiem, kļedzoši netaisnīgo valsts naudas izšķiešanu un patvaļīgo vēlēšanu rezultātu noraidīšanu.

Atļaujiet runas nobeigumā izteikties Edmunda Bērka vārdiem, kas šķiet neparasti piemēroti pašreizējai neapmierinātībai: „Pusducis sienāžu, kas paslēpušies zem papardes, piepilda gaisu ar savas apnicīgās čīgāšanas skaņām, kamēr tūkstošiem liellopu, atgūlušies koku paēnā, klusē; tikai neiedomājieties, ka lielākā trokšņa cēlāji ir vienīgās būtnes uz lauka.”

Ziņojums: Pablo Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Ahilleja papēdis nolīgumā ar Koreju ir muitas nodokļu atmaksa vai atbrīvojums no tiem, jo īpaši precēm, kas Korejā importētas no Ķīnas, jo to ir grūti uzraudzīt, un ir paredzams, ka tas kaitēs Eiropas rūpniecības nozarei. Tas paver tirgu vēl nepieredzētā veidā, kas nav savstarpēji izdevīgs, īpaši Eiropas Savienībai. Tāpēc es neatbalstu šādu nolīgumu ar Koreju. Starptautiskās tirdzniecības komitejas ziņojums cenšas pievērst uzmanību šīm problēmām un sekmēt vienkāršāku aizsargpasākumu īstenošanu. Šajā saistībā pirms ratificēšanas nolīgums ir jāgroza, citādi mēs zāgēsīm to zaru, uz kura sēž Eiropas rūpniecības (ne tikai mašīnbūves) nozare. Es atzinīgi vērtēju balsošanas atlikšanu. Tas ir prātīgs lēmums.

Alfredo Antonozzi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos noskaidrot, vai balsojumu skaidrošanas laikā varēs runāt tie, kas vēlas izteikties par diviem ziņojumiem.

Es runāju par *S. Binev* un *I. Winkler* ziņojumiem. Tā kā sākām ar tiem sekojošiem ziņojumiem, es gribēju pārliecināties, ka drīkstēšu izteikties, citādi...

(Priekšsēdētājs runātājam darīja zināmu, ka saskaņā ar Reglamenta 170. panta 3. punktu nevarēs sniegt balsojuma skaidrojumus par diviem iepriekš minētajiem ziņojumiem.)

Tātad par šiem diviem ziņojumiem nevarēs sniegt balsojuma skaidrojumus.

Ziņojums: José Bové (A7-0225/2010)

Paolo Bartolozzi (PPE). – (IT) Paldies, priekšsēdētāja kungs, un atvainojiet. Savā runā es vēlētos uzsvērt, ka arvien mazākie Eiropas lauksaimnieku ienākumi par spīti pieaugošajām

peļņas normām agrārājā un pārtikas nozarē rada bažas par lauksaimniecībā nodarbināto ekonomisko marginalizāciju, kas veicina atteikšanos no darbības lauksaimniecībā.

Tāpēc, protams, ir vajadzīgas pārmaiņas, ko atzīst arī Eiropas Komisija un kas uzsvērts arī izskatāmajā ziņojumā — par kuru šorīt balsojām un kam es gribētu paust savu atbalstu — ar plašiem skaidrojumiem un ieteikumiem likumdošanas un arī departamentu līmenī.

Mums patiesi ir jāapkaro globālā spekulācija ar precēm un jāgarantē piegādes drošība. Turklāt ir jānodrošina arī labāka cenu pārredzamība — ne tikai tāpēc, lai lauksaimnieki justu taisnīgu un cienīgu attieksmi, bet arī tāpēc, lai mainītu vērā ņemamo nelīdzsvarotību sarunu vešanas pozīcijās un novērstu dažādu uzņēmēju ļaunprātīgu praksi.

Lauksaimniecība ir jānostiprina kā ekonomiskas un sociālas stabilitātes nozare, un tai ir jāatgūst ietekme Eiropas un pasaules tirdzniecībā.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, domāju, ka šodien esam pieņēmuši prātīgu lēmumu, kas nāk par labu gan lauksaimniekiem, gan patērētājiem, kā arī Eiropas ekonomikai kopumā. Šī pašiniciatīvas ziņojuma svarīgākais aspekts ir politiskais signāls. Tas ir signāls vērtību ķēdei par to, ka arī lauksaimniekiem — un jo īpaši lauksaimniekiem — ir tiesības uz pienācīgu samaksu par padarīto darbu. Pašreizējais stāvoklis nedrīkst turpināties.

Man nav itin nekādu iebildumu pret to, ka pārtika tiek nodrošināta un iegādāta par zemu un labu cenu, bet uzsvars liekams uz vārdu „labu”. Ja pārtiku pārdod par cenu, kas ir zemāka par tās enerģētisko vērtību, proti, ja pārtikas enerģijas reģenerācija ir ienesīgāka par pārdošanu, tad sistēmā kaut kas nav pareizi. Šajā gadījumā konkurence nebūs godīga. Ja konkurence ir negodīga, ir jāiesaistās politiķiem. Tieši tāds ir šodien pieņemtā priekšlikuma saturs.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es arī balsoju par *J. Bové* ziņojumu un esmu vienprātis ar savu kolēģi *Jahr* kungu.

Tas raida spēcīgu signālu visiem — gan politikā, gan ekonomikas ķēdē iesaistītajiem —, ka Parlaments ir nolēmis rīkoties. Mums vakar bija spraigas debātes. Ne visi pilnībā piekrit šī ziņojuma saturam, bet visi ir vienprātis, ka lauksaimniekus vairs nedrīkst apspiest. Pašlaik no viņiem burtiski izspiež asinis. Viņi saņem arvien mazāk no tās cenas, ko mēs par pārtiku maksājam lielveikalos, un tas ir jāizbeidz.

Mums ir jāņem vērā dominējošo tirgus dalībnieku nozīme. Mums vajag ombudu pārtikas nozarē, un mums ir jāņem vērā tas, ko globālais tirgus nodara mūsu pārtikas ražotājiem. Mums jāizpēta tiesību akti konkurences jomā. Es priecājos, ka par šo ziņojumu norisinājās debātes un ka Parlaments tam pauda pelnīto atbalstu. Tas ir svarīgs solis pēdējā laikā izskanējušās retorikas pamatošanas virzienā.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es balsoju par ziņojumu par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem, un mani priecē tas, ka Eiropas Parlamenta Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteju interesē pārtikas apgādes ķēdes sliktā darbība un kontrasts starp zemajām iepirkumu cenām, kas attiecas uz lauksaimniekiem, un augstajām cenām, ko maksā patērētāji. Tomēr es vēlreiz vēlētos uzsvērt, ka ES 12 dalībvalstu lauksaimnieki saskaras ar nepieņemamu diskrimināciju un nevienlīdzīgu konkurenci, jo pārējām 15 dalībvalstīm ir lielākas subsīdijas. Čehijas patērētājiem ir grūti iegādāties, piemēram, pienu, dārzeņus, olas un citas preces no čehu zemniekiem, jo starptautiskās ķēdes priekšroku dod subsidētām un līdz ar to lētākām precēm no šīm 15 dalībvalstīm. Tas ir jāmaina pēc iespējas drīzāk.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Es uzskatu, ka šis ziņojums, kas runā par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem, ir ārkārtīgi vajadzīgs, īpaši tāpēc, ka lauksaimniecības ražotāju cenas ir augušas daudz straujāk, izmaksas paaugstinājušās daudz straujāk, nekā lauksaimnieki saņem par savu saražoto produkciju. Šajā gadījumā lielveikalu ķēdes ir tās, kas faktiski šajā procesā neko nezaudē. Es gribētu teikt, ka Eiropas Savienības mērķis aizvien ir bijis lauksaimniecības ienākumu uzlabošana, bet mēs redzam, ka šos kritērijus, lai attīstītu laukus, nav iespējams izpildīt. Līdzekļi, ko lieto lauksaimniecībai, pieaug, bet rezultāta nav. Vairāku jauno Eiropas Savienības dalībvalstu, tostarp Latvijas, lauksaimnieki būtiski zaudē industriālo ražotāju un ekonomiski stiprāko Eiropas valstu kolēģu priekšā, kuru valstis var papildus nodrošināt tiem atbalstu. Tādējādi tiek būtiski kavēta arī Eiropas Savienības kohēzijas principa izpilde. Es ļoti pozitīvi vērtēju arī to, ka ziņojumā ir minēts: ir skaidri jāpasaka, kādu peļņu gūst ķēdes, lieltirgotāji, uz lauksaimnieku rēķina. Paldies!

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku balsoju par šo ziņojumu. Virsraksts „Taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem” izsaka visu, norādot, ka ienākumi — tagad un jau sen — ir bijuši netaisnīgi.

Par laimi, mēs dodamies pareizajā virzienā. Peļņa ir jāsadala līdzīgās daļās ražotājiem, pārstrādātājiem un mazumtirgotājiem, bet pašlaik tā nenotiek. Šis ziņojums vismaz raidīs skaidru signālu, un mēs varēsim rīkoties tālāk.

Kad tas būs padarīts, es ceru, ka mēs varēsim ieviest pamatīgu un labi finansētu KLP, lai turpmāk nodrošinātu ģimenes saimniecību dzīvotspēju un pārtikas apgādes drošību. Šodien esam veiksmīgi spēruši pirmos soļus. Cerams, drīz sasniegsim rezultātus.

Ziņojums: Miguel Portas (A7-0236/2010)

Romana Jordan Cizelj (PPE). – (SL) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību. Daudziem Eiropas solidaritāte šķiet abstrakts jēdziens, bet tas ir mehānisms, no kura tiešu labumu gūst atsevišķi Eiropas iedzīvotāji, jo īpaši tagad, kad viņiem neklājas viegli un viņi ir nonākuši grūtībās.

Tomēr ir pierādījies, ka fonds nedarbojas pienācīgi, un tāpēc es ceru, ka Komisija ņems vērā prasību izvērtēt fonda darbību termiņa vidusposmā un pārskatīt regulu.

Man ir iebildumi pret fonda neatkarību, proti, pret neierobežoto darbības termiņu. Es uzskatu, ka fonda darbība ir politiska reakcija uz pašreizējo situāciju un ka turpmāk Eiropas Savienībai nodarbinātību vajadzētu sekmēt ar citiem instrumentiem. Ir jānodrošina Eiropas ekonomikas konkurētspēja. Mums jāuzmanās, ka neizveidojam mehānismu, kas radītu priekšrocības tiem, kuri nespēj pielāgoties mainīgajiem globālajiem apstākļiem. Es balsoju, šādu apsvērumu vadīta.

Barbara Matera (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, kā Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) ēnu referente šim pašiniciatīvas ziņojumam es vispirms vēlētos pateikties referentam par lielo darbu, ko viņš veica sākumā, jo īpaši ar visām politiskajām grupām.

Manuprāt, šajā ziņojumā minēti daži svarīgi aspekti attiecībā uz Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) darbības uzlabošanu, ņemot vērā termiņa vidusposma novērtējumu. Šie īstenošanas priekšlikumi saskan ar maniem konstatējumiem lietās, ko esmu pārskatījusi 2010. gadā Budžeta komitejā, un tie atbalsta nepieciešamību vienkāršot un paātrināt ar fonda darbību saistītās procedūras.

Ņemot vērā Eiropas uzņēmumu īpaši sarežģīto ekonomisko situāciju un arvien biežāk izskanošos dalībvalstu lūgumus pēc atbalsta, man šķita būtiski ziņojumā uzsvērt, ka līdz 2013. gadam fonda darbības jomā jāiekļauj arī atbalsts strādniekiem, kas darbu zaudējuši ekonomikas krīzes dēļ.

Nobeigumā vēlos teikt, ka Eiropas iestādēm tiek lūgts raidīt nepārprotamu vēstījumu, lai sekmētu ekonomikas atveseļošanu, un EGF ir svarīgs vēstījums ES iedzīvotājiem.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Ņemot vērā to, ka Globalizācijas fonds ir izveidots, lai mazinātu bezdarba draudus, lai palielinātu iespējas atrast jaunu darbu tiem, kas ir cietuši no globalizācijas, tomēr bažas rada fakts, ka 500 miljoni, ko gadā paredzēts izdot Globalizācijas fonda mērķiem, joprojām tiek ļoti mazā mērā izmantoti un ir veselas deviņas valstis, kas vispār nav nevienu pieteikumu iesniegušas. Acīmredzot šis pozitīvais iesākums, kad pēc krīzes sākuma Komisija nolēma atvieglot un vienkāršot, un arī pilnveidot fonda līdzekļu piešķiršanas mehānismu, ir turpināms. Es domāju, ka īpaši tas attiecas uz jaunajām dalībvalstīm, kur ir daudz mazu un vidēju uzņēmumu — tur vienā uzņēmumā darbu nezaudē daudz cilvēku, bet darbu zaudē daudzi cilvēki daudzos uzņēmumos. Un tieši šis aspekts ir pilnveidojams tālāk, lai varētu patiešām Globalizācijas fondu attiecināt arī uz tām valstīm, kuru iekšzemes kopprodukts ir zemāks par vidējo Eiropas Savienībā. Paldies!

Ziņojums: José Bové (A7-0225/2010)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Šodien esam pieņēmuši svarīgu ziņojumu par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem un labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā. Efektīva pārtikas apgādes ķēdes darbība nenozīmē tikai lauksaimniecības preču garo ceļu, ko tās mēro no lauka līdz pārstrādei, vairumtirdzniecībai, mazumtirdzniecībai un patērētāja galdam, bet arī to specifisko būtību un sarežģītību. Lauksaimniecības ražojumi ir lielā mērā atkarīgi no dabas un klimata apstākļiem, pār kuriem lauksaimniekiem ir visai maza teikšana. Pārtikas pārstrādes nozare nosaka cenas lauksaimniekiem, bet izplatītāji — pārstrādātājiem un patērētājiem. Tāpēc ir svarīgi analizēt cenas un uzraudzīt to pārredzamību. Tas nenozīmē, ka tiek pārkāpti brīvā tirgus noteikumi, bet tādējādi tiek ierobežota starpnieku monopolizējošā darbība. Patlaban finanšu tirgos tiek ieviestas pārraudzības un uzraudzības iestādes. Ir cilvēki, kas vēlas, lai lauksaimniecības tirgū pārraudzības un uzraudzības nebūtu. Viņi neņem vērā to, ka ražotāji ir mazi un neatkarīgi uzņēmumi, kam jāpiekāpjas ietekmīgu tirdzniecības interešu priekšā un jācieš milzu zaudējumi.

Ziņojums: Tadeusz Zwiefka (A7-0219/2010)

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Zwiefka kunga ziņojums atspoguļo labas prasmes un daudz ieguldīta darba spēkā esošo tiesību aktu, starptautisko konvenciju — īpaši Hāgas Konvencijas — un tiesu prakses izpētē, lai gan jāteic, ka daži aspekti vietām ir pretrunīgi.

Bet patiesībā šis ziņojums atrisina tikai daļu problēmas. Ja ir kāda joma, kurā Eiropas tiesību akti ir pavisam leģitīmi, tad tā ir nevis materiālo tiesību normu saskaņošana, kas veicinātu visu dalībvalstu tiesību aktu standartizēšanu, bet gan to noteikumu saskaņošana, kuri reglamentē jurisdikcijas konfliktus — galvenokārt, lai noskaidrotu, kurai tiesai ir jurisdikcija, — un kuri reglamentē tiesību aktu kolīzijas, t.i., nosaka piemērojamos tiesību aktus.

Kurš tiesību akts ir piemērojams līgumos, tostarp gadījumos, ja cilvēki atrodas dažādās vietās? Attiecībā uz īpašumiem — nekustamiem, kustamiem vai nemateriāliem — kurš

no tiem ir rūpnieciskais īpašums? Attiecībā uz līgumiem — pat tad, ja līgumslēdzējas puses ir dažādās vietās?

Priekšsēdētāja kungs, tas viss ir jāreglamentē ar Eiropas kodeksu. Kamēr mums nebūs šāda Eiropas kodeksa starptautiskajās privāttiesībās, mēs saskarsimies ar ievērojamām grūtībām. Šim ziņojumam ir izdevies daļēji tās atrisināt saistībā ar ekzekvatūru.

Ziņojums: Antonyia Parvanova (A7-0221/2010)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es piekrītu ziņojuma autorei, ka mazākumtautību sievietes Eiropas Savienībā cieš no dažādām diskriminācijas izpausmēm un ka mūsu pienākums ir censties uzlabot viņu dzīves apstākļus, jo īpaši uzlabojot piekļuvi izglītībai, darba tirgum, sociālās drošības sistēmai un veselības aprūpei. Tomēr ziņojumā arī tiek prasīts, lai Komisija apkopotu statistiku attiecībā uz katru etnisko grupu. Pamattiesību un brīvību harta skaidri aizliedz apkopot datus, kas sagrupēti pa rasēm.

Tāpēc es gribētu uzdot divus jautājumus. Vai Komisija spēj veikt tādu analīzi, nepārkāpjot starptautiskos tiesību aktus, vai arī tiek mēģināts mainīt attiecīgo hartas pantu, lai šādas analīzes varētu veikt? Vai autors un visi klātesošie vispār apzinās šo pretrunīgo situāciju? Par spīti tam es nobalsoju par ziņojumu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju pret A. Parvanova ziņojumu par mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju, jo šis ziņojums, kā jau gandrīz visas politiski korektās šāda veida iniciatīvas, ir neproduktīvs. Piemēram, referentes nemitīgā izvairīšanās no vārda „islāms” lietošanas ir teju smieklīga. Vēl viens piemērs ir atzinums, ka mazākumtautību sievietes diskriminē to pašu mazākumtautību vīrieši. Ziņojumā ir apgalvots, ka nav attaisnojama vardarbība parāžu, tradīciju vai reliģisku apsvērumu dēļ, bet netiek skaidri norādīts un pateikts, ka daudzus islāma principus nevar ieviest Eiropas sabiedrībā. Kamēr vien mēs, Eiropas Parlaments, turpināsim to noliegt, visi pasākumi saistībā ar musulmaņu valstu sieviešu integrāciju jau no sākta gala būs lemti neveiksmei.

Ziņojums: Sirpa Pietikäinen (A7-0237/2010)

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Mūsdienās vecāka gadagājuma cilvēki pārāk bieži tiek kļūdaini uzskatīti par neprasmīgiem vai darbam nederīgiem, lai gan ES tiesību akti nepieļauj diskrimināciju vecuma dēļ. Tiek aizmirsta milzīgā pievienotā vērtība, ko viņi ar savu ilggadējo pieredzi dod valstu ekonomikām. Šajā saistībā sievietes darba tirgū ir īpaši sarežģītā situācijā, jo piedzīvo nepārtrauktu diskrimināciju dzimuma dēļ. Turklāt saskaņā ar statistikas datiem sievietes dzīvo ilgāk par vīriešiem, un tas nozīmē, ka uz viņām lielākā mērā attiecas nabadzības problēma un mazākas pensijas, jo viņas ir saņēmušas mazāku samaksu nekā vīrieši tajos pašos amatos. Visas šīs problēmas ir īpaši labi saskatāmas lauku apvidos. Attiecībā uz iepriekš minēto es paužu gandarījumu, ka tiks pieņemtas rezolūcijas, kas mums atgādina par šo problēmu un liek mobilizēties, lai turpmāk uzlabotu pašreizējo situāciju.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu un jo īpaši vēlos pievērst klātesošo uzmanību trim punktiem, kuri, manuprāt, ir patiesi svarīgi, ņemot vērā steigu, ar kādu vecāka gadagājuma cilvēki tiek nodoti aprūpes centru pārziņā tā vietā, lai par viņiem gādātu sabiedrībā vai viņu mājās. Šajā sakarā īpaši jāmin 17., 19. un 25. punkts. Mums ir jāgādā, lai vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes pamatā būtu tiesības. Mums ir jānodrošina, lai vecāka gadagājuma cilvēki varētu dzīvot patstāvīgi savās mājās

un ka šajā sakarā viņi tiktu atbalstīti. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka uz šādu cilvēku rēķina tiek gūta peļņa, nododot viņus privātās aprūpes nozares pārziņā.

Es gribu arī vērst uzmanību uz 13. punktu par darba un aprūpes apvienošanu. Šim Parlamentam un daudziem citiem parlamenti gan Eiropā, gan pasaulē es vēlētos teikt, ka mums jāņem vērā politiskās darbības un aprūpes apvienošana. Es gribētu veikt pētījumu par to, cik daudziem šī Parlamenta deputātiem ir ne vien politiski, bet arī ar aprūpi saistīti pienākumi. Ļoti nedaudziem.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir iekļauti daži ļoti svarīgi principiāli apgalvojumi.

Lai arī novecošanu parasti uztver negatīvi, jāteic, ka vecāka gadagājuma cilvēki ir ekonomisks un sociāls resurss, ko mēs izmantojam, bet neatzīstam; ekonomikas krīze sievietes — īpaši gados vecākas sievietes — ietekmē daudz vairāk; diskriminācijai vecuma dēļ nevajadzētu pastāvēt saistībā ar iekļaušanu, un sievietēm ir lielāks risks nokļūt nabadzībā un — vēl jo svarīgāk — saņemt mazākas pensijas par spīti tam, ka viņas ir labklājības galvenās veidotājas.

Šajā ziņojumā ir ierosināts būtisks veids, kādā palīdzēt iedvest dzīvību nāciju Eiropā un tādējādi tautu, visu tautu Eiropā. Tiek piedāvāts izstrādāt pieeju, ar ko definēt novērtējumus, statistiku un datus, pamatojoties uz informētību par vecāka gadagājuma cilvēku dzimumu nevienlīdzību, ko galvenokārt rada visā dzīves laikā piedzīvotā nevienlīdzība dzimuma dēļ. Tāpat tiek uzskatīts, ka visu dzīvi aptverošs risinājums, kurā ir ņemta vērā saikne starp novecošanu un dzimumu, ir iespēja novecošanas politikas jomā virzīties uz priekšu.

Šajā rezolūcijā tiek pieprasīti trīs svarīgi pamataspekti: izstrādāt mehānismu, ar ko nodrošina pietiekami lielas tiesības uz pensiju uzkrājumu arī tādos gadījumos, kad cilvēks veic aprūpētāja pienākumus; ņemt vērā dzimumu dimensiju, veicot reformas pensiju sistēmās un nosakot pensionēšanās vecumu, kā arī noteikt atlīdzību par aprūpes pienākumu veikšanu.

Šī ir ļoti svarīga informācija laikā, kad atsevišķas dalībvalstis, īpaši Itālija, pielāgo savas pensiju sistēmas Eiropas pamatnostādņēm. Šīs ir īstās Eiropas pamatnostādnes.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Es balsoju pret šo ziņojumu, jo tika pieņemts priekšlikums, ka valstīm ir jāņem vērā vecāka gadagājuma lesbiešu, biseksuālo un transseksuālo sieviešu īpašais stāvoklis. Vai tas nozīmē, ka viņām ir jāpiešķir augstāks stāvoklis nekā citām vecāka gadagājuma sievietēm? Vakar debatēs es uzsvēru, ka pensijas vecuma sievietēm ir lielāks risks nonākt nabadzībā tāpēc, ka viņas rūpējas par ģimeni un audzina bērnus un ka viņu mūža ienākumi parasti ir mazāki nekā vīriešiem, un tas ir jāmaina. Bet tam nav nekāda sakara ar viņu seksuālo orientāciju.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku balsoju par šo ziņojumu. Es biju vienīgais, kurš vakar, piedaloties debatēs, neuzstājās. Es to nedarīju, jo man šķita, ka zināmā mērā šis ir nepareizs virsraksts. Tā vietā, lai runātu par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā, mēs patiesībā apspriedām attieksmi pret vecāka gadagājuma sievietēm novecojošā sabiedrībā.

Daži viedokļi bija pilnībā pamatoti, jo īpaši attiecībā uz atšķirīgo pensiju lielumu vīriešiem un sievietēm, kas demokrātiskā sabiedrībā nav pieņemami. Tomēr ļoti steidzami ir vajadzīgas turpmākas debātes par vīriešu un sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā. Tā ir jāņem vērā, jo īpaši tad, kad notiek budžeta plānošana. Nedomāju, ka līdz šim tas būtu

darīts. Novecojošas sabiedrības ekonomiskais aspekts nav pietiekami ņemts vērā. Tas ar steigu ir jādara, ja negribam, lai ar šiem plāniem noiētu greizi.

Ziņojums: Morten Løkkegaard (A7-0223/2010)

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, bez jums un manis te ir palikuši vēl daži deputāti. Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas ir svarīgs atbildīgu politiķu un vēlētāju savstarpējām attiecībām, un tas viss var būt mūsu pārstāvības demokrātijas pamatelements. Manuprāt, tas viss ir svarīgi, lai iedzīvotājiem nodrošinātu pilnīgu, apzinātu un demokrātisku līdzdalību ES integrācijas procesā.

Diemžēl ir jāņem vērā arī tas, ka daudzi nepiedalījās pēdējās Eiropas Parlamenta vēlēšanās, un tā ir visai izplatīta problēma visās Eiropas (un ne tikai Eiropas) valstīs. Tas skaidri apliecina to, cik maz informācijas iedzīvotāji saņem par Eiropas politiskajām nostādnēm un problēmām, un diemžēl arī to, cik viņi jūtas nesaistīti ar mūsu iestādi.

Ņemot vērā to, ka ar Lisabonas līgumu ir ieviests jauns veids, kā iedzīvotāji var līdzdarboties Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā, ir svarīgi, lai mēs pacenstos novērst šo trūkumu. Šai iestādei faktiski ir jācenšas nodrošināt neierobežotu un bezmaksas piekļuvi visai publiskajai informācijai, ko izplata Eiropas Komisija.

Visbeidzot gribu norādīt, cik būtiski ir gādāt par Eiropas iestāžu sadarbību ar iedzīvotājiem un valstu atbildīgajām iestādēm, lai uzlabotu saziņu. Turklāt tas viss ir jāpanāk, mudinot dalībvalstis aktīvāk iesaistīties iedzīvotāju informēšanā par tematiem, kas saistīti ar mūsu Eiropu.

Morten Løkkegaard (ALDE) . – (DA) Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos paust gandarījumu par to, ka šodien esam pieņēmuši ziņojumu par labāku saziņu Eiropas Savienībā. Es arī balsoju par kopīgo rezolūciju ar Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu), Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupu pārstāvjiem, jo šis ziņojums mums dod stingru pamatu. Kopumā šajā ziņojumā ir iekļauti visi priekšlikumi, kurus martā pieņēma Kultūras lietu komitejā. Tomēr jāteic, ka pa šo laiku tika ierosināti vairāki kompromisi, kurus, saprotams, biju cerējis redzēt arī galīgajā balsojumā. Tas nebija iespējams, jo ietekmīgi lobīji sašķobīja dažu pēdējā brīdī iesaistītu pušu lēmumu. Bet es to ņemšu vērā; es redzu, un mani apmierina tas, ka šie priekšlikumi ir izraisījuši spraigas debātes, pēc kurām mēs ar 46 priekšlikumiem varam darboties tālāk, lai uzlabotu saziņu Eiropas Savienībā.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, kā bijusi žurnāliste es ar īpašu prieku balsoju par šo ziņojumu. Zinot, kā ir būt abās strīda pusēs — agrāk kā žurnālistei un nu kā politiķei —, manuprāt, ir bīstami starp informēšanu un žurnālistiku likt vienlīdzības zīmi. Šajā sakarā mums ir jābūt ļoti piesardzīgiem.

Patlaban es bažījos par to, ka ekonomikas krīze atstāj ļoti daudzus žurnālistus bez darba. Īrijā tā notiek. Vietējie laikraksti un radiostacijas atlaiž darbiniekus un jūtas spiesti to darīt. Tas nozīmē, ka pazemināsies žurnālistikas kvalitāte, jo cilvēkiem nebūs laika un resursu faktu pārbaudīšanai, lai problēmas varētu atspoguļot kvalitatīvi.

Baidos, ka Eiropā tiek izjaukts līdzsvars, jo vietējās ziņas tiek publicētas, bet Eiropas ziņas — tikai tad, ja tās attiecas uz dalībvalstu iedzīvotājiem. Tas ir šī Parlamenta deputātu uzdevums — šeit paveikto padarīt būtisku savā valstī, jo tas ir ļoti svarīgi.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Šī ziņojuma pozitīvākais aspekts nepārprotami ir tas, ka tajā atkārtoti ir atzīta arvien lielākā valstu parlamentu loma un uzsvērts subsidiaritātes princips. Tajā ir iekļauti arī vairāki priekšlikumi, piemēram, attiecībā uz lielāku pārredzamību, informācijas publiskošanu, žurnālistu akreditēšanas vienkāršošanu u.c., kurus noteikti ir vērts atbalstīt. No otras puses raugoties, ziņojumā ir arī idejas, kas ir vairāk nekā pretrunīgas. Tiek ierosināts izveidot korespondentu grupu, kuras uzdevums būtu saturīgāk atspoguļot informāciju par Eiropas Savienību. Visām dalībvalstīm tiek pieprasīts izveidot īpašu ES lietu biroju, kura uzdevums būtu skaidrot ES politikas nozīmi. Vienlaikus tiek ierosināts palielināt apropriācijas Parlamenta informācijas birojam. Manuprāt, labāku rezultātu varētu panākt ar efektīviem uzlabojumiem un jaunām metodēm, nevis ar budžeta palielināšanu. Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Inese Vaidere (PPE). – (LV) Paldies, priekšsēdētāj! Es ļoti pozitīvi vērtēju to, ka šajā ziņojumā ir atgādināts par plašsaziņas līdzekļu pienākumu informēt cilvēkus par to, kas notiek Eiropas Savienībā, tāpat arī to, ka Eiropas Savienības jautājumi ir iekļaujami skolu programmās. Apstākļos, kad par Eiropas Savienību kopumā ir ārkārtīgi daudz informācijas, ļoti pieaug to Eiropas Parlamenta informācijas biroju loma, kuri strādā dalībvalstīs. Es gribētu uzsvērt vajadzību arī kontrolēt, kas šajos informācijas birojos notiek un cik efektīvi tiek izlietoti tie līdzekļi, ko Eiropas Savienība šiem informācijas birojiem piešķir. Ļoti pozitīvi vērtējams arī tas, ka ziņojumā ir uzsvērts televīzijas kanāla *Euronews* loma. Es gribētu uzsvērt, ka šim kanālam vajadzētu raidīt tieši tā, kā tas ir norādīts ziņojumā, raidīt visās Eiropas Savienības oficiālajās valodās. Piemēram, Latvijā mēs saņemam informāciju no šī kanāla krievu valodā, bet latviešu valodā, oficiālajā valodā, šādas informācijas nav. Īpaša loma ir neatkarīgajai žurnālistikai. Es gribētu arī aicināt ieviest kopēju Eiropas Savienības likumdošanu, kas ļautu uzzināt patiesos masu informācijas līdzekļus arī tajās valstīs, kurās, lai pieņemtu šādu nacionālo likumdošanu, vienkārši pietrūkst politiskā spēka. Paldies!

Emma McClarkin (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, bija paredzēts, ka šodien balsošanai nodotais ziņojums un rezolūcija par jauniem plašsaziņas līdzekļiem un žurnālistiku izskatīs to, kā jaunie plašsaziņas līdzekļi maina žurnālistiku. Bet tā vietā tas ir pārtapis to Eiropas Parlamenta deputātu vēlmju sarakstā, kuri vēlas uzlabot savu sleju garumu un noteikt to, cik daudz par ES tiek ziņots. Priekšlikumos ierosināts izstrādāt Eiropas apmācības programmas žurnālistiem, piešķirt vairāk līdzekļu Parlamenta informācijas birojiem, kā arī vairāk līdzekļu ES komunikācijas politikas īstenošanai.

Es ticu runas brīvībai. Es ticu arī neatkarīgai un ticamai žurnālistikai. Žurnālistu un neatkarīgo sabiedrisko raidorganizāciju piespiešana un finansēšana, lai tie atspoguļotu ES jautājumus, tādējādi popularizējot Eiropas ideālus, ir vistīrākā propaganda, un tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu un rezolūciju. Piekāpjos iedomības izpaušmei, ir zaudēta iespēja izskatīt veidus, kādos veicināt demokrātisku iesaistīšanos ar sociālo plašsaziņas līdzekļu starpniecību.

Rakstiski balsojuma skaidrojumi

Ziņojums: Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (A7-0222/2010)

Jean-Pierre Audy (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par savas kolēģes, Polijas deputātes *Geringer de Oedenberg* kundzes ziņojumu par priekšlikumu kodificēt 1968. gada Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā, kas tika grozīta 1968., 1976., 1992. un divreiz 2004. gadā. 1987. gada aprīlī Komisija uzdeva saviem dienestiem veikt visu tiesību aktu kodificēšanu ne vēlāk kā pēc to desmitās

grozīšanas, vienlaikus uzsverot, ka tas bija minimālais nosacījums un ka noteikumu skaidrības un pareizas izpratnes interesēs Komisijas dienestiem jācenšas kodificēt dokumentus, par kuriem tie atbildīgi, vēl īsākā laikposmā. Lai gan 1994. gada 20. decembra Iestāžu nolīgumā tika noteikta paātrināta apstrādes metode, Eiropas tiesību aktu kodificēšana diemžēl kavējas. Šī kavēšanās ietekmē gan iedzīvotājus, gan dalībvalstis, īpaši valsts pārvaldes iestādes, juristu profesijas pārstāvjus, tiesību studentus un profesorus, un tā tālāk. Pārāk daudz ir noteikumu, kas vairākkārt ir tikuši grozīti un tagad atrodas izkaisīti sākotnējā dokumentā un turpmākajos grozījumu aktos.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Cenšoties atbalstīt savu starpvaldības un teritoriālo skatījumu uz ES politiku, es vienmēr pilnībā aizstāvu subsidiaritātes principu un apšaubu dārgos birokrātiskos un administratīvos slogus, ko ES bieži uzliek dalībvalstīm, iedzīvotājiem un uzņēmumiem.

Tāpēc es balsojumā varu tikai atbalstīt *Geringer de Oedenberg* kundzes ziņojumu, kas mums atgādina par to, cik svarīga ir „labāka likumdošana”. Tā daļēji ir sasniedzama, stingrāk izvērtējot juridisko procedūru ietekmi, pirms Komisija attiecīgo tiesību akta projektu iesniedz kā oficiālu normatīvu priekšlikumu.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Šis jaunais priekšlikums ietver kodifikāciju Padomes Regulai (EEK) Nr. 1612/68 par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā. Priekšlikumā ir saglabāts kodificēto aktu saturs, un tas cenšas viest skaidrību attiecībā uz piemērojamajām tiesību normām darba ņēmēju brīvas pārvietošanās jomā. Eiropas Savienībai ir jāsniedz ilgtermiņa mērķis un jānodrošina darba ņēmēju brīva pārvietošanās visās dalībvalstīs. Visiem darba ņēmējiem ir jābūt tiesībām brīvi pārvietoties un būt nodarbinātiem dalībvalstīs.

Eiropas Savienībai ir jānodrošina, ka darbaspēka pārvietošanās ir pārredzamāka, ir jāpalīdz darba ņēmējiem uzlabot viņu dzīves apstākļus un iegūt pienācīgu stāvokli sabiedrībā, un tāpēc diskriminācija tautības un nodarbinātības apstākļu dēļ ir jāizbeidz bez izņēmumiem. Dalībvalstīm ir labāk jāsadarbojas, ieviešot elastīgākus nodarbinātības nosacījumus.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Pārvietošanās brīvība ir viena no pamattiesībām un līdzeklis, kā uzlabot darba un dzīves apstākļus. Šai vēlmei ir jābūt īstenojamai visās dalībvalstīs — gan attiecībā uz pastāvīgā, sezonālā un pierobežu darbā nodarbinātajiem, gan tiem, kuri strādā pakalpojumu sfērā. Es balsoju par šo rezolūciju, jo atzīstu tās ieguldījumu saistībā ar atbalstu, ko sniedz nodarbinātības biroji citu dalībvalstu valstspiederīgajiem, vienlīdzīgu attieksmi un tiesībām uz vispārēju izglītību, mācekļu programmām un apmācībām kādas dalībvalsts valstspiederīgo bērniem, kuru vecāki ir vai ir bijuši nodarbināti citā dalībvalstī.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Šīs regulas mērķis ir aizstāt to regulu, kas 1968. gadā tika izstrādāta par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, kā arī vairākus tiesību aktus, kas tajā iekļauti. Tādējādi šī ir kodifikācijas procedūra, ar ko saskaņā ar Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas juridisko dienestu konsultatīvās darba grupas atzinumu netiek izdarītas būtiskas izmaiņas. Es pilnībā atbalstu šo iniciatīvu, kuras mērķis ir vienkāršot un precizēt ES tiesību aktus, kas bieži ir grozīti un sadalīti vairākos aktos. Tikai šādi mēs varēsim nodrošināt ES tiesību aktu lielāku pārredzamību, padarot tos pieejamākus un vieglāk saprotamus vienkāršajiem eiropiešiem, kuriem pavērsies jaunas iespējas un izdevība gūt labumu no viņiem piešķirtajām īpašajām tiesībām, tādējādi veidojot pilsonisku Eiropu.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, lai nodrošinātu to, ka pret vienas dalībvalsts iedzīvotājiem, kas strādā citas dalībvalsts teritorijā, izturas tāpat kā pret otras dalībvalsts darba ņēmējiem attiecībā uz nodarbinātību un darba apstākļiem, kā arī attiecībā uz atalgojumu, atlaišanu un atkārtotu iekļaušanos darba tirgū.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija aprobežojas tikai un vienīgi ar dokumentu par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Savienībā kodificēšanu bez būtiskiem grozījumiem, tāpēc es balsoju par pieņemšanu. Tomēr es vēlos pieminēt, ka šī brīvā pārvietošanās nozīmē lielāku politisku integrāciju. Tikai jauna socializācijas koncepcija, kas var garantēt katram eiropietim obligātās sociālās tiesības Eiropas Savienībā, ļaus darba ņēmējiem brīvi pārvietoties bez sociālām problēmām, tostarp bez sociālā dempinga.

Es uzskatu, ka šī pārvietošanās brīvība pieprasa obligātu standartu īstenošanu tādās jomās kā, piemēram, veselības aprūpe, izglītība un sociālās pensijas, kam jābūt garantētām ES līmenī. Attiecībā uz sociālajām tiesībām šo obligāto standartu noteikšana palielina nodarbinātības nosacījumu viendabību un regulējoši iedarbojas uz roku darba uzņēmējdarbībām.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, kurā precīzi ir norādīta Šveices un EEZ nozīme ES tirdzniecības jautājumos. Ziņojumā skaidri norādīts, ka šis Parlaments pilnībā ņem vērā Šveices un ES attiecību cēloņu īpatnības. Es gribētu spert soli tālāk un mudināt pilnībā ievērot visu četru EBTA valstu iedzīvotāju tiesības noteikt savas valsts attiecības ar ES.

ES un EEZ valstu abpusējo interešu joma ārpus iekšējā tirgus nolīgumu darbības jomas ir zivsaimniecība. Pēdējos mēnešos Īslande ir vienpusēji noteikusi kvotas makreļu krājumiem, un tas var apdraudēt šīs zivsaimniecības jomas ilgtspējīgumu. Lai gan es ļoti atbalstu valsts kontrolētas zivsaimniecības koncepciju, tai jādarbojas, pamatojoties uz reģionālu sadarbību un starptautiskajām tiesībām. Es aicinu Īslandes valdību sēsties pie sarunu galda ar kaimiņvalstīm, lai panāktu abpusēji apmierinošu un atbildīgu šīs situācijas atrisinājumu.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šī procedūra aizsargā darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Eiropas Kopienā, un tas ir viens no ES lielākajiem sasniegumiem.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Darba ņēmēju brīva pārvietošanās Eiropas Savienībā ir viens no visu dalībvalstu galvenajiem mērķiem un ved uz visu ES valstu ekonomikas attīstību. Tāpēc nav pieļaujama nekāda veida diskriminācija. Ir ļoti svarīgi, lai visas regulas, kas ļauj šo mērķi sasniegt, būtu pilnībā nodrošinātas un kodificētas. Šīs regulas pieņemšana dod iespēju visām dalībvalstīm virzīties pretī koordinētai nodarbinātības politikai. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Alajos Mészáros (PPE), rakstiski. – (HU) Eiropas Komisija lielu nozīmi piešķir ES tiesību aktu pārredzamības vienkāršošanai un uzlabošanai, lai to padarītu labāk un vieglāk pieejamu dalībvalstu iedzīvotājiem. Tomēr šo mērķi nevar sasniegt, ja vairākas būtiski grozītas regulas nav atrodamas vienkopus. Dažkārt ir pamatīgi jāpēta, lai noteiktu spēkā esošos tiesību aktus. Tā kā Padomes Lēmums par nodarbinātību Eiropas Savienībā arī ir grozīts vairākkārt, ir jākodificē arī šis teksts. Es uzskatu, ka ir svarīgi pēc iespējas drīzāk kodificēt šo un tam līdzīgus ES tiesību aktus. Tāpēc es balsoju par šo regulu.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Bulgārija un Rumānija pievienojās Eiropas Savienībai pārāk agri. Būtiskās sociālās un ekonomiskās atšķirības starp vecajām un

jaunajām dalībvalstīm, īpaši Bulgāriju un Rumāniju, izraisa milzīgu darbaspēka migrāciju no austrumiem uz rietumiem Eiropas Savienības iekšienē. Tās pamatošana šajā gadījumā ar darba ņēmēju brīvu pārvietošanos nav vērā ņemams arguments, jo atšķirības ir tik lielas, ka tās rada lētu darbaspēku un integrācijas problēmas darba tirgos vecajās dalībvalstīs. Es tāpēc nobalsoju pret šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju „par”, jo šis ir vissvarīgākais temats, īpaši situācijā, kad notiek debates par romu iedzīvotāju mobilitāti Eiropas Savienībā.

Zuzana Roithová (PPE), *rakstiski*. – (CS) Es balsoju par to Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos ES redakciju, kurā ir ņemti vērā Eiropas Parlamenta juridiskie iebildumi. Pieņemšana pirmajā lasījumā paātrinās šīs regulas ieviešanu, un tas ir svarīgi. Tomēr jāteic, ka dažas dalībvalstis joprojām liek dažādus šķēršļus personu brīvas pārvietošanās iespējai ES un dara to vairākos līmeņos un ar dažādiem aizbaidinājumiem, tādējādi pārkāpjot Līgumu par Eiropas Savienības darbību. Es vēlos vērst uzmanību uz Vācijas policijas pašreiz īstenoto un netaisnīgo čehu šoferu vajāšanu pierobežu reģionos. Vakar darba sanāsmē, kurā piedalījās abu valstu vecākie policijas virsnieki, problēma netika atrisināta un pat beidzās ar asu vārdu apmaiņu, ko atspoguļo arī prese. Es mudinu Komisiju ar nopietnību ķerties pie šīs problēmas risināšanas.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Šis bija visai tehnisks ziņojums, bet bez pretrunām, tāpēc mēs, zaļie, balsojām par to.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas atbalstīs darba ņēmēju brīvu pārvietošanos ES. Iekšējā tirgus darbība ir atkarīga no prasmīgu darba ņēmēju netraucētas pārvietošanās starp dalībvalstīm, tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropas tiesību aktu vienkāršošana un precizēšana ir ļoti svarīga, lai tiesību akti kļūtu sabiedrībai saprotamāki un pieejamāki. Lielāka izpratne par tiesību aktiem iedzīvotājos vairo zināšanas par tām tiesībām, kas viņiem dod labumu un tāpēc paver jaunas iespējas.

To noteikumu kodificēšana, kuri nav apkopoti un bieži tiek grozīti, ir nepieciešama, lai varētu nodrošināt to, ka Eiropas tiesību akti ir skaidri un pārredzami, kā arī kļūst pieejamāki sabiedrībai.

Tas ir jo īpaši svarīgi darba ņēmēju brīvas pārvietošanās jomā — šis temats ir kļuvis par vienu no svarīgākajiem pamatiem Eiropas integrācijas veidošanā un piešķirīs dalībvalstu iedzīvotājiem jaunas iespējas, jo iedzīvotājiem ir tiesības brīvi strādāt citā dalībvalstī, saņemot tādu pašu attieksmi un nekādi netiekot diskriminētiem.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulai par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā, jo uzskatu, ka brīva pārvietošanās ir ES un iekšējā tirgus pamatprincips. Es aicinu Eiropas Komisiju un Padomi izmantot iespēju pieņemt šo regulu un pieprasīt dalībvalstīm atcelt pašreizējos ierobežojumus, ar kuriem saskaras rumāņu un bulgāru darba ņēmēji. Pašreizējie šķēršļi, kas neļauj brīvi pārvietoties darba ņēmējiem no dalībvalstīm, kuras ES pievienojās 2004. gada 1. maijā, ierobežo šo valstu iedzīvotāju tiesības. Tie var veicināt arī nelegālu nodarbinātību un sociālo dempingu. Šo ierobežojumu atcelšana vienlīdzīgi aizsargās gan migrantus, gan vietējos darba ņēmējus. Šī mērķa sasniegšana nodrošina ES pamatprincipu aizsardzību un ievērošanu. Es ceru, ka gan Komisija, gan dalībvalstis parādīs vajadzīgo politisko gribu.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Dāmas un kungi! Brīva pārvietošanās ir darba ņēmēju un viņu ģimeņu pamattiesības. Šajā ziņojumā trāpīgi ir norādīts, ka darbaspēka pārvietošanās iespējai Eiropas Savienībā ir jābūt vienam no līdzekļiem ES iedzīvotāju dzīves un darba apstākļu uzlabošanai. Runa ir par brīvību un cieņu. Šajā sakarā ES paplašināšanās procesam bija milzīga ietekme manā valstī, Lietuvā. Teorētiski mēs varam brīvi strādāt jebkurā ES dalībvalstī (izņemot dažas).

Nu mēs piedzīvojam zemo izmaksu lidsabiedrības „Ryanair” zelta laikmetu, jo ceļot ir kļuvis vieglāk. Cilvēki no trim lielākajām Lietuvas lidostām var nokļūt vairāk nekā 40 Eiropas pilsētās. Tā ir gan svētība, gan lāsts. Ir lielas bažas, ka pastāvīgās migrācijas dēļ Lietuva piedzīvo intelektuālā darbaspēka aizplūšanu. Apvienotajā Karalistē dzīvo teju 60 000 lietuviešu, turpretī 2001. gadā bija mazāk par 5000.

Aptuveni 90 000 lietuviešu dzīvo Īrijā. Mēs esam maza tauta, kas, nodrošinājusi viņu izglītību un ieguldījusi līdzekļus viņu studijās, nu zaudē savus darbspējīgos 20–30 gadus vecos iedzīvotājus. Lietuvai un dažām citām ES dalībvalstīm ir jāpieliek lielākas pūles, ja mēs vēlamies apturēt šo bīstamo tendenci.

Ziņojums: Slavi Binev (A7-0212/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Kā apspriežamajā ziņojumā skaidri apgalvots, eiro viltošana ir reāls un nopietns apdraudējums.

Tieši tādēļ konkrētas regulas pieņemšana varētu palīdzēt ievērojami samazināt apgrozībā esošo viltoto monētu skaitu, piemērojot kopējas procedūras apgrozībā esošo monētu autentiskuma noteikšanai, un palīdzētu arī iestāžu veikta šo procedūru uzraudzības mehānismu piemērošana. Tāpēc es balsoju par Binev kunga izstrādāto ziņojumu, un es gribētu viņam pateikties par ieguldīto darbu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šīs regulas priekšlikums nosaka pasākumus, kas vajadzīgi eiro aizsargāšanai no viltošanas. Tam, cita starpā, vajadzīgas kredītiestādes un zināmi citi ekonomikas operatori, piemēram, skaidrās naudas pārvaldītāji, lai pārbaudītu to eiro banknošu un monētu autentiskumu, kuras viņi saņem un gatavojas laist atpakaļ apgrozībā. Viņiem jāidentificē arī viltojumi. Tomēr kopēja saistoša standarta trūkums monētu autentiskuma noteikšanā ir novedis pie tā, ka dažādās dalībvalstīs tiek izmantoti atšķirīgi paņēmieni, kas nozīmē, ka mēs nespējam nodrošināt valūtai konsekventu aizsardzību visā Eiropas Savienībā. Kā savas grupas referente es ļoti cieši sadarbojos ar Binev kungu, strādājot pie šā regulas priekšlikuma. Es, tāpat kā Binev kungs, atbalstu Eiropas Komisijas priekšlikumu un nobalsoju atbilstoši.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Mehānismi un tiesiskais regulējums, ar ko nodrošina, ka vajadzīgās iestādes pārbauda apgrozībā esošo valūtu, ir būtiski finanšu iestāžu un tirgu aizsardzībai pret krāpniecību. Valūtas derīguma un tās apgrozības garantēšanai arī ir nepieciešama attiecīga pieeja, kas jānodrošina valsts līmenī. Ņemot to vērā, ir svarīgi ieviest saistošus noteikumus, kas racionalizētu eiro autentiskuma noteikšanas procesa īstenošanu ar šo procedūru uzraudzību. Šādi jautājumi ir jārisina prasmīgiem atbilstīgas kvalifikācijas profesionāļiem, lai nodrošinātu procedūru efektivitāti. Turklāt es uzskatu, ka racionalizēšana ir būtiska, ja vēlamies patērētājos un tirgū kopumā viest lielāku uzticību eiro zonai.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Eiro monētu viltošana ir ievērojams apdraudējums, īpaši vislielākajiem monētu nomināliem. Obligātas kopējas pamatnostādnes trūkums monētu autentiskuma noteikšanā var kļūt par kavēkli metāla monētu aizsardzībai.

Tikko pieņemtā regula ir juridiski saistošs instruments, kas ļauj izveidot kopīgu metodi eiro monētu autentiskuma noteikšanai.

Viens regulas no primārajiem mērķiem ir nodrošināt iestāžu garantiju, ka eiro monētas, kuras atgriežas apriņķī, tiek pakļautas autentiskuma izvērtēšanas procedūrai. Autentiskuma noteikšana jāveic ar monētu apstrādes iekārtām, kas iekļautas sarakstā, uz kuru dota atsauce 5. panta 3. punktā, vai arī to veic atbilstīgi apmācīti darbinieki saskaņā ar dalībvalstīs noteiktajām metodēm. Turklāt, ņemot vērā to, ka eiro monētu autentiskuma noteikšana nenovēršami rada izdevumus šajā procedūrā iesaistītajām iestādēm, piemēram, kredītiestādēm, kā arī vairākām citām iestādēm, piemēram, skaidrās naudas pārvadātājiem, es ierosinu iekļaut tiesības šīm iestādēm ieturēt maksu par pakalpojumu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Cīņa pret eiro banknošu un monētu viltošanu, kā arī eiro monētu autentiskuma noteikšanas procedūras ir šīs regulas pieņemšanas iemesls, lai tādā veidā varētu izveidot kopēju obligātu pamatnostādni monētu autentiskuma noteikšanā. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Ziņojumā izskatīta problēma saistībā ar viltotu monētu nonākšanu apgrozībā.

Līdz šim dalībvalstīm ir bijusi atšķirīga prakse viltoto monētu izņemšanai no apgrozības. Šajā kontekstā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai iestādes visā eiro zonā efektīvi īstenotu kopējas apgrozībā esošo eiro monētu autentiskuma noteikšanas procedūras un šo procedūru pārbaudes mehānismus. Es balsoju par, jo uzskatu, ka ir svarīgi Eiropā ieviest vienotas procedūras.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Kā Ekonomikas un monetārās komitejas loceklis es aktīvi piedalījos un sekoju līdzi šī ziņojuma likumdošanas procedūrai, un es balsoju par šo ziņojumu.

Mēs ļoti vēlamies ieviest vienotas sistēmas monētu viltošanas apkarošanai Eiropā, jo īpaši ņemot vērā to, ka esam panākuši lielisku drošības līmeni cīņā pret banknošu viltošanu. Saskaņā ar priekšlikumu, ko grasāmies pieņemt, turpmāk būs iespējams kontrolēt un uzraudzīt viltoto monētu apgrozību un daudzumu atsevišķās dalībvalstīs, kurās patlaban nav šim nolūkam paredzētu standartizētu un pietiekami drošu sistēmu. Mums patiesi ir apņēmīgi jāapkaro viltošanas problēma ar efektīviem un moderniem instrumentiem, lai nepieļautu smaga sloga uzkrāšanu iedzīvotājiem, tirdzniecības uzņēmumiem un arī valstu budžetiem.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Eiro monētu, it īpaši lielāko nominālu monētu viltošana rada būtisku apdraudējumu.

Tas, ka attiecībā uz monētu autentiskuma noteikšanu nav obligātas kopējas sistēmas, dažās dalībvalstīs var kavēt attiecīgo iestāžu aktīvu iesaisti viltojumu atklāšanā, un tādējādi ES līmenī valūtas aizsardzības pakāpe var būt atšķirīga.

Ierosinātā regula ir juridiski saistošs instruments, kāds tagad ir vajadzīgs, lai iedibinātu kopēju eiro monētu autentiskuma noteikšanas metodi, kas jāizmanto attiecīgajām iestādēm, un lai noteiktu pārbaudes, kuras jāveic dalībvalstīm. Šajā kontekstā priekšlikuma mērķis ir nodrošināt, lai iestādes visā eiro zonā efektīvi īstenotu kopējas procedūras un izskaustu monētu viltošanu.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski.* – (IT) Visas viltotās un apgrozībai nederīgās monētas ir jāizņem no apgrozības un jānosūta attiecīgajām valstu iestādēm iznīcināšanai.

Mēs balsojam par šo tekstu par spīti tam, ka tajā nav minēti pasākumi to iedzīvotāju aizsardzībai, kuri labticībā ir ieguvuši viltotu naudu un kuriem ir jānoskatās, kā banka to atņem brīdī, kad viņi vēlas to noguldīt. Tie, kuri laiž apgrozībā viltotu naudu, bieži apkrāpj vecāka gadagājuma ļaudis, un tāpēc mums ir jāievieš sistēma, kas atlīdzinātu vismaz daļu viņiem atņemtās naudas. Ir nepieciešami arī bargāki pasākumi attiecībā uz viltotajiem un tiem, kuri laiž apgrozībā viltotas monētas.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski.* – Es balsoju par šo ziņojumu, kas ierosina ieviest kopējus pasākumus, lai nodrošinātu efektīvu rīcību cīņā pret naudas viltošanu eiro zonas valstīs. Patlaban nav saskaņotu noteikumu eiro monētu autentiskuma noteikšanai un nederīgo monētu izņemšanai no apgrozības. Šādi noteikumi palīdzētu aizsargāt patērētājus no viltotām monētām, tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Iva Zanicchi (PPE), *rakstiski.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par Binev kunga ziņojumu, kura mērķis ir ieviest kopējas procedūras viltotu monētu autentiskuma noteikšanā un attiecībā uz rīkošanos ar apgrozībai nederīgām monētām.

Bankām un par naudas piegādi atbildīgajām iestādēm patlaban ir pienākums veikt saņemto banknošu un monētu autentiskuma pārbaudi, pirms to atkārtotas laišanas apgrozībā. Atklātās viltotās monētas ir jāizņem no apgrozības. Prakse attiecībā uz viltotu monētu izsekošanu ES dalībvalstīs atšķiras, tāpēc es uzskatu, ka ir pareizi atbalstīt šo iniciatīvu, kuras mērķis ir nodrošināt vienotu valūtas aizsardzību eiro zonā.

Ziņojums: Iuliu Winkler (A7-0242/2010)

Alfredo Antoniozzi (PPE), *rakstiski.* – (IT) Es atbalstu makrofinansiālā atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai, jo tā ir viena no valstīm, kuru visvairāk ir skārusi globālās ekonomikas krīzes ietekme. Kā teikts ziņojumā, šim pasākumam faktiski vajadzētu palīdzēt nodrošināt valsts ārējās finanšu vajadzības 2010. un 2011. gadā, bet pats svarīgākais — stiprināt reformu procesu, sekmējot valdības ekonomikas programmas īstenošanu un centienus integrēties ES. Paldies par uzmanību!

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski.* – (LT) Es atbalstu šo priekšlikumu par makrofinansiālā atbalsta sniegšanu Moldovas Republikai. Moldova ir viena no Austrumu partnerības valstīm, ko visvairāk ietekmējusi globālā krīze, dramatiski samazinot ražošanu, pasliktinot fiskālo stāvokli un palielinot vajadzību pēc ārējā finansējuma. Tāpēc es uzskatu, ka laikus sniegts atbalsts palīdzēs valstij ātrāk un efektīvāk tikt galā ar finanšu krīzes izraisītajām sekām un segt tās maksājumu bilanci un budžeta vajadzības.

Tiks radīti arī apstākļi valstī īstenoto reformu nostiprināšanai, sekmējot valdības ekonomikas programmas īstenošanu un centienus integrēties ES. Tomēr ir jānostiprina Eiropas Komisijas uzraudzības un kontroles loma šajā jomā, lai nodrošinātu piešķirtā atbalsta efektivitāti un pārredzamību.

Elena Băsescu (PPE), *rakstiski.* – (RO) Globālā ekonomikas krīze ir būtiski ietekmējusi Moldovas Republikas ekonomiku. Šajā valstī ir viens no zemākajiem ienākumu līmeņiem uz vienu iedzīvotāju Eiropas Savienības Austrumu partnerības valstu vidū. Paturot prātā, ka ES ir sākusi sniegt atbalstu Austrumu partnerības valstīm un ka Moldovas Republikas jaunā valdība ir izrādījusi nepārprotamu atsaucību Eiropas Savienībai, es uzskatu, ka

makrofinansālā atbalsta piešķiršana Moldovas Republikai dotācijas veidā ar maksimālo summu EUR 90 miljoni ir ļoti vajadzīga iniciatīva.

Jāteic, ka ierosinātais atbalsts ir īpaši lietderīgs, jo Moldovas Republikas nestabilo ekonomisko situāciju pasliktināja arī lielle plūdi šovasar. Ir svarīgi pieminēt, ka aprīlī tika parakstīts valdību nolīgums, uz kā pamata Rumānija ir piedāvājusi Moldovas Republikai neatmaksājamu EUR 100 miljonus lielu finansiālu palīdzību, paredzētu Moldovas Republikas infrastruktūras atbalstam. Nobeigumā vēlos teikt, ka ES finansiālais atbalsts palīdzēs Moldovas Republikai virzīties ceļā uz politisku un ekonomisku integrāciju Eiropas Savienībā.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Es balsoju pret šo ziņojumu galvenokārt reālu un praktisku apsvērumu dēļ. Doma par atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai kopumā var šķist laba, jo, atbalstot Eiropas tuvumā esošas valstis, mēs varam izvairīties no nabadzības izraisītām problēmām un to izraisītas imigrācijas, kas ietekmē mūsu kontinentu. Tomēr es balsoju pret šo ziņojumu divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, es ļoti šaubos par reālo un nopietno līdzekļu izlietojumu, kuri ES būtu jāpiešķir Moldovai. Par spīti izteiktajiem apgalvojumiem, ko esam saņēmuši no Moldovas iestādēm, mēs zinām, ka šajā valstī ir izplatīta korupcija un ka tās ekonomiskā un finanšu sistēma joprojām ir ļoti novecojusi. Tāpēc nav pietiekamu garantiju, ka Eiropas līdzekļi tiks izlietoti racionāli un apzinīgi. Turklāt pat tad, ja mums būtu pietiekamas garantijas par līdzekļu efektīvu izlietojumu, ierosinātā summa izrādītos nepietiekama: es nesaprotu, kā ziņojumā apspriestie EUR 90 miljoni var palīdzēt valstij veikt iekšējo modernizāciju, kā arī uzlabot ekonomisko un politisko stāvokli.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), rakstiski. – (RO) Moldovas Republika ir viena no tām Eiropas valstīm, ko ekonomikas krīze ir ietekmējusi visvairāk. Turklāt Kišiņevas iestādes jau vairāk nekā gadu ir saskārušās ar politisko neskaidrību, kas tikai saasina ekonomikas krīzes ietekmi ne vien uz iedzīvotājiem, bet arī uz valdības finansēm. Piešķirot Moldovai apmēram EUR 90 miljonu lielu dotāciju, kuras izlietojums tiks uzraudzīts un ar kuru paredzēts segt maksājumu bilanci un finansēt valsts budžetu, ES palīdzēs Moldovai sasniegt SVF noteiktos makroekonomiskos mērķus, vienlaikus vidējā un ilgā laikposmā vairojot uzticību šai valstij globālajos finanšu tirgos.

Es atzinīgi vērtēju to, ka Parlaments un Komisija piemēros kontroles mehānismus, lai nodrošinātu, ka ES dotācija tiek izlietota paredzētajam mērķim. Moldovā ir sarežģīts politiskais stāvoklis, un var rasties kārdinājums līdzekļus izlietot populistiski politiskām darbībām, ņemot vērā gaidāmās ārkārtas vēlēšanas. Es atzinīgi vērtēju arī premjera V. Filat apliecinājumus un apņēmību ievērot saistības, kurām būs pozitīva ietekme uz Moldovas ekonomiku. Moldovai no starptautiskās sabiedrības ir jāsaņem labas gribas apliecinājums, jo tā patlaban piedzīvo grūtus laikus. Eiropas Savienības interesēs ir pasniegt savu palīdzīgo roku Moldovai, lai aiz ES austrumu robežas būtu ekonomiski un politiski stabila valsts.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es atturējos no balsošanas par ziņojumu par finansiāla atbalsta piešķiršanu Moldovai par spīti tam, ka, manuprāt, ES ir jānodrošina finansiāls atbalsts tā, lai Moldova varētu ievērot savas ekonomiskās saistības. Diemžēl finansēšana ir atkarīga no atbilstības nosacījumiem, ko šai valstij noteicis SVF. Ir morāli un politiski nepieņemami, ka ES ir sasaistījusi finansiāla atbalsta piešķiršanu ar prasību, lai valsts ievērotu SVF noteikto politiku. SVF rīcības katastrofālās sekas ir redzamas Grieķijā un citās valstīs, kur tas ir pabijis vai joprojām darbojas, un mēs esam pret to.

George Sabin Cutaş (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par Eiropas Parlamenta Normatīvās rezolūcijas projektu attiecībā uz makrofinansālā atbalsta piešķiršanu Moldovas

Republikai. Kā savas politiskās grupas ēnu referents esmu pieprasījis pēc iespējas drīzāku EUR 90 miljonus liela finansiāla atbalsta piešķiršanu. Moldovas Republika, Austrumu partnerībā iesaistīta valsts, ir ļoti cietusi no finanšu un ekonomikas krīzes. Tajā pašā laikā tā ir uzsākusi ievērojamas politiskās reformas, kuras ir jākonsolidē un jāapvieno ar Eiropas standartu praktisku piemērošanu. Tāpēc es šo finansiālo atbalstu uzskatu par līdzekli reformu procesa gaitas sekmēšanai.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Ņemot vērā pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes ietekmi uz Moldovu un šīs valsts centienus virzīties uz integrāciju ES, manuprāt, ir prātīgi, ka ES ir izvēlas tai piešķirt makrofinansiālu atbalstu. Solidaritāti ar tām valstīm, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika, nedrīkst izmantot kā līdzekli, lai ES atbrīvotos no nepieciešamības veikt pienācīgu kontroli pār to, kā šis atbalsts tiek izlietots, un gaidītu atbildību no vietējām iestādēm, kas saņem šo atbalstu.

Atbalsts nedos nekādu labumu, ja tā izlietošana netiks strikti uzraudzīta; tas pat var radīt zaudējumus tādām valstīm kā Moldova, kas cenšas stabilizēt savu iestāžu darbību, kā arī nostiprināt demokrātiskumu un tiesiskumu.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ierosinātais makrofinansiālais atbalsts Moldovai nav gluži nesavtīgs atbalsts. Tieši otrādi — šī atbalsta saņemšana ir atkarīga no Starptautiskā Valūtas fonda noteiktajām prasībām un uzraudzības, kā arī no ekonomiskās reformas galvenajiem principiem un mērķiem, kas izklāstīti ekonomikas un finanšu politikas memorandā, it īpaši šādiem: atlaišana no darba un vakanču iesaldēšana valsts sektorā, darba attiecības vājinošu pasākumu ieviešana, darba ņēmēju tiesību samazināšana, pensionēšanās vecuma paaugstināšana, augstākas cenas par elektroenerģiju, privatizācija, algu iesaldēšana valsts sektorā, samazināts atbalsts lauksaimniekiem, palielināti tiešie un netiešie nodokļi, skolu likvidēšana un augstskolu pakļaušana privātam finansējumam, kā arī iekšējo un ārējo ieguldījumu deregulācija un turpmāka liberalizācija.

Ar šiem iemesliem ir vairāk nekā gana, lai mēs neatbalstītu makrofinansiālā atbalsta piešķiršanu Moldovai. Šo pasākumu kopums vēl vairāk veicinās šīs valsts, kas jau tagad ir viena no trūcīgākajām reģionā, slīgšanu nabadzībā. Šāds ES un SVF brutāls uzbrukums Moldovas iedzīvotāju tiesībām mudinās teikt: „Kam vajadzīgi ienaidnieki, ja ir tādi draugi?”

Filip Kaczmarek (PPE), rakstiski. – (PL) Es balsoju par ziņojumu par makrofinansiālā atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai. Atbalsts Moldovai ir svarīgs, jo tam var būt ievērojama ietekme uz šīs valsts kā Eiropas daļas nākotni. Polijas prezidents *Bronisław Komorowski* savā vizītē Eiropas Parlamentā pagājušajā nedēļā teica, ka sadarbībai ar Moldovu ir jākļūst par mūsu ārpolitikas prioritāti.

Daudzi deputāti bija mazliet pārsteigti par šo paziņojumu, bet galu galā Moldova ir Eiropas valsts, un kādu dienu tā var kļūt par Eiropas Savienības dalībvalsti. Tieši tāpēc mums ir jāsadarbojas ar Moldovu un rūpīgi jāapsver idejas saistībā ar tās nākotni. Es ceru, ka pašreizējā konstitucionālā krīze Moldovā drīz tiks pārvarēta un ka pēc vēlēšanām tiks izveidots parlaments, kas spēs veikt vēsturiskas izmaiņas.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienībai ir labi politiskie un ekonomiskie sakari ar Moldovas Republiku, un ir svarīgi šos sakarus saglabāt un paplašināt. Tāpēc nepārprotami ir jāatbalsta makrofinansiālā atbalsta piešķiršana Moldovas Republikai, kuru lielā mērā ir ietekmējusi ekonomikas krīze. ES solītā nauda ir piesaistīta skaidriem nosacījumiem un nonāks pareizajās rokās. Šis finansiālais atbalsts reizē ar SVF piešķirto finansējumu palīdzēs stabilizēt Moldovas Republikas valsts budžetu un labvēlīgi ietekmēs

sarunas par asociācijas nolīgumu ar šo valsti. Es atbalstu makrofinansālā atbalsta paketi, kas palīdzēs stiprināt politiskās un ekonomiskās saites un dos labumu ne tikai Moldovai, bet arī ES.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) Moldovas Republikas ekonomiku ir smagi skārusi globālā finanšu krīze, kas ir pasliktinājusi valsts budžeta stāvokli un palielinājusi vajadzību pēc ārējā finansējuma. Sakarā ar ekonomiskās situācijas lejupslīdi Moldovas Republika Eiropas Savienībai ir pieprasījusi makrofinansiālo atbalstu. Es balsoju par šī atbalsta piešķiršanu, jo uzskatu, ka Eiropas Savienībai kopā ar Starptautisko Valūtas fondu, Pasaules Banku un citām starptautiskajām finanšu iestādēm ir jāiesaistās un jāatvieglo pašreizējais sarežģītais stāvoklis Moldovas Republikā. Šis atbalsts palīdzēs valdībai Kišiņevā pienācīgi nosegt bilances maksājumu deficītu un citas budžeta vajadzības. Tajā pašā laikā šis pasākums stiprinās Moldovas un ES divpusējās attiecības un ļaus ES solidarizēties ar Austrumu partnerības parakstītāju valsti.

Iosif Matula (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par mūsu kolēģa *I. Winkler* izstrādāto ziņojumu, jo atbalstu makrofinansālā atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai, lai palīdzētu tai cīnīties pret ekonomikas krīzi. Eiropas Komisija ierosina piešķirt EUR 90 miljonus vismaz trīs posmos. ES finansējums papildinās SVF un Pasaules Bankas financiālo atbalstu, ko šī valsts ir pieprasījusi. Eiropas makrofinansiālais atbalsts ir domāts, lai veicinātu reformu procesa gaitu Moldovas Republikā, sekmējot valdības ekonomikas programmas īstenošanu un centienus integrēties ES.

Eiropas Integrācijas alianse, ko vada prezidenta vietas izpildītājs *M. Ghimpu* un premjerministrs *V. Filat*, ir atkārtoti apliecinājusi apņemšanos veicināt demokrātiskas reformas un ieviest Eiropas standartus. Kā *Euronest* Parlamentārās asamblejas loceklis un kā rumānis es tiešām uzskatu, ka tikt pie stabilām, pārtikušām un draudzīgām kaimiņvalstīm austrumos ir Eiropas Savienības interesēs.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Moldovas ekonomikas stabilizācijas un atveseļošanās procesu atbalsta Starptautiskā Valūtas fonda financiālā palīdzība. Ekonomikas perspektīvām kļūstot arvien sliktākām, Moldova ir lūgusi makrofinansiālu palīdzību no Eiropas Savienības. Makrofinansiālās palīdzības programma ir dzīvībai svarīga finanšu stabilitātes uzlabošanai Eiropas valstīs, kas cīnījās ar neseno pasaules krīzi un cieta tās ietekmes dēļ, kuru krīze atstāja uz viņu galvenajiem tirdzniecības partneriem. Finanšu nelīdzsvarotība atsaucas uz budžetiem un maksājumu bilanci. Šī palīdzība ir svarīga, lai Moldovā krīzes risinājumi varētu notikt visloģiskākajā veidā. Eiropas Savienībai tādēļ ir jābūt solidaritātes telpai. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Moldovas Republikas ekonomiku ir smagi skārusi starptautiskā finanšu krīze, kuras rezultātā strauji samazinās ražošana, pasliktinās fiskālais stāvoklis un pieaug vajadzība pēc ārējā finansējuma. Tā kā šī valsts ir ES tuva kaimiņvalsts un tai ir cieši sakari ar ES dalībvalsti Rumāniju, stabilizēt stāvokli reģionā un strauji apturēt liela mēroga migrāciju ekonomisku iemeslu dēļ ir ES interesēs.

Moldovas Republikas ekonomikas stabilizācijai un atjaunošanai ir paredzēts arī Starptautiskā Valūtas fonda (SVF) financiālais atbalsts. Eiropas Komisijai ir jānodrošina, ka ES makrofinansiālais atbalsts juridiski un pēc būtības saskan ar pasākumiem, kas veikti dažādās jomās saistībā ar Eiropas Savienības ārējo darbību un citām atbilstīgām politikām. ES makrofinansiālo atbalstu vajadzētu pārvaldīt Komisijai. Lai nodrošinātu, ka Eiropas Parlaments un Ekonomikas un finanšu komiteja spēj uzraudzīt šā lēmuma īstenošanu, Komisijai tie būtu regulāri jāinformē par norisēm saistībā ar palīdzību un jāsniedz tiem

attiecīgie dokumenti. Tam vajadzētu nodrošināt pareizu lēmuma īstenošanu un apdomīgu rīkošanos ar nodokļu maksātāju naudu. Tāpēc es balsoju par šo lēmumu.

Sławomir Witold Nitras (PPE), rakstiski. – (PL) Es paužu vislielāko gandarījumu par šodien pieņemto I. Winkler ziņojumu par makrofinansiālo atbalstu Moldovas Republikai. Viens no ES dalībvalstu pamatuzdevumiem ir ar jebkādiem līdzekļiem atbalstīt tās valstis, kurām ir nepieciešama mūsu palīdzība. Šis jautājums ir svarīgs ar to, ka mums ir jāpievērš lielāka uzmanība saviem austrumu partneriem, arī Moldovai.

Stipra Eiropa ir tāda, kas pauž vienotu nostāju un kurā solidaritāte šī vārda plašākajā izpratnē, tostarp ekonomiskā solidaritāte, ir pamatprincips. Manuprāt, stabila ekonomika Moldovā noteikti būs svarīgs faktors, kas palīdzēs uzlabot politiskās attiecības.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Pagaidām zaļo nostāja attiecībā uz makrofinansiālo atbalstu ir tāda, ka ir jānoskaidro, vai ir reāli politiski iemesli, kāpēc šādu atbalstu nevajadzētu piešķirt. Tā kā saistībā ar Moldovas Republiku patlaban īpašu problēmu nav, nav iemesla nepiešķirt makrofinansiālo atbalstu. Tāpēc zaļie komitejā balsoja „par” un arī šodien plenārsēdē darīja to pašu. Tomēr zaļie atkārtoti pauž cerību, ka Komisija beidzot izveidos sistēmu savai makrofinansiālo atbalstu politikai.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Mēs esam skeptiski noskaņoti par to, ka Eiropa uzņemas finanšu ieguldījumu slogu attiecībā uz valstīm, kas ir ārpus ES.

Rīkoties saskaņā ar „Lega Nord” iemīloto devīzi „Palīdzēsim cilvēkiem viņu mājās” ar projektiem, kas izstrādāti, lai palīdzētu iedzīvotājiem ar humanitāriem pasākumiem, apkarotu nabadzību un finansētu bērnu aizsardzības sistēmas, ir viens, bet piešķirt makrofinansiālo atbalstu valstij — kas cits. Ir skaidrs, ka šāda rīcība nenodrošina tiešu atbalstu trūcīgajiem, bet gan valsts sistēmai, kas nespēj pārvaldīt savas finanses. Tāpēc mēs balsojam „pret”.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. – (PL) Lai atbalstītu satuvināšanās politiku starp ES dalībvalstīm un Moldovu, ir vajadzīgs, lai pūles pieliktu visa ES. Eiropas Savienībai ir jāpiespiež Krievija ļaut Moldovai pieņemt neatkarīgus lēmumus attiecībā uz Transnistriju, kas ir Moldovas Republikas neatņemama daļa. Ir jāizstrādā nosacījumi, lai ES atbalstu reģionā varētu izmantot efektīvi.

Traian Ungureanu (PPE), rakstiski. – Kā EPP grupas ēnu referents ziņojumam par asociācijas nolīgumu ar Moldovas Republiku es atzinīgi vērtēju to, ka ar lielu balsu vairākumu tika apstiprināts pasākumu kopums par ES makrofinansiālā atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai. Moldovas Republikas eiropēiski noskaņotajai valdībai šis atbalsts ir vajadzīgs steidzami, un Eiropas Parlamenta balsojums par to ir spēcīgs signāls saistībā ar ES atbalstu pašreizējām Moldovas iestādēm un to centieniem mīkstināt daudzo krīžu nelabvēlīgās sekas.

Ceru, ka tādējādi ES atbalsts Eiropas spēkiem un Moldovas Republikas nākotnei kļūs redzamāks tās iedzīvotājiem un atkārtoti paudīs vēstījumu, ka Moldovas Republika arī turpmāk saņems konkrētu ES atbalstu centieniem tuvināt ES standartus un vērtības, piemēram, attiecībā uz labu pārvaldību un demokrātisko iestāžu stiprināšanu.

Visbeidzot, es atkārtoti paužu nožēlu par nepieņemami ilgo ES lēmumu pieņemšanas procedūru saistībā ar makrofinansiālā atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai un mudinu ES iestādes ņemt vērā šogad gūto pieredzi, lai turpmāk izvairītos no šādas aizkavēšanās.

Iuliu Winkler (PPE), *rakstiski*. – Kā referents priekšlikumam par makrofinansālā atbalsta piešķiršanu Moldovas Republikai es atzinīgi vērtēju tā raito pieņemšanu plenārsēdē ar ievērojamu balsu pārsvaru, kas atspoguļo politisko grupu vienprātību Eiropas Parlamentā. Moldovas Republika ir viena no Austrumu partnerības valstīm, kuru visvairāk ir ietekmējusi globālā krīze. Šis atbalsts palīdz īstenot atgūšanos no krīzes un nodrošina valsts ārējās finanšu vajadzības. Turklāt esmu pārliecināts, ka tas palīdz stiprināt reformu procesu Moldovā un sekmē šīs kaimiņvalsts centienus integrēties ES. Saskaņā ar EPP grupas pamatprincipiem un mērķiem es iesniedzu grozījumus, lai stiprinātu atbalsta efektivitāti, pārredzamību un pārskatatbildību, tostarp un it īpaši — valsts finanšu pārvaldības sistēmas Moldovas Republikā.

Ziņojumā ir noteikts Eiropas Komisijas pienākums regulāri informēt Eiropas Parlamentu par norisēm saistībā ar atbalsta pārvaldību un iesniegt attiecīgus dokumentus. Balsojumu Eiropas Parlamentā raksturo īsti eiropaiskais gars; es gribētu uzsvērt, ka Starptautiskās tirdzniecības komiteja par šo ziņojumu nobalsoja vienprātīgi. Es vēlētos pateikties arī Ārlietu komitejai par atbalstu šī ziņojuma ātrai pieņemšanai.

Ziņojums: Danuta Maria Hübner (A7-0232/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir nostiprināt uzņēmēju konkurētspēju Azoru salās, lai nodrošinātu stabilāku nodarbinātību un tādējādi pārvarētu ekonomiskos trūkumus, ko rada salu ģeogrāfiskais novietojums.

Uz laiku atliktā nodokļu piemērošana ļaus vietējiem uzņēmējiem Azoru salās un Madeirā importēt zināmu daudzumu izejmateriālu, rezerves daļu, sastāvdaļu un galaproduktu, nemaksājot nodevas, un noderēs tādām jomām kā zivsaimniecība, lauksaimniecība, rūpniecība un pakalpojumu nozare. Nelabvēlīgā ekonomikā tas uzlabos konkurētspēju un ilgtermiņā radīs labvēlīgāku sistēmu ieguldītājiem.

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Eiropas Parlamentam ir jāveic reāls uzdevums Eiropas tiesību aktu izstrādes procesā. Tagad, kad šis ziņojums ir pieņemts, Eiropas Parlamentam vienmēr tiks paziņots, ja būs priekšlikums grozīt deleģēto tiesību aktu statusu (Līguma par Eiropas Savienības darbību 290. pants). Tā ir svarīga iezīme, jo Parlamentam ir jābūt spējīgam dot ieguldījumu debatēs par dažreiz vajadzīgajiem tehniskajiem grozījumiem to preču sarakstā, uz kurām attiecas Kopējā muitas tarifa autonomo nodokļu pagaidu atlikšana attiecībā uz dažu rūpniecības ražojumu importu Madeirā un Azoru salās.

Mário David (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es ar lielu prieku balsoju par šo ziņojumu. Vajadzīgo pasākumu veikšana, lai reaģētu uz ES attālāko reģionu specifiskajām problēmām, ir īpaši svarīga ekonomikas krīzes laikā. Madeiras un Azoru salu autonomo reģionu ģeogrāfiskā nošķirtība rada acīmredzami nelabvēlīgus tirdzniecības apstākļus uzņēmējiem, kas tur veic savu saimniecisko darbību. Šiem trūkumiem ir nelabvēlīga ietekme uz demogrāfiskajām tendencēm, nodarbinātību, kā arī uz ekonomisko un sociālo attīstību.

Madeiras un Azoru salu reģionālās ekonomikas ir nepārprotami atkarīgas no tūrisma — diezgan svārstīga ekonomikas resursa, ko ietekmē daudzi faktori, kurus attiecīgās vietējās iestādes un Portugāles valdība nespēj kontrolēt un mainīt. Tādēļ Madeiras un Azoru salu ekonomiskā attīstība cieš no to izraisītajiem ierobežojumiem.

Ņemot vērā šos apstākļus, ir ļoti svarīgi atbalstīt tās tautsaimniecības nozares, kas ir mazāk atkarīgas no tūrisma nozares, lai kompensētu svārstības un tādējādi stabilizētu

nodarbinātību reģionā. Jo īpaši atbalsts ir nepieciešams vietējiem MVU un lauksaimniekiem, lai tie varētu veikt ieguldījumus un veicināt stabilu nodarbinātību reģionā.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par Ziņojumu par priekšlikumu, ar ko uz laiku atliek kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu dažu rūpniecības ražojumu importam Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos, jo starptautiskās krīzes sakarā ir steidzami jāstiprina vietējo uzņēmēju konkurētspēja un jānodrošina stabila nodarbinātība šajos attālajos reģionos.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Jau janvārī šajā sakarā teicu, ka, manuprāt, ir būtiski uz laiku atlikt kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanu, lai stiprinātu uzņēmēju konkurētspēju Portugāles autonomajos apgabalos — Madeirā un Azoru salās —, tādējādi nodrošinot stabilu nodarbinātību šajās salās.

Šī izņēmuma apstiprināšana ir būtiska šo Portugāles autonomo reģionu attīstībai, jo tie ir ļoti atkarīgi no tūrisma nozares un tāpēc ir ārkārtīgi neaizsargāti pret svārstībām šajā nozarē. Tas nozīmē, ka to ekonomisko attīstību ierobežo vietējās ekonomikas būtība un ģeogrāfiskais novietojums. Ņemot to vērā, jebkurš stimulētājs vietējai rūpniecībai sniedz vajadzīgo atbalstu vietējo iedzīvotāju dzīves apstākļu uzlabošanai un paver iespējas darbavietu radīšanai salās, kas ir būtiski cilvēku noturēšanai un attīstības apstākļu izveidei.

João Ferreira (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā Madeiras un Azoru salu reģionālo iestāžu lūgumu 2007. gada augustā un decembrī par kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanas dažu rūpniecības ražojumu importam atlikšanu uz laiku no 2010. gada 1. janvāra līdz 2019. gada 31. decembrim, Parlaments pieņem Padomes regulu, vienlaikus ieviešot pienākumu paziņot un informēt šo Parlamentu, ja deleģētais akts ir pieņemts vai ja Padome plāno to noraidīt.

Mēs atbalstām nodokļu piemērošanas atlikšanu, ko šie abi reģioni ir pieprasījuši, jo tas ir svarīgi reģionu attīstībai, kā arī MVU, vietējiem lauksaimniekiem un ražotājiem. Ar to tiek atzītas grūtības, ar kurām saskaras šie attālākie reģioni. Tāpēc mēs balsojam „par”.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma pieņemšanu, kas vērš uzmanību uz realitāti attālākajos reģionos. Šajos reģionos ir trausla ekonomika tiem raksturīgo īpašību un īpatnību dēļ, uz kurām ir atbilstoši jāreaģē. Patlaban apstiprināto pasākumu mērķis ir vietējo uzņēmēju konkurētspējas stiprināšana, kam būtu jāpalīdz MVU un vietējiem lauksaimniekiem veikt ieguldījumus un radīt darbavietas. Tas veicinās stabilāku nodarbinātību Madeiras un Azoru salu autonomajos apgabalos. Vispārīzplatītās ekonomikas krīzes kontekstā šis ir īpašs pasākums ekonomiskās aktivitātes un nodarbinātības veicināšanai vidēji ilgā laikposmā un ievērojams kohēzijas un konverģences uzlabojums Eiropā. Muitas nodokļu piemērošanas atlikšanas termiņš ir desmit gadi, un tā attieksies uz dažādām precēm, piemēram, uz galaproduktiem rūpnieciskai izmantošanai, izejmateriāliem, rezerves daļām un sastāvdaļām izmantošanai lauksaimniecībā, pārstrādē vai ražošanas uzturēšanā. Lai arī nav iespējams veikt precīzu šo pasākumu ietekmes novērtējumu, jo tie ietilpst pasākumu kopumā, kas paredzēti šo autonomo apgabalu īpašo problēmu risināšanai, Eiropas Komisija paredz, ka šie apstiprinātie pasākumi ietekmēs ES pašu resursus un ieņēmumus ar ikgadējo samazinājumu par apmēram 0,12 % laikposmā no 2010. līdz 2019. gadam.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju „par”, jo runa ir par diviem Portugāles reģioniem svarīgām interesēm.

Zuzana Roithová (PPE), *rakstiski*. – (CS) Dāmas un kungi! Es gribētu izmantot šo izdevību, lai norādītu uz to, ka Komisija savā regulas priekšlikumā ir aizmirsusi, ka, ņemot vērā Lisabonas līgumu, tā nedrīkst apiet Eiropas Parlamentu attiecībā uz sadarbību pilnvaru nodošanā, lai pieņemtu šādus tiesību aktus. Komisija, šķiet, ir aizmirsusi, ka nu spēkā ir Lisabonas līgums. Es gribētu pateikties referentiem par svarīgāko pantu grozīšanu tā, lai Komisijai būtu pienākums informēt Eiropas Parlamentu pirms tiesību aktu pieņemšanas par pilnvaru nodošanu muitas jomā un ņemt vērā mūsu viedokli. Es uzskatu, ka šī mācība Komisijai noderēs arī citos gadījumos.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Madeiras un Azoru salu reģionālās iestādes pieprasīja kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanas atlikšanu uz laiku, lai stiprinātu vietējo uzņēmēju konkurētspējas pozīcijas un stabilizētu nodarbinātību šajos ES attālākajos reģionos. Ierosinātā atlikšana attieksies tikai uz konkrētajiem reģioniem un palīdzēs vietējiem MVU un lauksaimniekiem veikt ieguldījumus un radīt darbavietas šajos attālajos reģionos. Savā sākotnējā ziņojumā Reģionālo lietu komiteja atbalstīja šo priekšlikumu. Tika iesniegti grozījumi (vienkāršotā procedūra, Reglamenta 46. panta 2. punkts), un ar pieņemtajiem grozījumiem tika ierosināts: iekļaut ražojumus, kas nebija minēti sākotnējā priekšlikumā (pievienots jauns CN kods), noteikt jaunu regulas spēkā stāšanās datumu (2010. gada 1. februāris, nevis 2010. gada 1. janvāris) un regulu piemērot līdz 2019. gada 31. decembrim. Šodien balsojumā zaļie balsoja „par”, jo mēs atbalstām atkārtotu apspriešanos un pienākumu informēt Eiropas Parlamentu.

Nuno Teixeira (PPE), *rakstiski*. – (PT) Kopīgā muitas tarifa autonomo nodokļu piemērošanas atlikšana uz laiku dažu rūpniecības ražojumu importam Madeirā un Azoru salās ir pasākums, kura mērķis ir stiprināt vietējo uzņēmumu konkurētspēju un tādējādi nodrošināt nodarbinātību šajos divos ES attālākajos reģionos. Atlikšana ir atkarīga no ražojumu galīgā lietojuma un dod labumu tikai šo reģionu uzņēmējiem, kuri vēlas piesaistīt ieguldījumus, nodrošinot ilgtermiņa perspektīvu, kas ļaus šajos reģionos stimulēt stabilu ekonomiku un sociālo vidi.

Šis priekšlikums ne vien ļaus piemērot nodokļu piemērošanas atlikšanu uzņēmumiem, kas izvietoti brīvās tirdzniecības zonās, bet arī dos labumu visu veidu uzņēmumiem šajos reģionos. Ir paplašināts arī ražojumu saraksts, iekļaujot tajā galaproduktus rūpnieciskai izmantošanai, izejmateriālus un citus materiālus, kā arī rezerves daļas un sastāvdaļas izmantošanai lauksaimniecībā, pārstrādē vai ražošanas uzturēšanā.

Attālāko reģionu ekonomikas ir nestabilas un ar savām īpatnībām, uz kurām atbilstoši jāreaģē. Lai arī jāpauž nožēla, ka dokumentā nav iekļauti daudzi ražojumi, tas tomēr rada labvēlīgu stimulu attālāko reģionu ekonomikām, un tāpēc es balsoju par to.

Ziņojums: László Surján (A7-0240/2010)

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Tā kā priekšlikumā netiek prasīti papildu izdevumi, bet tikai tiek precizētas administratīvo un pamatdarbības izdevumu apropriācijas, padarot budžeta III iedaļu konkrētāku un precīzāku, es esmu vienisprātis ar referentu un balsoju par šo Padomes lēmumu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lisabonas līgums ir devis Parlamentam jaunas pilnvaras. Šī situācija nozīmē papildu administratīvo darbu, kura veikšanai deputātiem vajadzīgi kvalificēti darbinieki — padomnieki. Šī jaunā situācija rada divas problēmas: palielinātas izmaksas sakarā ar to, ka vajag vairāk asistentu, un papildu telpas, kas viņiem vajadzīgas, lai pildītu savus pienākumus labos darba apstākļos. Šī situācija rada palielinātas izmaksas.

To grūti skaidrot šajā krīzes laikā, bet, ja Parlamenta darbam jābūt teicamam, tam vajadzīgi finanšu un cilvēku resursi.

Ziņojums: Bernhard Rapkay (A7-0244/2010)

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Parlamenta deputātu pilnvaru neatkarības aizstāvēšana ir Parlamenta kompetence, un šī neatkarība nevar tikt apdraudēta. Šajā gadījumā, kad deputāts tiek apsūdzēts par viltotu grāmatvedību saistībā ar politiskas partijas finansēšanu laikposmā pirms viņa ievēlēšanas Eiropas Parlamentā, tas neattiecas uz viņa kā šī Parlamenta deputāta darbībām. Tāpēc šajā gadījumā mums būs jāturpina viņa imunitātes atcelšana. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) ES atturējos no balsojuma par deputāta Viktor Uspaskich imunitāti, tāpēc ka neuzskatu imunitāti par "maiņas naudu". Imunitāte vai nu ir, vai nu tās nav! Imunitāte dod iespēju deputātam strādāt un aizsargāt viņu no iespējama spiediena. Es uzskatu, ka imunitāti var atcelt, tikai atsaucoties uz Eiropas Tiesas lēmumu.

Es neesmu pārliecināts, ka Lietuvas tiesa izturējās taisnīgi, tāpēc ka Lietuvas Republikas valdība un Lietuvas prezidents vairākkārt paziņoja par korupcijas augsto līmeni Lietuvā. Kur ir garantija, ka lēmums ir pieņemts objektīvi? Ja mēs šodien nolemjam atcelt Viktor Uspaskich imunitāti, tad ir nepieciešams imunitātes jēdzienu izņemt no Eiropas Parlamenta Reglamenta.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret Uspaskich kunga imunitātes atcelšanu, jo, rūpīgāk izpētot dokumentus, ir skaidrs, ka pret Uspaskich kungu vērstajai rīcībai ir politiski motīvi. Kā krievu minoritātes pārstāvim Lietuvā viņam un viņa partijai vairākkārt ir bijis jācieš no valdības publiskajiem uzbrukumiem. Nu viņu apsūdz par to, ka viņš trīs gadus esot nepareizi aprēķinājis partijas finansējumu. Interesanti, ka nekas netiek ierosināts pret kasieri. Turklāt Uspaskich kungs bija partijas koordinators, tāpēc par atbildīgu uzskatāms tikai pirmajā gadā. AINU pilnīgu padara šī jautājuma nepareiza izskatīšana Eiropas Parlamentā, Uspaskich kungam pat liedzot iespēju izteikt savu viedokli vai sniegt paziņojumu Juridiskajā komitejā. Tāpēc šķiet, ka sociālistu referents ir nepārprotami iesaistīts šajā politiskajā procesā. Šis dokuments būtu jānoraida, jo katra lieta ir jāizskata saskaņā ar tiesiskuma kritērijiem, kas šajā gadījumā nav ņemti vērā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis temats darba kārtībā tika iekļauts pēdējā brīdī septembra pirmajā sesijā. Pagājušajā nedēļā Juridiskā komiteja nolēma atcelt V. Uspaskich imunitāti. Mūsu grupa atbalstīja Juridiskās komitejas lēmumu, jo runa ir par politiskas grupas finansējuma viltotu grāmatvedību, nevis par viņa paustajiem viedokļiem vai balsojumiem, kuros viņš piedalījies, veicot Eiropas Parlamenta deputāta pienākumus. Mēs šādu nostāju paudām šodien plenārsēdē, balsojot par šo ziņojumu.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Rapkay kunga ziņojums ir prettiesisks. Eiropas Parlaments man ir liedzis tiesības aizstāvēties. Es referenta rīcībā nodevu svarīgus pierādījumus par politisko vajāšanu, bet viņš tīšuprāt tos neuzrādīja citiem Juridiskās komitejas locekļiem.

Man neļāva piekļūt lēmuma projektam vai to komentēt komitejas sanāksmē. Man neļāva runāt par to, ka Krievijā es oficiāli esmu atzīts par politiskās vajāšanas upuri, vai izteikt komentārus par līdzīgiem gadījumiem Eiropas Parlamentā. Lēmuma projektā referents ir norādījis nepareizu Lietuvas Konstitūcijas redakciju un interpretāciju — Seima (Lietuvas

parlamenta) deputātiem ir imunitāte arī attiecībā uz darbībām, kas veiktas pirms vēlēšanām. Man sanāksmē neļāva runāt arī par šo tematu.

Turklāt Eiropas Parlaments ir pārkāpis savas obligātās precedentu tiesības. ES vēsturē vēl nekad imunitāte nav atcelta tā, kā tas ir noticis manā gadījumā: pirmkārt, man ir oficiāls politiskās vajāšanas upura statuss, otrkārt, Seims ir atzinis, ka Valsts drošības departaments, kurš sāka šo uzbrukumu, ir politizēts; viens no departamenta vadītājiem liecināja, ka Seima spīkers deva rīkojumu uzbrukt; treškārt, vajātāji man liedz tikt ar vēlētajiem — doties uz citu pilsētu Lietuvā, bet vēlēšanu laikā viņi man ļauj doties atvaļinājumā, apmeklēt sporta pasākumus un reliģiski nozīmīgas vietas. Ceturtkārt, ņemot vērā precedentus *Herkotz*, *Blumenfeld*, *Venelzi*, *Amadei*, *Gaibisso*, un *Marchiani* lietās, politiskās partijas vadītāju nevar saukt pie atbildības par grāmatvedību.

Es vērsīšos Eiropas Kopienų Tiesā saistībā ar šo pretrunāko lēmumu, un tas tiks atcelts.

Ieteikums: Salvatore Iacolino (A7-0209/2010)

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, tieši šajā sarežģītajā vēstures posmā globalizācija ir manāma visās ikdienas dzīves jomās, un diemžēl tas attiecas arī uz noziedzību. Kā ziņojumā prasmīgi izskaidrots, statistika par krimināltiesisko sadarbību starp atsevišķām dalībvalstīm un Japānu liecina, ka Eiropas un Japānas iestādēm ir jāsadarbojas pat tad, ja nav tiesiska regulējuma.

Šajā sakarā es uzskatīju par savu pienākumu balsot par šo ziņojumu, un es izmantoju šo iespēju pateikties *Iacolino* kungam par viņa lieliski paveikto darbu.

Mara Bizzotto (EFD), rakstiski. – (IT) Starptautiskā sadarbība krimināllietās mūsdienās ir mērķis, uz ko ES vajadzētu tiekties ar vislielāko apņēmību. Pašreizējais starptautiski organizētās noziedzības apmēra pieaugums mudina valstis, kā arī valstu un starptautiskās organizācijas noslēgt nolīgumus, kas uzlabotu birokrātisko un administratīvo formalitāšu kārtošānu un atvieglotu noziegumu izmeklēšanu un apsūdzības procedūras. Nolīgums starp Eiropu un Japānu, par kuru esam aicināti balsot, sniedz pietiekamas garantijas attiecībā uz tiesiskuma un indivīda tiesību ievērošanu. Svarīgākais ir tas, ka šī ir vēsturiska iespēja, jo tā pirmo reizi juridiski sankcionē divu pušu vēlmi veicināt sadarbību krimināllietās un noziedzības apkarošanā. Tāpēc es balsoju par *S. Iacolino* ziņojumu.

Carlos Coelho (PPE), rakstiski. – (PT) Šī nolīguma mērķis ir izveidot efektīvāku sadarbību attiecībā uz savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās starp ES dalībvalstīm un Japānu. Manuprāt, parakstīt šo nolīgumu ir svarīgi ne tikai tāpēc, ka tas ļauj noteikt skaidru un saskaņotu tiesisko regulējumu šīs sadarbības reglamentēšanai, bet arī tāpēc, ka līdz šim šajā jomā nav bijuši divpusēji nolīgumi starp dalībvalstīm un Japānu. Globalizācijas radītās problēmas rada arvien lielāku vajadzību pēc pārnacionāliem reaģēšanas pasākumiem: noziedzības apkarošana ir skaidrs apliecinājums tam, ka būtiska nozīme ir vairāku starptautiskās kopienas valstu sadarbībai un palīdzībai.

Saskaņā ar šo nolīgumu var iesniegt formālu prasību vai vienkārši rast iemeslu spontānai informācijas apmaiņai, piemēram, saistībā ar liecībām un paziņojumiem, arhīvu ierakstiem, banku izdrukām vai ar personu atrašanās vietas konstatēšanu un viņu identificēšanu. Valsts, kurai to pieprasa, vienmēr ir tiesīga noraidīt šādu prasību, pamatojoties uz kādu no ierastajiem atteikšanas iemesliem, bet iesaistītajām valstīm ir savā starpā jāapsprīžas, pirms tās noraida prasību.

Tāpēc es atbalstu šo nolīgumu, kas uzlabos tiesisko palīdzību, vienlaikus nodrošinot pienācīgu garantiju līmeni.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Organizētā noziedzība jau sen ir izplatījusies ārpus atsevišķu valstu robežām, un nu tā ir skārusi daudzas pasaules vietas. Šī situācija, kas mūsdienās ir kļuvusi par realitāti, prasa saskaņotu un vienotu reakciju no starptautiskajām organizācijām, valstīm un tautām, kuras ir cietušas no noziedzīgiem nodarījumiem. Nolīgums starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās ir vēl viens solis šajā virzienā. Valstīm saskaņā ar tiesiskuma principu ir pienākums nodrošināt, lai noziedznieki neizmantotu robežas, kas valstis atdala no starptautisko tiesību viedokļa, kā veidu, lai izvairītos no tiesas un notiesāšanas, liedzot saviem upuriem taisnīgu atlīdzību.

Jo efektīvāka būs atsevišķu valstu policijas un tiesu iestāžu darbība, jo lielāku labumu visiem dos informācijas apmaiņa un paraugpraksi piemērošana, un mēs visi gūsim labumu no savstarpējās tiesiskās palīdzības. Es ceru, ka tas izdosies.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) 2009. gada februārī Padome deva atļauju uzsākt sarunas, lai radītu Nolīgumu starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisku palīdzību krimināllietās. Ar 2009. gada 30. novembra lēmumu, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību 24. un 38. pantu, Padome akceptēja šā nolīguma parakstīšanu. Pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā Parlaments tika lūgts pieņemt Padomes lēmumu, kā paredzēts Līguma par Eiropas Savienības darbību 218. pantā.

Nolīgums ir veidots pēc citu tiesiskās sadarbības nolīgumu parauga, kuri noslēgti iepriekš un attiecas īpaši uz sadarbību izmeklēšanas vai pierādījumu iegūšanas veikšanā, kā arī citās darbībās, piemēram, tādās kā paziņojumu nodošana attiecīgajā valstī. Nolīguma vissvarīgākie noteikumi ietver apliecinājuma vai deklarāciju pieņemšanu, kas dod iespēju veikt uzklaušīšanu video konferences veidā; ierakstu, dokumentu vai banku izrakstu iegūšanu un pat personu atrašanās vietas konstatēšanu vai identitātes noteikšanu, vai pieprasījuma valsts tiesu iestāžu vai tās vietējo iestāžu rīcībā esošu tiesību un administratīvo lietu uzrādīšanu.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Regulējums tiesiskajā sadarbībā krimināllietās, lai atvieglotu izmeklēšanu un efektīvi apkarotu pārrobežu noziedzību — šie ir mērķi, ko nosaka starptautiskie nolīgumi par savstarpēju tiesisko palīdzību, šajā gadījumā — nolīgums starp Eiropas Savienību un Japānu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās. Ir viegli iedomāties, ar kādām grūtībām saskaras izmeklētājs (tiesu, policijas vai muitas iestādes), ievācot pierādījumus trešā valstī, un mūsdienās globalizācija un pārrobežu noziedzība nozīmē to, ka liela nozīme krimināllietās ir Eiropas Savienības un trešo valstu sadarbībai, tiesiskajam regulējumam un darbību mijiedarbībai. Šī nolīguma pievienotā vērtība ir acīmredzama: izmeklēšanu veikšana, pierādījumu iegūšana, liecību ievākšana, bankas izdruku iegūšana, kā arī personu identificēšana vai to atrašanās vietas noteikšana ir tās jomas, kurās turpmāk ir plānota formāli noteikta sadarbība starp Eiropas Savienību un Japānu, lai uzlabotu efektivitāti un darbību veikšanas ātrumu. Tāpēc Parlaments labprāt apstiprināja šī starptautiskā nolīguma noslēgšanu, un es to vērtēju ļoti atzinīgi.

Clemente Mastella (PPE), rakstiski. – (IT) Vispirms es gribētu apsveikt *Iacolino* kungu ar izcili paveikto darbu.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka daudzās atsevišķu dalībvalstu un Japānas tiesiskās sadarbības procedūras krimināllietās pēdējos gados liecina par vajadzību ieviest vienotu tiesiskās un likumdošanas sistēmu, vēl jo vairāk, ņemot vērā ES dalībvalstu un Japānas divpusējo nolīgumu neizprotamo trūkumu.

Šis nolīgums ir izstrādāts pēc citu iepriekš noslēgtu nolīgumu par tiesisko sadarbību parauga un īpaši attiecas uz sadarbību izmeklēšanu veikšanā vai pierādījumu iegūšanā, kā arī uz citām darbībām, piemēram, paziņošanu pieprasītajā valstī. Nolīgumā ietvertie noteikumi ir izstrādāti tā, lai nodrošinātu pēc iespējas efektīvāku tiesisko palīdzību, ar ko var atrisināt iespējamās ikdienišķās problēmas, vienlaikus garantējot pienācīgus drošības pasākumus.

Attiecībā uz atteikuma iemesliem es gribētu atzīmēt tā noteikuma nozīmi, kas aizsargā dalībvalstis no nolīguma iespējamās izmantošanas tiesvedības gadījumos, kad par izvirzīto apsūdzību var piespriest nāvessodu. Tas viss ir saskaņā ar Eiropas Savienības bieži pausto nostāju, pieprasot nāvessoda atcelšanu vai vismaz nāvessoda moratorija noteikšanu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Mūsdienām raksturīgā globalizācija tagad notiek ne vien ekonomikas jomā, bet izplešas arī citās jomās, tostarp noziedzībā. Tieši tāpēc tiesu iestāžu starpvalstu sadarbība krimināllietās vienmēr ir darba kārtībā. Japānas gadījumā, neskatoties uz tiesiska pamatregulējuma trūkumu, Eiropas un Japānas tiesībsargājošās iestādes ir savstarpēji sadarbojušās. Tāpēc ir ļoti svarīgi uzsākt sarunas par nolīguma radīšanu jautājumā par savstarpēju tiesisku atbalstu krimināllietās starp Eiropas Savienību un Japānu. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Es vēlētos pateikties *Iacolino* kungam par lielisko darbu, ko viņš ir ieguldījis šajā ziņojumā. Ziņojuma tiesiskais un procesuālais pamats ir teicams, un tas ir izšķirošs solis uz priekšu tiesiskajā sadarbībā — ne tikai ar Japānu —, un es ceru, ka to izmantos kā paraugu nākamajiem ziņojumiem par sadarbību ar citām trešām valstīm.

Eiropas iedzīvotāji bieži atklāj, ka, būdami ārzemēs, viņi veic noziegumus, dažreiz neapzinoties, ka pārkāpj savas mītnes zemes tiesību aktus. Katrā gadījumā ir būtiski viņiem garantēt juridisku un tiesisku atbalstu, sākot ar tulkošanu, iespēju izteikties savā dzimtajā valodā un saņemt palīdzību un atbalstu dzimtajā valodā. Mums skaidri jāņem vērā zināmas grūtības attiecībā uz dažādām tiesiskām sistēmām, bet es uzskatu, ka noteiktas garantijas ir jāievēro un jārespektē visos gadījumos.

Aldo Patriciello (PPE), *rakstiski. – (IT)* Pašreizējam laikam ir raksturīga globalizācija, kas izpaužas visās ikdienas dzīves jomās, arī noziedzībā.

Statistikas dati par savstarpējas tiesiskās palīdzības procedūrām, ko atsevišķas dalībvalstis un Japāna ir piemērojušas krimināllietās, liecina, ka, neraugoties uz normatīvā regulējuma trūkumu, Eiropas un Japānas tiesu iestādēm ir savstarpēji jāsadarbojas.

Ņemot vērā, ka Eiropas Savienības dalībvalstu un Japānas divpusēju nolīgumu nav, un apzinoties saskaņota un atbilstīga normatīvā regulējuma priekšrocības, Padome 2009. gada februārī atļāva sākt sarunas, kuru mērķis ir noslēgt Eiropas Savienības un Japānas nolīgumu par savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās.

Nobeigumā jāatzīst, ka šajā nolīgumā paredzētās aizsardzības normas šķiet stingrākas par tām, kas tiek garantētas ar līdzīgiem nolīgumiem, tostarp nesen parakstītajiem. Ņemot vērā minētos argumentus, nav īpašu iebildumu pret šā nolīguma pieņemšanu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ir vēl viens būtisks solis uz priekšu, nosakot plaša mēroga tiesisko sadarbību ar trešām valstīm.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Ir pareizi sekmēt sadarbību starp Eiropas Savienību un valstīm, kas nav ES, lai apkarotu noziedzību, jo globalizācija paplašina nacionālos noziedzības tīklus; atliek vien iedomāties mafiju vai triādes.

Šo nolīgumu stiprināšana un noslēgšana ar valstīm, kurās ir augsts noziedzības līmenis, arī varētu samazināt noziedzības izplatīšanos Eiropas Savienībā. Tāpēc mēs balsojam „par”.

Rui Tavares (GUE/NGL), *rakstiski*. – (FR) Saskaņā ar Starptautiskās Cilvēktiesību federācijas (FIDH) 2008. gada ziņojumu „Japāna joprojām noziedzniekus soda ar nāvi vai uz gadu desmitiem tos ieslogo cietumos, kuros izplatīta slepenība un nošķirtība”. Pēdējos gados, īpaši 2008. gadā, ir palielinājies izpildīto nāvessodu skaits. Kopš 1986. gada nav notikusi neviena atkārtota tādas lietas izskatīšana, kurā piespriests nāvessods. Nolīgums, ko ES grasās noslēgt, neparedz izdošanas procedūras.

Tomēr tas ļauj iegūt dažādus pierādījumus, kas izmantoti soda piespriešanā. Tas ietver arī personas īslaicīgu pārvietošanu, lai veiktu nopratināšanu. 11. pantā noteikts, ka konkrētos apstākļos tiesisko palīdzību nevar atteikt, bet tas neaizliedz nāvessoda izpildi, ja apsūdzētajam piespriež nāvessodu.

Es atbalstu tiesisko sadarbību krimināllietās, ja tiek ievērotas tiesības aizstāvēties, procedurālās garantijas un cilvēktiesības. Saistībā ar Japānu situācija ir, maigi izsakoties, mulsinoša. Tāpēc es nevaru balsot par šo jauno nolīgumu.

Iva Zanichchi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par *Iacolino* kunga iesniegto tekstu, jo tas attiecas uz ļoti svarīgu tiesiskās sadarbības nolīgumu un ir vērā ņemams panākums starptautiskās tiesību sistēmas modernizēšanā, kuras mērķis ir apkarot organizēto noziedzību.

Eiropas un Japānas iestādes bieži ir spiestas sadarboties organizētās noziedzības apkarošanā, un šis starptautiskais nolīgums, bez šaubām, garantē saskaņotas tiesību sistēmas izstrādi saistībā ar ES un Japānas savstarpēju tiesisko palīdzību krimināllietās.

Es gribētu norādīt, ka nolīgumā starp Eiropas Savienību un Japānu paredzētās aizsardzības normas ir stingrākas par tām, kas tiek garantētas ar līdzīgiem nolīgumiem tiesu iestāžu sadarbības jomā.

Ziņojums: Kurt Lechner (A7-0218/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu. Uzņēmumu reģistru sasaiste ir piemērots pasākums, lai veicinātu turpmāku ekonomikas telpas integrāciju Eiropas Savienībā un nostiprinātu juridisko noteiktību attiecībā uz uzņēmumiem un patērētājiem. Komercreģistrus parasti pārvalda valsts un reģionālā līmenī. Sakarā ar to, ka pieaug pārrobežu ekonomiskā darbība, juridiskās noteiktības un pārredzamības apsvērumu dēļ rodas vajadzība pēc labākas uzņēmumu reģistru sasaistes; turklāt ir jāekonomē arī izmaksas un laiks.

Pašreizējās finanšu krīzes sākums vēlreiz apliecināja visu finanšu tirgu pārredzamības nozīmi. Ņemot vērā finansiālā stāvokļa atveseļošanas pasākumus un palielinot iespējas izmantot jaunāko apstiprināto informāciju par uzņēmumiem, būtu iespējams palīdzēt atjaunot uzticību visiem Eiropas tirgiem.

Šajā sakarā uzņēmumu reģistri ir ļoti svarīgi; tajos tiek reģistrēta, pētīta un glabāta tāda informācija par uzņēmumu kā uzņēmuma juridiskā forma, juridiskā adrese, kapitāls un juridiskie pārstāvji, un šī informācija ir publiski pieejama. Tāpēc tiks izstrādāti nosacījumi kreditoriem, sadarbības partneriem un patērētājiem, lai iegūtu formālu un ticamu informāciju par uzņēmumu pārrobežu kontekstā un nodrošinātu vajadzīgo pārredzamību un juridisko noteiktību visos ES tirgos.

António Fernando Correia De Campos (S&D), rakstiski. – (PT) Uzņēmējdarbības reģistru sadarbība ir svarīga, ņemot vērā to, ka pašreizējā sadrumstalotība ne tikai rada zaudējumus uzņēmējiem, bet arī mazina patērētāju uzticēšanos. Īpaši svarīgas ir problēmas, ko šāda sadrumstalotība rada MVU, kas veido Eiropas ekonomikas mugurkaulu, rada darbavietas, veicina ekonomisko izaugsmi un sociālo kohēziju ES, kā arī pārrobežu sakarus; tas ES vienotajam tirgum rada acīmredzamas problēmas.

Es pilnībā piekrītu, ka ir jāizveido vienots piekļuves punkts informācijai, kurai jābūt pieejamai visās ES valodās un laikus publicētai, lai nodrošinātu piekļuvi ļoti kvalitatīvai, uzticamai un regulāri atjauninātai informācijai par ES uzņēmējdarbības reģistriem.

Patlaban, kad tiek pieņemti tālejoši pasākumi izkļūšanai no krīzes, šis instruments var būt pievienotā vērtība, ar ko palielināt 500 miljonu Eiropas iedzīvotāju uzticību vienotajam tirgum un uzlabot pārrobežu tirdzniecības sakarus. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu, par kuru šodien balsojām sēžu zālē.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Runājot par iekšējo tirgu, mums jāsaprot, ka tas veicina pārrobežu tirdzniecību. Tā ir vēlama un atbalstāma, bet līdz ar to sabiedrībai ir jāsniedz oficiāla un droša informācija par uzņēmumiem, kas veic komercdarbību ES. Dažādos uzņēmējdarbības reģistros iekļauto datu neatbilstība nozīmē, ka pastāv arī juridiskā nenoteiktība. No tās labuma nav ne ES uzņēmējiem, ne patērētājiem. Tāpēc ir jāizveido centralizēts Eiropas portāls, kurā standartizēti tiktu iekļauti visu dalībvalstu datu ieraksti.

Tas uzlabos pārredzamību, efektivitāti un juridisko noteiktību, kā arī atjaunos 500 miljonu Eiropas patērētāju uzticību, kas ir būtiski, ja Eiropa vēlas atgūties no krīzes. Visbeidzot, rūpīgi sekojot līdzi Ekonomikas un monetārās komitejas darbam, es gribētu atkārtoti uzsvērt vajadzību pēc jaunas sistēmas vai portāla, lai novērstu papildu administratīvā sloga uzlikšanu Eiropas uzņēmumiem. Šai sistēmai vajadzētu atvieglot visu tirgus dalībnieku dzīvi, nevis būt kārtējam pārvaramajam birokrātiskajam šķērslim.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Pārrobežu ekonomikas darbību pieaugums pieprasa uzņēmumu reģistru sadarbību tiesiskās noteiktības un pārredzamības nolūkos. Tā samazinātu arī izmaksas un palielinātu efektivitāti. Uzņēmumu reģistru sadarbība ir piemērots veids, kā turpmāk veicināt ekonomikas jomas integrāciju Eiropas Savienībā un tiesiskās noteiktības uzlabošanu uzņēmumiem un patērētājiem.

Reģistri tiek administrēti valsts un reģiona līmenī, un tie uzglabā tikai informāciju par uzņēmumiem, kas ir reģistrēti teritorijā — valstī vai reģionā —, par kuru tie ir atbildīgi. Pašlaik jau darbojas dažādi mehānismi, kas savieno uzņēmumu reģistrus: Eiropas uzņēmumu reģistra (EUR) iniciatīva un Uzņēmumu reģistru savstarpējās izmantojamības (URSI) projekts. EUR un URSI ir brīvprātīgi, un URSI ir vienīgais pētniecības projekts. Vienotas piekļuves punkts informācijai par uzņēmējdarbību attiecībā uz visiem Eiropas uzņēmumiem taupītu laiku un izmaksas. Tāpēc visu dalībvalstu piedalīšanās būtu jāuzskata par obligātu.

Edvard Kožušník (ECR), rakstiski. – (CS) Es atbalstu Eiropas Komisijas iniciatīvu par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību. Manuprāt, informācijas apmaiņa pārrobežu līmenī ir veids, kādā ne tikai atdzīvināt iekšējā tirgus darbību, bet jo īpaši veicināt uzticību tirgum un stiprināt juridisko noteiktību visām pusēm, kas darbojas iekšējā tirgū. Mēs nedrīkstam aizmirst ievērojamo ietekmi, ko radītu administratīvā sloga samazināšana uzņēmumiem. Saskaņā ar *Edmund Stoiber* vadītās administratīvā sloga samazināšanas grupas sniegto informāciju, iespēja elektroniski piekļūt pārrobežu uzņēmējdarbības informācijai uzņēmumiem ļautu samazināt administratīvās izmaksas līdz EUR 160 miljoniem gadā.

Es tomēr vēlos mudināt Komisiju šī plāna ieviešanas laikā vairāk uzmanības pievērst kopējā risinājuma savietojamībai un tehniskajai neitralitātei. Mani neiepriecinātu, ja, no vienas puses, EUR 160 miljoni tiktu ietaupīti uz administratīvā sloga rēķina, bet, no otras puses, tikpat liela summa tiktu izdota par tehniskajiem risinājumiem un uzņēmējdarbības reģistru sadarbības plāna ieviešanu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Nav šaubu, ka ekonomikas globalizācija rada vajadzību pēc uzņēmējdarbības reģistru savstarpējas sadarbības. Pašlaik visa informācija par uzņēmumiem tiek administrēta tikai valsts un reģiona līmenī, tādēļ arvien pieaugošais pieprasījums pēc piekļuves informācijai par uzņēmumiem pārrobežu kontekstā liek to paplašināt, attiecinot uz visām dalībvalstīm. Ir ļoti svarīgi savstarpēji savienot uzņēmējdarbības reģistrus, lai izbeigtu ekonomikas zaudējumus un problēmas, kas atsaucas uz visām ieinteresētajām pusēm, neskatoties uz to, vai tie ir paši uzņēmumi, to darbinieki, patērētāji vai plašā sabiedrība. -

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Uzņēmējdarbības jomā it īpaši ir būtiski, lai konkrēti dati būtu publiski pieejami. Šajā sakarā šķiet loģiski pārvaldīt uzņēmējdarbības reģistrus valstu un reģionālā līmenī — no vienas puses, lai nodrošinātu juridisko noteiktību, un, no otras puses, lai ievērotu subsidiaritātes principu —, kā arī lai pārrobežu piekļuvi datiem padarītu iespējamu. Ir jānodrošina sadarbība, jo īpaši pārrobežu uzņēmumiem, kas par tādiem kļuvuši, piemēram, juridiskās adreses maiņas vai apvienošanas dēļ. Administratīvā sadarbība nekādā gadījumā nedrīkst radīt birokrātiskus šķēršļus, un ir jāņem vērā arī problēmas, kas saistītas ar valodu un kvalitāti. Tam visam vajadzētu veicināt Pakalpojumu direktīvas uzlabošanu. Tomēr īpaši attiecībā uz profesionāliem priekšnoteikumiem pārrobežu sadarbība nav pilnībā apmierinoša.

Piemēram, Austrijā ir jāapgūst intensīvs mācību kurss un jānokārto eksāmeni, lai strādātu par tūristu gidu, bet citās valstīs tā nav. Solītās ekvivalentās iespējas un pārbaudes šādu problēmu atrisināšanai ir nepietiekamas. Ņemot vērā augsto arodizglītības līmeni Austrijā, es no balsojuma atturējos.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu.

Uzņēmumu reģistru sasaiste ir piemērots pasākums, lai veicinātu turpmāku ekonomikas telpas integrāciju Eiropas Savienībā un nostiprinātu juridisko noteiktību attiecībā uz uzņēmumiem un patērētājiem. Informāciju, ko gūst no uzņēmumu reģistra, nevar salīdzināt ar informāciju, kas parasti ir pieejama uzņēmējdarbības jomā. Turklāt tās pilnīgums un juridiskā nozīme dažādās dalībvalstīs atšķiras, kas noteikti ir jānorāda lietotājiem, kad tie pasūta datus.

Sakarā ar īpašo situāciju reģistru sasaistei un piekļuvei datiem būtu jānotiek atsevišķā tam paredzētā kontekstā, kas ir vienkārši lietojams un viegli pieejams. Visbeidzot, lai projekts

būtu veiksmīgs, tajā jāpiedalās visām dalībvalstīm, tādēļ tas būtu jānosaka par obligātu, tiklīdz tehniskie standarti būs sasnieguši pietiekamu gatavību.

Evelyn Regner (S&D), *rakstiski.* – (DE) Es balsoju par ziņojumu par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību, jo kā Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas ēnu referente es spēju panākt labu kompromisu ar referentu *Lechner* kungu. Manas galvenās bažas ir šādas...

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – *K. Lechner* ziņojums ir iniciatīvas ziņojums bez pretrunām, kuru mums nebija grūti atbalstīt.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski.* – (IT) Doma par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību, lai ieinteresētās puses varētu tiem piekļūt, ir saskaņā ar tirdzniecības asociāciju izvirzītajām prasībām attiecībā uz pārredzamību.

Globalizācija veicina uzņēmumu pastāvīgu pārvietošanos Eiropas Savienībā un ārpus tās, un ir labi, ja jebkura ieinteresētā puse var brīvi piekļūt šiem reģistriem. Pārāk bieži viltus uzņēmumi ir veikuši krāpnieciskas darbības, izmantojot iespēju, ka tos nevarēs identificēt kā konkrētus uzņēmumus, tāpēc šo iniciatīvu mēs varam uztvert tikai labvēlīgi.

Catherine Soullie (PPE), *rakstiski.* – (FR) Es vēlos apsveikt referentu ar šo ļoti rūpīgi izstrādāto tekstu, ko Parlaments pieņēma ar lielu balsu vairākumu. Kā Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas referente atzinumam par uzņēmējdarbības reģistriem es vēlētos uzsvērt šī ziņojuma nozīmi. Dati par tirdzniecību Eiropas Savienībā ir izšķiroši mūsu vienotā tirgus labvēlīgai attīstībai un izaugsmei, un es ar nepacietību gaidu Komisijas likumdošanas priekšlikumus šajā jomā.

Visu dalībvalstu obligāta dalība kopējā uzņēmējdarbības reģistrā dotu labumu visai ES. Tomēr tas ir iespējams tikai tad, ja mūsu uzņēmumiem netiek uzlikta papildu administratīvā nasta un ja personīgie dati netiek izpausti, tā saglabājot konfidencialitāti.

Angelika Werthmann (NI), *rakstiski.* – (DE) Es balsoju par šo ziņojumu, jo esmu pārliecināta, ka uzņēmējdarbības reģistru sadarbība var palīdzēt uzlabot juridisku un uzņēmējdarbības procesu pārredzamību. Šī projekta vispārējais mērķis ir atvieglot tirgus dalībnieku piekļuvi informācijai. Ar to bija domāts ikvienam ļaut uzzināt, kas patiesībā ir konkrētais uzņēmums, neskatoties uz tā juridisko formu. Šī sadarbība attiecīgi būtu veicināma arī patērētāju interesēs un kreditoru aizsardzībai.

Iva Zanicchi (PPE), *rakstiski.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par *Lechner* kunga ziņojumu par uzņēmējdarbības reģistru sadarbību, jo ir laba doma apsvērt obligātu visu Eiropas valstu uzņēmējdarbības reģistru apvienošanu, lai novērstu pašreizējos šķēršļus uzņēmumu mobilitātei Eiropas Savienībā.

Vienota Eiropas portāla — likumīga un 27 ES dalībvalstīs pieejama portāla, kas ļauj visiem iedzīvotājiem piekļūt informācijai par Eiropas uzņēmumiem — ieviešana, paverot ceļu uz uzņēmējdarbības reģistriem, noteikti ir labs veids, kādā uzlabot uzņēmumu attīstību Eiropas Savienībā.

Ziņojums: Elisabeth Schroedter (A7-0234/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), *rakstiski.* – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka jaunā ilgtspējīgā ekonomika ir jāpamato uz prasmīga darbaspēka nodarbinātības pieejamību, kas veicina jauninājumus tajās nozarēs, kuras nākotnē nodrošinās Eiropai stratēģiskas priekšrocības, jo īpaši tas attiecas uz enerģētiku un pētniecību. Jo lielāka būs šo zināšanu

jomu vērtība, jo lielākas būs to piedāvātās pārceļšanas iespējas; un veids, kā tās var izmantot gan perifērajos, gan centrālajos Eiropas reģionos, sniedz milzīgu potenciālu attiecībā uz jaunajām tehnoloģijām un to spēju pielāgoties jaunajai situācijai vides un cilvēku jomā.

Izšķiroši svarīgi būs ieguldījumi tajās nozarēs, kuras veicina klimata pārmaiņu ietekmes novēršanu un mazināšanu. Šajā saistībā būtiska loma būs jūras reģioniem, kā arī alternatīviem enerģijas ražošanas veidiem, izmantojot katra Eiropas reģiona dabas resursus.

Ar jauninājumiem vides jomā saistītās zināšanas ir mūsu ekonomikas nākotne, jo ļoti liela uzmanība jāpievērš šo zināšanu izmantošanai jaunā ekonomiskā pielietojumā. Proti, zināšanas var radīt pievienoto vērtību, taču nodarbinātību tās var radīt tikai tad, ja ir panākta sinerģija starp pētniecības centriem, ražošanu un izplatīšanu, nodrošinot nodarbinātību visdažādākajās jomās no pētniecības līdz pakalpojumiem un tirdzniecībai.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Pašreizējai darbavietu nedrošībai darba tirgū ir liela ietekme uz Eiropas Savienības jauniešu stāvokli nodarbinātības jomā. Es atzinīgi vērtēju to, ka šajā ziņojumā ir uzsvērtā piekļuve darba tirgum, jauniešu nodarbinātības iespēju uzlabošana un apmācības programmu uzlabošana šajā saistībā.

Jauniešiem ir jāspēj gūt labumu no darba tirgus, un es īpaši atzinīgi vērtēju uzlabojumus attiecībās starp mācību centriem, universitātēm un uzņēmējdarbības sektoru. Šīs attiecības palīdzēs jauniešiem pirmo reizi iesaistīties darba tirgū un radīs iespēju strādāt absolventiem un kvalificētiem jauniešiem.

Otrkārt, es atbalstu to, kas ziņojumā teikts par vairāklīmeņu koordinācijas izveidi starp Eiropas, valstu un reģionu finansēšanas sistēmām.

Taču es neatbalstu ziņojumā ietvertos nosacījumus par pāreju no tiešā atbalsta mehānismiem uz lauku attīstību un ekoloģiski ilgtspējīgas lauksaimniecības attīstību, jo tiešie mehānismi ir labākais veids, kā nodrošināt atbalstu lauksaimnieku ienākumiem.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Lai Eiropas Savienībā panāktu ilgtspējīgu ekonomiku, jānodrošina līdzsvarota ekonomiskā un sociālā attīstība. Ir svarīgi panākt mazāku ekonomikas atkarību no resursu un enerģijas patēriņa, samazināt klimatam kaitīgās emisijas un tādējādi veikt darbības pret globālo sasilšanu. Mums ir arī jāizmanto potenciāls zaļu darbavietu radīšanai pakalpojumu un sociālās ekonomikas nozarēs. Lai to panāktu, Komisijai ir jāizstrādā stratēģija zaļo darbavietu izveidei, un pēc tam reģionālajām iestādēm ir jāpieņem reģionālās attīstības stratēģijas. Šo stratēģiju īstenošana būtu jāfinansē no Eiropas Savienības, valstu un reģionālo fondu līdzekļiem, kuru sadale ir rūpīgi jākoordinē. Atbalstu varētu izmantot, lai veiktu pētniecību un attīstību, pielāgotu jauninājumus un radītu jaunas tehnoloģijas, piemēram, atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jomā.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Finanšu krīzes dēļ Eiropa un daudzi pasaules reģioni joprojām grimst stagnācijā, nejaudājot politiķiem, kā to varētu atrisināt. Vēl jo vairāk, daudziem šķiet, ka vienkārši pietiks pārļaut vētru, lai atgrieztos tajā situācijā, kāda bija pirms 2008. gada septembra.

Es nepiekrītu šim viedoklim. Ja mēs savās diskusijās neiekļausim vidi, tie paši cēloņi radīs tādas pašas sekas. Vide ir iespēja izveidot jaunu attīstības modeli. Jauno darbavietu potenciāls būs ievērojams, ja mēs nodrošināsim sev līdzekļus ilgtspējīgas ekonomikas radīšanai.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstu šo ziņojumu, jo tajā ir veicināta ilgtspējīgu darbavietu radīšana, citiem vārdiem sakot, tāda darbavietu izveide, kurā ir ņemtas vērā pašreizējās paaudzes vajadzības tādā veidā, kas neapdraud nākamo paaudžu iespējas. Tajā arī uzsvērts, ka šīm darbavietām jārada sociālā labklājība, tātad tām jākalpo cilvēkam un dabai. Jaunas ilgtspējīgas ekonomikas mērķim vajadzētu būt kopējai ekoloģiskajai un sociālajai ilgtspējai, radot ilgtermiņa perspektīvas konkurētspējas palielināšanai, sociālajai labklājībai un labākai vides aizsardzībai. Darbavietas kvalitātes jautājums ir īpaši atbilstīgs arī nedrošu darba līgumu pieauguma dēļ, tāpēc ar šo ziņojumu tiek veicināta arī labu darbavietu radīšana.

Šīm darbavietām jānodrošina stabils un sociāli orientēts darbs, īpašu uzmanību pievēršot prasībām attiecībā uz darbinieku veselību un drošību, pienācīgu darbu un prasmēm. Tāpēc es aicinu dalībvalstis ne tikai izveidot darbavietas augstākajā apmācības līmenī, bet arī uzlabot darbavietu stāvokli vidējā un zemākā apmācības līmenī, radot labus darba apstākļus. Es arī atbalstu iniciatīvu pielāgot mūžizglītības stratēģijas gados vecāku darba ņēmēju prasībām, lai nodrošinātu augstu līdzdalības līmeni arī to darba ņēmēju vidū, kuru vecums pārsniedz 55 gadus.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) ES kohēzijas politikai ir būtiska nozīme ilgtspējīgas ekonomikas darbavietu radīšanā, jo tā palīdz novērst reģionālās atšķirības un sekmē ekonomikas attīstību. Raugoties no šī viedokļa, Eiropas struktūrfondi ir vairāk jāizmanto reģionālā un vietējā līmenī, lai uzņemtos iniciatīvu radīt jaunas, ilgtspējīgas un nezūdošas darbavietas. Eiropas Reģionālās attīstības fonds (ERAF) palīdz izveidot reģionālas kopas, apvienojot vietējā līmeņa pētniecību, inovācijas un infrastruktūru jauno tehnoloģiju kontekstā.

Reģionālās un vietējās iestādes atrodas visizdevīgākajā vietā, un tām ir vislielākās iespējas radīt šo kopu izaugsmei vajadzīgos apstākļus. Šīs kopas var būt izšķirošs stimuls vietējās ekonomikas attīstībai, un tās var radīt jaunas darbavietas reģionos. Maziem un vidējiem uzņēmumiem arī ir svarīga loma inovāciju veicināšanai Eiropā. Tie ir jānodrošina izmantot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus, lai sekmētu uzņēmējdarbības nostādnes un prasmes.

Tomēr ES, valstu un reģionālo finansēšanas sistēmu saskaņotības trūkums ir šķērslis šo mērķu sasniegšanai. Tāpēc ir vajadzīga labāka daudzlīmeņu saskaņotība, lai panāktu lielāku sinerģiju starp dažādām kopējām politikām.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo atzīstu „zaļu darbavietu” radīšanas nozīmi ekonomikai, kuras mērķis ir ilgtspēja. „Zaļai darbavietai” ir jābūt tādai, kas dod ieguldījumu, taupot enerģiju un dabas resursus, izmantojot atjaunojamo enerģiju, saglabājot ekosistēmas un samazinot ietekmi, ko rada atkritumu ražošana un gaisa piesārņošana. Faktiski vides saglabāšanas pozitīvais blakus efekts ir ievērojams un attīstāms. Tajā pašā laikā ir jāgarantē atbilstīgi darba apstākļi kopā ar cilvēku profesionālu izglītību un apmācību.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir izteikta kritika attiecībā uz stratēģiju „ES 2020”, kurā nav paredzēts nekas, lai risinātu bezdarba un sociālās kohēzijas problēmas, un arī tāpēc, ka tajā ietverta prasība veikt izmaiņas Reģionālās attīstības fondā un Eiropas Sociālajā fondā, lai šie fondi reāli veicinātu nodarbinātību un vienlīdzīgu sociālo integrāciju. Ziņojuma mērķis ir arī sākt debātes par konkrētiem pasākumiem un pieņemt šos pasākumus, lai radītu kvalitatīvas darbavietas, kurās ir garantēta pilna darba samaksa un sociālā apdrošināšana, tādējādi veicinot videi draudzīgu un sociāli ilgtspējīgu izaugsmi.

Šajā saistībā ziņojumā ir atbalstīta valsts sektora ievērojamā loma, veicinot tā ilgtspējīgu attīstību ar tādiem sabiedriskajiem pakalpojumiem un infrastruktūru, kas atbilst vides un sociālajiem standartiem. Ziņojumā ir atbalstīta jauna rūpniecības, izglītības un prasmju politika, kas radīs dzīvotspējīgu ekonomiku, veicinot dzimumu līdztiesību un darba ņēmēju pārstāvju lielo nozīmi.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo ziņojumu, kas nosaka, ka, optimizējot darba potenciālu, īpaša uzmanība jāvelta cilvēka cienīgam darbam un darba ņēmēju veselībai un drošībai. Lai sagatavotos pārmaiņām un izvairītos no bezdarba, ir būtiski veicināt sociālo dialogu un kolektīvus līgumus (kuru jaunajās nozarēs bieži nav) kopā ar sociālās drošības stiprināšanu, ienākuma atbalsta sistēmām un apsteidzošas nozares apmācību iniciatīvām, dzimumu līdztiesību un sociāli iekļaujošu darba tirgu. Ziņojumā izmantota Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) „zaļo darbavietu” definīcija, kurai atbilstoši visas darbavietas, kas veicina ilgtspējīgu attīstību, ir „zaļas darbavietas”. Lai nodrošinātu sociāli taisnīgu pāreju, darba ņēmējiem jāveic līdzdalīgu partnerattiecību uzdevumi šajā procesā. Ziņojums aicina iesaistīties darba ņēmēju pārstāvjus, kas atbild par to, vai darbavieta kļūst „zaļāka” — kā to definējusi SDO —, un padarīt darbavietas, uzņēmumus un rūpniecības nozares ilgtspējīgākas. Lielāka ilgtspēja kā viens no izvirzītajiem mērķiem jāiekļauj dažādu fondu, tostarp struktūrfondu un Kohēzijas fonda, finanšu plānā. Ilgtspējīgu darbavietu radīšanai ir jāatrodas ES darba plāna augšgalā, paredzot progresīvu virzību pretī kvalificētām un videi draudzīgām darbavietām un ieguldījumu tajās.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par Ziņojumu par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai, jo tajā apgalvots, ka zaļo darbavietu izveidi nedrīkst uztvert tikai skaitliski. Ir arī svarīgi zināt, kā nodrošināt labus darba apstākļus un kā sociāli taisnīgi īstenot izmaiņas ceļā uz ilgtspējīgu ekonomiku.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) To parlamentāro komiteju skaits (sešas), kuras bijušas iesaistītas šā ziņojuma sagatavošanā, parāda to, cik tagad svarīgs ir nodarbinātības jautājums, un to, kādā veidā ilgtspējas koncepcija ir kļuvusi par neizbēgamu jēdzienu politiskās debatēs. Ekonomikas ilgtspēja un tās potenciāls darbavietu radīšanai ir problēmas, kas ir kopīgas darba ņēmējiem, uzņēmējiem un politiķiem, tehniskajiem darbiniekiem un smagi slimajiem, vides aktīvistiem un rūpniekiem, kā arī daudziem citiem. Viena no galvenajām problēmām šajā saistībā ir tieši ilgtspējas izmaksas un finansējuma piešķiršanas veids.

Mēs gribētu zināt, cik lielā mērā šī vajadzība, kura ne vienmēr ir pamanāma vai pietiekami iespējama, negatīvi ietekmē tirgu kapacitāti attiecībā uz iniciatīvām un organizāciju vai rada papildu problēmas ekonomikā, ko jau smagi ir skārusi krīze un nenoteiktība. Pašlaik aizvien vairāk vajag, lai ilgtspēja būtu kas vairāk nekā tikai aizbildinājuma apzīmējums un tādējādi kaut kas tāds, ko ir grūti sasniegt. Drīzāk ilgtspējai vajadzētu būt iespējamam iepriekšējam pieņemumam cilvēku rīcības mainīšanai pasaulē, arī ekonomiskā ziņā, lai tā varētu dot labumu visiem, nevis tikai dažiem radikāļiem.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Attīstība ir ilgtspējīga tad, ja pašreizējās paaudzes vajadzību apmierināšana neapdraud nākamo paaudžu vajadzību apmierināšanu. Mums ir vajadzīga tāda pieeja, kurā apvienojas ekonomisko, sociālo un ekoloģisko interešu ievērošana, intensīvāks sociālais dialogs, lielāka sociālā atbildība par uzņēmumiem, kā arī novēršanas un „piesārņotājs maksā” principa pieņemšana. Ir vajadzīga ilgtermiņa domāšana ar konkurētspējas un sociālas, ekonomiskas, teritoriālas un vides kohēzijas galamērķi. Mēs tāpēc iestājamies par investīcijām cilvēku, sociālajā un vides kapitālā, tehnoloģijas inovācijā un jaunos ekoloģiskos pakalpojumos.

Ar šādu apņemšanos mēs piedalāmies klimata pārmaiņu apkarošanā. ES ir apņēmusies samazināt siltumnīcu efektu izraisošo gāzu emisijas vismaz par 20 % līdz 2020. gadam, 20 % no savām enerģijas vajadzībām nosedzot ar atjaunojamiem enerģijas veidiem, un palielināt energoefektivitāti par 20 %. Saskaņā ar Klimata pārmaiņu starpvaldību padomes pētījumu, globālo sasilšanu var ierobežot līdz tikai 2°C, ja industrializētās valstis līdz 2050. gadam samazinās savas siltumnīcu efektu izraisošo gāzu emisijas par 80-90 % no 1990. gada līmeņa. Tāpēc mēs iestājamies par „zaļu darbavietu” radīšanu, kuras dod ieguldījumu ilgtspējīgai izaugsmei, kas pamatojas uz sociālu taisnīgumu un ekoloģisku efektivitāti, kā arī par nodarbinātības veicināšanu lauku rajonos, lai novērstu to pārvēršanos tuksnesī.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šim pašiniciatīvas ziņojumam ir pozitīvi aspekti dažādās jomās un tajā daļēji ir ietverts viedoklis, par kuru es biju atbildīga Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejā, kaut arī tajā nav pienācīgi uzsvērtā vajadzība pievērst lielāku uzmanību katras dalībvalsts īpatnībām. Es uzsvērsu dažus pozitīvos aspektus:

- ziņojumā pausts uzskats, ka jaunajai ilgtspējīgajai ES ekonomikai jānodrošina līdzsvarota ekonomiskā un sociālā attīstība, īpaši uzsverot valsts sektora svarīgo nozīmi;

- ziņojumā ietverts aicinājums īstenot vērienīgu ilgtspējīgu rūpniecības politiku, veltot īpašu uzmanību resursu efektīvai izmantošanai, un uzsvērts, ka videi draudzīgai ekonomikai ir jānodrošina iespējas tādu pienācīgu un labi apmaksātu darbavietu radīšanai, kuras sekmē energoefektivitāti vai arī palielina rūpniecisko diversifikāciju;

- ziņojumā norādīts, ka pāreja uz jaunu ilgtspējīgu ekonomiku ir ļoti sarežģīts process un, lai to īstenotu, īpaša uzmanība ir jāpievērš tiem reģioniem, kurus visvairāk ietekmē deindustrializācija, ieviešot pienācīgu finanšu atbalstu un mehānismus, kā arī integrētus intervences pasākumus, kas ir orientēti uz ilgtspējīgu attīstību un novatoriskāku ekonomiku, kura var radīt pienācīgas, labi apmaksātas, uz tiesībām balstītas darbavietas un samazināt sociālo nevienlīdzību un reģionālo asimetriju, apspriežoties ar sociālajiem partneriem un nodrošinot atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kuri ir īpaši svarīgi.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski . – Ir atbilstīgi, ka mēs par šo ziņojumu balsojam šodien — dienā, kad Skotijas valdība paziņoja, ka Skotijā ir pusceļā, lai 2020. gada mērķi siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai būtu īstenoti. Nesenā ziņojumā ir uzsvērts, ka vēja energoietais atklātā jūrā vien varētu nodrošināt aptuveni 48 000 darbavietu Skotijā, un Skotijas valdība ir apņēmusies uzņemties vadošo lomu ES centienos radīt jaunas darbavietas ilgtspējīgā ekonomikā. Diemžēl valdība Vestminsterā turpina diskriminēt Skotijas enerģijas piegādātājus, piemērojot soda naudas tīkliem, un tādējādi kavē attīstību, kas ir būtiska Eiropas Savienības mērogā. Es balsoju par ziņojumā izteiktajiem aicinājumiem un mudinu Apvienotās Karalistes valdību pievērst tiem uzmanību.

Jarosław Kalinowski (PPE), rakstiski. – (PL) Pašlaik ir redzams, ka it īpaši jaunieši aizvien vairāk ir spiesti slēgt īstermiņa līgumus un strādāt sliktākos darba apstākļos. Tā ir nopietna barjera ceļā uz iedzīvotāju stabilu dzīvi un līdz ar to arī uz ilgtspējīgu ekonomiku. Ekoloģisko tendenču attīstības un rūpniecības jauninājumu uzdevums ir palīdzēt panākt nodarbinātības līmeņa palielināšanu, vienlaikus veicinot vides aizsardzību.

Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja uzskata, ka tās videi draudzīgās tehnoloģijas, ko lauksaimniecībā ievieš kā prasību, veicinās nodarbinātības pieaugumu un lauksaimnieku ieņēmumus. Tā ir interesanta tēze, kas noteikti ir pelnījusi,

lai to apspriestu un veiktu dziļāku analīzi. Ir vērts atbalstīt arī priekšlikumu organizēt informācijas kampaņas nolūkā likt iedzīvotājiem apzināties to, cik svarīga ir ekoloģija.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Enerģijas ilgtspēja ir viens no galvenajiem jautājumiem, ar kuriem Eiropas sabiedrība šodien saskaras, un tai ir arī potenciāls kļūt par vienu no galvenajiem nodarbinātības avotiem nākamajos gados. Es atbalstu šo iniciatīvu, jo tā veicina darbavietu radīšanu un aizsargā darba ņēmēju tiesības.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Ekonomikas krīzei, kura pamazām norimst, būtu jāveicina Eiropas Savienības resursu pārdomātāka un konkurētspējīgāka pārvaldība. To var panākt, tikai īstenojot ilgtspējīgu pieeju uzņēmējdarbībai, kas sniedz daudz papildu atvieglojumu attiecībā uz vidi un mūsu iedzīvotājiem. Ir jārada stabili vispārēji apstākļi, kuros iespējams nodarbinātības potenciāla ES zaļajā ekonomikā uzplaukums, nodrošinot ilgtspējīgu uzņēmējdarbības attīstību. Es balsoju par šo ziņojumu, jo ekonomiskā izaugsme iet roku rokā ar vides aizsardzību un sociālo kohēziju, viena otru savstarpēji papildinot. Jāpanāk ne tikai jaunu, stabilu zaļu darbavietu izveide, bet arī jāveicina uzņēmējdarbības vides un sabiedrības kopumā aktīva līdzdalība šajā jaunajā uzņēmējdarbības veikšanas veidā. Mums ir pilnīgi jāizmanto zaļās ekonomikas potenciāls, vienlaikus sekmējot to, lai Eiropa pasaules acīs būtu progresīvas, ilgtspējīgas un vides jomā apzinīgas ekonomikas savienības paraugs.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Krīzes dēļ ekonomiskā izaugsme un nodarbinātība ir kļuvušas par neatliekamām Eiropas Savienības prioritātēm. Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka ir būtiski veikt mērķtiecīgas darbības, lai palielinātu nodarbinātības līmeni, īstenojot iedzīvotāju aktīvu vecumdienu veicināšanas politiku, kā arī politiku jauniešu, personu ar invaliditāti, likumīgu imigrantu un citu mazāk aizsargāto grupu integrācijai darba tirgū. Papildus šo politiku virzienu īstenošanai, kā arī kvalitatīvai izglītībai un profesionālajai apmācībai ir jāievieš efektīvi stimuli, kas atbalsta mūžizglītību un nodrošina kvalifikācijas uzlabošanas iespējas.

Vēl viens segments, kuru mēs nevaram atstāt bez ievērības, ir gados jauni augstskolu absolventi. Mums jāveicina stipras partnerattiecības starp dalībvalstīm un tiem sociālajiem partneriem, kuri palīdzēs šiem jauniešiem atrast savu pirmo darbavietu vai piedāvās jaunas papildu apmācības iespējas, tostarp mācekļa praksi. Šajā sakarībā dalībvalstīm ir jāmobilizē un pilnā mērā jāizmanto pieejamie Eiropas Savienības līdzekļi, jo īpaši Eiropas Sociālais fonds.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Mums ir vajadzīgi pasākumi jaunu darbavietu izveidei, jo īpaši šobrīd, kad dalībvalstis piedzīvo nopietnu ekonomikas un sociālo krīzi. Tāpēc ES kohēzijas politikai ir izšķiroši svarīga nozīme darbavietu potenciāla attīstīšanā ilgtspējīgai ekonomikai, samazinot reģionālās atšķirības un izveidojot pilnas nodarbinātības sabiedrību. Mums jānodrošina reģioni izmantot struktūrfondus valstu, vietējo un reģionālo projektu finansēšanai, kā arī izmantot Eiropas Sociālo fondu, lai uzlabotu izglītības un nodarbinātības iespējas.

Eiropas Sociālais fonds ir risinājums tām dalībvalstīm, kuras nolūkā radīt vairāk un labākas darbavietas grib ieguldīt prasmju uzlabošanā, nodrošinot nodarbinātību un darba apmācību, profesionālo pārkvalifikāciju un karjeras konsultācijas bezdarbniekiem. Lai atbalstītu dalībvalstu kopienas un reģionus, es lūdzu Eiropas Komisiju finansēt izmēģinājuma projektu, kura mērķis ir nodrošināt apmācību un sekmēt labākās prakses apmaiņu tiem, kuri ir tieši iesaistīti Eiropas līdzekļu pārvaldībā un izlietošanā vietējā un reģionālā līmenī.

Thomas Mann (PPE), *rakstiski. – (DE)* Es šodien balsoju par *Schroedter* kundzes pašiniciatīvas ziņojumu par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai. Ziņojumā galvenā uzmanība ir pievērsta zaļajām darbavietām. Tās ir darbavietas gandrīz visas atbilstīgajās rūpniecības un pakalpojumu nozarēs, kas sekmē ilgtspējīgu ekonomiku. Vides aizsardzība var kļūt par ekonomikas virzītājspēku, ja mēs pietiekami agrā posmā izstrādāsim paredzamus, uz ieguldījumiem orientētus pamatnosacījumus. Daudzo iepirkuma papildu kritēriju ieviešana ir pretrunā ES izvirzītajam mērķim nekavējoties samazināt birokrātiju. Es priecājos, ka mums izdevās vienoties par to, ka šo kritēriju palielināšana jāierobežo līdz minimālajiem sociālajiem standartiem. Vairums Eiropas uzņēmumu neapšaubāmi ir pasaules sekmīgas vides aizsardzības politikas celmlauži globālā līmenī. Lai garantētu šiem uzņēmumiem godīgu konkurenci, mums jānovērš ražošanas pārvietošana no ES uz trešām valstīm, kurās ir zemi vides aizsardzības standarti. Eiropas Komisijai un dalībvalstīm ātri jāveic iedarbīgi pasākumi šīs tendences apkarošanai. Mans grozījums šajā saistībā šodien guva vairākuma atbalstu.

Ir jāveicina diskriminācijas novēršana un vienlīdzīga attieksme darbavietās. Sankciju mehānismi un kvotas nav pareizais veids, kā to panākt. Obligāta 40 % sieviešu pārstāvība uzņēmumu valdēs ir nereāla prasība, tāpēc šis priekšlikums nesaņēma nekādu atbalstu. Sievietēm nav vajadzīgas kvotas. Viņām vajadzīgas labākas iespējas pilnveidoties savā profesijā. Tādēļ ir nepieciešams novērst visus šķēršļus, kas kavē sieviešu profesionālo izaugsmi.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski. – (PT)* Nodarbinātības koncepts jaunā, ilgtspējīgā ekonomikā rada jaunu paradigmu attiecībā uz ekonomikas budžetiem, kas līdz šim ir tikuši uzskatīti par ekonomikas attīstības un darbavietu radīšanas pamatu. Ilgtspējīga ekonomika paredz lielas pārmaiņas attiecībā uz nodarbinātības potenciālu, jo uzņēmumiem energoefektivitātes nozarē būs fundamentāla nozīme jaunu darbavietu radīšanā visā pasaulē. Vācijas piemērs šajā ziņā ļoti labi ilustrē uzņēmumu panākumus jaunu darbavietu radīšanā šajā nozarē. Tāpēc ir būtiski, ka citas ES valstis seko Vācijas piemēram, lai tam būtu multiplicējoša ietekme uz nodarbinātību ilgtspējīgā ekonomikā visā Eiropā.

Andreas Mölzer (NI), *rakstiski. – (DE)* Mēs atkal redzam skaistus vārdus ES ziņojumā. Piemēram, tiek runāts par optimālu darbavietu potenciālu vīriešiem un sievietēm jaunā, ilgtspējīgā ekonomikā, pienācīgu darbu, sociāli taisnīgu pārveidi un kvalifikācijas prasību ietveršanu. Taču vienlaikus ES ir jāapzinās, ka tieši paplašināšanās uz austrumiem ir ievērojami palielinājusi spiedienu uz darba tirgu dažās nozarēs, un nav nekādu pazīmju, kas liecinātu par stāvokļa uzlabošanos. Turklāt dažos pēdējos gados īpaši vērojams būtisks neskaidru nodarbinātības nosacījumu pieaugums, piemēram, pagaidu darba aģentūras, pusslodzes darbs, *MacJobs* un šķietama pašnodarbinātība. Šobrīd pat kvalitatīva apmācība vairs negarantē darbu.

Kamēr turpinās runas par zaļajām kartēm darba ņēmējiem no trešām valstīm, lai tirdzniecībai un rūpniecībai piegādātu lētu darbaspēku, nevis censtos nodrošināt atbilstīgu kvalifikāciju ES dzīvojošajiem darba ņēmējiem, tikmēr viss iepriekš minētais, visticamāk, joprojām būs tukši vārdi. Prasības izklausās labi, taču uz papīra var teikt, ko vēlies. Tā kā nav pamata pieņemt, ka ziņojumam sekos atbilstīgas darbības, kas reāli spēs to praktiski īstenot, es balsojumā atturējos.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski. – (IT)* Es balsoju par *Schroedter* kundzes ziņojumu, jo es piekrītu tajā paustajiem uzskatiem un pieejai.

Pieejā ilgtspējīgai attīstībai ir ņemtas vērā pašreizējās paaudzes vajadzības, neapdraudot nākamo paaudžu iespējas apmierināt savas vajadzības. Papildus tam, ka ir pievērsta uzmanība ekonomiskajām un ekoloģiskajām interesēm, Padomes secinājumos ir nodrošināti ieguldījumi cilvēkkapitālā un sociālajā kapitālā, kā arī jauninājumos ar mērķi radīt apstākļus konkurētspējai, bagātībai un sociālajai kohēzijai.

Turklāt vēl viens ļoti svarīgs šā dokumenta punkts attiecas uz zaļo darbavietu definīciju. Šīs darbavietas ir plānotas ne tikai tajos nodarbinātības sektoros, kuri ir tieši saistīti ar vides aizsardzību. Tās paredzēts izveidot arī visos sektoros, kas veicina ilgtspējīgu pārvaldību, palīdzot taupīt enerģiju, izmantot atjaunojamo enerģiju un novērst atkritumu rašanos.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Ilgtspējīgai attīstībai jābūt pamatotai sociālā taisnīgumā un koefektivitātē. Eiropas ekonomikas pārveide par koefektīvu ekonomiku visos līmeņos — vietējā, reģionālā un Eiropas līmenī — radīs dziļas pārmaiņas ražošanā, izplatīšanā un patēriņā. Es atbalstu centienus organizēt sabiedrības informēšanas un izpratnes veidošanas kampaņas, kuru mērķis ir uzsvērt, ka mūsu stratēģija pārejai uz zaļu, ilgtspējīgu ekonomiku ir sociāli taisnīga un ka tā palīdzēs paaugstināt nodarbinātības līmeni.

Es vēlos uzsvērt vajadzību pievērst īpašu uzmanību bioloģiskajai daudzveidībai saistībā ar jaunu zaļo darbavietu izveidi visā Eiropā, īpaši „Natura 2000” tīklu izvēršanā. Es aicinu Komisiju līdz 2011. gadam ierosināt stratēģiju, kurā būtu ietverti gan leģislatīvi, gan neleģislatīvi pasākumi tādu zaļo darbavietu izveides veicināšanai, kas nodrošina pamatu izaugsmei un labklājībai visiem.

Es lūdzu Komisiju un dalībvalstis visās pārējās ES politikas jomās iekļaut tos politikas virzienus, kuru mērķis ir darba ņēmēju pārkvalifikācija atbilstīgi zaļajām darbavietām.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Zaļo darbavietu attīstība Eiropā ir būtiska. No vienas puses, šīs darbavietas rada iespēju atbalstīt ilgtspējīgu izaugsmi, un, no otras puses, tām ir liela nozīme, lai sasniegtu vērienīgos mērķus, ko Eiropas Savienība pati sev ir izvirzījusi attiecībā uz cīņu pret klimata pārmaiņām. Es balsoju par savas kolēģes Schroedter kundzes ziņojumu, kurā atbalstīta tādu pasākumu īstenošana, kas veicina šo mērķu sasniegšanu. Lai palielinātu zaļo darbavietu skaitu, uzņēmumi ir īpaši jāmudina ieguldīt tīrās tehnoloģijās — galvenokārt es ar to domāju nodokļu atvieglojumu ieviešanu MVU. Būtu arī jāmudina reģioni izmantot Eiropas struktūrfondus un Kohēzijas fondu, lai radītu jaunas, ilgstošas un stabilas darbavietas. Taču jānodrošina, lai valstu apmācības un izglītības sistēmas būtu pielāgotas pieprasījumam pēc kvalificētiem darba ņēmējiem un lai tās nodrošinātu pārkvalifikācijas iespējas tiem, kuru darbavietas šo strukturālo izmaiņu rezultātā ir apdraudētas.

Zuzana Roithová (PPE), rakstiski. – (CS) Es atturējos balsojumā par ziņojumu par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai, jo es nepiekrītu referentes viedoklim, ka mēs atrisināsim bezdarba problēmu, 40 gados samazinot emisijas par 90 %. Ziņojumā skaidri ir atbalstīta jaunu tehnoloģiju ieviešana, taču tas vēl nenozīmē darbavietas Eiropas iedzīvotājiem. Mēs esam daļa no liberalizētā pasaules tirgus, kas arī uzņēmumiem, kopienām un patērētājiem piedāvā tādas jaunas tehnoloģijas no Āzijas, kuras konkurē ar Eiropas tehnoloģijām galvenokārt zemo cenu dēļ. Tas nenozīmē, ka mums nevajadzētu ieviest standartus attiecībā uz uzlabojumiem vides jomā, taču neiztēlosimies, ka šādi mēs atrisināsim bezdarba problēmu.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es priecājos par to, ka Eiropas Parlaments šodien ir pieņēmis ziņojumu par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai, kuru sagatavoja mana kolēģe no Vācijas, Zaļo grupas pārstāve *Elisabeth Schroedter*. Kā viņa teica pēc balsojuma, Zaļo grupa jau sen ir atbalstījusi viedokli, ka Eiropa veicina patiesu „Jaunu zaļo vienošanos”, paātrinot pāreju uz zaļo ekonomiku kā vienīgo dzīvotspējīgo atbildi uz pašreizējo ekonomikas krīzi. Tāpēc ļoti atzinīgi vērtējams ir tas, ka lielākā daļa dažādu Eiropas Parlamenta politisko grupu deputātu ir atbalstījuši šo ziņojumu, kurā uzsvērts milzīgais potenciāls jaunu zaļu darbavietu radīšanai un pašreizējo darbavietu pārveidei par zaļām darbavietām visā Eiropā un kurā turklāt ir izklāstīti ierosinājumi šajā saistībā.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Lai gan mēs atbalstām konkrētus šajā ziņojumā iekļautos principus, mēs balsojam pret to.

Jaunu darbavietu attīstība zaļajās nozarēs, atjaunojamo enerģijas avotu izmantošana, ekosistēmu atjaunošana un enerģijas taupīšana ir vēlama, un tā ir jāatbalsta. Tomēr mēs nevaram pieļaut, lai izmaksas saistībā ar pāreju uz ilgtspējīgām darbavietām būtu jāsedz mūsu uzņēmumiem, īpaši šajā krīzes laikā.

Finansējuma avoti ir jāpadara pieejami tiem uzņēmumiem, kuri ir ieinteresēti pilnīgā vai daļējā pārejā uz ekoloģiski ilgtspējīgu nozari. Jāvienkāršo arī procedūras, lai aizstātu tās sistēmas, kuras rada lielu piesārņojumu, ar sistēmām, kam ir maza ietekme uz vidi, jo, kā bieži vien notiek Itālijā, iedzīvotāji nereti ir pret to.

Edward Scicluna (S&D), rakstiski. – Es ar prieku atbalstu šo ziņojumu. Ir svarīgi, ka ekonomikas un sociālā krīze neattur dalībvalstis no virzības uz ilgtspējīgāku, zemu oglekļa emisiju un resursu izmantošanas ziņā efektīvu ekonomiku. Tas padarīs mūsu valstis noturīgākas, konkurētspējīgākas un mazāk atkarīgas no arvien dārgākā importa. Komisijai būtu īpaši jāuzsver zaļās darbavietas, jo īpaši tāpēc, ka ESAO uzskatāmi parāda, ka vides preču un pakalpojumu nozarei ir potenciāls nodrošināt darbavietas plaša spektra iemaņu un prasmju darba ņēmējiem, arī zemas kvalifikācijas strādniekiem. Es arī gribētu, lai dalībvalstis izstrādā tādas finansēšanas sistēmas un nodokļu stimulus, kas veicinās MVU pāreju uz zaļu nodarbinātības politiku. Kamēr jaunajā Eiropas nodarbinātības stratēģijā zaļās darbavietas tiks definētas plašākā nozīmē, ir jānodala piesārņojuma kontroles regulējums no tā regulējuma, kas attiecas uz pārstrādi, ūdens resursu apsaimniekošanu, dabas aizsardzību, vides un atjaunojamās enerģijas ražošanas tehnoloģijām un eksperimentālu pētniecību un attīstību vides jomā. Zaļajai ekonomikai ir potenciāls panākt ekonomisko izaugsmi un risināt aizvien lielāko darbavietu nedrošības problēmu, kas ES ir izvērtusies pēdējās desmitgadēs, jo īpaši jauniešu vidū. Lai to sasniegtu, vajadzīgas atbilstīgas apmācību un izglītības programmas. Tikai tad mēs spēsim attīstīt darbavietu potenciālu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Eiropadome ir noteikusi, ka attīstība ir ilgtspējīga tad, ja tā atbilst tagadnes vajadzībām, neapdraudot nākamo paaudžu iespējas apmierināt savas vajadzības. Šajā ziņojumā daudz tiek runāts par zaļo darbavietu radīšanu. Ārkārtīgi svarīgi ir tas, ka liels potenciāls jaunu darbavietu radīšanai ir atjaunojamo enerģijas avotu jomā. Eiropā labs piemērs ir Vācija, kura atbildīgi īsteno šādu politiku. Pārejā uz ilgtspējīgu ekonomiku mums jāpievērš uzmanība arī sociālajam taisnīgumam, jo sociālais taisnīgums nodrošinās to, ka iedzīvotāji pieņems šīs pārmaiņas. Šajā saistībā svarīga ir arī piemērota apmācība un sistemātiska darba ņēmēju kvalifikācijas pilnveidošana. Lai panāktu ilgtspējīgu attīstību, ir jāievēro ne tikai standarti vides jomā, bet arī nodarbinātības standarti.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Es pilnībā atbalstu ziņojumu par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai. *Schroedter* kundze atsaucas uz Starptautiskās darba organizācijas (SDO) definīciju, kurā noteikts, ka darbavieta ir „zaļa”, ja tā veicina ilgtspējīgu pārvaldību un sociālu Eiropu, un tādējādi šī definīcija ietver vairāk nekā augsto tehnoloģiju darbavietas enerģētikas un vides pārvaldības nozarē, uz ko atsaucas Komisija. Piemēram, viens mērķis ir vērienīga, ilgtspējīga rūpniecības politika, kurā uzmanība pievērsta gan resursu efektīvai izmantošanai, gan arī pienācīgām, labi apmaksātām darbavietām. Ir ieteicams palielināt rūpniecības nozares iesaistīšanos, mudināt reģionālās iestādes saskaņot tiesiskās sistēmas nosacījumus, tirgus ekonomikas kontroles instrumentus, subsīdijas un valsts iepirkumus atbilstoši šim mērķim, kā arī ir ieteicams nodrošināt mērķtiecīgāku reakciju ne tikai uz vajadzību pēc jaunām prasmēm, bet arī uz sociālā dialoga izveidi vai kolektīvajiem darba līgumiem jaunajās nozarēs.

Jaunajās nozarēs ir ļoti liels spiediens attiecībā uz ražīgumu, savukārt tieksme garantēt labus darba apstākļus ir maza. Tāpēc nav viegli pārliecināt darba ņēmējus tradicionālajās rūpniecības nozarēs mainīt rūpniecības nozari, jo tradicionālajās nozarēs pastāv senas sociālās aizsardzības tradīcijas. Eiropas Savienības pienākums ir apkarot globālo sasīlšanu, un tāpēc ir vajadzīga laba stratēģija sociāli taisnīgai pārejai uz zaļāku ekonomiku.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kurā ir aicināts izstrādāt stratēģiju Eiropas darbavietām ilgtspējīgai ekonomikai. Tajā ir arī atbalstīti Padomes aicinājumi pārskatīt tās subsīdijas, kurām ir negatīva ietekme uz vidi, un uzsvērtā vajadzība pēc pienācīga darba.

Silvia-Adriana Ţicāu (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par darbavietu potenciāla attīstīšanu jaunai, ilgtspējīgai ekonomikai, jo es uzskatu, ka dalībvalstīm ir jāvirzās uz konkurētspējīgu, efektīvu zema oglekļa satura emisiju ekonomiku. Tāpēc es aicinu Eiropas Savienību izstrādāt ilgtspējīgu rūpniecības politiku un iesaistīt rūpniecības nozari ekoloģiskos jauninājumos, lai panāktu, ka ekonomiskā izaugsme ir mazāk atkarīga no resursu un enerģijas patēriņa un ka tiek samazinātas piesārņojošas emisijas. Manuprāt, lai varētu izveidot darbavietas ekoeftīvai ekonomikai, ir jāiegulda energoefektivitātē un atjaunojamo enerģijas avotu izmantošanā, un zaļajās tehnoloģijās ēku celtniecībā un ekspluatācijā, transporta nozarē un lauksaimniecībā. Es mudinu izstrādāt Eiropas nodarbinātības stratēģiju, lai panāktu ilgtspējīgu ekonomiku kā stratēģijas „ES 2020” daļu, vienlaikus uzsverot reģionālo iestāžu nozīmi šīs stratēģijas izstrādē.

Turklāt es aicinu attīstīt efektīvas finansēšanas sistēmas un finansiālus stimulus, lai palīdzētu MVU nodrošināt zaļo jauninājumu un ražošanas procesus. Visbeidzot, es uzskatu, ka nodarbinātības politikai var būt ievērojama nozīme nabadzības un sociālās atstumtības apkarošanā, un es mudinu dalībvalstis izmantot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai veicinātu to jauno prasmju apgūšanu, kuras vajadzīgas ekoeftīvas ekonomikas attīstībai.

Viktor Uspaskich (ALDE), rakstiski. – (LT) Dāmas un kungi! Ilgtspējīgas ekonomikas īstenošana nav vienkārši ekoloģiska vajadzība — tā ir arī viens no mūsu stratēģijas par sociālu Eiropu galvenajiem pilāriem. Taču šādām pārmaiņām rezultāti būs tikai tad, ja tās būs sociāli taisnīgas un potenciāli paaugstinās nodarbinātības līmeni, uzlabos darba apstākļus un sociālo apdrošināšanu.

Tāpēc ilgtspējīgai ekonomikai ir jāietver ne tikai sociālā un ekoloģiskā, bet arī tehnoloģiskā un ekonomiskā ilgtspēja. Šeit nevajadzētu būt pretrunai. Mums vajadzīga radošāka pieeja.

Piemēram, pievērsīsimies energoefektivitātei. Lietuvā celtniecības nozare ir viena no tām nozarēm, kuras ekonomikas krīze ir skārusi vissmagāk. Lielākā daļa veco ēku Lietuvā ir ļoti neekonomiskas — importētā enerģija tiek izmantota neefektīvi, ko apliecina šo ēku iedzīvotāju milzīgie apkures rēķini.

Iespējams, ka valsts projekti, kas paredzēti ēku siltumizolācijai un energoefektivitātes palielināšanai, ieguldītos līdzekļus atgriezīs tirgū ar būvniecības nozares algu un ieguldījumu starpniecību. Vienlaikus tas ļaus Lietuvai būt mazāk atkarīgai no importētās elektroenerģijas.

Protams, šis ir tikai viens piemērs, kas nebūt nav piemērojams visām dalībvalstīm. Tomēr tas parāda, ka īpaši krīzes apstākļos mums ir jādomā radošāk un jāapvieno spēki, ja mums ir jārada pamati ilgspējīgai nākotnei.

Ziņojums: Rafal Trzaskowski (A7-0216/2010)

Zuzana Brzobohatá (S&D), rakstiski. – (CS) Es balsoju par Ziņojumu „EEZ un Šveice — šķēršļi pilnīgai iekšējā tirgus izveidei” galvenokārt tāpēc, ka tas uzsver un veicina Eiropas Komisijas darbību attiecībā uz daudziem pasākumiem, kuru mērķis ir sekmēt un paplašināt Eiropas Savienības un Šveices ekonomisko sadarbību. Turklāt ziņojumā gluži pamatoti tiek minēta nevajadzīgi sarežģītā Šveices un ES 120 divpusējo nolīgumu sistēma atsevišķās tautsaimniecības nozarēs. Mūsu vēlme censties vienkāršot un tuvināt tiesību aktus ir pareiza, jo īpaši attiecībā uz to šķēršļu novēršanu, kuri ES uzņēmumiem neļauj iekļūt Šveices tirgū un otrādi. Piemēram, ziņojumā ir norādīta pilnīgi lieka juridiskā prasība uzņēmumiem, kas ienāk Šveices tirgū, nodrošināt finanšu garantijas. Manuprāt, tas ir lieks šķērslis, kas jānovērš, un ziņojumā tas minēts pamatoti.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo iekšējā tirgus pilnīga īstenošana un tā efektīva darbība ir svarīga gan ES, gan tās tirdzniecības partnervalstīm, it īpaši Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalstīm. Šveicei — ceturtajai ES partnervalstij tirdzniecības apjoma ziņā — ir savs ekonomiskās integrācijas modelis bez pievienošanās, pamatojoties uz divpusējiem nozaru nolīgumiem. Tas rada papildu problēmas, jo pretēji Līgumam par Eiropas Ekonomikas zonu šajos divpusējos nolīgumos nav paredzēti automātiski mehānismi to satura pielāgošanai izmaiņām, kas attiecīgi izdarītas ES *acquis communautaire*.

Neskatoties uz labvēlīgo notikumu attīstību saistībā ar Nolīgumu par personu brīvu pārvietošanos starp ES dalībvalstīm un Šveici, ir jautājumi attiecībā uz Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos īstenošanu, kuriem jāpievērš lielāka uzmanība. Tāpēc es uzskatu, ka ir jāizskata visas iespējas, kuru mērķis ir uzlabot Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos īstenošanu, kā arī nodrošināt lielāku saskaņotību tā īstenošanā un labāku ES un Šveices tiesību aktu konvergenci attiecībā uz iekšējo tirgu.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Šveicei ir pieredze un īpatnības, kas atspoguļojas ne vien tajā, kā tā pārvalda savas iekšlietas, bet arī veidā, kādā tā ir izvēlējusies uzturēt attiecības ar citām valstīm un kādā tā nosaka iebildumus šajās attiecībās. Sena ir Šveices nevēlēšanās iekļauties lielās starptautiskās organizācijās vai noslēgt ilggadēji saistošus nolīgumus, kas ietekmētu tās tiesību sistēmu; tāpat nekas jauns nav labvēlīgais režīms, kas attiecas uz Šveices pilsoņiem un šis valsts uzņēmumiem, apdraudot ārvalstu uzņēmumu konkurētspēju, kā rezultātā tie bieži saskaras ar nesamērīgiem juridiskiem vai administratīviem šķēršļiem.

Tomēr Šveice ir ietekmīga ES partnervalsts un ir parakstījusi vairāk nekā simt divpusēju nolīgumu, kas nosaka abu pušu attiecības. Šveices lēmums palikt ārpus Eiropas Ekonomiskās

zonas nepaātrināja un neatvieglāja ES ekonomiskos sakarus ar šo valsti, bet tas arī nav licis šķēršļus šo sakaru labvēlīgai attīstībai kopumā. Ceru, ka šie sakari kļūs noturīgāki un plašāki.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Četras Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) dalībvalstis (Īslande, Lihtenšteina, Norvēģija un Šveice) ir galvenās Eiropas Savienības tirdzniecības partneres, jo Šveice un Norvēģija ir attiecīgi ceturta un piektā svarīgākā ES tirdzniecības partnere pēc apjoma un pieder pie kopējas kultūras telpas kopēju pamatvērtību un kopīga kultūras un vēstures mantojuma izpratnē.

Ņemot vērā to, ka Lisabonas līguma jaunie noteikumi varētu izraisīt lēnāku iekšējā tirgus tiesību aktu īstenošanu Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) un EBTA valstīs, es piekrītu, ka Komisijai jārada oficiāls jaunu to ES noteikumu un tiesību aktu paziņošanas process, kuri ietilpst EEZ līguma darbības jomā, lai samazinātu plaisu starp jaunu tiesības aktu pieņemšanu un EEZ/EBTA valstu iespējām.

Es piekrītu arī, ka EEZ/EBTA valstu parlamentiem būtu jābūt ciešāk saistītiem ar ES tiesību aktu izstrādes procesu attiecībā uz EEZ būtiskiem priekšlikumiem. Tāpēc es ierosinu, ka Komisija sniedz EEZ/EBTA valstu parlamentiem tiesību normatīvos priekšlikumus, kurus tā sūta ES dalībvalstu parlamentiem apspriešanai.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Kā Eiropas Parlamenta delegācijas attiecībām ar Šveici un EEZ vadītājs es labi saprotu šajā ziņojumā minētos jautājumus. Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijā ir četras dalībvalstis: Šveice, Īslande, Norvēģija un Lihtenšteina. Parakstot Līgumu par EEZ 1994. gadā, trīs no šīm četrām valstīm kļuva par iekšējā tirgus daļu. Šveice referendumā nolēma neiesaistīties EEZ; 50,3 % nobalsoja „pret”, 49,7 % — „par”. Tādējādi Šveice ir nolēmusi uzturēt atsevišķas attiecības ar pārējām Eiropas valstīm. Šveice ir noslēgusi aptuveni 120 divpusēju nolīgumu ar ES.

Šie nolīgumi ir saistīti ar personu brīvu pārvietošanos, autotransportu, civilo aviāciju, zinātnisko pētniecību, tehniskiem šķēršļiem tirdzniecībā, valsts iepirkumu tirgiem un lauksaimniecību. Šveice ir otrā svarīgākā ES ekonomikas partnervalsts, un Šveices uzņēmumi ES nodarbina vairāk nekā miljonu cilvēku.

Petru Constantin Luhan (PPE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo atzinīgi vērtēju panākumus, kas gūti pārrobežu pakalpojumu sniegšanas liberalizācijas jomā starp ES un Šveici, un jo īpaši Nolīguma par personu brīvu pārvietošanos pozitīvo ietekmi. No 2005. līdz 2009. gadam pastāvīgi pieaugošais norīkoto darbinieku un pašnodarbināto pakalpojumu sniedzēju skaits no ES, kuri darbojas Šveicē (saskaņā ar statistikas datiem aptuveni 200 000 personu no ES vai EBTA valstīm katru dienu šķērso Šveices robežu, lai dotos uz darbu), norāda, ka šī tendence ir abpusēji izdevīga. Manuprāt, drīzumā Šveices valdībai un kantonu iestādēm būs jāņem vērā ES un EEZ pieredze pakalpojumu nozares deregulācijā, transponējot Pakalpojumu direktīvu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Šveice kopā ar Norvēģiju un Lihtenšteinu ir Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas biedre un svarīga ES tirdzniecības partnere. Taču Īslande, Norvēģija un Lihtenšteina savas tirdzniecības attiecības ar ES konsolidēja vēl vairāk, pieņemot Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) līgumu. Tā kā Šveice ir ceturta vissvarīgākā ES tirdzniecības partnere pēc apjoma, EEZ līguma pieņemšana ir ārkārtīgi svarīga. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Franz Obermayr (NI), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums nepievērš pietiekami lielu uzmanību Šveices suverenitātei. Šī iemesla dēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Paulo Rangel (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ir absolūti būtiski radīt reālu Eiropas Ekonomikas zonu, kā noteikts Porto līgumā.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Mēs, zaļie, atbalstījām šo ziņojumu, kurā iekļautas vairākas piezīmes par šķēršļiem iekšējā tirgus noteikumu īstenošanā attiecībā uz Šveici un EEZ valstīm. Īpaši ziņojumā izteikti šādi ierosinājumi: ņemot vērā Lisabonas līguma stāšanos spēkā, Eiropas Komisijai ir jānodrošina, ka visu EEZ un EBTA valstu parlamenti saņem tiesību aktu priekšlikumus, kas ir nosūtīti ES dalībvalstu parlamentiem apspriešanai. EEZ un EBTA valstīm ir jāpiešķir pietiekami līdzekļi Pakalpojumu direktīvas īstenošanai un jo īpaši — vienotu kontaktpunktu izveidei, kā arī ir jāpalielina EEZ un EBTA valstu līdzdalība priekšlikumu, tajā skaitā Direktīvas par patērētāju tiesībām, apspriešanā.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Mēs balsojām par šo ziņojumu, jo tas novērš šķēršļus brīvai tirdzniecībai starp ES dalībvalstīm un svarīgām ES tirdzniecības partnervalstīm.

Mēs uzskatām, ka saistībā ar Itāliju iekšējā tirgus noteikumu labāka īstenošana var labvēlīgi ietekmēt mūsu uzņēmumus un darba ņēmējus. Mums atzinīgi jāvērtē Šveices pieņemtais lēmums ievērojami samazināt banku slepenību, lai ievērotu pārredzamības principu, kas tiek pieprasīts Eiropas Savienībā.

Catherine Stihler (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, kurā ir ieteikumi labākai sadarbībai un labas prakses apmaiņai, kā arī padomi par izmaiņām, kas jāveic saskaņā ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā. Ziņojums ir daudzsološs, jo vēsta, ka vidējais netransponēto tiesību aktu īpatsvars ir 0,7 % — aptuveni tāds pats kā ES dalībvalstīs.

Rafał Trzaskowski (PPE), *rakstiski*. – (PL) Esmu ļoti apmierināts, ka Parlaments šo ziņojumu ir pieņēmis ar tik lielu balsu vairākumu. Ceru, ka jūsu balsojums par ziņojuma pieņemšanu nozīmē arī to, ka atbalstāt — tāpat kā es — ziņojuma divus pamatmērķus. Pirmkārt, es un Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja savā dienas kārtībā, kas attiecas uz ES svarīgāko tematu — iekšējo tirgu, vēlējamies iekļaut jautājumu par EEZ valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un Šveici. Ceru, ka šīs partnervalstis, kas, galu galā, ir ES svarīgākie ekonomiskie partneri, nepazudīs no mūsu dienas kārtības. Otrs mērķis bija beidzot apspriest īpašos šķēršļus sadarbībai, it īpaši tos, kas ir starp Briseli un Berni. Ceru, ka Parlamenta balsojums par šo tematu pārliecinās abas puses — gan Eiropas Komisiju, gan Šveices Konfederācijas iestādes — pārskatīt mehānismus, kuri patlaban reglamentē pušu sadarbību.

Ziņojums: Pablo Zalba Bidegain (A7-0210/2010)

Sophie Auconie (PPE), *rakstiski*. – (FR) Brīvās tirdzniecības nolīgumi ļauj valstīm, kas tos parakstījušas, izdevīgi tirgoties ar plašu izstrādājumu klāstu un vairo savu relatīvo potenciālu. Tāpēc es esmu priecīga, ka Eiropas Savienība drīz parakstīs brīvas tirdzniecības nolīgumu ar Dienvidkoreju. Tomēr mums vienmēr jābūt ārkārtīgi modriem attiecībā uz piedāvāto tirdzniecības nolīgumu nosacījumiem. Šajā gadījumā mums jāizvairās no straujām pārmaiņām, kas potenciāli varētu destabilizēt tirdzniecības plūsmas. No tā izriet vajadzība pēc drošības klauzulām, lai aizsargātu arī mūsu autorūpniecību, cita starpā. No praktiskā viedokļa es priecājos, ka ziņojums ir pieņemts, jo tajā ir iekļauts EP deputātu aicinājums ļaut uzsākt izpēti par importa ieplūdi pēc dalībvalsts, Eiropas Parlamenta, vietējās konsultantu grupas, juridiskas personas, asociācijas, kas darbojas Eiropas Savienības nozares vārdā un pārstāv vismaz 25 % no tās, vai pēc pašas Komisijas iniciatīvas izteikta lūguma. Ja izrādās, ka Eiropas ražotājus nopietni ietekmē konkrēta izstrādājuma importa radikāls palielinājums, var tikt ieviesti drošības pasākumi muitas aizsargnodevu veidā.

George Sabin Cutaş (S&D), rakstiski. – (RO) Es balsoju par ziņojumu par ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma divpusējās drošības klauzulas īstenošanu. Drošības klauzula aizsargās Eiropas nozares un darbavietas pret jebkādu Korejas importa radīto kaitējumu. Eksporta plūsmas rūpīga uzraudzība un ātra jebkādu neatbilstību novēršana ir īpaši svarīgi aspekti godīgas konkurences principa ievērošanā. Tāpēc, manuprāt, Parlamentam ir jānorāda Padomei un Komisijai, ka tas vēlas pieņemt šo regulu pēc iespējas drīzāk.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Parlaments ir apstiprinājis grozījumus drošības klauzulā, kas jāiekļauj brīvās tirdzniecības nolīgumā ar Dienvidkoreju. Taču šis ir tikai pirmais balsojums: galīgais balsojums ir atlikts līdz 18.-21. oktobra sesijai, lai tā atstātu sev iespēju panākt vienošanos ar Padomi pirmajā lasījumā. Visi Eiropas Komisijas ietekmes vērtējumi ir rādījuši, ka tirdzniecība būs izdevīgāka Dienvidkorejai nekā ES. Vienīgais, ko Komisija varēja darīt, bija nodrošināt mums ticamu drošības klauzulu. Mēs patiešām jūtam, ka mūsu prasība pēc reģionāliem drošības pasākumiem ir leģitīma, jo ietekme, ko radīs ES tirgus atvēršana Dienvidkorejas izstrādājumiem, var ievērojami atšķirties dalībvalstu starpā. Ir daudz vieglāk paredzēt Eiropas eksporta ietekmi valstī ar 50 miljoniem iedzīvotāju (pretstatā 500 miljoniem). Ir arī būtiski, ka Parlamentam un attiecīgajai rūpniecības nozarei ir tiesības ierosināt izmeklēšanu drošības nolūkos un ka Parlamentam ir lielāka teikšana, pieņemot vai noraidot drošības pasākumus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Es ceru, ka brīvās tirdzniecības nolīgums starp ES un Dienvidkoreju būs abpusēji izdevīgs un ka abām pusēm tikpat kā nebūs šķēršļu brīvai tirdzniecībai. Drošības pasākumu mērķis ir novērst vērā ņemamo kaitējumu ES nozarēm. Divpusējai drošības klauzulai, kas ietver oktobrī ar Dienvidkoreju parakstīto vienošanos, ir jāpievērš lielāka uzmanība, lai tās īstenošanas dažādie aspekti tiktu izklāstīti pienācīgi un lai tā atbilstu pārredzamības procedūrai un iesaistītu darījumu partnerus.

Šīs klauzulas kā šķēršļus brīvai tirdzniecībai ir jāattiecina tikai uz nepieciešamāko, lai izvairītos no vēl lielāka kaitējuma, un tām ir jābūt atbilstošām un samērīgām ar situāciju, kurai tās ir izstrādātas. Ceru, ka Eiropas rūpniecības nozare darbosies arvien noteiktāk un radošāk, lai vēlāk mums nenāktos meklēt glābiņu.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šis priekšlikums par Eiropas Parlamenta un Padomes regulu ir tiesiskais instruments, kas vajadzīgs drošības klauzulas īstenošanai ES un Korejas Brīvās tirdzniecības nolīgumā (BTN). 2009. gada 15. oktobrī tika noslēgts BTN starp ES un Korejas Republiku. Nolīgumā iekļauta divpusēja drošības klauzula, kas paredz vislielākās labvēlības režīma likmes atsaukšanas iespēju, ja tirdzniecības liberalizācijas dēļ imports palielinās tādā apjomā un notiek tādos apstākļos, kas izraisa vai draud izraisīt nopietnu kaitējumu ES rūpniecības nozarei, kura ražo līdzīgu vai tieši konkurējošu izstrādājumu. Lai šādi pasākumi sāktu darboties, drošības klauzula jāiekļauj ES tiesību aktos, jo ir jākonkrētizē ne vien procedūras aspekti drošības pasākumu noteikšanai, bet arī ieinteresēto pušu tiesības.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šīs drošības klauzulas pieņemšana, atzīstot pasaules tirdzniecības liberalizācijas un deregulācijas traģiskās sekas, nenovērš draudus un bažas, ko sevī ietver brīvā tirdzniecība starp ES un Dienvidkoreju attiecībā uz dažādām tautsaimniecības nozarēm. Tas ir acīmredzams dažās dalībvalstīs, piemēram, Portugālē, un reģionos, kas ir īpaši atkarīgi no šīm nozarēm.

Neaizmirsīsim tekstilpreču un apģērbu ražošanas nozari, uz ko šis nolīgums attiecas īpaši; neaizmirsīsim Nodarbinātības ģenerāldirektorāta un „Eurofund” veikto pētījumu, kurā ietvertajos attīstības scenārijos minēts darbavietu skaita samazinājums ES šajā nozarē par

20–25 % līdz 2020. gadam un uz pusi mazāk darbavietu salīdzinājumā ar pašreiz ES esošajām. Neaizmirsīsim arī tādas nozares kā elektropreču un mehānisko transportlīdzekļu detaļu ražošana.

ES neolibērālais fundamentālisms joprojām upurē darbavietas un ražošanas jaudu uz brīvās tirdzniecības altāra starptautisko uzņēmumu peļņas vārdā; tas joprojām palielina deficītu un veicina ārējo atkarību no ārvalstu tirgiem, kā arī nezūdošu un arvien lielāku nelīdzsvarotību tirdzniecībā. Šī ideoloģija joprojām attaisno vērsanos pret darba ņēmēju tiesībām, sociālo dempingu un miljoniem mazo ražotāju un daudzu MVU izputināšanu.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Šis nolīgums ir pirmais brīvās tirdzniecības nolīgums, kas noslēgts pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā, pirmais nolīgums, ko apstiprinās Eiropas Parlaments, tāpēc ir svarīgi, lai Parlamenta nostāja būtu zināma. Lai apliecinātu Parlamenta jaunās pilnvaras ES tirdzniecības politikas noteikšanā, mēs balsojam par grozījumiem, ko iesniedza Parlamenta Starptautiskās tirdzniecības komiteja (INTA), bet mēs nolēmām nebalsot par rezolūcijas tekstu kopumā, lai mēģinātu panākt labāku vienošanos ar Padomi. Tajā vajadzētu pārskatīt dažus galvenos punktus: mēs gribam reālu drošības klauzulu, efektīvu klauzulu, kas ļaus novērst reģionālos traucējumus starp vairākām ES dalībvalstīm un kas ļaus novērst situācijas, kad ES ražotājiem var tikt nodarīts „nopietns kaitējums”. Bez tam vēl ir jautājums par Parlamenta iniciatīvas tiesībām uzsākt izmeklēšanu saskaņā ar šo drošības klauzulu.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Brīvās tirdzniecības nolīgums starp ES un Dienvidkoreju ir ļoti svarīgs ES dalībvalstu ekonomikas attīstībai. Tomēr, lai nebūtu nekādu izkropļojumu un lai būtu līdzsvars starp abu pušu importu un eksportu, jābūt divpusējām drošības klauzulām. Šīs klauzulas dod iespēju novērst nopietnu kaitējumu, kas potenciāli varētu rasties ES rūpniecībai noteiktu izstrādājumu importa pārspilētā palielinājuma gadījumā. Iepriekš minētajai drošībai tāpēc jābūt iekļautai ES tiesību aktos, lai šie pasākumi sāktu darboties.

Andreas Mōlzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Salīdzinājumā ar citām valstīm, ar kurām Eiropas Savienība ir apspriedusi vai jau ir noslēgusi brīvās tirdzniecības nolīgumus, bijušajā Japānas kolonijā Dienvidkorejā ir augstāki sociālie un darba tiesību standarti. Ir svarīgi un patiesi samērīgi, lai atsevišķās ES dalībvalstīs būtu iespējams uz ierobežotu laiku ieviest drošības klauzulas. Pieredze liecina, ka it īpaši saistībā ar preču importu un eksportu ir svarīgi spēt iejaukties, lai varētu veikt nepieciešamus strukturālus pielāgojumus vai līdzīgus pasākumus.

Tāpat ir būtiski, ka eksports un imports tajās jomās, kurās iespējamā ietekme ir vislielākā, tiek uzraudzīts, lai nepieļautu ievērojamu kaitējumu ES rūpniecības nozarēm. Principā tirdzniecības nolīgumu noslēgšana veicina ekonomisko izaugsmi Eiropas Savienībā, un tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Cristiana Muscardini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es pilnībā atbalstu šo rezolūcijas tekstu, ar ko izveido regulējumu, kas sniedz iespēju īstenot drošības klauzulu gadījumos, kad imports no Dienvidkorejas pēc brīvās tirdzniecības nolīguma piemērošanas draud nodarīt būtisku kaitējumu Eiropas ražotājiem un ražošanas nozarei.

Šīs klauzulas piemērošana reģionos ir svarīga, lai ne tikai dalībvalstīs, bet arī rūpniecības nozare un Parlaments varētu pieprasīt izmeklēšanu, lai aizsargātu eksportu no Eiropas īsā laikposmā. Balsošana par P. Zalba Bidegain rezolūciju mums ļauj paust skaidru un izlēmīgu nostāju attiecībā pret Padomi, apliecinot Parlamenta nozīmi kā Eiropas tirdzniecības politikas izstrādē ieinteresētajai pusei, nevis tikai kā tās izpildītājam.

Mēs esam ļoti pārsteigti, ka Beļģijas prezidentūra šo priekšlikumu par lēmumu parakstīt un provizoriski piemērot nolīgumu ir iekļāvusi nākamajā Ārlietu padomes darba kārtībā, pirms Parlaments ir sācis apspriest šo nolīgumu, pirms ir zināmi Parlamenta balsojuma par drošības klauzulu rezultāti; nerīkojot formālas trīspusējas sarunas un neskatoties uz to, ka prezidentūra ir informēta par galīgā satura nesekmīgām. Tāpēc ir acīmredzama vajadzība aicināt visas iestādes ievērot lielāku savstarpējo cieņu, kā noteikts Lisabonas līgumā.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Savienība ir visprasīgākā ražošanas zona un viscaurlaidīgākais tirgus pasaulē. Tas rada ārkārtīgi nopietnas problēmas galvenokārt mūsu ražotājiem, kuriem, esot spiestiem ievērot dažādus tiesību aktus, kas gulstas uz viņu pleciem, reizēm rodas lielākas ražošanas izmaksas nekā viņu konkurentiem citās pasaules daļās. Ja šiem konkurentiem ir brīva piekļuve mūsu tirgiem, rodas negodīgas konkurences sistēma, kuras slogs ir par smagu gan ražotājiem, gan pārstrādātājiem, gan rūpniekiem un tirgotājiem. Tas vidējā laikposmā nodarīs lielu kaitējumu Eiropas sabiedrībai.

Šajā sakarā es ļoti atzinīgi vērtēju šo ziņojumu par tirdzniecību starp ES un Dienvidkoreju. Tā kā tajā ir paredzēta divpusēja drošības klauzula, lai nepieļautu būtisku kaitējumu Eiropas ražošanas nozarei, ja importa apjomi ir milzīgi, ziņojumā ir atzīta šī pastāvīgā problēma un tiek sperti pirmie soļi, lai veiktu attiecīgus pasākumus tās mazināšanai.

Aldo Patriciello (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, 2007. gada 23. aprīlī Padome pilnvaroja Komisiju sākt sarunas ar Korejas Republiku par ES un Korejas brīvās tirdzniecības nolīguma noslēgšanu.

Nolīgums tika parakstīts 2009. gada 15. oktobrī. Tajā ir iekļauta divpusēja drošības klauzula, kas paredz iespēju atkārtoti uzlikt vislielākās labvēlības nodokļa likmi, ja tirdzniecības liberalizācijas dēļ imports notiek tādā palielinātā apjomā absolūtā izteiksmē vai attiecībā pret iekšzemes ražošanu un ar tādiem nosacījumiem, ka rodas nopietns kaitējums vai nopietna kaitējuma draudi Eiropas Savienības nozarei, kura ražo līdzīgas vai tieši konkurējošas preces.

Lai šie pasākumi būtu rīcībspējīgi, šāda drošības klauzula jāiekļauj Eiropas Savienības tiesību aktos vismaz tāpēc, ka jānorāda aizsargpasākumu noteikšanas procesuālie aspekti, kā arī ieinteresēto pušu tiesības. Pievienotais Eiropas Parlamenta un Padomes regulas projekts ir juridisks instruments, kas vajadzīgs, lai īstenotu ES un Korejas brīvā tirdzniecības nolīguma drošības klauzulu.

Marit Paulsen, Olle Schmidt un Cecilia Wikström (ALDE), rakstiski. – (SV) ES un Dienvidkorejas brīvās tirdzniecības nolīgums ir Eiropas Savienībai ļoti svarīgs nolīgums. Mēs kā liberāļi brīvās tirdzniecības nolīgumus uztveram ļoti labvēlīgi, un mēs ticam, ka tiem ir labvēlīga ietekme uz Eiropas ekonomiku un tirdzniecību. Tāpēc mēs ļoti skeptiski raugāties uz reģionālajām drošības klauzulām, ko Eiropas Parlaments vēlas iekļaut šajā nolīgumā, lai ierobežotu brīvo tirdzniecību. Tā vietā mēs gribētu uzsvērt brīvās tirdzniecības nozīmi ES attīstībā. Lai ES varētu kļūt par konkurētspējīgu pasaules tirdzniecības dalībnieci, Eiropas Parlamentam ir jārīkojas, lai veicinātu un radītu iespējas tirdzniecībai ar pārējām pasaules valstīm ar brīvās tirdzniecības nolīgumiem, kuros nav ierobežojumu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Zaļie neiesniedza grozījumus šim ziņojuma projektam, jo no priekšlikuma sapratām, ka gaidāmajā piekrišanas procedūrā balsosim pret brīvās tirdzniecības nolīgumu ar Koreju, jo mēs iebilstam pret to, kā viens brīvās tirdzniecības nolīgums patvaļīgi nosaka ES rūpniecisko ainavu. Turklāt mēs iebilstam

pret ES apspriesto izņēmumu brīvās tirdzniecības nolīgumā, ar ko lielos „gāzes rijējus” ļauj eksportēt uz Koreju, neievērojot Korejas strikti noteiktās CO₂ emisiju robežvērtības un termiņus. Bez tam mēs uzskatām, ka stratēģija „ES 2020” ir mēģinājums stimulēt ES rūpniecības politiku; tai vajadzētu pievienot pagaidu moratoriju par vēl nenoslēgtajiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem, kas, iespējams, ir pretrunā šādas politikas izveidei.

Tomēr šajā gadījumā mēs atbalstām bargāku drošības pasākumu noteikšanu, un šis konkrētais drošības pasākums kļūs par pamatu citiem brīvās tirdzniecības nolīgumiem. Mēs atbalstām arī referenta iebildumus pret to, ka Korejas drošības pasākumi ir izstrādāti tikai autorūpniecības nozarē, kā arī atbalstām apspriešanu attiecībā uz dažādiem tirdzniecības sakariem un iespējamo prasību pēc tirdzniecības aizsardzības mehānisma.

Ziņojums: José Bové (A7-0225/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, par kuru biju atbildīgs Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas vārdā, jo uzskatu, ka tas ir vajadzīgs, lai līdzsvarotu attiecības pārtikas apgādes ķēdē un lai padarītu tās pārredzamas, nodrošinot taisnīgu un konkurētspējīgu labas prakses sistēmu un uzraudzības sistēmu, lai garantētu, ka tā darbojas bez traucējumiem. Es ceru, ka Komisija ņems vērā pamatnostādnes, kuras Parlaments šodien pieņēma, un ka tās tiks atspoguļotas likumdošanas priekšlikumā, ar ko tas mūs iepazīstinās līdz šī gada beigām.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojums aprobežojas ar traģisko stāvokli pārtikas ķēdē, kas pasliktinās ar katru dienu, un tajā tiek kritizēta Komisija par trūkumiem tās paziņojumā. Tomēr tajā atļauj pārtikas komercializāciju un ierosina risinājumus konkurētspējas, pārredzamības un informētības uzlabošanai pārtikas tirgū, neapskatot problēmas galveno iemeslu, proti, kapitālistisko ražošanas metodi, kas laupa mazām un vidēja lieluma saimniecībām tās darba augļus un strādājošajiem patērētājiem — ienākumus. Griekijā ES, kā arī Visgriekijas Sociālistu kustības (PASOK) un Jaunās Demokrātijas valdības pret vidusmēra sabiedrību vērsta politika ir atbalstījusi monopolus pārtikas tirgū un pārtikas produktu, piemēram, piena produktu un miltu ražotāju karteļu veidošanos. Tāpēc mazumtirdzniecības cenas ir uzkāpušas mākoņos, tādējādi vēl vairāk palielinot pārtikas nozares milzīgo peļņu, bet strādnieku un vidusmēra ģimenes šos produktus vienkārši nevar atļauties.

Cilvēkiem vajadzīgā pārtika tiks nodrošināta tikai tad, ja strādnieku šķira, mazo un vidēja lieluma saimniecību īpašnieki un vidusšķira kopīgi apkaros monopolus, vēloties pārtraukt un mainīt pret sabiedrību vērsta politikas īstenošanu un gāzt tās pārstāvjus, varu nododot tautas rokās, ražošanas līdzekļus padarot par sabiedrības īpašumu un organizējot plānotu lauksaimniecības ražošanu, pamatojoties uz strādnieku un vidusmēra ģimeņu vajadzībām un ņemot vērā tautsaimniecības sistēmu.

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, es balsoju par šo ziņojumu, jo, kā prasmīgi norādīts ziņojuma 3. punktā, visi Romas līgumā minētie lauksaimniecības jomas mērķi (palielināta produktivitāte, pienācīga pārtikas apgāde, samērīgas patēriņa cenas, tirgus stabilizācija) ir sasniegti, izņemot vienu mērķi, proti, nodrošināt taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem. Tādēļ Komisijai ir tas pienācīgi jāņem vērā visos budžeta priekšlikumos.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Mūsu lauksaimniekiem jābūt iespējai saņemt pienācīgus ienākumus par savu darbu, ražojot pārtikas produktus, kas atbilst stingriem kvalitātes standartiem un ko patērētāji var atļauties nopirkt. Pateicoties Lauksaimniecības

un lauku attīstības komitejas veiktajam darbam, *Bové* kunga ziņojums ir līdzsvarots un ierosina vairākus risinājumus šīm problēmām. Ražotāju organizāciju stiprināšana, standarta līgumu piedāvāšana noteiktās nozarēs un pašregulēšanas veicināšana — tie, manuprāt, ir labi virzieni, kurus vērts izziņāt. Tādēļ es nobalsoju par šo ziņojumu.

Liam Aylward (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Lauksaimnieku ienākumi 2009. gadā samazinājās vidēji par 12 %, bet darba izmaksas palielinājās par 3,6 %. Ja tā turpināsies, lauksaimnieki vairs nespēs turpināt darboties pārtikas apgādes ķēdē, kur patērētāju maksātās cenas kopš 1996. gada ir palielinājušās par 3,3 % gadā.

Pārtikas ķēdei ir sarežģīta uzbūve, kas patlaban nedarbojas efektīvi. Lauksaimnieki netiek pienācīgi atalgoti par laiku un investīcijām, ko viņi iegulda kvalitatīvas pārtikas ražošanā. Ja gribam paļauties uz to, lai lauksaimnieki nodrošinātu pārtikas piegādes drošību Eiropā, mums ir jārisina ar tirgus svārstīguma un pārtikas piegādes ķēdes kropļojumiem saistītās problēmas. Lauksaimniekiem ir jānodrošina taisnīgi ienākumi.

Ir jānodrošina taisnīgi noteiktas cenas lauksaimniekiem, pienācīga tirgus pārredzamība un taisnīgas mazumtirdzniecības cenas patērētājiem. Komisijai ir jāizpēta pārtikas ķēde, un es īpaši atbalstu tos, kuri vēlas pārbaudīt peļņas normu sadali, lai varētu konstatēt tieši to posmu pārtikas ķēdē, kura radītie kropļojumi nelabvēlīgi ietekmē konkurētspēju.

Zigmantas Balčytis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu un bažas, kas tajā paustas par situāciju, ar kuru saskaras ES lauksaimnieki. Pasaules ekonomikas un finanšu krīze un pārtikas un patēriņa preču cenu nepastāvība ir radījušas ievērojamas grūtības lauksaimniecības produktu ražotājiem, un tāpēc arī patērētāji nesaņem taisnīgu darījumu. Lai gan cenas pārtikai kopš 1996. gada ir palielinājušās par 3,3 % gadā, ienākumi, ko saņem lauksaimnieki, ir auguši tikai par 2,1 %, bet darbības izmaksas ir palielinājušās par 3,6 %, kas pierāda, ka pārtikas apgādes ķēde nedarbojas pienācīgi. Turklāt vidējais lauksaimnieka ienākums 2009. gadā ES-27 samazinājās par vairāk nekā 12 %, kas nozīmē, ka lauksaimnieki vairs nevar gūt vajadzīgo ienākumu no sava darba. Tomēr, neskatoties uz to, lauksaimniekiem un lauksaimniecības pārtikas nozarei jāražo pārtikas produkti, kas atbilst ārkārtīgi augstām kvalitātes standartu prasībām par cenām, kuras var atļauties patērētājs. Es piekrītu, ka ir vajadzīga lielāka pārredzamība lauksaimniecības nozarē un ka Eiropas Komisijai jābūt vadībā un jāpiedāvā galvenajiem Eiropas tirgotājiem, apstrādātājiem, vairumtirgotājiem un mazumtirgotājiem iesniegt obligātus gada ziņojumus par savām tirgus daļām.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Katrā lauksaimniecības krīzē lauksaimnieki un patērētāji pauž šādu uzstājīgu prasību: reizi pār visām reizēm padariet cenas un lauksaimnieku ienākumus pārredzamus visā lauksaimniecības ražošanas ķēdē. Šis ziņojums ir tādās pašās noskaņās, tāpēc mums ir pamatots iemesls to vērtēt atzinīgi. Tomēr es paužu nožēlu, ka ar dažu balsu pārsvaru tika noraidīts priekšlikums nodrošināt preferenciālu režīmu kooperatīviem, MVU un ražotāju organizācijām, piešķirot publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības.

Mara Bizzotto (EFD), *rakstiski*. – (IT) Pārredzamība, konkurence un apgāde ir tikai daži no aspektiem, kurus risina *Bové* kungs, aicinot Komisiju un Padomi iesaistīties, lai uzlabotu pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā.

Es nolēmu balsot par *Bové* kunga ziņojumu, jo esmu stingri pārliecināta, ka darbībām pārtikas apgādes ķēdes efektivitātes uzlabošanai jāietver negodīgas komercprakses

novēšana, cenu pārraudzība un lielāka ražotāju un patērētāju iesaistīšanās kvalitātes kritēriju izstrādē un vietējās ekonomikas attīstībā.

Jan Březina (PPE), rakstiski. – (CS) Es balsoju par ziņojumu „Taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā”, jo uzskatu, ka šim tematam ES kontekstā ir jāpievērš lielāka uzmanība. Tomēr man ir arī kāds iebildums saistībā ar šo ziņojumu. Manuprāt, ir kļūda, ka ziņojumā nepietiekama uzmanība tiek pievērsta nevienlīdzīgām sarunu vešanas pozīcijām lauksaimniekiem salīdzinājumā ar pārstrādātājiem. Pārtikas pārstrādes nozare ir integrēta un ekonomiski ietekmīga, bet lauksaimnieki bieži darbojas atsevišķi un tirdzniecības sarunās neizbēgami ir vājākā pozīcijā. Tomēr Komisija vēlas atbalstīt lielāku pārtikas pārstrādes nozares integrāciju iekšējā tirgū saskaņā ar Eiropas pārtikas ķēdes konkurētspējas veicināšanas plānu.

Ziņojumā tikpat kā nekas nav teikts par to, kā lauksaimniekus padarīt par pārtikas nozares un tirdzniecības ķēžu vienlīdzīgiem partneriem. Mani ieinteresēja arī prasība apturēt valstu un reģionālo marķējuma sistēmu izstrādi, lai kvalitātes politikā to aizstātu ar jaunu sistēmu attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm. Manuprāt, reģionālo marķējumu sistēmas var būt atbilstošs papildinājums Eiropas marķējumu sistēmai, ja tās neierobežo preču brīvu apriti iekšējā tirgū.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Šo ziņojumu par pārtikas cenām un lauksaimnieku ieņēmumiem Eiropā Eiropas Parlaments ir pieņēmis šodien, otrdien, 7. septembrī. Šis ziņojums ir izstrādāts, plaši sadarbojoties visām politiskajām grupām un ar Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) īpašu ieguldījumu.

Es atzinīgi vērtēju Eiropas Komisijai ierosinātos priekšlikumus ražotāju pozīcijas nostiprināšanai sarunās ar izplatītājiem. Esmu vienisprātis ar referentu, pieprasot pielāgot Eiropas konkurences tiesības, lai novērstu dominējošā stāvokļa ļaunprātīgu izmantošanu.

Priekšlikums izstrādāt tipveida līgumus, iekļaujot tajos apjoma un cenu klauzulas, kas lauksaimniekiem ļautu saņemt taisnīgus ienākumus, manuprāt, ir atbilstošs. Mums ir vajadzīgs jauns tirgus regulējums, kas kopējo lauksaimniecības politiku nodrošinās ar instrumentiem, ar kuriem veiksmīgāk uzveikt krīzes situācijas.

Attiecībā uz zivsaimniecības un akvakultūras produktiem es lielu uzmanību piešķiru kvalitatīvu produktu popularizēšanai un ilgtspējīgai ražošanai. Tāpēc ir būtiski, lai no trešām valstīm importētie produkti atbilstu tām pašām prasībām, ko attiecina uz Eiropas produktiem, lai tādējādi novērstu negodīgu konkurenci.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Tā kā problēmas pārtikas apgādes ķēdē ir konstatētas Eiropas un pasaules līmenī, ir steidzami jāatrod to risinājumi. Šajā ziņojumā ir iesniegti vairāki risinājumi, no kuriem es vēlos uzsvērt vajadzību veicināt Eiropas lauksaimniecības pārtikas ražošanas pievienotās vērtības palielināšanos; pasākumu apsvēršanu, lai atturētu no ļaunprātīgas rīcības, piemēram, ieviešot sodus un „nosaucot vārdā un izsakot publisku kaunināšanu” attiecībā uz nepaklausīgiem uzņēmumiem; Eiropas zemnieku saimniecību cenu un uzcenojumu novērošanas izveidošanu. Es uzskatu arī, ka ir būtiski veicināt pārtikas apgādes ķēdes racionalizēšanu, lai mazinātu pārtikas transportēšanas ietekmi uz vidi, veicinātu vietējo pārtikas produktu tirdzniecību un ilgtspējīgi attīstītu lauku ekonomiku.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par J. Bové ziņojumu ne tikai tāpēc, ka tas ir uz pareizā ceļa un ietver ļoti svarīgu informāciju, bet arī tāpēc, ka ar to ir izdarītas vairākas būtiskas izmaiņas Komisijas trūkumiem pilnajā oriģinālajā tekstā. Ar šo

ziņojumu tiek veicināta produktu dažādība, kultūras mantojums lauksaimniecībā, mazumtirdzniecības vietas un lauksaimnieku ražojumu tiešās pārdošanas vietas, kā arī nodarbinātība un finansējums maza un vidēja lieluma saimniecībām un kooperatīviem tā, lai garantētu pārtikas pašpietiekamību un vides aizsardzību. Ziņojumā uzsvērtā vajadzība nodrošināt taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem, un Komisija tiek aicināta ņemt vērā visus budžeta priekšlikumus. Ziņojumā pausts mudinājums uzlabot individuāli izveidoto kvalitātes marķējumu tiesisko regulējumu, lai nepieļautu to skaita pieaugumu un sniegtu patērētājiem labāku pārredzamību un ražotājiem piekļuvi tirgum.

Ziņojumā arī pausts uzskats, ka ir jāaizliedz pārdošana zem iepirkuma cenas Kopienas mērogā, un Komisija tiek mudināta pārskatīt kritērijus, kādus pašlaik izmanto, lai novērtētu pret konkurenci vērstu rīcību, jo, lai arī Herfindāla indekss ir noderīgs monopolstāvokļa riska novērtēšanai, tas neuzrāda faktisko pret konkurenci vērsta slēptas vai oligopolistiskas rīcības apmēru, kas acīmredzot vismaz daļēji pastāv lielapjoma mazumtirdzniecībā.

Lara Comi (PPE), rakstiski. – (IT) Kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) primārais mērķis allaž ir bijis nodrošināt taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem. Pēc Komisijas ierosinātā pārskata veikšanas gaismā ir nākušas vairākas neatbilstības sākotnējam principam, ko nedrīkstam atstāt bez ievērības. Mūsu lauksaimnieki ir pārliecināti, ka viņu darbs netiek pietiekami novērtēts no ekonomiskā viedokļa.

To, ka viņi — apgādes ķēdes pirmais posms — kļuva par svarīgiem otrā posma dalībniekiem, šodien vairs neuzskata par noteicošo faktoru patērētāju maksātās galīgās cenas stabilizēšanā. Ir jākontrolē patēriņa preču cenu svārstības, kas tikai rada zaudējumus patērētājiem. Es uzskatu, ka ir derīgi pārskatīt, kā notiek preču virzība apgādes ķēdē, lai varētu novērst preču cenu paaugstināšanu, kas ir nesamērīga ar taisnīgu izmaksu sadalījumu, ņemot vērā padarīto darbu.

Ir svarīgi pārbaudīt, vai produkta izmaksu asimetrija, kas rodas starp apgādes ķēdes pirmo un pēdējo posmu, palielinās, tādējādi radot zaudējumus patērētājiem. Būtu risks, ka tirgū nonāktu produkti par augstākām cenām, kas neatspoguļotu kvalitātes uzlabošanu. Patērētājiem ir jāuzņemas vadošā loma, lai nodrošinātu taisnīgus ienākumus visiem apgādes ķēdes dalībniekiem.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), rakstiski. – (RO) Paturot prātā, ka lauksaimniecība ir viena no tām nozarēm, ko ekonomikas krīze skārusi visvairāk, es uzskatu, ka Eiropas Komisijai ir jāparedz un jānodrošina pasākumi, kuru mērķis ir mudināt lauksaimniekus nodarboties ar ilgtspējīgu un ētisku ražošanu, kā arī kompensēt veiktos ieguldījumus. Tas radītu līdzsvaru, palīdzot uzlabot Eiropas pārtikas apgādes ķēdes darbību.

Mário David (PPE), rakstiski. – (PT) Pārtikas krīze un no tās izrietošais pārtikas un pamatproduktu cenu svārstīgums ir izraisījis bažas par pārtikas apgādes ķēžu darbību Eiropas un pasaules mērogā. Tās arī netieši norāda uz atšķirību starp pārtikas cenām, kas pieaugušas par 3,3 % gadā, un lauksaimnieku saņemtajām cenām, kas pieaugušas par 2,1 % gadā, savukārt darbības izmaksas ir palielinājušās par 3,6 %; tas atspoguļo cenu pārredzamības trūkumu apgādes ķēdē. Tā kā es uzskatu, ka līdzsvaroti tirdzniecības sakari ne tikai uzlabotu pārtikas apgādes ķēdes darbību, bet arī dotu labumu lauksaimniekiem, es balsoju par šo ziņojumu.

Tāpēc es vēlreiz atkārtāju, ka kopējās lauksaimniecības politikas pamatmērķim joprojām ir jābūt Eiropas lauksaimniecības konkurētspējai un atbalstam lauksaimniecībai ES, lai nodrošinātu pārtikas ražošanu vietējā mērogā un līdzsvarotu teritoriālo attīstību. Tomēr

tas ir jāīsteno, neaizmirstot par spēju nodrošināt taisnīgus ienākumus lauksaimniecības nozarē. Tāpēc stimulēt ilgtspējīgas un ētiskas ražošanas sistēmas var tikai tad, ja lauksaimnieki saņem atbilstošas kompensācijas par veiktajiem ieguldījumiem un saistībām šajās jomās.

Marielle De Sarnez (ALDE), rakstiski. – (FR) Eiropas Parlaments ir izteicis aicinājumu par taisnīgākiem ienākumiem lauksaimniekiem saistībā ar labāku pārtikas ķēdes darbību. Nav pieņemams, ka lauksaimnieku ieņēmumi konsekvēnti samazinās, kamēr pārtikas rūpniecības, daudzvalstu vairumtirgotāju un mazumtirgotāju peļņa palielinās. Tāpēc mēs aicinām Eiropas Komisiju ieviest vairākus praktiskus pasākumus (lai apkarotu dominējošus stāvokļus, ļaunprātīgu komerciālu un līgumslēgšanas praksi, kavētus maksājumus un tā tālāk), lai radītu pārredzamu, efektīvu ekonomiku, kurā preces pārdod par taisnīgu cenu un lauksaimnieki var nopelnīt iztiku.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir risināta problēma saistībā ar netaisnīgu peļņas sadali pārtikas ķēdē, jo īpaši attiecībā uz taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem.

Lauksaimnieku ienākumi 27 ES dalībvalstīs 2009. gadā samazinājās vidēji par 12 %, bet patērētāji saskaras ar nemainīgām vai paaugstinātām galaproduktu cenām, kas atspoguļo pārredzamības trūkumu pārtikas ķēdē, kā arī arvien lielāko patēriņa preču cenu nepastāvību. Tāpēc ir jābūt labākai pārtikas ķēdes pārredzamībai, lai pārtrauktu lielveikalu un pārstrādes nozares īstenoto ļaunprātīgo praksi.

Diane Dodds (NI), rakstiski. – Es principā atbalstu šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas iztirzā svarīgākās problēmas pārtikas apgādes ķēdē. Mums jāmaina realitāte, proti, tas, ka patlaban sistēmā ir varas izkropļošana. Mazumtirgotājiem ir pārāk liela vara, kā dēļ sākotnējie ražotāji kļūst par cenas saņēmējiem, nevis noteicējiem. Lai arī es piekrītu šajā ziņojumā minētajiem principiem, man ir lieli iebildumi pret referenta ierosinātajiem risinājumiem. Es neticu pārlietu lielam regulējumam. Lielāka birokrātija tikai radīs papildu spriedzi un izdevumus pašreizējā sistēmā. Es neatbalstu arī ideju par iestādi, kas ES mērogā uzraudzītu visus darījumus tirgū. Ar šādas iestādes darbību saistītās izmaksas nav pieļaujamas.

Lielveikalu ombuds dalībvalstu mērogā var veikt šo uzdevumu. Lai arī es piekrītu dažiem ECR grupas veiktajiem grozījumiem, man ir bažas, ka strauja pāreja uz brīvāku tirgu kaitēs ražotājiem manā vēlēšanu apgabalā. Viņu nevēlēšanās ietekmēt mazumtirgotāju varu apgādes ķēdē nekādi nesekmēs pastāvīgu pārtikas piegādi no sākotnējiem ražotājiem.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu „Taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem: labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība Eiropā”, jo ir vajadzīgi pasākumi, lai garantētu taisnīgākus ienākumus lauksaimniekiem, labāku cenu pārredzamību patērētājiem un labāku pārtikas ķēdes darbību un lai ar likumdošanas priekšlikumiem mainītu netaisnīgo peļņas sadalījumu pārtikas ķēdē, kā arī lai reaģētu uz cenu nepastāvīgumu un samazinātu lauksaimnieku neaizsargātību.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Mēs visi esam vienisprātis, ka lauksaimnieki ir īpaši pakļauti cenu svārstībām savas darbības īpatnību dēļ. Ziņojumā ir ierosinātas vairākas labas idejas viņu aizsardzībai, bet dažas tikai raisa šaubas. Obligātā ziņojumu iesniegšana attiecībā uz tirgus daļām draud kļūt par tikai birokrātisku pasākumu. Man šaubas rada arī uzsvars uz ļaunprātīgu dominējošu stāvokļa izmantošanas un negodīgas prakses gadījumiem pārtikas apgādes ķēdē, jo, ja šāda ļaunprātīga izmantošana un negodīga prakse tiešām pastāv, tad ir jāpiemēro spēkā esošie konkurences tiesību akti, lai sodītu vainīgos.

Šī paša iemesla dēļ es nesaskatu reālu vajadzību pēc jaunas saiknes starp noteikumiem konkurences jomā un kopējo lauksaimniecības politiku. Attiecībā uz individuālajiem zīmoliem mēs jau zinām, ka tie patērētājiem dod lielāku izvēles brīvību, un pētījumi liecina, ka viņi dod priekšroku šādiem produktiem. Tā tirgus darbojas. Tāpēc šajā ziņojumā ir vairāki jautājumi, ko vajadzētu apsvērt rūpīgāk.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Lauksaimniekiem pienākas taisnīgi ieņēmumi. Nav pieņemams, ka kopš 1996. gada peļņa, ko saņem lauksaimnieki, ir palielinājusies tikai par 2,1 %, kamēr darbības izmaksas ir palielinājušās par 3,6 %. Taču pārtikas cenas ir palielinājušās par 3,3 % gadā, kas nozīmē, ka lauksaimnieki ir tie, kuri tiek sodīti. Zīmīgi, ka 2009. gadā lauksaimnieka vidējais ienākums ES-27 samazinājās par vairāk nekā 12 %.

Visi ar lauksaimniecību saistītie mērķi, kas minēti Romas līgumā — palielināts ražīgums, pienācīga pārtikas apgāde, saprātīgas patērētāja cenas, tirgus stabilizācija — ir sasniegti, izņemot mērķi par taisnīgu ienākumu lauksaimniecībā. Tāpēc mēs aicinām Komisiju uzlabot Eiropas pārtikas cenu pārraudzības instrumentu, lai apmierinātu patērētāju un lauksaimnieku vajadzību pēc pārtikas cenas veidošanās lielākas pārredzamības. Es aicinu arī Komisiju strauji īstenot izmēģinājuma projektu par Eiropas zemnieku saimniecību cenu un piecenojumu observatorijas radīšanu ar pieejamiem datiem par cenām, piecenojumiem un apjomiem, kuram Parlaments un Padome pieņēma EUR 1,5 miljonu apropriāciju no 2010. gada budžeta.

João Ferreira (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Ziņojuma saturs neatspoguļo virsrakstā iekļauto vērienīgumu. Tekstā ir maz konkrētu ierosinājumu — tikpat kā neviena — par to, kā panākt taisnīgu ienākumu samaksu lauksaimniekiem, un tas aprobežojas ar plašiem un pat divdomīgiem izteikumiem; Komisijai tiek uzdots iesniegt priekšlikumus, kuru iesniegšana ir Eiropas Parlamenta pienākums.

Vispirms, lai panāktu taisnīgāku ienākumu samaksu lauksaimniekiem, ir jāpārtrauc lauksaimniecības tirgu liberalizācijas politika, kas tika ieviesta kā daļa no kopējās lauksaimniecības politikas reformas, kā arī nevajag attiecināt lauksaimniecību uz Pasaules Tirdzniecības organizāciju un brīvās tirdzniecības nolīgumiem, kas ir bijuši izdevīgi dažiem lieliem ķēdē iesaistītiem uzņēmumiem un postoši mazo un vidēja lieluma saimniecību lauksaimniekiem. Ir vajadzīga tāda cenu noteikšanas politika, kas ņem vērā šīs darbības jutīgo būtību un kas citu pasākumu starpā nosaka arī taisnīgu minimālo summu, kas maksājama lauksaimniekiem.

Ir vajadzīga kvantitatīva importa uzraudzība; priekšroka ir jādod ES produktiem, prioritāti piešķirot katras valsts ražojumiem un pārtikas suverenitātei. Lielveikaliem ir jānosaka pienākums pārdot ievērojamu daļu katras valsts ražojumu, īpašu uzmanību pievēršot lauksaimniecības pārtikas atkarības līmenim, kā arī tirdzniecības un lauksaimniecības pārtikas līdzsvaram.

Lorenzo Fontana (EFD), rakstiski. – (IT) Bové kunga ziņojums par labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā ir pirmais lielais solis ceļā uz taisnīgāku ienākumu sadali un ražotāju patieso vērtību, jo pēdējos gados viņus visvairāk ir ietekmējusi negodīga tirdzniecības prakse. Manuprāt, ir jāiejaucas, lai nozarē ieviestu pasākumus, kuru mērķis būtu uzlabot ražotāju sarunu vešanas pozīcijas. Tāpat kā vairumu Eiropas ražotāju, arī manā reģionā ražotājus lielā mērā ir ietekmējusi ienākumu nelīdzsvarotība pārtikas apgādes ķēdē un lauksaimniecības produktu cenu samazināšanās, kas savukārt ietekmē ražu un ganāmpulkus. Veneto reģionā 2005. gadā bija reģistrēti 91 000 saimniecību; tagad to ir par 14 % mazāk,

un faktiski šo samazinājumu ir veidojuši galvenokārt mazie ražotāji, kuriem ir mazāka ietekme tirgū. Tāpēc es balsošu par šo pašiniciatīvas ziņojumu, cerot, ka tam sekos Padomes priekšlikums, kas būs tikpat pielāgots ārkārtas stāvoklim, kādā pašreiz ir daudzi ražotāji.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), *rakstiski*. – (GA) Es atzinīgi vērtēju šo šodien pieņemto ziņojumu par pārtikas ķēdes darbības uzlabošanu.

Nav šaubu, ka pārtikas apgādes ķēdē ir problēmas un ka tieši lauksaimnieki no tā cieš visvairāk. Lauksaimnieku saņemtās cenas ir jānosaka skaidri un atklāti. Es pieprasu, lai Eiropas Komisija iekļautu šī ziņojuma ieteikumus Paziņojumā par kopējo lauksaimniecības politiku laika posmam pēc 2013. gada, ko publicēs šī gada beigās.

Elisabetta Gardini (PPE), *rakstiski*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, šī ir mūžsena problēma, un stāvoklis pasliktinās arvien lielākas varas un apgādes ķēdes koncentrācijas dēļ.

Mazie un vidējie lauksaimniecības ražošanas uzņēmumi cīnās par cienīgu ienākumu saņemšanu, bet patērētājiem ir jānosaka ar nemitīgu cenu paaugstinājumu. Nav nekādu šaubu, ka apgādes ķēdes noteikumus diktē lielapjoma mazumtirdzniecība, partneris ar visām sarunu vešanas pozīcijām. Tāpēc ir svarīgi īstenot tiešus pasākumus negodīgas tirdzniecības prakses izskaušanai un ieviest cenu pārredzamības mehānismus, kas noteikti šajā direktīvā, par kuru es balsoju ar vislielāko prieku. Tomēr ar to vien nepietiek, lai lauksaimniekiem nodrošinātu taisnīgas peļņas normas saskaņā ar KLP mērķiem.

Mums ir vēl vairāk jāprecizē cenu kontroles mehānisms, jānodrošina stimuli ražotāju organizāciju izveidei, kuru mērķis būtu uzlabot individuālu saimniecību sarunu vešanas pozīcijas un pārtikas apgādes ķēdes organizēšanu, ņemot vērā dažādos saimniecību izmērus un īpatnības dažādos tirgos.

Rezumējot jāteic, ka mēs varēsim nodrošināt taisnīgus ienākumus katram apgādes ķēdes posmam — jo īpaši nodrošināt kvalitāti un aizsargāt patērētājus —, ja šo problēmu risināsim efektīvāk un globālā mērogā.

Bruno Gollnisch (NI), *rakstiski*. – (FR) Lauksaimniecības politikas mērķis nedrīkst būt tikai pieņemamu vai zemu cenu nodrošināšana patērētājiem. Tai ir arī jānodrošina taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem, jāstimulē īsas apgādes ķēdes, jāmudina patērētāji, ražotāji, pārstrādātāji un izplatītāji domāt par vietējiem un sezonas produktiem, kvalitatīviem produktiem utt. un jāizbeidz konkrēta prakse, ko īsteno lielapjoma izplatīšanas nozare vai starpnieki.

Kā vairākkārt teikts šajā Parlamentā, lauksaimniecība atšķiras no citām saimnieciskajām darbībām, jo tā pabaro cilvēkus, saglabā ainavas un ir civilizācijas pamats.

Tāpēc uz to nevajadzētu attiecināt konkurences noteikumus un nekādā ziņā — starptautiskos konkurences noteikumus. Ir apkaunojoši vērot, kā lauksaimniecības produkti, no kuriem ir atkarīga cilvēku dzīvība, tiek padarīti par finanšu produktiem ārkārtīgi spekulatīvos tirgos. *Bové* kunga ziņojums ir uz pareizā ceļa. Žēl, ka eiropieši noskaņotā Parlamenta vairākuma dēļ tas tomēr iekļaujas trūkumiem pilnajā ES un tās dogmu konceptuālajā sistēmā.

Nathalie Griesbeck (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Es apņēmīgi balsoju par šo tekstu, kas Eiropas Komisiju aicina veikt konkrētus pasākumus, lai lauksaimnieki varētu gūt taisnīgus ienākumus un pārtikas apgādes ķēde Eiropā darbotos labāk. Šis ir svarīgs balsojums, jo lauksaimnieki nesaņem taisnīgus ienākumus par saviem ražojumiem un bieži ir pirmie

upuri dažkārt ļaunprātīgai tirdzniecības praksei. Šī ziņojuma teksts atspoguļo progresu, jo tajā apgalvots, ka visu pušu sarunu vešanas pozīcijas ir jālīdzsvaro un ka pārtikas tirgos ir jāievieš godīga konkurence, lai garantētu taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem un cenu pārredzamību patērētājiem. Tāpēc es atzinīgi vērtēju šī teksta pieņemšanu, jo tas ir liels solis uz priekšu attiecībā uz lauksaimniekiem un patērētājiem. Ja vēlamies saglabāt dinamisku lauksaimniecību un ja gribam kvalitatīvu pārtikas apgādes ķēdi Eiropā, kas dod labumu patērētājiem, lauksaimniekiem par saviem ražojumiem ir jāsaņem vairāk.

Françoise Grossetête (PPE), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par šo tekstu, jo pircēju uzspiestās līgumsaimniekošanas ietekme var mazināt lauksaimnieku sarunu vešanas pozīcijas.

Tāpēc ir vajadzīgi jauni tiesību akti, lai sākotnējos ražotājus tuvinātu citiem ķēdes posmiem un nodrošinātu cenu pārredzamību patērētājiem.

Ierosinājums izstrādāt tipveida līgumus, iekļaujot tajos apjoma un cenas klauzulas, dotu iespēju ražotājiem nostiprināt savas sarunu vešanas pozīcijas ar pakārtotajām nozarēm. Šie tipveida līgumi varētu noderēt kā instrumenti, lai novērstu tādu praksi kā līguma nosacījumu maiņu, maksājumu kavējumus un pārdošanu ar zaudējumiem. Dažās nozarēs šie līgumi pat varētu kļūt obligāti.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Es balsoju par Bové kunga ziņojumu par pārtikas cenām, jo mums jānodrošina stabili ienākumi lauksaimniekiem, vienlaikus aizsargājot patērētāja cenas. Vairākas nesen notikušas cenu svārstības pārtikas produktiem, piemēram, pienam, ir piesaistījušas uzmanību nožēlojamajai situācijai, ar ko pašlaik saskaras ļoti daudzi lauksaimnieki. Pārdošanas cenas krītas, un ražotāji vairs nevar nopelnīt pienācīgai dzīvei. Ķēdes otrajā galā patērētāji nekad negūst labumu no cenas krišanās, ja un kad tā notiek. Taču tajā pašā laikā, kad cenas pieaug, tostarp arī spekulatīvas darbības rezultātā, šis pieaugums nekavējoties atspoguļojas arī gala cenā. Ir steidzami vajadzīga lielāka pārredzamība attiecībā uz starpnieku, īpaši liela mēroga izplatītāju, nozīmi.

Alan Kelly (S&D), *rakstiski*. – Es balsoju par šo ziņojumu, jo ir nepanesami redzēt, kā lauksaimniekus izģērbj lielie vairumpircēji. Bagātība jāpārdala taisnīgi visā pārtikas apgādes ķēdē. Es ceru, ka Komisija rīkosies ātri un ierosinās mehānismu, kā risināt jautājumus, ko tā izvirza. Šī iniciatīva, ja tā tiks iedzīvīnāta, ievērojami palīdzēs lauksaimnieku kopienas eksistencei Īrijā, un tieši tāpēc es to atbalstu.

Elisabeth Köstinger (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es atbalstu Bové kunga ziņojumu par pārtikas apgādes ķēdes labāku darbību. Ziņojumā tiek risināti galvenie jautājumi par lauksaimniecības nozares turpmāko attīstību un tātad par uzraudzītas apgādes ar veselīgu, svaigu pārtiku nodrošināšanu Eiropas iedzīvotājiem. Lauksaimnieku galvenās bažas attiecas uz cenas pārredzamību, godīgu konkurenci, pircēja pilnvaru ļaunprātīgu ierobežošanu, līgumu uzlabošanu, ražotāju grupu statusa pastiprināšanu un spekulāciju ar lauksaimniecības izejmateriāliem ierobežošanu. Ar šo ziņojumu no Parlamenta tiek raidīts skaidrs signāls mazām ģimenes saimniecībām pasaules ekonomikas krīzes laikā. Ziņojums tiek vērstis arī pret visiem pārtikas ķēdes dalībniekiem, kas ietekmē cenu noteikšanas politiku. Mums jāatrisina augstā peļņas uzcenojuma jautājums, kuru veic tikai pārtikas ķēdes lejupteses jomās. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka lauksaimniekiem maksā ražotāja cenas, kas ir zemākas par ražošanas izmaksām.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) ES spēs izveidot spēcīgu lauksaimniecības nozari, kas ļaus tai būt pašpietiekamai, tikai tad, ja lauksaimniekiem būs taisnīgi ieņēmumi un ja tas, ko viņi saražos, tiks pārdots par taisnīgu cenu. Tomēr galveno pārtikas apgādes ķēžu

izdarītais lielais spiediens ir licis samazināties samaksai, kuru saņem lauksaimnieki, un palielināties produktu cenai patērētājiem. Cenu pieaugumam patērētājiem ir jāparādās samaksā, ko saņem lauksaimnieki, jo tikai tādā veidā tiks sasniegtas līdzsvarotas komerciālas attiecības. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Marine Le Pen (NI), *rakstiski*. – (FR) Lai gan no vienas puses es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma secinājumus par katastrofālo stāvokli Eiropas lauksaimniecībā, no otras puses es paužu nožēlu par to, ka vienīgais priekšlikums ir nodrošināt vairāk eiropiskuma, vairāk Eiropas tiesību aktu un vairāk eiropiskas un birokrātiskas iejaukšanās.

Ņemot vērā atšķirīgās vietējās, reģionālās un valsts identitātes un tradīcijas un ņemot vērā lielā mērā atšķirīgās ES lauksaimnieku prakses un vajadzības dažādajā ekonomikā un socioloģiskajā vidē, Eiropas atbalstītāju paveiktais ir steidzami jāpārskatī. Mums ir neveiksmīga politika, kas veicina lauku pārtuksnešanos, lielapjoma izplatītāju teju monopoliem raksturīgu un negodīgu praksi, kā arī dažādas spekulācijas izpausmes, kas rada milzu zaudējumus mūsu lauksaimniekiem.

Lauksaimnieki noteikti ir jāatbalsta, lai viņi varētu saņemt taisnīgus ienākumus drošā, labāk funkcionējošā un kvalitatīvā pārtikas apgādes ķēdē, bet veselais saprāts teic, ka tas jāveic valsts mērogā. Mums atkal ir jānacionalizē kopējā lauksaimniecības politika (KLP) un nav jāpievērš uzmanība Eiropas Komisijas liberālo internacionālistu argumentiem.

Astrid Lulling (PPE), *rakstiski*. – (DE) Tā kā man neļāva izteikties debatēs par J. Bové ziņojumu un es nevarēju atklāt iemeslus, kāpēc balsoju pret šo ziņojumu, es vēlreiz gribētu skaidri pateikt, ka patlaban mēs joprojām dzīvojam Eiropā, nevis Padomju Savienībā.

Tāpēc es noraidu visus Bové kunga ieteiktos risinājumus, kas nav saderīgi ar mūsu sociālās tirgus ekonomikas sistēmu.

Es piekrītu konstatētajiem problēmu nopietnajiem iemesliem, kuru vidū ir, piemēram, dominējošā pircēja varas ļaunprātīga izmantošana, maksājumu kavēšana, ierobežota piekļuve tirgum un daudzi citi, ko rada pārtikas apgādes ķēdes nepilnīga darbība.

Tāpēc mums ir jārikojas, un mēs tiešām esam gatavi to darīt. Mums ir jānodrošina taisnīgi ienākumi lauksaimniekiem, neaizmirstot par pārstrādes nozari vai pasaules tirdzniecību. Pretstatā valstu iestādēm pārstrādes nozarei un tirgotājiem ir jāsakaras ar reālo ekonomiku. Tomēr, ja atbalsts, uz kuru lauksaimniekiem ir tiesības un ar kuru viņi noteikti rēķinās, tiek izmaksāts ar 12 mēnešu novēlošanos, šai peļamajai praksei būs tikpat negatīva ietekme uz lauksaimnieku ienākumiem kā tām praksēm, kuras izmanto pārstrādes nozare un tirgotāji un kuras tiks pārskatītas.

Tādēļ es nebalsoju par šo ziņojumu, ja neatbilstības sistēmai netiks veiksmīgi izlabotas.

Marisa Matias un Miguel Portas (GUE/NGL), *rakstiski*. – (PT) Mēs balsojam par šo rezolūciju, jo tajā ir iekļauti vairāki priekšlikumi, kā līdzsvarot varas attiecības starp dažādajiem pārtikas ražošanā un apgādes ķēdē iesaistītajiem dalībniekiem. Mazo un vidējo lieluma saimniecību lauksaimnieki patlaban ir šīs ķēdes vājākais posms, un bez taisnīgiem ienākumiem nebūs iespējams veiksmīgi izskaust cilvēku veicinātu lauku apvidu pārtuksnešanos, kā arī vienlaikus vides jomā reorganizēt mazapjoma lauksaimniecību un ar to saistīto pārstrādes nozari.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Es piekrītu visiem referenta José Bové kunga ziņojuma punktiem. Eiropas Komisijas neproduktīvā attieksme pret lauksaimniekiem, tās

vēlme nepārtraukti palielināt nodokļus ražošanai un piegādei, realizācijai un glabāšanai var novest pie tā, ka lauksaimniecības produkcijas īpatsvars, kura ir ražota Eiropā, var pazemināties par 30-50 % attiecībā uz šobrīd esošu līmeni.

Tad eiropieši būs pilnīgi atkarīgi no piegādēm no Ķīnas, Indijas, Dienvidamerikas un Krievijas, kur pašizmaksa dotajā nozarē ir krietni zemāka. Bové kunga ziņojums ļauj saprast Eiropas Komisijai, ka Eiropas Parlamenta deputāti nedos iespēju Barroso kungam un viņa komisāriem īstenot spiedienu uz lauksaimniekiem un atņemt no viņiem ieņēmumus ES valsts finanšu labā. Mums "jāsīt pa rokām" tiem, kas grib apgrūtināt vai sarežģīt lauksaimnieku dzīvi.

Andreas Mølzer (NI), rakstiski. – (DE) Pārtikas apgādes ķēdē kaut kas iet greizi. Katrā ziņā veikala cenai nav sakara ar to, ko par savu ieguldīto darbu saņem lauksaimnieki. Nemitīgi ir novērojama dominējošā pircēja varas ļaunprātīga izmantošana un negodīga prakse. Izplatītājiem ir jābāž rokas savās kabatās, piemēram, kad lielveikalu ķēdes svin jubilejas vai ievieš restrukturizācijas plānus. Uz mazajiem uzņēmumiem izdara nežēlīgu spiedienu, un tad uzņēmumi piemēro nicināmu un krāpniecisku marķēšanas praksi novecojušiem produktiem, kas vislabāk redzama „Gammelfleisch & Co” gadījumā.

Ja nevēlamies, lai mūsu lauksaimniecības reģioni piedzīvo lejupslīdi un lauksaimnieku skaits turpina samazināties, ir pēdējais laiks pārtraukt maksāt lauksaimniecības subsīdijas lieliem starptautiskiem lauksaimniecības uzņēmumiem un miljoniem un piešķirt tās tiem, kam tās vajadzīgas izdzīvošanai. Ja tas nav iespējams ES centrālisma un Briseles vainas novelšanas mehānisma dēļ, tad lauksaimniecības subsīdiju renacionalizācija būs vienīgais reālais risinājums. Šis ziņojums nespēj būtiski uzlabot stāvokli, lai gan dažas tajā ietvertās pieejas ir pareizas. Tomēr es atturējos no balsošanas.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo uzskatu, ka tas dos labumu Itālijas pārtikas nozarei.

Īpaši svarīgi man šķiet pieņemt instrumentus, lai atbalstītu īso apgādes ķēžu un lauksaimnieku pārvaldītu tirgu izveidi, tādējādi samazinot starpnieku skaitu. Tas nāks par labu patērētājiem, jo viņi varēs iegādāties produktus par taisnīgāku cenu. Es aicinu Komisiju veikt nopietnus pasākumus negodīgas konkurences apkarošanai, jo tā nelabvēlīgi ietekmē mazos ražotājus.

Radvilē Morkūnaitē-Mikulēnienē (PPE), rakstiski. – (LT) Saskaroties gan ar ekonomikas lejupslīdi, gan ar klimata likstām, Eiropas lauksaimnieki ir nonākuši neizbēgamās grūtībās. Rodas būtiskas problēmas saistībā ar lauksaimniecības un pārtikas nozaru pamatproduktu cenu svārstībām. Eiropas Komisijas paziņojumā ir minēta cenu pārredzamība, konkurence un uzlabota produktu kvalitāte, bet trūkst dažu svarīgu elementu, tāpēc šodien pieņemtajai rezolūcijai ir milzīga ietekme; ar to Eiropas Parlaments, izsakot savu viedokli, vērs uzmanību uz lauksaimnieku ļoti nevienlīdzīgajām sarunu vešanas pozīcijām, kas vairākus lauksaimniecības tirgus dalībniekus ir mudinājis ļaunprātīgi izmantot pašreizējo situāciju, izkropļot lauksaimnieku ienākumus, kā arī slēgt netaisnīgus līgumus un karteļu vienošanās. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju, jo uzskatu, ka mums ir jānodrošina labāka pārtikas apgādes ķēdes darbība un taisnīgāki ienākumi lauksaimniekiem, jāveicina cenu pārredzamība visā pārtikas apgādes ķēdē, jāsekmē konkurētspēja, jāapkaro cenu svārstīgums un jāuzlabo informācijas apmaiņa starp tirgus dalībniekiem, ņemot vērā jaunās klimata pārmaiņu un bioloģiskās daudzveidības samazināšanās radītās problēmas.

Rareş-Lucian Niculescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Es balsoju par J. Bové ziņojumu, kurā izskatīta nopietna problēma un ieteikti pasākumi tās mazināšanai. Tomēr es balsoju pret tiem pantiem, kuros ierosināti pasākumi, kas vērsti uz ekonomisko brīvību un konkurētspēju. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka taisnīgas ekonomikas politikai nav alternatīvas. Šis princips ir jāievēro arī lauksaimniecībā par spīti šīs nozares īpatnībām. Es vēlreiz gribētu paust neizpratni par to, ka šajā ziņojumā nav nevienas atsauces uz lauku attīstības politiku. Tomēr es ceru, ka taisnīgie, noderīgie pasākumi ieņems sev pienākošos vietu Komisijas turpmākajos likumdošanas priekšlikumos.

Franz Obermayr (NI), *rakstiski*. – (DE) Ziņojumā ir daži ļoti pozitīvi un svarīgi elementi, piemēram, mēģinājums apkarot monopolus lauksaimniecības nozarē, lai garantētu drošu ienākumu mazajiem lauksaimniekiem. Tomēr es esmu pret to pieeju ziņojumā, kura saistās ar problēmu risināšanu lauksaimniecības jomā, ieviešot vairāk ES regulu. Tas ir nepareizi izvēlēts virziens. Mums ir vajadzīga plaša mēroga pilnvaru atgriešanās atpakaļ valsts un reģionālajā līmenī, kurā problēmas saskarē jūtamas vistiešāk. Tāpēc es atturējos no balsošanas.

Rolandas Paksas (EFD), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par ES ziņojumu par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem, jo viens no ES kopējās lauksaimniecības politikas galvenajiem mērķiem — nodrošināt atbilstošus ienākumus lauksaimniekiem — joprojām nav sasniegts. Lai gan pārtikas cenas ES kopš 1996. gada ir palielinājušās par 3,3 % gadā, lauksaimniekiem piedāvātās cenas ir palielinājušās tikai par 2,1 %, savukārt darbības izmaksas ir palielinājušās par 3,6 %, kas apliecina nelīdzsvarotību pārtikas apgādes ķēdē lauksaimniecības nozares ražotāju, izejvielu piegādes uzņēmumu, pārstrādātāju un mazumtirgotāju dominējošā stāvokļa dēļ. Tāpēc es uzskatu, ka ir jāstimulē lauksaimnieku ekonomikas organizāciju un kooperatīvu izveide, jo tie palielina lauksaimnieku ietekmi un uzlabo sarunu vešanas pozīcijas. Es piekrītu ziņojumā ierosinātajiem priekšlikumiem attiecībā uz labākas cenu pārredzamības nodrošināšanu pārtikas nozarē, jo īpaši tiem priekšlikumiem, kuru mērķis ir apkarot globālo spekulāciju ar pārtikas precēm, uzraudzīt cenu svārstības, nodrošināt labāku cenu informācijas plūsmu un līgumslēgšanu starp tirgus dalībniekiem. Īpaši svarīgi ir novērst pircēja varas ļaunprātīgu izmantošanu pārtikas ķēdē. Es pilnīgi piekrītu Lauksaimniecības komitejas pieņemtajam priekšlikumam ieviest programmas, lai veicinātu produktu tirdzniecību vietējos tirgos un nodrošinātu to, ka uz ražotāju organizācijām, lauksaimnieku kooperatīviem un MVU attiecina preferenciālu režīmu, piešķirot publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības pārtikas apgādes ķēdē. Žēl, ka Parlaments ir noraidījis šo priekšlikumu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es balsoju par šo ziņojumu tā virsrakstā izteiktā mērķa dēļ — lai nodrošinātu taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem. Lai gan tas ir viens no kopējās lauksaimniecības politikas mērķiem, tas vienmēr ir piesaistījis mazāku uzmanību nekā citi mērķi, proti, Eiropas pārtikas nozares lielāks ražīgums un globāla konkurētspēja. Es zinu, kādi faktori ietekmē pārtikas apgādes ķēdes pienācīgu darbību Eiropā. Tie ir kļuvuši acīmredzami līdz ar patēriņa preču cenu svārstīgumu lauksaimniecības pārtikas nozarē.

Šīs problēmas šķiet cieši saistītas ar palielināto koncentrāciju pārstrādes nozares, vairumtirdzniecības, mazumtirdzniecības un lielveikalu ķēžu sektoros, ar viņu arvien lielāko ietekmi tirgū un dominējošās pircēja varas ļaunprātīgas izmantošanas praksi pārtikas apgādes ķēdē. Es piekrītu referenta apgalvojumam, ka šīs problēmas vislabāk var atrisināt, padarot cenas pārredzamākas visā pārtikas apgādes ķēdē, lai palielinātu konkurētspēju, apkarotu cenu svārstīgumu un uzlabotu apgādes un pieprasījuma informācijas plūsmu starp tirgus dalībniekiem.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski.* – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tajā ir ietverti konkrēti priekšlikumi pārtikas ķēdes darbības uzlabošanai un taisnīgu ienākumu nodrošināšanai lauksaimniekiem.

Pārtikas apgādes ķēdes uzlabojumiem jāietver higiēnas noteikumu diferencēšana un pārskatīšana; sertificēšanas un kontroles sistēmu decentralizācija un vienkāršošana; ražotāju un patērētāju tiešo attiecību veicināšana un īsu pārtikas apgādes ķēžu attīstīšana; ražotāju un patērētāju iesaistīšana kvalitātes un godīgas tirdzniecības kritēriju izstrādē, kā arī vides ilgtspējības kritēriji attiecībā uz iepirkuma procedūrām pārtikas nozarē (ēdināšanas pakalpojumi), lai uzlabotu pārtikas kvalitāti un vietējās ekonomikas attīstību, vienlaikus mazinot „pārtikas jūdzes” un agroķīmisko atkarību; ārkārtīgi lielie pārtikas zudumi visā pārtikas apgādes ķēdē, kas vairumā dalībvalstu ir līdz 30 % no saražotās un tirgū laistās pārtikas; Eiropas pārtikas palīdzības programmas nozīme pārtikas apgādes ķēdē, kas nodrošina ar pārtiku 43 miljonus trūcīgo iedzīvotāju Eiropā un kas ir jāpārskata, lai uzlabotu vietējo ražotāju saikni ar pārtikas patērētājiem.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski.* – Man prieks, ka ir pieņemts *J. Bové* ziņojums; lai arī tajā ir atzinīgi vērtēti Komisijas priekšlikumi veicināt lauksaimniecības ražotāju organizāciju izveidi, tajā ir arī pausts komitejas viedoklis, ka pārskatītajiem konkurences tiesību aktiem ir jāatspoguļo konkurētspējas dažādie līmeņi attiecībā uz tirgiem un apgādes ķēdēm. Tāpēc ir jāņem vērā neatkarīgo vietējo mazumtirdzniecības uzņēmumu, tirgu, vietējo pārtikas ķēžu un daļēja pašnodrošinājuma pārtikas piegādes sistēmu lielums. Eiropas konkurences tiesību aktiem ir jāuzlabo ražotāju organizāciju sarunu vešanas pozīcijas, lai viņi varētu saņemt taisnīgu cenu par saviem ražojumiem.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski.* – (RO) Es balsoju par *J. Bové* ziņojumu, jo Eiropas pārtikas tirgū ir vajadzīga lielāka pārredzamība. Apgādes ķēde tiešām nedarbojas pienācīgi, un no šī trūkuma lielāko labumu gūst spekulanti. Eiropas lauksaimniekiem ir vajadzīgi taisnīgi un paredzami ienākumi. Tāpēc mums ir jāgādā, lai pārtikas ķēdē viņi vienmēr nepaliktu zaudētājos. Lai to īstenotu, mums viņiem ir jānodrošina godīga konkurence.

Christel Schaldemose (S&D), *rakstiski.* – (DA) Eiropas Parlamenta Dānijas sociāldemokrātu *Dan Jørgensen, Christel Schaldemose, Britta Thomsen* un *Ole Christensen* vārdā. Dānijas sociāldemokrāti uzskata, ka ir jānodrošina skaidrība un pārredzamība attiecībā uz pārtikas cenām Eiropas Savienībā. Tomēr mēs uzskatām, ka šī ziņojuma mērķis ir cits, jo tas var palielināt pašreizējo atbalstu lauksaimniecībai un veicināt pārtikas cenu centralizētu kontroli. Tāpēc mēs balsojam pret galīgo rezolūciju, lai gan atbalstām prasību pēc pārredzamības attiecībā uz pārtikas cenām un ienākumu sadali pārtikas nozarē.

Olga Sehnalová (S&D), *rakstiski.* – (CS) Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu kā iniciatīvu, kas beidzot liks runāt par problēmu attiecībā uz pašreizējo situāciju Eiropas pārtikas ķēdes darbībā. Lauksaimniekiem ir jāsaskaras ar nesaudzīgu lauksaimniecības produktu cenu samazināšanos daudzās produktu nozarēs, bet patērētāji, no otras puses, maksā vai nu tikpat augstu, vai pat augstāku galīgo cenu par produktiem mazumtirdzniecības tīklā. Nav šaubu, ka ir jānostiprina ražotāju un patērētāju sarunu vešanas pozīcijas un kopumā jānovērš atsevišķu pārtikas ķēdes posmu sarunu vešanas pozīciju nelīdzsvarotība. Šis temats ir jāiekļauj arī debatēs par jaunu kopējo lauksaimniecības politiku. Es balsoju par šī ziņojuma pieņemšanu.

Bart Staes (Verts/ALE), *rakstiski.* – (NL) Es ar prieku balsoju par *Bové* kunga ziņojumu par taisnīgiem ienākumiem lauksaimniekiem un labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību.

Ir milzīga atšķirība starp summu, ko lauksaimnieki saņem par saviem ražojumiem un ko patērētāji par tiem maksā. Var tikai minēt, kas notiek ar šo starpību. Tāpēc ir labi gan lauksaimnieku, gan patērētāju vārdā aizstāvēt lielāku pārredzamību cenu noteikšanā. Šajā ziņojumā Komisija visu pārtikas apgādes ķēdes posmu peļņas normu pārredzamības interesēs tiek aicināta noteikt lauksaimnieku ražošanas faktiskās izmaksas un summu, ko tie saņem par saražoto. Lauksaimnieki nedrīkst ciest no lielveikalu ķēžu nepārredzamās cenu noteikšanas politikas.

Skaidrība attiecībā uz peļņas summu, ko starpnieki un lielveikalu ķēdes gūst par konkrētu produktu, nostiprinās lauksaimnieku sarunu vešanas pozīcijas. Turklāt labāka sistēmas pārredzamība ļaus ierobežot lielveikalu ķēžu ļaunprātīgi izmantotās pilnvaras cenu noteikšanā. Pārredzamība un godīga konkurence uzlabos pārtikas ķēdes ilgtspējību. Patlaban Flandrija importē tomātus no Spānijas, un Spānija importē tomātus no Flandrijas. Labāka cenu un peļņas normu pārredzamība ļaus novērst šo neefektīvo un vidi postošo praksi.

Marc Tarabella (S&D), rakstiski. – (FR) Es atzinīgi vērtēju to, ka ir pieņemts Bové kunga lieliskais ziņojums, ar ko pieprasām taisnīgāku samaksu saviem lauksaimniekiem, kā arī pārredzamāku un labāku pārtikas apgādes ķēdes darbību Eiropā. Tomēr es paužu nožēlu par Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupas un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas vairākuma pieņemto nostāju, ar ko, ņemot vērā pirms vairākiem mēnešiem apspriestos kompromisa grozījumus, ir noraidīti daži šī ziņojuma pamatpunkti. Patiesi, noraidot, piemēram, 52. punktu, ar ko pieprasa preferenciāla režīma attiecināšanu uz ražotāju organizācijām, lauksaimnieku kooperatīviem un MVU, piešķirot publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesības, šaubu nav — ir skaidrs, ka prioritāte tiek piešķirta izplatīšanas un pārstrādes nozaru interesēm, un tas kaitē ražotājiem.

Artur Zasada (PPE), rakstiski. – (PL) Mani iepriecināja šodienas balsojuma rezultāti. Raugoties no ekonomiskā aspekta, ražotāju brīvprātīgu apvienību veidošana ir efektīvāks lauksaimnieku sadarbības veids. Šādas organizācijas uzlabo lauksaimnieku sarunu vešanas pozīcijas tirgū, izlīdzina iespējas sarunās ar pārtikas pārstrādes nozares pārstāvjiem un ļauj optimizēt ražošanu bez pārmērīga ārējā atbalsta. Lai uzveiktu konkurenci, lauksaimniekiem ir jāsadarbojas vairāk. Viņu kā ražotāju organizācijas sadarbība un rīcības saskaņošana ļaus īstenot dažādas iniciatīvas, piemēram, reģionālo produktu patēriņa veicināšanu un patērētāju informēšanas kampaņu rīkošanu, vienlaikus nodrošinot preču dažādību ES tirgū.

Turklāt grupās vislabāk var noteikt to, kas jādara stratēģiskās plānošanas, izmaksu racionalizācijas, lauksaimniecības efektivitātes uzlabošanas un lauksaimniecības preču pārdošanas organizēšanas jomā. Nauda, kas ieguldīta ražotāju grupās, labvēlīgi ietekmēs cilvēku un ieguldījumu potenciāla izmantošanu un līdz ar to arī saimniecību ieņēmumus un stāvokli tirgū.

Ziņojums: Miguel Portas (A7-0236/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) finansēšanu un darbību, jo es pilnībā atbalstu viedokli, ka šā fonda izmantošanas procesam ir jābūt ātrākam. Īpaši svarīgi tas ir laikā, kad jāreaģē uz ekonomikas un finanšu krīzes izraisīto bezdarba pieaugumu, padarot EGF par elastīgu un pastāvīgu atbalsta instrumentu.

Alfredo Antonozzi (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, EGF ir sevi apliecinājis kā efektīvu instrumentu cīņā ar finanšu krīzes sekām ES mērogā, īpaši nodarbinātības jomā. Atbalsta pieteikumu skaita pieaugums un grūtības fonda līdzekļu piešķiršanas un

izlietošanas procedūru piemērošanā liecina par vajadzību strauji grozīt tā procesuālos un ar budžetu saistītos noteikumus. Es balsoju par šo ziņojumu cerībā, ka minētās izmaiņas tiks īstenotas ātri un precīzi.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) mērķis ir atbalstīt darba ņēmējus, īpaši tajos reģionos un nozarēs, kas jaunās globalizētās ekonomikas dēļ ir visneizdevīgākajā stāvoklī. Tas potenciāli saņem gada finansējumu EUR 500 miljonu apmērā, kas domāts, lai palīdzētu cilvēkiem atgriezties atpakaļ darbā. Ir obligāta prasība, lai EGF finansējums un darbība uzlabotos: tie jāvienkāršo, lai EGF varētu izmantot ātrāk un vieglāk. Tieši tas bija pamats tiem grozījumiem, kurus es iesniedzu Ekonomikas un monetārā komitejā par šo ziņojumu. EGF ir jābūt dažkārt nepilnīgās Eiropas sociālās politikas efektīvam instrumentam. Tāpēc es uzskatu, ka tas jāsauglabā, kaut arī vienkāršotā veidā, un tieši tāpēc es atbalstīju *Portas* kunga ziņojumu.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Es pilnībā atbalstu šajā ziņojumā sacīto par to, ka jāsaīsina laika posms, kas vajadzīgs finansiālā atbalsta no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmaksāšanai darbiniekiem, kuri zaudējuši darbu globalizācijas vai ekonomikas krīzes dēļ. Lai šiem darbiniekiem palīdzētu, fonda atbalsts ir jāsniedz ātri un efektīvi.

Ir skaidri redzams, ka ievērojami jāsamazina kavēšanās, kas saistīta ar šā fonda izmantošanu. Ziņojums skaidri parāda veidus, kā iespējams samazināt kavēšanos laika posmā no pieteikuma iesniegšanas līdz finansējuma izmaksai, tādējādi uzlabojot fonda darbību.

Es arī atbalstu to, kas ziņojumā sacīts par tādas fonda komunikācijas un pārvaldības struktūras izveidošanu dalībvalstīs, kas dotu iespēju labāk informēt iesaistītās puses par pieteikumu statusu un rezultātiem, un procesu, kas seko pēc finansējuma piešķiršanas.

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds sākotnēji bija iecerēts tikai kā pretestības līdzeklis globalizācijas nelabvēlīgajai ietekmei uz visneaizsargātākajiem un vismazāk kvalificētajiem darba ņēmējiem noteiktās nozarēs, kuri zaudēja darbavietas sakarā ar lielām pārmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos, kas izraisīja smagus ekonomikas traucējumus. 2009. gada 1. jūnijā EGF apjoms tika paplašināts, iekļaujot darba ņēmējus, kas zaudējuši darbu tiešu ekonomikas un finanšu krīzes seku dēļ, attiecībā uz kuriem pieteikties atbalstam var no 2009. gada 1. maija līdz 2011. gada 31. decembrim. Lai gan nesen pieteikumu skaits ir palielinājies, EGF izmantojums aprobežojas ar ES visnabadzīgākajiem reģioniem, kuros palīdzība bezdarbniekiem ir visvairāk vajadzīga. Šāda nevienlīdzīga EGF izmantošana ir saistīta ar dalībvalstu dažādajām stratēģijām. Es atbalstu noteikumus, kas izvirzīti dokumentā par to, ka EGF finansiālā palīdzība jāsniedz tik ātri un efektīvi, cik iespējams, lai tas varētu atbalstīt pēc iespējas vairāk darba ņēmēju. Ir jāsaģatavo un jāapstiprina jaunie pasākumi, lai dalībvalstis var noformēt pieteikumus EGF izmantošanai, tiklīdz ir tikusi izziņota kolektīva atļaušana no darba, nevis pēc tam, kad tā ir notikusi, un saīsināt laiku, kas vajadzīgs, lai panāktu lēmumu par piešķiršanu.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo ekonomikas un finanšu krīze joprojām ārkārtīgi nelabvēlīgi ietekmē nodarbinātību un darba tirgu Eiropā un dažādās ekonomikas nozarēs joprojām turpinās darbinieku masveida atļaušanu, tāpēc krasi pieaug arī to ES dalībvalstu skaits, kas iesniedz pieteikumus finansiālā atbalsta saņemšanai no Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda. Tomēr pašreizējās finansiālā atbalsta sniegšanas procedūras ir pārāk sarežģītas, un laiks, kas vajadzīgs finansējuma saņemšanai, ir pārāk ilgs. Patlaban, lai dalībvalsts saņemtu finansiālo atbalstu no EGF, ir

vajadzīgi 12–17 mēneši, un tas nozīmē, ka vairums atlaisto darbinieku finansiālo atbalstu saņem ar novēlošanos, kļūstot par globalizācijas un krīzes seku ķīlniekiem. Tādēļ mums ir steidzami jāvienkāršo fonda līdzekļu piešķiršanas procedūras, jo tikai tā mēs spēsim uz pusi saīsināt finansiālā atbalsta saņemšanai vajadzīgo laiku. Turklāt ir ļoti svarīgi, lai ES iestādes nodrošinātu raitu un ātru lēmumu pieņemšanu jautājumos, kas ir saistīti ar finansiālā atbalsta piešķiršanu, jo kavēšanās šādu lēmumu pieņemšanā var tikai vēl vairāk saasināt sarežģīto situāciju, kādā patlaban ir nonākuši strādājošie.

Es arī aicinu dalībvalstis apmainīties ar labas prakses piemēriem un īpaši mācīties no tām dalībvalstīm, kuras jau ir izveidojušas valsts līmeņa EGF informācijas tīklus, iesaistot vietēja līmeņa sociālos partnerus un ieinteresētās personas, lai gadījumā, ja notiktu darbinieku masveida atlaišanas, viņiem jau būtu pieejama piemērota atbalsta sistēma.

Alain Cadec (PPE), rakstiski. – (FR) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) mērķis ir mazināt globalizācijas negatīvo ietekmi uz tiem vismazāk aizsargātajiem un vismazāk kvalificētajiem strādājošajiem, kuri ir zaudējuši darbu ekonomisku iemeslu dēļ. Šī vajadzība ir kļuvusi vēl aktuālāka pašreizējās ekonomikas krīzes apstākļos. EGF pievienotā vērtība ir tā, ka tas sniedz acīmredzamu un konkrētu pagaidu finansiālu atbalstu individualizētām darbinieku profesionālās reintegrācijas programmām.

Ir ārkārtīgi svarīgi, lai līdz pašreizējās daudzgadu finanšu shēmas beigām tiktu pagarināts 2009. gada jūnijā ieviestās atkāpes piemērošanas laiks, kuras mērķis ir palīdzēt tiem strādājošajiem, kas zaudē darbu ekonomikas un finanšu krīzes dēļ. Lai paātrinātu un vienkāršotu procedūras, ir jānodrošina efektīvāka Komisijas un Eiropas Parlamenta darbības koordinācija, lai tādējādi varētu saīsināt lēmumu pieņemšanai vajadzīgo laiku.

Tādēļ Komisijai ir jāņem vērā Parlamenta darba grafiks un Parlaments savlaicīgi jāinformē par grūtībām, ar kādām tai nākas saskarties, izvērtējot dalībvalstu pieteikumus. Visbeidzot jācer, ka Komisija uzlabos ziņošanu par EGF līdzekļu izlietojumu, regulāri sniedzot Parlamentam informāciju par finansiālā atbalsta izlietojumu dalībvalstīs.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju, jo piekrītu tās aicinājumam Eiropas Komisijai padarīt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) efektīvāku, iekļaujot arī piešķirto maksājumu analīzi, kurā ņem vērā EGF ietekmi uz tā labuma guvēju tīklu, un uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kurus, iespējams, ir ietekmējusi varbūtējā plānotā atlaišana no darba un kuru darbinieki varētu gūt no EGF labumu. Es piekrītu arī Komisijas priekšlikumiem, kuru mērķis ir uz pusi samazināt laiku, kas vajadzīgs EGF izmantošanai, īpaši, lai Komisijai būtu vajadzīgās cilvēku un tehnikas jaudas, vienlaikus ievērojot budžeta neitralitātes principus, lai efektīvi un ātri apstrādātu pieteikumus, ko iesniegušas dalībvalstis.

Françoise Castex (S&D), rakstiski. – (FR) Eiropas Savienības finanšu instrumentu termiņa vidusposma pārskatīšanas kontekstā es balsoju par šo rezolūciju, jo Budžeta komiteja ir sagatavojusi ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) — instrumentu, kura mērķis ir atbalstīt darbinieku pārkvalifikāciju un profesionālo reintegrāciju gadījumos, kad ir nepārprotami konstatēts, ka viņu atlaišana no darba ir saistīta ar globalizāciju vai ekonomikas krīzi.

Mums, sociālistiem, šā ziņojuma analīze parādīja, ka labējie un kreisie uz dzīvi raugās ļoti atšķirīgi. Sociālisti uzskata, ka ir ārkārtīgi svarīgi saglabāt šā fonda darbību, jo, nemaz jau nerunājot par krīzi, globalizācija nelabvēlīgi ietekmē mūsu rūpniecību kopumā. Labējie — gluži pretēji — uzskata, ka ir jānosaka fonda darbības beigu termiņš — 2013. gads —,

jo, pēc viņu domām, stabilitāti atguvušas ekonomikas apstākļos globalizācija ir tikai un vienīgi pozitīvs process.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Es balsoju par ziņojumu, ko ir sagatavojis Miguel Portas, Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas deputāts, kurš ir pareizi novērtējis Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda lomu un nozīmi, vienlaikus ierosinot un piedāvājot veidus, kā pilnā mērā izmantot šā fonda līdzekļus, lai sniegtu atbalstu darbu zaudējušajiem neoliberālās globalizācijas un ekonomikas krīzes upuriem, krīzes, kas īpaši smagi skar strādājošos Eiropā.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību. Pieteikumu skaita pieaugums fonda līdzekļu saņemšanai un grūtības to piešķiršanas un izlietošanas procedūras piemērošanā liecina par vajadzību ātri grozīt fonda procesuālos un ar budžetu saistītos noteikumus. Ņemot vērā, ka gadījumi mēdz būt ļoti atšķirīgi, Eiropas Komisijai būtu jā sagatavo priekšlikums, kas nodrošinātu elastīgāku intervences kritēriju piemērošanu katrai dalībvalstij, lai novērstu jebkādu nevienlīdzību attiecībā uz šā instrumenta pieejamību.

Göran Färm (S&D), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, šodien izvēlējamies balsot par ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību. Globalizācijas pielāgošanas fonds sniedz individuālu atbalstu globalizācijas izraisīto seku dēļ no darba atlaistajiem, kā arī finansiāli atbalsta pārkvalificēšanos un tālākizglītību, lai darbinieki varētu vieglāk no jauna iekļauties darba tirgū.

Ziņojumā ir iekļauti konkrēti priekšlikumi, kā uz pusi saīsināt Globalizācijas fonda līdzekļu izmantošanai nepieciešamo laiku gan valstu, gan Eiropas līmenī. Tiek ierosināts iesaistīt sociālos partnerus gan pieteikuma sagatavošanas procesā, gan saistībā ar finansēto pasākumu īstenošanu. Ziņojums arī ierosina pagarināt tās atkāpes piemērošanas laiku, kas dod iespēju sniegt atbalstu arī tiem darbiniekiem, kas darbu zaudējuši finanšu krīzes dēļ. Mēs uzskatām, ka šis ir ļoti svarīgs instruments, lai cīnītos ar finanšu krīzes sekām un nepieļautu darbinieku izslēgšanu no darba tirgus uz visiem laikiem.

Ziņojuma 16. punktā arī izteikts ierosinājums Komisijai izskatīt iespēju izveidot pastāvīgu Globalizācijas pielāgošanas fondu. Tomēr mēs vēlamies uzsvērt, ka formulējums neizsaka kādu noteiktu nostāju šajā jautājumā. Tas tikai nosaka, ka Komisijai būtu jāizskata un jāizvērtē ieguvums, kādu varētu sniegt pastāvīgs fonds. Mēs arī vēlamies norādīt, ka darba tirgus politika ir dalībvalstu kompetences joma. Tādēļ Globalizācijas pielāgošanas fonds nekādā gadījumā nedrīkst aizstāt valsts mēroga pasākumus, tam ir jābūt instrumentam, kas papildina dalībvalstīs īstenotos pasākumus.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Izmaiņas Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) noteikumos atklāj gan to, ka pieteikumi atbalsta saņemšanai no EGF ir atšķirīgi un to skaits ir relatīvi neliels, gan arī šā instrumenta nepilnības, īstenojot pasākumus, kuru mērķis ir palīdzēt atlaistajiem darbiniekiem no jauna iekļauties darba tirgū. Ir svarīgi rūpīgi izpētīt iemeslus, kas ir bijuši pamatā šā fonda līdzekļu nepietiekamai izmantošanai, kā arī noteikt veidus, kā vienkāršot fonda līdzekļu izmantošanu dalībvalstīs, īpaši tajās, kuras bezdarbs ir skāris vissmagāk.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Ar mērķi pretoties globalizācijas nelabvēlīgajai ietekmei uz darba ņēmējiem, kurus ietekmējusi kolektīva atlaišana no darba, un izrādīt solidaritāti ar šādiem darba ņēmējiem, Eiropas Savienība izveidoja Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF), lai sniegtu finansiālu atbalstu individuāli

pielāgotām programmām bez darba palikušo darbinieku integrēšanai darba tirgū. EGF gada maksimālais apjoms ir EUR 500 miljoni.

Ņemot vērā ekonomikas un sociālo krīzi, ir pārsteidzoši, cik maz ir ticis izmantots EGF. Faktiski no 2007. gada līdz 2009. gada pirmajiem sešiem mēnešiem tikai EUR 80 miljoni finansējuma tika izmantoti (no kopējā pieejamā apjoma EUR 1,5 miljardi) 18 pieteikumiem, ko iesniedza astoņas dalībvalstis 24 431 darba ņēmēja vārdā. Sākot ar grozījumiem, kas Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondā tika izdarīti 2009. gada maijā, iesniegto pieteikumu skaits palielinājās no 18 līdz 46, kopējie pieprasītie maksājumi — no EUR 80 miljoniem līdz EUR 197 miljoniem, un dalībvalstu skaits, kuras iesniedza pieteikumus — no 8 līdz 18. Tomēr 9 dalībvalstis vēl nav vērsušās pie EGF.

Turklāt tieši ES reģioniem ar visaugstāko iekšzemes kopproduktu EGF ir bijis vislabvēlīgākais. Ir jāizvērtē šo faktu iemesli, lai EGF tiktu izmantots ātrāk un biežāk un lai tas tiktu pārveidots par neatkarīgu fondu ar savām paša saistībām un maksājumu apropriācijām.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šā fonda līdzekļu izmantošana apliecina to, ka mums bija taisnība tolaik, kad tās pirmajā posmā mēs uzreiz kritizējām vairākus fonda regulas aspektus, kuriem mēs daļēji atkal pievērsāmies sekojošajā pārskatīšanā, ko Komisijai nācās ierosināt, atzīstot dažas no kritiskajām piezīmēm, kuras mēs bijām izteikuši attiecībā uz sākotnējo versiju.

Tādēļ mēs piekrītam, ka ir jāaicina Komisija gan paātrināt termiņa vidusposma novērtējuma sagatavošanu, iesniedzot to jau 2011. gada 30. jūnijā, gan reizē ar to iesniegt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda regulas pārskatīšanas priekšlikumu, lai novērstu fonda visācmredzamākos trūkumus.

Tomēr, kā jau es sacīju, uzstājoties plenārsēdē, ir svarīgi neatstāt novārtā preventīvus pasākumus, kas jāīsteno, lai novērstu starptautisku uzņēmumu pārvietošanu, cīnītos ar bezdarbu un palielinātu tādas nodarbinātības līmeni, kurā tiek ievērotas tiesības. Tāpat ir svarīgi nodrošināt, lai šis fonds netiktu izmantots kā aizsegs vai veicinošs faktors darbinieku atlaišanai, kuras pamatā ir uzņēmuma pārstrukturizācija vai starptautisku uzņēmumu pārvietošana.

Visbeidzot — mēs uzstājam, ka jāpalielina ES līdzfinansējums no 65 % līdz vismaz 80 %, lai tādējādi fonda līdzekļus padarītu pieejamus tām dalībvalstīm, kuras ir nonākušas vislielākajās finanšu grūtībās, un bezdarbnieki, kuriem palīdzība ir vajadzīga visvairāk, to saņemtu ātri un efektīvi.

Pat the Cope Gallagher (ALDE), rakstiski. – (GA) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) sekmīgi īsteno savus centienus — cīnīties ar masveida bezdarba sekām Īrijā un citur Eiropā. EGF tika izveidots 2007. gadā, reaģējot uz globalizācijas izraisītajām problēmām un uzdevumiem.

Šī iniciatīva ik gadus izmaksā EUR 500 miljonus. Tā sniedz palīdzību un atbalstu reģioniem, kuros bijuši vairāk nekā 1000 atlaišanas gadījumi uzņēmumu pārvietošanas dēļ, ko izraisījusi situācijas maiņa pasaulē. Eiropas Savienība vēlreiz ir ķērusies pie Īrijas bezdarba problēmas risināšanas. Gan Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondam, gan Eiropas Sociālajam fondam šajā ziņā ir izšķiroša nozīme.

Estelle Grelier (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par M. Portas ziņojumu. Es atbalstu tā galveno mērķi, proti, turpināt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda darbību, jo,

nerunājot nemaz par krīzi, kuru mēs patlaban piedzīvojam, globalizācijai ir ilgstoša negatīva ietekme uz rūpniecībā strādājošajiem — tas ir fakts, ko Eiropas labējās partijas atsakās atzīt. Es arī palīdzēju ziņojuma tekstā veikt grozījumus, lai, piešķirot EGF līdzekļus, tiktu ņemti vērā mazie un vidējie uzņēmumi un apakšuzņēmēji. Viņu darbinieki ir īpaši neaizsargāti, jo šie uzņēmumi ir atkarīgi no starptautiskajiem uzņēmumiem, tādēļ ir būtiski, lai atlaišanas gadījumā EGF viņiem nodrošinātu reālas profesionālās pārkvalificēšanās iespējas. Tāpat man ir gandarījums par to, ka ir atzīta vajadzība veikt pētījumus par dokumentu sagatavošanu atbildīgajās valsts iestādēs, lai veicinātu EGF līdzekļu izmantošanu, jo bieži, īpaši Francijā, šis fonds ir mazpazīstams un netiek pietiekami izmantots. Ņemot vērā, ka Eiropas labējās partijas ir noraidījušas iespēju saglabāt EGF ilgāk par 2013. gadu, debatēs par nākamo ES finanšu plānu es cīnīšos par to, lai tiktu nodrošināta šā fonda pastāvīga darbība.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Tā kā ir nepieciešams ātrāk piešķirt līdzekļus strādājošajiem, kas zaudējuši darbu globalizācijas vai finanšu krīzes dēļ, es balsoju par ieteikumu kopumu, kura mērķis ir uzlabot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) procesuālos un ar budžetu saistītos noteikumus. Fonds tika izveidots 2006. gadā, tomēr iesniegto pieteikumu skaits ir mazs — daļēji sarežģīto intervences un līdzfinansējuma kritēriju dēļ. Tādēļ es un mani kolēģi vēlējamies šajā mehānismā veikt grozījumus. Šis dokuments tādējādi ir ievērojams panākums, jo tas aicina Komisiju vēl vairāk vienkāršot procedūru, lai novērstu acīmredzamākās problēmas, kā arī aicina saīsināt termiņus. Turklāt līdz šim fonds finansējumu ir saņēmis no dažādām budžeta pozīcijām. Dokuments ierosina šim nolūkam 2011. gada budžetā izveidot atsevišķu pozīciju — tas ir ievērojams sasniegums. Tādēļ es atzinīgi vērtēju šo ieteikumu pieņemšanu, jo tiem ir būtiski svarīga nozīme laikā, kad mūsu līdzpilsoņus skar ekonomikas krīze.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Ar nesenajiem apvērsumiem, kas notikuši finanšu pasaulē, un darbavietu zaudējumiem to dēļ, jaunu prasmju apguve un reintegrēšanās darba tirgū ir vitāli svarīga darbavietu radīšanas jomā, un es atzinīgi vērtēju Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda kā ES sociālās politikas instrumenta pārvērtēšanu. Es tomēr aicinātu ievērot lielāku elastību procesā, tiklīdz pieteikuma veidlapa ir aizpildīta, un vairāk konsultēties ar pašiem darba ņēmējiem, kad tiek veidoti EGF plāni. Tas, kas notika Īrijā ar *Dell* un *WaterfordCrystal* darbiniekiem, nedrīkst atkārtoties.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Globalizācijas pielāgošanas fonds nav tikai svarīgs instruments, kura mērķis ir sniegt atbalstu tiem, kuri nav spējuši pielāgoties tirgū atvēršanai. Tas ir arī veids, kā stiprināt uzticēšanos Eiropas Savienībai — aspekts, kuru, manuprāt, ir ļoti svarīgi uzsvērt. Tas dod mums iespēju apliecināt, ka ekonomisko pārmaiņu apstākļos mēs neesam novērsuši no tiem, kuri nespēj pietiekami ātri reaģēt uz jauno situāciju. Tomēr vienlaikus es uzskatu, ka ir svarīgi, lai uzticēšanās būtu savstarpēja. Finansējumam, kas paredzēts cilvēkiem, kuri par spīti visiem saviem pūliņiem ir kļuvuši par tirgus izmaiņu upuriem, ir faktiski arī jānonāk pie šiem cilvēkiem. Svarīgi, lai līdzekļu piešķiršana būtu pārredzama un saprotama un lai tie netiktu vienkārši sadalīti, kā pagadās. Situācijai, kādā ir nonākuši šie cilvēki, ir vajadzīga pārrobežu pieeja, konkrētajam reģionam atbilstoša pieeja, tādēļ līdzekļu piešķiršanai ir jānotiek ātri. Tikai šādi Globalizācijas pielāgošanas fonds var izpildīt savu uzdevumu un nostiprināt uzticēšanos Eiropas Savienībai, sniedzot savlaicīgu atbalstu. Tāpēc es atbalstu šo ziņojumu.

Giovanni La Via (PPE), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atbalstīju ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) finansēšanu un darbību, jo

es uzskatu, ka šis instruments ir efektīvs līdzeklis, ar kura palīdzību var sniegt atbalstu finanšu krīzes seku dēļ grūtībās nonākušajiem darbiniekiem.

Fonds tika izveidots, lai sniegtu reālu atbalstu darbiniekiem, kuru atlaišanas iemesli ir saistīti ar uzņēmumu pārvietošanu vai kuri ir zaudējuši darbu krīzes dēļ, ar mērķi palīdzēt viņiem atgriezties darba tirgū. Patstāvīgais ziņojums, par kuru mēs šodien balsojām, atklāj noteiktas kritiskas jomas fonda darbībā un gan Komisijai, gan dalībvalstīm sniedz konkrētus priekšlikumus, kuru mērķis ir pārskatīt fonda darbību, lai palīdzētu vienkāršot un paātrināt piekļuves procedūras.

Viens būtiski svarīgs jautājums, kuram es vēlos pievērst jūsu uzmanību, ir saistīts ar ierosinājumu pagarināt 2009. gadā noteiktās atkāpes piemērošanas laiku līdz 2013. gada beigām. Šī atkāpe ļauj paplašināt fonda darbības jomu, noteikumos ietverot ekonomikas krīzi.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda uzdevums ir sniegt atbalstu strādājošajiem, kuri ir zaudējuši darbu pasaules ekonomikā notiekošo pārmaiņu dēļ. Turklāt kopš 2009. gada, lai samazinātu bezdarba līmeni, fonds sniedz atbalstu arī tiem, kurus ir skārusi ekonomikas krīze. Personīgi es uzskatu, ka ir lietderīgi fondu pārveidot par pastāvīgu instrumentu, lai sniegtu atbalstu darba meklētājiem un papildinātu dalībvalstu sociālo politiku.

Šis līdzeklis ļautu koncentrēties uz katra darbinieka potenciāla izmantošanu un būtu pretsvars pasākumiem, kas tiek īstenoti uzņēmumu atbalstam. Tāpat mēs nedrīkstam aizmirst, ka patlaban vēl aizvien pastāv grūtības, kas ir saistītas ar Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda līdzekļu izmantošanas procedūrām un laikposmiem.

Paturot prātā, ka galvenās atlaisto darbinieku problēmas ir saistītas ar profesionālo pārkvalifikāciju un pagaidu palīdzības saņemšanu, ir absolūti nepieciešams vienkāršot fonda procedūras, lai atbalstu būtu iespējams izmantot pēc iespējas ātrāk un efektīvāk.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds ir bijis ļoti svarīgs instruments, palīdzot miljoniem bez darba palikušiem cilvēkiem Eiropas Savienībā, kuri ir šādā situācijā tāpēc, ka rūpniecības nozares pārvietojas uz citiem kontinentiem. Šīs krīzes dēļ, kuru mēs izjūtam, un arvien lielākā kolektīvo atlaišanu skaita dēļ ir gan jāuzlabo šis instruments, gan jāatrod jauni finansējuma avoti. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Claudio Morganti (EFD), rakstiski. – (IT) Mēs esam liecinieki strukturāla bezdarba pieaugumam Eiropā, kura iemesli ir ekonomikas lejupslīde un pārvietošanas politika.

Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir noderīgs instruments, ar kura palīdzību Eiropas Savienība var nodrošināt atbalstu un solidaritāti darbiniekiem, kuri ir zaudējuši darbu. Līdz 2009. gadam birokrātisku iemeslu dēļ šā fonda līdzekļi tika maz izmantoti, un es uzskatu, ka Komisijas prasība īstenot pasākumus, lai saīsinātu fonda līdzekļu izmantošanas procedūru, ir ārkārtīgi svarīga. Palielinot EGF elastīgumu un pieejamību, fonds kļūs par būtisku instrumentu dalībvalstu sociālajā politikā.

Šo iemeslu dēļ es balsoju par.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es vēlos izteikt savu atbalstu *Portas* kunga sagatavotajam ziņojumam. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonds (EGF) ir svarīgs instruments, kas sniedz papildu atbalstu darbiniekiem, kuri ir atlaisti no darba uzņēmumu

pārvietošanas dēļ. Ir pierādījies, ka vēl lielāka nozīme šim fondam ir kā līdzeklim, kas darbiniekiem pašreizējās krīzes laikā palīdz no jauna atgriezties darba tirgū.

Portas kunga ziņojumam ir būtiska nozīme, un tā mērķis ir pilnveidot un vienkāršot Eiropas iedzīvotājiem svarīga resursa izmantošanu. Vienlaikus tas ir taustāms apliecinājums tam, kā ES cenšas palīdzēt atrisināt drūmo situāciju finanšu jomā, cīnīties ar bezdarbu un atbalstīt savus iedzīvotājus.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo rezolūciju, jo es pievienojos Eiropas Komisijai izteiktajām prasībām pilnveidot Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) darbību. To vidū ir sniegtā atbalsta izvērtēšana, ņemot vērā atbalsta saņēmēju reintegrācijas efektivitāti un profesionālās kvalifikācijas pieaugumu, to pasākumu finansēšanas salīdzinoša analīze, kas veikti, reaģējot uz katru EGF atbalsta pieteikumu, un šo pasākumu īstenošanas rezultāti, pamatojoties uz reintegrāciju, kā arī EGF ietekme uz tā atbalsta saņēmēju tīklu un mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kurus var skart darbinieku skaita samazināšanas plāni un kuru darbinieki varētu saņemt fonda atbalstu.

Es arī pievienojos Komisijai izteiktajam aicinājumam nodrošināt dalībvalstīm pamatnostādņu kopumu EGF finansējuma pieteikumu sagatavošanai un īstenošanai. To mērķis būtu nodrošināt ātru pieteikumu iesniegšanas procedūru un plašu iesaistīto personu vienprātību par pieteikšanās posmiem un pasākumiem, kas īstenojami, lai darbiniekus efektīvi no jauna iesaistītu darba tirgū.

Visbeidzot, es pievienojos dalībvalstīm izteiktajam aicinājumam: apspriežoties ar visām ieinteresētajām personām, īpaši sociālajiem partneriem, izveidot EGF komunikācijas un pārvaldības struktūru dalībvalstu līmenī un Eiropas līmenī apmainīties ar labāko praksi.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) EGF sniegtajam atbalstam ir jābūt dinamiskam un piemērojamam vienmēr mainīgajām, bieži negaidītajām situācijām, kādas rodas tirgū. Šā fonda mērķis ir sniegt konkrētu, tūlītēju atbalstu, lai sekmētu to darbinieku profesionālo pārkvalificēšanos, kuru darba zaudēšanas iemesls ir straujas ekonomiska rakstura pārmaiņas darba tirgū.

Es aicinu dalībvalstis iesaistīt sociālos partnerus un veicināt dialogu ar sociālajiem partneriem un uzņēmējiem jau no tā brīža, kad tiek sākta pieteikumu sagatavošana atbalsta saņemšanai no EGF. Vienlaikus es mudinu dalībvalstis izmantot šā fonda līdzekļus, lai veicinātu jaunu prasmju attīstību, kas līdzšinējās darbavietas padarītu „zaļākas” un radītu jaunas „zaļās” darbavietas, kā arī, lai sekmētu mūžizglītību, radot iespēju darbiniekiem veidot savu profesionālo karjeru un dot savu ieguldījumu ES konkurētspējas uzlabošanā globalizācijas apstākļos.

Es arī atbalstu šā fonda darbības turpināšanu pēc 2013. gada, izveidojot neatkarīgu fondu ar savu budžetu. Komisijai un dalībvalstīm ir cieši jāsadarbojas, lai efektīvi uzraudzītu starptautiskajiem uzņēmumiem sniegto atbalstu un stingri apņemtos radīt tādas darbavietas, kas ievēro darbinieku tiesības, tādējādi mazinot sociālo dempingu.

Paulo Rangel (PPE), rakstiski. – (PT) Es balsoju par rezolūciju, jo es piekrītu tās aicinājumiem Eiropas Komisijai padarīt Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondu (EGF) efektīvāku, iekļaujot piešķirto maksājumu analīzi, kurā ņem vērā reintegrācijas sekmju līmeni un saņēmēju prasmju atjaunināšanas izvērtējumu. Es piekrītu arī Komisijas priekšlikumiem, kuru mērķis ir uz pusi samazināt EGF izmantošanai vajadzīgo laiku,

konkrēti tam, ka visiem līdzekļiem jābūt pieejamiem, lai nodrošinātu ātru un pastiprinātu sazināšanos ar šajā procesā iesaistītajām dalībvalstīm.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Debates par šo jautājumu nepavisam nebija vieglas. Pēdējos pāris mēnešos tika apspriesti vairāki jautājumi: fonda „reaktivitāte” (vienlaikus bez rūpīgākiem mēģinājumiem šīs problēmas iemeslus novērst, uzlabojot vispārējo inovāciju stratēģiju un izglītību globalizētajā pasaulē, padarot mērķtiecīgāku EGF darbību un uzlabojot līdzekļu izlietojumu dalībvalstīs un no dalībvalstu puses); nelielais palīdzību saņēmušo nozaru skaits (īpaši tobrīd), konkrēti, automobiļu rūpniecība un tekstilrūpniecība (attiecīgi 15 un 13 pieteikumi), saistībā ar kurām varētu diskutēt, piemēram, vai darbinieku skaita samazināšana ir „globalizācijas” sekas vai inovāciju trūkums nozarē; vai / kādā mērā pasākumi aizstāj / aizstāja dalībvalstu palīdzību; paradoksālā situācija, ka, no vienas puses, fondam ik gadus tiek atvēlēti (tikai) EUR 500 miljoni (no ES budžeta neizmantotajām saistību apropriācijām), lai gan principā pieteikumu skaits varētu būt neierobežots, ja vien tie atbilstu pieteikšanās kritērijiem (pirmie atbalstu saņem tie, kuri pirmie ir iesnieguši pieteikumus); situācija, ka maziem un vidējiem uzņēmumiem šā fonda līdzekļus saņemt ir grūtāk; saikne ar valsts palīdzību / nodokļiem. Galu galā tomēr tika atrasta kopēja nostāja un ziņojums, kuru atbalstījām arī mēs, zaļie, tika pieņemts.

Joanna Senyszyn (S&D), rakstiski. – (PL) Es atbalstīju rezolūciju par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) finansēšanu un darbību. Ir ļoti svarīgi pilnveidot EGF darbību regulējošos noteikumus, lai tā izmantošana kļūtu efektīvāka. Es ceru, ka Komisija īsteno Parlamenta priekšlikumus, kuri paver iespēju uz pusi saīsināt atbalsta piešķiršanas procedūras laiku. Krīzes izraisītais bezdarba pieaugums nozīmē, ka no EGF piešķirtie finanšu līdzekļi ir kļuvuši īpaši svarīgi, jo tie sniedz individuālu atbalstu darbu zaudējušiem cilvēkiem un dod viņiem iespēju atgriezties darba tirgū. Atbalsta saņemšanas kritēriju bardzības un pārāk garo ar līdzekļu saņemšanu saistīto procedūru dēļ dalībvalstis pilnībā neizmanto tām pieejamās iespējas saņemt EGF atbalstu. Piemēram, no manas valsts, Polijas, ir iesniegti tikai trīs pieteikumi finansiāla atbalsta saņemšanai no EGF. Galvenais mazās intereses iemesls ir tieši veicamo procedūru ilgums.

Līdztekus fonda darbību regulējošo noteikumu pilnveidošanai ir svarīgi vismaz līdz esošās finanšu shēmas termiņa beigām atstāt spēkā kritēriju, kas paredz atbalsta sniegšanu darbiniekiem, kuri zaudējuši darbu pašreizējās krīzes dēļ, un saglabāt līdzfinansējumu 65 % līmenī. Darba tirgū krīzes sekas mēs jutīsim vēl daudzus gadus, tādēļ šis atbalsts ir un būs nepieciešams. Es vēlos vērst Komisijas un dalībvalstu uzmanību uz labas prakses apmaiņas koordinēšanu Eiropas līmenī, kas darbinieku masveida atlaišanas gadījumos dos iespēju ātri un efektīvi izmantot EGF.

Nuno Teixeira (PPE), rakstiski. – (PT) Struktūrfondi ir sevi apliecinājuši kā nepārvērtējami svarīgi instrumenti, mazinot nelīdzsvarotību Eiropā, kā arī, kas ir ne mazāk svarīgi, sniedzot atbalstu vismazāk aizsargātajiem attālajiem reģioniem. Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izveide ir apliecinājums tam, ka Eiropas Savienība atzīst — globalizācijas fenomens ir radījis plašas un ne vienmēr labvēlīgas pārmaiņas, un Eiropā tā ietekme nav bijusi vienmērīga, jo ir reģioni, kuriem šis process ir nesis ieguvumus, un ir reģioni, kuriem tas ir radījis ievērojamus zaudējumus.

Tomēr šis fonds nav saņēmis tādu uzmanību, kādu tas būtu pelnījis, un iemesls, manuprāt, ir neiedomājami ilga laika, kas paiet no brīža, kad dalībvalsts iesniedz pieteikumu atbalsta saņemšanai, līdz brīdim, kad līdzekļi faktiski tiek saņemti. Šāda kavēšanās smagi ietekmē

ģimenes, kam nepieciešams atbalsts, un tā ir saistīta ar sarežģīto pieteikšanās, izmantošanas un izpildes procesu; tāpēc šis process steigšus un absolūti prioritārā kārtībā ir jāvienkāršo. Tikai šādā veidā būs iespējams sasniegt fonda mērķus, efektīvi reintegrējot visus tos strādājošos, kas atlaisti no darba saistībā ar būtiskām izmaiņām pasaules tirdzniecības modeļos. Ziņojums, par kuru mēs šodien balsojam, atspoguļo dažādo politisko grupu centienus panākt kompromisu, un tādēļ es to atbalstīju.

Silvia-Adriana Ţicāu (S&D), rakstiski. – (RO) Kā liecina jaunākie ES statistikas dati, ekonomikas un finanšu krīzes dēļ bezdarbnieku skaits 27 ES dalībvalstīs pagājušajā gadā ir pieaudzis par 1,1 miljonu. Tas izskaidro faktu, kādēļ iesniegto pieteikumu skaits Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda atbalsta saņemšanai laikposmā no 2009. gada maija līdz 2010. gada aprīlim ir pieaudzis no 18 līdz 46. Turklāt, lai arī atbalsta pieprasījumus iesniegušo dalībvalstu skaits ir palielinājies no 8 līdz 18, deviņas dalībvalstis tomēr vēl nav vērsušās pēc palīdzības Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fondā.

Ņemot vērā visu minēto, es balsoju par Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību, jo ekonomikas krīze arī turpmāk var ietekmēt nodarbinātību. Tieši šā iemesla dēļ ir svarīgi, lai mēs aicinātu Komisiju ātrāk sagatavot termiņa vidusposma finansiālo novērtējumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda izmantošanu un attiecīgās regulas pārskatīšanas priekšlikumu, kura mērķis ir ievērojami samazināt fonda līdzekļu izmantošanas procedūrai nepieciešamo laiku.

Es arī vēlos pievērst Komisijas uzmanību darbinieku skaita samazināšanai valsts sektorā, kur nav pieejams līdzīgs instruments, lai gan arī šie darbinieku skaita samazināšanas gadījumi tieši izriet no valstu budžetu samazināšanas pašreizējās ekonomikas un finanšu krīzes iespaidā.

Derek Vaughan (S&D), rakstiski. – Es pilnībā atbalstu *Portas* kunga sagatavoto ziņojumu par Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda finansēšanu un darbību. Tajā ir aplūkoti daudzi jautājumi, tostarp pieteikšanās procesa efektivitātes uzlabošana, kā arī fonda līdzekļu izmantošanas paātrināšana, lai palīdzētu darbu zaudējušajiem cilvēkiem. Lai arī Apvienotā Karaliste patlaban (valsts atlaides dēļ) nepiesakās uz fonda finansējumu, mēs redzam, cik lietderīgs šis fonds ir bijis citām dalībvalstīm ekonomikai smagos brīžos.

Es atbalstu priekšlikumu pēc 2013. gada izveidot pastāvīgu fondu, lai palīdzētu tiem, kurus ir skārušas globalizācijas vai finanšu un ekonomikas krīzes izraisītās pārmaiņas, un es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi, lai Komisija izskatītu iespēju jaunās daudzgadu finanšu shēmas (2013.-2020.) ietvaros EGF pārveidot par neatkarīgu fondu ar savām saistību un maksājumu apriņķiem.

Ziņojums: Tadeusz Zwiefka (A7-0219/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), rakstiski. – (LT) Es atbalstīju šo ziņojumu. Regula, par kuru mēs šodien balsojam, pamatojas uz Briseles Konvenciju, vienu no visveiksmīgākajiem ES tiesību aktiem, kas lika pamatus Eiropas tiesiskajai telpai. Vienotu Eiropas noteikumu piemērošana, pamatojoties uz tiesu praksi, veicina lielāku tiesisko noteiktību un nolēmumu paredzamību, izvairoties no paralēlām procedūrām. Viens no pamatnosacījumiem Eiropas tiesiskās telpas darbībai ir tiesas lēmumu brīva aprīte. Tāpēc es piekrītu dokumentā paustajai nostājai, ka šī regula ir jāpārskata, lai garantētu tiesas lēmumu efektīvu aprīti.

Carlos Coelho (PPE), *rakstiski*. – (PT) Briseles I regula ir pamats Eiropas tiesu sadarbībai civillietās un komerclietās. Šis ir viens no visveiksmīgākajiem ES tiesību aktiem, ar kuru tika izveidoti Eiropas tiesību telpas pamati. Tas ir bijis ļoti efektīvs pārrobežu tiesvedības sekmēšanā, izmantojot tiesu iestāžu sadarbības sistēmu, kas balstīta uz globāliem noteikumiem par jurisdikciju, kā arī paralēlo tiesvedību koordinēšanā un spriedumu kustības nodrošināšanā. Es piekrītu tam, ka ir nepieciešami uzlabojumi, piemēram, ekzekvatūras atcelšana visās jomās, uz kurām attiecas regula, tādējādi radot iespēju paātrināt spriedumu brīvu apriti, ja vien ir nodrošinātas visas nepieciešamās garantijas.

Es arī uzskatu, ka ir svarīgi veidot Eiropas tiesu kultūru, izmantojot apmācību un tīklus, piemēram, Eiropas Tiesnešu apmācības tīklu un Eiropas Tiesiskās sadarbības tīklu civillietās un komerclietās, kas palīdzētu uzlabot tiesnešu saziņu. Ir svarīgi izveidot tādu tiesisko regulējumu, kas būtu saskanīgi strukturēts un viegli pieejams un kas Komisijai būtu jāpārskata, analizējot to dažādo regulu savstarpējo saistību, kas reglamentē jurisdikciju, izpildi un piemērojamās tiesības.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic un Alf Svensson (PPE), *rakstiski*. – (SV) Mēs balsojam par tiesvedības atvieglošanu arvien mobilākajiem Eiropas pilsoņiem. Tas nenozīmē, ka mēs piekrītam pilnīgi visām niansēm un pilnībā atbalstām reformas, kas ilgtermiņā varētu izrietēt no *T. Zwiēfka* sagatavotā ziņojuma. Piemēram, mēs joprojām kritiski raugāties uz vēlmi izveidot kolektīvu tiesisko aizsardzību un arī vēlamies uzsvērt to, ka nevienas no patlaban apspriestajām izmaiņām civilajā sadarbībā nekādā gadījumā nedrīkst būt tādas, kas var ietekmēt preses brīvību Zviedrijā.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Es apzinos Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 milzīgo ietekmi uz starptautiskajām privāttiesībām un vajadzību pēc atbilstoša tiesiskā regulējuma, kas ļautu atzīt un izpildīt tiesas spriedumus civillietās un komerclietās, tādēļ es, tāpat kā referents, atzīstu, ka šīs regulas pārskatīšana rada ārkārtīgi svarīgus tehniskus un juridiskus jautājumus. Es sliecos piekrist ekzekvatūras atcelšanai, kā tas tiek ierosināts ziņojumā, un es uzskatu, ka daudzi tajā ietvertie priekšlikumi ir interesanti un pragmatiski. Šī būs diskusija, kurai būs vērts sekot ļoti uzmanīgi.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī rezolūcija ir par to, kā tiek īstenota Padomes 2000. gada 22. decembra Regula (EK) Nr. 44/2001 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās (Brisele I), ņemot vērā Komisijas Zaļo grāmatu. Šī regula kopā ar savu priekšgājēju, Briseles Konvenciju, ir viens no visveiksmīgākajiem ES tiesību aktiem, jo tajā ir likti pamati Eiropas tiesiskajai telpai un tā ir ļoti kalpojusi pilsoņiem un uzņēmumiem. Tā ir veicinājusi tiesisko noteiktību un lēmumu paredzamību ar vienotiem Eiropas noteikumiem.

Tomēr tai vajadzīga atjaunināšana. Es piekrītu *exequatur* (piespiedu izpildes) atcelšanai, jo tā tiktu sekmēta tiesu nolēmumu brīva aprite un būtu izveidots svarīgs stūrakmens Eiropas tiesiskās telpas uzbūvē. Taču šī atcelšana ir jānodrošina ar pienācīgiem drošības pasākumiem, kas izveidoti, lai aizsargātu tās puses tiesības, pret kuru tiek vērsta piespiedu izpilde. Es uzskatu, ka Komisijai jāpārskata savstarpējā saistība starp dažādām regulām, kas pievēršas jurisdikcijai, lēmumu izpildei un tiesību aktu piemērošanai, un ka vispārīgajam mērķim jābūt tiesiskam pamatregulējumam, kas ir konsekventi strukturēts un viegli pieejams.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *rakstiski*. – (PL) *T. Zwiēfka* ziņojums, par kuru mēs šodien balsojam, attiecas uz Komisijas Zaļo grāmatu par Briseles I regulas par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu civillietās un komerclietās pārskatīšanu. Diskusijas par

Zaļo grāmatu mums ļauj zināmā mērā sagatavoties drīzumā gaidāmajai īstajai regulas pārskatīšanai. Parlamentam tas būs milzīgs izaicinājums, jo šī regula ir ārkārtīgi sarežģīta un tehniska. Turklāt lēmumu par šo sarežģīto un delikāto dokumentu Parlaments pieņems kopā ar Padomi — pirmo reizi saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Patlaban politisko grupu viedokļi par ierosinātajiem grozījumiem, piemēram, ekzekvatūru un īpašu jurisdikciju ar nodarbinātību saistītos jautājumos, ir atšķirīgi.

Tādēļ Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa ir nolēmusi ziņojumu tā pašreizējā veidolā neatbalstīt. Tomēr es patiešām ticu, ka turpmāk šajā jautājumā visas politiskās grupas iesaistīsies konstruktīvā sadarbībā, jo Briseles I regula ir būtiski svarīga kopējam tirgum. Prasmīga Briseles I regulas pārskatīšana parādīs, kā Parlaments izmanto savas jaunās pilnvaras, par kurām tas galu galā cīnījās tik ilgu laiku.

Nathalie Griesbeck (ALDE), rakstiski. – (FR) Ziņojums, kuru mēs vakar pieņemām Eiropas Parlamenta sēdē, neskatoties uz tā samērā tehnisko raksturu, ir ļoti svarīgs Eiropas brīvības, drošības un tiesiskuma telpas, Eiropas tiesiskās telpas arvien lielākai integrācijai un tādā veidā arī Eiropas iekšējā tirgus konsolidācijai. Briseles I regula ievieša ievērojamu progresu tiesiskuma jomā: tā nosaka kompetentās tiesu iestādes civillietās un komercietās pārrobežu tiesisku strīdu gadījumos un regulē tiesu nolēmumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās no citām dalībvalstīm. Tagad jautājums ir par šīs regulas pārskatīšanu, lai modernizētu tās noteikumus un „uzlabotu” noteiktas procedūras: sazināšanās starp tiesnešiem, autentisku aktu jautājums, jautājums par šķīrējtiesām un jo īpaši *exequatur* jeb testamentu izpildes jautājums. Neieslīgstot detaļās par šiem sarežģītajiem tiesiskajiem jautājumiem, es ar lielu interesi gaidu šīs regulas grozījumu, grozījumu, kas nodrošinās Eiropas pilsoņiem labāku tiesisko aizsardzību: spriedumu un tiesu nolēmumu brīvāku apriti, lielāku savstarpēju uzticēšanos dažādu dalībvalstu jurisdikciju un tiesisko sistēmu starpā, proti, tiesiskās noteiktības un Eiropas pilsoņu tiesību stiprināšanu Eiropā.

Alan Kelly (S&D), rakstiski. – Šī iniciatīva ļāva izveidot tiesu iestāžu sadarbību civillietās un komercietās.

Alfredo Pallone (PPE), rakstiski. – (IT) Es atbalstīju šo ziņojumu, jo, manuprāt, tas ir solis uz priekšu starptautisko privāttiesību jomā. Šī tiesību joma ir jāatjaunina, jo tajā ir augstāks starpsavienojuma līmenis starp tiesiskām sistēmām.

Sīkāk apskatot, es atbalstu domu par *exequatur* atcelšanu, bet tomēr uzskatu, ka šādam pasākumam būs jānosaka izņēmuma procedūra līdztekus pienācīgas drošības nodrošināšanai parādniekiem. Es iebilstu arī pret šķīrējtiesas izslēgšanas atcelšanu no regulas darbības jomas, bet uzskatu, ka daudz vairāk jādomā par attiecībām starp arbitrāžas un tiesas procedūrām un ka līdz pilna pārskata un pamatīgu konsultāciju izpildei doma par ekskluzīvu jurisdikcijas kompetenci tiesu procedūrām, kas atbalsta arbitrāžu dalībvalstu civiltiesās, nebūtu jāattīsta.

Es piekrītu arī referentam, kad viņš uzstājīgi pieprasa plašas konsultācijas un politiskas debātes pirms visām turpmākajām darbībām šajā lietā papildus ieteikumiem, kas doti viņa ziņojuma projektā.

Evelyn Regner (S&D), rakstiski. – (DE) Es balsoju pret ziņojumu par Briseles I regulu, jo es uzskatu, ka rezolūcijā nav ietverti vairāki svarīgi jautājumi. Manuprāt, ir svarīgi, lai regulas pilnveidošanā tiktu izmantota holistiska pieeja. Tas tiesvedībā nozīmē vājākās puses aizstāvēšanu ar tai labvēlīgākiem likuma noteikumiem. Tas attiecas gan uz darbiniekiem, gan patērētājiem, un tieši tāds ir regulas acīmredzamais nolūks. Ziņojumā

nav iekļūvis neviens no manis ierosinātajiem grozījumiem, kuru mērķis bija stiprināt vājākās puses pozīciju. Es uzskatu, ka ir svarīgi izveidot atsevišķu jurisdikciju darba strīdu risināšanai, lai panāktu Briseles I un Romas II regulu saskaņotību. Romas II regula jau nosaka, kurš tiesību akts ir jāpiemēro zaudējumiem, kuriem ir pārrobežu ietekme un kas ir radušies saistībā ar streikiem. Es neizprotu, kādēļ šādas lietas nevar izskatīt tās dalībvalsts tiesa, kurā ir noticis streiks. Tādējādi joprojām pastāv iespēja izvēlēties izdevīgāko jurisdikciju. Mans mērķis ir šo iespēju novērst plašākā likumdošanas procesā.

Es arī esmu pret „*forum non conveniens*” un „paralēlās tiesvedības aizliegumu” ieviešanu, jo tie ir vispārējo tiesību aktu juridiskie instrumenti, kurus Eiropas Savienības tiesa vairākos spriedumos jau ir atzinusi par nesavienojamiem ar pilnvaru sadalījumu Eiropā.

Raūl Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Attiecībā uz T. Zwiēfka ziņojumu par Briseles I regulas īstenošanu un pārskatīšanu PSE grupa iesniedza alternatīvu rezolūciju, kuru mēs, zaļie, nolēmām neatbalstīt, jo šis ziņojums ir īstenošanas ziņojums, kuru ir plaši apsprieduši visi JURI komitejas ēnu referenti. Alternatīvais rezolūcijas priekšlikums izvirza vairākus vērā ņemamus argumentus, kuri tomēr tieši neattiecas uz šo ziņojumu. Tādēļ šodien mēs vienkārši balsojām par rezolūciju, kāda tā tika pieņemta JURI komitejā.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Regula, kuru mēs apstiprinājam, ir līdzsvarota, un tās mērķis ir nodrošināt skaidrību, piemēram, nosakot, kurš Eiropas tiesu sistēmas tiesnesis ir kompetents izskatīt civilus un komerciālus strīdus, kas radušies pārrobežu konfliktu laikā.

Turpmāk, veicot jebkādus grozījumus šajā regulā, Eiropas Parlaments darbosies kā viena no likumdošanas iestādēm. Patiesībā grozījumi tiks veikti, izmantojot parasto likumdošanas procedūru.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas mudina Eiropas Globalizācijas pielāgošanas fonda (EGF) darbību pagarināt līdz 2013. gadam un stingri iesaka to galu galā pārvērst par pastāvīgu fondu. EGF finansiāli atbalsta atlaisto darbinieku pārkvalifikāciju. Patlaban, kad Eiropu skar smaga ekonomikas krīze, tas ir īpaši svarīgi, tāpēc es atbalstīju šo ziņojumu atšķirībā no saviem konservatīvo un liberāļu grupu kolēģiem, kuri vēlas šo finansējuma avotu slēgt.

Ziņojums: Antonya Parvanova (A7-0221/2010)

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), rakstiski. – (FR) Šodien, 2010. gada 7. septembrī, balsojot par patstāvīgo ziņojumu par mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju, Eiropas Parlaments skar aktuālo politisko diskusiju visdziļāko būtību. Minoritāšu grupu integrācija dalībvalstīs patiešām ir ļoti svarīgs jautājums, kas ir pelnījis Eiropas iestāžu atbalstu, jo īpaši, ņemot vērā faktu, ka vēl pāris mēnešus mēs dzīvosim Eiropas gadā cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību. Tādēļ es atzinīgi vērtēju to, ka ir pieņemts ziņojums, kas rosina debates ES līmenī un kam izdodas apvienot tādas jautājumus kā minoritāšu integrācija un cīņa par vīriešu un sieviešu līdztiesību.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), rakstiski. – (LT) Daudzas Eiropas Savienībā dzīvojošās mazākumtautību kopienas, īpaši šo kopienu sievietes un meitenes, saskaras ar dažāda veida diskrimināciju un tādēļ viņas pret sociālo atstumtību un nabadzību ir neaizsargātākas nekā vietējās sabiedrības sievietes. Demokrātiskā sabiedrībā būt sievietei, kas piederīga kādai noteiktai etniskai grupai, nav nepilnība. Tādēļ Eiropas Savienības mērķis ir nodrošināt sievietēm arvien plašākas tiesības un rast arvien vairāk novatorisku risinājumu, ar kuriem

veicināt izpratni par sieviešu tiesībām. Gan Komisijai, gan dalībvalstīm ir jārūpējas, lai pilnībā tiktu īstenoti spēkā esošie tiesību akti dzimumu līdztiesības un diskriminācijas novēršanas jomā, lai mazākumtautībām būtu nodrošināta iespēja izmantot atbalsta pakalpojumus un tās varētu iesaistīties dažādās izglītības programmās. Tomēr ar mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju saistītās problēmas Eiropas Savienībā joprojām nav atrisinātas.

Līdz šim vēl nav izdevies izstrādāt saskaņotu ES politiku migrantu integrācijas jomā, tādēļ es aicinu Komisiju steigšus sagatavot ES pamatnostādnes, lai palīdzētu dalībvalstīm nodrošināt mazākumtautību sievietēm labāku un ātrāku piekļuvi izglītības sistēmai, darba tirgum, veselības aprūpes sistēmai, sociālajiem pabalstiem un finansiālai palīdzībai. Es piekrītu Parlamenta nostājai, ka tiesību akti dzimumu līdztiesības jomā ir pilnībā jāīsteno arī mazākumtautību grupās.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Šajā ziņojumā ir analizēta sieviešu sociālā integrācija Eiropas Savienības politikas jomā. Tajā ir analizēta arī sieviešu vieta etniskajās mazākumtautībās. Šī zināšanu bāze ir būtiska izpratnei par grūtībām, ar kurām saskaras šīs sievietes integrācijas procesā gan pastāvīgajās jeb tradicionālajās minoritātēs, gan arī tādās jaunizveidotās minoritātēs kā, piemēram, imigranti.

Es balsoju par šo ziņojumu, jo domāju, ka ir būtiski apmierināt mazākumtautību grupām piederošo sieviešu likumīgos centienus. ES līmenī ir jāveic īpaši pasākumi, sevišķi pieņemot politiku, kuras mērķis ir sociālā iekļaušana. Turklāt, kā apgalvo referente, ir būtiski iedrošināt šīs sievietes politiski un sociāli piedalīties tādās jomās kā, piemēram, politiskā vadība, izglītība un kultūra. Tas būs devums nepietiekamās pašreizējās pārstāvniecības novēršanai.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas precīzi norāda, cik svarīgi ir izanalizēt ES sociālās integrācijas politiku attiecībā uz mazākumtautību sievietēm un noteikt jomas, kurās tā ir sekmīga, un jomas, kurās centieni rast risinājumus saskaras ar problēmām.

Mēs dzīvojam daudz kultūru sabiedrībā, kuru veido dažādām kultūrām, tautībām un reliģijām piederīgas kopienas. Tādēļ ir lietderīgi trešo valstu piederīgajiem paredzētajā integrācijas politikā ietvert plašāku dzimumu līdztiesības perspektīvu, lai nodrošinātu to, ka tiek ņemtas vērā mazākumtautību sieviešu specifiskās vajadzības.

Lai novērstu dažāda veida diskrimināciju, stereotipisku un aizspriedumainu attieksmi un etnisko segregāciju, mazākumtautību sieviešu sociālajai integrācijai ir vajadzīga mērķtiecīga pieeja.

Edite Estrela (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo es uzskatu, ka mazākumtautību sievietes saskaras ar dažāda veida diskrimināciju. Tādēļ ir jāveicina izpratne par sieviešu tiesībām, jāveicina viņu līdzdalība un viņas jāiedvesmo uzņemties vadošo lomu savās kopienās; tas ir arī veids, kā sekmēt cilvēktiesību ievērošanu. Lai arī sociālā integrācija pilnībā ir dalībvalstu kompetencē, Eiropas Komisijai, lemjot par politikas virzieniem un pasākumiem sociālās integrācijas jomā, ir jāņem vērā dzimumu līdztiesības princips.

Diogo Feio (PPE), rakstiski. – (PT) Pieaugot kultūru daudzveidībai sabiedrībā, minoritāšu grupu integrācijas politika ir īpaši piemērots līdzeklis, ar kuru cīnīties pret minoritāšu grupu diskrimināciju, rasismu, vardarbību un atstumtību, kas tās atstumj sabiedrības nomalē. Mēs zinām, ka aizspriedumaina attieksme un minoritāšu grupu atstumšana rada

tikai neapmierinātību un protestus, kas galu galā sēj likumpārkāpumu un vardarbības sēklu.

Mūsu sabiedrības uzdevums ir atrast veidus, kā integrēt nediskriminējot, kā pieņemt neatstumjot. Tomēr tas nenozīmē, ka mums būtu bez iebildēm jāpieņem pilnīgi visas mazākumtautību kultūru, tradīciju vai uzskatu nianšes. Īpaši tas attiecas uz tradīcijām, kas ir saistītas ar sievietēm. Tādēļ mums ir stingri jācīnās pret visām tām kultūras tradīcijām, kuru pamatā ir dzimumu diskriminācija, un visa veida vardarbību, ko joprojām piedzīvo noteiktu mazākumtautību sievietes. Integrēt nozīmē arī aizsargāt, šajā gadījumā — aizsargāt sievietes, īpaši meitenes, kuras bieži ir spiestas klusējot paciest tādas paražas un tradīcijas, kas mums vienkārši ir nepieņemamas.

José Manuel Fernandes (PPE), rakstiski. – (PT) Šī rezolūcija aptver Eiropas Savienības sociālās iekļaušanas politiku sievietēm, kas pieder pie etnisko mazākumtautību grupām. Šajā jomā es uzsvērtu vajadzību veicināt skološanos, izglītību un apmācības šo sieviešu vidū, kā arī atbalstīt viņu piekļuvi darba tirgum, lai tādējādi novērstu sociālo izstumtību un diskrimināciju.

Tikai ar iekļaušanas palīdzību mēs varam atbrīvoties no stigmatas un aizspriedumiem, ko izraisījusi etniskā segregācija. Ir jāatzīmē, ka nav nekādas tiesiski saistošas politikas par sociālo integrāciju Eiropas Savienībā, galvenokārt tāpēc, ka integrācija ir dalībvalstu atbildība. Tomēr integrācijas politika ir kļuvusi arvien svarīgāka ES līmenī, un integrācija kļūst arvien svarīgāka, pamatojoties uz to, ka sabiedrības demogrāfiskās novecošanās ekonomiskie un sociālie aspekti kļūst arvien svarīgāki. Lielākajā daļā gadījumu ES noteikumi un principi tiek piemēroti tikai ES iedzīvotājiem, kuri vienlaikus ir dalībvalstu pilsoņi. Mazākumtautību locekļus, kas ir apmetušies uz dzīvi un ieguvuši oficiālu pilsoņa statusu, aizsargā Eiropas Savienības noteikumi un principi. Taču šī aizsardzība jāpaplašina attiecībā uz migrantiem, kas vēl nav kādas dalībvalsts pilsoņi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mazākumtautību sieviešu sociālā integrācija ir svarīgs jautājums, jo šīs sievietes ir neaizsargātākas pret sociālo atstumtību; starp citu, labs piemērs tam ir pašreizējā situācija — nepieņemamā čigānu masveida izraidīšana no Francijas.

Svarīgi, lai cīņa pret visa veida diskrimināciju — vai tā būtu diskriminācija pēc dzimuma, etniskās izcelsmes vai ādas krāsas — būtu uzmanības un Eiropas Savienības politikas centrā.

Tādēļ ir pienācis laiks izbeigt tādas makroekonomikas politikas īstenošanu, kas vairo bezdarbu un pastiprina sociālo nevienlīdzību un diskrimināciju. Kā ziņojumā norādīts, ir jācīnās par patiesu sociālo integrāciju, apņemoties veidot universālus un abu dzimumu cilvēkiem, tostarp imigrantu ģimenēm un bērniem, pieejamus kvalitatīvus sabiedriskos pakalpojumus, proti — izglītību, veselības aprūpi, mājokļa tiesības un sociālo aizsardzību.

Mēs esam uzklusījuši gana daudz liekulīgu paziņojumu un tukšu solījumu; ir steigšus jāīsteno pasākumi, kas veicina cieņu un vienlīdzību, kas nodrošina sociālo problēmu saprotamu risinājumu un kas nepārvēršas ksenofobiskā un diskriminējošā rīcībā, vēl jo vairāk nosodāmā, ja tās iniciatore ir pati valdība.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Nav iespējams atbalstīt dažādu kultūru līdzāspastāvēšanu un saziņu ar minoritātēm — sievietēm vai citiem cilvēkiem — viņu mātes valodā un vienlaikus apgalvot, ka mēs vēlamies sekmēt šo minoritāšu sociālo integrāciju.

Šajā apgalvojumā ir fundamentāla pretruna, jo pats mazākais šādas „integrācijas” priekšnoteikums ir kaut neliela kopība ar vietējo sabiedrību, proti, kopīga valoda un svarīgākie līdzāspastāvēšanas principi, sākot ar uzņēmējas valsts sabiedrības likumu un tradīciju ievērošanu.

Vienīgā vieta, kurā jūs negribīgi un aplinkus atkāpjaties no šā ziņojuma caur un cauri proeiropeiskās pārliecības, ir atzinums, ka nav nekāda attaisnojuma vardarbībai vai diskriminācijai paražu, tradīciju vai reliģisku apsvērumu dēļ.

Ieskatieties patiesībai acīs — eiropieši nav atbildīgi par pašām vardarbīgākajām un diskriminējošākajām paražām! Poligāmija, ekscīzija, infibulācija, attieksme pret sievietēm kā zemākas pakāpes radījumiem un tā tālāk ir tradīcijas, kas tiek praktizētas kopienās, kuras atsakās ievērot mūsu likumus un mūsu tradīcijas un kuras pat cer savus likumus un paražas uzspiest mums. Šis ir tās masveida imigrācijas politikas rezultāts, kuru jūs gadiem ilgi esat uzspieduši mūsu līdzpilsoņiem. Ir pienācis laiks tam visam pielikt punktu!

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par A. Parvanova ziņojumu par etnisko mazākumtautību grupām piederošo sieviešu sociālo integrāciju. Diskriminācija diemžēl ir kumulatīvs process, un sievietes, kas pieder pie etnisko mazākumtautību grupām, tas ietekmē vēl jo vairāk. Dokuments pieprasa, lai Eiropas Savienības politika tuvāk pievērstos dzimumu diskriminācijai pret šīm sievietēm. Viņām ir jābūt iespējai aktīvi piedalīties sabiedrībā, un lai tā notiktu, viņām jābūt pieejamai izglītībai un darba tirgum, jo tie ir izšķirošie faktori viņu emancipācijā.

Livia Járóka (PPE), rakstiski. – Būdamā viena no šā ziņojuma ēnu referentēm, es vēlos apsveikt Dr. A. Parvanova saistībā ar to, ka ir pieņemts viņas ziņojums, kura mērķis ir piedāvāt risinājumus, kas mazinātu to nevienlīdzību, ko mazākumtautību sievietes piedzīvo savas etniskās piederības dēļ un kuru vēl pastiprina ar dzimumu specifiku saistītas struktūras. Lai arī dzimumu līdztiesība sabiedrībā kopumā vēl ne tuvu nav sasniegta, romu sievietēm salīdzinājumā ar citu tautību sievietēm ir mazāks paredzamais dzīves ilgums, zemāks izglītības līmenis, ievērojami zemāki nodarbinātības un augstāki nabadzības rādītāji. Lai panāktu pilnīgu integrāciju, sieviešu un vīriešu statistikas dati, rādītāji un standarti un statistikas datu sadalīšana arī pēc dzimuma un etniskās piederības ir būtiski svarīgi un vajadzīgi instrumenti, ja mēs vēlamies precīzi novērtēt panākto.

Sadalītu datu savākšana ir mazākumtautību tiesību aizsardzības un veicināšanas priekšnoteikums, un tai ir jānotiek, ievērojot dalībvalstu noteikumus par personas datu aizsardzību. Pastāv ļoti cieša saikne starp izglītības līmeni, ekonomiskās aktivitātes apjomu un iespējām visai ģimenei izvairīties no nabadzības. Tādēļ vispirms ir jāisteno mērķtiecīgas politiskas darbības, lai romu sievietēm nodrošinātu labāku piekļuvi izglītībai un reģistrētajam bezdarbam.

Marisa Matias and Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo rezolūciju, jo līdztekus citiem jautājumiem mēs uzskatām, ka ir nepieciešama strukturētāka Eiropas politikas saskaņošana šajā jomā, lai uzlabotu mazākumtautību sieviešu sociālo integrāciju un uzsvērtu to, cik svarīgi ir izglītēt vietējo kopienu, lai tā pieņemtu atšķirīgas kultūras, vienlaikus brīdinot par rasisma un aizspriedumu sekām. Mēs balsojam par šo ziņojumu arī tāpēc, ka tas mudina mazākumtautību sievietes aktīvi politiski un sociāli līdzdarboties visās sabiedriskās dzīves jomās, tostarp politiskās dzīves vadībā, izglītībā un kultūrā, lai novērstu viņu patlaban mazo pārstāvību.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Eiropa ir integrācijas telpa, un tajā nav pieļaujama nekāda veida diskriminācija, īpaši, ja to vērs pret etnisko mazākumtautību grupām un visspēcīgāk pret sievietēm, kuras pieder pie šīm grupām. Dzimumu līdztiesības politikas mērķis Eiropas Savienībā ir veicināt līdztiesību starp vīriešiem un sievietēm, un tas arvien vairāk tiek panākts sabiedrībā vispār. Tomēr sievietes no noteiktām etniskām mazākumtautībām ir tikušas pakļautas visu veidu diskriminācijai. Tāpēc jāpalielina sabiedrības zināšanas par šādu attieksmi, lai sievietes no etnisko mazākumtautību grupām varētu pilnībā integrēties. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Miroslav Mikolášik (PPE), *rakstiski*. – (SK) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka mazākumtautību sieviešu sociālā integrācija ir ārkārtīgi svarīga un delikāta joma, kurā Eiropas Savienības dalībvalstīm būtu jāparāda briedums un patiesa vēlme ikdienas dzīvē veicināt iecietību un vienlīdzību.

Manuprāt, ir nepieņemami, ka mazākumtautību pārstāvji ir pakļauti diskriminācijai, sociālai atstumtībai, aizspriedumainai attieksmei un pat segregācijai. Tādēļ es atbalstu aicinājumu Komisijai un galvenokārt dalībvalstīm, kas ir pilnībā atbildīgas par sociālās integrācijas politiku, nodrošināt, lai pilnā mērā tiktu īstenoti spēkā esošie tiesību akti dzimumu līdztiesības un diskriminācijas novēršanas jomā.

Tiesiskie instrumenti ir jāpapildina ar administratīviem pasākumiem un kultūras kampaņām, lai izskaustu stereotipus un piedāvātu alternatīvas sociālai atstumtībai un nabadzībai.

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Lai nodrošinātu mieru ikvienas valsts sabiedrībā, izšķiroša nozīme ir mazākumtautību integrēšanai sabiedriskajā dzīvē. Tomēr pretstatā šim ziņojumam es uzskatu, ka atbildības nasta guļas uz tiem, kuri meklē integrācijas iespējas. Ņemot vērā saspringto situāciju ar budžeti visā Eiropā, es nevaru atbalstīt ziņojumu, kas piedāvā, iespējams, dārgus un neefektīvus pasākumus. Tādēļ es balsoju pret šo ziņojumu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums pievēršas tēmai, kuru Eiropas sabiedrība, kā redzams, apzinās arvien labāk ne tikai to traģisko gadījumu dēļ, kas notiek ārpus Eiropas Savienības un uzrunā mūsu morāles apziņu, bet tādēļ, ka mēs apzināmies — arī mūsu sabiedrībā šajā jomā ir problēmas, kas no mums prasa politisku un pilsonisku iejaukšanos.

Mazākumtautību sievietes bieži izjūt spiedienu no to ģimenes locekļu puses, kuriem ir lielāka vara un kuri vēlas saglabāt tradīcijas, kas ļauj paverdzināt sievietes. Parasti viņām ir zems izglītības līmenis un maz informācijas par iespējamiem veidiem, kā aizstāvēt savas tiesības saskarsmē ar ģimenes autoritāti, sabiedrību, kurā viņas integrējas, un/vai vietējā sabiedrībā. Šajā līmenī viņas var saskarties arī ar ksenofobisku attieksmi.

Eiropas Savienības dzimumu līdztiesības politikas izstrādei un īstenošanai ir reizi par visām reizēm jāpalīdz mazināt to smago netaisnību, kādu šīs sievietes ir spiestas piedzīvot visā pasaulē un Eiropas Savienībā.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Ir labi zināms, ka naidīga attieksme pret romiem Eiropā joprojām ir plaši izplatīta — romi regulāri kļūst par mērķi rasistiskiem uzbrukumiem, naidīgām runām, nelegālai izraidīšanai un izdzīšanai, ko īsteno vietējās un centrālās varas iestādes. Īpaši man jāpiemin nesenā Francijas varas iestāžu darbība, izraidot romu tautības iedzīvotājus.

Ņemot vērā to, ka Eiropas Savienības rīcībā ir daudzi mehānismi un instrumenti, kurus iespējams izmantot, lai nodrošinātu romu izcelsmes Eiropas iedzīvotāju pamattiesību

ievērošanu, ar mērķi uzlabot viņu iespējas iegūt kvalitatīvu izglītību vispārējās izglītības sistēmas ietvaros, kā arī darbavietu, mājokļu, veselības aprūpes pakalpojumu un sabiedrisko un valsts pakalpojumu pieejamību, tādējādi veicinot viņu sociālo integrāciju, es aicinu dalībvalstis:

- izskaust stereotipisku un diskriminējošu attieksmi pret romu sievietēm un meitenēm, kuras ir kļuvušas par dažāda veida diskriminācijas upuriem etniskās izcelsmes un dzimuma dēļ, īpaši saistībā ar tiesībām uz izglītību, darbu un veselības aprūpes pakalpojumiem;

- pilnībā īstenot Eiropas Savienības direktīvas par diskriminācijas apkarošanu un pārvietošanās brīvību, un sekmēt pasākumu un aktīvu programmu īstenošanu, lai atbalstītu romu tautības iedzīvotāju iekļaušanos sociālajā, politiskajā, ekonomikas un izglītības jomās.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Es esmu ļoti gandarīts, ka ir pieņemts šis ziņojums, kas konkrēti aicina: dalībvalstis — ievērot mazākumtautību sieviešu un imigranšu pamattiesības neatkarīgi no tā, vai viņām šis statuss ir pastāvīgi (11. p.); dalībvalstis — nodrošināt iespēju izmantot atbalsta pakalpojumus, kuru mērķis ir novērst vardarbību dzimuma dēļ un aizsargāt sievietes no šādas vardarbības neatkarīgi no viņu juridiskā statusa (17. p.); Pamattiesību aģentūru — iekļaut dzimumu līdztiesības un sieviešu tiesību transversālu perspektīvu visos jautājumos, tostarp tajos, kas pievēršas etniskai diskriminācijai un romu pamattiesībām (22. p.); Eiropas Dzimumu līdztiesības institūtu — apkopot datus, kas sadalīti pēc dzimuma un etniskās piederības principa; dalībvalstu līdztiesības nodrošināšanas iestādes — izstrādāt instrumentus un apmācības programmas par dažāda veida diskrimināciju; un visbeidzot, ievērot mērķtiecīgu pieeju, lai izvairītos no dažāda veida diskriminācijas, stereotipiskas un aizspriedumainas attieksmes un etniskās segregācijas.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Šis ziņojums mums rada patiešām lielu izbrīnu, un tādēļ mēs balsojam pret to, jo, lai gan ir pareizi vairojot sievietes, kas nāk no valstīm, kuras nav ES dalībvalstis, izpratni par viņu tiesībām savās ģimenēs, kurās viņas bieži dzīvo segregācijas apstākļos, tomēr mēs nevaram iedomāties, ka pret tiem, kuri mūsu valstī dzīvo kā viesi, mēs varētu izturēties labāk nekā pret saviem pilsoņiem, kuri vienmēr dalībvalstīs ir dzīvojuši un maksājuši nodokļus.

Pat tagad, procentuāli salīdzinot to iedzīvotāju skaitu, kas nāk no valstīm, kas nav ES dalībvalstis, un to Eiropas pilsoņu skaitu, kas bez maksas saņem tādas sociālos pakalpojumus kā veselības aprūpe, izglītība un mājoklis, pārsvars acīmredzami ir pirmajiem. Tas nozīmē, ka cilvēki, kuri dzīvo, strādā un maksā nodokļus, savās valstīs tiek vērtēti zemāk nekā tie, kuri nesen ir ieradušies Eiropā.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kura mērķis ir novērtēt mazākumtautību sieviešu sociālās integrācijas politiku Eiropas Savienībā. Tas dos iespēju īstenot īpašus dzimumu līdztiesības veicināšanas pasākumus mazākumtautību kopienās un nodrošināt to, ka dalībvalstīs tiek pilnībā īstenoti spēkā esošie tiesību akti diskriminācijas novēršanas jomā.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Šis ziņojums uzdod jautājumu, vai mazākumtautību sievietes patiesībā nepaliek ārpus to ES pasākumu loka, kuru mērķis ir īstenot dzimumu līdztiesību, jo viņas nav pietiekami iekļāvušās sabiedrībā. Ilgus gadus mazākumtautību sievietes lielā mērā ir bijušas nemanāmas, lai arī vairums šo sieviešu atrodas neizdevīgā stāvoklī divējādā ziņā — gan sociāli, gan ekonomiski.

Marina Yannakoudakis (ECR), rakstiski. – ECR grupa no visas sirds atbalsta vienlīdzīgas attieksmes principa ievērošanu pret visiem cilvēkiem un tas, protams, ietver arī mazākumtautību sievietes. Tomēr mēs esam pret šo ziņojumu vairāku ļoti konkrētu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, mēs esam pret jebkādu turpmāku ES finansējuma palielināšanu sociālajai jomai. Visā Eiropā valstu valdības samazina valsts sektora izmaksas, un ECR grupa uzskata, ka arī Eiropas Savienībai būtu jādara tas pats. Otrkārt, mēs esam kategoriski pret jebkādu virzīšanos uz kopīgu imigrācijas un patvēruma politiku, un mums šķiet, ka atsevišķas šā ziņojuma daļas pievēršas imigrācijas un patvēruma politikas jomām, kas vislabāk tiek izstrādātas un īstenotas dalībvalstu līmenī. Treškārt, par tādiem jautājumiem kā bērnu aprūpe, izglītība un veselības, tostarp seksuālās un reproduktīvās veselības, aprūpe joprojām atbildīgas ir dalībvalstis un nevis Eiropas Savienība.

Ziņojums: Sirpa Pietikäinen (A7-0237/2010)

Luís Paulo Alves (S&D), rakstiski. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā, jo es uzskatu, ka ir pienācis laiks vairojot sabiedrības izpratni par dzimumu nevienlīdzību vecāka gadagājuma cilvēku vidū, ko galvenokārt rada visā dzīves laikā piedzīvotā nevienlīdzība dzimuma dēļ. Šodien ikvienam ir skaidrs, ka vecāka gadagājuma sievietēm ir lielāks risks ielīgt nabadzībā, jo sieviešu un vīriešu atalgojumu atšķirības dēļ viņas saņem mazākas pensijas, vai bieži arī tādēļ, ka viņas ir beigušas vai uz laiku pārtraukušas profesionālo darbību, lai veltītu sevi ģimenei bez jebkāda atalgojuma un bez tiesībām uz sociālo nodrošinājumu. Ekonomikas lejupslīdes laikā sievietes ir pakļautas vēl lielākam riskam nonākt trūkumā.

Ir pēdējais laiks mūsu iestādēm sākt labvēlīgāk izturēties pret novecošanu. Tādēļ es no sirds atbalstu Komisijas ierosinājumu 2012. gadu noteikt par aktīvo vecumdieniem un paaudžu savstarpējās solidaritātes gadu. Pieejai, kuras pamatā ir saikne starp novecošanu un dzimumu, ir jāklūst par instrumentu, bez kura nevar veidot politiku visās svarīgākajās jomās — ekonomikā un sociālajā jomā, sabiedrības veselības, patērētāju tiesību, digitālo programmu, lauku un pilsētu attīstības un citās jomās.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Šajā ziņojumā Pietikäinen kundze atgādina mums, ka sievietēm tradicionāli ir lielāks nabadzības vai ierobežotu pensiju risks dažādu iemeslu dēļ, piemēram, lielās darba samaksas atšķirības dēļ starp dzimumiem, tāpēc, ka viņas ir ņēmušas atvaļinājumu vai pārtraukušas darba attiecības, lai uzņemtos ģimenes pienākumus, vai tāpēc, ka viņas ir strādājušas sava vīra uzņēmumā, galvenokārt uzņēmējdarbības vai lauksaimniecības jomā, nesaņemot par to atlīdzību un bez iekļaušanas sociālajā apdrošināšanā. Es varu tikai piekrist šim novērojumam. Kā *Femmes au Centre* (Sievietes centrā) asociācijas priekšsēdētāja es regulāri cenšos piesaistīt uzmanību sociālās nevienlīdzības faktiem, kas dažkārt paliek nepamanīti, un šis, manuprāt, ir viens no tiem. Tagad, kad mēs debatējam par mūsu pensiju sistēmu reformu, ir svarīgi ņemt vērā atšķirības attieksmē pret vīriešiem un sievietēm.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), rakstiski. – (LT) Līdz ar Lisabonas līguma stāšanās spēkā visa veida diskriminācijas aizliegums ir nonācis Eiropas Savienības likumdošanas kompetencē. Tādēļ ir svarīgi veidot pozitīvu attieksmi pret novecošanu un radīt iespējas vecāka gadagājuma cilvēkiem dzīvot pilnvērtīgu dzīvi.

Esmu iepriecināta, ka Parlaments ir sagatavojis ziņojumu, kas aicina uz rīcību novecojošās sabiedrības labā. Īpaši svarīgi ir pievērst lielu uzmanību trūkumā dzīvojošām vecāka

gadagājuma sievietēm, jo viņu pensijas parasti ir mazākas, tāpēc ka nozarēs, kurās sievietes strādā, ir mazākas algas. Turklāt vecāko paaudžu cilvēki ir liela patērētāju grupa, un tādēļ pieprasījums pēc vecāka gadagājuma cilvēkiem vajadzīgajiem pakalpojumiem pieaug ļoti strauji, un šī tendence saglabāsies arī turpmāk. Tomēr pastāv šķēršļi, kas traucē iegūt viegli pieejamus, kvalitatīvus un cenas ziņā pieejamus sabiedriskus un privātus pakalpojumus.

Tādēļ ir svarīgi, lai Komisija rīkotos un regulētu daudzu pamata pakalpojumu pieejamību un nodrošinātu tādu dzīves kvalitāti, kas ļautu izvairīties no fiziskas, psiholoģiskas un ekonomiskas pārestības. Sabiedrības novecošana bieži tiek uztverta negatīvi, saistot to ar darbaspēka vecuma struktūras problēmām un grūtībām ilgstoši garantēt sociālo drošību un veselības aprūpi. Patiesībā vecāka gadagājuma cilvēki ir vērtība, viņi ir neatsverams atbalsts sabiedrībai un ģimenei, tādēļ mums viņiem ir jāgarantē tiesības dzīvot cienīgu un neatkarīgu dzīvi.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), rakstiski. – (PT) Salīdzinājumā ar vīriešiem sievietes saskaras ar lielākām grūtībām darba pasaulē. Mums steidzami jāizskauž diskriminācija, kas tiek pret viņām vēsta, atrodot darbu, karjeras attīstībā un tiesībās uz taisnīgu atlīdzību. Arī veselības aprūpe un sociālie dienesti jāorientē sieviešu īpašo vajadzību virzienā. Visas šīs grūtības palielinās līdz ar vecumu, kas pierāda to, cik svarīgs ir šis ziņojums. Jo īpaši es iestātos par to, ka jāizmanto vecāku sieviešu zināšanas un pieredze. Visbeidzot pārraudzības mehānismi, kas paredzēti ziņojumā, izskaidro manu balsojumu par to.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark, Anna Ibrisagic un Alf Svensson (PPE), rakstiski. – (SV) Vakar, 2010. gada 7. septembrī, mēs nobalsojām pret ziņojumu (A7-0237/2010) par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā (2009/2205(INI)). Galvenais šāda lēmuma iemesls ir fakts, ka mēs neatbalstām priekšlikumu veidot sistēmu, kurā visiem Eiropas Savienības pilsoņiem būtu garantētas tiesības saņemt minimālos ienākumus, kā arī ziņojumā izteikto aicinājumu noteikt pozitīvas diskriminācijas pasākumus sieviešu labā. Ziņojums arī ierosina, lai Eiropas Parlaments aicinātu dalībvalstis ieviest jauna veida atvaļinājumus, kas dotu iespēju doties apmaksātā atvaļinājumā tādu aprūpes pienākumu dēļ, kas nav saistīti ar bērna kopšanu. Šajā jomā mēs vēlamies saglabāt subsidiaritātes principu. Tomēr vienlaikus mēs vēlamies uzsvērt, ka ziņojumā ir daļas, kurām mēs piekrītam.

Anne Delvaux (PPE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par šo ziņojumu, jo mūsu sabiedrības novecošana pārāk bieži tiek vērtēta negatīvi, lai gan vecāka gadagājuma cilvēki ir arī ekonomisks resurss un būtiskas pieredzes avots. Turklāt salīdzinājumā ar pārējo sabiedrību vecāko paaudžu cilvēkiem ir lielāks risks nonākt trūkumā — 2008. gadā 27 ES dalībvalstīs 65 gadus vecu un vecāku cilvēku grupā trūcīguma riskam bija pakļauti aptuveni 19 %, lai gan 2000. gadā šis rādītājs bija 17 %.

Es piekrītu tam, ka novecošanas problēmai un iespēju radīšanai ir vajadzīgs visaptverošs un daudznozaru risinājums, īpaši tādu izstrādājumu un pakalpojumu jomā, kas ir domāti vecāka gadagājuma cilvēku un apgādājamo personu neformālo aprūpētāju vajadzību apmierināšanai. Tādēļ būtu jāaicina Komisija līdz 2011. gada beigām sagatavot rīcības plānu, kas ietvertu šos daudzveidīgos pasākumus.

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Daudz jau ir runāts par sieviešu nevienlīdzīgo stāvokli sabiedrībā. Sievietes pastāvīgi piedzīvo diskrimināciju darbā, saņemot mazāku atalgojumu par tādu pašu darbu, un apstākļu dēļ ir spiestas uz laiku pārtraukt profesionālo darbību vai arī izvēlēties mazāk apmaksātu darbu, jo tas atrodas tuvāk ģimenes dzīves vietai. Iemesli vispirms ir bērnu dzimšana un aprūpe, bet vēlāk nepieciešamība aprūpēt

novecojošus vecākus un slimojušus ģimenes locekļus. Vairumā gadījumu tieši sievietes ir tās, kuras sevi ziedo, lai uz sava darba un karjeras rēķina uzņemtos rūpes par ģimeni un bērniem. Jāatzīst, ka sabiedrība parasti to no viņām arī sagaida. Sekas tam ir finansiāla atkarība no partneriem un neliels vai nekāds sociālais nodrošinājums un pensijas uzkrājums vecumdienām. Minēto iemeslu dēļ sievietes vecumdienās ir daudz neaizsargātākas par vīriešiem, un viņas ir sabiedrības grupa, kurai ir vislielākais risks nonākt trūkumā.

Situāciju saasina fakts, ka vēl vecumdienās sievietes bieži turpina aprūpēt savus vecākus un arī mazbērņus, par to nesaņemot nekādu samaksu, bet šim nolūkam tērējot visus savus ienākumus vai ietaupījumus. Vecāka gadagājuma cilvēku potenciāls paliek neizmantojams. To veicina arī sabiedrības dzīvesveids, jo jauni un gados veci cilvēki dzīvo atsevišķi. Agrāko laiku paplašinātajās ģimenēs ikvienam bija savs uzdevums un sava loma, un vecāka gadagājuma cilvēki netika atstumti un nolemti dzīvei nabadzībā. Es atbalstu *Pietikäinen* kundzes sagatavoto ziņojumu, un es balsoju par tā pieņemšanu.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā. Atšķirība sieviešu un vīriešu atalgojumā Eiropas Savienībā ir vairāk nekā 17 %. Daļēji šā iemesla dēļ un daļēji tādēļ, ka sievietes savas dzīves aktīvajā posmā bieži paliek mājās, lai rūpētos par bērniem vai citiem apgādājamiem ģimenes locekļiem, bieži izvēloties strādāt nepilnu darba laiku, pensijas vecumā sieviešu un vīriešu ienākumu atšķirība palielinās. Dalībvalstīm ir steidzami jāsteno pasākumi, kas, reformējot pensiju sistēmas un koriģējot pensionēšanās vecumu, ņemtu vērā dzimumu aspektu, jo abu dzimumu profesionālās dzīves modeļi ir atšķirīgi un ir lielāka varbūtība, ka darba tirgū vecāka gadagājuma sievietes tiks diskriminētas.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Ņemot vērā ziņojumā sacīto, ka „dzimums ir svarīgs faktors novecošanas procesā, jo sieviešu paredzamais dzīves ilgums ir aptuveni par sešiem gadiem lielāks nekā vīriešu paredzamais dzīves ilgums” un Eiropas sabiedrības novecošanos, neizbēgami veidojas situācija, ka mūsu sabiedrībā turpina pieaugt gados vecāku sieviešu skaits. Mums būs jārūpējas, lai šīm sievietēm būtu nodrošināti atbilstoši dzīves apstākļi un daudzos gadījumos — aktīvs dzīvesveids.

Ziņojums pilnīgi pareizi atgādina, ka mēs nedrīkstam aizmirst to, ka gados vecākas sievietes visvairāk ir pakļautas nabadzības riskam un tādēļ viņām ir jāpievērš īpaša liela uzmanība. Tomēr es uzskatu, ka vēl vairāk par risinājumiem, kuru pamatā ir labklājība vai stāvoklis sabiedrībā, šīm sievietēm ir jānodrošina aktīva līdzdalība sabiedrībā. Daudzām sievietēm ir plaša profesionālā pieredze, no kuras var mācīties gados jauni cilvēki. Citas ir vecmāmiņas un vecvecmāmiņas, kuras ģimenē var uzņemties galvenās aprūpētājas pienākumus, radot gados jaunām mātēm plašākas iespējas apvienot ģimenes dzīvi un darbu. Šīs ir lomas, kurām ir nepārvērtējama nozīme, un tās palīdzēs mums šīs sievietes iedrošināt un aizsargāt, veidojot sabiedrību, kurā valda īsta paaudžu solidaritāte.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šī rezolūcija pievēršas vecāku sieviešu neaizsargātībai saistībā ar ES iedzīvotāju novecošanās procesu, kurš tiek uzskatīts par valsts ekonomikas nastu nākotnē un kurā vecāka gada gājuma cilvēku potenciāls bieži tiek ignorēts, jo visbiežāk viņus uzskata par pasīviem objektiem, nevis aktīviem subjektiem. Es uzsvērtu īpašo nabadzības risku, kam vecākas sievietes pakļautas, tāpēc es piekrītu stimuliem nodarbināt gados vecākus cilvēkus, piemēram, ar kompensācijām darba devējiem. Tomēr es nepiekrītu īpašai kārtībai gados vecākām LBT sievietēm.

Līdz ar ES Pamattiesību hartas stāšanās spēkā jebkādas diskriminācijas aizliegums ir nonācis Eiropas Savienības normatīvajā jurisdikcijā. Saskaņā ar hartas 21. pantu „...aizliegta jebkāda

veida diskriminācija, tostarp diskriminācija dzimuma, rases, ādas krāsas, etniskās vai sociālās izcelsmes, ģenētisko īpatnību, valodas, reliģijas vai pārliecības, politisko vai jebkuru citu uzskatu dēļ, diskriminācija saistībā ar piederību pie nacionālās minoritātes, diskriminācija īpašuma, izcelsmes, invaliditātes, vecuma vai dzimumorientācijas dēļ”, bet 25. pants nosaka, ka „...Savienība atzīst un ievēro vecāka gadagājuma cilvēku tiesības dzīvot cienīgu un neatkarīgu dzīvi un piedalīties sabiedriskajā un kultūras dzīvē”. Es uzskatu, ka šo direktīvu īstenošana kalpos jebkādas diskriminācijas apkaršanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai arī kopumā šis ziņojums ir pozitīvs, daudzās jomās bija iespējams iet vēl tālāk, proti, analizējot iemeslus, kas izraisa dubultu diskrimināciju, kura, sievietēm novecojot, kļūst arvien smagāka un no kuras Eiropas Savienībā cieš miljoniem sieviešu — migrantes, sievietes ar invaliditāti, minoritāšu pārstāves un sievietes ar zemu darba kvalifikāciju.

Strādājošas sievietes, kuras ir tikušas diskriminētas, saņemot mazāku algu un piedzīvojot sava darba vērtības kritumu, kam daudzos gadījumos ir pievienojusies arī diskriminācija saistībā ar mātes pienākumu pildīšanu, saņem mazākas pensijas un dzīvo trūkumā. Ir pienācis laiks pielikt punktu šai situācijai, mainot Eiropas Savienības politiku un pārtraucot neoliberālas politikas īstenošanu, un apņemties paaugstināt darba vērtību, ievērot cilvēktiesības un garantēt sabiedrisko pakalpojumu, konkrēti, veselības aprūpes un sociālā nodrošinājuma, un tādu pensiju pieejamību, kas ļautu sievietēm dzīvot cienīgu dzīvi.

Tādēļ mēs turpināsim cīnīties par tādu politiku, kas novērtē sieviešu lomu un pilnībā ievēro viņu tiesības.

Sylvie Guillaume (S&D), rakstiski. – (FR) Es balsoju par S. Pietikäinen ziņojumu par sieviešu nozīmi novecojošā sabiedrībā, jo, tā kā paredzamais mūža ilgums sievietēm ir lielāks nekā vīriešiem, sievietēm draud lielāks nedrošības risks novecošanās gaitā. Mēs to varam redzēt Francijā pašlaik sakarā ar debatēm par pensijām, atšķirību darba samaksā un sievietēm, kas ņem atvaļinājumu vai pārtrauc darba attiecības, lai uzņemtos ģimenes pienākumus, līdz ar to attiecīgi samazinot savas pensijas. Dokuments atgādina mums, ka plašāka mēroga pretdiskriminācijas direktīva ir vajadzīga vairāk nekā jebkad iepriekš.

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Līdz ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas un Lisabonas līguma stāšanās spēkā attiecīgi 2009. gada decembrī un 2010. gada pavasarī Eiropas Savienība ir apņēmusies savā teritorijā izskaust visa veida diskrimināciju neatkarīgi no tā, vai tās iemesls ir sociālais slānis, rase, ādas krāsa vai dzimums. Tomēr ES pilsoņi, īpaši gados vecākas sievietes, joprojām kļūst par diskriminācijas upuriem. Es atbalstu šo ziņojumu, jo, manuprāt, ir īpaši svarīgi visu vecumu sievietēm nodrošināt vienlīdzību ar gados jaunākiem cilvēkiem. Daudzās sabiedriskās dzīves jomās gados vecākas sievietes atrodas nevienlīdzīgā situācijā. Viens nopietns šādas situācijas piemērs ir viņu atkarība no sabiedriskiem pakalpojumiem, jo gadījumā, ja šie pakalpojumi ir slikti strukturēti, tas sievietes iespaido vistiesākajā veidā. Vēl viena nevienlīdzības izpausme ir arī mazas tiesības uz pensiju, kas ir saistīts ar atalgojuma līmeni, jo vīriešiem parasti ir augstāki ienākumi. Gados vecākas sievietes nedrīkst uzskatīt par nastu, bet gan par aktīvām mūsu sabiedrības locekļiem, un kā tādas viņas ir arī jāatzīst Eiropas Savienībā.

Marisa Matias un Miguel Portas (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs balsojam par šo ziņojumu, jo mēs piekrītam tajā paustajam novecošanas problēmas risinājumam, kas pamatojas uz tiesībām, proti, uzskatam, ka gados vecāki cilvēki ir subjekti, kuriem ir savas tiesības. Vēl joprojām sieviešu profesionālā izaugsme sastopas ar šķēršļiem, un tādējādi labākos amatus ar augstāko atalgojumu pārsvarā ieņem vīrieši; tas ir īpaši redzams gados

vecāku vīriešu un sieviešu vidū. Papildus jau minētajam vecāka gadagājuma sievietes, meklējot jaunu darbu, sastopas ar nepārvaramiem šķēršļiem, jo pēc darba devēju uzskatiem viņas ir pilnībā zaudējušas vērtību.

Nuno Melo (PPE), *rakstiski*. – (PT) Iedzīvotāju novecošanās un samazināta demogrāfiskā izaugsme Eiropas Savienībā ir izraisījusi bažas attiecībā uz sociālās drošības un veselības aprūpes sistēmu ilgtspēju. Tomēr iepriekš teiktais vēl vairāk attiecas uz sievietēm, jo gados vecākas sievietes dzimumu nevienlīdzību izjūt ar daudz lielāku intensitāti. Šī situācija ir pamats īpašām bažām, jo sievietēm ir ļoti liela nozīme sabiedrībā, īpaši attiecībā uz būtisku atbalstu kopienai un ģimenei kā bezpalīdzīgu cilvēku aprūpētājām. Tāpēc ir ļoti svarīgi apkarot diskrimināciju vecuma dēļ, kas ietekmē sievietes visvairāk. Tāpēc es nobalsoju tieši tā.

Alexander Mirsky (S&D), *rakstiski*. – (LV) Es nobalsoju par šo rezolūciju, proti, par to, lai sabiedrība pievērstu īpašu uzmanību gados vecākām sievietēm. Parasti viņu pensijas ir krietni zemākas par vīriešu pensijām. Parasti sievietes dzīvo ilgāk par vīriešiem un sirmā vecumā paliek vientuļas. Ir maz politiķu, kas domā par to, ka ārpus darba, kur tiek nopelnīta pensija, praktiski katra sieviete strādāja ģimenē, audzināja bērnus, mazbērnus, un viņas darbs šajā dzīves jomā ir daudz lielāks nekā vīriešu ieguldījums.

Ņemot vērā to, ka sievietes ir fiziski vājākas par vīriešiem, ir nepieciešams ar īpašu uzmanību izturēties pret gados vecākām vientuļām sievietēm. Mūsu pienākums ir sākt diskusiju par šo jautājumu, lai pievērstu sabiedrības uzmanību netaisnīgai un dažreiz vienaldzīgai attieksmei pret "vājāku dzimumu". Es nobalsoju par to, ka ir jāpiešķir uzmanība mūsu mammām un vecmammām – tām, kas visu savu dzīvi atdeva bērniem un mazbērniem. Mēs nedrīkstam atstāt viņas vientuļībā, nedrīkstam par viņām aizmirst!

Andreas Mølzer (NI), *rakstiski*. – (DE) Ziņojums par sieviešu lomu novecojošā sabiedrībā analizē daudzus svarīgus jautājumus, kuri, pēc manām domām, nebūtu jāaplūko saistībā ar dzimumu. Ir jāizstrādā tādi pamatnosacījumi, kas attiektos uz visu sabiedrību kopumā un ļautu darbiniekiem strādāt ilgāk, ja viņi to vēlas, un dzīvot neatkarīgu dzīvi, cik ilgi vien iespējams. Tomēr man ir ļoti skeptiska attieksme pret pozitīvās diskriminācijas pasākumiem. Tādēļ es atturējos no balsošanas.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *rakstiski*. – No cilvēciskā viedokļa raugoties, mums būtu jāuzlabo pakalpojumi un veselības aprūpe un jārada arvien plašākas iespējas strauji augošajai mūsu sabiedrības daļai — vecāka gadagājuma sievietēm —, jo viņām gluži tāpat kā ikvienam citam Eiropas iedzīvotājam ir tiesības uz veselīgu, cienīgu un neatkarīgu dzīvi. No ekonomiskā viedokļa raugoties, mums būtu jācenšas nodrošināt augstāku nodarbinātības līmeni un elastīgāku un nepilnas slodzes darba iespējas gados vecākām sievietēm. Izmantojot šo bieži novārtā pamesto resursu, kam piemīt potenciāls un pieredze, tiks sekmēta ekonomiskā izaugsme, mazināta vecāka gadagājuma cilvēku nabadzība, paaugstināts pensionāru vispārējais dzīves līmenis un veicināta sociālā kohēzija. Es balsoju par šo rezolūciju cerībā, ka divpusēja pieeja šo jautājumu risināšanai radīs iespēju pievērsties tādām vienkāršākām, taču ne mazāk svarīgām problēmām kā dzimuma un vecuma radīta nevienlīdzība darbvietā, nenovērtēts un nepietiekami atalgots aprūpētāju darbs, un visbeidzot — mūsu sabiedrībā dziļi iesakņojies uzskats, ka, risinot ar dzimumu un vecumu saistītus jautājumus, forma ir svarīgāka par saturu. Pret vecumu, dzimumu un novecojošiem mīļiem cilvēkiem vienmēr ir jāizturas kā pret vērtību un nekad ne kā pret traucēkli.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Es atbalstu *Pietikäinen* kundzes ziņojumu vairāku iemeslu dēļ. Eiropas Savienības iedzīvotāji noveco. Saskaņā ar statistiku sievietes dzīvo

ilgāk nekā vīrieši. Diskriminācija vecuma dēļ ir aizliegta ES tiesību aktos attiecībā uz darba dzīvi. Pašreizējie tiesību akti tomēr tiešā veidā nerada situāciju, kurā vecuma diskriminācija darbavietā vairs neeksistē.

Vispār sievietes joprojām saskaras ar grūtībām karjeras augšupejā, kas rada lielu nelīdzsvarotības situāciju, kad augstākajās pārvaldes funkcijās vīrieši ir pārstāvēti pārāk daudz, īpaši gados vecāku cilvēku starpā. Turklāt sievietes biežāk saskaras ar grūtībām, meklējot iespēju atgriezties darbā, un līdz ar sievietes novecošanos mazinās viņas pievienotā vērtība darba devēja uztverē. Līdz ar aizsardzību darbavietā gados vecākas sievietes tomēr ir jāaizsargā visās dzīves jomās, jo diskriminācija vecuma un dzimuma dēļ pārkāpj pamattiesības.

Lai apkarotu gados vecāku sieviešu divkārtšo diskrimināciju, ar kuru tās bieži saskaras, ziņojumā ir jāatzīst izvirzītie aspekti un jārikojas.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), rakstiski. – (PT) Šis ziņojums pievēršas problēmai, kas rietumvalstīs kļūst arvien svarīgāka, ņemot vērā to papildu darba apjomu, ko sievietes tradicionāli ir veikušas sabiedrībā, un faktu, ka saistībā ar apgriezto demogrāfijas piramīdu šī situācija varētu vēl pasliktināties. Līdztekus šīm problēmām ir svarīgi apsvērt arī to, ka paredzamais dzīves ilgums sievietēm ir lielāks nekā vīriešiem un turpina palielināties. Lai arī pats par sevi tas ir pozitīvs fakts, bieži tas nozīmē, ka arvien lielākam sieviešu skaitam vēlāk dzīvē ir jā rūpējas par sevi pašām.

Mūsdienās bieži izplatīta ir situācija, ka pieaugusi sieviete rūpējas par saviem bērniem, vecākiem un vīra radiem, viņa aprūpē savus mazbērnus, savu māti un vīra māti, un tomēr vēlāk viņa paliek viena, jo kļūst par atraitni un viņas bērni mūsdienu sabiedrībai raksturīgās ārkārtīgi lielās mobilitātes dēļ dzīvo tālu, tādēļ nav neviena, kas rūpētos par sievieti, kura rūpējās par visiem.

Es nobalsoju par šo ziņojumu, jo tas pievērš uzmanību šai problēmai, tas norāda uz līdzekļiem, ar kuriem šo situāciju var pārraudzīt, un tas aicina šajā jomā viest izmaiņas.

Rovana Plumb (S&D), rakstiski. – (RO) Novecojoša sabiedrība tiek uzskatīta par slogu valstu ekonomikas nākotnei. Patiesībā gados vecāku cilvēku potenciāls bieži tiek pamests novārtā. Sabiedrībai novecojot, sievietes, kuras arī Rumānijā dzīvo ilgāk nekā vīrieši (2008. gadā vidējais paredzamais dzīves ilgums sievietēm bija 76 gadi, bet vīriešiem 69 gadi), kļūst mazāk aizsargātas, īpaši samazinoties ienākumiem paplašinātajās ģimenēs. Plašākas iespējas strādāt nepilnas slodzes darbu sekmētu gados vecāku sieviešu ienākumu palielināšanos.

Vecāka gadagājuma sievietes lielākā mērā ir atkarīgas no sabiedriskiem un privātiem pakalpojumiem un arī no veselības aprūpes sistēmas. Es aicinu dalībvalstis attīstīt tādus pakalpojumus, ar kuriem tiek sekmēta ilgtermiņa aprūpe dzīves vietā, jo tas uzlabotu ne tikai aprūpējošo sieviešu, bet arī aprūpējamo personu stāvokli.

Aprūpes kvalitāti var nodrošināt, garantējot pietiekamus resursus un atbilstošu apmācību veselības aprūpes nozarē. Es mudinu dalībvalstis izstrādāt tādu sabiedrisko politiku, kas šiem jautājumiem pievērstu īpašu uzmanību un nodrošinātu atbilstošus resursus, tādējādi mazinot ilgtermiņa ietekmi. Politiskās iniciatīvas ir jāpārtrauc, izstrādājot un īstenojot efektīvas programmas.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Ņemot vērā Eiropas sabiedrības novecošanu, valstu pensiju sistēmu līdzsvarošana un atbildības uzņemšanās par apgādājamajiem Eiropas

Savienībai ir ievērojams izaicinājums. Eiropai ir jārikojas ātri un izlēmīgi, lai izvairītos no straujas ES sociālā modeļa novājināšanās un arvien lielākas vecāka gadagājuma iedzīvotāju ieslīgšanas nabadzībā, kas īpaši attiecas uz sievietēm, jo atbilstoši statistikas datiem sievietēm ir lielāka varbūtība nonākt trūkumā nekā vīriešiem.

Es atbalstu *Pietikäinen* kundzes ziņojumu, kas īpaši aicina īstenot pasākumus, lai efektīvāk apkarotu diskrimināciju, īpaši sieviešu diskrimināciju, darbā. Es arī atbalstu paaudžu solidaritātes veicināšanu, piemēram, plānus atbalstīt tās sievietes, kas aprūpē savus mazbērnus, kad vecāki darba dēļ to nevar darīt paši. Visbeidzot es atbalstu ierosinājumu veicināt saskaņotību sociālās drošības jomā, tostarp attiecībā uz pensiju shēmām, aprūpes atvaļinājumiem un nepilnas slodzes darbu.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *rakstiski*. – Es apsveicu to, ka ir pieņemts šis ziņojums, kurā ir iekļauti konkrēti zaļo priekšlikumi, kuri daudzu citu elementu vidū paredz, piemēram, veikt pasākumus, lai reformējot pensiju sistēmas, tiktu ņemts vērā dzimumu aspekts, veikt pasākumus, lai sekmētu neapmaksāto aprūpes pakalpojumu vienlīdzīgāku sadalījumu starp sievietēm un vīriešiem, pievērst lielāku vērību tām slimībām, kuras īpaši skar vecāka gadagājuma sievietes, piemēram, reimatiskajam artrītam, kā arī ņemt vērā vecāka gadagājuma imigrantu un lesbiešu, geju, biseksuālu un transseksuālu personu situāciju.

Licia Ronzulli (PPE), *rakstiski*. – (IT) Pieņemtais ziņojums pievēršas svarīgai tēmai, kura tomēr bieži tiek ignorēta.

Eiropas pilsoņi dzīvo arvien ilgāk un ilgāk, reizēm par daudziem gadiem vairāk nekā jebkad agrāk pagarinot „trešo vecuma posmu.” Tomēr šis dzīves posms pārāk bieži tiek uztverts negatīvi sabiedrības aizspriedumu dēļ, kas ignorē gados vecāku cilvēku uzkrāto pieredzi un uzskata vecumu par īstu nastu, kas aktīvus indivīdus padara par pasīviem objektiem.

Šī bažas izraisošā attieksme galvenokārt skar sievietes, kuras vidēji dzīvo ilgāk nekā vīrieši, un kuras ir smagi iespaidojusi pašreizējā ekonomikas krīze, krasi samazinot viņām domātos pakalpojumus. Daudzām sievietēm joprojām draud trūkums, un viņām ir jāiztiek no pārāk mazas pensijas. Visu Eiropas sieviešu — jaunu un vecu — dēļ es ceru, ka šodienas balsojums palīdzēs padarīt redzamāku viņu būtisko lomu mūsdienu sabiedrībā.

Oreste Rossi (EFD), *rakstiski*. – (IT) Lai arī es pilnībā atbalstu aicinājumu nodrošināt vienlīdzīgu nodarbinātību un atalgojumu vīriešiem un sievietēm, es uzskatu, ka mums būtu jāpievērš lielāka uzmanība ģimenēm domātajiem pakalpojumiem, jo lielākajā vairumā gadījumā, ja ģimenē ir bērni un nespējīgi vecāka gadagājuma cilvēki, tieši sievietes ir tās, kuras uzņemas vairāk pienākumu.

Atbalstot ģimenes — uzlabojot gan ekonomiskos, gan strukturālos pakalpojumus, piemēram, nodrošinot bērnudārzus bērniem, efektīvu sabiedrisko transportu, mājas aprūpi vecāka gadagājuma cilvēkiem un slimniekiem —, mēs atslogotu sievietes, īpaši strādājošas sievietes, no daudziem pienākumiem, kurus viņas parasti ir spiestas veikt. Mēs esam pret šo ziņojumu, jo tas aicina īstenot rīcības plānu, kas īpaši paredz lesbiešu, geju, biseksuālu un transseksuālu personu integrāciju.

Joanna Senyszyn (S&D), *rakstiski*. – (PL) Es atbalstu *S. Pietikäinen* ziņojumu, jo tas novecojošo sabiedrību parāda jaunā gaismā. Parasti šis process tiek negodīgi atainots tikai un vienīgi no pesimistiskās puses. Diskusijas koncentrējas uz izmaksām un slogiem. Rezultāts ir vecāka gadagājuma cilvēku diskriminācija, un īpaši tā skar sievietes, kuras dzīvo ilgāk, kurām ir lielāks risks nonākt trūkumā, kuras saņem mazākas pensijas un kurām

ir grūti izmantot sabiedriskos un privātos pakalpojumus. Saskaņā ar statistikas datiem, to iedzīvotāju īpatsvars, kuriem ir 65 un vairāk gadu, Eiropas Savienībā pieaugs no 17,1 % 2008. gadā līdz 30 % 2060. gadā, un 80 gadus vecu un vecāku cilvēku īpatsvars pieaugs no 4,4 % līdz 12,1 %. Saskaņā ar Centrālā Statistikas biroja datiem Polijā 2030. gadā 26 % sabiedrības būs vecāka gadagājuma cilvēki, proti, šo cilvēku skaits būs 10 miljoni.

Ir pēdējais laiks mainīt attieksmi pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Viņi ir milzīgs potenciāls, kas gaida, lai to izmantotu. Šis potenciāls, cita starpā, ietver arī milzīgu pieredzi, intelektuālo kapitālu, zināšanas un sociālās prasmes. Jo ātrāk mēs šīs labās īpašības apzināsimies un sāksim izmantot, jo lielāku labumu tas nesīs mums, mūsu ekonomikai un ES stratēģijām. Tādēļ es atbalstu Komisijas iniciatīvu 2012. gadu noteikt par aktīvo vecumdienu un paaudžu savstarpējās solidaritātes gadu. Veicināsim „sudraba” ekonomiku, ieguldīsim vecāka gadagājuma cilvēkos, cīnīsimies ar stereotipiem! Mums būtu jānovērtē tas, ka vecāka gadagājuma cilvēki vēlas strādāt. Pēc attieksmes pret gados veciem cilvēkiem var spriest par to, kāds ir sabiedrības attīstības līmenis, sociālā kultūra un gudrība.

Czesław Adam Siekierski (PPE), rakstiski. – (PL) Ekonomiskās krīzes laikā sievietes ir viena no grupām, kuru krīze skar vissmagāk. Sarežģītā situācijā par galu savilkšanu ģimenes budžetā galvenokārt ir atbildīgas tieši viņas. Strādājošo iedzīvotāju skaits samazinās, un samazinās arī strādājošo cilvēku īpatsvars uz katru pensionāru. Tādai politikai, kas atbalsta ģimeni, ir jākļūst par ES dalībvalstu prioritāti. Sievietēm ir grūti apvienot bērnu audzināšanu un ģimenes dzīvi ar profesionālo dzīvi. Mēs bieži dzirdam par gadījumiem, kad sievietes tiek diskriminētas, jo viņām ir ar bērnu audzināšanu saistīti pienākumi — ar šādu diskrimināciju viņas saskaras gan tad, kad tiek atlasīti darbinieki kādam konkrētam amatam, gan gadījumos, kad rodas iespēja saņemt paaugstinājumu. Lielāko daļu augstāko amatu darb vietās ieņem vīrieši. Vēlāk šī atšķirība iespaido arī pensijas apmēru, kas savukārt ietekmē dzīves līmeni. Vēl viens būtisks jautājums ir arī pensionēšanās vecums. Tā kā sievietes strādā īsāku laiku, viņu uzkrātais sociālais nodrošinājums automātiski ir mazāks, kas iespaido viņu dzīves līmeni un var novest līdz nabadzībai.

Pensionēšanās vecuma atšķirība nelabvēlīgi iespaido viņu iespējas darba tirgū — darba devēju attieksme pret vienāda vecuma sievietēm un vīriešiem ir atšķirīga, jo darba devēji nevēlas pieņemt darbā sievietes, kuras drīzumā sasniegs pensionēšanās vecumu. Atšķirīgus pensiju apmērus rada arī atšķirīgi ienākumu līmeņi, un arī to ir nepieciešams novērst.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas meklē iespējas aizsargāt vecāka gadagājuma sieviešu pamattiesības Eiropas Savienībā. Gados vecākām sievietēm ir lielāks risks nonākt trūkumā, jo viņām ir mazāki pensiju uzkrājumi un viņas kādu laiku nav strādājušas, lai veiktu aprūpes pienākumus. Tādēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

Angelika Werthmann (NI), rakstiski. – (DE) Parasti jēdziens „novecojoša sabiedrība” tiek lietots kā sinonīms neparedzamam slogam, kas nākotnē gulsies uz valstu ekonomikām. Tādas diskusijas vienmēr koncentrējas tikai uz pensiju un aprūpes sistēmām. Šis ziņojums parāda, ka ģimenes pienākumu dēļ sievietēm ir mazākas tiesības uz pensiju, kas viņām rada lielāku risku vecumdienās nonākt trūkumā. Šī virzība pa spirāli ir jāpārtrauc, mūsu sabiedrībā notiekošajām izmaiņām meklējot vispusīgu risinājumu, kas īpaši iekļautu izglītības un nodarbinātības politiku.

Marina Yannakoudakis (ECR), rakstiski. – Lai arī šis Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas sagatavotais ziņojums vērs uzmanību uz praktiska rakstura grūtībām, ar kurām saskaras sievietes, kas aprūpē Eiropas novecojošo sabiedrību, ECR grupa nevar šo ziņojumu atbalstīt, jo mēs uzskatām, ka tas skar jomas, par kurām atbildīga nav vis

Eiropas Savienība, bet gan mūsu dalībvalstu parlamenti. Īpaši mēs esam pret jebkādu ES ieviešanu jautājumos, kas skar veselības aprūpi, izglītību un apmācību, pensijas, pensionēšanās vecumu un aprūpes iestādes.

Ziņojums: Morten Løkkegaard (A7-0223/2010)

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Laikā, kad kapitālisma krīze pieņemas spēkā, Eiropas Parlaments sāk aktīvi rīkoties, lai manipulētu ar strādnieku apziņu un organizētu ES propagandu privātajos un sabiedriskajos plašsaziņas līdzekļos, ar mērķi apklusināt ikvienu, kas pretojas kapitālistu interesēm, un mākslīgi radītu priekšstatu par vienprātību ar imperiālistu plāniem. Šis ziņojums aizstāv tādus mērķus kā sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu aģentūru pilnīga pakļaušana Eiropu vienojošajai propagandai un to saistīšana ar privātu plašsaziņas līdzekļu monopoliem. Lai to panāktu, priekšlikumu vidū ir tādi ierosinājumi kā lielāka Kopienas finansējuma piešķiršana sabiedriskiem un privātiem plašsaziņas līdzekļiem, centrālu kontroles struktūru izveide un nostiprināšana un ziņu „filtrēšana.” Tas mudina izglītēt žurnālistus, lai tie kalpotu kapitālistu interesēm, kā arī mudina ar Eiropas Audiovizuālās observatorijas starpniecību ieviest dalībvalstu plašsaziņas līdzekļu darbībā un atbalstīt ES plānus, stiprinot informācijas — un propagandas — birojus un pastiprinot ideoloģisku un politisku ieviešanu par labu Eiropas Savienībai un sapuvušajai ekspluatatoru sistēmai, vēlreiz pierādot, ka plašsaziņas līdzekļu neatkarība, gluži tāpat kā to plurālisms un dažādība, ir kliedzošs strādnieku maldināšanas mēģinājums, kas tomēr nespēj aizšķērsot vienīgo ceļu uz proletariāta interešu īstenošanu — cīņu, kuras mērķis ir to gāzt un salauzt, lai nodrošinātu mūsdienu proletariāta vajadzību apmierināšanu.

Sophie Auconie (PPE), rakstiski. – (FR) Sabiedriskās sfēras izveide Eiropā, manuprāt, ir izšķiroša. Šis nekādā ziņā nav tikai tīri teorētiskas debātes, bet drīzāk demokrātijas jautājums, kas pārbauda Eiropas Savienības tiesiskumu. Plašsaziņas līdzekļi un arī jaunie sociālie tīkli ir atslēgas ceļā uz plaukstošu sabiedrisko sfēru: mums, EP deputātiem, jāinformē Eiropas sabiedrība par savu darbu ar žurnālistu palīdzību un arī savās tīmekļa vietnēs, Facebook un Twitter profilos un tā tālāk. Labāka komunikācija par Eiropas jautājumiem šodien ir prioritāte, un es no visas sirds atbalstu šo ziņojumu, kas piesaista uzmanību plašsaziņas līdzekļu, kā arī Eiropas iestāžu atbildībai šajā jomā, kuriem jādara viss iespējams, lai veicinātu piekļuvi informācijai par viņu darbu un to izplatītu plašsaziņas līdzekļos.

Liam Aylward (ALDE), rakstiski. – (GA) Līdz ar Lisabonas līguma pieņemšanu Parlaments Eiropas iedzīvotāju ikdienā ieņem svarīgāku vietu nekā jebkad agrāk. Tādēļ ir būtiski uzlabot attiecības starp Parlamentu, Eiropas Parlamenta deputātiem, Eiropas Savienības iestādēm un Eiropas Savienības iedzīvotājiem. Virkne Eiroparometra aptauju ir parādījušas, ka ES iedzīvotāji vēlas vairāk uzzināt par ES jautājumiem un būt labāk informēti par Eiropu.

Kā sacīts ziņojumā — ja mēs vēlamies, lai Eiropas pilsoņi tiktu aktīvāk iesaistīti Eiropas jautājumu risināšanā, ar plašsaziņas līdzekļu un saziņas centru starpniecību ir jāsniedz saprotama un atbilstoša informācija. Es īpaši atbalstu ziņojumā sacīto par „eirožargona” un pārāk sarežģītas terminoloģijas lietojuma ierobežošanu.

Informācijai, ko iestādes sniedz ES pilsoņiem, ir jābūt skaidrai, saprotamai un atbilstošai. Lai to panāktu, es atbalstu ziņojumā Komisijai izteikto aicinājumu turpināt izmantot „lokālo” pieeju, kuru tā ir sākusī izmantot patlaban — pieeju, kuras mērķis ir uzlabot ES atpazīstamību vietējā līmenī.

Jean-Luc Bennahmias (ALDE), *rakstiski*. – (FR) Izskaidrot, kā darbojas Eiropa, nozīmē atšifrēt iemīlotāko laika kavēkli — visai vienkāršu un sistemātisku procesu, proti, vecum vecā teiciena „Tā ir Briseles vaina” atkārtošānu. Šajā līmenī izskaidrošanas centieni būs vislietderīgākie. Ir jāiesaista valdības, politiskās partijas, mācību iestādes un sabiedriskās raidorganizācijas, lai tādējādi pieaugtu to ieguldījums Eiropas jautājumu skaidrošanā sabiedrībai. Jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem ir iespēja veikt apvērsumu Eiropas demokrātijā. Ķersimies pie darba!

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Eiropas jautājumiem neizdodas atrast ceļu uz dalībvalstu presi, tie vairāk dominē starptautiskajos plašsaziņas līdzekļos, kurus izmanto tikai neliela sabiedrības vairākuma daļa. Vienaldzība pret Briselē un Strasbūrā notiekošo izpaužas arī kā vēlēšanu aktivitātes kritums Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Tas notiek laikā, kad valdošais viedoklis par Eiropas Savienību nav negatīvs. Eiropiešu attieksme pret Eiropas Savienību, iespējams, labākajā gadījumā būtu raksturojama kā vienaldzīga. Mēs esam paradoksālā situācijā, jo visi Briselē un Strasbūrā pieņemtie lēmumi tieši ietekmē ikvienu Eiropas pilsoņa dzīvi.

Lisabonas līgums Eiropas pilsoņus ir padarījis par Eiropas Savienības centrālo elementu, un ar šo līgumu viņi ir iesaistīti lēmumu pieņemšanas procesā ES līmenī, lai arī tas ir paveikts, piešķirot plašākas pilnvaras Parlamentam — vienīgajai tieši ievēlējai iestādei. Papildus tiem priekšlikumiem, kas ir ietverti likumdevēja sesijā izskatītajā ziņojumā, ikvienam Eiropas Parlamenta deputātam un arī ikvienam dalībvalsts politiķim ir acīmredzams pienākums skaidrā un saprotamā veidā atbalstīt un izskaidrot to, kā ES līmenī pieņemtie lēmumi ietekmē valstis, kurās mēs esam ievēlēti.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *rakstiski*. – (EL) Es balsoju par alternatīvo rezolūcijas priekšlikumu, jo tas, pirmkārt, atzīst pārredzamības un demokrātijas trūkumu Eiropas iestādēs un tādējādi vajadzību veidot jaunas tiešsaistes plašsaziņas līdzekļu un žurnālistikas formas, lai iedzīvotāji būtu labāk informēti par Eiropas Savienību, un, otrkārt, tas atzīst to, ka ir svarīgi plašsaziņas līdzekļiem nodrošināt neatkarību un vārda brīvību.

Lara Comi (PPE), *rakstiski*. – (IT) Pieņemot Lisabonas līgumu, Eiropas Savienība ir ieguvusi plašākas pilnvaras, īpaši likumdošanas jomā.

Astoņdesmit procenti dalībvalstu tiesību aktu izriet no lēmumiem, kas ir pieņemti Eiropas Parlamentā, bet iedzīvotāji neapzinās šo ietekmi uz savu ikdienas dzīvi. Arī vietējie plašsaziņas līdzekļi neveicina izmaiņas šajā situācijā, jo tie pārāk daudz vietas atvēl valstī notiekošajam. Ir svarīgi uzlabot Eiropas informācijas apmaiņu žurnālistu vidē, kā arī palielināt *Euronews* valodu skaitu un uzlabot saziņu starp Eiropas Parlamenta deputātiem un vēlētajiem.

Pareizi un gudri izmantotas, jaunās tehnoloģijas var ievērojami veicināt ziņu apriti. Internets ir veicinājis ziņu izplatīšanos, īpaši jauniešu vidū, kuri tādēļ jūtas vairāk iesaistījušies sabiedrības dzīvē. Daudzi jaunieši rada tīmekļa žurnālus, tērzētavas un tīmekļa vietnes par Eiropas Savienību, kas aizsāk konstruktīvas diskusijas. Kritizēšana ir iedzīvotāju tiesības un pienākums, ja vien tās pamatā ir neapgājami fakti un nevis tenkas.

Mário David (PPE), *rakstiski*. – (PT) Sabiedrības piekļuve informācijai un komunikācija starp elektorātu un politisko lēmumu pieņēmējiem ir svarīgi faktori katrā demokrātiskā sabiedrībā un ir pamatnosacījums pilsoņu iespējai īstenot savas tiesības piedalīties sabiedriskajā dzīvē. Apzinoties to, cik svarīgi ir radīt pamatu Eiropas sabiedriskajai sfērai kā „pieaugošai Eiropas jautājumu klātbūtnei dalībvalstu sociālajos plašsaziņas līdzekļos

valsts jomās”, es kopumā balsoju par šo ziņojumu (alternatīvu — ar manas grupas un citu parlamenta grupu ierosinātajiem grozījumiem). Pārredzama un neatkarīga „sabiedriskā sfēra, kuru nedrīkst jaukt ar „sociālo plašsaziņas līdzekļu manipulāciju” vai „slēptu” pārraudzību, kas, manuprāt, atkārtoti notiek manā valstī: es atgādinu jums „TVI lietu”, par kuru es sniedzu izklāstu šim Parlamentam.

Šajā ziņojumā es uzsvērtu Eiropas Audiovizuālās observatorijas pārraudzību un tai sekojošu ziņojuma sniegšanu Parlamentam par dalībvalstu sabiedrisko un privāto raidījumu saturu, kā arī priekšlikumu efektīvāk integrēt *EuroParlTV* ar Eiropas Parlamenta interneta komunikāciju stratēģiju. Pirmo tādēļ, ka tas ir teicams pienesums politiskai darbībai, un otru kā svarīgu komunikācijas elementu.

Edite Estrela (S&D), *rakstiski*. – (PT) Es balsoju par ziņojumu „Par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā”, jo es uzskatu, ka ir būtiski definēt stratēģijas, kas Eiropas sabiedrību tuvinātu Eiropas Savienības lēmumu pieņēmējiem. Ir jāuzlabo Eiropas iestāžu saziņa, lai veicinātu labāku pārredzamību un mudinātu sabiedrību iesaistīties politiskajās debatēs, jo Eiropas līmenī pieņemtie lēmumi tieši ietekmē sabiedrības dzīvi.

Diogo Feio (PPE), *rakstiski*. – (PT) Lai arī Eiropas sabiedriskās sfēras izveide kopumā ir pozitīva un ļoti svarīga, sabiedrība pret to ir kļuvusi vienaldzīga un arī valstu sabiedriskā doma neizrāda interesi, kas, šķiet, ir neatbilstīgi tiem apjomīgajiem resursiem, kādus iestādes ir ieguldījušas informācijā un izplatīšanā, un šī sfēra — gluži pretēji — sāk satraucoši attālināties no Eiropas projekta. Kā norāda referents, līdzīgas informatīvas sabiedriskās sfēras izveidei būs jābūt augšupejošam procesam, kas sākas ar patiesu cilvēka un sabiedrības apņemšanos radīt mums visiem kopīgu realitāti. Par spīti šim uzskatam, rezolūcijai būtu bijis vairāk jāpievēršas tam, kā stiprināt līdzekļus, ar kuriem to panākt, nevis jācenšas visos sīkumos izprast to, kas ir sabiedrības nepatikas un vienaldzības pamatā.

José Manuel Fernandes (PPE), *rakstiski*. – (PT) Šis ziņojums sniedz vairākus priekšlikumus, kā uzlabot Eiropas sabiedrības iesaistīšanos lietās, kas saistītas ar Eiropas Savienību. Ir svarīgi veicināt sabiedrības piedalīšanos Eiropas integrācijas procesā un censties sazināties ar to, nevis tikai vienkārši to informēt. Informēšana, ļaujot tikai iepazīties ar saturu, negarantē intereses rašanos dalībvalstu pilsoņu vidū. Tāpēc „sūtītājam” obligāti ir jāievēro komunikācijas principi, lai radītu dialogu ar iedzīvotājiem.

Ir pieejamas programmas, finanšu līdzekļi un palīdzība ES iedzīvotājiem, kas vairumā gadījumu par to neko nezina. Es tāpēc uzsvērtu vajadzību garantēt korespondentu klātbūtni no dalībvalstīm, kuri varētu veidot tiltu starp to, ko dara Briselē, un tā ietekmi uz valstīm un reģioniem. Pati par sevi ES ir sarežģīta vienība, kuru nav viegli izskaidrot. Nav viena vienkārša risinājuma, kā radīt sabiedrisko sfēru Eiropā. Neskatoties uz to, iestāžu un tehnoloģijas pamatstruktūras tagad ir labākas nekā jebkad iepriekš. Lisabonas līgums ir svarīgs solis ES demokratizācijā, un jaunie sociālās plašsaziņas līdzekļi piedāvā sabiedrībai jaunas iespējas piedalīties Eiropas integrācijas procesā.

Sylvie Guillaume (S&D), *rakstiski*. – (FR) Vēlētāju skaita lejupējā tendence Eiropas iepriekšējās vēlēšanās vēlreiz parādīja, cik steidzami ir jādivkāršo centieni pārvarēt plaisu starp ES un tās pilsoņiem. Ekonomikas krīze, ar kuru pašlaik saskaras Eiropas Savienības valstis, tāpat pieprasa pilsoņu reālu atbalstu un pilnīgu uzticēšanos Eiropas iestādēm. Šajā kontekstā Lisabonas līgums, īpaši ar tā iesākto pilsoņu iniciatīvu, rosina demokrātiskāku Eiropas Savienību, bet tā nav iedomājama bez visaptverošas komunikācijas politikas ieviešanas. Tāpēc es balsoju par šo rezolūciju, kura veicina sabiedriskās sfēras radīšanu

Eiropā. Tā nenoliedzami ir mūsu visu, EP deputātu, valstu parlamentu deputātu, politisko partiju, mācību iestāžu un sabiedrisko raidītāju, atbildība. Tomēr ir jābrīdina, ka reālāka saziņa nozīmē labāku sazināšanos. Eiropas sabiedriskās sfēras radīšanai jābalstās uz informāciju, kas ir uzticama, pamatojas uz faktiem un ir neatkarīga. Papildus šim kvalitātes kritērijam jāpievieno arī pedagoģiska pieeja informācijas sniegšanā, lai padarītu Eiropas iestāžu funkcionēšanu saprotamāku un līdz ar to pievilcīgāku.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Lai gan M. Løkkegaard ziņojums ir tikai pašiniciatīvas ziņojums, tas ir pavēris jaunu perspektīvu žurnālistikai un plašsaziņas līdzekļiem pastāvīgi mainīgā sabiedrībā.

Mūsu grupa, ko atbalstīja Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa un Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, iesniedza alternatīvu rezolūciju, kas svītvoja dažus noteikumus, kuri iekļauti sākotnējā ziņojumā, piemēram, Eiropas Audiovizuālās observatorijas pārraudzība pār ES ziņu raidījumiem sabiedriskos un privātos kanālos dalībvalstīs vai neatkarīgu žurnālistu grupas izveide Briselē. Ziņojuma galīgā versija, lai arī nav tik vērienīga kā sākotnējais projekts, ir reālistiska un izsvērta, un tieši tāpēc es to atbalstīju kopā ar saviem kolēģiem deputātiem.

Ramona Nicole Mănescu (ALDE), rakstiski. – (RO) Es vēlos apsveikt Løkkegaard kungu par tik pārliciecināmi sagatavotu ziņojumu. Saziņa Eiropas Savienībā patlaban ir būtiski svarīgs integrētas Eiropas politikas jautājums. Tomēr Eiropas iestādēm tā diemžēl joprojām ir problēma. Jā, Eiropas pilsoņiem ir skaidri jāapzinās Eiropas iestāžu pieņemto lēmumu reālā ietekme. Taču, lai viņi to spētu, viņiem ir jābūt pieejamai pietiekami plašai informācijai par Eiropas lēmumu ietekmi valstu, reģionu un vietējā līmenī, un tieši tur sabiedriskajām plašsaziņas līdzekļu raidorganizācijām ir ārkārtīgi liela nozīme.

Turklāt, lai veicinātu komunikāciju, Eiropas iestāžu vietējiem informācijas birojiem ir jādarbojas daudz aktīvāk un saskaņotāk. Tādēļ, manuprāt, ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Komisija atbalstītu un iedrošinātu iestāžu līmenī izmantot tos Eiropas saziņas veidus, kas jau pastāv valstu līmenī. Komisijai ir arī jāizveido cieša saikne ar sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu apraides organizācijām, lai nodrošinātu lietderīgāku to līdzekļu izlietojumu, kas tiek piešķirti saistībā ar Eiropas saziņas stratēģijas īstenošanu. Mēs visi zinām, ka par saziņu ir atbildīgas dalībvalstis. Tomēr šajā jautājumā ir nepieciešama lielāka Eiropas iestāžu iesaistīšanās un darbību saskaņošana.

Iosif Matula (PPE), rakstiski. – (RO) Tehnoloģiju attīstība pēdējos gados daudz jomu profesionāļiem ir likusi pielāgot situācijai gan savas spējas un iemaņas, gan arī savu darbu. Plašsaziņa ir viena no jomām, kuru tehniskie jaunievedumi ir ietekmējuši ļoti spēcīgi. Tas nozīmē, ka robeža starp žurnālistiem un lasītājiem vairs nav tik skaidri noteikta kā agrāk un viņi var mainīties lomām. Tieši tādēļ es esmu gandarīts par to, ka ir sagatavots ziņojuma projekts par žurnālistiku un jauniešiem plašsaziņas līdzekļiem.

Turklāt tas norāda uz Eiropas Parlamenta vēlmi veicināt sabiedriskās sfēras izveidi Eiropas līmenī un mudināt uz līdzdalību. Es personīgi esmu stingri pārliecināts, ka mums ir jāmudina žurnālisti regulāri sniegt informāciju par ES iestādēm, un vienlaikus mums ir regulāri jāizvērtē tas, kā jaunie plašsaziņas līdzekļi sekmē Eiropas sabiedriskās sfēras izveidi. Līdz ar jaunu saziņas līdzekļu un tehnoloģiju ieviešanu ir radusies arī prasība izstrādāt Eiropas žurnālistu ētikas kodeksu.

Vienlaikus skolu mācību programmās lielāka uzmanība ir jāvelta kursiem, kuri var sagatavot šādi jauna tipa žurnālistikai. Un kā Eiropas Parlamenta atzinības apliecinājumu es atbalstu

jauno plašsaziņas līdzekļu iekļaušanu to kategoriju skaitā, kurās mēs ik gadu piešķiram Eiropas Parlamenta Žurnālistikas balvu.

Nuno Melo (PPE), rakstiski. – (PT) Eiropas iestādēm ir grūti sazināties ar Eiropas sabiedrību, jo tās vairākums nesaprot dažādo iestāžu, kas ietilpst ES, lietderību. Tāpēc ir laiks rast veidus, kā palielināt Eiropas sabiedrības iesaistīšanos lietās, kas saistītas ar ES. Mums jāatrod sazināšanās veidi, kas ļauj uzsākt, iedrošināt un virzīt uz priekšu Eiropas debātes un informācijas plūsmu, neatkarīgi no tā, vai tas tiek darīts, vairāk diskutējot par Eiropas lietām valsts plašsaziņas līdzekļos vai izmantojot Eiropas sabiedrisko sfēru. Tāpēc sabiedriskas sfēras radīšana Eiropā ir būtisks solis pretī labākai Eiropas notikumu izpratnei visu dalībvalstu iedzīvotāju starpā.

Marek Henryk Migalski (ECR), rakstiski. – (PL) Manuprāt, M. Løkkegaard ziņojums „Par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā” ietver daudzus nemieru izraisošus noteikumus, kuri ierobežo plašsaziņas līdzekļu brīvības. Konkrēti, par nepieņemamiem es uzskatu 8., 14., 20., 23., 31. un 39. punktu, kā arī N un O apsvērumus. Pēc manām domām M. Løkkegaard ziņojums ierobežo žurnālistikas brīvību. Ziņojums arī uzsver, ka sabiedriskajām apraides organizācijām ir pienākums sniegt informāciju par Eiropas Savienību. Es arī vēlos pievērst uzmanību faktam, ka šis ziņojums Eiropas Savienībai uzliek jaunas finansiālas saistības, līdztekus citiem jautājumiem ierosinot palielināt budžeta finansējumu Parlamenta informācijas birojiem.

Ziņojums par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem vēl arī ierosina skolu programmās iekļaut Eiropas Savienību kā mācību priekšmetu. Manuprāt, Eiropas iestādēm nebūtu jāiesaistās izglītības programmu veidošanā, jo tai ir jābūt dalībvalstu atbildības jomai. Es nepiekrītu referentam jautājumā par jauno plašsaziņas līdzekļu lomu Eiropas Savienībā, un es nepiekrītu arī tam, ka Eiropas Savienībai un dalībvalstīm tiek uzspiesti papildu finanšu slogi, tādēļ es nolēmu balsot pret šo ziņojumu.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Es nobalsoju par Eiropas Parlamenta rezolūciju par efektīvāku informācijas pasniegšanu sabiedrībai par Eiropas Savienību. Latvijas iedzīvotāji neatšķir starpību starp ES Padomi, Eiropas Komisiju un Eiropas Parlamentu. 99% Latvijas iedzīvotāju nesaprot Eiropas Savienības institūciju funkcijas un nozīmi. Mums ir nepieciešams paskaidrot katram ES pilsonim ES darbības jēgu. Ja mēs to neizdarīsim tuvākajā laikā, Eiropas vēlēšanu apmeklējums būs minimāls un iedzīvotāji uztvers ar neuzticību ES institūcijās pieņemtos lēmumus un likumus.

Es nobalsoju par to, ka ir jāpiešķir lielāka uzmanība ES komunikācijas politikai, tātad par iedzīvotāju maksimālo informēšanu par to, kādā veidā un kādiem nolūkiem tiek iztērēti līdzekļi no ES budžeta. Ja mums izdosies spert optimālos soļus šajā virzienā, iespējams, ka mums sanāks saņemt papildu iedzīvotāju uzticību, un tad ES iedzīvotāji ar lielāku apdomīgumu attieksies pret ES vēlēšanām. Šajā gadījumā Eiropas Parlamenta sastāvs būtu krietni profesionālāks.

Rolandas Paksas (EFD), rakstiski. – (LT) 7. septembrī es nobalsoju par ierosinājumu pieņemt Eiropas Parlamenta rezolūcijas priekšlikumu „Par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveide Eiropā” (A7-0223/2010). Saskaņā ar dažādu Eiropas aptauju rezultātiem pilsoņi nav pietiekami informēti par ES politiku un jautājumiem. Tomēr vienlaikus šīs pašas aptaujas rāda, ka minētā informācija sabiedrībai ir svarīga. Aptauju dalībnieki arī apgalvo, ka informācijas trūkums ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ cilvēki izlemj nedoties uz vēlēšanām un kādēļ viņi nelabprāt uzticas ES iestādēm. Manuprāt, lai saziņa būtu efektīva, tai ir skaidri jāparāda, ka ES līmenī pieņemtie

lēmumi tieši ietekmē ES pilsoņu ikdienas dzīvi, lai gan viņi joprojām uzskata, ka Eiropas Savienība ir kaut kas pārāk tāls, kam ir pārāk maza ietekme uz viņu reālās dzīves problēmu risināšanu. Es arī piekrītu — lai uzlabotu sabiedrības zināšanas par Eiropas Savienību, informācija par ES ir jāiekļauj skolu programmās.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *rakstiski*. – (LT) Es balsoju par šo ziņojumu, jo tas piedāvā veidus, kā Eiropas Savienības pilsoņi un sabiedrība var aktīvāk iesaistīties dalībvalsts dzīvē un visas ES sabiedriskajā dzīvē. Līdz šim Eiropas Savienības pilsoņiem nav pietiekami labi izskaidrots, ka ES līmenī pieņemtie politiskie lēmumi vistiesākajā veidā ietekmē viņu ikdienas dzīvi. Dalībvalstu plašsaziņas līdzekļos trūkst pārdomātas un vispusīgas informācijas par Eiropas Savienību. Es piekrītu referentam, ka dalībvalstīm būtu jāpalielina savu akreditēto žurnālistu skaits ES iestādēs. Piemēram, Lietuvai ES iestādēs patlaban nav neviena akreditēta žurnālista. Mums ir jāturpina žurnālistu izglītošana un jāpaplašina viņu zināšanas par sarežģīto lēmumu pieņemšanas procesu Eiropas Savienībā. *Euronews* televīzijas kanāls varētu sākt raidīt lielākā ES dalībvalstu vairuma valodās, un ES iestādes varētu sagatavot ziņojumus sociālajos plašsaziņas līdzekļos, kuri kļūst arvien populārāki jauniešu vidū. Īpaši es atbalstu referenta aicinājumu ievērot plašsaziņas līdzekļu brīvību un redakcionālo neatkarību, jo īpaši sabiedrisko radio un televīzijas raidorganizāciju tiesības veidot programmas pēc saviem ieskatiem. Tomēr dažu ES dalībvalstu valdības ierobežo sabiedrisko raidorganizāciju finansējumu, tādējādi cenšoties ietekmēt darbinieku atlasu un programmu saturu.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Politikā saziņai ir būtiski svarīga nozīme. Tādējādi, ja politika netiek pietiekami labi izskaidrota, rodas problēma. Un šādā kontekstā Eiropas Savienība stāv smaga un sarežģīta uzdevuma priekšā. Ir pienācis laiks atrast jaunas sistēmas, ar kuru starpniecību Eiropas pilsoņi var vairāk iesaistīties ES lietās.

Ziņojumā ir aplūkoti paņēmieni, ar kuriem saziņa var aktivizēt un veicināt Eiropas mēroga diskusiju un informācijas plūsmu, gan veidojot plašākas diskusijas par Eiropas jautājumiem dalībvalstu plašsaziņas līdzekļos, gan ar visas Eiropas sabiedriskās sfēras starpniecību. Lai arī es atbalstu ziņojuma būtību, manuprāt, daži punkti un dažas prasības, iespējams, ir pārmērīgas.

Georgios Papanikolaou (PPE), *rakstiski*. – (EL) Kopš eiro ieviešanas ir izveidots saistītu pasākumu kopums, kuru mērķis ir vienoto valūtu pasargāt no viltošanas un kuri ietver likumdošanas iniciatīvas, tehniskus līdzekļus un iestāžu izmaiņas, lielu uzmanību pievēršot ciešai sadarbībai starp visām valstīm un Eiropas līmenī iesaistītajām aģentūrām. Saskaņā ar nesen saņemto atbildi (E-0107/10) uz manu jautājumu, Komisija norāda, ka viltoto monētu skaits vēl joprojām ir ārkārtīgi mazs un to skaits nepārsniedz 0,2 uz katru tūkstoši no visām apgrozībā esošajām monētām. Turklāt Regulas (EK) Nr. 1338/2001 3. panta 1. punkts paredz, ka tehnisko un statistikas informāciju, kas saistīta ar dalībvalstīs atrastajām viltotajām banknotēm un viltotajām monētām, savāc un apkopo atbildīgās valsts iestādes. Neskatoties uz visu minēto, šīs regulas priekšlikums vēl vairāk pastiprina cīņai pret viltošanu paredzētos līdzekļus, precizējot eiro monētu autentiskuma noteikšanas procedūras un procedūras, kas veicamas saistībā ar apgrozībai nederīgām eiro monētām.

Vienlaikus regulā ir iekļauts noteikums, kas paredz kopēju autentiskuma noteikšanas procedūru un šo procedūru pārbaudes mehānismu īstenošanu dalībvalstīs. Šis priekšlikums veicina cīņu pret viltošanu, un tādēļ es balsoju par minētajiem noteikumiem un ziņojumu kopumā.

Robert Rochefort (ALDE), rakstiski. – (FR) Es balsoju par M. Løkkegaard ziņojumu par žurnālistikas un jauno plašsaziņas līdzekļu lomu īstas Eiropas sabiedriskās sfēras izveidē. Mēs atkārtotam vēlreiz un vēlreiz — ir steigšus jānovērš plaisa starp Eiropas iestādēm un sabiedrību. Šajā brīdī atcerēsimies nomācoši zemo vēlētāju aktivitāti Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Ievērosim arī to, ka, vērtējot eiropiešu uzticību Eiropas integrācijai, šķiet, ka visos rādītājos mirgo sarkanās lampiņas. Jaunākā Eurobarometra aptauja šajā sakarā ir īpaši daiļrunīga — vairāk nekā puse aptaujāto savas valsts dalību Eiropas Savienībā vērtēja negatīvi. Interesanti ir tas, ka vienlaikus iedzīvotājiem ir lielas cerības, jo vairāk nekā 80 % aptaujāto apgalvo, ka ES ir īstais, es uzsveru „īstais” — risinājums viņu problēmām.

Lai labāk izskaidrotu to, ko Eiropa dara, kā un ar kādiem līdzekļiem tā darbojas, un lai tādējādi radītu mazāku vilšanos, saziņai un plašākam Eiropas ziņu atspoguļojumam ir jāklūst par prioritāti. Tomēr es uzstāju, kā tas ir uzsvērts arī mūsu pieņemtajā tekstā, ka šis mērķis ir jāīsteno uzticības gaisotnē, ievērojot redakcionālo neatkarību un žurnālistikas brīvību.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Lielākā daļa Zaļo/EFA iesniegto grozījumu tika pieņemti Kultūras un izglītības komitejā, kur ziņojums tika pieņemts ar 24 balsīm „par”, 3 balsīm „pret” un vienam balsotājam atturoties.

Vairums Zaļo/EFA grozījumu tika iekļauti kā kompromisa grozījumi. Tā tas bija attiecībā uz 33. punktu, kas nosaka, ka ES iestādēm būtu jāpalīdz decentralizēt ES komunikācijas politiku, lai piešķirtu tai vietēju un reģionālu dimensiju, un 36. punktu, kas uzsver, ka jāmeklē risinājumi, lai veidotu attiecības starp dalībvalstu vai reģionālajiem parlamentiem un Eiropas Parlamentu.

Šodien mums bija jābalso par S&D grupas ierosināto un EPP un ALDE grupu atbalstīto alternatīvo rezolūcijas priekšlikumu. Zaļie/EFA atbalstīja grozījumus, kādi bija veikti, tādēļ galu galā mēs šo ziņojumu atbalstījām.

Oreste Rossi (EFD), rakstiski. – (IT) Centieni Eiropas pilsoņiem izskaidrot to, ko dara Eiropas Savienība un visas tās iestādes un kādam mērķim tās kalpo, ir pareiza rīcība.

Īpaši mums būtu jācenšas nodrošināt, lai centrālā loma būtu pilsoņiem, un tas nozīmē arī to, ka viņiem ir jādod iespēja izvēlēties savus pārstāvjus. Tomēr vēl patlaban pašos svarīgākajos amatos, piemēram, tādos kā Augstais pārstāvis ārlietās, Komisijas priekšsēdētājs un Padomes priekšsēdētājs, amatpersonas tiek ieceltas, nekādā veidā neiesaistot pilsoņus. Dalībvalstu plašsaziņas līdzekļus būtu jāmudina ziņot par to, ko dara Eiropas Parlamenta deputāti, kurus eiropieši ir ievēlējuši tiesās vēlēšanās un kuri tādējādi viņus pārstāv.

Catherine Stihler (S&D), rakstiski. – Es balsoju par šo ziņojumu, kas piedāvā veidus, kā veicināt pilsoņu izpratni par ES politiku un lēmumu pieņemšanu, šim nolūkam izmantojot dažādus pieejamos plašsaziņas līdzekļus. Būdama vēlētāja pārstāve, es uzskatu, ka ir svarīgi, lai sabiedrības locekļi spētu saskatīt to, kā ES politika ietekmē viņu ikdienas dzīvi, un tādēļ es atbalstīju šo ziņojumu.

Ziņojums: Slavi Binev (A7-0212/2010), László Surján (A7-0240/2010), Salvatore Iacolino (A7-0209/2010)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), rakstiski. – Šis bija tehniska rakstura ziņojums, kurā nebija strīdīgu jautājumu, un mēs, zaļie, to atbalstījām.

8. Balsojumu labojumi un nodomi balsot (sk. protokolu)

(Sēdi pārtrauca plkst. 13.50 un atsāka plkst. 15.05)

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

9. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

Priekšsēdētājs. – Es pasludinu sēdi par atsāktu.

Ir pieejams vakardienas sanāksmes protokols. Es vēlētos vaicāt, vai par protokolu ir kādi komentāri. Es nevienu neredzu. Protokols ir apstiprināts.

10. Cilvēktiesību stāvoklis Irānā, jo īpaši saistībā ar Sakineh Mohammadi-Ashtiani un Zahra Bahrami lietām (iesniegtie rezolūcijas priekšlikumi) (sk. protokolu)

11. Romu stāvoklis Eiropā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes un Komisijas paziņojums par romu stāvokli Eiropā. Es vēlētos sveikt mūsu sanāksmē *Chastel* kungu, Padomes priekšsēdētāju, *Reding* kundzi, Komisijas priekšsēdētāja vietnieci, un *Andor* kungu, nodarbinātības, sociālo lietu un iekļautības komisāru. Pirmais Padomes vārdā runās *Chastel* kungs.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Eiropas Savienības vērtības un principi ir skaidri formulēti līgumos un Pamattiesību hartā, kas kļuva saistoša, stājoties spēkā Lisabonas līgumam.

Šajos tekstos svarīga vieta ir atvēlēta tiesiskuma principa un pamattiesību, tostarp mazākumtautību pārstāvju tiesību, ievērošanai. Tādēļ Padome apstiprina savu uzticību šīm vērtībām.

Padome daudzkārt ir paudusi atbalstu pasākumiem romu iekļaušanas veicināšanai. Bez tam mūsu dalībvalstu vai to valdību vadītāji, tiekoties Eiropadomē, arī ir atzinuši ļoti specifisko romu stāvokli Eiropas Savienībā un ir aicinājuši dalībvalstis un Eiropas Savienību darīt visu iespējamo romu iekļaušanas veicināšanai.

Ir pagājuši 10 gadi, kopš Padome pieņēma visaptverošu direktīvu, ar kuru virknē jomu aizliedza diskrimināciju rases vai etniskās izcelsmes dēļ, tostarp attiecībā uz nosacījumiem, kas reglamentē piekļuvi nodarbinātībai, profesionālajai izglītībai, sociālajai aizsardzībai, tostarp sociālajam nodrošinājumam un veselības aprūpei, izglītībai, nodrošinātībai ar precēm un pakalpojumiem, tostarp mājokli. Šī direktīva aizsargā visas etniskās grupas, tādējādi, bez šaubām, arī romus. Visbeidzot, direktīvā ir pants par pozitīvu rīcību, kurā dalībvalstīm pausta atļauja saglabāt vai ieviest īpašus pasākumus, lai novērstu nelabvēlīgu situāciju vai atļūdzinātu par nelabvēlīgu stāvokli, kas saistīts ar rasi vai etnisko izcelsmi.

Daži no jums apmeklēja Otro Eiropas romu samitu, kas aprīlī notika Kordovā. Padome ļoti atbalstīja šo svarīgo pasākumu, kas kopā pulcēja nozīmīgākās ieinteresētās puses. Jūnijā, pēc samita, Padome vienprātīgi pieņēma vairākus secinājumus ar nosaukumu „Romu iekļaušanas veicināšana”.

Ministri vienprātīgi atzina, ka situāciju, kurā atrodas ievērojama daļa romu, raksturo galēja nabadzība, diskriminācija un atstumtība, tostarp arī zems izglītības līmenis, nepiemēroti dzīves apstākļi, nespēja iegūt darbu un nestabila veselība. Romu sievietes un meitenes saskaras ar īpaši lielām grūtībām, ieskaitot daudzkārtējas diskriminācijas draudus. Daudzos gadījumos minētie apstākļi pēdējo gadu laikā ir ievērojami pasliktinājušies, un neiecietīga attieksme un pret romiem vērsti uzbrukumi kļūst biežāki.

Mums jāatceras, ka, lai arī galvenā atbildība par romu sociālās un ekonomiskās integrācijas veicināšanu ir dalībvalstu ziņā, sadarbība ES līmenī nodrošina ievērojamu pievienoto vērtību. Tādēļ Padome aicināja Komisiju un dalībvalstis veicināt romu sociālo un ekonomisko integrāciju saskaņā ar ES iestāžu pieņemtajiem lēmumiem un ieteikumiem, nodrošinot efektīvāku spēkā esošo politikas virzienu un instrumentu izmantošanu.

Atbildība šajā jomā ir kopīga: visām iesaistītajām pusēm atbilstīgi to attiecīgajai kompetencei ir jāveicina romu iekļaušana, un Padome šajā procesā sniegs savu ieguldījumu. Padome arī uzsvēra pilsoniskās sabiedrības, vietējo iestāžu un pašu romu aktīvas iesaistīšanās nozīmi.

Es vēlētos minēt arī konkrētus pasākumus, ko mazāk aizsargāto iedzīvotāju sociālās iekļaušanas atbalstam nesēn īstenoja gan Eiropas Parlaments, gan Padome. Pirms neilga laika pirmajā lasījumā mēs vienojāmies par to noteikumu grozīšanu, kuri reglamentē Eiropas Reģionālā attīstības fonda darbu. Saskaņā ar šiem noteikumiem tagad būs iespējams piešķirt palīdzību mājokļu uzlabošanai nelabvēlīgākajos apstākļos esošajās Eiropas kopienās, kurās ir daudz romu.

Abas institūcijas principiāli vienojās, ka šie pasākumi vienmēr ir piemērojami integrētas pieejas ietvaros. Šī pieeja jo īpaši ietver pasākumus izglītības, veselības, sociālo lietu, nodarbinātības un drošības jomā, kā arī segregācijas novēršanas pasākumus.

Visbeidzot, es vēlētos norādīt, ka ar Eiropas Sociālā fonda līdzekļiem ir iespējams finansēt arī pret diskrimināciju kopumā vērstus pasākumus.

ES ir jānodrošina droša vide, kurā tiek cienītas atšķirības un aizsargāti visneaizsargātākie iedzīvotāji. Tas ir noteikts Stokholmas programmā, ko Eiropadome pieņēma 2009. gadā. Ir enerģiski jāīsteno pasākumi diskriminācijas un ksenofobijas apkarošanai. Romu kopiena ir nepārprotami minēta Stokholmas programmā, un atbilstoši tai dalībvalstīm ir jāveic saskaņots darbs neaizsargāto grupu pilnīgai integrēšanai.

Romiem, tāpat kā visiem ES pilsoņiem, ir jāgarantē brīvas pārvietošanās tiesības un tiesības uz aizsardzību, un viņus nedrīkst pakļaut nekāda veida diskriminācijai.

Laikā, kad mūsu sabiedrība ir ekonomikas krīzes situācijā, centīsimies nepadarīt par grēkāžiem tos mūsu līdzpilsoņus, kuri visvairāk cieš no atstumtības. Šā iemesla dēļ svarīga ir skaidra un objektīva izpratne par sociālās atstumtības iemesliem, sekām un izmaksām. Ko var darīt iedzīvotāji, kuriem ir liegta izglītība, mājokļi, veselības aprūpe un, vēl ļaunāk, darba iespējas? Lai veicinātu romu integrāciju, mums ir jāizstrādā vienota, Eiropas Savienības tiesību aktiem un vērtībām atbilstoša pieeja, kurā ir aktīvi iesaistītas ieinteresētās puses.

Jautājums par romu iedzīvotāju stāvokli ir ietverts triju prezidējošo valstu darba programmā, ko Padome pieņēma 2009. gada decembrī, un Beļģijas prezidentūra vairākkārt ir uzsvērusi romu integrācijas jautājuma risināšanas nozīmi.

Vispirms bērnu nabadzības jautājumam veltītajā konferencē, kas notika 2. septembrī, Vienlīdzības samitā, kas plānots 14.–16. novembrī, jo īpaši, kad šajā samitā tiks spriests par līdztiesības un dažādības jautājumu nodarbinātības jomā, bezpajumtnieku problēmai

veltītājā konferencē, kas plānota 9.–10. decembrī, kā arī Integrētās platformas romu iekļaušanai sanāksmē, kas notiks drīz, 7.–17. septembrī. Visbeidzot, kā 26. jūlijā tika paziņots Vispārējo lietu padomē, Eiropas Savienības Padome turpinās pārraudzīt romu iekļaušanas jautājumu.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet man sākt, izsakot pateicību maniem kolēģiem, komisāram *László Andor* un komisārei *Cecilia Malmström*, jo pēdējo nedēļu laikā mūsu komandas romu jautājumā ir īstenojušas ciešu sadarbību. Pateicoties tam, Komisija vasaras gaitā par šo problēmu panāca skaidru un līdzsvarotu nostāju, kas šodien guva pilnīgu komisāru kolēģijas atbalstu.

Es vēlētos pateikties arī priekšsēdētājam *J. M. Barroso*, ar kuru vasaras laikā, paralēli attīstoties situācijai Francijā, šajā jautājumā es cieši sadarbojos. 25. augustā ar pilnīgu priekšsēdētāja atbalstu es publiski paidu nostāju par romu situāciju Francijā un nepieciešamību ievērot Eiropas Savienības tiesību aktus un Pamattiesību hartā noteiktās tiesības un principus.

Pēdējo nedēļu laikā nemainīgu nostāju ir paudusi Komisija, kurai, kā jums, politiķiem, ir ļoti labi zināms, vienmēr ir jāņem vērā risks, ka to var izmantot dalībvalstu politiskajās debatēs.

Pirmkārt, dalībvalstis ir atbildīgas par sabiedrisko kārtību un savu iedzīvotāju drošību valsts teritorijā. Tas nozīmē, ka, neraugoties uz nozīmīgajām brīvas pārvietošanās tiesībām, dalībvalstīm ir jāvēršas pret tiem ES pilsoņiem, kuri pārkāpj likumu. Nav pieļaujama nesodišana Eiropas Savienības brīvas pārvietošanās principu aizsegā. ES pilsoņus, kuri ir pārkāpuši likumu, dalībvalstis zināmos apstākļos pat var nosūtīt atpakaļ uz to valstspiederības valsti, ja vien tās ievēro samērīguma principu un procesuālās garantijas, kas ir noteiktas ES 2004. gadā pieņemtajā direktīvā par personu brīvu pārvietošanos.

Otrkārt, Eiropas Savienībā neviens pilsonis nedrīkst kļūt par represiju upuri tikai tāpēc, ka ir etniskās minoritātes vai konkrētas tautības pārstāvis. Tas ir skaidri norādīts ES Pamattiesību hartā, kura aizliedz diskrimināciju nacionālās piederības vai etniskās izcelsmes dēļ un kurā jo īpaši ir aizliegta masveida izraidīšana. Tādējādi Eiropā nedrīkst notikt kolektīva sodīšana un nevienas etniskas grupas stigmatizācija. Katram cilvēkam ir tiesības un arī pienākumi.

Treškārt, romu (un jūs visi zināt, ka romi, kuru skaits ir 10 līdz 12 miljoni, ir lielākā etniskā minoritāte Eiropā) sociālā un ekonomiskā integrācija ir visu 27 dalībvalstu — gan romu izcelsmes valstu, gan to uzņēmējvalstu — problēma. Saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstis ir atbildīgas par mājokļa, izglītības, veselības aprūpes un darba iespēju nodrošināšanu, bet tajā pašā laikā ES institūcijas jau ilgāk nekā desmit gadus izstrādā stratēģijas un politikas virzienus, lai atbalstītu dalībvalstu centienus finansiāli, galvenokārt ar Eiropas Sociālā fonda, pirmsiestāšanās instrumenta un Eiropas Reģionālās attīstības fonda starpniecību, kuru nesen pielāgoja, lai ar to būtu iespējams finansēt romiem paredzētus mājokļus.

Ir ļoti svarīgi uzsvērt, ka jautājums par romu sociālo un ekonomisko integrāciju Komisijai nav aktuāls tikai augustā. Tā ir ik dienu un ik gadu aktuāla problēma. Šā gada sākumā, 7. aprīlī, mēs kopā ar komisāru *L. Andor* iepazīstinājām ar stratēģisko ziņojumu par romiem — pirmo šādu ziņojumu Eiropas Savienības pastāvēšanas laikā. Pamatojoties uz to, mēs kopā ar romu apvienībām piedalījāmies ministru sanāksmē Kordovā. Kā šorīt minēja priekšsēdētājs *J. M. Barroso*, šajā sanāksmē piedalījās tikai trīs ministri.

Galvenie tiesiskie un politiskie jautājumi, ko radīja šovasar Francijā īstenotie pasākumi, ir labi apkopoti detalizētā ziņojumā, ar ko es, komisārs *L. Andor* un komisāre *C. Malmström* pagājušajā nedēļā nogalē iepazīstināja komisāru kolēģiju un ko šodien kolēģija atbalstīja.

Ļaujiet sniegt jaunāko informāciju par pašreizējo stāvokli. Vispirms paldies par pēdējo nedēļu laikā notikušo ļoti intensīvo dialogu starp Komisiju un Francijas iestādēm — es saskatu būtisku progresu. Manuprāt, bija ļoti svarīgi, ka Francijā tika noskaidrots, ka pret romiem nebija plānots vērst mērķtiecīgus pasākumus, jo šāda mērķtiecīga rīcība būtu nesavietojama ar pamatvērtībām un tiesībām, uz kurām balstās Eiropas Savienība.

Tādēļ bija tik svarīgi, ka ministrs *Éric Besson* pagājušajā nedēļā ieradās Briselē, lai tiktos ar *Cecilia Malmström* un mani. Viņš mums publiski apstiprināja, ka Francijas iestāžu attieksme pret visiem iedzīvotājiem ir vienāda, ka ne pret romiem, ne pret kādu citu grupu netiek vērsti noteikti pasākumi un ka Francijas iestādes darīs visu iespējamo, lai savā darbībā skrupulozi ievērotu ES tiesību aktus. Es šo Francijas ministra apstiprinājumu uzskatu par ļoti pozitīvu notikumu.

Tajā pašā laikā Komisijas dienesti — Tiesiskuma ģenerāldirektorāts un Juridiskais dienests — kopš pagājušās piektdienas turpina tehniskā līmeņa pārbaudi Francijas iestādēs, lai pārlicinātos, vai teiktais atbilst realitātei.

Komisijas dienesti ir noteikuši vairākus jautājumus, par kuriem Francijas iestādēm būs jāsniedz papildu informācija, un saistībā ar tiem šīm iestādēm būs vajadzīga aktīva Komisijas dienestu palīdzība, lai tagad un nākotnē nodrošinātu savas darbības pilnīgu atbilstību ES tiesību aktiem.

Kopš 2008. gada Komisija attiecībās ar Franciju ir uzstājusi, ka ES direktīva par brīvu pārvietošanos ir jāīsteno pilnībā, ieskaitot šīs direktīvas pamatgarantijas un procesuālās garantijas, kas Francijas tiesību aktos nav pilnībā transponētas.

Lai gan šīs garantijas Francijā daļēji darbojas tiesās izmantotās tiesu prakses dēļ — un nesen jūs redzējāt, ka tiesas pieņēma lēmumus, balstoties uz ES direktīvu, lai gan šī ES direktīva Francijas tiesību aktos nav transponēta, — mēs Francijas iestādēm skaidri norādījām, ka tiesību aktu transponēšana uzlabos tiesisko noteiktību brīvas pārvietošanās situācijās, kas ir līdzīgas šajā vasarā piedzīvotajām.

Tādēļ pēc šodien notikušās kolēģijas sanāksmes es Francijas iestādēm nosūtīju vēstuli, pieprasot šo aspektu īstenošanu. Protams, citas dalībvalstis, kuras atrodas līdzīgā situācijā, arī saņems līdzīgu palīdzību.

Svarīgs no šīs vasaras notikumiem gūstams secinājums ir fakts, ka romu integrācija ir problēma, kurai ir jābūt visu dalībvalstu politiskajā dienas kārtībā. Tādēļ mēs ar *Cecilia Malmström* un *László Andor* esam vienojušies par pieciem pasākumiem, ko komisāru kolēģija tikko apstiprināja.

Pirmkārt, lai nodrošinātu visu dalībvalstu veikto ar romiem saistīto pasākumu atbilstību ES tiesību aktiem par brīvu pārvietošanos un nediskrimināciju un šo pasākumu atbilstību Pamattiesību hartai, mēs pārraudzīsim un novērtēsim progresu, kas panākts saistībā ar šiem jautājumiem.

Otrkārt, mēs izveidosim romu jautājumam veltītu augstākā līmeņa darba grupu, kas analizēs dalībvalstu sniegto papildu informāciju, atbildot uz Komisijas 7. aprīļa stratēģisko paziņojumu par romiem. Tas jo īpaši uzlabos, ļaus novērtēt un salīdzināt romu integrācijai paredzētā ES finansējuma izmantojumu un efektivitāti visās dalībvalstīs un noteikt ar šo

līdzekļu izmantojumu saistītās pamatproblēmas. Mēs to darām vienkārši tāpēc, ka vēlamies zināt un iegūt pierādījumus par gadījumiem, kad šie līdzekļi a) netiek izmantoti un b) tiek izmantoti, bet nepareizā veidā.

Šīs darba grupas pirmie secinājumi tiks iesniegti kolēģijai pirms šā gada beigām, un es par šiem secinājumiem informēšu Parlamentu un Padomi.

Treškārt, es aicinu prezidentūru pēc iespējas drīzāk sasaukt vērienīgu tieslietu un iekšlietu, drošības un sociālo lietu padomi, lai noteiktu mērķtiecīgāku dalībvalstu un papildu ES finansējuma izmantojumu romu sociālās un ekonomiskās integrācijas veicināšanai. Pēc šīs padomes tikšanās būtu jāseko ikgadējām ministru līmeņa sanāksmēm, jo mēs esam saskārušies ar vienaldzības gadījumiem, kad dalībvalstis neuzņemas atbildību, lai pašas savā teritorijā mainītu lietu kārtību. Mums tās ir oficiāli un publiski jāsapulcē un jāsniedz tām impulss pareizajā virzienā.

Ceturtkārt, es aicināšu nākamās Padomes prezidentūras pievērsties prioritātēm, kas noteiktas plānā, par ko pagājušā gada jūnijā vienojās Eiropas platforma romu iekļaušanai. Šajā kontekstā ir jāpastiprina dialogs ar romu kopienas pārstāvjiem. Nākamā platformas sapulce notiks Ungārijas prezidentūras laikā.

Piektkārt, mēs arī aicināsim dalībvalstis pievērsties jautājumam par cilvēku tirdzniecību, pret kuru romi ir īpaši neaizsargāti, izmantojot Komisijas un, ja nepieciešams, atbilstošos gadījumos arī Eiropas un *Eurojust* palīdzību.

Tagad es došu vārdu *László Andor*, kurš runās par svarīgo tematu, proti, Eiropas Sociālā fonda izmantošanu romu integrācijai.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, kā priekšsēdētāja vietniece *V. Reding* tikko norādīja, Eiropas Savienība balstās uz pamattiesībām un pamatvērtībām, un Eiropas Komisija ir apņēmības pilna aizsargāt romu pamattiesības un viņu pilnvērtīgu sociālu un ekonomisku integrāciju mūsu sabiedrībā.

Otrs punkts, ko es vēlētos uzsvērt, ir fakts, ka romu iekļaušana ir kopīga Eiropas Savienības un dalībvalstu atbildība. Veiksmīgai romu sociālajai un ekonomiskajai integrācijai ir nepieciešams pastāvīgs ieguldījums, kas pamatots uz sadarbību starp visām ieinteresētajām pusēm, proti, Komisiju, dalībvalstīm, pašvaldībām, NVO un starptautiskajām organizācijām.

Komisija negaidīja nesenos ļoti apbēdinošos notikumus, lai sāktu aktīvāk rīkoties. Šā gada 7. aprīlī Komisija savā pirmajā politiskajā paziņojumā par Eiropas romu sociālo un ekonomisko integrāciju izklāstīja stratēģisku un visaptverošu pieeju. Tas nosaka prioritātes daudzās ar romu integrāciju saistītās jomās.

Komisija ir apņēmusies uzlabot instrumentu un politikas virzienu efektivitāti kā satura, tā procesa ziņā un uzsver ciešākas sadarbības nozīmi starp ES, valsts un starptautiskajiem dalībniekiem un romu kopienām.

Paziņojumā arī apstiprināta Komisijas apņemšanās veicināt un atbalstīt dalībvalstis, lai tās pilnībā izmantotu struktūrfondu sniegtās iespējas romu sociālās un ekonomiskās integrācijas atbalstam.

ES struktūrfondi piedāvā ļoti noderīgu finanšu atbalstu valstu centieniem uzlabot romu stāvokli. 12 no 27 dalībvalstīm — tostarp gan vecajās, gan salīdzinoši jaunajās dalībvalstīs — darbojas atbalsta programmas, kuras citu neaizsargāto grupu vidū ir paredzētas arī

romu atbalstam, un to kopējā vērtība ir EUR 17,5 miljardi, ieskaitot EUR 13,3 miljardus no Eiropas Sociālā fonda.

Starp projektu piemēriem ir uz vietas veiktas intervences romu nodarbinātības veicināšanai un jaunas romu jautājumiem veltītas mācību programmas izstrāde skolām.

Turklāt, kā minēja arī priekšsēdētāja vietniece, šā gada maijā tika veiktas izmaiņas Eiropas Reģionālās attīstības fondā un tagad fondu iespējams izmantot mājokļu atjaunošanas atbalstam lauku apvidos, kur dzīvo daudzi romi.

Romu iekļaušana ir arī svarīgs politiskais kritērijs dalībai Eiropas Savienībā, un ar pirmsiestāšanās instrumentu starpniecību ES šajā jomā atbalsta kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis.

Kopējā to Komisijas patlaban īstenoto vai plānoto projektu vērtība, kuru vienīgā mērķauditorija vai daļa no tās ir romi, ir EUR 50 miljoni.

Lai veicinātu labāku ES līdzekļu izmantojumu romu integrācijai, Komisija dalībvalstīs ir organizējusi augsta līmeņa pasākumus ar lielu romu minoritātes līdzdalību. Ungārijā tas ierosināja valsts iestāžu un romu dialogu, kas noritēja Komisijas aizbildnībā.

Otra augsta līmeņa notikumu sērija ar manu un komisāra *D. Ciolos* līdzdalību oktobrī notiks Rumānijā.

Visbeidzot, pēc Parlamenta pieprasījuma Komisija īsteno izmēģinājuma projektu ar nosaukumu „Romu integrācijas metožu koordinēšana Eiropas mērogā”. Projekts ietver trīs komponentus, kas ir saistīti ar izglītību un aprūpi agrā bērnībā, pašnodarbinātību un mikrokrēdītu, kā arī informācijas un izpratnes veicināšanas pasākumiem. Ar to saistītais darbs sākās 2010. gada maijā.

Ar romu integrāciju saistīto delikāto tiesisko, humāno un praktisko problēmu risināšanas atbalstam ir pieejami ES fondi un instrumenti. Mēs Komisijā esam gatavi darīt visu iespējamo, lai šīs problēmas atrisinātu. Esmu pārliecināts, ka „Eiropa 2020” ir pareizais ietvars nabadzības apkarošanai un tādējādi arī Eiropas romu tautības iedzīvotāju apstākļu uzlabošanai.

Ievērosim savus principus, atteiksimies no vienkāršiem, bet nepareiziem risinājumiem un risināsim šo problēmu kopā solidaritātes garā.

Lívia Járóka, *PPE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos, ka ES institūcijas šķiet tik jutīgas attiecībā uz smago stāvokli, kādā patlaban atrodas romi. Tieši tādēļ ir žēl, ka visu politisko spektru pārstāvošie politikas veidotāji, šķiet, izmanto romu jautājumu kā ieroci pret saviem pretiniekiem.

Mēs visi piekrītam, ka brīva pārvietošanās ir viens no Kopienas tiesību pamatprincipiem, un atzīstam, ka tās nav beznosacījumu tiesības. Kā Komisija ir apstiprinājusi, visām ES valstīm ir tiesības veikt drošības pasākumus attiecībā uz ārvalstniekiem, kuri uzturas to teritorijā. Ir pilnībā jāievēro Eiropas Savienības pamatvērtības, piemēram, nediskriminācija, iecietība un solidaritāte, un ikviena ES iedzīvotāja izraidīšana ir jāveic, pamatojoties uz katru atsevišķu gadījumu un balstoties uz atbilstošiem tiesu lēmumiem, vai ar visu iesaistīto personu brīvprātīgu, pilnīgu un apzinātu piekrišanu. Vēlreiz citēšu Komisiju: „Nevienam nav jāpiedzīvo izraidīšana tikai tāpēc, ka viņš ir roms.”

Politiskie viedokļi un tiesas lēmumi ir atsevišķi jautājumi. Mēs varam uzskatīt šīs izraidīšanas par atbaidošām vai nepamatotām, un mums ir jāvērs uzmanība uz garantijām un

principiem, kuri ir jāievēro, bet spriedums par Francijas veikto pasākumu tiesiskumu ir vienīgi Komisijas kompetencē. Liela mēroga repatriācijas var būt atbaidošas, bet tās ir vēl atbaidošākas, ņemot vērā pēdējo desmitgažu tukšās runas par cilvēktiesībām, kad nekas konkrēts netika darīts, lai mazinātu briesmīgo romu nabadzību, izņemot dažu vienaldzīgu vārdu skandēšanu par nedismkrimināciju un iecietību brīžos, kad tas bija politiski izdevīgi.

Mēs, Eiropas romi, nosodām mūsu problēmu ļaunprātīgu izmantošanu un nepareizu skaidrošanu. Romiem pašiem ir jānosaka diskursa tēmas, lai atklātu problēmas un formulētu, kādi pasākumi ir veicami. Kā šis Parlaments, precīzāk, Eiropas Tautas partijas grupa vairākkārt ir deklarējusi, romu nabadzība un sociālā atstumtība ir Eiropas mēroga problēma, un tai ir nepieciešama atsevišķa stratēģija. Kopējai Eiropas mēroga problēmai ir vajadzīgs vienots Eiropas mēroga risinājums.

Ar šo stratēģiju ir jārisina gan romu, gan citu iedzīvotāju sociālās atstumtības ekonomiskie elementi, piemēram, strukturālais bezdarbs, zema kvalifikācija, dzīvošana ievērojami mazattīstītajos mikroreģionos un šķēršļi pašnodarbinātībai — visas problēmas, no kurām mūsu iedzīvotāji bēg migrējot.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Hannes Swoboda, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es, tāpat kā mana grupa, esmu ļoti vilies, šodien dzirdot Komisijas teikto.

Vispirms par *Barroso* kungu: *Barroso* kungs ir bijis mazāk kritisks par daudziem ministriem Francijas valdībā. Tas ir šokējoši. *Reding* kundze, jūsu teiktais nesniedz skaidru atbildi. Es, tāpat kā daudzi Eiropas iedzīvotāji, vēlos zināt: vai Francijas valdība ir vai nav pārkāpusi likumu? Vairākas nedēļas pēc īstenotajiem pasākumiem jūs nevarat sacīt „mēs tam pievērsīsimies”. Sakiet „jā” vai „nē”, bet, lūdzu, sniedziet mums skaidru atbildi.

Jūs ticat visam, ko Francijas ministri teica pēc tam, kad viņi jau bija rīkojušies. Pirms tam viņi pie mums nevērsās. Vispirms viņi izraidīja cilvēkus, un tad viņi jums teica: „Mēs esam taisnīgi, un mēs nevienu nepakļausim diskriminācijai.” Manuprāt, ir šokējoši, ka komisāre šodien te stāv un to saka. Tas neatbilst ne jūsu faktiskajiem uzskatiem, ne jūsu līdz šim veiktajam darbam. Tādēļ es esmu ļoti vilies, ka attiecībā uz šo problēmu jūs vēlaties tik piekāpīgi izklūt no šīs situācijas.

(Aplausi)

Jūs itin nemaz neapzināties atbildību, kuru uzņematies, jo dažu nedēļu laikā nākamā valsts — iespējams, Itālija vai varbūt Ungārija — paziņos: „Mēs atņemsim šiem cilvēkiem pilsonību. Tad kā bezvalstnieki viņi tiks izvietoti kaut kur nometnēs.” Tam ir sagatavota augsne, un Komisija par to neko nesaka. Es uzskatu, ka tas ir šokējoši, un manis pārstāvētā grupa uzskata, ka tas ir nepieņemami.

(Aplausi)

Renate Weber, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc Otrā pasaules kara starptautiskajās tiesībās masveida izraidīšanas un deportācijas tika aizliegtas. Cilvēce jau ir pietiekami daudz cietusi šādu barbarisku politikas virzienu dēļ.

2010. gadā Francija, valsts, kura ir radījusi cilvēktiesības, izmanto viltu. Tā izmanto romu, Eiropas visneaizsargātākās iedzīvotāju daļas, nezināšanu, izmaksājot EUR 300 vienam pieaugušajam un EUR 100 bērnam, ja viņi atstāj minēto valsti. Francijas valdība apgalvo,

ka tā ir brīvprātīga repatriācija, ciniski traktējot šo apkaunojošo romu iedzīvotāju sirdsapziņu uzpirkšanu kā humāno palīdzību.

Nav radīts nekāds satraukums par faktu, ka iestādes ir ņēmušas pieaugušo un pat bērnu pirkstu nospiedumus, vai par to, ka daudzi no šiem romiem nedeva brīvprātīgu piekrišanu, pilnībā apzinoties sekas, kā ir konstatējusi arī Apvienoto Nāciju Organizācijas Rasu diskriminācijas novēršanas komiteja, un tas rada nepārprotamu Eiropas Savienības un starptautisko tiesību pārkāpumu.

Itālija šādi rīkojās pirms diviem gadiem, lai gan Eiropas Komisija par šo lietu izvēlējās klusēt. Tādēļ uz to gulstas daļēja atbildība par šo jauno romu deportācijas vilni Eiropā.

Komisijai tagad ir jāapliecina, ka tā patiešām ir principu un pamattiesību aizbildne un Eiropas Savienības tiesību aktu aizstāve.

(Aplausi)

Hélène Flautre, *Verts/ALE grupas pārstāve*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Reding* kundze! Man jāsaka, ka es pilnībā pievienojos *Swoboda* kunga un *Weber* kundzes paustajam satraukumam. Ir visai pārsteidzoši, ka pēc dažādajām sanāksmēm, kurās jums ir bijusi iespēja piedalīties, un daudzajiem dokumentiem, ko esat saņēmuši, jūs vēl joprojām esat šajā Francijas valdības romu izraidīšanā pieļauto acīmredzamo pārkāpumu atzīšanas vai drīzāk neatzīšanas posmā. Un šī nav jauna problēma: pirms gada brīvprātīgo organizāciju grupa jums iesniedza sūdzības par jautājumiem, kas šodien tiek uzdoti atkal, piemēram, par iepriekšēja viena mēneša ilga paziņojuma laikposma neievērošanu pirms Eiropas Savienības pilsoņu nosūtīšanas atpakaļ, kā tas ir noteikts direktīvā par brīvu pārvietošanos.

Kas attiecas uz tiesībām uz individuālu lietas izskatīšanu, es nedomāju, ka jums ir nepieciešami papildu ekspertu viedokļi, lai secinātu, ka gadījumā, kad pavēle par „eskortu uz robežu” tiek nodota *en masse* nometnē, pie visiem vēršoties identiskā veidā, tas ir pretrunā principam par individuālu situāciju izskatīšanu. Vai sešus gadus vecs bērns apdraud sabiedrisko kārtību? Vai jums tiešām ir nepieciešami papildu pierādījumi, ņemot vērā, ka tiesneši un Francijas tiesas šo lietu ir izspriedušas un Francijas valdība izmanto ārkārtīgi plašu un nelikumīgu sabiedriskās kārtības apdraudējuma interpretāciju?

Ja jums ir nepieciešami tiesneši, eksperti vai NVO, mēs jums tos varam nodrošināt. Tomēr, lūdzu, pārtrauciet šo realitātes noliegšanu un nespēju veikt savus pienākumus!

Šorīt notikušās debātes bija apkaunojums. Mēs dzirdējām Eiropas Parlamenta lielākās politiskās grupas līderi runājam par romiem saistībā ar traktoru zādzībām viņa vietējā apvidū. Mēs dzirdējām *José Manuel Barroso*, Eiropas Komisijas priekšsēdētāju, debatēs par romu iedzīvotājiem runājam par Eiropas iedzīvotāju vajadzībām drošības jomā. Citiem vārdiem sakot, Eiropas augstākā līmeņa politisko līderu vidū tiek veicināta un atbalstīta tendence romus automātiski saistīt ar noziedzību, prostitūciju un cilvēku tirdzniecību.

Tādā veidā viņi pakļauj riskam pamattiesības un visu Eiropas Savienības jēgu. Kā šorīt teica *Cohn-Bendit* kungs: tas ir jūsu pārbaudījums, *Reding* kundze; tas ir Lisabonas līguma pārbaudījums, jūsu atbilstības pārbaudījums. Vai jūs šajā situācijā spēsiet pierādīt, ka Pamattiesību harta nav meli? Tas ir jūsu ziņā, tas ir jūsu pienākums, un šobrīd ir laiks to paziņot.

(Aplausi no kreisās puses)

Timothy Kirkhope, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētāja kungs, mana grupa un es kā bijušais Apvienotās Karalistes imigrācijas lietu ministrs pilnībā atbalstu vienādu tiesību un iespēju nodrošināšanu visiem cilvēkiem. Es piekrītu savas grupas priekšsēdētājam *Michał Kamiński*, kurš šorīt teica, ka šis kontinents nekad nedrīkst pieļaut pagātnes nacionālisma rēgu atdzimšanu un ka ES ir brīvības zona, un iecietība ir tās lielākais sasniegums. Mums ar to ir jālepojas, bet mēs nedrīkstam sev melot, ticot, ka mums vairs nav milzīgu problēmu.

Bez šaubām, šajā jautājumā ir nepieciešamas debātes, apspriešana un rīcība saistībā ar to, kā mēs izturamies pret minoritāšu grupām, kā mēs labāk spētu integrēt romus, kā arī proporcionalitāte starp dalībvalstu valdību un ES tiesībām un pilnvarām. Tomēr arī es uzskatu, ka Eiropas Savienība ir balstīta uz tiesiskuma principu.

Lai gan paust pamatotu satraukumu šajās debātēs ir Parlamenta deputāta tiesības, es arī vēlētos mūs aicināt uzgaidīt, kamēr Komisija kā līgumu izpildes pārraudzītāja patiešām paziņo oficiālo lēmumu šajā lietā. Tad mēs varēsim veikt informācijā pamatotus spriedumus, kas balstīti uz visiem faktiem, un lemt par to, kā koncentrēties uz labāku romu iedzīvotāju integrāciju Eiropā, tā vietā, lai pārāgri nosodītu dalībvalsti.

Cornelia Ernst, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tā saucamā brīvprātīgā romu aiziešana no Francijas ir nepārprotams — turklāt lielākās un vecākās minoritāti veidojošās iedzīvotāju grupas Eiropā — izraidīšanas gadījums. Tas iedrošinās politiski labējo, galēji labējo uzskatu piekritējus. Šis ir ļoti svarīgs jautājums.

Tādēļ Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa pieprasa šo deportāciju pārtraukšanu. *Reding* kundze, es būtu velējusies, lai arī jūs vispirms aicinātu mūs pieprasīt šo deportāciju pārtraukšanu un tad visu pārējo, kas tam seko. Prezidenta *N. Sarkozy* valdība pārkāpj ES tiesību aktus, jo tā masveidā deportē romus, kuru izcelsmes valstis ir ES dalībvalstis, neizskatot individuālus gadījumus, jo tā diskreditē brīvas pārvietošanās principu, pārkāpj Pamattiesību hartu un hartu attiecībā uz vienlīdzīgas attieksmes principu.

Es jums saku pilnīgi atklāti, ka beidzot ir laiks rīkoties. Mēs šo problēmu esam apsprieduši neskaitāmas reizes. Tagad mums ir jāveic reāli pasākumi, kas radīs pārmaiņas.

Eiropa ir romu mājas. Viņi ir daļa no Eiropas Kopienas, un tā tam ir jāpaliek. Mums tas ir jānodrošina. Tādēļ mūsu nostāja ir kritiska arī pret romu deportāciju no Vācijas, Austrijas, Zviedrijas, Itālijas, Beļģijas un Rietumbalkānu valstīm. Mums ir vajadzīga vienota Eiropas stratēģija, kas attiecas uz visiem romiem, ne tikai uz dažiem. Mums par to ir jācīnās.

Nobeigumā es vēlos sacīt, ka Eiropas solidaritātes un pašnoteikšanās idejai ir jābūt acīmredzamai mūsu saskarsmē ar romu mazākumtautību, pretējā gadījumā šī ideja neeksistē.

Mario Borghezio, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es esmu uzklaušījis uzbrukumus Francijas valdībai, tāpat kā agrāko vērsanos pret Itālijas valdību, kā arī dažus ļoti spēcīgus uzbrukumus Komisijai. Būtībā šis apsūdzības ir melīgas.

Es neesmu dzirdējis nevienu atsauci uz Francijas policijas iestāžu sniegtajiem statistikas datiem, kas parāda, ka 18 mēnešu laikā pēc tam, kad romi masveidā atstāja Bulgāriju un Rumāniju, zādzību skaits pieauga par 250 %. Saistībā ar to, iespējams, būtu jāliek Rumānijai un Bulgārijai atbildēt uz dažiem jautājumiem — pēc tam, kad šīm valstīm ļoti bezatbildīgi tika atļauts pievienoties Eiropas Savienībai pirms šīs problēmas atrisināšanas.

Mums ir atklāti jārunā arī ar tiem cilvēkiem, kuri ierodas kā viesi no citām valstīm. Mums ir jānorāda, ka viņiem ir jāciena savu uzņēmējvalstu pilsoņi, ka viņi nedrīkst nelikumīgi ieiet šo cilvēku mājās un veikt darbības, kas nav viesu cienīgas. Runājot to cilvēku vārdiem, kuri spriež par augstiem principiem, šie viesi ir jāciena un jāaizsargā, bet mums ir jāņem vērā arī viņu noziegumu upuri — citi godīgi Eiropas Savienības iedzīvotāji, kuri, iespējams, visai pamatoti ne vienmēr piecājas, ja to kaimiņi ir romi.

Šie ir neērti fakti, par kuriem domā lielākā daļa pilsoņu un cilvēku un kurus zināmiem labdariem nav drosmes atzīt, jo patiesībā dažkārt jums ir jāpiemīt politiskai drosmei, lai pateiktu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Bruno Gollnisch (NI). – *(FR)* Priekšsēdētāja kungs, es neaizstāvu Francijas valdību. Gan *Sarkozy* kungs, gan *Hortefeux* kungs ir bijuši Eiropas Parlamenta deputāti. Viņiem būtu jāzina, ka līgumi, kurus viņi atbalstīja, proti, Māstrihtas līgums, Amsterdamas līgums, ratifikācijas līgums un Lisabonas līgums, kura sagatavošanā saskaņā ar *Nicolas Sarkozy* pausto viņš ir sniedzis būtisku ieguldījumu, faktiski atvērs mūsu robežas ikvienam, kurš vēlētos iebraukt un apmesties uz dzīvi mūsu valstī.

Neraugoties uz to, esmu pārsteigts un šokēts, pirmkārt, par savu kolēģu nepareizo tiesiskās situācijas izpratni, jo viņi ir aizmirsuši, ka Eiropas Savienības iedzīvotājiem no Centrāleiropas un Austrumeiropas vēl nav noteiktu tiesību apmesties uz dzīvi mūsu valstī. Šīs tiesības viņi neiegūs agrāk par 2013. gadu.

Otrkārt, cilvēki runā par apspiestu mazākumtautību, bet, dāmas un kungi, vai jūs patiešām uzskatāt, ka sešu gadsimtu laikā romi nav integrējušies Centrāleiropas un Austrumeiropas valstīs, kurās viņi dzīvo, tikai tāpēc, ka rumāņi, bulgāri un ungāri ir ļauni, vai tāpēc, ka viņus ir vajājuši slovāki, čehi, slovēņi vai serbi?

Jūsu svētulīgā attieksme faktiski ir cits rasisma veids, kas ir vērstas pret vietējiem iedzīvotājiem, kuri, es atvainojos, tāpat kā manas valsts iedzīvotāji, nevēlas, lai valstī uz dzīvi apmestos 12 miljoni romu. Vienīgais risinājums, ko jūs paši ieteicāt, ir pamest šo Eiropu.

(Aplausi)

Manfred Weber (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tā nebija sakritība, ka mēs kā Eiropas Tautas partijas grupa (Kristīgie demokrāti) šodien pirmajai jāvaram uzstāties mūsu kolēģei *Járóka* kundzei, kura ir vienīgā romu mazākumtautības pārstāve šajā Parlamentā. To darījām tāpēc, ka mēs, PPE grupa, šodien daudz labprātāk runātu par problēmām, ar kurām cilvēki saskaras. Mēs nevēlamies sniegt politisku šovu — mūs neinteresē *Sarkozy* kungs —, mēs vēlamies apspriest ar romu mazākumtautību saistītās problēmas, ar kurām saskaramies, un to, kā mēs tās varam risināt.

Šī doma ir arī mūsu rezolūcijas pamatā. *Swoboda* kungs, jūs teicāt, ka ir šokējoši, ka Komisija ir sagatavojusi šādus secinājumus. Viss, ko varu jums pateikt, ir tas, ka jums tas šķiet pilnīgi šokējoši, jo Komisija nepiedalās politiskajā šovā, ko jūs vēlaties no šī jautājuma radīt, un tā ir sniegusi nopietnu komentāru par šo situāciju.

Otrkārt, kas attiecas uz pārvietošanās brīvību, viss jau ir pateikts. Mums Eiropas Savienībā ir skaidri pamatnoteikumi. Pārvietošanās brīvība nav neierobežota, individuālos gadījumos to var ierobežot, un tas arī ir Francijā īstenotais pasākums.

Patiesībā svarīga ir mana trešā doma. Šai problēmai veltītajās debatēs jautājums ir par to, kā mēs varam integrēt Eiropas mazākumtautības mūsu sabiedrībās. Ja mēs visi atzīstam faktu, ka esam progresīvi domājoši un iecietīgi, tad mums ir kopīga nostāja. Ja kā nākamo soli mēs atzīstam arī to, ka aptuveni 90 % virzās uz sabiedrības vairākumu, ka mēs patiešām esam vienoti un uztveram integrāciju nopietni, tad mēs joprojām domājam līdzīgi. Mums ir atšķirīgi viedokļi jautājumā par to, kā izturēties pret tiem migrantiem (neatkarīgi no to izcelsmes), kuri nepieņem sabiedrības vairākuma piedāvātās iespējas, kuri atsakās sadarboties un noraida pamatnoteikumus.

Šī Parlamenta kreisais spārns atkārtoti pauž argumentu, ka mums šiem cilvēkiem kaut kas ir jāpiedāvā. Mēs PPE grupā uzskatām, ka migrantiem arī ir jāpieņem piedāvājumi. Ja jūs nepievienojat šo prasību un nenosakāt to stingru nosacījumu veidā, ja jūs valsts to nepieprasa, tad jūs iznīcināt iedzīvotāju gatavību integrēt cilvēkus, un, ja jūs neļaujat valstij piemērot šādu stingru pieeju, jūs veicat šā Parlamenta labējā spārna darbu. Var sacīt arī tā.

(Aplausi)

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu)

Rui Tavares (GUE/NGL). – Priekšsēdētāja kungs, es pateicos savam kolēģim *Manfred Weber* par šī jautājuma pieņemšanu.

Jūs teicāt, ka pārvietošanās brīvība Eiropā nav neierobežota — un juridiski jums ir taisnība, un ka individuālos gadījumos šo brīvību var ierobežot.

Kādi ir jūsu pierādījumi tam, ka šī deportācija tiek veikta, izskatot gadījumus atsevišķi, un kā jūs varat apstrīdēt informāciju, ko mēs esam saņēmuši gan no preses, gan no NVO, kas ir sekojušas līdzī šim jautājumam, ka galvenais un tiešām vienīgais kritērijs deportēšanai ir etniskais kritērijs?

Manfred Weber (PPE). – *(DE)* Priekšsēdētāja kungs, paldies par jautājumu. Atbilde arī ir visai vienkārša. Jautājumu par to, vai tiesību akts ir transponēts, Eiropā neizlemj politiķi vai žurnālisti. Eiropas Savienībā to izlemj tiesas. Eiropas Savienībā un arī Francijā pastāv kārtība, kādā attiecīgo romu grupu pārstāvji var vērsties tiesās un iesniegt par šo jautājumu atsevišķu sūdzību. Tas jau ir izdarīts.

Komisārs norādīja, ka Francijas tiesneši arī pamato savus lēmumus ar Eiropas Savienības tiesību aktiem. Tādējādi tie nav žurnālisti, kuri izlemj, vai tiesību akti Eiropas Savienībā ir vai nav īstenoti — to dara tiesas, un saskaņā ar Komisijas paziņojumu Francijā, tāpat kā citās Eiropas Savienības valstīs, tieši tā tas arī notiek.

Ioan Enciu (S&D). – *(RO)* Šā gada 24. jūnijā, atbildot uz Parlamenta jautājumu, jūs apstiprinājāt, ka Pamattiesību aģentūras ziņojumā tiek iezīmēta drūma Eiropas Savienības 12 miljonu lielās romu kopienas situācija.

Ja Komisija stingri neiestāties pret Francijas iestāžu veikto etnisko izraidīšanu radīto krīzi, pamatlēmumam par konkrētu rasisma un ksenofobijas formu apkarošanu ir visas iespējas palikt tikai labu nodomu līmenī. Tas pats attiecas arī uz Stokholmas programmas rīcības plānu, ko jūs pieminējāt savā runā.

Pēc apgalvojumu izteikšanas par etniskas grupas izraisītas noziedzības atdzimšanu, ko nav iespējams apstiprināt, kā arī par datiem, ka simtiem tūkstošu romu it kā apdraud mieru Rietumeiropas pilsētās, Francijas iestādes nav spējušas sniegt nevienu citu argumentu,

izņemot dažus simtus iedzīvotāju, kuri tika evakuēti no briesmīgiem apstākļiem pagaidu nometnēs un kurus tās pārliecināja labprātīgi repatriēties uz to izcelsmes valstīm, par to viņiem samaksājot.

Mums ir jāņem vērā, ka bez romiem Francijā ir vēl daži simti tūkstošu romu Rumānijā, kurus ignorē viņu valsts valdība, bet nedrīkst ignorēt neviena stratēģija, kuras mērķis ir to integrācija un stāvokļa uzlabošana vienotas Eiropas kontekstā.

Abas situācijas ir jārisina ar īpašu, saistītu pieeju. Jautājums nav par to, vai romi ir piederīgi tikai Rumānijai vai visai Eiropai, bet par to, kā Eiropas līmenī īstenotos integrācijas pasākumus iespējams saistīt ar pasākumiem, kuri paredzēti romu stāvokļa uzlabošanai valsts līmenī. Komisijai no vārdiem, stratēģijām un faktiem ir jāpāriet uz...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, mums Eiropā ir iekšējais tirgus, un tas ir liels panākums. Viens no tā galvenajiem iemesliem ir fakts, ka Komisijas pieeja attiecībā uz tirgus noteikumu izpildi ir ļoti stingra. Tomēr es velētos, lai Komisija būtu tikpat stingra attiecībā uz pamattiesību ievērošanu Eiropā.

(Aplausi)

Komisāres kundze, tādēļ mana grupa tik ļoti uzstāja uz to, ka ir nepieciešams īpašs Eiropas komisārs pamattiesību jomā. Tā esat jūs. Un mēs sagaidām, ka jūs iestāsit nevis par Eiropas valstu valdībām, bet par Eiropas iedzīvotājiem, un, ja jums nepatīk tas, ko jūs redzat, tad jums nebūtu jāpiever acis uz to, kas notiek Eiropā. Jums būtu jārikojas.

Mēs šajā Parlamentā nevēlamies vārdus — ne no jums, ne Barroso kunga. Mēs varētu iztikt bez šīm debatēm, ja mēs būtu pārliecināti, ka Eiropas Komisija nodrošinās noteikumu ievērošanu — ne tikai noteikumu par imigrāciju un brīvu pārvietošanos, bet arī pamattiesību ievērošanu, jo tas ir vienīgais ceļš, kā mēs varam veidot Eiropas Savienību par tādu uz vērtībām balstītu kopienu, kas ir tikpat veiksmīga kā iekšējais tirgus.

(Aplausi)

Franziska Keller (Verts/ALE). – Priekšsēdētāja kungs, runāt par romu integrāciju ir ļoti labi un svarīgi, un es brīnos, kāpēc Komisija tikai tagad ir pamanījusi, ka zināma daļa naudas nav iztērēta lietderīgi. Ir svarīgi runāt arī par to, kā iespējams pielāgot reālo situāciju dalībvalstīs tā, lai tā atbilstu romu iedzīvotāju vajadzībām, bet es domāju, ka tas nav šodien apspriežamais jautājums. Šodien mēs runājam par Francijas īstenotu pret romiem vērstu masveida deportāciju, un pat nepietiekama integrācija neattaisno masveida deportāciju.

Ir pilnīgi skaidrs, ka romi Francijā netiek izraidīti, ņemot vērā individuālus gadījumus, un esmu pārsteigta, kā jūs nespējat to saskatīt. Ir ļoti biedējoši, ka Komisija, līgumu izpildes pārraudzītāja, neuzdrošinās to pateikt skaļi, neuzdrošinās aizstāvēt līgumus un Pamattiesību hartu. Mēs nedrīkstam pieļaut kolektīvu sodīšanu. Es aicinu jūs paust nelokāmu attieksmi un neskatīties uz romu diskrimināciju Francijā un arī citās dalībvalstīs caur pirkstiem, jo tas ir apkaunojums Eiropas Savienībai.

(Aplausi)

Derk Jan Eppink (ECR). – *(NL)* Priekšsēdētāja kungs, kad es kā korespondents strādāju Austrumeiropā, es biju liecinieks romu problēmai. Tā bija milzīga sociāla problēma, un tā laika sociālistiskie režīmi nespēja to atrisināt. Tagad ar šo problēmu saskaras Eiropas

Savienība. Ir ļoti vienkārši raudzīties uz šo situāciju tikai caur rasisma vai ksenofobijas prizmu, kā to patlaban dara kreisais spārns. Cilvēku grupas, kuras ceļo cauri Eiropai savās karavānās, bez regulāriem ienākumiem, ilgtermiņā rada problēmas. Tas ir neizbēgami, jo no kā gan lai šie cilvēki pārtiek? Eiropas Savienība nodrošina cilvēku brīvu pārvietošanos, un tas ir nozīmīgs ieguvums. Tomēr ikvienam, kurš paļaujas uz šīm tiesībām, ir arī pienākumi, par kuriem Parlamentā tiek pārāk maz diskutēts. Pirmais no šiem pienākumiem ir atturēties no nekārtību radīšanas. Vīrieši sūta romu sievietes ielās ubagot. Kāda ir sieviešu tiesību situācija romu kopienā? Esmu redzējis ubagojam bērnus laikā, kad viņiem vajadzētu būt skolā. Kāda ir situācija attiecībā uz obligātu skolas apmeklējumu? Ja tiek paveikti noziegumi, cietušie parasti ir vienkāršie iedzīvotāji, nevis kreisā spārna politiskie līderi, kuri dzīvo savos ziloņkaula torņos. Lai izprastu problēmu būtību, es viņus aicinātu būt viesmīļīgiem un uzņemt savās mājās romu ģimēni.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, par romiem pastāv daudz aizspriedumu. Daudz jau ir pateikts. Es piekrītu vairāku savu kolēģu sašutumam, tomēr es tikai vēlētos jūs iepazīstināt ar dažiem pamatfaktiem, lai ieviestu skaidrību.

Vispirms, neviens roms nebija iesaistīts notikumos, kuri izraisīja šīs vasaras ksenofobisko, bailes kurinošo polemiku Francijā. Tā vienkārši bija diversija. Tam nav nekādas saistības ar cilvēku, kuri izdarījuši krimināli sodāmas darbības vai tiek turēti aizdomās par to paveikšanu, nosūtīšanu atpakaļ uz to izcelsmes valstīm. Visas atpakaļ nosūtītās personas bija bez kriminālas pagātnes. Notikušais ir pilnībā skaidrojams ar vēšanos pret etnisku grupu un viņu nostādīšanu grēkāžu lomā.

Kā viņi īsteno šīs izraidīšanas? Tās tiek veiktas sistemātiski, īstenojot evakuācijas operācijas pagaidu nometnēs. Ierodas policija, parasti agri no rīta, un pārbauda personu identitātes. Tad tas tiek izmantots, lai sagatavotu *en masse* rīkojumus pamest valsti, izmantojot standarta modeli. Tas nozīmē, ka netiek veikta individuālu lietu izskatīšana. Nometnes tiek iznīcinātas, un cilvēkiem pat netiek ļauts paņemt savas personīgās lietas. Par to ir aculiecinieku ziņojumi.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs, Francija ir izlēmusi, ka nevēlas, lai tajā ierodas milzīgs skaits neaicinātu romu, tomēr viņi tika aicināti ierasties. Visa šī problēma ir Direktīvas 2004/38/EK par ES iedzīvotāju tiesībām uz brīvu pārvietošanos tiešs rezultāts.

Visiem ES iedzīvotājiem ir tiesības dzīvot citā ES valstī. Tāpat kā tik daudz citi ES tiesību akti arī šī direktīva praksē ir izrādījusies absurda. Pie mums no citām dalībvalstīm neierodas tikai augsti izglītoti un kvalificēti cilvēki ar stingru darba ētiku. Tas nozīmē, ka mums nav nekādas aizsardzības pret sociāli nevēlamu un kriminālu indivīdu iebraukšanu.

Francijas valdības vienmēr ir atbalstījušas Eiropas Savienību. Tagad sarežģītā ceļā tās nonāk pie secinājuma, ka ES bez romiem nav iespējama. Francijas pilsoņi tagad vēlas pievienoties itāļiem un teikt: „*Arrivederci*, romi.” Bet viņi to nevar. Ir labāk pievienoties Apvienotās Karalistes Neatkarības partijai un teikt: „Visu labu, Eiropas Savienība.”

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Ja Eiropas valstīm ir kopsaucējs, tad tā nav valūta, ekonomika vai pat civilizācija. Kopsaucējs ir čigāni.

Būdams vēsturnieks un sociologs, es lietošu vārdu „čigāns”, kuram nepiemīt nekādas pazemojošas vai aizvainojošas nokrāsas, jo īpaši ņemot vērā, ka termins „romi” ir mākslīgi radīts un uzstiepts jēdziens. Galu galā tieši pirms 125 gadiem Johans Štrauss sacerēja opereti „Čigānu barons”, nevis „Romu barons”.

Ir apbēdinoši, ka vēl aizvien romi netiek atšķirti no rumāņiem. Esmu konstatējis, ka attiecībā uz čigāniem visā pasaulē vēl joprojām netrūkst rasistisku aizspriedumu, kā arī maldīgu stereotipu un nepatiesu stāstu. Ir cilvēki, kuri šos iedzīvotājus sauc par romiem un viņus ienīst, kamēr es saucu viņus par čigāniem un mīlu viņus.

Ne čigāni, ne mana valsts, Rumānija, nav vainojama pie pašlaik notiekošā. Lielākais čigānu migrācijas vilnis Eiropā notika 1241. gadā, lielās mongoļu invāzijas laikā. Viņi tika atvesti uz Eiropu kā prasmīgi amatnieki, kuri kalpoja palīgkaraspēkā.

Fakts, ka pēc tik ilga laika Rumānijā čigānu ir vairāk nekā pārējā Eiropā, ir skaidrojams ar sekojušajiem izraidīšanas un vajāšanas viļņiem, kas 500 gadu laikā notika lielākajā daļā „vecā kontinenta” valstu. Tagad Rumānijai tiek izteikti pārmetumi, jo tā ir bijusi pārāk iecietīga un viesmīlīga.

Čigānu masveida izraidīšana nav risinājums. Protams, ja jūsu ērtā dzīve tiek iztraucēta, tas nav patīkami, tomēr, ja tiek pastrādāts noziegums, tiesību akti ir jāizpilda, izskatot katru gadījumu atsevišķi, nevis izvēloties kolektīvas sankcijas.

Kāpēc valdība Parīzē viņus neizraida tieši uz Indiju, viņu izcelsmes valsti?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Bez šaubām, briesmīgā situācija, kurā atrodas liela daļa romu kopienas, Eiropai ir apkaunojoša. Daudzi no šiem cilvēkiem dzīvo nabadzības radītajā apburtajā lokā un nekavējoties no tā ir jāatbrīvo. Tomēr, ja ir kaut kas vēl apkaunojošāks par šo problēmu, tad tā ir politiskā manipulācija un opurtūnisms, ko izmanto tie, kuri pārvērš šo jautājumu nekaunīgā politiskajā spēlē. Es uzskatu, ka tas ir šokējoši un arī apkaunojoši Eiropai, jo šāda veida politiskā manipulācija kropļo visu jautājumu. Īstā problēma attiecas uz situāciju, kādā atrodas romu kopiena, un uz to, kā no tās izkļūt. Šā iemesla dēļ Eiropas Tautas partijas grupa ir pilnībā nodevusies darbam, lai nodrošinātu efektīvas stratēģijas sagatavošanu, kas palīdzētu šiem cilvēkiem un kas vienotu kopā iestādes un dalībvalstis, un tiešā veidā iesaistītu romus. Ir jāņem vērā arī tiesību akts par brīvu pārvietošanos. Šis tiesību akts nosaka gan tiesības, gan pienākumus, un tie visi ir pilnībā jāpiemēro. Attiecīgi, ja kāda persona pārkāpj likumu, viņu drīkst deportēt. Ja mēs, īpaši dominējošo partiju pārstāvji, nespējam piemērot šo tiesību aktu, ievērojot cilvēktiesības, tad cilvēki, mūsu vēlētajī, balsos par ekstrēmistu un populistu partijām un aicinās tās piemērot šo tiesību aktu.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Dāmas un kungi! Es izteikšu absolūtu nosodījumu Francijas valdības rīcībai, kas izmantoja romu situāciju, lai pārvērstu viņus grēkāžos, kā to agrāk ir darījušas un turpina darīt citas valdības Eiropas Savienībā.

Cilvēku piespiedu izraidīšana no valsts, rītausmā veiktas kratīšanas nometnēs, ģimeņu izšķiršana, draudi, cilvēku trūcīgā īpašuma iznīcināšana un viņu izraidīšana — tā Francijas vadība šovasar izmantoja romus, cenšoties viņiem uzvelt vainu par nedrošības gaisotni, tajā pašā laikā piesedzot savas ar valsts ekonomisko un sociālo problēmu risināšanu saistītas grūtības.

Šie apgalvojumi un šī rīcība ir nicināma un nosodāma. Tomēr tagad tai ir jārosina noteikta reakcija no visu to puses, kuri uzskata, ka tiesību aizsardzība nav vienkārši deklarāciju jautājums, bet netverama realitāte, kas mums uzliek pienākumu rīkoties.

Tādēļ, ja Eiropas Komisija tiešām uzskata, ka tās pienākums ir pasludināt spriedumu, tai mūs nekavējoties, bez novirzīšanās no jautājuma, ir jāinformē, vai Francijas valdība ir vai

nav pārkāpusi ES tiesību aktus un Pamattiesību hartu. Es domāju, ka man ir nojauta par to, kāda varētu būt atbilde.

Eiropas Komisijai ir jāīsteno visi romu integrācijas rīcības plāna aspekti kā daļa no saskanīgas pieejas, kuras ietvaros uzmanība jo īpaši ir vērsta uz izglītību, nodarbinātību un veselību. Lai to paveiktu, Komisijai ir neatlaidīgi jāveic tās politikas koordinēšana. Cīņa pret diskrimināciju ir viens no mūsu kopīgajiem mērķiem, un Komisijai šajā jautājumā ir jāapliecina stingra politiskā griba. Es uzskatu, ka tas ir piemērots izaicinājums 2010. gadam, kas, es vēlētos visiem atgādināt, ir Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību.

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs, priekšsēdētāja vietniece *Reding* kundze mani noteikti ir pārliecinājusi, ka viņa jautājumu uztvers nopietni un ka viņa ar saviem kolēģiem pie tā rūpīgi strādā.

Tomēr tāpat kā citi es ar nepacietību gaidu Komisijas lēmumu par to, vai Francija ir vai nav pārkāpusi ES tiesību aktus. Es ceru, ka mēs to uzzināsim pavisam drīz, kā arī saņemsim atbildi uz jautājumu, vai Komisija gatavojas uzsākt pret Franciju (un arī citām dalībvalstīm, kas to ir pelnījušas) vērstu pienākumu neizpildes procedūru par direktīvas par brīvu pārvietošanos pārkāpšanu.

Kā minēja citi deputāti, es atzīstu, ka saskaņā ar direktīvu par brīvu pārvietošanos, kā arī diemžēl ar pievienošanas saistītajiem pārejas pasākumiem attiecībā uz uzturēšanās tiesībām ir noteikti ierobežojumi, bet mēs vēlamies no Komisijas dzirdēt skaidru atzinumu, vai šie noteikumi ir pārkāpti.

Viens citur neminēts aspekts — un tas ir ļoti jutīgs jautājums, kas Francijas valdībai ļauj izvairīties no jautājuma par etnisko diskrimināciju — ir fakts, ka Francija neapkopu etniskos datus. Tādējādi, kad sapulcē, kurā piedalījies, *Lalouche* kungs teica, ka viens no četriem Francijā arestētajiem jauniešiem bija rumānis, viņš atbrīvoja sevi no atbildības paziņot, ka šie jaunieši bija romi.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Catherine Grèze (Verts/ALE). – (FR) Jā, šī ir Francijas kārta piedzīvot masveida izraidīšanu laiku. Tās ir masveida izraidīšanas, pamatojoties uz piederību etniskajai grupai, kas ir pilnīgā pretrunā ES tiesību aktiem. Šajā „sociālsarkozisma” laikā vienīgais jautājums manū Francijas līdzpilsoņu mutēs ir: „Šodien romi. Kuri būs nākamie?” Ja mēs vēlamies „domāt eiropiski”, kā šorīt mūs atkārtoti acināja *Barroso* kungs, tad ir pienācis laiks apliecināt, ka mūsu eiropiskā domāšana neaprobežojas ar ekonomikas jomu.

Eiropai drīz ir jāstājas pretī savai pagātnei un jāatzīst čigānu genocīds. Uzklusot atsevišķus mūsu deputātus no galēji labā spārna, man uzmetas zosāda. Tajā pašā laikā, ja mēs vēlamies nodrošināt, ka pret mūsu mazākumtautībām izturas ar cieņu, aizsargāt savas vērtības un ievērot Pamattiesību hartu, kas ir iekļauta Lisabonas līgumā, ir tikai viena izvēle, proti, paust Francijai nosodījumu.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Bulgārijā romu problēma ir milzīga. Simtiem tūkstošus romu, kuri dzīvo Bulgārijā, čigānu baroni ar nolūku tur nabadzībā. Šiem baroniem ir iespēja kļūt par milzīgu kriminālo grupējumu galvām uz pārējo romu izmisuma rēķina. No tā cieš ikviens Bulgārijas iedzīvotājs, kurš kļūst par romu upuri.

Pirms Bulgārijas iestāšanās ES mūsu visai ierobežotās integrācijas iespējas, ko noteica vājā ekonomika, izpelnījās lielu kritiku. Tomēr ko mēs redzam šodien? Varenā Francija, dibinātājvalsts un vadošā ekonomika Eiropas Savienībā, nespēj integrēt pat dažus simtus

romu, nerunājot par nabadzīgo ekonomiku Bulgārijā, kurā dzīvo simtiem tūkstošu romu. Francijas valdības veiktie pasākumi nenes labumu nevienam, vēl jo mazāk Eiropas Savienībai. Izraidīšanas norāda uz dubultstandartiem, kas tiek piemēroti ne tikai romiem, bet visiem Bulgārijas iedzīvotājiem, un arī tas rada dziļu sarūgtinājumu. Bulgāri un *Attack* kā konservatīvā partija sagaida solidaritāti, risinot šīs problēmas. Eiropas mēroga rīcības plāns, par ko paziņoja *Barroso* kungs, ir ļoti svarīgs, jo šī jau ir Eiropas mēroga problēma.

Pateicos.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Diskriminācija un kolektīvas izraidīšanas ir aizliegtas. Tie ir noteikumi, kurus mēs visi atbalstām, neraugoties uz to, kurai politiskajai grupai piederam. Komisijai ir nekavējoties publiski un skaidri jāiepazīstina ar pārskatu par katru gadījumu un jānorāda, kurš par to ir atbildīgs un kādi pasākumi tiks veikti.

Jebkura vispārīga romu etniskās grupas saistīšana ar noziedzību noved pie rasisma un diskriminācijas. Kriminālā atbildība ir individuāla, un to apstiprina, pamatojoties uz pierādījumiem un procedūrām.

Tomēr es vēlētos, lai mēs godīgi norādītu ikviena, arī Rumānijas iestāžu un visām politiskajām partijām piederošo politiķu atbildību par to, ko aizvadīto 20 gadu laikā viņi ir vai nav paveikuši šīs etniskās minoritātes labā. Starp citu, tiem, kuri to nezināja, es esmu Rumānijas pilsonē.

Mums kā dalībvalstīm un Eiropas institūcijām tagad ir jāapvieno spēki un jāīsteno romu stratēģija, neraugoties uz to, kur šie cilvēki atrodas.

Claude Moraes (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, šā Parlamenta kritiski svarīgas problēmas ir pamatjautājumi par romu nabadzību un sociālo atstumtību, un mēs savus pienākumus uztversim nopietni. Bet nevienam nav nekādu šaubu, ka iemesls, kāpēc mēs šodien te esam pulcējušies un kāpēc šeit kopā ar Padomi atrodas komisāri, ir noskaidrot, ko Komisija, līgumu izpildes uzraudzītāja, domā par Francijas kolektīvo, kā teica *Reding* kundze, pret romiem vērsto rīcību.

Patlaban situācija ir tāda, ka *Reding* kundze vēlas to atlikt un paziņot mums vēlāk; tas ir pieņemami. Komisāres kundze, bet mēs šeit atrodamies, lai saprastu ne tikai to, vai jūs izpildīsiet savu lēmumu, bet arī to, kāds ir jūsu lēmums. Ja atbilde uz jautājumu, vai ir ticis piemērots kolektīvs sods — tie ir jūsu teiktie vārdi — vai arī ir veikti pasākumi, pamatojoties uz individuāliem gadījumiem, kā ir noteikts ES direktīvās par brīvu pārvietošanos, ir nedroša un neskaidra, mums tas ir jāzina. Mēs no jums gaidām šo atbildi.

Kad mums būs šī atbilde, mēs varēsim saprast, ka citas valstis nedrīkst kā precedentu izmantot etniskās minoritātes, kas ir viena no lielākajām Eiropas Savienībā, kolektīvo sodīšanu. Tas mums šodien ir kritiski svarīgs faktors, un es jūs aicinu ievērot lielāku precizitāti un veikt līgumu izpildes uzraudzītājas funkciju. Tikai tad mēs varēsim pievērsties romu stratēģijai, ko šajā Parlamentā, šķiet, vēlas visi un kurai ir jāatrisina pamatproblēmas, kas izraisa nabadzības un sociālās atstumtības jautājumu eksportu visā Eiropas Savienībā.

Bet šodien mēs runājam par izraidīšanām. Mēs uzskatām, ka tās ir nelikumīgas un ka jūsu sniegtā atbilde bija nepārliciecināma un neskaidra. Esiet konkrētāka. Esiet līgumu izpildes uzraudzītāja.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Es uzskatu, ka šīs debātes var būt lietderīgas ar diviem nosacījumiem: pirmkārt, ja to rezultātā uzlabojas dzīves apstākļi iedzīvotājiem, citiem vārdiem, tiem romiem no 10 miljonu lielās mazākumtautības, kuri patlaban atrodas

ārkārtīgi apdraudētā stāvoklī, un, otrkārt, ja to rezultātā mēs visi izpildīsim savus pienākumus. Mans personīgais viedoklis ir tāds, ka mums visiem ir jāsakārto pašiem savas mājas, sākot ar izcelsmes valstīm. Tajās ir jāīsteno efektīvāka integrācijas politika, jo šajās valstīs romi pārāk bieži tiek noraidīti un atstumti. Tam ir jāmainās. Tas attiecas arī uz uzņēmējām valstīm (un te es domāju Itāliju pagātnē vai manu valsti Franciju patlaban), kur politiskie līderi pārāk bieži ir radījuši iespaidu par rādīšanu ar pirkstu, visas kopienas stigmatizāciju un romu izmantošanu par ērti pieejamiem grēkāžiem, ko vainot par bailēm un neuzticību kopumā. Tas ir nepieņemami. Eiropas Savienība nedrīkst pieļaut nekādu diskriminējošu politiku — Eiropas Savienība, kura nespēja novērtēt šīs problēmas mērogu paplašināšanās laikā. Iztērētie miljardi nav mainījuši neko, lai uzlabotu romu ikdienas situāciju. Mums ir jākompensē zaudētais laiks un jāīsteno vērienīgs integrācijas rīcības plāns, kurā ir iesaistīta Komisija, dalībvalstis un vietējās iestādes, kuras pārāk bieži uzņemas centrālās valdības pienākumu romu uzņemšanā. Pateicos.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Pirmkārt, es vēlētos aicināt savus kolēģus atturēties no kārdinājuma izmantot debātes par tematu „Romu situācija Eiropā”, lai sasniegtu īstermiņa politiskos mērķus un vērstu uzbrukumus pret kādu konkrētu valdību Eiropā. Ir nevietā iestāties pret šo tematu partejisku iemeslu dēļ. Es neesmu dzirdējis nekādus konkrētus priekšlikumus, tikai uzbrukumus no kreisā spārņa puses. Šīs mazākumtautības integrēšanai mums ir nepieciešama ilgtermiņa stratēģija. Protams, es sagaidu, ka dalībvalstis ievēros Eiropas Savienības tiesību aktus un garantēs pilnīgu Eiropas Savienības pilsoņu brīvas pārvietošanās principa piemērošanu, nodrošinot atbilstību katrā valstī spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem un administratīvajām prasībām. Tas ietver arī vienlīdzīgas tiesības un pienākumus — ļaujiet man īpaši uzsvērt vārdu „pienākumi” — ikvienam ES pilsonim.

Ir jāievēro individuāla pieeja. Tā nedrīkst būt kopēja un tāda, kas ļautu nosodīt vai stigmatizēt visu tautu vai grupu tās etniskās izcelsmes vai kādas citas mazākumtautības iezīmes dēļ. Romu integrācija nav jautājums, kas skar tikai vienu dalībvalsti, kurā gadu gaitā šī mazākumtautība ir apmetusies uz dzīvi. Tas ir Eiropas mēroga jautājums, kuram kā tādām mums ir jānodrošina Eiropas mēroga risinājums.

Mums ir nepieciešama stratēģija, ko ir sagatavojušas Eiropas Savienības iestādes un dalībvalstis, romu kopienas un pilsoniskās sabiedrības pārstāvji. Tomēr, lai nodrošinātu, ka šī stratēģija nepaliek vien uz papīra uzrakstīti vārdi, tā ir veiksmīgi jāīsteno, un tam ir nepieciešama arī griba no abām pusēm — gan no mazākuma, gan no vairākuma puses. Mums ir jāapvienojas uz mūsu kopīgo vērtību, proti, iecietības, brīvības, drošības un solidaritātes, pamata, lai mēs spētu rast līdzsvarotu risinājumu šai milzīgajai problēmai, ar ko sastopas kontinents.

Visbeidzot, es nevēlos, lai tiešā vai netiešā veidā tiktu ietverta saikne ar Šengenu...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Kinga G6ncz (S&D). – (HU) Romu izraidīšana no Francijas rada jautājumus par pamattiesībām un pamatvērtībām. Par tām šodien ir daudz runāts. Raugoties no politiskā viedokļa, vēl svarīgāk varētu būt tas, ka neaizsargāta, īpaši nabadzīga etniskā grupa ir tikusi „apzīmogota” un kriminalizēta. Tā tiek pārkāptas nediskriminācijas tiesības, un tas var ierosināt bīstamas tendences. Prezidents *N. Sarkozy* jau ir ieguvis sekotājus. Ungārijā galējā labā spārņa partija *Jobbik* jau runā par Ungārijas romu pilsonības anulēšanu un viņu ieslēgšanu nometnēs. *Jobbik* partijai piederīgais Eiropas Parlamenta deputāts runā par sabiedriskās drošības risinājumiem un piespiedu integrāciju.

Vasarā Komisija veica lēnus, nedrošus un neefektīvus pasākumus. Man tagad ir daži jautājumi. Ko Komisija gatavojas darīt saistībā ar šo naida izpausmju izplatīšanos, uz etniskās piederības balstītās atstumšanas pastiprināšanos, kas aizvien vairāk saindē Eiropu? Kad mums būs visaptveroša Eiropas romu stratēģija, kas varētu novērst problēmas tālāku nodošanu no vienas valsts citai, un ko Komisija gatavojas darīt ES līdzekļu tēriņu pārraudzībai, lai nodrošinātu, ka tie faktiski uzlabo romu stāvokli?

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es uzskatu, ka prezidenta *N. Sarkozy* lēmums ir ļoti nopietns: kārtējo reizi, cenšoties noslēpt iekšpolitiskās problēmas, kā tas jau ir noticis Itālijā, viņš cenšas atgūt atbalstu, kriminalizējot ārzemniekus un migrantus, izmantojot cilvēku raizes par sociālo drošību.

Pirms Eiropa kļūst par tirgu Eiropu, tai ir jābūt tiesību Eiropai, solidaritātes Eiropai un iekļaušanas Eiropai. Tādēļ prezidenta *N. Sarkozy* paziņojumam tūlīt sekoja Itālijas iekšlietu ministra paziņojums, kurš vēlas pārņemt *N. Sarkozy* metodi un attiecināt to uz ES pilsoņiem, izraidot tos, kuriem nav ienākumu vai mājvietas.

Tādējādi tā vietā, lai atbalstītu iekļaušanas politikas virzienus, kas mazina sociālo nevienlīdzību un cenšas vienot cilvēkus, mērķis kārtējo reizi ir cilvēku kriminalizēšana. Tas ir ļoti nopietni, jo migranti, ārzemnieki, personas, kuras tiek uzskatītas par piederīgām sabiedrības marginālajām grupām, ir noderīgas tad, kad tās ir vajadzīgas, piemēram, nelikumīgam darbam, citiem vārdiem sakot, kad šiem cilvēkiem ir pienākumi, bet nav tiesību. Ja ārzemnieks, roms vai migrants paveic noziegumu, viņš tiek sodīts, bet tas nedrīkst būt iegansts ļoti nopietniem izraidīšanas gadījumiem.

Komisijai ir jāreaģē, ja tā vēlas Eiropu, kurā valda solidaritāte, vienlīdzība un brīvība.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Kā šorīt citās debatēs jau sacīju, es vēlētos, lai mēs cits citam palīdzētu teikto uztvert nopietni.

Ja tā ir taisnība, kā to apgalvo mūsu kolēģi sociālisti un liberāļi, ka Francijas valdības rīcība ir antidemokrātiska, un ja ir taisnība, ka Komisija, runājot *Swoboda* kunga vārdiem, ir vāja vai pat slepeni atbalsta šādu rīcību, kāpēc *Swoboda* kungu atbalstīja Komisijas locekļi no sociālistu un liberāļu ģimenēm? Turklāt kāpēc šie komisāri neatkāpjas no amata, piespiežot Komisiju un valdības izpildīt to pienākumus?

Ja, no otras puses, tā visa ir propaganda, tad tā ir propaganda, kas tiek īstenota tieši ar mērķi nerisināt problēmas būtību, jo problēmas būtība un galvenā stratēģija ir balstīta principā, ka visa centrā ir cilvēki. Romu etniskajai grupai piederīgie pilsoņi ir cilvēki, mūsu nabadzīgie iedzīvotāji ir cilvēki, jo integrācijas problēmas koncentrējas marginālās sabiedrības grupās un ietekmē nabadzīgāko sabiedrības slāni; visiem šiem iedzīvotājiem ir vajadzīgi stingri noteikumi.

Kas mums būtu jāpieprasa, ko pieprasīja Francijas valdība? Piemērot Eiropas Savienības direktīvas, par kurām mēs balsojam Parlamentā, nodrošināt stingrus noteikumus, lai mūsu iedzīvotājiem būtu laba nākotne.

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, *Chastel* kungs, komisāres kundze, dāmas un kungi! Francijas valdības lēmums izraidīt vairāk nekā tūkstoti romu ir ārkārtīgi nopietns jautājums, jo īpaši, ja mēs ņemam vērā, ka šis pasākums tika veikts propagandas un populistisku iemeslu dēļ laikā, kad Francijas valdība ne tuvu neizpelnās pozitīvu sabiedrisko vērtējumu, un tā ir skaidra politiskā manipulācija.

Šis pasākums vispirms grauj Eiropas pilsoniskuma principu. Saskaņā ar Direktīvu 2004/38/EK par pārvietošanās brīvību šis princips ir jāierobežo tikai konkrētos gadījumos un ierobežojums jāizvērtē, pamatojoties uz atsevišķiem gadījumiem. Es neticu, ka tas notika.

Komisijas kā līgumu izpildes uzraudzītājas pienākums ir ātri iejaukties un uzmanīgi izvērtēt dalībvalstu rīcību, kas ir ksenofobiska un ES tiesību aktiem neatbilstoša. Es jums arī vēlētos atgādināt, ka, stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Pamattiesību harta kļuva saistoša un tā aizliedz jebkāda veida diskrimināciju etniskās izcelsmes vai valstspiederības dēļ.

Šodien šīs debates mums sniedz iespēju noskaidrot, kāds ir Komisijas un Padomes viedoklis par šiem pasākumiem un kā tās šajā jautājumā rīkosies, kaut vai tādēļ, ka, godīgi sakot, manuprāt Komisijas atbilde bija nedaudz novēlota.

Es noslēgšu savu runu ar jautājumu Komisijai un Padomei, proti, kādi rezultāti ir panākti saistībā ar rīcības plānu romu un viņu integrācijai paredzētas Eiropas stratēģijas izstrādei, un kā Francija un citas dalībvalstis izmanto Eiropas Savienības līdzekļus etnisko minoritāšu integrācijai.

SĒDI VADA: L. TÓKÉS

Priekšsēdētāja vietnieks

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja vietnieces kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mani ir satriekusi vairāku tikko dzirdēto runu liekulība, un es vēlos sacīt, ka Francijā tiesiskuma princips darbojas. Mēs neīstenojam diskriminācijas politiku; vēl jo vairāk, mēs pat atzīstam mazākumtautības. Republika ir vienota un nedalāma. Mēs tiesneša pārraudzībā izspriežam individuālas lietas, un lēmumi to apliecina. Paldies jums, komisāra kungs, ka to mums atgādinājāt. Tomēr Francijas iedzīvotāji ir izvēlējušies drošību. Francija ir dāsna pret cilvēkiem, kuri valstī uzturas likumīgi. Mēs vērsamies pret cilvēkiem, kuri valstī uzturas nelikumīgi, un Francijas iedzīvotāji nesamierinās ar nelikumībām. Protams, pastāv pārvietošanās brīvība. Protams, šī pārvietošanās brīvība ir spēkā ar nosacījumu, ka personas netraucē sabiedrisko kārtību un ka pēc trīs mēnešu perioda viņu rīcībā ir pietiekami iztikas līdzekļi. Tomēr brīvība nav iedomājama bez drošības — tā ir teikts Pamattiesību hartas II sadaļā. Brīvība nevar pastāvēt bez kārtības, jo brīvība bez kārtības ir vienlīdzīga anarhijai. Turklāt šajos apstākļos visi atbildīgie vietējie politiķi aicina iejaukties tiesībsargniecības iestādes. Patlaban mums ir jāizstrādā vērienīga Eiropas mēroga integrācijas programma (to turklāt ir aicinājis darīt prezidents T. Bășescu), lai apkarotu mafijas organizācijas un cilvēku tirdzniecību, atrisinātu izglītības problēmas, uzlabotu piekļuvi labklājībai un nodrošinātu romu politisko pārstāvību. Mums ir īpaši jāatbalsta kopīgs risinājums. Būtu apbēdinoši, ja mēs to nerastu tikai tādēļ, lai nosodītu Franciju. Mums pietrūkst politiskas izdevības, un es ceru, ka līdz ceturtdienai mums radīsies iespēja rast šo kopīgo risinājumu.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Ministra kungs, komisāra kungs! Liels paldies par jūsu runām. Tomēr no šīm runām kļūst pilnīgi skaidrs, ka jums nav nekāda priekšstata par to, kas notiek romu apmetnēs Eiropas Savienībā un ES dalībvalstīs.

Francijā notikušais ir tikai aisberga virspuse, un Sarkozy kunga pieņemtais lēmums nav pirmais šāda veida lēmums, ko pieņēmis Eiropas Savienības valstsvīrs. Šādi lēmumi citās valstīs ir pieņemti arī agrāk. Tie ir pieņemti Lielbritānijā un Itālijā, un tie noteikti tiks atkal pieņemti nākotnē. Ir skaidrs, ka Komisija nav reaģējusi adekvāti, un ne jau mēs, sociālisti,

šo problēmu pārvēršam politiskā jautājumā, bet to patiesībā dara jūsu grupa, kas nespēj atzīt, ka šāda situācija Eiropas Savienībā nav pieņemama.

Komisāra kungs, ja mēs tiešām vēlamies atrisināt ar romiem saistīto problēmu, mums ir jābeidz runāt tukšos vārdos un frāzēs, ar kurām te esam apmainījušies jau vairākus gadus. Ir jāveic patiešām izsmeljoša analīze, un šī problēma jāatrisina sadarbībā ar romiem — ne tikai ar romu intelektuāļiem, kuriem bieži vien ir ļoti atšķirīgi priekšstati par to, kādi ir romu faktiskie dzīves apstākļi, bet, tiešā veidā sadarbojoties ar to apmetņu pārstāvjiem, par kurām es runāju.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Cik gan daudz plaši izplatītu maldu par novērtējumiem mēs šodien esam dzirdējuši! Par novērtējumiem, kuri ir pārskatāmāki, ja mēs paraugāmies uz tiesībām, proti, uz nrepatriācijas tiesībām, kam mēs visi piekrītam, kā arī uz bērnu tiesībām dzīvot un mācīties pienācīgos apstākļos.

Ja es savu bērnu, neaizsargātu pret saules un lietus iedarbību, dienām ilgi atstātu bērnu ratiņos krustcelēs un liktu viņam ēst, atrodoties automašīnu izplūdes gāzēs, — ja es to darītu, tiesa man bērnu atņemt. Ja dalībvalsts risinātu līdzīgu situāciju, par ko ir atbildīgas etnisko minoritāšu kopienas, tiktu skandēti lozungi par rasismu.

Direktīvas 2004/38/EK 7. pantā ir noteikts, ka ikvienam, kurš ir uzņemts skolā mācību programmas apgūšanai, ir tiesības uzturēties valstī ilgāk nekā trīs mēnešus. Tomēr mēs nedrīkstam ņemt bērnu pirkstu nospiedumus. Tas nozīmē, ka mēs nevaram noteikt viņu identitāti, ja vienu dienu skolā ierodas viens bērns un atsaucas reģistrācijā, bet nākamajā dienā ierodas cits bērns, sakot: „Nē, tas esmu es.” Skolā reģistrācija ir jāveic, nevis fiksējot vārdus, bet gan skaņas, jo jūs bērnus nevarat identificēt, vai arī jūs esat rasists.

Regulējums, kas nosaka, ka mums ir jāievēro cilvēku nrepatriācijas tiesības, nevis tiesības uz cilvēka cienīgu dzīvi, savā ziņā ir kuriozs, kas mums ir jāisteno arī attiecībā uz Eiropas Savienībā pārstāvētajām etniskajām minoritātēm.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, šorīt notikušajās debatēs par stāvokli Eiropas Savienībā tika izcelta pieaugoša atsvešinātība starp Eiropas Savienības iestādēm un sabiedrību. Tā ir politiska problēma, turklāt — Eiropas mēroga problēma. Tādejādi tas ir apliecinājums, ka Eiropa nav balstīta uz iekšējā tirgus un vienotās valūtas pamata, bet uz sabiedrību, pamattiesībām un brīvības, drošības un tiesiskuma telpu.

Tas nozīmē, ka šīs faktiski atstumtās mazākumtautības sociālās integrācijas neesība nav attiecīgo valstu problēma vai to valstu problēma, kurās pastāv augsts romu integrācijas līmenis, piemēram, Spānijā.

Tā ir Eiropas Savienības problēma, tāpēc neatkarīgi no tiesiskās atbildes, kas vispirms ir Komisijas un visbeidzot tiesu atbildība, pastāv politiskā procedūra, kas ir Parlamenta kompetences jomā. Parlamentam vispirms ir visai nepārprotami jānorāda, ka uz etniskiem pamatiem balstīta izraidīšana ir pretrunā istenojamajai Eiropas iedzīvotāju integrācijai. Otrkārt, tam ir jānorāda, ka populistiski žesti, aptaujās apgalvojot, ka dalībvalstu valdību problēmas tiks pārvarētas, vajājot grēkāžus, ir pretrunā Eiropas Savienības principiem un istenojamajai Eiropas Savienības pilsoņu integrācijai. Visbeidzot, Parlamentam ir jānorāda, ka ikreiz, kad tiks pieļauti aizvainojoši mājieni, kas liecina par to, ka ir valdības, kuras neinteresē Eiropas Savienības iestāžu viedoklis, jo tās uzticas aptaujām, šīm valdībām par to būs jāatbild Komisijā un Eiropas Savienības iestādēs kopumā.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, gandrīz visi runātāji teica, ka visā Eiropas Savienībā tiesību akti ir jāpieņem vienādi, un Komisija minēja, ka romu izraidīšanas lietā Francijai vēl ir jāatbild uz vairākiem jautājumiem. Mans jautājums Komisijai ir šāds. Vai Francijai ir noteikts šo atbilžu sniegšanas termiņš? Kad Komisija sacīs: „Tagad ir laiks sniegt mums skaidru atbildi?” Un, turpinot iesākto: kad Komisija spēs pieņemt konkrētu nostāju?

Vēl viens aspekts attiecas uz lielo līdzekļu apjomu, kas tiek tērēti romu integrācijai. Nodarbinātības, sociālo lietu un iekļaušanas komisārs sniedza vairākus piemērus, un viens no tiem, ja es pareizi sapratu, bija veiksmīgs dialogs ar romiem Ungārijā. Manuprāt, dialogam nebūtu jāizmaksā tik dārgi. Vai nav labāku veiksmīgas integrācijas piemēru par šo Ungārijā sākto dialogu?

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Reding* kundze! Gada laikā, kopš esmu Eiropas Parlamenta deputāte, esmu iepazīsusi jūs kā komisāri, kura vērsas pret diskrimināciju daudzās jomās, un līdz šim es uzskatīju, ka ir pareizi, ka ieņemat šo amatu. Tomēr jūsu runa, ko šodien sniežāt, jūsu paziņojumi dažu aizvadīto nedēļu laikā un nepārlicinātā maniere, kā jūs rīkojaties saistībā ar Francijā notikušo, proti, romu masveida deportāciju, manī ir radījis ļoti lielu vilšanos. Šajā ziņā es piekrītu daudziem cilvēkiem, kuri uzskata, ka tas ir šokējoši.

No vienas puses, jūs paziņojat, ka Francijas valdība jūs ir informējusi, ka nav veikti mērķtiecīgi pasākumi, kuros būtu pārķāptas pamattiesības, bet, no otras puses, jūs vēlāk sakāt, ka vēlaties pārliecināties, vai Francija ievēro arī Eiropas Savienības tiesību aktus. Tādā gadījumā tas nozīmē, ka Francija šajā jomā ir rīkojusies pretrunā Eiropas Savienības tiesību aktiem. Kāpēc jūs to nepasakāt tieši un vienkārši?

Es sagaidu, ka jūs izmantosiet to pašu skaidrību, kādu Komisija vienmēr izmanto (kā jau tika minēts) tirgus brīvības aizstāvībai, arī visu Eiropas Savienības pilsoņu uzņēmējdarbības brīvību un pārvietošanās brīvību aizsardzībai, tā vietā, lai vienkārši bez ierunām pieņemtu šo situāciju.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Austrumeiropas valstis, kurās dzīvo lielas romu mazākumtautības grupas, bieži tiek kritizētas par nepietiekamu uzmanību, ko tās velta romiem. Tomēr šai vispārīgā rakstura kritikai neseko konkrēti priekšlikumi, kuri iezīmētu iespējas, kā civilizētā un kulturālā veidā integrēt romus vispārējā sabiedrībā.

Pašreiz notiekošās deportācijas, kurās simtiem romu tiek izraidīti no Francijas uz to izcelsmes valstīm, parāda, ka imigrantu romu ģimeņu dzīvesveidu, viņu vērtību skalu un attiecības ar vispārējo sabiedrību neizprot pat valstī, kurai ir bagāta pieredze no teju visas pasaules nākušu imigrantu integrēšanā.

Es nevēlos izteikt spriedumu par Francijas valdības lēmumu. Tomēr es zinu, ka tas neatrisinās romu problēmu. Bet tas Eiropas Savienībā un dalībvalstīs varētu aizsākt jaunu kopēju procesu virzībā uz visaptverošu un intensīvu šīs problēmas risinājumu. Tomēr Eiropas Savienībai šajā procesā būtu jāieņem centrālā vieta, jo atsevišķas valstis pret šo problēmu attiecas ar zināmu egoisma devu.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, tiek veikti mēģinājumi apsūdzēt prezidentu *N. Sarkozy* politiskajā akcionismā, lai novērstu uzmanību no Francijas problēmām, tomēr šī nožēlojamā romu deportācija ir apliecinājums lielām problēmām. Simtiem apmetnēs romi dzīvo noslēgti paralēlajā pasaulē un bieži nonāk līdz noziegumu veikšanai. Tas, protams, rada bažas un bailes cilvēkos, kuri dzīvo šo apmetņu tuvākajā apkārtnē.

Mēs nedrīkstam aizmirst starpgadījumu, kas noveda līdz pašreizējai situācijai. Galu galā, cēlonis bija 50 maskās tērptu romu uzbrukums Francijas policistiem. Pārvietošanās brīvību, ko bauda ES pilsoņi, nedrīkst izmantot kā aizbildinājumu. Es arī vēlētos, lai tiktu vēltā uzmanība faktam, ka jo īpaši Rumānijā pastāv ļoti pretimnākoša naturalizācijas politika un jo īpaši romi, kā arī Moldovas mafijas pārstāvji tiek dāsni nodrošināti ar pasēm.

Protams, ir nepieņemami, no vienas puses, vēlēties neierobežotu pārvietošanās brīvību Eiropas Savienībā — mobilitāti, kas šodien tika daudzkārt piesaukta, kad, no otras puses, dāsni tiek piešķirtas pasas un pilsonības, tādējādi veicinot nekontrolētu migrantu pieplūdumu Eiropā.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šī nav pirmā reize, kad mēs debatējam par romiem. Ir daudz labu nodomu, bet rezultāti, atklāti sakot, ir neapmierinoši. Protams, mēs visi esam lielā mērā atbildīgi. Šajā gadījumā mēs varam teikt, ka romu integrācijas jomā pirmais akmens ir jāmet tam, kurš ir bez grēka.

Tomēr es vēlētos pateikties Komisijai par šodien iezīmētajiem jaunajiem politikas virzieniem. Es būtu vēlējusies padziļinātas debātes par šiem jautājumiem, bet tas nebija iespējams. Mēs bijām liecinieki ierastajam priekšnesumam, un mani visvairāk kaitina fakts, ka romi tiek izmantoti kā ideoloģiskas marionetes politiskiem mērķiem, kā viņus šodien izmanto kreisā spārna pārstāvji. Tie ir tie paši kreisie politiķi, kuri gadiem ilgi ir veikuši valsts un vietēja līmeņa pārvaldi un ļāvuši romiem turpināt mitināties atbaidošos graustu rajonos, kuros dzīvojošie bērni ir spiesti ubagot un kavēt skolu, un tā tālāk.

Tādējādi, *Swoboda* kungs, kad pie varas bija kreisā spārna pārstāvji, netika pausta nekāda neapmierinātība. Kad notika šādas lietas, es nedzirdēju nevienu sašutuma izpausmi. Es vēlētos aicināt priekšsēdētāju: nākamreiz ļaujiet mums piedalīties īstās debātēs par politikas virzieniem, programmām un faktiem.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Es esmu redzējusi, kā pasākumi un paziņojumi tiek izmantoti etniskas grupas stigmatizēšanai. Esmu arī dzirdējusi paziņojumus, kuri rada negatīvu priekšstatu par valsti vai tautu, un tas ir pretrunā Eiropas garam un principiem un rada populistisku un ksenofobisku attieksmi, negatīvi ietekmējot ES pamatnostādnes.

Mēs nedrīkstam pieļaut, ka aizspriedumi pret romiem tiek izmantoti politisku mērķu dēļ. Mēs nedrīkstam pieņemt, ka Eiropas Savienībā ir pirmās klases un otrās šķiras pilsoņi. ES līmeņa koordinācijas mērķim ir jābūt romu stāvokļa uzlabošanai, nevis pilsoņu tiesību ierobežošanai.

12 miljoni romu, čigānu, klejotāju vai *Romanies*, kā viņus sauc to izcelsmes valstīs, ir kopēja problēma, kurai ir nepieciešami kopēji risinājumi. Es uzskatu, ka ir nepieņemami jebkādā veidā saistīt romu problēmu ar Šengenas vīzas vai Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās jautājumiem.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Bija mazliet apkaunojoši šorīt redzēt, kā Komisijas priekšsēdētājs izvairās no temata, bet man jāsaka, ka šajā pēcpusdienā tas ir kļuvis smieklīgi. Pamattiesību komisāre ierodas tikties ar mums, un pirmais jautājums, par ko viņa runā, ir noziedzība? *Lulling* kundze, jūsu portfelis ir „pamattiesības”, un esmu ļoti atbalstījis šāda amata pastāvēšanu un enerģiju, ar kādu jūs nodevāties darba veikšanai, tomēr šobrīd es jūs, komisāres kundze, šajā amatā neatpazīstu.

Lai nu kā, kamēr mēs šeit runājam, tiek pārkāptas Eiropas pilsoņu pamattiesības — tiesības uz pārvietošanās brīvību un nediskrimināciju. Tiek diskreditēts līgumu gars un pausta

necieņa pret Eiropas Savienības vēsturi — ne tikai attālo Otrā pasaules kara, bet arī 20. gadsimta 90. gadu vēsturi.

Atsauksim atmiņā, ko mēs visi sacījām Rumānijai un Bulgārijai, kad tās vēlējās pievienoties Eiropas Savienībai. Mēs teicām, ka, ja tās nevajās mazākumtautības, neveiks etniskās tīrīšanas, rīkosies saskaņā ar cilvēktiesībām, tās varēs pievienoties Eiropas Savienībai. Šīs valstis pievienojās, lai pieredzētu, ka spēcīgākas valstis Eiropas Savienības centrā bez jebkādam problēmām un bez jebkādas uzmanības izpelnīšanās no Komisijas puses dara to, ko mēs aizliedzām darīt Rumānijai un Bulgārijai pirms pievienošanās Eiropas Savienībai.

Viviane Reding. *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētāja kungs, ir pateikts daudz, un ir noritējusi liela polemika. Es neatbildēšu tādā pašā veidā, jo mums ir jānomierinās un jāpievēršas tam, kāpēc mēs esam šeit, proti, lai risinātu problēmas, nevis tās vairotu. Viens konkrēts jautājumiem, kas tika uzdots, bija — kurš kopā ar romu pārstāvjiem piedalījās Kordovas samitā? Atbilde ir: *László Andor* un es pati, divi Spānijas ministri, Francijas Valsts sekretārs un Somijas ministrs. Tas bija viss no 27 valdībām.

Ja jūs ielūkojaties pieejamajos dokumentos par to, kurš un kādas summas tērē romu iedzīvotāju labā, jūs sapratīsiet, ka lielākoties mūsu valdības neizmanto līdzekļus, lai tos ieguldītu romu dzīves apstākļu uzlabošanā, bet es par to ļaušu runāt savam kolēģim *László Andor*.

Es pievērsīšos *Swoboda* kunga replikai, jo tās tonis bija tāds pats, kādu izmantoja daudzi Eiropas Parlamenta deputāti. Esmu šokēta, jo mums ir kopīgas vērtības un kopīgi principi, un, kad es ielūkojos Sociālistu partijas rezolūcijā, es redzu, ka tā vārdu pa vārdam atkārtoti, ko es Komisijas vārdā sacīju augustā. Es citēšu, ko es tad teicu: „Man žēl, ka... aizvadīto nedēļu laikā dažās dalībvalstīs izmantotā retorika ir bijusi atklāti diskriminējoša un daļēji musinoša. Romu stāvoklis ir nopietns jautājums. Tam ir jābūt darba kārtībā ne tikai augustā, bet visu gadu, un politikas veidotājiem pret to ir jāizturas uzmanīgi un atbildīgi. Dalībvalstu lēmumu pieņēmējiem ir nozīmīga loma gan sabiedriskās kārtības, gan visu to Eiropas iedzīvotāju sociālās integrācijas nodrošināšanā, kuri izvēlas dzīvot savā teritorijā. Jo Eiropa nav tikai kopējais tirgus — tā vienlaikus ir uz vērtībām un pamattiesībām balstīta Kopiena. Eiropas Komisija to aizsargās.”

Tas bija oficiāls Komisijas paziņojums. Tomēr Komisija atsakās raudzīties uz romu jautājumu no radikālām pozīcijām un pārvērst to par politisku jautājumu.

Es, tāpat kā jūs, ļoti skaidri nosodu retoriku, kas ir izmantota ne tikai Francijā, bet arī daudzās citās dalībvalstīs. Es, tāpat kā jūs, uzskatu, ka pārvietošanās brīvība ir viena no mūsu Eiropas Savienības pamatbrīvībām. To atbalsta visa Komisija.

Tomēr nepastāv tikai tiesības. Ir arī pienākumi, un Komisijas uzdevums ir līdzsvarot šīs tiesības un pienākumus, kurus nenoteicām mēs, bet par kuriem 2004. gadā lēma šis Parlaments, pārstāvot vēlētāju intereses. Lai nodrošinātu šī pienākumu un tiesību līdzsvara praktisku īstenošanu, mēs ik dienu sazinājamies ar Francijas iestādēm. Mēs to esam skaidri norādījuši, un tādēļ ministri ieradās Briselē, lai piedalītos ļoti atklātā un tiešā diskusijā ar Komisiju. Es jūs informēju, ko ministri sacīja Komisijai.

Tajā pašā laikā mūsu juridiskie dienesti turpina analizēt situāciju uz vietas, jo mēs nevaram vienkārši pasludināt karu pret dalībvalsti. Ir noteikumi, kā ir analizējama dalībvalsts rīcība, un es jums ļoti skaidri norādīju, ka šī analīze vēl nav pabeigta un ka mūsu rīcībā vēl nav visi pierādījumi par to, vai diskriminācija ir vai nav notikusi un vai pēc katra konkrēta

gadījuma izvērtēšanas tika ievērotas procesuālās garantijas, rakstiski sagatavojot pamatotu lēmumu un nodrošinot viena mēneša periodu valsts atstāšanai.

Tas viss vēl tiek analizēts. Mēs zinām, un tie ir reāli fakti, ka attiecībā uz procesuālajām garantijām Francija nav transponējusi 2004. gada direktīvu par pārvietošanās brīvību, un tās ir tieši tās procesuālās garantijas, par kurām mēs runājam, tāpēc Komisija ir uzņēmusies iniciatīvu. Minētā iemesla dēļ es šodien Francijas iestādēm Komisijas vārdā nosūtīju tieši šim jautājumam vēstuli. Jūs varat būt pārliecināti, ka, ja pastāv tiesiski pierādījumi pret Franciju vai citu valsti (un jūs zināt no pagātnes, ka arī „lielās” valstis no manis var saņemt apsūdzības un es parasti tiesā šajās lietās uzvaru), es rīkošos. Bet, lai panāktu pozitīvu tiesas lēmumu, ir jābūt nopietnam pamatojumam. Jūs nevarat vienkārši nākt klajā ar politiskiem paziņojumiem. Komisija ir nopietna organizācija, kurai ir jāievēro noteikumi, un tieši to Komisija dara un turpina darīt.

Man ir žēl viena aspekta. Aizmirsīsim par partejisko patosu, jo tā politikā ir normāla parādība. Man ir žēl, ka mēs faktiski esam ļoti maz runājuši par romu likteni, lai gan tāpēc mēs te atrodamies.

Mums ir bijis paziņojums un rīcības plāns. Mums ir romu platformas. Mūsu rīcībā ir visi instrumenti. Kāpēc šie instrumenti netiek pielietoti? Ir nabadzības radītais apburtais loks un diskriminācijas jautājums. Jums ir jāpalīdz Komisijai izdarīt spiedienu uz dalībvalstīm šo instrumentu piemērošanai. Nauda ir pieejama, bet tā netiek izmantota problēmas risināšanai.

Kāds ir tā iemesls? Mans personīgais viedoklis ir tāds, ka iemesls varētu būt apstākļi, ka mūsu dalībvalstīs nav īpaši populāri saņemt ES naudu un ieguldīt to romu kopienas labklājībā. Es ceru, ka es kļūdus un ar manis ierosinātu piecu pasākumu palīdzību situācija nākotnē mainīsies. Es ceru, ka Parlaments man palīdzēs uz to virzīties, jo viena pati ar *Andor* kunga palīdzību es nespēju to panākt.

Man ir vajadzīga jūsu palīdzība, nevis partiju polemika. Man ir vajadzīga jūsu palīdzība, lai veiktu konkrētus pasākumus problēmu risināšanai un pārvarēšanai.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, mēs tikko apspriedām ļoti nozīmīgu tematu. Tomēr vairāk nekā 20 deputātiem netika sniegta iespēja par to izteikties. Tāpēc es ierosinu, lai tuvākajā laikā priekšsēdētājam būtu iespēja manīt darba kārtību un pagarināt debātes, visiem deputātiem dodot iespēju piedalīties tik svarīgās diskusijās kā šīs.

Hannes Swoboda (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es runāšu ļoti īsi. Pirmkārt, komisāres kundze, pirms dažiem mēnešiem mums bija debātes par romu jautājumiem. Parlaments pieprasīja šīs debātes.

Otrkārt, es neesmu pilnībā apmierināts, tomēr tas, ko jūs tikko izklāstījāt savā atbildē, bija daudz noteiktāk un skaidrāk formulēts nekā jūsu runa debašu sākumā.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, tāpat kā agrāk es arī turpmāk vienmēr būšu pieejams ar romiem saistītu jautājumu apspriešanai.

Ļaujiet man koncentrēt savu atbildes daļu uz dažiem galvenajiem punktiem. Šā gada sākumā, drīz pēc tam, kad šī Komisija sāka darbu, mana pirmā oficiāla vizīte bija Parīzē, apmeklējot Eiropas gada cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību atklāšanas konferenci. Mani ļoti iespaidoja atmosfēra, kā arī NVO un valdības ierēdņu patiesā vēlme cīnīties ar nabadzību un kopīgi strādāt pie tā, ko mēs vēlāk formulējam kā stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus.

Protams, pēdējo divu mēnešu notikumi nebija tas, ko mēs paredzējām vai atbalstījām februārī Parīzē. Tā ir vilšanās daudziem no mums, un es saprotu tos šā Parlamenta deputātus, kuri pret šiem notikumiem izturas ļoti kritiski.

Tomēr, pat ja mēs izprotam šo problēmu ļoti sarežģīto būtību, manuprāt, mums būtu jāpievērš sava uzmanība daudz šokējošākai situācijai to romu izcelsmes valstīs, kuri tagad atrodas ļoti sarežģītā situācijā, jo Francija un citas valstis ir nolēmušas viņus izraidīt. Mēs runājam par desmit miljoniem cilvēku, no kuriem daudzi dzīvo neiedomājamā apstākļos.

Nav taisnība, ka šie cilvēki, kā es dzirdēju vienā no šīs dienas runām, nekad nav bijuši integrēti. Nav taisnība, ka romi kulturāli vai kāda cita iemesla dēļ nespēj integrēties tradicionālajā sabiedrībā. Man šeit ir jāatzīmē, ka, lai gan tas atkal ir sarežģīts jautājums, pirms 1989. gada vairumam romu bija darbs. Ļoti bieži viņi bija nabadzīgi un veica nekvalificētus darbus, tomēr viņi zināmā mērā bija integrēti darba tirgū un nodrošināti ar iztikas pamatlīdzekļiem.

Mums ir jāsaprot, ka arī ekonomikas pārejas periods radīja traucējumus. Romi nepārprotami kļuva par galvenajiem šā pārejas perioda upuriem. Ja mēs to neņemsim vērā, mēs nespēsīm izprast problēmas pamatu un novērtēt to, cik liels darbs ir nepieciešams. Tam ir jābūt Eiropas mēroga darbam, jo valstīm, kas cieš šīs problēmas dēļ, nav pietiekamu resursu, enerģijas un ieinteresētības, lai tās vienatnē risinātu šīs problēmas.

Es kategoriski vēlētos noraidīt pieņēmumu vai apvainojumu, ka Komisija tikai tagad ir pamanījusi, ka daļa no šīs naudas, proti, Sociālā fonda un struktūrfondu līdzekļi, nerasniedz mērķus un neenes rezultātus.

Mēs par to ļoti atklāti diskutējam Kordovā, piedaloties *George Soros*. Mēs par to diskutējam *Swoboda* kunga vadītajā parlamentārajā konferencē, un šīs problēmas risināšanai ir plānotas citas tikšanās. Šim jautājumam tika veltīta uzmanība arī divas dienas ilgajā Eiropas Sociālā fonda konferencē, kas notika jūnijā, kā arī šobrīd notiekošajā konferencē Budapeštā. Līdzīgas konferences nākamajā gadā ir plānotas Bulgārijā un Slovākijā. Nozīmīgākā konference, kurā tiek gaidīta arī prezidenta *Băsescu* līdzdalība, notiks oktobrī Bukarestē, un tā būs veltīta tikai jautājumam par to, kā labāk izmantot Eiropas Savienības līdzekļus šo problēmu risināšanai.

Mēs kopā ar Parlamentu esam bijuši aktīvi jauna mikrofinansēšanas instrumenta izveidē. Viens no galvenajiem argumentiem par labu mikrofinansēšanas instrumentam bija fakts, ka nelabvēlīgos apstākļos esošas kopienas, īpaši romus, tradicionālā finanšu nozare vai pat Eiropas Savienības finansēšanas instrumenti pietiekamā mērā nerasniedz.

Bet mums ir vajadzīga ilgtermiņa stratēģija. Nevienam nevajadzētu domāt, ka pastāv radikāls risinājums, kāds ātrs veids problēmas novēršanai, un ka tas ir tikai jautājums par ātra atrisinājuma atrašanu. Mūsu rīcībā ir jābūt ilgtermiņa stratēģijai. Mums ir ilgtermiņa stratēģija, proti, „Eiropa 2020”, kurā ir pausta stingra apņemšanās cīnīties ar nabadzību un noteikti skaitliski mērķi. Dalībvalstis strādā pie savām reformu programmām. Tas vienkārši būs nepieņemami, ja valstīs, kurās dzīvo liels skaits romu, romu kopienu nabadzības mazināšanas programmas ietvaros netiks iegultīti nopietni centieni attiecībā uz nodarbinātību un, vienlīdz svarīgi, izglītību.

Problēmas risinājums ir agrīnā pirmsskolas izglītība. Visās šajās diskusijās domās ar mums kopā ir arī komisāre *A. Vassiliou*, un viņa arī piedalīsies *Viviane Reding* ieteiktajā darba grupā, kad tā sāks darboties. Sākums ir agrīnā pirmsskolas izglītība, un turpinājums ir pienācīga

sagatavošanās līdzdalībai darba tirgū. Bet tas tiešām ir grūts uzdevums un prasīs daudz enerģijas.

Tomēr es piekristu visiem tiem, kuri uzsver, ka mums būtu jāuztver nopietni arī pašreizējā situācija, ne tikai jārunā par ilgtermiņa integrācijas plāniem. Patiešām, pastāv pieaugoša rasisma un ksenofobijas risks. Kā savā runā šorīt teica priekšsēdētājs, kam tādām Eiropas Savienībā pilnīgi nav vietas.

Priekšsēdētājs. – Visbeidzot, ļaujiet man izteikt subjektīvu komentāru. Tā kā es vadu šo sesiju, es nevarēju piedalīties diskusijā par šo jautājumu, bet es iesniedzu savu komentāru rakstiskā veidā, jo uzskatu šo jautājumu par ļoti svarīgu.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, tikai īss komentārs, lai noslēgtu šīs debātes, kas, bez šaubām, ir bijušas ārkārtīgi interesantas. Es vēlētos sacīt, ka šīs debātes būs bijušas noderīgas, ja nākotnē tās palīdzēs mums panākt progresu romu integrācijas jautājumā. Es domāju, ka tas ir galvenais ieguvums, kas mums ir jāgūst no šīs agrās pēcpusdienas sesijas. Kā es pirms brīža minēju, šis jautājums regulāri ir pieminēts dažādu Padomes struktūru secinājumos, ieskaitot Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības (EPSCO) ministru padomi. Visi šie secinājumi ir vērsti uz romu integrācijas veicināšanu dalībvalstīs. Lasot dažādus Padomes dokumentus, ir iespējams novērtēt, cik regulāri Padome pievēršas šim jautājumam un iebilst pret etnisku grupu stigmatizāciju. Turklāt Beļģijas prezidentūra nesēn atzīmēja, ka integrācija vēl aizvien ir viens no Eiropas Savienības pamatprincipiem un ka šis jautājums ir jāapspriež atbilstošās diskusijās. Protams, šajās debātēs ir jāiesaistās visām attiecīgajām valstīm, un tām jānorit mierīgi, kas ir ļoti svarīgi. Mēs noteikti esam pienācīgi ņēmuši vērā Komisijas nesēnos lēmumus un prasību sasaukt kopīgu EPSCO un tieslietu un iekšlietu padomi. Tomēr es nesniegšu komentārus par šīs prasības atbilstību. Es tikai vēlētos sacīt, ka jebkurā gadījumā EPSCO padome ir daļēji apsteigusi šo prasību, jo romu integrācijas jautājums ir iekļauts tās nākamās tikšanās darba kārtībā, kas notiks 21. oktobrī.

Priekšsēdētājs. – Esmu saņēmis sešus rezolūciju priekšlikumus⁽¹⁾, kas iesniegti saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu.

Debātes ir slēgtas.

Balsošana notiks ceturtdien, 2010. gada 9. septembrī.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elena Băsescu (PPE), *rakstiski.* – (RO) Esmu pārliecināta, ka romu problēmas nevar atrisināt, izmantojot radikālus pasākumus. Mums ir jārikojas atbildīgi un jāiesaista šajā procesā visas Eiropas Savienības valstis, neraugoties uz to, cik grūts šis darbs varētu šķist. Romi ir Eiropas Savienības pilsoņi, un viņi ir jānodrošina ar visām Eiropas Savienības tiesību aktos garantētajām pamatbrīvībām, proti, tiesībām izvēlēties dzīvesvietu un tiesībām uz pārvietošanās brīvību. Šo tiesību pārkāpums Francijā rada bīstamu precedentu, un tam ilgtermiņā var būt negatīvas sekas. Es uzskatu, ka mūsu pienākums ir novērst konkrētas imigrantu grupas apsūdzēšanu un jo īpaši kriminalizēšanu, īpaši ņemot vērā to, ka brīvprātīgi repatriētajiem romiem nebija kriminālas pagātnes. Es arī uzskatu, ka romu tautības pilsoņu izraidīšana no viena Eiropas reģiona uz citu vai, vēl ļaunāk, kolektīvas izraidīšanas nav risinājums. Eiropas Savienībai ir jārikojas vienoti, lai integrētu šo

(1) Skat. Protokolu.

mazākumtautību un izstrādātu Eiropas Savienības stratēģiju romu jautājumā. Šīs stratēģijas prioritārajām jomām ir jābūt izglītībai, veselības aprūpei un pieejas veicināšanai darba tirgum. Ir ļoti svarīgi, lai mēs kopā atrastu konkrētus risinājumus romu sociālās iekļaušanas atbalstam un nekādā veidā nepieļautu, ka šīs kopienas pārstāvji jūtas atstumti.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), rakstiski. – (RO) Es vēlos uzsvērt, ka Francijas iestāžu veiktās romu tautības pilsoņu izraidīšanas automātiski nenozīmē, ka ir pārkāpts Līgums. Šis jautājums ir jāizskata, pamatojoties uz atsevišķiem gadījumiem, jo Eiropas Savienības pilsoņiem nav garantētas beznosacījumu tiesības uz pārvietošanās brīvību, bet gan tiesības šo brīvību izmantot saskaņā ar Direktīvas 2004/38 noteikumiem, kuri skaidri nosaka iedzīvotāju uzturēšanās nosacījumus. Turklāt ES pilsoņus var izraidīt ar drošību, sabiedrisko kārtību un sabiedrības veselību saistītu iemeslu dēļ. Jautājums par to, vai šie pasākumi ir nelikumīgi, rodas tikai tad, ja tiek izraidīti romi, kuru uzturēšanās valstī ir likumīga. No otras puses, romiem, tāpat kā pārējiem Eiropas Savienības pilsoņiem, ir gan tiesības, gan pienākumi. Risinājums ir efektīvas un saskaņotas Eiropas Savienības stratēģijas izstrāde romu sociālās iekļaušanas atbalstam, lai sniegtu viņiem iespēju ievērot savus pilsoņa pienākumus. Cits svarīgs aspekts ir diskriminācijas izskaušana, mainot sabiedrības priekšstatu par romiem. Ne Francijai, ne kādai citai dalībvalstij nevajadzētu uzvelt Rumānijai visu atbildību par romu situācijas atrisināšanu. Plašsaziņas līdzekļu uzkrātajā informācija un centieni gūt labumu no izraidīšanām ar vēlēšanām saistītu mērķu vārdā nekādā veidā nepalīdz. Risinot šo jutīgo jautājumu, mums ir jāapliecina solidaritāte un atbildība. Patiešām, mūsu spēja to panākt ir pārbaudījums vērtībām, ko ES ir sludinājusi šo gadu laikā.

Corina Creţu (S&D), rakstiski. – (RO) Es pilnībā nosodu Francijas valdības pieļauto cilvēktiesību pārkāpumu, kolektīvi izraidot romus. Diemžēl šis *Silvio Berlusconi* atbalstītais galēji populistiskais uzvedības modelis darbojas arī valstī, kurai patīk apgalvot, ka tā ir cilvēktiesību dzimtene. Tajā pašā laikā man Eiropas Komisijai ir jānorāda, ka tās pasīvā nostāja pret Francijas pieļauto Direktīvas 2004/38 14., 27. un 30. panta noteikumu pārkāpumu norāda uz tās līdzdalību pret Eiropas lielāko mazākumtautību vērstās diskriminācijas turpināšanā un padziļināšanā. Romu stāvoklis pasliktinās gan tāpēc, ka nav saskaņotas Eiropas Savienības integrācijas politikas, gan Eiropas Savienības vērtības kompromitējošu ekstrēmistu spekulāciju dēļ. Tādēļ es pieprasu pārliecinātu Komisijas iejaukšanos, lai izbeigtu kolektīvās izraidīšanas, saskaņā ar pilnvarām, kas tai noteiktas konsolidētā ES līguma 258. pantā. Pretējā gadījumā mēs riskējam ar šīs nedemokrātiskās, apkaunojošās uzvedības modeļa izplatīšanos, kā norādīts Somijas valdības pārstāvju paziņojumos un atsauksmēs par vakar notikušo neoficiālo ministru tikšanos Parīzē.

George Sabin Cutaş (S&D), rakstiski. – (RO) Ikvienam ir skaidrs, ka pārvietošanās brīvība ES ir viena no Eiropas Savienības pilsoņiem garantētajām pamatbrīvībām. Citas nozīmīgas tiesības ir aizsardzība pret pasākumiem, kas pret personu vērsti tās dzimuma, rases, etniskās vai sociālās piederības dēļ kādai konkrētai grupai, vai tāpēc, ka tā runā konkrētā valodā, atklāti pauž savu piederību kādai reliģijai vai pārstāv konkrētu politisko pārliecību. Tādēļ es vēlētos uzsvērt, ka centieni saistīt zināmu ES pilsoņu sociālās integrācijas jautājumu ar Rumānijas un Bulgārijas pievienošanās procesu Šengenas zonai, ir nepamatoti un netaisni. Atbildība par romu sociālo integrāciju negulstas tikai uz Rumāniju, Bulgāriju vai Franciju, bet uz visu Eiropu. Tādēļ es uzskatu, ka romu integrācijai ir jābūt ES prioritātei un ka dalībvalstīm kopā ar Eiropas Komisiju ir jārod kopīgi risinājumi.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), rakstiski. – (RO) Eiropas Parlamenta rezolūcija par romu izraidīšanu no Francijas ir nepieciešams akts cīņā pret pārkāpumiem, kurus izdara labējā spārna valdības. Tā ir rezolūcija, ko mēs izmantojam, lai pieprasītu pamattiesību ievērošanu,

kuras piešķirtas Eiropas Savienības pilsoņiem — brīvas pārvietošanās tiesības un piekļuve darba tirgum.

Lai gan Francijas varas iestādes apgalvo, ka romu repatriācija tika veikta brīvprātīgi, ir pieejamas neskaitāmas liecības, kas pierāda pretējo. Francijas valdības pieņemtie lēmumi parāda tās nespēju rīkoties šādā situācijā. No politikas perspektīvas raugoties, pašreizējā Francijas valdība rada grēkāža tēlu, uz kā rēķina tā cer iegūt politisku kapitālu. Francijai ir jāpārdomā sava attieksme pret imigrantiem neatkarīgi no to valstiskās piederības vai etniskās izcelsmes.

Petru Constantin Luhan (PPE), *rakstiski*. – (RO) To romu tautības pilsoņu situācija, kuri veic noziegumus ES dalībvalstīs, ir jārisina, neietekmējoties no jebkādiem vispārinātiem aizspriedumiem un stereotipiem, jo īpaši tādiem, kas ir balstīti uz nepieņemamiem kritērijiem, piemēram, etnisko izcelsmi, kā arī bez kolektīvas pieejas piemērošanas. Saistībā ar romu kopienu situāciju Eiropas Komisijai ir jāvērsas pie dalībvalstīm ar prasību nodrošināt konkrētus pasākumus, lai palīdzētu risināt romu problēmas, kas katrā dalībvalstī valsts līmenī noteiktas sadarbībā ar romu pārstāvības struktūrām. Turklāt Komisija var atbalstīt šādas pieejas, piešķirot papildu līdzekļus no neizmantotām budžeta pozīcijām. Eiropas Savienības pilsoņu integrācija neietilpst Šengenas *acquis* kompetences jomā, un šie jautājumi nekā nav saistīti. Šengena ir kopīga brīvas pārvietošanās telpa, un Rumānija atbilst Kopienas *acquis* prasībām, ko piemēro tādām jomām kā policijas sadarbība, personu datu aizsardzība, vīzas un sauszemes robežu kontrole, kā ir apstiprināts visos ekspertu novērtējumos. Tādējādi Rumānija jau ir apliecinājusi, ka tā spēj efektīvi pārvaldīt migrantu plūsmu pār Šengenas zonas ārējo robežu atbilstoši standartiem, ko ievēro pašreizējās Šengenas līguma dalībvalstīs, kuras patlaban risina šo jautājumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *rakstiski*. – (RO) Visiem Eiropas Savienības iedzīvotājiem ir jāievēro valsts un Eiropas Savienības tiesību akti. Romi ir Eiropas Savienības iedzīvotāji. Visām dalībvalstīm ir jāievēro savi un ES tiesību akti. ES ir 27 dalībvalstis. Realitāte ir tāda, ka romi rada īpašu problēmu. Tas nav skaidrojams ar apstākļiem, kuros viņi sastopas ar diskrimināciju, bet ar viņu sociālajiem apstākļiem. Tā ir situācija, ko nosaka ekonomiskie apstākļi kopumā, bet jo īpaši viņu pašu tradīcijas aspekti, proti, klejotāju dzīvesveids un zems izglītības līmenis, kā rezultātā viņi nav profesionāli kvalificēti. Ja mēs tiešām vēlamies atrisināt šo specifisko problēmu, mums ir jāizstrādā un jāīsteno Eiropas mēroga politika, ko realizētu visas dalībvalstis. Šī politika ir galvenokārt jābalsta izglītībā. Izglītība var nodrošināt darba iespējas, kas sniegs nozīmīgu ieguldījumu romu sociālajā integrācijā.

Katarína Neveďalová (S&D), *rakstiski*. – (SK) Dāmas un kungi! Romu mazākumtautības stāvoklis Eiropā ir tiešām kritisks. Šīs grupas pārstāvji nereti kļūst par uzbrukumu un pat etnisko tīrīšanu upuriem. Es vēlētos pievienoties kritikai, kas vērsta pret pasākumiem, ko nesen īstenoja Francijas valdība, izraidojot vairākus simptomus šo Eiropas Savienības iedzīvotāju un draudot viņiem ar dažādiem likuma pārkāpumiem. Tomēr lietas būtība ir tāda, ka mēs nezinām par nevienu citu līdzīgos likuma pārkāpumus apsūdzētu cilvēku masveida izraidīšanu. Tādējādi notikumus Francijā var raksturot kā etnisko tīrīšanu. Mans jautājums ir šāds: kurš būs nākamais? Vai tās būs citas mazākumgrupas vai imigranti? Mēs Eiropas Savienībā atrodamies uz ļoti plāna ledus. Pagātnē esam pieļāvuši šādus pasākumus citu dalībvalstu, proti, Lielbritānijas un Itālijas, gadījumā, un te nu mēs atkal esam. Mums no šādiem pasākumiem ir skaidri jānorobežojas un bargi jāsoda valstis, kas tādus īsteno. Ar šāda veida pasākumiem mēs radīsim divus vienlīdzības līmeņus, un romi nonāks zemākajā no tiem. Mums ir jārod risinājumi esošajai situācijai. Manuprāt, mums šīs kopienas izglītībā

būtu jāveic lielāki ieguldījumi, jo tas ir vienīgais risinājums. Iespējams, ir par vēlu glābt tagadējo paaudzi, bet varbūt mēs varam glābt nākamās.

Alfredo Pallone (PPE), *rakstiski*. – (IT) Mums ir jāsāk nopietnas debātes ar mērķi rast Eiropas mēroga risinājumu problēmai, kas skar daudzas no mūsu dalībvalstīm. Tomēr šīs debātes ir veicamas konstruktīvi, izvairoties no pretenciozām nostādnēm vai izpatikšanas publikai.

Tomēr jau atkal Eiropas kreisā spārna pārstāvji ir apliecinājuši, ka ignorē ārkārtas situāciju, kādā atrodas romi, un ka viņi nav vēlējušies risināt šo problēmu un nav zinājuši, kā to darīt. Kreisā spārna politiķi izmanto šo problēmu ažiotažas radīšanai, pārvēršot to instrumentā, ko izmantot propagandas mērķiem.

Es vienmēr esmu atbalstījis iekļaujošu un atvērtu sabiedrību, un tieši tādēļ visiem tiem, kuri vēlas būt daļa no sabiedrības un tajā integrēties, ir jāievēro zināmi noteikumi. Sociālists *Tony Blair* ir paudis, ka migrācija un kultūru sajaukšanās vienmēr ir bijis bagātināšanās veids, tomēr cilvēki, kuri ierodas no citas valsts, saskaras ar vērtību sistēmu. Un šīs vērtības visiem ir jāievēro. Tādēļ, nerunājot par visām kulturālajām vai reliģiskajām atšķirībām, pastāv konkrēti kopīgi tiesiskuma principi, kas ir daļa no mūsu kolektīvā mantojuma un kas ir jāpieņem visiem.

Sirpa Pietikäinen (PPE), *rakstiski*. – (FI) Eiropas Savienības pamatvērtības ietver cilvēka cieņas neaizskaramību, iecietību un atvērtību. Turklāt pārvietošanās brīvība ir viens no pīlāriem, uz kuriem balstās Eiropas Savienība. Stājoties spēkā Lisabonas līgumam, Pamattiesību harta kļuva saistoša, vēl vairāk palielinot Eiropas Savienības cilvēktiesību dimensijas nozīmi. Ar romiem saistītā situācija parāda, ka vienlīdzības jautājumi ikdienas dzīvē un pamattiesību īstenošana vēl aizvien ir tālu no pilnības. Attiecībā uz Eiropas līmenī pieejamiem tiesiskajiem instrumentiem problēmu rada fakts, ka, neraugoties uz visu pārējo un neskatoties uz Pamattiesību hartas tiesiski saistošo raksturu, Eiropas Komisija nevar iejaukties jautājumos, kas vismaz pagaidām neietilpst tās kompetencē. Manuprāt, viens no nozīmīgākajiem instrumentiem cīņai pret romu un daudzu citu Eiropas iedzīvotāju diskrimināciju ir vienlīdzības direktīva, kurā ir aizliegta jebkāda veida diskriminācija un pie kuras Padome turpina strādāt. Ir daudz neaizsargātu grupu, ieskaitot vecus cilvēkus un seksuālās minoritātes. Svarīgi, lai direktīva darbotos horizontālā līmenī, aizliedzot visa veida aktīvu un pasīvu diskrimināciju, nepieļaujot nepilnības un izņēmumus. Civilizētā Eiropas sabiedrībā, kurā tiek ievērotas cilvēktiesības un vienlīdzīga attieksme, nav vietas diskriminācijai, un mums visiem vajadzētu būt vienādam iespējām būt šīs sabiedrības dalībniekiem. Pamattiesības ir jāsteno tūlīt pat, nevis piecu vai desmit gadu laikā.

Cristian Dan Preda (PPE), *rakstiski*. – (RO) Romi ir ne tikai lielākā mazākumtautība, bet arī atstumtākā kopiena Eiropas Savienībā. Viņu dzīve nekļūs vieglāka, ja strīds starp labējiem un kreisajiem politiskajiem spēkiem no valsts līmeņa pāries Eiropas Savienības līmenī un radīs lielāku sociālo neiecietību lielākas politiskās atbildības vietā. Romiem ir nepieciešama valsts līmeņa iekļaušanas politika, neraugoties uz to, kurā valstī viņi dzīvo, un Eiropas Savienības iejaukšanās gadījumos, kad valsts līmeņa pasākumi ir neatbilstoši — kā tas notiek, risinot ar migrantu kopienām saistītos jautājumus. No otras puses, konkrētu NVO pieredzei, kas gūta Rumānijā vai Bulgārijā, Francijā vai Spānijā, būtu jāsniedz labākās prakses piemēri valdībām un ES aģentūrām.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *rakstiski*. – (RO) Es vēlos pievienoties tiem kolēģiem, kuri pauda nosodījumu nepieņemamajiem pasākumiem, ko Francijas valdība ir vērsusi pret romiem. Romi ir lielākā etniskā minoritāte Eiropas Savienībā. Mēs runājam par 10 vai

12 miljoniem cilvēku — tas pārsniedz iedzīvotāju skaitu Beļģijā. Romu problēmas nav kādas konkrētas valsts problēmas, tās ir Eiropas Savienības problēmas. Kamēr mēs to nesapratīsim un neņemsim vērā, visi veiktie pasākumi beigsies neveiksmīgi. Romu integrācijas problēmu neatrisina ne piespiedu izraidīšanas, ne vardarbība, EUR 300 lieli maksājumi vai simpoziji par kultūru dažādību. Ja mēs turpināsim pielietot tādas metodes, mēs izniekosim laiku un resursus, un problēma padziļināsies, romiem kļūstot arvien nabadzīgākiem, atstumtākiem un ar pieaugošu noslieci uz noziedzību. Mums ir jāpārtrauc izmantot brutālas pieejas un nopietni jāiedziļinās romu uzvedības cēloņos, proti, viņu nestabilajos apstākļos attiecībā uz izglītību, veselības aprūpi, bloķēto piekļuvi darba tirgum, diskrimināciju un neefektīvo noziedzības kontroli. Ar skaidru šo cilvēku integrācijas stratēģiju ir jācenšas panākt konkrētus ilgtermiņa rezultātus. Mums šie pasākumi ir jāīsteno kopā, bezgalīgi nenovēlot atbildību no vienas valsts uz citu.

Bogusław Sonik (PPE), rakstiski. — (PL) Romi jeb čigāni, kā viņus reiz sauca, ir tādas pašas cieņas vērti, kā citas etniskās grupas. Viņi ir cilvēki, kuri Eiropā ir dzīvojuši gadsimtiem ilgi. Romi Eiropas kultūrai ir atnesuši arī savu bagāto kultūru, un tā viņi arī ir jāuztver, proti, novērtējot viņu dzeju, dziesmas un mūziku, viņu zināšanas par amatiem, ceļošanas un nebeidzamās klejošanas tradīciju. Vieni ir mēģinājuši viņus iznīdēt, kamēr citi ir centušies panākt, lai viņi apmestos uz dzīvi vienā vietā, atņemtu savas tradīcijas un vērtības. Viņi nav padevušies — romi vēl aizvien ir kopā ar mums. Tomēr pasaule mainās. Mūsdienās pasaule ir pavisam atšķirīga no tās vides, kurā viņi dzīvo. Tā ir karjerisma, patērniecības, bagātības un veiksmes pasaule. Šī situācija ir izaicinājums mums visiem, visai Eiropai. Eiropas Savienībai ir jāizstrādā efektīva programma šīs kopienas cilvēku atbalstam, lai, cienot viņu tradīcijas, mēs vienlaikus varētu viņiem ļaut izkļūt no izolācijas un atstumtības, kurā viņi atrodas. Eiropas Savienība netika dibināta tikai tādēļ, lai ļautu cilvēkiem dzīvot mierā un kļūt bagātiem. Tai ir jārisina arī vissarežģītākās problēmas. Es neticu arī tam, ka kāda Eiropas Savienības dalībvalsts nebūtu spējīga saukt pie atbildības reālos likumpārkāpējus, tā vietā apmierinoties tikai ar vispārējām aizdomām par to, ka kādai grupai piemīt kriminālas tendences.

Michèle Striffler (PPE), rakstiski. — (FR) Romu stāvoklis Eiropā ir problēma, kas mani skar jo īpaši — nevis kā Eiropas Parlamenta deputāti, kas pārstāv Franciju, bet kā Eiropas Savienības pilsoni. Liela daļa romu ir Eiropas Savienības pilsoņi. Tādējādi uz viņiem pilnībā attiecas pārvietošanās brīvība un uzturēšanās tiesības, kas ir noteiktas līgumos un Direktīvā 2004/38/EK.

Tomēr šīs tiesības, tāpat kā jebkuras citas tiesības, ir saistītas ar pienākumiem. Turklāt likums visos tā aspektos ir jāievēro ikvienam. Tiek lēsts, ka pašlaik Eiropā dzīvo 11 miljoni romu. Tas neapšaubāmi ir Eiropas mēroga jautājums, un jau atkal mana grupa ir vienīgā, kas, konstruktīvi piedaloties debatēs, apliecina, ka tā patiešām šo problēmu ir pārdomājusi.

Mums, piemēram, ir jāpārdomā, kā labāk mobilizēt Eiropas Savienības līdzekļus, lai uzlabotu romu integrācijas apstākļus to izcelsmes valstīs. Mums Eiropas līmeni ir jāīsteno arī romu jautājumam veltīta stratēģija un jāiesaista romu kopiena tās izstrādē, īstenošanā un kontrolē.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D), rakstiski. — (HU) Pēdējo nedēļu laikā notikumi Francijā ir apliecinājuši, ka, no vienas puses, problēmas pārlieka vienkāršošana nevar sniegt ilgtermiņa risinājumu, kas uzlabotu iesaistīto stāvokli. Romi ir īpaša minoritāšu grupa, jo viņiem ir dubults minoritātes statuss. Viņi veido etnisku kopienas, un lielākā romu daļa pieder pie sociāli nelabvēlīgā stāvoklī esošām sabiedrības grupām. Mūsdienās romi vēl aizvien ir diskriminācijas, atstumtības un segregācijas upuri virknē sabiedriskās un privātās dzīves

jomu. Romu kopiena vēl aizvien netiek atzīta par nacionālu vai etnisku minoritāšu grupu visās dalībvalstīs, tādējādi uz to neattiecas šā statusa nodrošinātās tiesības visās iesaistītajās valstīs. Tā rezultātā romu iespējas pilnībā piedalīties sabiedriskajā dzīvē ir ierobežotas, un daudzkārt tās ir īstenojamas tikai brīvprātīgā kārtā. Vispārējai sabiedrībai un romiem asimetriskā veidā ir kopēja sociāla atbildība par romu integrāciju. Vispārējai sabiedrībai ir jāpieņem romi bez asimilēšanas un jāatbalsta viņi kā nelabvēlīgos apstākļos esoša sociāla grupa. No otras puses, romiem ir jāpieņem noteikumi, kas regulē sabiedrību kopumā, un jāuzņemas lielāka iniciatīva pašiem savu problēmu risināšanā. Vēl viens secinājums, kas gūstams no notikumiem Francijā, ir fakts, ka romu kopienu sociālo integrāciju nav iespējams veikt tikai valsts līmenī. Papildus vietējam, reģionālajam un valsts līmenim dalībvalstīm ir jāsadarbojas arī ES līmenī. Budžeta ciklā pēc 2013. gada šim uzdevumam būtu jāpiešķir ievērojami līdzekļi no ES struktūrfondiem un Kohēzijas fonda.

László Tőkés (PPE), *rakstiski*. – (HU) Dienu pēc dienas mēs piedzīvojam asus uzbrukumus Francijas politikai un stingrus pasākumus attiecībā uz Rumānijas un Bulgārijas romiem. Sociālistu un liberāļu vidū daži prezidentu *Nicolas Sarkozy* sauc par populistu, ksenofobu un rasistu, savu politisko mērķu vārdā izmantojot Rietumeiropā ieplūstošo čigānu sarežģīto stāvokli. Diemžēl izraidīto romu problēma ir ārkārtīgi politizēta. Vienpusējā veidā pārlieku vienkāršojot brīvās pārvietošanās principu Eiropas Savienībā, daudzi cilvēki sliecas aizmirst, ka romu problēmu Austrumeiropā un Centrāleiropā nav iespējams atrisināt, emigrējot vai klejojot pa visu kontinentu. Drīzāk dalībvalstis, sadarbojoties Eiropas Savienības mērogā, šo situāciju apmierinoši spēj atrisināt tikai romu izcelsmes valstīs.

Daži cilvēki klaju propagandas mērķu vārdā aizmirst, ka pārvietošanās brīvība nevar būt mērķis pati par sevi. Tieši otrādi, tiesības dzīvot valstspiederības valstī un baudīt cilvēka cienīgu dzīvi ir fundamentāla un universāla Eiropas Savienības vērtība, kura attiecas arī uz Eiropas lielāko etnisko un sociālo minoritāti. Tādēļ mums ir jācenšas nodrošināt, lai visi Eiropas Savienības pilsoņi savās valstspiederības valstīs jūtas kā mājās un tādejādi nav spiesti meklēt savu laimi ārvalstīs. Labākā atbilde liekulīgi demokrātiskajiem romu aizstāvjiem, kuru uzvedība robežojas ar politisku cinismu, varētu būt Nobela prēmijas ieguvēja *Elijas Vīzela* vārdi: „Galu galā romi netiek sūtīti uz Aušvici, bet tikai Rumāniju.”

Traian Ungureanu (PPE), *rakstiski*. – Ir divi veidi, kā risināt romu jautājumu. Viens ir pievienoties mūsu kolēģiem sociālistiem un liberāļiem, sakot: „Mēs visi tagad esam rasisti!” Bet tas sniegtu labumu tikai kreiso spēku moralizējošajai pozēšanai. Tas nekādā veidā nepalīdzētu romiem.

Otrs veids ir godīga problēmas risināšana. Mums jāatzīst, ka tiesības uz drošību un tiesības uz brīvu pārvietošanos ir vienlīdz svarīgas. Turklāt, tā vietā, lai saistītu romu problēmu ar Rumānijas pievienošanos Šengenas zonai, mums ir jāsaprot, ka Rumānija ir darījusi daudz, lai veicinātu romu izglītību un integrāciju. Sadarbojoties ar citām dalībvalstīm, būtu jābalstās uz Rumānijas pieredzi, jo romu problēma nav valsts mēroga problēma, bet gan visā Eiropas Savienībā valdoša realitāte, kurai ir nepieciešama Eiropas mēroga politika.

12. Humanitārā situācija pēc plūdiem Pakistānā (debātes)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par humanitāro situāciju pēc plūdiem Pakistānā.

Kristalina Georgieva, *Komisijas locekle*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikties, ka darba kārtībā iekļāvāt Pakistānu. Vēl svarīgāk — es arī vēlētos pateikties Parlamentam par

tā aktīvo līdzšinējo ieguldījumu ES reakcijā, komiteju līmenī organizējot ļoti noderīgas sanāksmes, kā arī par uzraudzības tiesību ļoti ātru izmantošanu — faktiski vienā dienā šajā vasarā. Tas mums ļāva ātri pieņemt finansēšanas lēmumus, lai nodrošinātu palīdzības sniegšanas iespēju.

Mans mērķis šodien ir pastāstīt par iespaidiem, kas gūti manā nesējā misijā Pakistānā, noteikt mūsu centienu turpmākos pasākumus un nobeigumā runāt par mācību, ko varam gūt Eiropas Savienībai.

Ļaujiet iesākumā paust savus iespaidus par Pakistānu, kuru pamatā galvenokārt ir tas, ka šī ir neticami sarežģīta situācija, kas faktiski apvieno divas katastrofas vienā.

Ziemeļos ir 3 miljoni valsts iekšienē pārvietotu personu un bēgļu, kuriem nācās bēgt no bruņotiem konfliktiem tikai, lai redzētu, kā viņu apmetnes un jaunuzceltās mājas tiek aizskaldotas prom un viņu jaunizveidotās dzīves tiek iznīcinātas. Lejup pa straumi auglīgajos Pakistānas dienvidu līdzenumos lauku kopienas ir zaudējušas ne vien savas mājas, bet arī iztikas līdzekļus un lielu daļu Pakistānas ekonomikas, no kā ir atkarīga šī valsts.

Kopš sava ziņojuma sagatavošanas Attīstības komitejai skaitļi, kas liecina par šīs katastrofas ietekmi, ir faktiski palielinājušies. Kopumā plūdi visā valstī ir ietekmējuši vairāk nekā 20 miljonus pakistāniešu. Vairāk nekā 12 miljoniem iedzīvotāju ir vajadzīga neatliekama palīdzība.

(Priekšsēdētājs lūdz dažus deputātus nerunāt)

Es zinu, ka iepriekš apspriestais jautājums ir ļoti svarīgs Eiropas vērtībām. Un tas, par kuru pašlaik runāju, ir patiešām tikpat svarīgs, tāpēc paldies jums.

Skaitliski tikai pirms nedēļas mēs runājām par 8 miljoniem iedzīvotāju, kuriem nepieciešama neatliekama palīdzība. Pašlaik šis skaits ir pārskatīts un sasniedz 12 miljonus. Vairāk nekā 1,8 miljoni māju ir iznīcinātas vai bojātas; šis skaits ir pārskatīts no 1,2 miljoniem. Vairāk par 3,4 miljoniem hektāru lauksaimniecības zemes ir zem ūdens. Ir ziņojumi par diarejas un holeras uzliesmojumiem. Šajos apstākļos mūsu palīdzība galvenokārt ir vērsta uz acīmredzamajām neatliekamajām prioritātēm: pārtiku, tīru ūdeni, kanalizāciju, medicīnisko palīdzību un patvērumu. Saskaroties ar tādu masveida apmēru katastrofu, ir vajadzīga masveida starptautiskā palīdzība. Tādēļ ļaujiet pāriet uzreiz pie nākamā jautājuma. Ko ES ir darījusi, un ko mēs plānojam darīt turpmāk?

Mūsu humānās palīdzības pasākumi ir bijuši ievērojami. ES, tas ir, dalībvalstis un Komisija, līdz šim kopumā neatliekamajā palīdzībā ir ieguldījušas EUR 231 miljonus, no kuriem EUR 70 miljonus piešķirusi Komisija un atlikušos EUR 161 miljonus — dalībvalstis. Divpadsmit dalībvalstis ir arī mobilizējušas palīdzību natūrā, izmantojot Eiropas Savienības civilās aizsardzības mehānismu. Tas mūs padara par lielāko palīdzības sniedzēju. Mūsu ieguldījums ir jāvērtē attiecībā pret ANO aicinājumu neatliekamajai palīdzībai sniegt USD 460 miljonus, taču man arī jāuzsver, ka šis aicinājums tiks pārskatīts, lai norādītu lielāku summu, un nedēļas laikā mēs, iespējams, saņemsim jaunu ANO aicinājumu.

Mūsu palīdzība tika sniegta arī ātri. 30. jūlijā kļuva skaidrs, ka plūdi būs postoši, un mūsu pirmais finanšu lēmums par EUR 30 miljonu piešķiršanu tika pieņemts nākamajā dienā — 31. jūlijā.

6. augustā mēs nekavējoties aktivizējām Eiropas Civilās aizsardzības mehānismu, kad tika saņemts lūgums no Pakistānas iestādēm, un mēs izveidojām 18 ekspertu darba grupu, lai koordinētu palīdzību ar ANO un Pakistānas iestādēm, lai tā varētu būt efektīvāka.

Šī ir pirmā reize, kad palīdzība natūrā no dalībvalstīm ir nogādāta, izmantojot civilo stratēģisko gaisa pārvadājumu kapacitāti, koordinējot to ar ES militārajiem darbiniekiem. Tā mums ļāva nodrošināt tik ļoti vajadzīgās ūdens attīrīšanas vienības, mobilās slimnīcas, medikamentus, pajumtes un teltis. Taču es negrāso slēpt to, ka, neskatoties uz šiem milzīgajiem centieniem, mūs sagaida lielas problēmas.

Tāpēc ļaujiet man uzsvērt galvenos uzdevumus. Pirmkārt, humanitārā krīze ne tuvu nav beigusies. Iespējams, mēs pat vēl neesam sasnēguši krīzes kulmināciju. Mēs zinām no palīdzības darbiniekiem, ka pašlaik viņi cer, ka septembrī būs sniegts atbalsts 6 miljoniem iedzīvotāju no 12 miljoniem, kuriem vajadzīga palīdzība. Tāpēc var teikt, ka krīze paplašinās straujāk nekā var mobilizēt palīdzību, lai tai tiktu līdz. Situācija var pasliktināties, pirms tā uzlabojas, īpaši attiecībā uz epidēmijām.

Otrkārt, cenšoties sniegt palīdzību pēc iespējas vairāk iedzīvotājiem, ir ārkārtīgi svarīgi galveno uzmanību pievērst visneaizsargātākajām grupām. Tās ietver nabadzīgās kopienas, sievietes — īpaši saimniecības, ko vada sievietes —, bērnus, gados vecākus cilvēkus un invalīdus, jo iespējams, ka viņi tiks atstāti novārtā, ja viņiem netiks apzināti mērķtiecīgi pievērstas uzmanība. Tādēļ tieši tāds ir Komisijas mērķis, sadarbojoties ar mūsu 26 partneriem.

Treškārt, palīdzības ātra sniegšana nav tikai jautājums par cilvēku izdzīvošanu. Tas ir arī jautājums par tādas valsts stabilitātes saglabāšanu, kas saskaras ar ievērojamām drošības problēmām. Izmisumā var viegli rasties tautas neapmierinātība, un tādēļ mums pilnībā jāapņemas mēģināt palīdzēt iedzīvotājiem, cik ātri vien iespējams un cik daudz vien iespējams.

Ceturtkārt, lai cik svarīgi būtu izglābt dzīvības šodien, mums jau tagad ir arī jādomā par atjaunošanu. Attiecībā uz sākotnējo atjaunošanu ir divi ļoti svarīgi uzdevumi. Lai nodrošinātu lauksaimniecības atjaunošanu, kad ūdens atkāpsies, mums ir jābūt sagatavotiem ar darbarīkiem un sēklām un jāpalīdz lauksaimniekiem, lai viņi varētu nenokavēt šo stādīšanas sezonu. Vienlaikus ir no jauna jāveido ļoti svarīgā infrastruktūra, kas lauksaimniekus savieno ar tirgiem un arī ļauj mums sasniegt attālākās kopienas.

Protams, ilgtermiņā valsts saskaras ar smagu atjaunošanas uzdevumu. Pašlaik Pasaules Banka un Āzijas Attīstības banka, sadarbojoties ar Komisiju un ANO Attīstības programmu, gatavo novērtējumu, lai noteiktu ilgtermiņa atjaunošanas vajadzības. Mēs visu laiku esam cieši sadarbojušies ar Augsto pārstāvi un priekšsēdētāja vietnieci *Ashton* kundzi, komisāru *Piebalgu* un komisāru *De Gucht*, lai Eiropas Savienība varētu sagatavot visaptverošu un vienotu priekšlikumu par to, kā mēs varam atbalstīt šīs valsts attīstību.

Pakistānas jautājums būs nākamās Gimnihas sanāksmes darba kārtībā, kā arī tiks skatīts Demokrātiskās Pakistānas draugu sanāksmē Briselē 14. un 15. oktobrī.

Tāpēc ļaujiet man minēt dažus aspektus mācībai, ko varam gūt Eiropas Savienībai. Es saskatu trīs. Pirmkārt, Pakistānas plūdi ir tikai viens no daudziem atgādinājumiem, ka klimata pārmaiņām ir būtiska ietekme. Skatoties uz radītajām izmaksām, ir ļoti svarīgi galveno uzmanību pievērst sagatavotībai katastrofu gadījumā un arī atjaunot ļoti neaizsargātu un katastrofas izpostītu valsti tādā veidā, lai tā būtu elastīga attiecībā pret klimata pārmaiņu risku.

Ieņemot piesardzīgu nostāju, es nevaru apgalvot, ka šos plūdus radījušas klimata pārmaiņas. Tomēr es noteikti zinu, ka zinātniskais viedoklis ir ļoti skaidrs, ka arvien biežākās un intensīvākās katastrofas rada klimata pārmaiņas. Otrkārt, gadā, kad tika pieredzēta

zemestrīce Haiti, sausums Sāhelā, konflikti Sudānā un tagad — milzīgi plūdi Pakistānā, mūsu budžeta situācija ir nedroša, jo mūsu pašu budžets un ārkārtas palīdzības rezerves ir gandrīz izlietas. Tomēr ir tikai septembra sākums.

Arvien biežāku un intensīvāku katastrofu tendences dēļ mūsu humānās palīdzības budžetā rodas arvien lielāka plaša, kas jāņem vērā, gatavojoties nākamajam finanšu plānam, lai mēs varētu savus resursus saskaņot ar iedzīvotāju apņemšanos palīdzēt cilvēkiem, kam tas vajadzīgs.

Trešais aspekts ir tas, ka ES kopš krīzes sākuma ir bijusi „frontes līnijā”, un tomēr sākotnēji mūsu klātbūtne netika daudz aprakstīta plašsaziņas līdzekļos. Tādēļ mums ir jāpievērš īpaša uzmanība ne vien ES katastrofu reaģēšanas instrumentu efektivitātes, bet arī to redzamības uzlabošanai, kā tika norādīts šā rīta sesijā ar priekšsēdētāju Barroso. Nākamajā mēnesī mēs sagatavosim ierosinājumu.

Nobeigumā ļaujiet iedzīvotāju vārdā ar lepnumu paziņot, ka Pakistānas gadījums ir parādījis, ka ES solidaritāte nav tikai vārdi — tie ir darbi un rīcība. Mēs varam būt lepnī par to, jo mūsu darbs ne vien glābj dzīvības, bet arī uztur tos principus un vērtības, kas ir Eiropas projekta pamatā.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

Filip Kaczmarek, *PPE grupas vārdā.* – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Georgieva kundze, plūdi Pakistānā ir ļoti nopietna humanitāra katastrofa, kas skārusi desmitiem miljonu iedzīvotāju. Mums nevajadzētu censties vienam otru pārspēt, ziņojot par upuru skaitu un salīdzinot viņu ciešanas, tādēļ es šo katastrofu nesalīdzināšu ar citām. Tā bija milzīga traģēdija. Es vēlētos pateikties Georgieva kundzei par Komisijas ātro un atbilstīgo rīcību. Žēl, ka mums neizdevās noorganizēt mūsu Parlamenta Attīstības komitejas ārkārtas sanākumi vasaras brīvdienās. Mums jāatceras, ka miljoniem cilvēku joprojām vajadzīga palīdzība, atbalsts un sadarbība. Jūsu prioritātes, Georgieva kundze, neskaitot neatliekamo palīdzību, lauksaimniecību un transportu, patiešām ir būtiskas. Ja izrādīsies, ka nav iespējams glābt Pakistānas lauksaimniecību, tad nākamajā gadā valsts cietīs no vēl vienas humanitārās katastrofas — bada. Paradoksāli, bet pastāv iespēja, ka plūdiem būs zināma labvēlīga ietekme. Piemēram, tie var mazināt ekstrēmistu darbību vai vieglāk atrisināt bēgļu problēmu.

Es atzinīgi vērtēju to, ka plānojat iesniegt iniciatīvu, lai palielinātu mūsu instrumentu efektivitāti, lai reaģētu uz humānajām katastrofām. Es arī esmu apmierināts, ka Beļģijas prezidentūra ir gatava pieņemt šo iniciatīvu kā savas prezidentūras prioritāti. Eiropas Parlaments noteikti atbalstīs šādas iniciatīvas.

Véronique De Keyser, *S&D grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Ļaujiet man jūs apsveikt par jūsu ieguldījumu. Jūs noteikti pienācīgi veicat savu uzdevumu.

Tomēr vēl tik daudz kas jā dara, un ir radusies tāda kā plaša starp Pakistānas un sabiedrības viedokli. Kopaina ir neskaidra, cilvēki nevēlas ziedot, un tā ir reāla problēma. Šodien sēde ir ļoti maz apmeklēta, un cilvēki dažkārt man saka: „Zināt, Pakistānā pašlaik nav nekādu problēmu; ūdens atkāpjas.” Jā, ūdens atkāpjas, bet mēs joprojām saskaramies ar vislielāko mēroga katastrofu, tikpat nopietnu kā cunami.

Ir divi aspekti, par kuriem es domāju. Pirmais ir mūsu ātrās reaģēšanas mehānisma uzlabošana. Jūs esat darījuši, cik varēdami, attiecībā uz koordināciju un tamlīdzīgi, un

rīkojušies ar jūsu rīcībā esošajiem līdzekļiem. Tā nekādā gadījumā nav kritika. Tomēr es uzskatu, ka Eiropai ir pilnībā ieinteresēta nostiprināt savu ātrās reaģēšanas mehānismu, līdzīgi kā Beļģijas *B-Fast*, un es aicinu Beļģijas prezidentūru strādāt pie šī jautājuma kopā ar Komisiju.

Otrais aspekts ir sieviešu problēma. Kā jau es jums sacīju, komisāre, sievietes konfliktos un katastrofās bieži tiek aizmirstas. Mēs zinām, kāds ir Pakistānas sieviešu liktenis. Mēs zinām, ka šodien, šajā pašā brīdī, ir 300 000 sieviešu, kuras nākamajās nedēļās dzemdēs. Mēs zinām, ka 30 000 no viņām būs vajadzīga ķirurģiska iejaukšanās, un es lūdzu jūs mērķtiecīgi rīkoties, lai novērstu šo problēmu.

Pastāv vietējās NVO, kas var piekļūt gandrīz jebkurai vietai — tās, kuras, piemēram, saistītas ar Starptautisko ģimenes plānošanas federāciju. Mēģiniet panākt vienošanos vietējā līmenī un informējiet mūs. Mēs lūdzam no jums, komisāre, nevis atskaites, bet ziņas no šīm sievietēm. Es ceru, ka spēsīt sniegt mums šīs ziņas.

Charles Goerens, *ALDE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, citējot *Oxfam* Pakistānas pārstāvi, pašlaik lielākais ezers pasaulē atrodas Pakistānā.

Patiesībā, ņemot vērā šo reti spēcīgo plūdu radītās ciešanas un postu, es uzskatu, ka nu jau piemērotāk būtu runāt par problēmu, bēdu, ciešanu un izmisuma okeānu.

Mūsu kolektīvā atbildība ir rīkoties. Kādēļ?

Pirmkārt, tādēļ, ka 20 miljoni šīs katastrofas tiešo upuru nevar atgūties no tās bez palīdzības. Otrkārt, mūsu pienākums ir Eiropas Savienības pienākums, taču tas ir arī dalībvalstu pienākums, kas ir viens un tas pats. Līdz ar Lisabonas līguma stāšanos spēkā ir pienācis laiks izbeigt šo mākslīgo nošķirumu, jo tā iemesls vairs nepastāv.

Eiropa patiešām uzņemas savus pienākumus, un jūs, komisāre, esat tā piemērs. Eiropa to pat dara, rādot piemēru citiem. Vai tad, vispārīgi runājot, Eiropas Savienība nebija tā, kura pirmā sniedza līdzekļus humānajai palīdzībai? Citus tas ļoti iedvesmotu palielināt savu ieguldījumu, lai palīdzētu Pakistānai izkļūt no pašreizējo plūdu radītā posta. Es īpaši domāju par turīgajām valstīm un par valstīm, kas bagātas ar naftu tajā pasaules daļā.

Vai tas nozīmē, ka mēs, eiropieši, esam pilnīgi? Nē. Es uzskatu, ka mēs varētu darīt vēl labāk bez nepieciešamības tērēt vairāk. Vispirms ir *Barnier* ziņojums, kurā aicināts apkopot resursus un instrumentus, ko 27 dalībvalstis varētu pielietot katastrofā. Ko mēs gaidām, lai beidzot īstenotu šā ziņojuma secinājumus?

Tad ir pārredzamības trūkums Eiropas Savienībā. Tas noteikti nav svarīgākais aspekts, bet tas ir jālabo, taču ne lietoties vai izrādot dāsnumu. Šajā gadījumā svarīgi ir tas, lai Eiropas Savienība darītu visu iespējamo, lai izceltos ar to, ko tā māk darīt vislabāk, tas ir, skaidri apliecināt sevi kā pasaules vadošo humānās palīdzības sniedzēju un gūt izcilību, ko sāk uzskatīt par tās patieso aicinājumu — proti, kļūt par tiešām spēcīgu miera nesēju.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, kā jau sacīts iepriekš, tas, kas pašlaik notiek Pakistānā ir īsta traģēdija, un kādu laiku Pakistānas iedzīvotājiem un to demokrātiski vēlētajai valdībai būs jāuzņemas ilgtermiņa saistības.

Es ļoti atzinīgi vērtēju komisāres reakciju un, patiesi — viņas ilgtermiņa perspektīvu, nemaz nerunājot par saikni ar elastīgumu attiecībā uz klimatu. Es pievienojos viņas paustajām bažām par šādu katastrofu ilgtermiņa finansēšanu. Es uzskatu, ka mums visiem vajadzētu

mudināt starptautisko sabiedrību pastiprināt savu reakciju. Mēs noteikti vēlētos paust atzinību par Indijas lielāku ieguldījumu ANO fondā, jo tas ir svarīgs politisks signāls.

Mūsaprāt, starptautiskā sabiedrība varētu darīt vēl vairāk. Tā varētu darīt pieejamu vairāk pašas Pakistānas naudu, veicot pasākumus, lai mazinātu Pakistānas starptautisko parādu, kura liela daļa radusies militāro režīmu laikā. 2008. gadā Pakistāna parāda atmaksai iztērēja USD 3 miljardus: tas starptautiskās palīdzības centienus padara nenožīmīgus. Francija un Vācija ir svarīgi divpusēji atbalsta sniedzēji. Es uzskatu, ka mums vajadzētu ar bažām raudzīties uz atmaksas noteikumiem, ko, iespējams, piedāvā pašlaik izvirzītajiem aizdevumiem.

Es arī vēlētos pieminēt, ka uzskatu, ka ir svarīgi, lai līdzīga reakcija būtu Pakistānas iekšienē, vismaz no bagāto zemes īpašnieku puses, kuri varētu, piemēram, piedāvāt sava veida nomas atvieglojumus nabadzīgajiem lauksaimniekiem – nomniekiem, kuri kādu laiku nespēs samaksāt nomas maksu.

Sajjad Karim, *ECR grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, iesākumā es gribētu paust atzinību par piezīmēm, ko komisāre paudusi komitejā un arī šodien šeit. Mūsu reakcija — ko vadījusi komisāre — patiešām ir bijusi uzslavas vērtā gan ES līmenī, gan no dalībvalstu puses, kuras darbojušās uz divpusējas sadarbības pamata. Apvienotā Karaliste noteikti darīja visu, kas tās spēkos.

Ir ļoti skumji atzīmēt, ka laikā, kad Pakistānas iedzīvotāji saskārās ar šo katastrofu, viņu prezidents baudīja labāko un smalkāko Eiropas piedāvājumu. Kamēr viņš to darīja, mēs sākām mobilizēt resursus un stāvējām plecu pie pleca ar Pakistānas iedzīvotājiem. Es esmu ļoti lepns par mūsu rīcību.

Kad civilā infrastruktūra sabruka, bija jāiesaistās bruņotajiem spēkiem. Tas, ka esam strādājuši, lai nodrošinātu vajadzīgo ārkārtas palīdzību, ir vērtējams ļoti augstu. Tomēr, šodien šeit tiekoties, šī ārkārtas situācija joprojām turpinās. Kamēr tā pastāv, mēs darām visu, kas mūsu spēkos, taču mums jāsāk plānot reakciju vidējā un ilgā termiņā.

Nebijušu apmēru plūdi prasa nebijušu starptautisko reakciju. Mums jāsāk atjaunot Pakistānu, taču mums tas jādara tādā veidā, lai būtu redzams, ka to dara Pakistānas iedzīvotāji, citādi var rasties patiešām neiedomājamas sekas. Mums ir attīstības programma, taču mums tajā ir arī jāiekļauj ar tirdzniecību saistīta programma, lai ļautu arī pašiem Pakistānas iedzīvotājiem pašiem atjaunot savu valsti.

Kolēģi, patiesībā es lūdzu mums būt tālejošiem un ierosināt ES plānu, līdzīgu Maršala plānam, kas palīdzēja atjaunot Eiropas daļas. Tieši tas ir vajadzīgs. Šāds ir šī uzdevuma mērķis. Lūdzu, pastipriniet centienus, lai to paveiktu.

Michèle Striffler (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi, humanitārā situācija Pakistānā ir traģiska; tā ir sliktāka par cunami, kas satrieca Āziju.

Es izsaku atzinību par Eiropas Komisijas lēmumu palielināt kopējo humānās palīdzības summu līdz EUR 70 miljoniem, lai palīdzētu plūdu upuriem, un es atzinīgi vērtēju Georgieva kundzes reakciju, kas atkal bijusi tūlītēja.

Viena no lielākajām problēmām ir sarežģītā piekļuve upuriem, jo ir iznīcināta infrastruktūra, upurus ieskauj ūdens, un drošības situācija ir ļoti nestabila. Nosūtot palīdzību, ir ārkārtīgi svarīgi ievērot humānos objektivitātes, neitralitātes, neatkarības un cilvēcīguma principus, kuru pamatā jābūt vienīgi iedzīvotāju vajadzībām.

Pat ja Eiropas Savienības katastrofu reaģēšanas mehānisms ir darbojies labi, krīze Pakistānā vēlreiz ir pierādījusi nepieciešamību uzlabot mūsu efektivitāti attiecībā uz ātrumu, koordināciju un pārredzamību. Šī katastrofa vēlreiz ir uzsvērusi vajadzību izveidot Eiropas ātrās reaģēšanas spēju. Tādēļ es atkārtoti paužu savu vēlmi redzēt, kā tiek izveidoti Eiropas civilās aizsardzības spēki.

Komisāre, novembrī jūs iesniegsiet dokumentu par Eiropas Savienības reaģēšanas spēju katastrofu gadījumos, pēc kura tiks sagatavoti tiesību aktu priekšlikumi. Tādēļ jums ir iespēja ierosināt tālejošus risinājumus, un esmu pārliecināta, ka jūs tā darīsiet.

Thijs Berman (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ES ir uzņēmusies lielu palīdzības daļu, taču tagad ir jāpilda tās solījumi — EUR 230 miljoni no ES un tās dalībvalstīm. Pakistāna nedrīkst kļūt par vārdos neizteiktas neuzticēšanās upuri. Humānā palīdzība ir pienākums, kurš ir nošķirts no politikas un kurā nav diskriminācijas. ES ir viena no galvenajām atbalsta sniedzējām, tādēļ ir būtiski, lai mēs jo īpaši efektīvi koordinētu savus centienus. Man ir jautājums komisārei *Georgieva*: kādus mūsu koordinācijas aspektus var uzlabot un kas ir vajadzīgs — kas jums ir vajadzīgs —, lai to izdarītu?

Iedzīvotājiem ir jānodrošina nepārtraukta piekļuve dzeramajam ūdenim, medicīniskajai aprūpei un ēdienam. Kamēr pastāv jaunu plūdu draudi, skarto reģionu atjaunošana būs grūtību pilna. Cik ātri vien iespējams, starptautiskajai sabiedrībai ir arī jāpalīdz Pakistānas valdībai un iedzīvotājiem mazināt šīs katastrofas sekas ilgtermiņā; un, ja tam vajadzīgs lielāks budžets, mums tam jāatrod vieta.

Louis Michel (ALDE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Es, protams, vēlētos apsveikt jūs, komisāre, par ievērojamo darbu, ko esat paveikusi.

Pateicoties jums, Eiropas Savienības valstīs ir piešķirušas EUR 230 miljonus ārkārtas palīdzības, no kuras EUR 70 miljoni ir Eiropas līdzekļi. Kā jau citi sacīja: tas ir ievērojami; tas ir lieliski. Jūsu atrašanās Pakistānā arī ir apliecinājums tam, ka patiesi esat tiešā veidā risinājusi šo problēmu.

Vispirms es vēlētos paust atbalstu tam, kas šeit jau iepriekš ir sacīts par sieviešu problēmu, veselības aprūpes problēmu un arī politisko problēmu, jo arī pastāv risks, ka šī valsts varētu nonākt ekstrēmistu rokās. Es vēlētos atkārtot — arī tas ir teikts, bet diemžēl nav cita viedokļa, kā to vēlreiz atkārtot —, ka mums ir ātri jāievieš Eiropas civilās aizsardzības spēja. Man jau ir bijusi iespēja to sacīt vairākkārt, īpaši Haiti zemestrīces laikā.

Barnier ziņojums ir lielisks iedvesmas avots, lai ieviestu šādu mehānismu. Es vēlētos jums konkrētāk jautāt par jūsu nodomiem šajā jautājumā.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, mums Nīderlandē nav sveša cīņa ar ūdeni, tāpēc es izjūtu spēcīgu kopības sajūtu ar Pakistānas iedzīvotājiem, kurus tik smagi skāruši postošie plūdi. Es gribētu aicināt Eiropas Savienību, dalībvalstis un starptautisko sabiedrību atbalstīt Pakistānas iedzīvotājus un neatstāt viņus *Taliban* ietekmē.

Kā kristietis es arī jūtu kopību ar Pakistānas kristiešiem. No organizācijām, piemēram, *Open Doors International* un *Compass Direct News* esmu dzirdējis, ka vairākās teritorijās kristiešus diskriminē attiecībā uz pārtikas sadali un medicīnisko palīdzību. Man šķita, ka šis ziņojums ir šokējošs, un es vēlos lūgt komisāri pievērst uzmanību arī šim jautājumam. Vēl nopietnāks ziņojums bija par to, ka acīmredzot trīs ārvalstu palīdzības darbiniekus no kristiešu organizācijas tagad ir noslepkavojuši Pakistānas *Taliban*. Es vēlētos lūgt, lai komisāre arī šai lietai pievērstu īpašu uzmanību, kā arī atbalstītu Pakistānas valdību, jo šīs valdības

uzdevums ir aizsargāt vietējos un ārvalstu palīdzības darbiniekus, un palīdzību nekad nedrīkst ietekmēt diskriminācija.

Es arī vēlētos no komisāres dzirdēt atbildi uz šo jautājumu.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos paust līdzjūtību Pakistānas iedzīvotājiem par dzīvību traģisko zaudēšanu. Es arī vēlētos pateikties komisārei *Georgieva* par viņas veltīto darbu, lai padarītu Pakistānu par steidzamu prioritāti savā darba kārtībā.

Bija vajadzīgs zināms laiks, līdz pasaule un ES aptvēra šīs katastrofas mērogu. Pašlaik, kad labāk saprotam cietušo iedzīvotāju vajadzības, mūsu reakcijai jābūt ātrai un jāatbilst šīm vajadzībām. Mums jāsniedz lielāka finanšu un materiālā palīdzība, vienlaikus nodrošinot, lai palīdzība atbilstoši vajadzībām sasniegtu visus, tostarp minoritātes.

Mēs arī nedrīkstam aizmirst, ka Pakistāna ir robežvalsts starptautiskajā karā pret ekstrēmismu un terorismu. Ja mēs viņiem nepalīdzēsim, tad nabadzība un izmisums var pastiprināt militārisms. Vienreizēji humānās palīdzības pasākumi nelīdzēs. Tie jāapvieno ar palīdzību, lai atjaunotu valsts infrastruktūru: ceļus, tiltus, skolas utt.

Mums arī jāveic steidzami pasākumi, lai palīdzētu Pakistānai atjaunot ekonomiku un tirdzniecību. Pakistānas eksporta labāka piekļuve tirgiem un jauni parādu nosacījumi varētu situāciju ievirzīt labvēlīgā gultnē. ES dalībvalstīm vajadzētu nopietni apsvērt kompromisus attiecībā uz parādu kā veidu, lai piedāvātu palīdzību šajā traģēdijā.

Enrique Guerrero Salom (S&D) – (ES) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, starptautiskās sabiedrības un arī mūsu vispārējs priekšstats ir tas, ka starptautiskās sabiedrības reakcija uz humanitāro katastrofu Pakistānā bija lēna un nepietiekama. Mēs ieradāmies pārāk vēlu un ar mazāku intensitāti nekā citās līdzīga mēroga humanitārās katastrofās.

Tika arī uzskatīts, ka bija zināma pretestība, lai segtu ANO noteiktās vajadzības. Daži deputāti ir atsakušies uz pretestību, kas varētu būt mūsu sabiedrībās, politiskā režīma vai problēmu dēļ, kas varētu būt Pakistānā. Tomēr es uzskatu, ka mums kā deputātiem savās sabiedrībās ir jācenšas skaidrot, ka mēs palīdzam iedzīvotājiem, cilvēkiem, kuri nonākuši grūtībās, nevis konkrētam politiskam režīmam. Humānās palīdzība pasākumu pamatā jābūt neitralitātei, objektivitātei un neatkarībai, un šīm vērtībām jābūt par mūsu rīcības ceļvedi.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Plūdi Pakistānā tiek vērtēti kā nepieredzēta katastrofa.

Tie skāruši divdesmit miljonus iedzīvotāju. Divi tūkstoši cilvēku ir zaudējuši dzīvību, vairāk nekā 1 miljons māju ir iznīcinātas, savukārt daļa infrastruktūras un liela daļa lauksaimniecības zemju ir neizmantojamas.

Eiropas Savienība nevarēja palikt vienaldzīga pret šo traģēdiju, īpaši tādēļ, ka daļa tās dalībvalstu, tostarp Rumānija, šovasar piedzīvoja plūdu postu.

Es atzinīgi vērtēju nelokāmo apņemšanos, ko paudusi Eiropas Komisija un dalībvalstis, kuras ir izsniegušas palīdzības līdzekļus EUR 230 miljonu apmērā. Tas Eiropas Savienību ir padarījis par lielāko ārējo atbalsta sniedzēju Pakistānai.

Tomēr humanitārā situācija joprojām ir īpaši nopietna — ar sekām ilgtermiņā.

Es uzskatu, ka ilgtspējīgu pārveidošanu var panākt vienīgi ar šīs valsts ekonomikas izaugsmi. Šajā saistībā ES var dot ieguldījumu, atverot savus tirgus Pakistānai.

Corina Crețu (S&D). – (RO) Patiesi, Eiropas Savienība ātri reaģēja uz traģēdiju Pakistānā, kaut gan, kā jau minējāt, tam ne vienmēr tiek piešķirta augsta prioritāte. Tomēr, apmeklējot plūdu skartās teritorijas, jūs esat uzsvērusi solidaritāti, ko Eiropas Savienība izrāda, reaģējot uz šo humanitāro katastrofu.

Katastrofas upuri — mēs runājam par aptuveni 18 miljoniem iedzīvotāju — pašlaik ir pakļauti lieliem saslimšanas riskiem. Diemžēl ANO ir saņēmusi tikai trešdaļu no pieprasītajiem resursiem, kam par iemeslu ir arī dalībvalstu paustie iebildumi attiecībā uz Pakistānā plaši izplatīto korupciju.

Es uzskatu, ka ir vajadzīgs mehānisms, lai kontrolētu humānās palīdzības piešķiršanas veidu tieši plūdu upuriem un nevis lai tos nelikumīgi piesavinātos vietējie feodālie kungi, vienlaikus paplašinot humānās palīdzības misijas.

Es arī uzskatu, ka mums vajadzētu rūpēties, lai humānās palīdzības darbinieku drošības pasākumu būtu viena no mūsu prioritātēm, ņemot vērā islāmistu draudus.

Jürgen Creutzmann (ALDE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, Pakistānā mēs esam pieredzējuši postošus plūdus, un mums jāpalīdz ciešanu un nabadzības māktajiem šīs valsts iedzīvotājiem. Šajā saistībā mani īpaši apbēdina tas, ka Pakistānā ir reģioni, uz kuriem centrālā valdība neļauj nosūtīt pienācīgu palīdzību.

Tā, piemēram, Gilgītas un Baltistānas reģionu Džammu un Kašmīras ziemeļos Pakistānas pierobežas apgabalā arī ir ļoti smagi skārušas spēcīgas lietusgāzes un to radītās sekas. Saskaņā ar saņemto informāciju Gilgītā un Baltistānā vien ir miruši 500 cilvēki un 50 000 ir palikuši bez pajumtes. Ir aizskaloti četri tilti, un daudzas zemes ir pilnībā nošķirtas no ārpasaules. Tomēr līdz šim Gilgītu un Baltistānu ir sasniegusi palīdzība, kuras vērtība pielīdzināma tikai EUR 10 000.

Tādēļ Eiropas Savienībai nevajadzētu tikai piešķirt palīdzību Pakistānas centrālajai valdībai, bet sniegt tiešu atbalstu nevalstiskajām organizācijām, kas arī ņem vērā Pakistānas attālo reģionu intereses.

Janusz Władysław Zemke (S&D). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, kad šī milzīgā humanitārā katastrofa skāra Pakistānu, Eiropas Savienības reakcija bija efektīvākā nekā citkārt. Es domāju, ka mēs visi šeit esošie jutām krietni lielu apmierinātību, ja apskatām panākto progresu, salīdzinot, piemēram, ar Haiti sniegto palīdzību. Es vēlētos pievērst uzmanību diviem ļoti svarīgiem jautājumiem. Pirmais ir saistīts ar to, ka jāpalielina Eiropas Savienības patiesās iespējas — un šeit es uzsveru vārdu „Savienības patiesās iespējas” —, sniedzot humāno palīdzību. Piemēram, mums ir jāatrisina jautājumi attiecībā uz gaisa transportu. Ja šāds transports nav pieejams, ir grūti efektīvā veidā sniegt atbalstu. Otrais jautājums ir saistīts ar darbību koordinācijas uzlabošanu ES līmenī. Eiropas Savienības centieni ir ļoti lieli, taču ir būtiski, lai šie pašas ES un dalībvalstu centieni tiktu labāk koordinēti.

Kristalina Georgieva, Komisijas locekle. – Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties deputātiem par viņu ļoti noderīgajiem komentāriem. Es centīšos grupēt savu atbildi ap trim jautājumu kopumiem: pirmkārt, īstermiņa un ilgtermiņa prioritātēm un to, kā mēs varam integrēt jūs šeit sniegtos padomus; otrkārt, politisko vidi un to, kā mēs varam aizsargāt humānās palīdzības darba neitralitāti un neatkarību, kā arī humānās palīdzības darbinieku drošību; treškārt, ES reaģēšanas spēju katastrofu gadījumos un to, ko mēs pašlaik darām, lai nodrošinātu, ka tā turpmāk ir stiprāka.

Attiecībā uz pirmo jautājumu kopumu es ļoti lielā mērā piekrītu šajā Parlamentā paustajiem komentāriem par to, ka jānodrošina, lai uzmanība tiktu pievērsta tiem, kuriem draud atstumtības risks. Tas īpaši attiecas uz Pakistānas konservatīvākajām teritorijām, sievietēm un, protams, bērniem sieviešu vadītās mājāsaimniecībās, kurām draud ļoti liels risks, kā arī minoritātēm, tostarp reliģiskajām minoritātēm, kas šeit minētas.

Jebkurā valstī, arī šajā Pakistānas gadījumā, tās kopienas, ko ir vienkārši grūti sasniegt, ir īpaši apdraudētas. Tās ir nošķirtas dabas apstākļu vai konfliktu dēļ. Es varu apliecināt, ka mēs ļoti rūpīgi pārbaudām partneru priekšlikumus, lai nodrošinātu, ka mūsu finansējums ļoti lielā mērā ir adresēts tiem, kam draud atstumtības risks.

Kopā ar saviem darbiniekiem es sīkāk noskaidrošu konkrēto jautājumu, kas man tika uzdots par attieksmi pret reliģiskajām minoritātēm. Es zinu, ka mēs ļoti rūpīgi ņemam vērā minoritātes, un esmu pārliecināta, ka mums par to būs konkrētāka informācija, kā arī par stāvokli Kašmirā. Varu teikt, ka mēs tur esam sadarbojušies ar NVO partneriem, lai varētu sasniegt iedzīvotājus.

Šeit tika īpaši uzsvērts, ka lauksaimniecība ir lielas Pakistānas sabiedrības daļa un Pakistānas ekonomikas pamats. Ūdenim atkāpjoties, tas, iespējams, būs padarījis augsni auglīgāku, taču tā būs iespēja vienīgi tad, ja mēs ātri spēsim palīdzēt lauksaimniekiem atjaunot stādīšanas kapacitāti. Kā vienmēr katastrofas gadījumā — ja reakcija tiek pareizi apvienota, īpaši saistībā ar ilgtermiņa atjaunošanu —, tā var arī radīt uzlabojums drošības jomā.

Tas noved pie jūsu minētā aspekta par nepieciešamību piesaistīt finansējumu no citiem. Citiem vārdiem sakot, mums jāpielieto mūsu morālā autoritāte, lai mudinātu citas kaimiņvalstis, Persijas liča nācijas, piešķirt līdzekļus Pakistānai. Šīs valstis to ir darījušas, un ir tiesa, ka ES, kura ir rīkojusies ātri un plaši, tagad ir tiesīga aicināt citus. Mēs turpināsim to darīt, gatavojoties Demokrātiskās Pakistānas draugu sanāksmei šeit 14. un 15. oktobrī. Augstā pārstāve, priekšsēdētāja vietniece *Catherine Ashton* kopā ar Pakistānas Ārlietu ministru, ministru *Qureshi*, piedalīsies kā šīs sanāksmes priekšsēdētāja vietnieki, un mēs jau esam vienojušies par īpašu paplašināto sesiju, lai mēģinātu pievērst uzmanību, atbalstīt citu centienus un mudinātu citus dot ieguldījumu.

Attiecībā uz mūsu dalībvalstu un mūsu pašu līdzekļiem varu teikt, ka Komisijas līdzekļiem — EUR 70 miljoni — jau ir piešķirti un tā liela daļa jau ir izmaksāta. Tajā nedēļā, kad biju Pakistānā, mums izbeidzās nauda steidzamiem palīdzības projektiem, ko mēs atbalstījām ar ļoti uzticamām organizācijām un ļoti kompetentiem cilvēkiem, kuri strādā uz vietas. Mūsu darbinieki tur jau bija skaidri norādījuši, ka mums būs jānodrošina papildu līdzekļi.

Attiecībā uz dalībvalstīm es vēlētos paust atzinību Apvienotajai Karalistei, Vācijai un Zviedrijai. Tās ir lielākās atbalsta sniedzējas. Daudzos gadījumos tās jau bija sniegušas savu palīdzību. Komisijai un dalībvalstīm šajā jomā ir dalīta kompetence. Protams, mēs sadarbojamies, un mēs vēlētos redzēt, kā visas mūsu saistības tiek pilnībā īstenotas.

Attiecībā uz mūsu ilgtermiņa reakcijas prioritātēm ir pavisam skaidrs, ka Pakistānas ekonomiskās prognoze būs jāpārskata lejup. Citiem vārdiem sakot, nākamā gada izaugsmes prognoze tiks samazināta no 4,5 % pirms plūdiem līdz, iespējams, 1 % vai pat līdz nullei. Daudz kas ir masveidā iznīcināts, un tas vēl ir jānovērtē, taču tas būs mērāms miljardos. Tādēļ atbalsts Pakistānai būs jāmobilizē vienotā veidā. Tas nozīmē, ka tiks apskatītas visas iespējamās atbalsta sniegšanas iespējas.

Protams, Komisijai nav aizdevumu sniegšanas spējas, tādēļ parādu atvieglojums ir kas tāds, ko varu atbalstīt no Komisijas iespēju viedokļa, taču viens no risinājumiem varētu būt ņemt

vērā Pakistānas spējas. Mēs nodrošināsim, lai, apspriežot šos variantus, jūsu balsis tiktu sadzirdētas.

Tāpat būs jautājumi par tirdzniecību un to, ko var darīt šajā jomā. Varu jums teikt, ka komisārs *De Gucht* jau ļoti nopietni apsver to, ko mēs varētu piedāvāt saskaņā ar šo vienoto pieeju, lai reaģētu uz valsts problēmām.

Ļaujiet piebilst vēl kādu lietu. Mums arī jāstrādā ar Pakistānu, lai atbalstītu tās valdības veiktās reformas par stabilāka pamata radīšanu ekonomikā, tostarp reformētu to, kā viņi organizē savas valsts finanses un budžetu, lai plūdi beigās nenovērstu valdību no pareizas rīcības ilgtermiņā attiecībā uz saviem iedzīvotājiem. Arī to mēs apspriežam.

Protams, palīdzība Pakistānai ir arī jautājums par politisko stabilitāti šajā valstī, kas ir tik ļoti svarīgi tās reģionam un pārējai pasaulei. Šajā ziņā mēs ļoti ceram, ka mūsu kolektīvā rīcība ne vien izglābs dzīvības, bet arī novērsīs haosa rašanos šajā ļoti nestabilajā vietā. Šādi rīkojoties, tiem no mums, kuri rūpējās par humāno palīdzību, ir arī ļoti svarīgi vienmēr uzsvērt iestādēm — kā to darīju es, kad tur biju —, ka humānās palīdzības darbinieku drošība ir ļoti svarīga.

Otra lieta ir tā, ka mums ir jānodrošina neitralitāte. Palīdzības saņēmējus nedrīkst izvēlēties, pamatojoties uz tādiem faktoriem kā reliģija, dzimums, vai atrašanās laukos vai pilsētās. Šis neitralitātes un humānās palīdzības darbinieku drošības jautājums ir ārkārtīgi svarīgs. 19. augusts bija humānās palīdzības darbinieku diena. Diemžēl todien mēs atzīmējam, ka pagājušajā gadā esam zaudējuši vairāk humānās palīdzības darbinieku nekā miera uzturētāju. Ir miruši 102 humānās palīdzības darbinieki. Saistībā ar Pakistānu es katru dienu pamostos ar lielām bažām par to, vai, reaģējot uz šo katastrofu, tiks zaudētas dzīvības. Es tikai vēlos apliecināt, ka mēs to uztveram ļoti nopietni.

Ļaujiet nobeigumā runāt par ES reaģēšanas spējas nostiprināšanu katastrofu gadījumos. Esmu ļoti pateicīga tiem, kuri pozitīvi runāja par to, ko esam darījuši, lai būtu labāk organizēti un labāk koordinēti. Es esmu arī pateicīga tiem, kuri norāda, ka mums jādara vairāk, un es tam piekrītu.

Ļaujiet minēt tikai vienu piemēru, ko koordinācija nozīmē Pakistānas gadījumā. Kā jau teicu, mēs izvietojām civilās aizsardzības koordinācijas grupu Pakistānā. Mēs panācām, ka 12 dalībvalstis sniedz palīdzību natūrā. Mēs organizējam desmit lidojumus kā ES gaisa tiltu uz Pakistānu — divas finansēja Čehija, vienu — Somija, un septiņas līdzfinansēja Komisija. Mēs faktiski koordinētā veidā sniedzām palīdzību vairāku valstu vārdā, un pēc tam koordinētā veidā mēs to sadalījām uz zemes.

Tātad progress ir panākts, bet tiem, kuri norāda, ka jādara ir vairāk, mana atbilde ir: „Lai spēks jūsu vārdiem”. Cerams, ka sagaidīsiet no Komisijas ļoti apņēmīgu un tālejošu pieejas veidu tam, ko nozīmē veidot spēcīgu ES reaģēšanas spēju katastrofu gadījumos.

Tā kā par šo tematu mēs turpmāk diskutēsim, es to ļoti īsi apkopošu četros punktos.

Attiecībā uz scenāriju plānošanu mums jābūt labāk sagatavotiem, lai paredzētu turpmāko katastrofu veidus.

Otrkārt, mums ir vajadzīgi iepriekš noteikti un rezervēti līdzekļi no dalībvalstīm, uz kuriem mēs varam paļauties katastrofas gadījumā. Kad notiek kāda katastrofa un kad es aicinu sniegt palīdzību, to darot, es nezinu, vai mēs saņemsim vai nesaņemsim vajadzīgo. Man par laimi līdz šim katru reizi, kad esam to lūguši, dalībvalstis ir nākušas pretī, bet būtu

daudz apdomīgāk, ja mēs varētu iepriekš paredzēt, kāda ir dalībvalstu apņemšanās un kādi līdzekļi ir mūsu rīcībā.

Trešais punkts attiecas uz koordinācijas stiprināšanu. Es par to vairāk nerunāšu. Protams, ir vajadzīgs, lai mūsu 27 un vēl viena dalībvalsts rīkotos kā viens vesels.

Ceturtkārt, reaģējot uz krīzi, mums ir vajadzīga vienota pieeja, kas ietver novēršanu, sagatavotību, reaģēšanu un rehabilitācijas atgriezenisko saikni.

Šie četri punkti ir tā priekšlikuma pamatā, ko jums iesniegšu.

Priekšsēdētājas kundze un godājamie deputāti, vēlreiz jums pateicos par sniegtajiem padomiem man un manai darba grupai.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

13. Dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes (debātes)

Priekšsēdētāja. Nākamais darba kārtības punkts ir Ziņojums, ko Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā izstrādāja *Csaba Óry*, par priekšlikumu dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādņēm [COM(2010)0193 - C7-0111/2010 - 2010/0115(NLE)] (A7-0235/2010).

Csaba Óry, referents. – (HU) Paldies par iespēju izteikties, priekšsēdētājas kundze. Tādēļ es centīšos runāt īsi. Patiešām būtu labi, ja debātes varētu pabeigt ātri. Šīm debātēm bija relatīvi sarežģīts sākums, jo šī nav vienkārši parasta apspriešanas procedūra, ņemot vērā to, ka Komisija un Padome, un arī mēs šeit, Parlamentā, uzskatām, ka pašreizējā nodarbinātības direktīvu projektu sagatavošana ir daļa no kopīgām pārdomām — mūsu kopīgām pārdomām par stratēģiju „Eiropa 2020”.

Visbeidzot, šķiet, ka mums pieejamais laiks ir bagātinājies šīs debātes, kaut gan man jāatzīst, ka jau pašā sākumā Komisijas priekšlikumā mēs atradām vairākus noderīgus un labus ieteikumus. Tomēr dažos punktos mēs ieviesām izmaiņas.

Iesākumā es vēlētos pievērst jūsu uzmanību strukturālajām izmaiņām. Mums šķiet, ka, lai gan izglītība un apmācība ir svarīgas, mēs nedomājam, ka par to ir jāpaziņo divās dažādās direktīvās, īpaši tādēļ, ka iepriekšējās 24 direktīvas nodarbinātības jomā esam samazinājuši līdz četrām. Šī iemesla dēļ mēs apvienojām šīs divas jomas, lai gan esam ieviesuši jaunu aspektu.

Mēs vēlētos uzsvērt kohēzijas politikas nozīmi kā instrumentu, kas kalpo nodarbinātībai un tās videi, jo, ja mēs pieņemam lēmumus par tādu iniciatīvu izstrādi un īstenošanu Eiropas Savienībā, kuru mērķis ir samazināt atšķirības starp dalībvalstīm, tās satuvinās valstis, kas daudzējādā ziņā ir tālu cita no citas. Šīm politikas jomām jābūt saistītām no nodarbinātības viedokļa. Mēs atbalstām attīstību, kas arī veicina darbavietu radīšanu, jo mēs visi piekritām, ka galvenā prioritāte ir jaunu darbavietu radīšana.

To īpaši pamato ekonomiskā krīze, kura, neskatoties uz pozitīvām zīmēm, manuprāt, vēl nav pilnīgi beigusies. Mums pat ir mazāk skaidrs, ko tas patiesībā nozīmē nodarbinātībai. Laikā no 2008. līdz 2010. gadam bezdarbnieku skaits ir palielinājies no 16 miljoniem līdz 23 miljoniem, kas ir milzīgs skaitlis, bet diemžēl man jāatzīst, ka jauniešu situācija ir vēl sliktāka, jo viņu vidū bezdarba rādītājs ir palielinājies līdz aptuveni 20,5 %. Es uzskatu, ka šie skaitļi norāda uz slimību; tie norāda uz problēmām, kam jāatver mūsu acis, lai redzētu veicamo uzdevumu. Manuprāt, mēs varam atbalstīt daudzus Padomes un Komisijas

priekšlikumos paustos ieteikumus. Mēs varam atbalstīt 75 % nodarbinātības līmeņa mērķi, proti, 75 % darbspējīgo iedzīvotāju nodarbinātību, lai gan mēs vēlētos, lai šis skaitlis jauniešu vidū būtu augstāks. Starp tiem, kuri vecumā no 15 līdz 24 gadiem studē vai strādā, šai attiecībai vajadzētu būt vismaz 90 %. Jaunieši nedrīkst slaidīties. Tāpat attiecībā uz nabadzību mēs vēlētos pievērst īpašu uzmanību cīņai pret bērnu nabadzību kā galvenajam elementam, un, kaut arī es nevēlos šeit atkārtot visu pamatnostādņu kopumu vai pilnībā nolaist 10. pamatnostādni, man ir prieks, ka gan Beļģijas, gan Ungārijas prezidentūras to uzskata par prioritāti. Tādēļ es ceru, ka arī Padome nolems īpaši uzsvērt šo tematu.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, godājamie deputāti! Vispirms es vēlētos pateikties referentam Ōry kungam par viņa ziņojumu un par konstruktīvo pieeju Komisijas priekšlikumam par nodarbinātības pamatnostādnēm, un es pilnībā viņam piekřitu, ka šis jaunās nodarbinātības pamatnostādnes ir jāiekļauj krīzes kontekstā.

Ir pagājuši tikai divi gadi kopš *Lehman Brothers* sabrukuma, un 2008. gads finanšu nozarē bija *annus horribilis*; 2009. gads bija *annus horribilis* ekonomikā, radot nepieredzētu lejupslīdi, un 2010. gads ir *annus horribilis* nodarbinātībai Eiropā, kad bezdarba vidējais rādītājs ir 10 %, bet jauniešu vidū — 20 %. Mums patiešām šie jautājumi ir jāuztver nopietni, un tieši tādēļ es augsti vērtēju mūsu sadarbības veidu ar Parlamentu pēdējos mēnešos — īpaši pavasara periodā — gan pie pamatnostādnēm, gan stratēģijas „Eiropa 2020”.

Komisija ir cieši sekojusi darbam pie šī ziņojuma. Debātes ir bijušas plašas un auglīgas. Debātes ir arī parādījušas, ka ir jānosaka prioritātes un jāpanāk kompromisi. Es atzinīgi vērtēju pēdējo četru mēnešu ilgo teicamo sadarbību starp Nodarbinātības un sociālo lietu komiteju un Komisiju. Kā jau es vairākkārt esmu uzsvēris, Komisijai ir ārkārtīgi svarīgi, lai piedalītos visas galvenās ES iestāde un jo īpaši Eiropas Parlaments, lai varētu noteikt jaunās stratēģijas „Eiropa 2020” nepieciešamo politisko līdzdalību un lai nodrošinātu „Eiropa 2020” panākumus.

Varu jums apliecināt, ka, turpmākajos gados īstenojot šo stratēģiju, Komisija labprāt iesaistīs Parlamentu, cik cieši vien iespējams. Es ar gandarījumu varu atzīmēt, ka Padome ir ieviesusi lielu daļu ziņojuma projektā pausto priekšlikumu un veikto grozījumu, un tie ir iekļauti tajā teksta redakcijā, ko jūnijā politiski atbalstīja Eiropadome. Ir vairāki strīdīgi jautājumi, kas būs jāapspriež ar Padomi.

Komisija neatbalstīs grozījumus, kuru mērķis ir mainīt pamatnostādņu struktūru, pievienojot jaunas pamatnostādnes. Tas mazinātu šī Komisijas priekšlikuma skaidrību un saskaņotību. Komisija arī neatbalsta ideju pieciem galvenajiem mērķiem, par kuriem panākta vienošanās politiskā līmenī, pievienot citus mērķus. Komisijas pamatprincips, izstrādājot jauno stratēģiju, ir bijis ierobežot mērķu un uzdevumu skaitu, lai jaunā stratēģija būtu mērķtiecīga.

Ņemot to vērā, Komisija piekřīt, ka tekstā vēl vairāk jānostiprina daži aspekti, piemēram, attiecībā uz bērnu aprūpi, pienācīgu darbu vai MVU. Komisija ir gatava sadarboties ar Parlamentu un Padomi, lai atrastu savstarpēji piemērotu kompromisa tekstu.

Eva-Britt Svensson, *Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas atzinuma sagatavotāja*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, nav pārspīlēti sacīt, ka Lisabonas stratēģija ir cietusi neveiksmi. Tādēļ mums ir jāmacās no savām kļūdām, un mēs nedrīkstam tās atkārtot jaunajā stratēģijā. Dažas galvenās stratēģijas kļūdas bija prioritātes nepiešķiršana vienlīdzībai darbavietā, iespējas un vajadzīgo apstākļu neradīšana sievietēm, lai varētu pilnībā piedalīties darba

tirgū, un prioritātes nepiešķiršana centieniem likvidēt atalgojuma atšķirības starp vīriešiem un sievietēm.

Mums ir jāpalielina sieviešu līdzdalība darba tirgū un, šādi rīkojoties, arī jāpalielina vīriešu līdzdalība bērnu aprūpē un ar to saistītajos uzdevumos. Tādēļ, lūdzu, atbalstiet šīs stratēģijas uzlabojumus, ko ierosinājusi Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja. Turklāt, lūdzu, svītrojiet formulējumu, kurā apgalvots, ka jāsamazina algas valsts sektorā. Pašlaik valsts sektorā jau tā strādā daudz sieviešu ar zemu atalgojumu. Lūdzu, nepalieldiniet algu atšķirību vēl vairāk.

Pascale Gruny, *PPE grupas vārdā.* – (FR) Priekšsēdētājas kundze, mums ir vajadzīgi ilgtermiņa tiesību akti, lai uzlabotu nodarbinātību Eiropā un samazinātu nabadzību. Mums ir jārisina bezdarba problēma, lai panāktu ilgspējīgu izaugsmi. Es gribu atzīmēt trīs punktus.

Pirmkārt, Padome ierosina dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes noteikt ik pēc 10 gadiem. Es piekrītu, jo mums ir vajadzīga ilgtermiņa perspektīva, taču šādā gadījumā mums ik pēc trim gadiem ir arī vajadzīgi reāli atskaites punkti, lai nodrošinātu, ka mēs nezaudējam informāciju par attīstību darba tirgū.

Otrkārt, es iesniedzu grozījumu, kas netika pieņemts, kurā es ierosināju izveidot nodarbinātības novērošanas centru, lai sagatavotu īpašu turpmāko uzdevumu analīzi. Daudzi jaunieši pamet skolu vai universitāti, nesaņēmuši apmācību, kas atbilstu darba tirgus vajadzībām. Mums ir jāprognozē nākotnes darbavietas. Mūsu jauniešiem jāspēj virzīties uz priekšu un specializēties, izejot apmācību, kas nodrošinās, ka viņi neatpaliek no darba tirgus.

Visbeidzot, cīņa pret bezdarbu ne vien ietver to, ka jādara viss iespējama, lai Eiropā uzlabotu nodarbinātības situāciju, bet arī jācīnās pret nabadzību. Cīņā pret nabadzību būtiska ir ilgi nestrādājošu iedzīvotāju profesionālā integrācija. Eiropas Sociālais fonds ir instruments, kas var šos cilvēkus atkal iesaistīt darba tirgū. Sākumā atdosim atpakaļ šiem cilvēkiem cieņu, piešķirot viņiem darbavietas, un izvairīsimies no palīdzības sniegšanas bez sociālās integrācijas perspektīvas. Es uzsvērtu šo aspektu.

Jutta Steinruck, *S&D grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos sākt savu runu ar procedūras kritiku. Parlamenta darbs ir bijis ļoti apgrūtināts, jo šis ziņojums ir iesniegts novēloti. Parlaments vienīgi spēja iesniegt savu nostāju tikai tāpēc, ka tika atļauti izņēmumi, un Padome tagad negatavojas debatēt par šo tematu līdz rudens augstākā līmeņa sanāksmei.

Beigās tika atrasts īstenojams kompromiss. Sadarbība starp referentu un ēnu referentiem bija lieliska. To var arī skaidrot ar to, ka mūsu nostāju atbalstīja komitejas lielākais vairākums. Kā sociāldemokrāti mēs spējam iekļaut ļoti daudzus galvenos mūs interesējošos jautājumus, kaut arī neesam apmierināti ar visiem punktiem. Tomēr es esmu pateicīgs par Beļģijas prezidentūras pausto apstiprinājumu, ka tā atbalstīs Parlamenta nostāju.

Lai atvieglotu šo procedūru, mēs esam iesnieguši četrus grozījumus, kuriem lūdzam atbalstu rītdienas balsojumā. Mums bija svarīgi, lai nodarbinātības politikas pamatnostādnes būtu iekļauti sociāli aspekti, citiem vārdiem sakot, kvalitatīva darba definīciju, nosacījumu, ka kvalitatīvam darbam arī jābūt labi apmaksātam un ka ir arī jānosaka pārbaudāmi starpposma mērķi. Tomēr pamatnostādnes dalībvalstīs tiks uztvertas nopietni tikai tad, ja tās nopietni uztvers Komisija un Padome. Tādēļ mēs aicinām Komisiju nodrošināt, lai tiktu īstenoti atbilstīgi pasākumi un lai rezultāti tiktu arī pārbaudīti.

Es esmu apmierināta ar komisāra apliecinājumu, ka mūsu nostājas tiks iekļautas, jo Parlaments ir iekļāvis ļoti sociāli orientētu un darba ņēmējiem draudzīgu aspektu, no kā labumu gūs Eiropas iedzīvotāji. Tieši to arī iedzīvotāji sagaida no šī Parlamenta, un tas ir sociālo apstākļu uzlabojums.

Siiri Oviir, *ALDE grupas vārdā.* – (ET) Priekšsēdētājas kundze, komisār, dāmas un kungi! Mēs apspriežam nodarbinātības pamatnostādnes ekonomiskās krīzes laikā. Neapšaubāmi, tā spēcīgi ietekmēs darba tirgu vairākus gadus. Ir svarīgi vienoties par efektīvu stratēģiju Eiropas Savienības līmenī, kas patiešām palīdzētu atrisināt šīs problēmas. Lisabonas stratēģijā noteiktos mērķus nebija iespējams sasniegt galvenokārt ar to īstenošanu saistītu problēmu dēļ, nevis tāpēc, ka šie mērķi bija nepareizi.

Jaunās stratēģijas izdošanās lielā mērā ir atkarīga no tā, vai mēs spējam mācīties no iepriekšējām kļūdām. Darbavietu radīšanai un nodarbinātības palielināšanai jāpaliek jaunās stratēģijas centrā. Tādēļ prioritāte jāpiešķir kvalificētu darbavietu radīšanai, kas ir vajadzīga ilgtermiņa perspektīvā un kas radīs augstu pievienoto vērtību. Nodarbinātības politikai jāgarantē, lai pārmaiņas darba ņēmējiem būtu pēc iespējas vienmērīgākas gan starp ekonomikas nozarēm, gan darba tirgus dažādiem stāvokļiem. Šī iemesla dēļ ilgtermiņa mērķi ir vēl vairāk jāpaplašina, lai vairāk koncentrētos uz koordinētu darbību uzņēmējdarbības, izglītības un nodarbinātības politikas jomās.

Pašlaik īpaši svarīga ir cīņa pret nabadzību un atstumtību. Tādēļ mums vajadzētu izveidot līdzdalības vai atgriešanās iespējas darba tirgū visām sabiedrības grupām neatkarīgi no to vecuma un dzimuma, īpašu uzmanību pievēršot visām tām grupām, kam nepieciešama palīdzība.

Kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas ēnu referente esmu apmierināta, ka, sadarbojoties ar Parlamenta deputātiem, mēs tagad ziņojumā arī esam atraduši norādi, ka tiks nodrošināta dzimumu līdztiesība. Visbeidzot, pieņemot šo ziņojumu, mēs sagaidām, ka Komisija un dalībvalstis laikus pieņems attiecīgo tiesisko regulējumu, un mēs sagaidām ne tikai to, bet arī ciešu sadarbību starp Komisiju un Parlamentu, kā arī starp pašām dalībvalstīm. Pretējā gadījumā Eiropas Savienības runas par vienotu tirgu būs patiesas tikai daļēji, lai neteiktu vairāk. Es arī vēlētos pateikties Ūry kungam par viņa pūliņiem un augsto sadarbības līmeni.

Emilie Turunen, *Verts/ALE grupas vārdā.* – (DA) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, Ūry kungs! Daudz kas ir pateikts par saturu un procedūru saistībā ar šīm nodarbinātības pamatnostādņēm. Nav šaubu, ka šis Parlaments, strādājot pie iesniegtā projekta, būtiski uzlaboja šīs pamatnostādnes. Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas vārdā es šodien vēlētos uzsvērt divus aspektus. Pirmais ir tas, ka mums ir izdevies nodrošināt atbalstu tālejošai nodarbinātības iniciatīvai īpaši neaizsargātām grupām, tostarp jauniešiem. Parlaments aicina uz pusi samazināt jauniešu bezdarbu, citiem vārdiem sakot, bez darba nedrīkst būt ne vairāk par 10 % jauniešu vecumā no 15 līdz 25 gadiem, salīdzinot ar pašreizējo skaitli, kas pārsniedz 20 %. Tas ir vērienīgs mērķis, bet vajadzīgs, ja vēlamies nosargāt nākotnes darbaspēku un nodrošināt labklājību un sociālo kohēziju.

Otrkārt, vairākums šajā Parlamentā aicina uzņemties lielākas saistības par sociālu Eiropu. Konkrēti tas nozīmē, ka mēs nedrīkstam vienkārši cīnīties pret nabadzību, palielinot nodarbinātību, bet ka mēs prasām, lai darbs būtu pietiekami kvalitatīvs un garantētu algu, kas nodrošina iztiku, kā minēts 10. pamatnostādņē. Vēl viena no galvenajām prasībām ir labklājības un sociālo pakalpojumu vienlīdzīga pieejamība. Šodien šajā Parlamentā mēs paužam skaidru vēstījumu, ka mēs cīnīsimies, lai likvidētu „nabadzīgu strādājošo” jēdzienu,

un ka mēs atsakāmies Eiropā pieļaut Amerikas veida darba tirgu. Šie divi aspekti, jauniešu nodarbinātība un sociālās pamatnostādnes, ir divi būtiski uzlabojumi, ko, manuprāt, Padome vai Komisija nevar ignorēt.

Milan Cabrnoch, *ECR grupas vārdā.* – (CS) Dāmas un kungi, bezdarba situācija Eiropas Savienības dalībvalstīs ir kritiska. Bezdarbs ir sasniedzis visaugstāko līmeni kopš eiro ieviešanas 1999. gadā, un tas ir 10,1 %. Vairāk nekā 23 miljoni iedzīvotāju ir bez darba, 16 miljoni no tiem — eirozonā. Iespējams, mēs šeit visi piekrītam, ka ir steidzami jāatrod šās problēmas risinājums, taču iesniegtajā ziņojumā nav piedāvāta izeja no krīzes. Mēs neuzskatām, ka tiesību īstenošana uz pilnu nodarbinātību pati par sevi ir risinājums. Mēs nosakām mākslīgus mērķus, pat ja nezinām, kā tos sasniegt. Kāpēc izmantot administratīvus rīkojumus attiecībā uz līdzdalības procentiem darba tirgū, sieviešu un jauniešu lielāku nodarbinātību un to studentu attiecības samazināšanu, kuri priekšlaikus pamet studijas, ja nezinām, kurš mērķis un salīdzinās šo mērķu sasniegšanu un kā tas tiks darīts. Mēs uzskatām, ka, lai nodrošinātu ES kopējo makroekonomisko efektivitāti, galvenais instruments ir dziļa un efektīva vienotā tirgus izveide, un elastīgs darba tirgus ir labākais veids, kā radīt jaunas darbavietas.

Thomas Händel, *GUE/NGL grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Komisijas priekšlikums integrētām pamatnostādņēm vairāk un labākām darbavietām, pateicoties Parlamenta darbam, ir būtiski uzlabots.

Neraugoties uz daudziem uzlabojumiem, mums joprojām ir tāls ceļš ejams, lai sasniegtu savus mērķus. Mēs nenoliedzam to, ka ir panākti uzlabojumi attiecībā uz vīriešu un sieviešu līdztiesību, bet būtu labāk šajā pamatnostādņu kopumā integrēt atsevišķu pamatnostādni. Mēs to ļoti stingri prasīsim rītdienas plenārsēdē.

Otrkārt, ir ļoti svarīgi, lai Parlamenta kompetences jomā tiktu stingri noteikta rezultātu novērtēšana un ziņojumu sniegšanas pienākumi un lai attiecībā uz līdzdalību darba tirgū un aktīvu darba tirgus politiku ziņojumā būtu noteikti precīzāki mērķi un apakšuzdevumi. Tomēr Parlamentam būtu svarīgi rīt pārliecināties, lai ziņojumā tiktu ņemti vērā SDO principi par kvalitatīvu un pienācīgu darbu, kā arī jautājums par minimālajiem ienākumiem, kas skaidri pārsniedz nabadzības sliekšni.

Tomēr es uzskatu, ka šajā ziņojumā joprojām ir virkne nepilnību. Tas pārāk daudz atgādina veco Lisabonas stratēģiju. Neveiksmīgie elastīguma un sociālā nodrošinājuma principi ir atkārtoti kā mantra, un lielā daļā teksta formulējuma jaušama vecā ierobežojumu atcelšanas politika.

Otrkārt, ja tiek minēti tādi principi kā darba un ģimenes dzīves saskaņošana, sociālā kohēzija, ilgtspējīga ekonomikas pārvaldība, ieguldījumi un izglītība, bet tiem neseko konkrēti pasākumi, tā ir ziņojuma vājā puse. Lai nodrošinātu vairāk un labākas darbavietas, galvenā uzmanība būtu jāpievērš pašreizējās situācijas nestabilitātei un jāuzsver princips „vienāda samaksa par vienādu darbu vienā un tajā pašā darbavietā”, lai atkal pievērstos pilna laika nodarbinātības modelim, lai ierobežotu maksimālo darba nedēļas apjomu un apsvērtu darba stundu skaita samazināšanu, bet jo īpaši, attiecībā uz kohēziju — kā obligātu elementu iekļautu sociālo progresu un neļautu spert soļus atpakaļ.

Mara Bizzotto, *EFD grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Kūtrums un tuvredzība: tāda ir mana diagnoze slimībai, kas pašlaik skar ES 27 valstis.

Kūtrums, jo pat tad, kad katrs ceturtais jaunietis Itālijā ir bez darba un eirozonā ir 16 miljoni bezdarbnieku, tā joprojām nav veikusi nekādus efektīvus pasākumus, lai realizētu to, ko pēdējos mēnešos propagandē Eiropa.

Tuvredzība, jo Eiropa ir ne vien ierosinājusi to pašu veco formulu, lai izklūtu no krīzes, bet tās skatienam ir zudusi ekonomiskās un sociālās kohēzijas politikas sākotnējā reģionālā dimensija. Tikai politiskās darbības centrā liekot reģionus, tikai ievērojot to specifiskos kultūras mērķus, būs iespējams atjaunot Eiropas attīstības un nodarbinātības politikas jomas, ko virzīs katras ģeogrāfiskās teritorijas dabiskā enerģija: apgabali, mazie un vidējie uzņēmumi un amatniecība.

Lai atrisinātu nodarbinātības problēmu, mums vispirms jādomā par mazākajiem, jāiegulda vietējās iestādēs un prioritāte jāpiešķir subsidiaritātei, saglabājot valodu un kultūras daudzveidības mantojumu.

Ja Eiropas kompasa bultiņa Eiropas politikas jomas nevirza reģionu virzienā, tad Eiropas projekts ir lemts sabrukšanai.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, 2. septembrī kādā Austrijas laikrakstā bija rakstīts, ka „praktikantiem trūkst izglītības”. Diemžēl tā ir taisnība. Pašlaik tiek piedāvāts vairāk praktiku vietu, nekā ir piemērotu kandidātu, lai tās ieņemtu, un 30 % mūsu uzņēmumu nespēj aizpildīt savas mācekļu vietas. Uzņēmumi aizvien vairāk sūdzas par skolu beidzēju slikto izglītību. Katrs piektais uzņēmums pats rūpējas par savu praktiku vispārējo izglītību.

Tomēr kā šādas situācijas pretpasākumu Eiropa vēlas importēt labi apmācītus un prasmīgus darbiniekus no trešajām valstīm. Tās ir brīnumzāles: lielāka imigrācija, jo mūsu jaunieši skolā vairs nesaņem pienācīgu izglītību. Tas ir pilnīgi nepieņemami, jo tas būtu tikpat labi kā paziņot par mūsu izglītības sistēmas bankrotu, paziņot par Eiropas bankrotu. Tādēļ mums steidzami jāmaina virzība apmācības nozarē. Bez labas kvalifikācijas nevar piekļūt darba tirgum, jo runa ir par mūsu jauniešiem un galu galā — arī par Eiropas nākotni.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, Eiropai ir vajadzīga stratēģija, kas tai ļaus no ekonomiskās un finanšu krīzes izklūt stiprāki un risināt ilgtermiņa problēmas, ar kurām tai nākas saskarties, piemēram, novecojošu sabiedrību.

Nākamā gadu desmita stratēģijā „Eiropa 2020” nodarbinātības politikai ir ļoti liela nozīme. Tās mērķiem jābūt ilgtspējīgai izaugsmei, darbavietu radīšanai un labākas sociālās kohēzijas panākšanai, un cīņa pret nabadzību ir jauna Eiropas Savienības prioritāte, ko mana grupa ir apņēmusies atbalstīt.

Šī stratēģija parāda, ka ir jāveic strukturālās reformas, lai uzlabotu darba tirgu darbības veidu, vienlaikus arī uzlabojot konkurētspēju un produktivitāti. Mēs nebūtu konsekventi, ja tikai domātu par darbavietu radīšanu nākotnē un ļautu iznīcināt esošās darbavietas, kā tas pašlaik notiek dažās nozarēs, piemēram, ogļrūpniecības nozarē, kurā daudzas darbavietas varētu tikt zaudētas visā Eiropā. Kalnrūpniecība jāuztur kā stratēģiska rezerve un tai jāpapildina atjaunojamie enerģijas avoti.

Ja atļausiet, es parunāšu par savu valsti, Spāniju, un savu reģionu — Aragonu. Vienai no provincēm — Teruelai, kur iedzīvotāju blīvums ir aptuveni 12 iedzīvotāji uz vienu kvadrātmetru —, aptuveni 5000 darbavietu zaudēšana nozīmētu to, ka visa teritorija paliktu neapdzīvota. Tādēļ mums, no vienas puses, ir jāpievērš uzmanība pašreiz esošo

darbavietu konsolidēšanai un saglabāšanai un, no otras puses — šajā ziņojumā izklāstīto reformu kopuma īstenošanai.

Alejandro Cercas (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, šīs debātes ir ļoti svarīgas Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupai, jo tās ir ļoti būtiskas, lai dotu cerību miljoniem eiropiešu, kuri ir zaudējuši savas darbavietas, kuri baidās zaudēt savas darbavietas vai kuri vēlas strādāt un vēl nav atraduši iespēju mūsu darba tirgū.

Ir svarīgi, lai nodarbinātība būtu stratēģijas „Eiropa 2020” pamatā, un zināmā mērā mēs sakām, ka nepietiek ar ekonomiskās nestabilitātes novēršanu. Mums drīzāk savā stratēģijā ir jāiekļauj sociālā dimensija, jo viena pati ekonomika bez dvēseles nebūs atbilde uz ekonomikas problēmām.

Ir arī svarīgi, lai mēs noteiktu savus mērķus, jo, kaut gan ir taisnība, ka, nosakot mērķus, mēs varam neizpildīt savu uzdevumu, taču, ja nezinām, kurp dodamies, mēs noteikti nekad to nerasnīsim. Tāpēc es pateicos Ūry kungam par to, ka lielākoties ziņojuma pamatā ir šie principi. Es arī pateicos komisāram Andor, kā arī Spānijas un Beļģijas prezidentūrām par to, ka tās saskaņā ar Līguma 148. pantu atļāva uzklaut Parlamentu ne vien tāpēc, ka tas ir labi Parlamentam kā iestādei, bet arī tāpēc, ka tas savieno Eiropas sabiedrību un nākotnē — valstu parlamentus — ar kopējo uzdevumu, kas ir saistošs visiem.

Tagad jums mūsos jāieklausās un ne vien jāieklausās, bet arī jāīsteno visi mūsu ieteikumi. Nav svarīgi, kā jūs tos īstenošiet, bet pirmo reizi jums ir jāiekļauj Parlamenta darbs, kas lielā mērā nāks par labu Komisijai, Padomei, Parlamentam un — pats galvenais — Eiropas sabiedrībai.

Marije Cornelissen (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, daudzi cilvēki šajā Parlamentā ir ieguldījuši ārkārtīgi lielu darbu šajā ziņojumā. Mēs esam panākuši kompromisu un kopumā vienojušies par piecām prioritātēm, lai uzlabotu Komisijas tekstu: labāka pārvaldība, kvalitatīvs darbs un vienāda samaksa par vienādu darbu, apakšmērķi neaizsargātām grupām, dzimumu līdztiesība un kohēzijas politika.

Tomēr viss mūsu darbs būs veltīgs, ja Komisija nolems to vienkārši ignorēt. Viņi tā var darīt, ja grib.

Chastel kungs, es vēlētos jums pavaicāt, vai darīsiet visu, kas jūsu spēkos, lai atbalstītu mūsu prioritātes? Es arī vēlētos zināt, vai ir tiesa, ka pastāv lielāka varbūtība, ka mūsu prioritātes tiks pieņemtas apsvērumos, kā norādīja Milquet kundze. To ir būtiski zināt pirms rītdienas balsojuma.

Visiem saviem kolēģiem es vēlos lūgt ievērot savus kompromisus. Mūs nevar pielīdzināt Padomei, ja neesam vienoti. Zaļie noteikti ievēros mūsu apņemšanos, un mēs rēķināties, ka jūs visi darīsiet tāpat.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Vienotais tirgus un darba ņēmēju brīva kustība ir vienas no lielākajām Eiropas integrācijas priekšrocībām. Mūsu diskusiju temats ir dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnes saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, kaut gan mēs joprojām izjūtam krīzes ietekmi, kas skāra Eiropas ekonomiku un darba tirgus. Tieši tādēļ cīņai pret bezdarbu ir jāklūst par ES politikas prioritāti, un tam jāatrod līdzekļi kopējā budžetā. No šī viedokļa ir būtiski, lai būtu cieša sadarbība ES līmenī un lai būtu līdzsvars starp pašreizējiem krīzes noteiktiem mērķiem un stratēģiskākiem mērķiem, jo Eiropa saskaras ar ilgtermiņa problēmām, piemēram, demokrātiskajām pārmaiņām un globalizāciju. Gan Eiropas, gan dalībvalstu līmenī mums jānodrošina, lai mums būtu jaunu

darbavietu radīšanas potenciāls un lai mēs palīdzētu iedzīvotājiem integrēties darba tirgū. Tomēr šīs prioritātes nevar sasniegt uz lielāka administratīvā sloga un tiesisku regulējumu skaita rēķina. Mums jā rūpējas par dalībvalstu veiktiem kohēzijas pasākumiem tādās jomās kā ekonomika, nodarbinātība un sociālās lietas. Tomēr pamatnostādnes un kopīgi mērķi ES līmenī nekādos apstākļos nedrīkst mazināt dalībvalstu kompetences jomas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ar vārdiem, kaut interesantiem, nepietiek, lai mainītu traģisko sociālo stāvokli vairākās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Ir jāsarauj saikne ar pašreizējo ekonomikas un finanšu politiku: ir jāizbeidz Stabilitātes un izaugsmes pakts ar tā iracionālajiem kritērijiem, kas patiešām apspiež valstis, kas nonākušas ekonomiskās un finansiālās grūtībās; diemžēl šeit tas nenotiek.

Kamēr joprojām tiek neatlaidīgi prasīti reformu plāni, kas atbilst Stabilitātes un izaugsmes paktam un elastīgumam, un sociālajai drošībai, mēs neizbēgsim no taupības programmām, ko īsteno dažas valstis, piemēram, Grieķija, Portugāle un Spānija. Šādiem plāniem būs traģiskas sekas, palielinot bezdarbu, nabadzību, sociālo nevienlīdzību un labi zināmos darba ņēmēju protestus.

Tādēļ mēs uzstājam, ka jāgatavo priekšlikumi, kas mainīs esošo makroekonomikas politiku, apturot Stabilitātes un izaugsmes paktu, izbeidzot privatizācijas un liberalizācijas procesus, piešķirot prioritāti kvalitatīvai nodarbinātībai ar tiesībām un algām, kas nodrošina pienācīgu dzīves kvalitāti, un nediskriminējot sievietes, kā arī veicinot cilvēka cienīgu darbu — veidojot paktu, kas patiesi veicinās nodarbinātību un sociālo progresu.

Derek Roland Clark (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, vienīgā pamatnostādne Eiropas Savienībai ir pārtraukt iejaukties. Darba laika direktīva ir šķērslis darbam. Kādēļ neļaut cilvēkiem strādāt virsstundas, ja viņi to vēlas darīt? Lūdzu, nesakiet man, ka tas paredzēts, lai darba ņēmējus aizsargātu no ekspluatācijas, kad ES marionešu tiesa — EKT — ir lēmusi par labu uzņēmumiem, kas ekspluatē darba ņēmēju grupas, maksājot tiem mazāk par minimālo algu vismaz četrās valstīs.

Vai apzināties, ka vairāk nekā piektdaļu tikko kvalifikāciju ieguvušo ārstu Apvienotajā Karalistē nepieņem darbā, jo saskaņā ar Darba laika direktīvu viņiem trūkst pieredzes, un ka vēl vairāk pārtrauc mācības tā paša iemesla dēļ?

Šajā Parlamentā nesen tika pieņemts ziņojums par pašnodarbinātiem kravas automašīnu vadītājiem, kā rezultātā daudzi no viņiem aizies no darba. Šodienas balsojumā EP deputāti apstiprināja punktu *Bové* ziņojumā — kas MVU papildus uzliek milzīgu atskaišu sagatavošanas slogu — dažas stundas pēc tam, kad priekšsēdētājs *Barroso* bija sūdzējies, ka MVU nospiež birokrātija.

ES ir problēma, nevis atbilde, kā to Eiropas iedzīvotāji sāk saprast.

Edit Bauer (PPE). – (HU) Liels paldies, priekšsēdētājas kundze. Es vēlētos pateikties referentam par viņa centieniem nostiprināt saikni starp stratēģiju „Eiropa 2020” un nodarbinātības politikas pamatnostādņēm. Manuprāt, tas ir ārkārtīgi svarīgi. Es vēlētos īsumā apspriest divus jautājumus. Pirmais ir sieviešu nodarbinātības rādītāja palielināšana līdz 75 %. Kaut gan šķiet, ka praksē 75 % nav pārāk tālu no 60 %, tas sieviešu nodarbinātības līmeni palielinātu par ceturtdaļu. Šajā saistībā es vēlētos pateikt, ka, ja vien mēs nenoteiksim šīs politikas pamatus publiskajam sektoram, iespējams, šo mērķi nebūs iespējams sasniegt.

Otrs jautājums, ko vēlētos šeit uzsvērt un ko uzsvēra arī referents, ir bērnu nabadzība. Es uzskatu, ka, neskatoties uz to, ka Padome pirms vairākiem gadiem to noteica kā prioritāru

jomu, faktiski nekas daudz nav noticis, un, ja mēs šo jautājumu cieši neuzraudzīsim, ja nespēsīm pārliecināt dalībvalstis to nopietni risināt un šajā saistībā noteikt un sasniegt nopietnus mērķus, mēs veltī tērējam mūsu pašu nākotni. Mēs nedrīkstam attiekties paši pret saviem cilvēkresursiem ar tādu nolaidību.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Kā zināt, šīs debates ir būtiskas debates Eiropas Parlamentam.

Tas ir mūsu rīcībā esošs konkrēts instruments, lai teiktu, kā jāīsteno stratēģija „Eiropa 2020”. Ņemot vērā neskaidrās debates, kas mums bijušas par šo stratēģiju, šo nodarbinātības pamatnostādņu definēšana mums ir ārkārtīgi svarīga; tādēļ mēs tā uzstājam, ka Padome tās nedrīkst pieņemt pirms šīm debatēm un pirms rītdienas balsojuma. Tas mums jau ir ļoti svarīgs aspekts.

Tomēr, protams, bez šīs vienošanās par grafiku mēs arī vēlētos tikt uzklauti par lietas būtību. Ņemot vērā saziņu ar Beļģijas prezidentūru, mums ir iemesls cerēt, ka, saskaroties ar šķietami noderīgiem priekšlikumiem, piemēram, par pievienoto vērtību, ko var ieviest Eiropas Parlamenta nostāja, Padome sev neatņems šo pievienoto vērtību un piekritīs pārskatīt tekstu, ko tā pieņēma, lai integrētu šos derīgos priekšlikumus.

Pēc apspriešanās ar Beļģijas prezidentūru visas viedokļu apmaiņā iesaistītās grupas piekrita, ka mums apsvērumu veidā ir jāpieņem mūsu tekstā iekļautie elementi, un no šī viedokļa mūsu vairākums atbalsta šādu rīcību. Tādēļ es ceru, ka rīt tiks pieņemti četri grozījumi, kas iesniegti šajā kontekstā.

Pirmais — un tas, par kuru, manuprāt, mūsu vidū neapšaubāmi būs vislielākā vienprātībā — ir tas, ka, lai šīs nodarbinātības pamatnostādnes būtu noderīgas, uz tām jāattiecinā pašlaik moderns jēdziens: laba pārvaldība. Šajā gadījumā laba pārvaldība nozīmē to, ka visos šo pamatnostādņu sagatavošanas un īstenošanas posmos ir jāapspriežas ar valstu un Eiropas Parlamenta deputātiem un sociālajiem partneriem.

Ja runājam par būtību, tad, pēc manām domām, ir divi politiski svarīgi grozījumi. Tie ir saistīti ar atkārtotu viedokļa uzsvēršanu par to, ko mēs saprotam ar pienācīgu darbu. Kā Eiropas Savienība var balsot visās šajās konvencijās, pati nepiemērojot šos pienācīga darba jēdzienus un neīstenojot šīs pamatnostādnes, kas beidzot risinās visneaizsargātāko iedzīvotāju stāvokli, lai tie būtu jaunieši un viņu izglītības līmenis, vai nelabvēlīgā situācijā esošu iedzīvotāju daļas, lai cīnītos pret nabadzību?

Tie ir priekšlikumi, ko esam jums iesnieguši, un es ticu, ka atbalstīsiet šos grozījumus, ja, kā es ceru, tos rīt atbalstīs šī Parlamenta vairākums.

Timo Soini (EFD). – (FI) Priekšsēdētājas kundze, nedrīkst pieļaut izmaksu palielināšanu dalībvalstīs valdības vai ES pasākumu dēļ. Nav zaļu, zilu vai sarkanu nodokļu: ir tikai nodokļi, ko maksā iedzīvotāji.

Izmaksu palielināšanās ir letāla nodarbinātībai. Katrs izmaksu palielinājums noēd darbavietas. Eiropas Savienībai un Eiropas Centrālajai bankai pašlaik nav neatkarīgas politikas par procentu likmēm. Šī iemesla dēļ dalībvalstīm ir grūti pārvaldīt savas finanses, jo tās nespēj realizēt finanšu politiku.

Neskatoties uz šiem neapskaužamajiem faktoriem, mums joprojām ir vajadzīga izaugsmes un nodarbinātības politika. Gan Somijas, gan Eiropas darbaspēks panākumus ir guvis ar atsevišķiem produktiem un to kvalitāti.

Noteikumiem par konkurētspējīgu solīšanu jābūt taisnīgiem, godīgiem un pārredzamiem. Mums ir ļoti svarīgi, lai Somijā strādātu somu darbaspēks, un tā tas ir visās pārējās dalībvalstīs. Valsts darbaspēks eksportam un savai valstij: tā ir panākumu atslēga.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, referent, dāmas un kungi! Iesākumā es vēlētos pateikties referentam un arī apsveikt viņu par mums iesniegto ziņojumu. Beidzot mums ir konkrēti mērķi, un dažu nākamo gadu laikā mums tos jāmēģina sasniegt. Problēmas, ar kurām saskaramies, nav viegli atrisināt. Ir jāpieliek visi pūliņi, lai panāktu ilgtspējīgu atveseļošanu. Turklāt mums jāņem vērā demogrāfiskās izmaiņas. Lai no krīzes izkļūtu stiprāki un izveidotu pareizus Eiropas darba tirgus, mums jāuzņemas jauni uzdevumi. Es uzskatu, ka ir ārkārtīgi svarīgi pievērst uzmanību izglītībai tādēļ, ka tas ir vienīgais veids, kā palielināt iespējas visiem.

Priekšsēdētājas kundze, ir arī ļoti būtiski uzsvērt nabadzības — īpaši bērnu nabadzības — samazināšanu. Šajā ziņojumā mēs Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā esam sagatavojuši konkrētus ieteikumus un attiecībā uz tiem panākuši izteiktu vienprātību, un es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi — arī tādēļ, ka mums būs vienam otru jāvērtē, pamatojoties uz šiem ieteikumiem. Tas ne vien nozīmē darba sākšanu Eiropas līmenī, bet arī to, ka dalībvalstu valdībām jāapvienojas ar sociālajiem partneriem, lai strādātu pie šiem mērķiem.

Sen atpakaļ man bija ideja, ka vajadzētu novērst situāciju, kad jaunieši, iesaistoties darba tirgū, nespēj atrast darbavietu. Tas ir vienkārši nepieņemami. Šī ziņojuma labs aspekts ir tas, ka tajā aicināts visus jauniešus, kas neapmeklē skolu, četrus mēnešus nodrošināt ar praktikanta vai tālākizglītības vietu vai kādu alternatīvu.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos minēt dažus aspektus, ko ir īpaši svarīgi uzsvērt, pieņemot šīs pamatnostādnes.

Pirmkārt, ir jāpalielina nodarbinātības līmenis, lai ekonomika attīstītos pozitīvā veidā. Pastāv tendence pievērst acis uz ārkārtīgi augstā bezdarba problēmu apmēru, ar ko pašlaik saskaramies. Tikai tad, ja aktīvi strādāsim, lai samazinātu bezdarbu, mēs varam stimulēt izaugsmi un novērst valsts finanšu nestabilitāti.

Otrkārt, ieguldījumiem nodarbinātībā ir pozitīva ietekme uz valsts budžetiem. Zemāks bezdarbs rada gan nodokļu ieņēmumus, gan mazākus sociālos izdevumus. Tādēļ ieguldīšana nodarbinātības politikā atmaksājas.

Treškārt, nodarbinātības politika var darboties tikai tad, ja tai ir stingrs sociālo partneru atbalsts un ja ir nodrošināta efektīvas sadarbības iespēja. Turklāt mūsu vārdi ir jāpārverš rīcībā.

Raffaale Baldassarre (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, jaunās pamatnostādnes par nodarbinātības veicināšanu ir būtisks solis uz priekšu, lai atveseļotu ekonomiku un panāktu izaugsmi Eiropā.

Lejupslīde ir ievērojami palielinājusi bezdarba līmeni. 2010. gadā šis skaitlis sasniedza 9,6 %, un jauniešu bezdarbs bija 20,3 %; citiem vārdiem sakot, miljoniem iedzīvotāju bija bez darba. Tomēr bezdarbs ir tikai daļa no problēmas. Patiesi, uzdevums nav vienkārši radīt jaunas darbavietas, bet gan uzlabot un saglabāt jau esošās.

Lai sasniegtu mūsu ziņojumā noteiktos mērķus, mums ir arī vajadzīgas strukturālas pārmaiņas ekonomikā. Šajā saistībā, neskatoties uz referenta Ūry kunga ievērojamajiem centieniem, Parlamenta reakcija uz manis tikko minēto statistiku ir vispārīga un nekonkrēta, un tas kaitē Eiropas stratēģijai. Ar rādītājiem un pamatmērķiem vien nepietiek. Nepietiek

lietot tādus terminus kā „koordinēt”, „dialogs” un „sadarboties”. Nepietiek ar vienošanos paaudzju starpā. Mums ir vajadzīga tāda Eiropas politika, kas atbilst tās iedzīvotāju vajadzībām.

Budžeta politikas noteiktie ierobežojumi ir jāpārvērš par konkrētāku, uz attīstību orientētu valsts plānošanu. Pašlaik veiktie pasākumi ir jāvirza, lai palīdzētu jauniešiem un nākamajām paaudzēm; mums ir vajadzīga apmācības un izglītības politika, kas ļautu ieguldīt cilvēkkapitālā, lai uzlabotu tā kvalitāti un piesaistītu to darba tirgum. Mums ir jāizdara izvēles, kas palīdzēs ražošanas sistēmai. Kopumā mums ir vajadzīgs mazāk birokrātijas, vairāk ieguldījumu un skaidrākas ekonomikas izvēles.

Evelyn Regner (S&D). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisār! Man šķiet īpaši svarīgi, lai mēs ne vien radītu jebkādas agrāko laiku darbavietas, bet gan lai mēs radītu kvalificētas, ilgtspējīgas un labas darbavietas.

Man šķiet, ka nodarbinātības politikas pamatnostādņēs — kādas tās ir pašlaik — darba kvalitātes aspektam ir pievērsts pārāk maz uzmanības. Ja ES sev nosaka mērķi līdz 2020. gadam iedzīvotājiem vecumā no 20 līdz 64 gadiem palielināt Eiropas vidējo līdzdalības līmeni darba tirgū līdz 75 %, tad, manuprāt, pastāv liels risks koncentrēties uz skaitļiem, kas ir izmērāma un uz daudzumu vērsta ideoloģija, kā mēs senāk pieredzējām Padomju laikos. Tādēļ runa nedrīkst būt tikai par kvantitatīvu mērķu sasniegšanu; svarīga ir arī darbavietu kvalitāte. Šajā aprēķinā nedrīkst iekļaut visas nedrošās, slikti apmaksātās, nožēlojamās un pagaidu darbavietas. Galvenajam mērķim jābūt drošiem darba līgumiem un labām darba līgumattiecībām.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, mēs sev esam noteikuši augstus mērķus. Ūry kunga izcilajā ziņojumā mēs vēlamies, lai dalībvalstis apņemtos līdz 2020. gadam palielināt aktīvo iedzīvotāju līdzdalību darba tirgū līdz 75 %. *Bauer* kundze tikko izklāstīja, cik tas ir svarīgi. Īpaša uzmanība ir jāpievērš jauniešiem. Eiropas Jaunatnes garantijas mērķis ir ļaut visiem jauniešiem iegūt darbavietu vai papildu izglītību četrus mēnešu pēc apmācības pabeigšanas, un visbeidzot — skolu pamešanas rādītājs ir jāsamazina zem 10 %.

2010. gads kā Eiropas gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību arī ir atspoguļots šajā pamatnostādņēs. To iedzīvotāju skaits, kas dzīvo zem nabadzības sliekšņa, ir jāsamazina par 25 %. Tas ir liels uzdevums, jo no tā labumu gūs 20 miljoni iedzīvotāju. Vienlaikus mēs pastiprinām cīņu pret ilgstošu bezdarbnieku atstumtību. Vismaz 25 % šo cilvēku ir vajadzīgi aktīvi darba tirgus pasākumi papildu apmācības un izglītības veidā, kā arī pārceļot jaunās darbavietās.

Vēl viens aspekts, kam jāpievērš uzmanība, ir jauni nodarbinātības veidi, piemēram, nemainīga līguma un pagaidu nodarbinātība. Tomēr netipiski darba līgumi nedrīkst būt tipiski visiem. Šiem nodarbinātības veidiem ir jēga, ja tie rada pāreju uz pastāvīgām, aizsargātām un kvalitatīvām darbavietām, taču tikai tad, ja tā tiešām ir.

Iespējams, vairākuma atbalstu saņems vēl kāda Eiropas Tautas partijas grupas (Kristīgo demokrātu) prasība, proti, pilnībā izmantot Eiropas Sociālā fonda līdzekļus, lai palielinātu nodarbinātības iespējas un darbavietu kvalitāti. Tas ir svarīgs signāls mūsu Eiropas Savienības dalībvalstīm.

SĒDI VADA: E. McMILLAN-SCOTT*Priekšsēdētāja vietnieks*

Danuta Maria Hübner (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, pastāv risks, ka ekonomikas atveseļošanās vai izaugsmes var būt bez jaunu darbavietu radīšanas, un Eiropa nevar atļauties, ka tā notiek.

Pirmkārt, mums jāpievērš uzmanība mūsu nodarbinātības stratēģijai par Eiropas Savienības salīdzinošajām priekšrocībām, proti: izglītību, pētniecību un videi draudzīgu tehnoloģiju. Otrkārt, mums jāizvairās no kompromisa starp inovāciju un darbavietu radīšanu; no šāda kompromisa var izvairīties, ja inovācija ir iekļaujosa.

Treškārt, mums ir jāpanāk ilgtspējīgs līdzsvars starp atbalstu pašreizējām darbavietām un jaunu darbavietu radīšanu. Ieguldījumi augsti kvalificētā darbaspēkā būs cieši saistīti ar inovāciju. Protams, būs darbavietas, kas tirgos nebūs pietiekami apmaksātas, un mūsu rīcībā jābūt politikas instrumentiem, lai to risinātu.

Ceturtkārt, ir jāaktivizē gan darba pieprasījuma, gan piedāvājuma politikas pasākumi. Ir pieejami daudzi nodarbinātības politikas instrumenti, bet tie jāapvieno labā un visaptverošā politikas sistēmā.

Piektkārt, mums ir veiksmīgi jāorganizē centieni un pienākumi, un politikas instrumenti starp visiem pārvaldības līmeņiem: Eiropas, valsts, reģionālajiem un vietējiem. Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — iekšējam tirgum jānodrošina darbaspēka pilnīga mobilitāte, īpaši attiecībā uz karjeru un mūžizglītību; un tas ģeogrāfiskā ziņā ir jādara horizontāli.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es iesākumā vēlētos apsveikt Ūry kungu par šo ļoti sarežģīto darbu krīzes laikā, kad sagatavot nodarbinātības pamatnostādnes līdz 2020. gadam nav gluži kā apgalvot acīmredzamo. Nodarbinātības un sociālo lietu komitejā veiktajam darbam, papildinot Komisijas priekšlikumu, ir ārkārtīgi liela nozīme.

Es vēlētos uzsvērt trīs aspektus. Pirmais ir nepieciešamība pēc stingras politikas attiecībā uz jaunatnes integrāciju darba tirgū. Lai to panāktu, papildus tam, ko iepriekš sacīja mans draugs Mann kungs, mums ir arī jācīnās pret to, ka cilvēki pamet izglītību bez kvalifikācijas. Patiesībā izglītības pamešana bez kvalifikācijas jauniešus ved tieši uz darba un sociālo atstumtību. Mums visiem šeit ir daudz jādara, lai cīnītos pret bezdarbu jauniešu vidū.

Otrā grupa, uz kuru jāvērs mūs centieni, ir sievietes. Šajā saistībā mums ir jāpieliek ievērojami pūliņi divās jomās: pirmkārt, mums ir jācīnās par viņu darbavietām un par sieviešu un vīriešu vienlīdzīgu atalgojumu, un par vienlīdzīgām karjeras iespējām, un, otrkārt, mums ir jāpalīdz saskaņot ģimenes un darba dzīvi, jo tikai tā mēs varēsim panākt reālu sieviešu un vīriešu līdztiesību.

Visbeidzot, mums jānodrošina, ka pārraujam pirmstermiņa pensionēšanās apburto loku, lai nodrošinātu, ka lielāks dzīves ilgums nepārvēršas par īsāku darba mūžu, tādējādi atņemot mums neaizstājamās prasmes.

Es paļaujos uz Padomi.

Horst Schnellhardt (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Izsaku komplimentu referentam. Viņš ir iesniedzis pamatotu ziņojumu. Es īpaši vēlētos paust atzinību par to, ka pamatnostādnes ir skaidri iedalītas un kalpos par labu ceļvedi Padomei un Komisija, gatavojot turpmākos tiesību aktus. Es īpaši atzinīgi vērtēju to, ka šīs

pamatnostādnes un nodarbinātības temats ir apvienoti ar kohēzijas politiku, lai, sākot ar 2014. gadu, kohēzijas politiku īpaši izmantotu, lai samazinātu bezdarbu.

Tomēr jāpauž arī kritika. No 6. apsvēruma tika svītrotā kāda frāze, un es vienkārši nevaru saprast, kāpēc. Ja tajā ir teikts, ka „eiro bija stabilizējošs faktors, lai ierobežotu ekonomisko un finanšu krīzi”, tad tas ir patiesas realitātes atspoguļojums. Es to nevaru vienkārši svītrot, lai panāktu kompromisu. Šajā saistībā es uzskatu, ka esam kļūdījušies. Papildu formulējums pēc šīs vietas ir pareizs, bet šādā formā es to nevaru atbalstīt.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, patiešām jāapsveic Ūry kungs par viņa izcilo ziņojumu. Šī ziņojuma pamatā ir piekrišana. Tas ziņojumam piešķir daudz lielāku spēku, un Komisijai un Padomei tas nopietni jāņem vērā.

Mēs, sociālisti, esam iepriecināti, ka ziņojumā ir iekļauta mūsu bezierunu pamatnostāja, kura, mūsaprāt, atrisinās bezdarba un cilvēka cieņas problēmas. Mēs runājam par vienādu samaksu par vienādu darbu vienā darbavietā. Tomēr es to vēlētos papildināt ar jautājumu par cieņu. Darbvietām jābūt ilgtspējīgām un darbam jābūt pienācīgas kvalitātes.

Šķiet, ka Padome vēlas to visu ņemt vērā; tomēr es teiktu, ka nepietiek ar ņemšanu vērā tikai apsvērumos un ka tas ir jāiekļauj teksta galvenajā daļā.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas debatēs par nodarbinātības politiku mēs parasti runājam par cīņu pret bezdarbu un par piemērotu sociālo aizsardzību, bet diemžēl mēs pārāk maz laika veltām tēmām, kas saistītas ar iedzīvotāju nokļūšanu atpakaļ darba tirgū vai uzņēmēju atbalstu, lai radītu jaunas darbavietas. Šajās pamatnostādnēs prioritāri ir iekļauts atbalsts līdzdalībai darba tirgū. Tomēr atcerēsimies, ka pēc prioritāšu noteikšanas ir ārkārtīgi svarīgi tās īstenot. Ir satraucoši lasīt Komisijas paziņojumu, kurā minēts, ka izglītotie iedzīvotāji un tie, kuri jau strādā, ir izmantojuši 70 % no Sociālā fonda līdzekļiem, lai palielinātu līdzdalību darba tirgū, kamēr tikai 30 % līdzekļu ir izlietoti bezdarbniekiem. Es ceru, ka, īstenojot stratēģiju „Eiropa 2020”, šī attiecība tiks apvērsta un ka mēs panāksim reālu Sociālā fonda efektivitātes palielinājumu un vienlaikus veicināsim nodarbinātības palielināšanos, un ka arī visbeidzot kļūsim konkurētspējīgi pasaules darba tirgū.

Derek Vaughan (S&D). – Priekšsēdētāja kungs, es šo ziņojumu vērtēju atzinīgi. Es uzskatu, ka tajā ir daudz kā slavējama. Kā pārliecināts kohēzijas politikas un struktūrfondu atbalstītājs es īpaši atzinīgi vērtēju komentārus par to, cik būtiski šie fondi ir, lai palīdzētu iedzīvotājiem atsākt strādāt.

Piemēram, Dienvidvēlsā esmu redzējis, ka Eiropas Sociālās fonda gatavošanas nodrošināt prasmju apmācības programmas un daudzas citas programmas, lai palīdzētu iedzīvotājiem atsākt strādāt. Iespējams, *Andor* kungam nepatiks, ka es to saku, bet tas ir viens no iemesliem, kādēļ ticu, ka Eiropas Sociālajam fondam ir jāpaliek saistītam ar reģionālo attīstību un to nedrīkst attiecināt uz nodarbinātību. Neapšaubāmi, par to mēs kādreiz vēl diskutēsim.

Es arī atzinīgi vērtēju to, ka ziņojumā ir atzīta sociālo partneru nozīme. Protams, kad es saku „sociālie partneri”, es domāju arodbiedrības, bet es arī domāju vietējās iestādes un arī reģionālās valdības. Tie ir lieli pakalpojumu sniedzēji, taču tie ir arī lieli darba devēji un tādēļ tie ir jāiekļauj jebkāda veida sociālā dialogā par nodarbinātības politiku.

Jan Kozłowski (PPE). – (PL) Iesākumā es vēlētos apsveikt savu kolēģi Ūry kungu par izcila ziņojuma sagatavošanu. Pamatnostādnēm ir jābūt skaidrām un vienkāršām, un to skaita samazināšana ir solis pareizajā virzienā. Nodarbinātības līmeņa palielināšana ir

galvenais uzdevums. Nepietiks ar vienkāršu strukturālā bezdarba samazināšanu. Ir svarīgi prognozēt un novērst problēmas, kā arī veicināt un attīstīt uzņēmumus un elastīgumu. Nepietiek vienkārši palielināt augstākās izglītības mācību iestāžu studentu skaitu. Augstākajai izglītībai ir jāsniedz zināšanas pareizajā līmenī un tajās teritorijās, kur nepieciešami darba ņēmēji. Labākais veids, kā izvairīties no nabadzības, ir nodarbinātība. Tomēr bieži ir vajadzīgas atsevišķas atbalsta programmas. Ir arī būtiski pārraudzīt darba efektivitāti šajā jomā. Stratēģijas „Eiropa 2020” panākumu nosacījums ir tās ciešā saistība ar kohēzijas politiku. Struktūrfondu vienkāršošanai un ar tiem saistītās birokrātijas mazināšanai jākalpo šīs stratēģijas mērķiem.

Olivier Chastel, *Padomes priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, referent, dāmas un kungi! Kā zināt, kad būs saņemti visi saskaņā ar Līgumu nepieciešami atzinumi, tiks pārskatīta Padomes vispārējā pieeja. Tādēļ pēc balsojuma plenārsēdē Padome un tās sagatavošanas grupas izskatīs Parlamenta grozījumus. Pirmā Sociālo jautājumu darba grupas sanāksme ir plānota 14. septembrī, un mūsu mērķis ir pieņemt šīs pamatnostādnes Nodarbinātības, sociālās politikas, veselības un patērētāju aizsardzības padomes (EPSCO) sanāksmē 21. oktobrī.

Mēs uzskatām, ka principā Padomes vispārējā pieeja un Parlamenta nostāja būtiski neatšķiras. Turklāt Padome jau ir grozījusi Komisija sākotnējo priekšlikumu, iekļaujot virkni svarīgu punktu saskaņā ar Parlamenta viedokli, īpaši par dzimumu līdztiesību, invalīdu aizsardzību, klimata problēmu, uzņēmējdarbības attīstību, nodarbinātības pieprasījuma stimulēšanu un nabadzīgu darba ņēmēju aizsardzību. Turklāt visas dalībvalstis vēlas kodolīgu tekstu, lai uzlabotu tā efektivitāti.

Tādēļ Beļģijas prezidentūra, iespējams, ierosinās Padomei vairākus Parlamenta grozījumus ņemt vērā apsvērumos, īpaši par Eiropas Nodarbinātības stratēģijas pārvaldību un daļēji par to mērķu definēšanu, ko sev nosaka pašas dalībvalstis, par darba kvalitāti un pienācīgu darbu, par saikni ar produktivitāti un MVU veicināšanu, un, visbeidzot — par dzimumu jautājumu.

Turklāt izveidotajā darba grupā ir notikušas diskusijas — īpaši pēc Beļģijas delegācijas pieprasījuma —, lai definētu apakšmērķus nodarbinātības jomā, sevišķi noteiktām mērķa grupām. Visbeidzot, kā zināms, dalībvalstis neņēma vērā šo iespēju. Tā kā pamatnostādnes būs ļoti grūti iekļaut kvantitatīvus apakšmērķus, Beļģijas prezidentūra, iespējams, ierosinās šo jautājumu saistīt ar jauno sociāli ekonomiskās pārvaldības kontekstu, stratēģiju „Eiropa 2020” un ekonomisko pārvaldību.

Tādēļ pastāv iespēja, ka prezidentūra ierosinās Padomei, ka tai jānodrošina šo pamatnostādņu efektīva uzraudzība. Šai uzraudzībai būtu jāietver katrai valstij izstrādātu EPSCO padomes ikgadēju ieteikumu pieņemšana nodarbinātības jomā; pēc tam šī padome katrai valstij atkarībā no vietējiem apstākļiem varētu ieteikt apakšmērķus.

Turklāt, kā jau Nodarbinātības komiteja (EMCO) ir uzsvērusi, dodot ieguldījumu stratēģijā „Eiropa 2020”, dalībvalstis tiek mudinātas mērķa grupām noteikt valsts apakšmērķus, lai nodrošinātu atbilstību apstākļiem valstī.

Nobeigumā es vēlētos pateikties Parlamentam par tā darbu pie šīm pamatnostādnēm un apliecināt, ka šis darbs tiks ņemts vērā.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, godātie deputāti, es saprotu, ka laiks ir ierobežots, tādēļ mēģināšu izteikties relatīvi īsi. Es vēlētos minēt dažus aspektus

attiecībā uz šo procedūru un arī šo diskusiju būtiskās daļas, jo šī ir svarīga diskusija Eiropas Savienības tagadnei un nākotnei.

Patiesi, pavasarī mums bija daudz darba, un ir labi zināms, ka pati Komisija sāka darbu ar aizkavēšanos, jo daudzās valstīs aizkavējās Lisabonas līguma ratificēšana. Daži dokumenti bija jāsaņem īsā termiņā, tostarp visaugstākā mērā — stratēģija „Eiropa 2020”. Tas arī ietekmēja nodarbinātības pamatnostādņu grafiku, un bija ātri jāstrādā pie ekonomikas pārvaldības.

Tomēr uzdevumi pamatoja šo steigu, un es novērtēju, ka, tos veicot, esam labi sadarbojušies ar referentu un Parlamentu kopumā. Arī tagad man jāatbild steigā, taču man ir sakāmi daži ļoti būtiski aspekti.

Pirmām kārtām dažos komentāros bija salīdzinājums ar Lisabonas programmu. Mums ir daudz strukturētāki mērķi un daudz labāki priekšlikumi par šīs stratēģijas pārvaldību, un tas ļauj cerēt, ka atšķirībā no Lisabonas stratēģijas, kas bija veiksmīga tika daļēji, tiks garantēti panākumi. Daļa kritikas ir pamatota, taču nav taisnība, ka līdz 2008. gada un finanšu krīzei Lisabonas stratēģija bija pilnīgi neveiksmīga.

Vēl citi jautājumi: ar nodarbinātības pamatnostādņēm mēs plānojam palielināt gan darbavietu kvantitāti, gan kvalitāti. Kvantitātei stratēģijā „Eiropa 2020” ir arī noteikts skaitlisks mērķis, un, manuprāt, tas ir vērienīgs mērķis, ņemot vērā to, ka pašlaik esam zemā līmenī, ka bezdarba līmenis ir ļoti augsts un ka atveseļošanās notiek bez jaunu darbavietu radīšanas. Tas netuvojas. Tas ir jau klāt.

Diemžēl ir tikai pavisam nedaudzas dalībvalstis, kurās nodarbināto iedzīvotāju skaits pašlaik palielinās, bet labās ziņas ir tās, ka Vācija ir viena no tām. Ar darbavietu skaita palielināšanos Vācijā mums tagad ir cerība, ka šo tendenci varēs saglabāt un ka tā izplatīsies citās valstīs. Tas, ka mums ir labāka tendence Eiropas ekonomikas centrā, uzsver kohēzijas nozīmi.

Es būtu pēdējais, kurš noliegtu kohēzijas politikas nozīmi, bet es vēlētos pateikt, ka, ja man būtu jāsaista kohēzija ar integrētajām pamatnostādņēm, tad es labprātāk to piesaistītu ekonomikas pamatnostādņēm nevis nodarbinātības pamatnostādņēm, jo Eiropā pastāv lielas atšķirības, taču starp centru un perifēriju ir daudz lielākas atšķirības saimnieciskās darbības ziņā nekā attiecībā uz bezdarba rādītājiem.

Tomēr es kā vienmēr priecājos strādāt ar jums pie kohēzijas jautājumiem un tās saistību ar nodarbinātības politikas jomām. Mums ir vērienīgais 75 % mērķis, bet es vēlētos ieviest labojumu, proti — 75 % neattiecas uz katru apakšgrupu atsevišķi. Piemēram, tas nenozīmē, ka arī sievietēm vidēji būs 75 % rādītājs. Tas ir skaitlis, ko norādījām vīriešiem un sievietēm kopā. Tas ir svarīgi, kad dalībvalstis sāk izstrādāt savas nodarbinātības programmas un turpmākajos mēnešos sāk iesaistīties pamatiniciatīvā.

Mēs veicam tālejošu darbu pie tādām apakšgrupām kā jaunatne, un es tikai vēlētos pievērst jūsu uzmanību tam, ka nākamajā nedēļā mēs uzsāksim pamatiniciatīvu „Jaunatne kustībā”. Tas atkal ir kas tāds, kas ir neatņemama un izteikta mūsu kopējā darba daļa nodarbinātības jomā. Ja apskatīsiet „Jaunatne kustībā” dokumenta saturu, redzēsiet, ka tajā 50 % veltīti izglītībai un 50 % — nodarbinātībai, jo Komisija saprot nodarbinātības problēmu nozīmi jaunatnei Eiropā.

Ņemot vērā laika trūkumu, vēl daži apakšpunkti. Mēs nevaram apsolīt, ka uzturēsim nodarbinātību visās nozarēs, piemēram, iepriekš minētajā ogļrūpniecībā. Komisija novērtē

darbavietu saglabāšanas nozīmi nozarēs, kas samazinās. Mēs esam pagarinājuši iespēju valdībai subsidēt ogļrūpniecību dažus nākamos gadus, taču ne bezgalīgi.

Mums jāgatavojas pārmaiņām, un mums ir jāpiešķir prioritāte pārejai uz videi draudzīgām darbavietām nākotnē. Tieši tādēļ mēs strādājam pie videi draudzīgām darbavietām, lai atvieglotu šo pāreju un lai labāk prognozētu to, kādas darbavietas pavadīs šīs neizbēgamās strukturālās pārmaiņas ekonomikā, un lai palīdzētu iedzīvotājiem labāk sagatavoties atšķirīgai struktūrai attiecībā uz enerģijas ražošanu un izmantošanu, būvniecības nozari, autobūves nozari, lauksaimniecību un tā tālāk.

Es pilnībā piekrītu teiktajam par bērnu nabadzību. Mēs tikko ar Beļģijas un Ungārijas prezidentūrām esam saskaņojuši to, ka viena uzsāks un otra pabeigs darbu pie jauna ieteikuma par bērnu nabadzību, kas būs pilnībā saskaņots ar mūsu darbu Eiropas platformai.

Es arī piekrītu, ka mums ir jāskatās tālāk par instrumentu šauru kopumu — nodarbinātības politikas jomu instrumentiem —, kad tiek noteikti augsti mērķi palielināt nodarbinātības līmeni un galu galā sasniegt pilnīgu nodarbinātību. Runa nav tikai par darbu pie prasmēm, kaut gan prasmju attīstība ir būtiska. Mums ir jāpiedalās plašākās makroekonomiskās diskusijās — piemēram, diskusijā par atkāpšanās stratēģijām —, un mums ir jānodrošina, lai priekšlaicīga atkāpšanās no atbalsta pasākumiem neapdraudētu atveseļošanu un atgriešanos pie darbavietu radīšanas Eiropā.

Tomēr es vēlētos atturēties no jebkādiem pārspriedumiem šajā saistībā, kas apšaubītu ekonomiskās un monetārās savienības struktūru un jaunizveidotās ekonomiskās pārvaldības struktūras, jo ir jāgūst mācība. Mums ir jāapvienojas, un tas arī nozīmē ciešāku makroekonomisko koordināciju. Būtiski ir ņemt vērā bezdarbu, kas ir viens no galvenajiem ekonomikas nestabilitātes avotiem, kad mēģinām novērst kopējo nestabilitāti ekonomiskās pārvaldības jaunajās struktūrās.

Eiropas Sociālais fonds joprojām būs svarīgs instruments, lai veicinātu nodarbinātību, īpaši, lai uzlabotu piedāvājuma kvalitāti, lai palīdzētu bezdarbniekiem atgriezties darbavietās, iegūt jaunas un konkurētspējīgākas darbavietas, kā arī potenciāli — kļūt par pašnodarbinātajiem. Man ir tieši kontakti ar iestādēm Velsā, kuras man ar lielu apmierinājumu ir izskaidrojušas, kā ESF darbojas Velsā. Es vēlētos saglabāt ESF kohēzijas ietvaros, taču ir arī taisnība, ka, ņemot vērā bezdarba un nabadzības problēmas, mums ir jānodrošina labāka ESF pārredzamība. Es vēlētos, lai Parlamentam būtu lielāka nozīme un tas vairāk iesaistītos Sociālā fonda nākotnes veidošanā, piemēram, jauna nākotnes regulējuma izstrādē.

Es esmu pārliecināts, ka mēs šajā jomā varam ļoti labi sadarboties. Es varētu sniegt komentārus par daudziem citiem jautājumiem, bet laika ir atlicis ļoti maz, un man ir bijušas divpusējas komitejas līmeņa sanāksmes un diskusijas ar daudziem pašlaik klātesošajiem.

Visbeidzot, es vēlētos pateikties Beļģijas prezidentūrai par sadarbību ar premjerministra vietnieku un visiem pārējiem, kas atbildīgi par nodarbinātības jautājumiem un sociālām lietām Beļģijas valdībā.

Csaba Óry, referents. – (HU) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos pateikt Andor kungam to, ka mēs neizveidojam jaunus mērķus, bet gan jaunus apakšmērķus. Tas nozīmē, ka mēs nemēģinājam pievienot jaunus mērķus, bet gan precizēt šos mērķus. Es ceru, ka tas ir pieņemami šādā formā. Saistībā ar šīm debatēm es redzu, ka mēs visi piekrītam, ka daudziem no mums ir jāstrādā vairāk un labāk, lai izdzīvotu šo krīzi un izturētu jaunās ekonomikas pasaules valstu konkurenci, un ka, sasniedzot šos mērķus, gados veci cilvēki, sievietes, invalīdi,

kā arī mazkvalificētie iedzīvotāji būs nevis slogs vai kavēklis, bet gan drīzāk iespēja un rezerves, un šajā saistībā politika, protams, ir jāpielāgo. Visi piekrita — un man prieks, ka Beļģijas prezidentūras pārstāvji to uzsvēra —, ka uzmanība īpaši jāpievērš mazajiem un vidējiem uzņēmumiem un to nodokļu videi, jo tā ir joma, kas var radīt jaunas darbavietas un daudz jaunu darbavietu. Protams, šai jomai mums jāpievērš galvenā uzmanība.

Ir svarīgi, ka mēs apspriedām jaunu nodarbinātības veidus. Tie pastāv, tie ir šeit, tie bieži rada pārpratumus. Ir skaidrs, ka attiecībā uz Starptautiskās Darba organizācijas noteikto taisnīga darba aprakstu un ar to saistītajām cerībām un prasībām ir vajadzīgi labāki regulējumi. Es arī esmu optimistiski noskaņots attiecībā uz *Chastel* kunga teikto, ka tad, kad mēs domājam par labu pārvaldību, mēs arī domājam, ka ir jāuzrauga un jāpārbauda, proti, ikvienam no mums — mums visiem — jābūt atbildīgiem par to, vai patiesībā varam sasniegt to, par ko esam kopīgi vienojušies, apsolijuši un izlēmuši darīt.

Tāpēc es vēlētos visiem pateikties par sadarbību. Mums patiešām bija lieliska sadarbība: starp Komisiju, Padomi, deputātiem un ēnu referentiem. Es ceru, ka galu galā šie kopīgie pūliņi tiks atspoguļoti Padomes rezolūcijā, lēmumā un visā turpmākajā apspriežu procesā. Es vēlētos norādīt, ka mēs jūs lūdzam, lai gadījumā, ja uzskatāt, ka jāveic daudz izmaiņu, mēs pie tā atgrieztos kopīgās apspriedēs. Mēs savā un Eiropas Parlamenta vārdā, protams, esam gatavi sarunām. Liels jums paldies par jūsu sadarbību, un es ceru, ka mums ir izdevies paveikt labu darbu.

Paul Rübīg (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es patiesībā vēlējos atbildēt uz *Clark* kunga runu, kurš apgalvoja, ka mums Eiropas Savienībā ir marionešu tiesa. Es vēlētos pateikt, ka nepiekrītu šādam apgalvojumam. Es esmu pārliecināts, ka *Clark* kungs nav Eiropas Parlamenta marionešu deputāts, viņš ir ticis ievēlēts, un uzskatu, ka viņam šajā Parlamentā arī vajadzētu saglabāt zināmu pieklājību. Mēs dzīvojam demokrātijā un tāpēc mums nevajadzētu saukt tiesu par marionešu tiesu.

Priekšsēdētājs. Paldies par jūsu piezīmi. *Clark* kunga šeit nav, bet esmu pārliecināts, ka viņš saņems jūsu piezīmes.

Debātes tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt (trešdien, 2009. gada 8. septembrī).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Kā savā pusgada ziņojumā uzsvēra Starptautiskais Valūtas fonds, bezdarbs ir lielākā problēma, ar ko jāsaskaras attīstītām ekonomikām, un šī situācija turpmākajos gados nemainīsies.

Jauniešu, kuri ienāk darba tirgū, situācija ir īpaši sarežģīta: saskaņā ar *Eurostat* datiem, jaunatnes bezdarbs pieaug visā Eiropā, daļēji nesenās ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ. Aprīlī Komisija iesniedza savas ierosinātās „Eiropa 2020” integrētās pamatnostādnes, kurās noteikta jaunās stratēģijas programma un ierosinātas reformas, kas jāīsteno dalībvalstīm.

Attiecībā uz ziņojumu, kuru šodien apspriežam un kurā konkrēti izskatīta ar nodarbinātību saistītā pamatnostādņu daļa, es piekrītu apgalvojumam, ka pamatnostādņu skaitam jābūt ierobežotam, lai lielāku uzmanību pievērstu Eiropas cīņai pret arvien lielāku bezdarba problēmu.

Es gribētu izmantot šo izdevību un uzsvērt ieguldījumu nozīmi cilvēkkapitālā — mums ir jāveicina ieguldījumi cilvēkresursos un jāpiešķir prioritāte profesionālajai mūžizglītībai,

vienlaikus arī nodrošinot stimulus inovācijai mazajos un vidējos uzņēmumos, kas ir Eiropas ekonomikas dzinējspēks.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D), *rakstiski*. – (LT) Ekonomiskās un finanšu krīzes dēļ situācija Eiropas darba tirgū arī turpmākos gadus būs ļoti saspringta. Ņemot vērā šos apstākļus, cīņai pret bezdarbu ir jābūt vienai no svarīgākajiem ES un dalībvalstu politikas uzdevumiem un tādēļ tas labāk jāatspoguļo Komisijas ierosinātajās pamatnostādnēs.

Es vēlētos uzsvērt, ka šajās nodarbinātības pamatnostādnēs kopumā pārāk maz uzmanības ir pievērsts dzimumu līdztiesības politikai un sieviešu uzņēmējdarbības veicināšanai. Lai patiešām samazinātu nabadzības riskus Eiropā, mums ir jānosaka saistoši mērķi, lai varētu likvidētu dzimumu stereotipus, pašreizējo diskrimināciju darba tirgū un vīriešu un sieviešu nevienlīdzīgā atalgojuma strukturālos iemeslus, kā arī likvidētu šķēršļus, kas neļauj sievietēm veikt noteiktas profesijas un ierobežo sieviešu iespējas sākt uzņēmējdarbību.

Šajā pamatnostādnē arī nav noteikts turpmāks nelegālās jeb ēnu ekonomikas nodarbinātības samazināšanas mērķis, jo šajos grūtajos laikos daudzās valstīs cilvēki strādā nelegāli, jo viņi vienkārši nespēj atrast citu veidu, kā izklūst no pašreizējās situācijas. Šajās pamatnostādnēs nav veicināti nekādi tālejoši mērķi, lai cīnītos pret nabadzību, un cīņā pret nabadzību ir jāveic nodarbinātības un izglītības politikas pasākumi, kas vērsti uz visneaizsargātākajām grupām, kuras saskaras ar galēju nabadzību, piemēram, vientuļās mātes, gados veci cilvēki, kas saņem mazas pensijas, un invalīdi.

Tādēļ es aicinu dalībvalstis un Komisiju censties maksimāli īstenot mērķus, jo pretējā gadījumā Eiropa nerasniegs šajās pamatnostādnēs noteiktos rezultātus.

Martin Kastler (PPE), *rakstiski*. – (DE) Es Ūry kunga sagatavoto ziņojumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm vērtēju atzinīgi. Kādēļ? Šajā ziņojumā Eiropas Parlaments ir ļoti skaidri norādījis, ko mēs, eiropieši, turpmākajos gados varam sagaidīt darba un nodarbinātības jomā. Papildus jautājumam par migrāciju un demogrāfiskajām pārmaiņām ļoti svarīgs jautājums ir nodarbinātības potenciāls Eiropā tā dēvētās „zaļās ekonomikas” jomā. Šo potenciālu var veiksmīgi izmantot tikai tad, ja ir pieejamas pietiekami kvalificētas darbavietas. Tas sniedz unikālu iespēju sevišķi sievietēm vadības līmenī. Gan vīriešiem, gan sievietēm ir vienlīdzīgas iespējas šajā dinamiskajā un joprojām relatīvi jaunajā uzņēmējdarbības jomā, un tas dažkārt paredz vairāk grūtību nekā citās jomās. Ir jānodrošina, lai būtu iespējams līdzsvarot darba un ģimenes dzīvi, piemēram, izveidojot ģimenei draudzīgas darbavietas un nodrošinot bērnu aprūpes iestādes. Ir jāspēj izveidot atsevišķi darba stundu modeļi, kā arī nepilna laika vienošanās, īpaši tiem, kas strādā vadošos amatos. Diemžēl tas pagaidām vēl nav iespējams visās Eiropas darba tirgus jomās.

Tunne Kelam (PPE), *rakstiski*. – Kā šorīt sacīja Daul kungs: mums ir vajadzīgs vairāk Eiropas. Vairāk Eiropas nenozīmē lielāku iejaukšanos mūsu iedzīvotāju vai dalībvalstu darbībā. Tas nozīmē, ka jāklūst efektīvākiem un prasmīgākiem kā Eiropas Savienībai. Šīs integrētās pamatnostādnes lielā mērā veicinās šo izpratni.

Bezdarba līmenis ir sasniedzis desmit gadu augstāko rādītāju, un jaunatnes bezdarba līmenis ir satraucoši augsts. Tas apdraud centienus tuvākajā laikā atjaunot ekonomikas izaugsmi.

Vienlaikus visos risinājums ir jāiekļauj kvalitātes dimensija. Priekšsēdētājs Barroso šodien norādīja uz četriem miljoniem darba vakanču. Vairumā gadījumu šajās vakancēs ir vajadzīgs kvalificēts darbaspēks. Es aicinu Komisiju nekavējoties ieviest ierosināto Eiropas vakanču uzraudzības sistēmu, kas ietvers arī Eiropas prasmju pasi.

Tomēr vissteidzamākais uzdevums ir jauniešiem nodrošināt kvalitatīvu izglītību, kas vairāk atbilst darba tirgu praktiskajām vajadzībām. Paturot prātā šo mērķi, ir jāreformē izglītības programmas, un dalībvalstīm ir jāmēģina samazināt mācību pārtraukšanas gadījumu skaitu.

Visas Eiropas mērķim vajadzētu būt mūsu kontinenta nodrošināšanai ar kvalificētu darbaspēku.

Visbeidzot, mums ir jābūt apņēmīgiem un drosmīgiem, lai krasi samazinātu administratīvus un ar tarifiem nesaistītus šķēršļus mazajiem un vidējiem uzņēmumiem.

Ádám Kósa (PPE), rakstiski. – (HU) Mans kolēģis deputāts Csaba Óry ir paveicis izcilu darbu un pelnījis tikai un vienīgi uzslavas. Kā Eiropas Parlamenta deputāts un arī invalīds es esmu pārliecināts, ka bez viņa darba un viņa atvērtības Eiropas Tautas partija — lielākā politiskā grupa Eiropā — neatbalstītu invalīdu iesaistīšanu Eiropas Parlamenta darbā tik lielā mērā, kā tas ir pašlaik. Óry kunga novatoriskā pieeja un galvenās uzmanības pievēršana vienkāršošanai var radīt nezūdošus rezultātus, gan atlasot piemērotus tematus, gan tos pienācīgi īstenojot. Mans kolēģis ne vien efektīvi izvēlējās savu galveno tematu, bet arī, pateicoties saviem koordinācijas centieniem, Eiropas Parlamenta un jo īpaši Eiropas Tautas partijas mērķus var sasniegt daudz plašāk, uzlabojot acīmredzamas struktūras. Svarīgākais no šiem mērķiem ir ieguldīšana cilvēkos kā kapitālā. Mums ir jāpalielina ilgtspējīgu darbavietu skaits. Papildus kvalitatīvu darbavietu radīšanai es arī uzskatu, ka invalīdu nodarbinātība ir būtisks mērķis, jo viņu bezdarba līmenis ir no 60 līdz 70 %, atsevišķās dalībvalstīs sasniedzot pat 90 %. Papildus inovācijai un videi draudzīgām darba vietām Eiropai ir arī jānodrošina darbs grupām, kuras ir grūti apmācīt. Iespējams, tādēļ ir pat jāpārskata globalizācijas jēdziens, pretnostatot tādu sociāli neizsargātu darba ņēmēju ekspluatāciju, kas nāk no valstīm ārpus Eiropas Savienības, un cenu samazināšanu ar aizvien lielāko bezdarbu invalīdu vidū.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE), rakstiski. – (PL) ES ekonomika tiek palēnām atjaunota pēc krīzes, kas sākās 2008. gadā. Tomēr nodarbinātības līmenis lielākajā daļā ES dalībvalstu ir satraucoši zems — zemāks nekā pirms krīzes. Jaunieši ir viena no tām sociālajām grupām, ko visvairāk skārusi bezdarba līmeņa palielināšanās, kas radusies ekonomiskās krīzes laikā. Kopš 2008. gada ir krasi pieaudzis bez darba esošu jauniešu skaits, un pašlaik daudzās dalībvalstīs to iedzīvotāju bezdarba līmenis, kuri ir vecumā no 15 līdz 25 gadiem, ir augstāks par kopējo līmeni. Šie dati ir satraucoši, īpaši ņemot vērā Eiropas Savienības sabiedrības novecošanas parādību, kas nozīmē, ka produktīvā vecuma iedzīvotāju skaits samazinās attiecībā pret pensionāru skaitu. Tādēļ ir īpaši svarīgi palīdzēt jauniešiem iegūt savu pirmo darba vietu un atrast stabilu nodarbinātību. Ziņojums par stratēģijas „Eiropa 2020” nodarbinātības politikas pamatnostādņem ir lietderīgs solis uz priekšu, uzlabojot jauniešu situāciju darba tirgū. Tomēr, lai nodrošinātu ievērojamu uzlabojumu, ir jāievieš papildu pasākumi dalībvalstu līmenī. Ir īpaši jāuzsver atbalsts jauniešiem, lai tie atrastu savu pirmo darba vietu, un cīņa pret bezdarbu universitāšu absolventu vidū. Tāda kvalificēta darbaspēka nodrošināšana, kam ir tirgū vajadzīgās prasmes, un arī universitāšu beidzēju sagatavošana iekļūšanai darba tirgū ir tikai daži no uzdevumiem, kas jārisina izglītības iestāžu līmenī.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE), rakstiski. – (RO) Jaunu darbavietu radīšana Eiropas Savienībā ir arī atkarīga no darba tirgus ierobežojumu pilnīgas atcelšanas. Mūsu pienākums kā Eiropas Parlamenta deputātiem ir rīkoties šajā saistībā. Aicināsim rīkoties tās dalībvalstīs, kuras attiecībā uz noteiktām dalībvalstīm joprojām saglabā darbaspēka brīvas kustības ierobežojumus. Aicināsim visas dalībvalstis, Eiropas Komisiju un Padomi pieņemt

pasākumus, kas vajadzīgi, lai darba tirgus kļūtu elastīgāks, jo pašlaik to joprojām sadrumstalo pārāk daudzi valstu ierobežojumi. Bez šādas lielākas elastības darba tirgus pielāgošana ekonomikas ciklam ir aizkavēta un sarežģīta, radot daudz lielākus zaudējumus iedzīvotājiem.

14. Padomes izklāsts par tās nostāju attiecībā uz vispārējā budžeta projektu — 2011. finanšu gads

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir Padomes izklāsts par tās nostāju attiecībā uz vispārējā budžeta projektu — 2011. finanšu gads. Tie ir vairāki paziņojumi. Nav paredzēta nepieteiktas uzstāšanās procedūra.

Es vēlētos atvainoties kolēģiem, kuri šo punktu kādu laiku gaidīja. Šo pēcpusdien bija dažas ļoti garas runas.

Melchior Wathelet, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungļi! Man ir gods būt šeit, Parlamentā. Ir taisnība, ka šī sēžu zāle iemieso Eiropas modeli, un tādēļ ne bez emocijām es uzstājos par tik svarīgu tematu kā 2011. gada budžeta sagatavošanu — vēl jo vairāk tādēļ, ka šī ir pilnīgi jauna procedūra, kurā ir ļoti ievērojami palielināta Parlamenta nozīme. Tādēļ mēs kopā atklāsim procedūru, kas noteikta Lisabonas līgumā attiecībā uz 2011. gada budžeta sagatavošanu. Šī iemesla dēļ ir vēl svarīgāk, lai es šodien būtu šeit un uzstātos ar runu šajā Parlamentā.

Es vēlētos atkārtot, ka saskaņā ar šo sadarbību šīm diskusijām, kas mums jāorganizē, lai ievērotu jauno Lisabonas līgumā noteikto procedūru, mums ir bijuši vairāki ļoti sākotnējie kontakti. Sākotnējais dialogs noritēja diezgan labi, un tas paredz labu turpmāku sadarbību.

Padome ir informēta, ka Parlaments pauž nožēlu, ka nevar piedalīties politiskajās diskusijās Padomes nostājas sagatavošanas un izstrādes laikā. Taisnība, ka tika veikts darbs Budžeta komitejā, bet man jāuzsver, ka tas tika veikts atbilstīgi politiskajām pamatnostādņēm, ko 2010. gada 16. martā ļoti skaidri definēja Ekonomikas un finanšu lietu padome (ECOFIN), un tas tiek darīts tikai, lai atbilstu pirmajam protokolam par valstu parlamentu nozīmi, ko Padome oficiāli pieņēma savā nostājā saskaņā ar rakstisku procedūru šā gada 12. augustā. Tādēļ tas nekādi nav saistīts ar Padomes nostājas politisko jomu. 2011. gada budžeta procedūra ir pirmā visiem — ar tās jaunajiem noteikumiem —, un mums, protams, no tās būs turpmāk jāgūst mācība.

Protams, Padome šo budžetu ir sagatavojusi, pamatojoties uz vairākiem principiem: nepieciešamību ievērot finanšu plānu 2007.–2013. gadam un garantēt pareizu finanšu pārvaldību, kā arī — un šis ir otrais svarīgais princips — nepieciešamību garantēt pietiekamas rezerves, lai varētu apvienot Eiropas Savienības dažādās politiskās nostājas un padarīt tās reālas un ticamas.

Šī budžeta sagatavošanu vajadzētu aizstāt ar budžeta līdzekļu apdomīga izlietojuma principu, kas ir bijis vajadzīgs katrā Eiropas Savienības dalībvalstī. 2009. gads bija īpaši sarežģīts, un šis budžeta līdzekļu apdomīga izlietojuma princips ir arī jāatspoguļo 2011. gadā.

Ja atļausiet, es vēlētos sīkāk pārskatīt 2011. gada budžeta dažādās pamatnostādnes un pēc tam ātri apskatīt dažas pozīcijas, ko, manuprāt, ir svarīgi šeit šodien uzsvērt.

Mēs ierosinām EUR 142 miljardu budžetu saistību apropriācijās; tas ir par EUR 788 miljoniem mazāk, salīdzinot ar Komisijas priekšlikumu. Attiecībā uz maksājumu

apropriācijām Padome tās ir precizējusi par EUR 3,6 miljardiem, salīdzinot ar Komisijas projektā ierosinātajām apropriācijām, kas veido 2,8 % samazinājumu.

Šajā saistībā Padome ir arī ņēmusi vērā Komisijas norādes attiecībā uz maksājumiem par 2007. un 2013. gada kohēzijas politikas programmām un, jo īpaši — jaunāko informāciju par lielo projektu plānoto uzsākšanu un pilnvērtīgu darbību. Mēs faktiski esam pieredzējuši, ka vairāku šo projektu īstenošana aizkavējas.

Es arī vēlos uzsvērt, ka pēc Padomes veiktā samazinājuma kopējās maksājumu apropriācijas joprojām ir būtiski palielinājušās — par 2,91 %, ja salīdzinām ar 2010. gadu. Tas veido gandrīz 1 % virs nulles pieauguma jeb inflācijas mērķa, kas ir noteikts daudzgadu finanšu shēmā.

Es arī vēlos pievērst jūsu uzmanību Padomes izmantotajai metodoloģijai, kas pilnībā atbilst jaunākajām budžeta prognozēm; kopējais saistību un maksājumu apropriāciju apjoms acīmredzami palielināts — gan izteikts absolūtās vērtībās, gan kā procenti.

Es neplānoju pārskatīt visas budžeta pozīcijas pēc kārtas. Es vienkārši vēlētos atgādināt, ka mēs zinām, ka attiecībā uz 1.A pozīciju Parlamentam prioritāra ir jaunatnes politika. Tas viss bija Parlamenta dokumentos. Ir tiesa, ka mūsu piedāvājums ir nedaudz mazāks par Komisijas priekšlikumu, taču šie budžeti joprojām ir acīmredzami augstāki nekā 2010. gadā.

Attiecībā uz 1.B pozīciju, visas šajā budžetā iekļautās summas patiešām ir noteiktas, pamatojoties uz to pašreizējo īstenošanu, rūpīgi ievērojot, kā tās pašlaik ir īstenotas.

Neaizmirsīsim, ka 4. pozīcijā Padome ļoti vēlas saglabāt Eiropas Savienības spēju efektīvi reaģēt uz politiskām, ekonomiskām un sociālām problēmām, īpaši starptautiskā līmenī, un mēs labi zinām, ka pašreizējās budžeta procedūras gaitā var rasties jaunas budžeta prasības.

Es arī vēlos norādīt, ka 5. pozīcijā mēs, protams, neesam mainījuši Eiropas Parlamenta prasības attiecībā uz administratīvo budžetu, bet mēs uzskatām, ka ir svarīgi, lai katra no mūsu četrām iestādēm censtos palikt finanšu perspektīvas robežās un ievērot mūsu pašreizējo ceļvedi.

Kopumā uzskatu, ka jūsu dalība šajā iesniegšanā bija ļoti svarīga un ka Padomei bija svarīgi būt šodien klāt un parādīt, kāda bija mūsu nostāja saistībā ar budžeta sagatavošanu. Es saprotu, ka Parlamenta viedoklis var atšķirties no Padomes paustās nostājas, bet es ceru, ka sarunas ar Parlamentu būs konstruktīvas un auglīgas, un es arī pateicos Komisijai par atbalstu šajā procedūrā, kas šķiet problēmu pārpilna.

Mana runa nebūtu pilnīga, neatsaucoties uz budžeta pārskatu, ko Komisija publicēs šī mēneša beigās. Patiesībā 2011. gada budžeta prioritātes, īpaši stratēģija „Eiropa 2020”, neapšaubāmi būs turpmāko gadu prioritātes. Paturot to prātā, Padomei un Parlamentam, sākot ar šo brīdi, ir dziļāk jāapsver Eiropas budžeta nākotnes struktūra un tas, kā to finansēt. Varu apliecināt, ka Beļģijas prezidentūra nodrošinās, lai Padome īpašu uzmanību pievērstu budžeta pārskatam.

Visbeidzot, atgriežoties pie paša 2011. gada budžeta, es apliecinu, ka Beļģijas prezidentūra darīs visu iespējamo, lai pārvarētu šķēršļus ceļā uz šo budžetu, kas būs pirmais, par kuru tiks panākta vienošanās saskaņā ar Lisabonas līgumu. Es patiešām ceru, ka mēs spēsim parādīt, ka šī attīstība procedūras ziņā būs veiksmīga. Padome neželos spēkus, lai

nodrošinātu, ka budžets sniedz labumu maksimāli daudziem Eiropas iedzīvotājiem, kuri ir nodokļu maksātāji un kuri galu galā finansē mūsu budžetu.

Janusz Lewandowski, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, ar Padomes lasījumu mēs pašlaik esam šīs ikgadējās procedūras izšķirīgajā posmā, taču tā nekādā gadījumā nav ierasta procedūra, kas pirmo reizi notiek saskaņā ar Lisabonas līgumu, un tuvojas spraiģā budžeta sezona.

Mūsu pēdējās trīspusējās sarunās netika panāktas pārāk daudzas vienošanās, un mēs ne pārāk daudz pavorzījāties uz priekšu, taču vismaz vienojāties par saskaņošanas komitejas datumiem un darbības kārtību 2010. gadā.

Taču papildus budžetam — un tas ir ļoti svarīgi — darba kārtībā mums ir vesela Lisabonas līguma pielāgojumu pakete. Tādēļ, lai panāktu vienošanos, ir vajadzīga patiešām laba griba abpusēji, jo šoreiz pie novembrī paredzētā sarunu galda ir virkne sarežģītu jautājumu, kas jāatrisina, tādēļ novembra saskaņošanai būs daudz dimensiju.

Ja runājam par būtību, kā minēja ministrs, maksājumi ir samazināti par EUR 3,6 miljardiem. Komisija, iesniedzot budžeta projektu, pilnībā apzinājās ierobežojumus un taupības pasākumus dalībvalstīs, kā arī pasākumus saskaņā ar mūsu pienākumiem, un tādēļ mēs sagatavojām budžetu, kas ir par EUR 4 miljardiem mazāks par finanšu plāna maksimālo robežu, un turklāt mēs visus palielinājumus koncentrējam 1. pozīcijā. Tie sekmē izaugsmi un darbavietas, un tos vajadzētu uztvert kā mazas vietēji vai pa nozarēm izvietotas pretkrīzes paketes.

Tie ir 96 % no palielinājumiem, kas koncentrēti 1. pozīcijā, kā pasākums mūsu pienākuma dēļ. Ierasts, ka kohēzija pēc lēna sākuma finanšu plāna vidū virzās pilnā ātrumā.

Attiecībā uz saistībām mēs atzinīgi vērtējam to, ka Padome ne vien nesamazinās darbības izdevumus, bet arī nesamazinās pirmspievienošānās programmas, kas varētu būs signāls kandidātvalstīm un varētu likt atsākt plānošanas procesu un valstīm piešķirto līdzekļu pārskatīšanu.

Neliels komentārs par administrāciju: šajā jautājumā es būšu ļoti skarbs, un es negrāso būt ļoti populārs savu kolēģu vidū. Taču tiek samazinātas tā dēvētā administratīvā atbalsta pozīcijas, un galvenokārt ir cietusi 4. pozīcija. Runa ir par pārvaldības programmām, tostarp ārkārtas reaģēšanu dabas katastrofu gadījumos, kas Eiropas Savienībai kļūst par reālu problēmu.

Eiropas Savienība bija pirmā, kas ļoti ātri reaģēja uz Pakistānas katastrofu. Attiecībā uz humāno palīdzību un arī ārkārtas palīdzības rezervēm es pagājušajā nedēļā uzsāku šo procedūru, taču tai vajadzīga pārvaldība. Runa ir par darbības programmu pārvaldības administrācijas pozīcijām.

Vēl viena joma, kurai samazināts finansējums, bija palielinājums pētniecības izpildaģentūrām, kas tiek pakāpeniski ieviestas, un pētniecības izpildaģentūras reglamentē Septītā pamatprogramma, kas 2010. gadā palielināta par EUR 1 miljardu un kas jāpalielina, un kas tiks palielināt par EUR 1 miljardu 2011. gadā.

Nobeigumā es vēlētos abām budžeta lēmējinstīcijām rūpīgi ņemt vērā manis paustās bažas sarunās par galīģo vairāku dimensiju vienošanos un attiecībā uz 2011. gadu neņemt vērā tikai skaitļus.

Mēs Komisijā kā parasti esam gatavi būt par godīgu vidutāju, kas kā starpnieks mēģina veikt konstruktīvu darbu, lai panāktu labu galīgo 2011. gada budžetu.

Sidonia Elżbieta Jędrzejewska, *referente*. – (PL) Dāmas un kungi, 2011. gada budžets ir ne vien pirmais budžets, ko ieviesīsim saskaņā ar Lisabonas līgumu, kā to jau pareizi norādīja iepriekšējie runātāji, bet tas ir arī pirmais budžets, kas tiks izmantots kā pamats, lai rīkotos atbilstīgi jaunajām Lisabonas līgumā paustajām politiskajām idejām. Tas ir arī piektais budžets, kas tiek sagatavots, pamatojoties uz Daudzgaļu finanšu shēmu 2007.–2013. gadam, un, tā kā tas ir piektais budžets, mums jau vajadzētu diezgan daudz zināt par tās stiprajām un vājajām pusēm.

Es novērtēju Beļģijas prezidentūras centienus sagatavot to lasījumam Padomē, bet esmu ļoti nobažījies par to, ka veselas septiņas dalībvalstis balsoja pret Padomes lasījumu. Dažkārt man ir nepārvarama un nepatīkama sajūta, ka tad, ka atsevišķu dalībvalstu finanšu ministri apskata savu valstu budžetus un ierauga ierakstu „iemarksa Eiropas Savienības budžetā”, viņi sāk domāt par to, kā to var samazināt vai pat tikt no tās vaļā, un ka viņi nedomā par to, kas patiesībā notiek ar šo iemaksu vai kam tā tiek izmantot, un viņi arī nedomā par šāda samazinājuma sekā vai nevēlas to apspriest. Žēl, ka šādas debātes nenotiek un, manuprāt, tādu nebija, kad Padome tikās, lai balsotu par šo priekšlikumu. Es arī uzskatu, ka Padomes priekšlikuma skaidrojumos nav pietiekami detalizētas informācijas. Tieši kāpēc ir samazinātas vienas budžeta pozīcijas un nevis citas? Kāpēc tās ir samazinātas par izlemto summu un nevis vairāk vai mazāk? Es ceru, ka mūsu darba nākamajā posmā mēs spēsim būt precīzāki un novērst detalizētas informācijas trūkumu. Jo lielāks ir mūsu pienākums nodrošināt, lai turpmākais 2011. gada budžeta pieņemšanas process būtu detalizēts un precīzs un lai mēs rūpīgi un atbildīgi apsvērtu ikkatru budžeta pozīciju — tas nozīmē ne vien domāt par procentiem, bet arī par to, kas ir svarīgi, kam mēs vēlamies tērēt vairāk un ko mēs vēlamies ziedot kā ietaupījumu daļu.

Es vēlētos uzsvērt Eiropas Parlamenta prioritāti, kas vairs nevienam nav pārsteigums, un tā nav vienīgā prioritāte. Tā ir prioritāte, kas saistīta ar jaunatni, mobilitāti un izglītību. Ja Padome ierosina šīs prioritātes galvenās budžeta pozīcijas EUR 25 miljonu samazinājumu, proti, pozīciju, kas saistīta ar mūžizglītību, tad šeit ir grūti runāt par dialogu. Tomēr es ceru, ka saskaņošanas procedūrā mēs atgriezīsimies pie nopietna dialoga, jo mēs paužam savas prioritātes tik skaidri, ka tās varētu izmantot vairāk, nekā ierosināt šādus samazinājumus. Eiropas Parlamentā mēs pašlaik esam lasījuma sagatavošanas posmā. Mūsu darbs jau tuvojas beigām, un es ceru, ka līdz mēneša beigām lasījumu pieņems Budžeta komiteja un ka plenārsēdē oktobra sākumā mēs parādīsim, ka varam pieņemt labu un konstruktīvu budžetu saskaņā ar Lisabonas līguma noteikumiem. Es paļaujos uz labu sadarbību gan ar Beļģijas prezidentūru, gan ar Komisiju.

Helga Trüpel, *referente*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *Wathelet* kungs, komisār *Lewandowski*, dāmas un kungi! Es ļoti labi apzinos — tāpat kā, iespējams, apzinās visi Eiropas iedzīvotāji un, cerams, arī politiķi —, ka mēs dzīvojam taupības politikas laikā un ka mēs nevaram izvairīties no nepieciešamās parāda samazināšanas politikas dalībvalstīs.

Es uzskatu, ka ir būtiski cīnīties par līdzsvarotiem budžetiem. Cita starpā, tas ir jautājums par paaudžu vienlīdzību un iespēju joprojām spēt veidot reālu politiku turpmākajos gados un gadu desmitos. Pretējā gadījumā mēs būsim spiesti visu savu naudu izlietot procentu atmaksai un rezultātā mēs sevi nosmacēsīm politiski.

Protams, Eiropas Savienība nav nošķirta no situācijas dalībvalstīs. Tomēr es vēlētos, lai manis turpmāk minētais būtu kā viela pārdomām par to, kāpēc arī mēs neesam tādā pašā

stāvoklī. Eiropas Savienībai nav parādu, jo tās noteikumi to nepieļauj. Turklāt Eiropas Savienībai — un to gribēja dalībvalstis — Lisabonas līguma rezultātā ir jauni uzdevumi enerģētikas politikas, ārpolitikas un citās jomās, un tie ir arī jāizpilda. Mums, protams, jābūt tādā situācijā, lai spētu pienācīgi izpildīt šos jaunus uzdevumus, ko mums ir piešķīris šis līgums.

Kā Parlamenta un citu iestāžu referentei par budžetu man jāteic, ka mēs joprojām neesam atraduši pareizo līdzsvaru starp jaunajiem uzdevumiem un atbildīgu budžeta politiku, tostarp taupības politiku. Padome ir noraidījusi visas jaunās administratīvās pozīcijas, taču nevis Eiropadomei un Parlamentam, bet gan citiem, galvenokārt mazākām iestādēm: Eiropas datu aizsardzības uzraudzītājam, Revīzijas palātai un Eiropas Kopienu tiesai. Es uzskatu, ka tas ir negodīgi un netaisnīgi. Īpaši mazākām iestādēm, piemēram, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam, kura pilnvērtīgu darbību vēlamies sagaidīt, jābūt iespējai veikt savus pienākumus. Ja gribam, lai Revīzijas palāta veiktu pienācīgu kontroli, tās ierēdņiem jāspēj ceļot un veikt pārbaudes. Lai to darītu, tai ir vajadzīgs lielāks personāls. Es uzskatu, ka pareizā līdzsvara atrašana ir politisks uzdevums, un tā ir arī svarīga vēsts dalībvalstīm un iedzīvotājiem.

Vēl viena lieta, par ko neesmu pārliecināta, ir jautājums par paplašināšanās izmaksām. Padome ir samazinājusi finansējumu. Tomēr pievienošanās datums nav mainīts. Lūdzu, izskaidrojiet, kā tas var darboties.

Nākamā problēma ir algu palielinājums par 1,85 %. Ir taisnība, ka mēs vēl neesam saņēmuši tiesas nolēmumu. Tomēr, ja vēlamies izveidot pamatotu budžeta plānu, mums pilnībā jābūt sagatavotiem vismaz šādai varbūtībai. No vides viedokļa ir noteikti iespējas ietaupīt, proti, plašais ITER projekts, kas paredz kodolsintēzes reaktora būvniecību. Varbūt mums vajadzētu būt politiskai drosmi cīnīties pret šāda veida izdevumiem.

Jutta Haug, *Budžeta komitejas atzinuma sagatavotāja.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, Wathélet kungs, komisār, dāmas un kungi! Abas referentes jau ir sniegušas Padomes nostājas novērtējumu, un tagad ir mana kārta runāt komitejas vārdā. Es pašā sākumā vēlētos pateikt, ka esmu pārliecināta, ka Beļģijas prezidentūra strādās tik labi, cik iespējams. Tomēr tā var darīt savu darbu tik labi, cik to kopumā atļauj darīt Padome. Diemžēl mums jāatzīst, ka šajā saistībā rezultāti ir vāji. Padome kā vienmēr — un es neatceros, kas jebkad ir bijis citādi — ir steigšus svītrojusi un samazinājusi Komisijas projekta daļas gan attiecībā uz saistībām, gan maksājumiem. Tā to ir darījusi visur un uz labu laimi — un tā ir ierastā procedūra. Padome nav mēģinājusi saskatīt, kur tam var būt jēgas un kur ne. Rezultāts ir vairāk nekā EUR 780 miljonu saistību samazinājums un EUR 3,6 miljardu maksājumu samazinājums.

Ja mēs apskatām, ko tas konkrēti ietekmē, atkal redzam, ka tās ir decentralizētās aģentūras. Mēs šīs aģentūras izveidojam kopīgi, pieņemot tiesību aktus. Iesaistīts bija gan Parlaments, gan Padome — citādi aģentūru nebūtu. Tomēr, ja mēs tām nepiešķirsim līdzekļus, kas tām vajadzīgi, lai darītu tieši tos uzdevumus, ko viņām noteicām, mums vajadzētu tās slēgt. Pretējā gadījumā ikviens tām piešķirtais eiro patiešām tiek šķērdēts velti.

Tas attiecas arī uz izpildaģentūrām. Komisija to jau pieminēja. Ja mēs izpildaģentūrām, kurām jāīsteno tiesību aktos noteiktās daudzgadu programmas, atņemsim visu līdz pēdējam, ar šīm programmām ir cauri. Vai mēs tiešām vēlamies, lai tas notiktu?

Padomes amatpersonas uzstājās ar svētulīgām runām par to, ka Eiropai jāpieliek lielāki pūliņi, lai tā būtu vai kļūtu konkurētspējīga. Tomēr budžeta procedūrā tiek apgrieztas tieši

tās budžeta daļas, kas paredzētas izaugsmes un konkurētspējas veicināšanai, citiem vārdiem sakot, I.a kategorija.

Līdzīgi ir skarti arī struktūrpolitikas skaitļi. Kad pašlaik reģionos ir reālas prasības pēc līdzekļiem, finansējums tiek samazināts par EUR 1 miljardu. Šādu rīcību diez vai var vērtēt kā loģisku, un tā noteikti nav gudra.

Mums patiešām vajadzētu vēlēties, lai tie, kuriem ir politiskā atbildība, ciešāk ieskatītos mūsu budžeta saturā — saturā! — un, to darot, paturētu prātā un redzeslokā Eiropu un tās pievienoto vērtību iedzīvotājiem. Tad viņi mūsos patiešām atrastu piemērotu diskusiju partneri.

Melchior Wathelet, *Padomes priekšsēdētājs.* – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vienkārši vēlētos atbildēt uz dažiem uzdotajiem jautājumiem.

Pirmkārt, attiecībā uz to, ka nebija iespējams diskutēt par visām Padomes ierosinātajām budžeta pozīcijām, es pieņemu, ka šīs diskusijas notiks. Es uzskatu, ka šīs debātes ir vajadzīgas un ka mums ir jādiskutē par to, kādām jābūt 2011. gada budžeta prioritātēm. Patiesi, panākt vienošanos Padomē nebija viegls uzdevums. Pietiks, ja pateikšu, ka balsojuma rezultāts par šo budžetu Padomes līmenī nebija iepriekš paredzams. Tomēr to arī nosaka budžeta situācija katrā valstī. Šie ir grūti laiki.

Tomēr es vēlētos atgādināt, ka, neskatoties uz sarežģīto kontekstu, neskatoties uz grūtībām, ko piedzīvojam savās mājās, salīdzinot ar 2010. gadu, Eiropas budžets ir lielāks. Ir 2,91 % palielinājums. Nobeigumā, kā jau teicu, daži gribēja vairāk, bet tas joprojām ir ievērojams palielinājums, salīdzinot ar 2010. gadu.

Haug kundze iepriekš uzdeva jautājumu par 1.B pozīciju. Es jums tikai vēlētos atgādināt, ka šī pozīcija, salīdzinot ar 2010. gadu, ir palielināta par 14 %. Tādēļ nav pareizi teikt, ka Padome neatzīst 1.B pozīcijas īpašos apstākļus, ja tā ir palielināta par 14 %, salīdzinot ar 2010. gadu. Es uzskatu, ka Padomē ir labāka izpratne, kas, iespējams, nav pietiekami aprakstīts vai komentēts.

Es arī vēlētos sacīt referentei par 2011. gada budžetu, ka savā iepriekšējā runā mēs arī vēlējamies pievērst uzmanību Parlamenta paveiktajam; jūs minējāt 1.A budžeta pozīciju, ko Parlaments vēlējas palielināt. Es savā runā gribēju uzsvērt, ka Padome darba gaitā ņēma vērā un pūlējās parādīt, ka tā ir atvērta diskusijām, īpaši saistībā uz jaunatnes politiku. Protams, diskusija par šo politiku tika sākta, jo Parlaments to skaidri definēja kā vienu no savām prioritātēm.

Es jums arī vēlētos atgādināt, ka attiecībā uz 5. pozīciju un iestāžu aspektu kā tādu ir taisnība, ka visām iestādēm ir jāpieliek pūliņi, tomēr vienlīdz taisnība, ka saskaņā ar Padomes iesniegto budžetu mēs neskārām Parlamenta budžetu kā tādu. Tomēr es uzskatu, ka ir svarīgi, lai katra iestāde ietaupītu un būtu mums visiem par piemēru, kā tas bija šajā no budžeta viedokļa grūtajā gadā.

Nobeigumā jānorāda, ka mums turpmākajās nedēļās neapšaubāmi būs auglīgākas sanāksmes un diskusijas. Es ticu, ka tās būs pietiekami auglīgas, lai panāktu vienošanos par 2011. gada budžetu, un es vienkārši vēlētos jums atgādināt, ka šis nebūs viegls budžets, jo mums ir jāpiemēro jauna procedūra, jo ir visas šīs jaunās politikas jomas, kas jāpiemēro — kā jūs teicāt —, un arī tādēļ, ka mēs nevaram neņemt vērā sarežģīto finanšu un budžeta situāciju mūsu dalībvalstīs, kurā katrā ir budžeta mērķi, kas jāsasniedz.

Es arī ceru, ka, apzinoties visas šīs grūtības, problēmas un ierobežojumus, mēs kopā izstrādāsim visiem pieņemamu 2011. gada budžetu un ka kopīgi parādīsim, ka šo jauno Lisabonas līgumā noteikto procedūru var novest līdz veiksmīgam iznākumam, ar ko es domāju 2011. gada budžeta pieņemšanu.

Priekšsēdētājs. – Līdz ar to šis darba kārtības punkts tiek slēgts.

15. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir jautājumu laiks (B7-0454/2010).

Komisijai ir adresēti šādi jautājumi. Es jau iepriekš atvainojos. Mēs atkal kavējamies, taču mums tas bija jāpabeidz līdz plkst. 20.30. Es gribētu izskatīt prioritāros jautājumus, sākot ar *Paleckis* kunga, *Aylward* kunga un *McGuinness* kundzes jautājumiem, un pēc tam jautājumus *Andor* kungam, *Piebalga* kungam un *Hedegaard* kundzei. Vismaz viens, varbūt tikai viens jautājums katram. Es par to atvainojos.

Pirmā daļa

Gay Mitchell (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, mans darba kārtības jautājums ir tāds, ka jautājumu laikam bija jāsākas septiņos. Vai man jāsaprot, ka mans jautājums attīstības komisāram netiks uzdots?

Priekšsēdētājs. – Mēs līdz tam varētu tikt. Kad es pirms stundas pārņēmu vadību, mēs kavējamies par stundu, un tagad mēs kavējamies par pusstundu. Es mēģinu paātrināt darbu un ceru, ka tiksīm līdz jūsu jautājumam, taču tas komisāram ir 2. jautājums, tas ir viss, ko saku.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 16 (**Justas Vincas Paleckis**) (H-0356/10)

Temats: Tiesību akti par radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu un uzglabāšanu.

Lai gan 15 no 27 Eiropas Savienības dalībvalstīm ir kodolspēkstacijas, pašlaik ir ļoti maz projektu, lai izveidotu radioaktīvo atkritumu ilgtermiņa glabātavas. Kamēr ES atzīst, ka energoapgādes struktūra ir dalībvalstu kompetencē, tā veido sīki izstrādātu tiesisko regulējumu kodoldrošības un radioaktīvo atkritumu drošības un apsaimniekošanas jomā. Šis tiesību akts ir ierosināts atbilstīgi *Euratom* līgumam, saskaņā ar kuru ES nosaka un reglamentē drošības pamatstandartus.

Ir paziņots, ka Komisija 2010. gada otrajā pusē ierosinās Eiropas tiesību aktu par radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu. Pašlaik notiek šāda tiesību akta priekšlikuma sabiedriskā apspriešana.

Kāds posms ir sasniegts šajā apspriešanā un kādi rezultāti ir panākti? Kādas konkrētas vides prasības šī direktīva nodrošinās? Vai tām valstīm, kuras jau ir slēgušas savas kodolspēkstacijas un izvēlējušās atšķirīgus atkritumu apsaimniekošanas veidus, būs konkrētas prasības būvēt savas glabātavas vai atmaksāt piegādātājiem saskaņā ar esošajiem nolīgumiem?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis* . – Šis ir jautājums, ko esmu pārņēmis no komisāra *Oettinger*, un viņa atbilde ir šāda:

tīmekļa vietnē „*Your voice in Europe*” publicētā sabiedriskā apspriešana tika veikta no 2010. gada 31. marta līdz 31. maijam. Kopumā tika saņemtas 510 atbildes. Papildus tam

vairākas ieinteresētās puses sabiedriskajā apspriešanā nosūtīja rakstiskus komentārus e-pastu, vēstuļu vai ziņojumu veidā. Vispārīgi runājot, lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju atbalsta saistošu Kopienas tiesību aktu, no kura daudzi sagaida uzlabojumus attiecībā uz drošību, juridisko skaidrību, sabiedrības līdzdalību un valstu lēmumu pieņemšanu. Drīzumā Komisijas tīmekļa vietnē tiks publicēts ziņojums.

Tiesību akta priekšlikuma pamatā būs *Euratom* līguma 3. nodaļa, kas veltīta veselības aizsardzībai un drošībai. Tā mērķis būs izveidot Kopienas regulējumu dalībvalstīm, lai garantētu drošu un ilgtspējīgu izlietoto degvielu un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu attiecībā uz visu veidu atkritumiem un visos posmos: no ražošanas līdz utilizēšana, izvairoties no pārmērīga sloga nākotnes paaudzēm.

Tā kā joprojām tiek veikts tehniskais novērtējums, ir pārāk agri aprakstīt, kādas būs vides prasības. Visas dalībvalstis turpinās būt atbildīgas par savu izlietoto degvielu un radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Paldies par atbildi, taču tā bija samērā vispārīga un ne pārāk konkrēta, un man šķiet, ka Eiropas Savienībai vajadzētu noteikt vēl lielākas vides prasības šajā jomā. Lai gan es saprotu, ka attiecīgā komisāra šeit nav, es tomēr vēlētos pajautāt, kā Komisija plāno finansēt tādas lietas un vai tiks piešķirti pietiekami līdzekļi, lai nodrošinātu tādu lēmumu pieņemšanu, kas dos labumu nākotnei.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Radioaktīvie atkritumi ir jāapsaimnieko un jāglabā maksimālas drošības apstākļos.

Šajā procesā ļoti svarīga ir sadarbība starp Eiropas, valstu, reģionālajām un vietējām iestādēm.

Es vēlētos pajautāt Komisijai, kādu nozīmi šajā procesā tā piešķir vietējām iestādēm?

Priekšsēdētājs. – *De Gucht* kungs aizvieto *Oettinger* kungu. Ja spējat, varat atbildēt uz šiem papildu jautājumiem.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, es vismaz mēģināšu nepateikt neko muļķīgu!

Pirmkārt, atbildot uz *Paleckis* kunga papildu jautājumu, finansēšana, ciktāl man zināms, būs valstu kompetencē, jo atbildība paliks dalībvalstu ziņā. Eiropas Savienība gatavojas ieviest tiesisko regulējumu. Es pieņemu, ka finansējumu nodrošinās dalībvalstis, ja vien likumdošanas procesā un kopīgi ar budžeta iestādi netiks pieņemts atšķirīgs lēmums.

Attiecībā uz vietējām iestādēm es domāju, ka tas ir saistīts ar varas sadali attiecīgajās dalībvalstīs. Ja atļaujas jāizsniedz vietējām iestādēm, tad zināmā mērā tās būs lēmumu pieņemšanas procesa dalībnieces. Tomēr var būt arī tā, ka dalībvalstī ir noteikums, saskaņā ar kuru atļaujas šajā saistībā — piemēram, par būvniecību — tiks piešķirtas valsts līmenī. Tas vēl jāredz tiesību aktā, ko drīzumā jums ierosināsim.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 17 (**Liam Aylward**) (H-0374/10)

Temats: Eiropas MVU, starptautiskā tirdzniecība un bērnu darbs.

Ko Komisija var darīt, lai nodrošinātu, ka Eiropas MVU tiešā vai netiešā veidā netiktu iesaistīti bērnu darba praksē, pērkot izstrādājumus no jaunattīstības valstīm? Vai Komisija ir ieviesusi kādu mehānismu, lai uzraudzītu Eiropas tirdzniecību un izstrādājumus, kas

saistīti ar bērnu darbu jaunattīstības valstīs? Kādi noteikumi ir ieviesti, lai risinātu šo jautājumu?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Komisija bērnu darba problēmu uztver ļoti nopietni. Jūnijā SDO norādīja, ka strādā aptuveni 200 miljoni bērnu. Kaut gan tam ir tendences samazināties, kas ir iepriecinoši, tie joprojām ir 200 miljoni par daudz strādājošu bērnu, kuriem vajadzētu mācīties.

Tomēr ir svarīgi saprast, ka tikai aptuveni 5 % šo bērnu strādā uz eksportu orientētās nozarēs. Saskaņā ar SDO datiem lielākā daļa strādā naturālajās saimniecībās vai kā mājas strādnieki.

Tieši tādēļ ES cīnās pret bērnu darbu, īstenojot visaptverošas politikas pieeju, kurā galvenā uzmanība tiek pievērsta tā pamatiemesliem: nabadzībai un kvalitatīvas izglītības pieejamības trūkumam.

Šī pieeja tika izklāstīta šā gada janvāra Komisijas dienestu darba dokumentā par cīņu pret bērnu darbu, ko Padome apstiprināja 14. jūnijā. Es jūs rosīnu izskatīt šos abus dokumentus, lai iegūtu plašāku informāciju par šās politikas pieeju tās turpmāko attīstību.

Kopumā šie pasākumi veicina starptautiski noteikto mērķi līdz 2016. gada likvidēt visnelabvēlīgākās bērnu darba formas un galu galā izbeigt jebkāda veida bērnu darbu.

Daudzi ES uzņēmumi, tostarp MVU, paraksta korporatīvās sociālās atbildības sistēmas, saskaņā ar kurām viņi apņemas nodrošināt, ka to piegādes ķēdē netiek izmantots bērnu un piespiedu darbs. Komisija pašlaik meklē iespējas, kā ES korporatīvās sociālās atbildības politikā labāk integrēt cilvēktiesību jautājumus.

Turklāt MVU var izmantot vairākas privātas ilgtspējas nodrošināšanas sistēmas, kas darbojas Eiropas Savienībā un kas atkarībā no attiecīgajā sistēmā izmantotajiem kritērijiem var pieprasīt to, ka bērnu piespiedu darbu nedrīkst izmantot tādu preču ražošanā un pakalpojumu sniegšanā, kam ir ar šo sistēmu saistīta etiķete.

Liam Aylward (ALDE). – Komisār, bērnu darba aktīvisti un NVO kādu laiku aicina ieviest bērnu darba problēmu visās attīstības politikas jomās nevis tikai risināt kā atsevišķu jautājumu, kā tas ir pašlaik. Kāds ir Komisijas progress šajā saistībā? Vai Komisijai ir kāda īpaša politika, lai iesaistītu vai atkārtoti iesaistītu strādājošus bērnus izglītības sistēmā?

Paul Rūbig (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisār, vai jūs sarunās ar PTO varētu uzsākt diskusijas par kvalitātes zīmes ieviešanu attiecībā uz starptautisko tirdzniecību — īpaši saistībā ar mazajiem un vidējiem uzņēmumiem —, kas Eiropas patērētājiem nodrošinātu atzītas un reģistrētas organizācijas sniegtu garantiju, ka šie izstrādājumi ir ražoti, neizmantojot bērnu darbaspēku? Es uzskatu, ka tas būtu brīvprātīgs pasākums, kas varētu ļoti ātri uzlabot šo situāciju.

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis*. – Attiecībā uz Aylward kunga papildu jautājumu es varētu piebilst, ka astoņu SDO pamatkonvenciju ievērošana, kas ietver darba ņēmēju pamatbrīvības, ir ES tirdzniecības politikas neatņemama daļa, lai tas būtu vienpusējās VPS+ sistēmas jomā vai attiecībā uz divpusējiem un reģionāliem nolīgumiem.

Tās ietver Konvenciju Nr. 138 par minimālo vecumu un Konvenciju Nr. 182 par visnelabvēlīgākajām bērnu darba formām. Nesenākos nolīgumos ir ietverts noteikums par īstenošanas pārskatu un atbildības uzraudzību, kas ietver starpvaldību iestādes, sociālās

jomas pārstāvjus, dialogu un, ja vajadzīgs — neatkarīgu pārskatu publisku ziņojumu un ieteikumu veidā.

Mūsu politika ir nelikvidēt tirdzniecības atvieglojumus. Tos var likvidēt un mēs varam to darīt, taču uzskatām — īpaši ņemot vērā to, ka procentuāli ļoti neliela daļa bērnu strādā uz eksportu orientētos uzņēmumos —, ka mums jāstrādā savlaicīgi. Piemēram, mums ir vairākas sistēmas ar valstīm, piemēram, Indiju, saskaņā ar kurām mēs rūpējamies par bērniem un nodrošinām, lai viņiem būtu izglītība.

Attiecībā uz papildu jautājumu par MVU es piekrītu, ka šīs sistēmas, pat ja tās ir brīvprātīgas, var daudz palīdzēt. Tomēr, kā es norādīju savā sākotnējā atbildē, mēs esam arī pieredzējuši, ka daudzi MVU ir gatavi pieteikties sistēmām, saskaņā ar kurām bērnu darbs nedrīkst būt piegādes ķēdes daļa, un ieviest to praksē.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 18 (**Mairead McGuinness**) (H-0376/10)

Temats: Ekonomikas politikas koordinēšanas uzlabošanas iespējamā ietekme.

Vai Komisija var informēt un paskaidrot, kādas ir koriģējoša pasākuma iespējamās sekas, proti — sankcijas, kā izklāstīts Paziņojumā par ekonomikas politikas koordinācijas uzlabošanu stabilitātei, izaugsmei un darbavietām — instrumenti stingrākai ES ekonomikas pārvaldībai (COM(2010)0367)?

Ja dalībvalstis pārsniegs Stabilitātes un izaugsmes paktā noteiktās prasības, vai var tikt atļikti ES maksājumi no valstu valdībām? Kā Komisija var nodrošināt, lai šis pasākums nelabvēlīgi neietekmētu iedzīvotājus, piemēram, lauksaimniekus, ja šāda sankcijas tiek piemērotas?

Kā Komisija var nodrošināt, lai valstu valdības ievērotu savas saistības attiecībā pret lauksaimniekiem un citiem ES atbalsta saņēmējiem, īpaši laikā, kad daudzu dalībvalstu finanses ievērojami iegrožo pašreizējais ekonomiskais klimats?

Ja dalībvalstis nespēj apmierināt šo vajadzību, kam, pēc Komisijas domām, vajadzētu notikt?

Karel De Gucht, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, 30. jūnija paziņojums par ekonomikas politikas koordinācijas uzlabošanu stabilitātei, izaugsmei un darbavietām ir turpinājums paziņojumam, ko publicējām 12. maijā un kurā ir konkrēti instrumenti, lai uzlabotu ekonomikas politikas koordināciju.

Mēs ierosinām efektīvāku uzraudzības sistēmu ar uzlabotu nodokļu uzraudzību, stingrāku makroekonomiskās nestabilitātes uzraudzību un ekonomikas politikas jomu koordināciju saskaņā ar „Eiropas semestri”. Mūsu priekšlikumus atbalstīja *Herman Van Rompuy* darba grupa Padomē, Parlaments un arī plašsaziņas līdzekļi. Eiropadomes 17. jūnija secinājumos ir skaidri atbalstīti mūsu ierosinājumi, un mēs mūs mudina pēc iespējas ātrāk ieviest labāku ekonomikas pārvaldību Eiropā.

Komisija šī mēneša laikā pieņems vajadzīgos oficiālos tiesību aktu priekšlikumus. Tā paļausies uz Padomes un Eiropas Parlamenta atbalstu, lai pieņemtu vajadzīgos tiesību aktus un pēc iespējas ātrāk ieviestu šos priekšlikumus. Kā daļu no tiesību aktu paketes mēs ierosināsim jaunu sankciju un stimulu instrumentu kopumu, lai panāktu atbilstību Stabilitātes un izaugsmes paktam. Nostiprināti fiskālo noteikumu ieviešanas mehānismi ir mūsu priekšlikumu galvenais elements — tas ir mūsu fiskālās sistēmas ticamības pamatā, un tas būs svarīgs diskusiju temats darba grupā.

Kā izklāstīts 30. jūnija paziņojumā, mēs, pamatojoties uz LESD 136. pantu, ierosināsim pirmajā posmā ieviest jaunu sankciju sistēmu 16 eirozonas dalībvalstīm, kā arī, pirmkārt, Stabilitātes un izaugsmes pakta preventīvajai un korektīvajai daļai un, otrkārt, kaitīgas makroekonomiskas nestabilitātes uzraudzības korektīvajai daļai. Tas atspoguļo lielāku savstarpējo atkarību un stingrākus ierobežojumus monetārajā savienībā. Sankcijas tiks papildinātas ar tām, kas jau paredzētas Stabilitātes un izaugsmes paktā, taču tās tiks iesaistītas agrākā pārmērīga budžeta deficīta procedūras posmā un būs automātiskākas.

Lai uzlabotu atbilstību visās 27 dalībvalstīs, mēs plānojam otrajā posmā ieviest pašreizējo un turpmāko ES budžeta finanšu apropriāciju apturēšanu un atcelšanu. Tas attiektos uz izdevumiem, kas saistīti ar kohēzijas politiku, kopējo lauksaimniecības politiku un zivsaimniecības fondu. Tātad mērķis būs izmantot ES budžetu kā papildu līdzekli, lai pastiprinātu stimulus atbilstībai Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām.

Mairead McGuinness (PPE). – Pateicos, komisār, par jūsu samērā plašo atbildi. Es esmu lasījusi visu šo informāciju paziņojumā.

Mans jautājums bija konkrētāks. Iedzīvotāji ir lasījuši par šo sankciju iespējamību. Kā gan jūs varat sodīt dalībvalstis un to valdības, nesodot to iedzīvotājus? Es domāju, ka tā ir mana jautājuma būtība. Ja plānojat apturēt ES budžeta plūsmu uz dalībvalstīm, KLP vai kohēzijas mērķiem, tad jautājums ir šāds: kurš cietīs no šī lēmuma? Jums jāprecizē šis aspekts šovakar sēžu zālē.

Marian Harkin (ALDE). – Komisār, es piekrītu, ka ir vajadzīgi noteikumi, ja esat vienotas valūtas sistēmas daļa, taču Stabilitātes un izaugsmes pakts tika pieņemts ļoti atšķirīgā laikā. Mēs esam nonākuši līdz vispārēja sabrukuma sliekšnim, un, kamēr dažas valstis atgūstas labāk par citām, atsevišķas valstis — piemēram, mana valsts — joprojām cīnās.

Man šķiet, ka mums ir tika sankcijas, bet nav stimulu. Jūsu runājat par sankciju instrumentu kopumu, bet, kā sacīja mana kolēģe McGuinness kundze, tie ietekmēs iedzīvotājus. Es neuzskatu, ka tā ir pareiza Komisijas rīcība, ja dažas valstis joprojām atrodas uz ekonomiska sabrukuma sliekšņa.

Karel De Gucht, Komisijas loceklis . – Tas ir ļoti svarīgs, bet arī samērā tehnisks jautājums. Daudzgaļu programmu gadījumā budžeta saistību aizturēšanai nebūs tūlītējas ietekmes, jo par attiecīgajām saistībām maksājumus parasti varēs veikt divus gadus. Tam vajadzētu aizsargāt pašreizējus projektus, kas tiek īstenoti saskaņā ar daudzgaļu programmām, un nodrošināt pietiekami ilgu laiku attiecīgajām dalībvalstīm veikt korigējošus pasākumus atbilstīgi Padomes ieteikumiem pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras ietvaros.

Līdzekļi tiks iekļauti budžetā, tiklīdz dalībvalstis atbildīs Padomes ieteikumiem. Maksājums tiktu zaudēts galīgi tikai tad, ja dalībvalsts neatbilstu Padomes ieteikumiem. Turklāt saskaņā ar 30. jūnija paziņojumu jaunais sankciju mehānisms izslēgs tādu situāciju, kad ES izdevumu samazināšanās radītu lauksaimnieku un zvejnieku ienākumu samazināšanos. Konkrētie priekšlikumi par virkni attiecīgo izdevumu un kategorijām un sankciju mehānisma struktūru nodrošinās, lai šis nosacījums tiktu ievērots.

Otrā daļa

Priekšsēdētājs. – Kā jau iepriekš sacīju, mums šovakar ļoti trūkst laika, un es mēģinu uz klausīt pēc iespējas vairāk jautājumu. Es būtu pateicīgs, ja jūsu visi izteiktos īsi.

Jautājums Nr. 19 (**Vilija Blinkevičute**) (H-0360/10)

Temats: Pensiju sistēmu reformas saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”.

Eiropadomes apstiprinātajā stratēģijā „Eiropa 2020” ir noteikts, ka, īstenojot ilgtermiņa reformas, tostarp reformējot pensiju sistēmu, var sagaidīt ekonomikas ilgtermiņa izaugsmi un nodarbinātības veicināšanu visā Eiropas Savienībā.

Bet, ko Komisija plāno darīt, lai veiktu pensiju reformas uzraudzību un novērtētu, un izplatītu sasniegtos rezultātus? Kā Komisija plāno novērtēt sociālās aizsardzības un pensiju sistēmu atbilstību un ilgtspēju? Kādi pasākumi tiks veikti, lai izvairītos no negatīvām sekām un nodrošinātu, lai reformas netiktu veiktas vienīgi uz ES pilsoņu, īpaši gados vecu cilvēku un sociāli neaizsargātāko grupu rēķina? Vai Komisijai ir pietiekamas pilnvaras šajā jomā?

László Andor, *Komisijas loceklis* . – Pagājušajos desmit gados pensiju sistēmās ir veiktas lielas reformas, un tās turpina veikt lielākajā daļā dalībvalstu.

Komisija atbalsta, uzrauga un novērtē valsts reformu ietekmi un īstenošanu, izmantojot atklātu koordinācijas metodi, lai attīstītu pienācīgas, ilgtspējīgas, kā arī modernas un pārredzamas pensiju sistēmas.

Pašreizējais ES pensiju sistēmu uzraudzības un novērtēšanas darbs ietver Ekonomikas politikas un Sociālās aizsardzības komitejas kopējo pārskatu par pensijām.

Kopējā pārskatā par pensijām ir izvērtēti pēdējo desmit gadu pensiju reformu rezultāti un novērtēts panāktais progress, ņemot vērā krīzes radītos šķēršļus un arvien lielākām problēmām nodrošināt pensijas zemāka bezdarba, zemākas izaugsmes, ātrākas novecošanas un sliktākas nodokļu sistēmas apstākļos.

Padome jūnijā pieņēma starpposma ziņojumu, un šī gada beigās vajadzētu būt pieņemtam galīgajam ziņojumam ar valstu profiliem.

Komisija arī cieši sadarbojas ar dalībvalstīm vairākos jautājumos, kas saistīti ar pensiju sistēmām un pensiju reformu. Piemēram, ikgadējos kopējos ziņojumos un salīdzinošajos pārskatos ir padomi un ieteikumi, kas pielāgoti situācijai atsevišķās dalībvalstīs.

Lai izmērītu progresu virzībā uz pienācīgu un ilgtspējīgu pensiju sasniegšanu, dalībvalstis kopīgi ar Komisiju Sociālās aizsardzības komitejā ir izstrādājušas rādītāju kopumu. Tie tiks arī izmantoti saskaņā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, lai novērtētu dalībvalstu sociālās aizsardzības un pensiju sistēmu atbilstību un ilgtspēju.

Pensiju reformas pamatā jābūt risinājumiem, kas saglabā pensiju piemērotību un ilgtspēju un ko neveic uz gados vecu cilvēku un sociāli neaizsargātāko grupu rēķina.

Savās politiskajās pamatnostādnēs pagājušajā septembrī priekšsēdētājs *Barroso* teica: „Mums jānodrošina, lai pensijas veiktu paredzēto uzdevumu — nodrošināt maksimālu atbalstu pašreizējiem un turpmākiem pensionāriem, tostarp neaizsargātām grupām.”

Tādēļ piemērotas pensijas nozīmē to, ka gados veciem cilvēkiem nedraud nabadzība un ka pēc aiziešanas pensijā viņi var uzturēt savu dzīves standartu pienācīgā līmenī.

Ņemot vērā pašreizējo spiedienu uz pensiju sistēmām un problēmas ar alternatīvām, piemēram, lielākiem nodokļiem par pensiju iemaksām vai nabadzīgākiem pensionāriem, dalībvalstīm jāapsver vairāk un ilgāk strādājošu iedzīvotāju nozīme, nodrošinot, lai pensijas būtu gan piemērotas, gan ilgtspējīgas.

Komisija vienmēr ir uzsvērusi, ka pensiju reforma ir būtiska, taču ar to vien nepietiek. Darba ņēmējiem jābūt gan iespējai, gan spējām strādāt vairāk un savā ziņā ilgāk, lai iegūtu tiesības uz pienācīgu pensiju.

Tas nozīmē cīņu pret darba tirgus diskrimināciju pret gados vecākiem darba ņēmējiem, darba tirgu atvēršanu viņiem, apmācības un prasmju uzlabošanas iespēju nodrošināšanu visas karjeras laikā, darba apstākļu pielāgošanu dažādu vecumu cilvēkiem un darba ņēmēju veselības un drošības apstākļu uzlabošanas nodrošināšanu.

Šajās jomās ir vajadzīgi daudz lielāki centieni, un „Eiropa 2020” nodrošina sistēmu šādiem centieniem. Es ceru, ka dalībvalstis noteiks sev augstus mērķus savās pirmajās valsts reformu programmās.

Pašreizējais Eiropas pensiju regulējums, kas aptver visu — no politikas koordinācijas līdz regulēšanai —, ir jāatjaunina, ņemot vērā iedzīvotāju skaita izmaiņas, krīzes radītos šķēršļus un mācības, kā arī izmaiņas valstu pensiju sistēmās.

Ar Zaļo grāmatu par pensijām, kas publicēta 7. jūlijā, Komisija ir uzsākusi debātes visas Eiropas līmenī par to, vai jāizstrādā Eiropas pensiju sistēma un kā to darīt, lai nodrošinātu pienācīgas, ilgtspējīgas un drošas pensijas.

Zaļajā grāmatā netiek apstrīdēts tas, ka pensiju sistēmu izstrāde lielākoties ir dalībvalstu ziņā. Tajā vietā tajā tiek mēģināts dot ieguldījumu debātēs par ES pievienoto vērtību pensijām.

Tajā tiek apskatīts, kā ES var atbalstīt dalībvalstis to centienos pielāgot savu politiku un padarīt pensijas pienācīgas nākotnē. Un tajā ir apspriestas spēcīgākas Eiropas pensiju sistēmas iespējas.

Zaļā grāmata ir iespēja apkopot visu pensiju jautājumā ieinteresēto pušu viedokļus — tās ir ne vien dalībvalstis, bet arī darba devēji un arodbiedrības, kurām dažās pensiju sistēmās ir būtiska nozīme, un, protams, tas ir Eiropas Parlaments. Šādi tiks nodrošināts, ka jebkādu mūsu ierosināto pasākumu pamatā ir pārliecinoši pierādījumi, ka tie ir efektīvi un samērīgi un pilnībā atbilst subsidiaritātes principam.

Vilija Blinkevičiūtē (S&D). – (LT) Paldies par jūsu atbildi, bet es patiešām vēlētos saņemt detalizētāku atbildi. Kādus konkrētus pasākumus Eiropas Komisija veiks attiecībā uz gados vecāku cilvēku nodarbinātību? Jūsu iesniegtajā Zaļajā grāmatā ir īpaši minēts tas, ka pensijas vecuma palielināšana kļūs par negatīvu parādību, ņemot vērā pašreizējo demogrāfisko situāciju Eiropas Savienības dalībvalstīs.

Tomēr bez konkrētiem pasākumiem attiecībā uz gados vecāku cilvēku nodarbinātību pensijas vecuma palielināšana radīs kaitējumu, jo gados vecāki cilvēki nonāks nabadzībā.

László Andor, *Komisijas loceklis* . – Viens no galvenajiem turpmākajiem pasākumiem šim darbam pie pensijām Zaļajā grāmatā būs iniciatīva 2012. gadu nodēvēt par Eiropas gadu aktīvām vecumdienām. Tas pašlaik tiek gatavots un drīz tiks izsludināts.

Tikmēr arī notiks saistīts darbs pie demogrāfijas. Mēs vēlētos izveidot šo Eiropas gadu aktīvām vecumdienām, lai atbalstītu gados vecāku darba ņēmēju nodarbinātības iespējas, kā arī apsvērt, kas jādara, lai attīstītu mūžizglītības sistēmas un saglabātu veselību, jo visi šie faktori ietekmē šīs vecuma grupas nodarbinātības iespējas.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 20 (**Georgios Papanikolaou**) (H-0363/10)

Temats: Jauno nosacījumu nodarbinātības jomā ietekme uz jauniešiem.

Grieķijas valdības veicinātās nodarbinātības nosacījumu izmaiņas ļaus pieņemt darbā jauniešus vecumā līdz 21 gadam, maksājot 80 % no minimālās algas, un jauniešu vecumā no 21 līdz 25 gadiem, maksājot 85 % no minimālās algas, kas katrā gadījumā noteikts Valsts vispārējās kopējās nodarbinātības konvencijā.

Ņemot vērā iepriekš minēto, vai Komisija var pateikt:

vai saistībā ar sarunām par atbalsta mehānismu Grieķijai un attiecīgo memorandu tā oficiāli vai neoficiāli ir prasījusi Grieķijas valdībai samazināt tiesības uz algu darba ņēmējiem, kas ienāk darba tirgū?

Vai tā uzskata, ka šāda veida dalībvalstu rīcība atbilst „Eiropa 2020” stratēģiskajiem mērķiem, kuras mērķis ir cīnīties pret nabadzību un sociālo nevienlīdzību?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Saprašanās memorands, ko parakstīja Grieķijas iestādes, Komisija, Eiropas Centrālā banka un Starptautiskais Valūtas fonds, paredz, ka Grieķijas valdībai ir jāpieņem tiesību akts par minimālajām sākuma līmeņa algām riska grupām, piemēram, jauniešiem un ilgstošiem bezdarbniekiem. Mērķis ir veicināt darbavietu radīšanu grupām, kas saskaras ar augstāku bezdarba risku un tādējādi — sociālo atstumtību.

Citās dalībvalstīs, piemēram, Beļģijā, Čehijā, Francijā, Īrijā, Maltā, Nīderlandē, Slovākijā, Portugālē un Apvienotajā Karalistē jauniešiem bieži tiek maksāts mazāk par minimālo algu. Lai gan minimālās algas ieviešanas galvenais arguments ir nodarbināto nabadzības samazināšana, augstas minimālās algas var palielināt darba izmaksas, un tas var radīt būt par šķērslī jauniešu līdzdalībai darba tirgū un tādējādi radīt lielāku bezdarbu.

Ļoti augstais jauniešu bezdarba rādītājs Grieķijā ir pierādījums grūtībām, ar kurā viņi saskaras, lai nokļūtu darba tirgū. Šā gada aprīlī bezdarba līmenis šajā valstī iedzīvotājiem vecumā no 15 līdz 29 gadiem bija 30,8 %, salīdzinot ar vidējo rādītāju Eiropas Savienībā 19,8 %. Paredzams, ka šogad un turpmāk šis skaitlis palielināsies.

Grieķijā ir arī augstāki ilgstoša bezdarba skaitļi, kas parāda, cik grūti ilgstošiem bezdarbniekiem ir nokļūt atpakaļ darba tirgū. Daži pasākumi saprašanās memorandā nodrošina ārkārtas reakciju uz kritisku situāciju. Tie paredz minimālo algu noteikšanu nominālā izteiksmē uz trīs gadu posmu un tie ir vērsti uz tiem, kas saskaras ar grūtībām, iesaistoties darba tirgū, piemēram, jauniešiem un ilgstošiem bezdarbniekiem.

Darbavietu kvalitāte un pienācīgi nodarbinātības apstākļi joprojām ir svarīga Eiropas Savienības prioritāte, kā tas parādīts integrētajās pamatnostādnes — ko mēs šo pēcpusdien apspriedām —, kuras nosaka stratēģijas „Eiropas 2020” programmu.

Komisija pastāvīgi atbalsta vairākus pasākumus, lai risinātu darba tirgus segmentācijas problēmu, lai nodrošinātu, ka bezdarbniekiem un citām neaizsargātām grupām ir pienācīgs atbalsts, un lai veicinātu ilgspējīgu nodarbinātību un sociālo kohēziju.

Šos pasākumus arī taustāmā veidā atbalsta ES fondi, īpaši Eiropas Sociālais fonds. Grieķijā Eiropas Sociālais fonds finansē virkni pasākumu, lai palielinātu piekļuvi darba tirgum, prioritāti piešķirot jauniešiem, sievietēm, ilgstošiem bezdarbniekiem un citām neaizsargātām grupām. Tas tiek īstenots, veicot virkni pasākumu, piemēram, individualizētus pakalpojumus bezdarbniekiem, darba pieredzes programmas jauniem darba tirgus

dalībniekiem, nodarbināmības vai pārkvalificēšanas veicināšanu, atbalstu profesionālajai mobilitātei un tā tālāk.

Saprašanās memorandā Grieķijai ir arī noteikti mērķi palielināt to struktūrfondu un Kohēzijas fonda resursu apguvi, kas ir novirzīti lielu ieguldījumu un izaugsmes projektos.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Paldies, komisār, par atbildi. Tomēr es nesapratu, vai saprašanās memoranda noteikumi ir Komisijas priekšlikumi un/vai Grieķijas valdības domas, kura galu galā nonāca pie šiem secinājumiem attiecībā uz mazāku samaksu jauniem darba ņēmējiem. Saprašanās memorandā ir arī teikts — un jūs minējat dažus skaitļus —, ka bezdarbs pakāpeniski palielināsies visās sociālajās darba grupās līdz 2012. gadam un ka grupa, kuru tas skars vissmagāk, būs iedzīvotāji vecumā no 20 līdz 25 gadiem.

Mans jautājums ir: kā mēs 2020. gadā spēsim pietuvoties mūsu Eiropas līmeņa stratēģiskajiem mērķiem, ja virzāties prom no tiem?

Brian Crowley (ALDE). – Attiecībā uz jaunām problēmām, ar kurām pašlaik saskaras jaunieši, piekļūstot apmācībai un nodarbinātībai, ir vajadzīgas jaunas iniciatīvas, kas jāvērs uz šo konkrēto grupu. Viena lieta, ko nesaskatu nevienā Komisijas priekšlikumā, ir interneta un sociālās tīklošanas vietņu izmantošana kā veids, lai mēģinātu piesaistīt iedzīvotājus, lai pieteiktos apmācībai vai ierosinātu savas idejas. Vai no Komisijas ir gaidāmi kādi priekšlikumi par šo jautājumu?

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Es tikai vēlētos atsaukties uz priekšsēdētāja šā rīta runu, kurā viņš izklāstīja dažas jaunas idejas, kā uzlabot prasmju attīstību un mobilitāti Eiropas Savienībā, jo īpaši sniedzot labumu jaunatnei.

Mums šajā jomā ir vairākas programmas, un es vēlētos atsaukties uz nākamās nedēļas priekšlikumu „Jaunatne kustībā”, kurā galvenā uzmanība būs pievērsta ne vien mobilitātei, bet arī apvienotām iniciatīvām, lai uzlabotu jauniešu nodarbinātības iespējas — tas nebūs konkrēti Grieķijā, taču esmu pārliecināts, ka no tā labumu gūs arī Grieķija.

Priekšsēdētājs. – Crowley kungs, uz jūsu jautājumu tiks pilnībā atbildēts rakstiski.

Tā kā jautājuma iesniedzējs šeit neatrodas, jautājums Nr. 22 tiks izlaists.

Jautājums Nr. 23 (**Gay Mitchell**) (H-0387/10)

Temats: Augstākā līmeņa sanāksme par Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Gaidāmās augstākā līmeņa sanāksmes par Tūkstošgades attīstības mērķiem (TAM) Ņujorkā galvenais uzdevums ir progresa paātrināšana, lai līdz 2015. gadam sasniegtu visus TAM.

Kā ES pārstāvim šajā augstākā līmeņa sanāksmē — kādi ir Komisijas konkrētiem mērķi un vai Komisija ir pārliecināta, ka ANO piekritīs atkārtoti apstiprināt saistības, ko tā uzņēmusies 2000. gadā?

Turklāt, vai Komisija apliecinās Apvienoto Nāciju Organizācijai, ka Eiropas Savienība joprojām ir apņēmusies līdz 2015. gadam tērēt 0,7 % no nacionālā kopienākuma (NKI) oficiālai attīstības palīdzībai?

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis.* – Kad atlikuši tikai pieci gadi, lai līdz noteiktajam termiņam 2015. gadā sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus, Komisija noteikti uzskata, ka tie joprojām ir sasniedzami, ja visi starptautiskās sabiedrības partneri parādīs spēcīgu politisko apņemšanos, īstenos vajadzīgās politikas jomas un veiks konkrētus pasākumus,

pamatojoties uz gūto mācību. Daudzas jaunattīstības valstis ir panākušas ievērojamu progresu virzībā uz šo mērķu sasniegšanu un, visticamāk, tos sasniegts, taču vairākām valstīm varētu būt grūti tos sasniegt.

Apvienoto Nāciju Organizācijas augstākā līmeņa plenārsēde 2010. gada septembrī noteikti ir izaicinājums, taču Komisijas mērķis ir ne vien 2000. gadā pausto saistību apstiprināšana, bet arī konkrēts un uz rīcību vērsts rezultāts, kas bruģēs ceļu nākamajiem pieciem gadiem un palīdzēs sasniegt 2015. gada mērķus.

Tūkstošgades attīstības mērķus sasniegšana pirmkārt un galvenokārt ir katras iesaistītās dalībvalsts pienākums. Attiecībā uz starptautisko atbalstu saskaņā ar oficiālo attīstības palīdzību Eiropas Savienība kā pasaulē lielākais palīdzības sniedzējs uzņemas vadību un rāda piemēru pārējiem partneriem. Pamatojoties uz Komisijas paustajiem priekšlikumiem, dalībvalstis ir piekritušas tālejošu un konkrētu pasākumu un politikas jomu kopumam, ko plānots īstenot no šī brīža līdz 2015. gadam. Tie veido ES kopējo nostāju, sagaidot ANO augstākā līmeņa sanāksmi un pēc tam, un apliecina ES nelokāmo apņemšanos atbalstīt TAM sasniegšanu visā pasaulē līdz 2015. gadam.

Eiropadomes 2010. gada jūnija secinājumos ir atkārtoti apstiprināta ES apņemšanās sasniegt attīstības mērķus, un ES dalībvalstis piekrita katru gadu izvērtēt panākto progresu, pamatojoties uz Padomes ziņojumu. Komisija katru gadu arī veiks šo turpmākus pasākumus attiecībā uz šīm darbībām. Tādēļ ANO augstākā līmeņa sanāksmē septembrī ES var nelokāmi atkārtoti uzsvērt savu apņemšanos attiecībā uz TAM un ne tikai, lai līdz 2015. gadam sasniegtu palīdzības mērķi 0,7 % no NKI veltīt attīstības palīdzībai.

Gay Mitchell (PPE). – Liels paldies komisāram par atbildi. Vai šajos spiedīgajos laikos komisārs man piekristu, ka sabiedrība ir jāinformē par tērētā attīstības budžeta panākumiem, lai mēs varētu tam nodrošinātu turpmāku atbalstu?

Otrkārt, vai viņš piekristu, ka, tā kā NKI samazinās, ir neizbēgami, ka ieguldījumi samazināsies, bet, ka tos nevajadzētu samazināt kā mazāka NKI procentuālo attiecību tā, lai jaunattīstības valstis neciestu divkārt?

Vai komisārs uzsvērs šo jautājumu Ņujorkā?

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis.* – Sabiedrības atbalsts noteikti ir ārkārtīgi svarīgs, tādēļ attiecībā uz visu attīstības palīdzību saziņa un pārskatatbildība ir būtiska. Komisija ir iesaistīta vairākos projektos, piemēram, manis tikko minētajās Eiropas attīstības dienās, kurā mēs mēģinām informēt par sasniegto. Mēs šajā jomā pieliksim visus pūliņus.

Attiecībā uz NKI, kas samazinās, naudas summa — vismaz dažās valstīs — noteikti būs mazāka. Pašlaik ir sasniegts aptuveni 0,4 % no NKI, tādēļ mums ir smagi jāstrādā, lai sasniegtu 0,7 % no NKI. Komisija noteikti uzsvērs, ka mēs nedrīkstam samazināt naudas daudzumu absolūtā vai relatīvā izteiksmē, jo mēs esam zem tā līmeņa, par kuru paši devām solījumu. Mūsu ticamība lielā mērā ir atkarīga no apņemšanās un saistību izpildes līmeņa attiecībā uz Tūkstošgades attīstības mērķiem un oficiālās attīstības palīdzību.

Priekšsēdētājs. – *Gallagher* kungs ir ieradies. Komisār, vai jūs varētu atbildēt uz *Gallagher* kunga jautājumu Nr. 22 par gaidāmo ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmi?

Jautājums Nr. 22 (**Pat the Cope Gallagher**) (H-0385/10)

Temats: Gaidāmā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksme.

Vai Komisija var izklāstīt galvenos politiskos jautājumus, kas tiks apspriesti gaidāmajā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē, un ko Komisija plānos sasniegt šajā politiskajā augstākā līmeņa sanāksmē?

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Gaidāmajā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē risināmie politiskie jautājumi tiek sagatavoti ciešā sadarbībā ar citiem iesaistītajiem institucionālajiem ES dalībniekiem saskaņā ar Lisabonas līgumā noteikto jauno institucionālo kārtību. Komisijai kā vienai no Āfrikas un ES kopīgās stratēģijas virzītājām būs būtiska nozīme, definējot šīs augstākā līmeņa sanāksmes darba kārtību.

Eiropas Komisija sagaida, ka trešajā ES un Āfrikas augstākā līmeņa sanāksmē, kuras norise paredzēta Lībijā 2010. gada novembra beigās, tiks definēti konkrētāki noteikumi par Eiropas Savienības un Āfrikas turpmāko gadu politiskās un tehniskās sadarbības jomu un apmēriem. Jo īpaši sanāksmē vajadzētu panākt vienošanos par jaunās Āfrikas un ES kopīgās stratēģijas un rīcības plāna 2011.–2013. gadam būtību un darba metodēm.

Ir svarīgi atcerēties, ka Lisabonas 2007. gada augstākā līmeņa sanāksmes mērķis galvenokārt bija Āfrikas un ES attiecību uzlabošana, pamatojoties uz līdzvērtīgu dalībnieku partnerību. 2010. gada augstākā līmeņa sanāksme būs vērsta uz rīcību un ļoti konkrētu rezultātu sasniegšanu.

Runājot par būtību detalizēti, Komisija vēlētos, lai augstākā līmeņa sanāksmē tiktu risināti šādi jautājumi:

– galvenais temats par izaugsmi, darbavietu radīšanu un ieguldījumiem, kas ir būtisks gan ES, gan Āfrikai. Šis temats ļaus vadītājiem apspriest ekonomisko izaugsmi veicinošos faktorus tādās jomās kā energoefektivitāte, privātā sektora attīstība un tirdzniecība, lauksaimniecība un pārtikas nodrošinājums;

– vides aizsardzība, īpaši pievēršot uzmanību klimata pārmaiņām un bioloģiskās daudzveidības aizsardzībai;

– miers un drošība, kas ir svarīgs jautājums, tostarp krīzes situāciju risināšana, cīņa pret terorismu, pirātismu un starptautisko noziedzību, kā arī saiknes ar pārvaldību un cilvēktiesībām.

Komisija sagaida, ka šo sanāksmi apmeklēs vairāki vadītāji no abiem kontinentiem un vienosies par konkrētiem sasniedzamajiem rezultātiem, informējot par tiem visas Āfrikas un Eiropas ieinteresētās puses, plašsaziņas līdzekļus un pilsoņus. Sanāksmes laikā valstu vai valdību vadītāji varēs apmainīties viedokļiem ar abu parlamentu pārstāvjiem, privāto sektoru un pilsonisko sabiedrību.

Turklāt Komisija plāno iesaistīt citus Āfrikas ieinteresēto pušu pārstāvjus, universitātes un pētniekus, jaunatnes organizācijas un vietējās iestādes. Tāpat kā iepriekšējās augstākā līmeņa sanāksmēs šie blakus pasākumi tiks noslēgti ar valstu vai valdību vadītāju politisku deklarāciju un/vai kopīgu paziņojumu pieņemšanu.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). - Paldies, komisār, par to, ka sniedzāt atbildi uz manu jautājumu.

Tā ir ļoti svarīga augstākā līmeņa sanāksme, un es ar prieku uzzināju par jautājumiem, kas tur tiks risināti, lai tā būtu izaugsmes, darbavietas, ieguldījumu, enerģētika, vide vai miers un drošība, bet ir arī svarīgi, kā jūs minējāt, ka būs konkrēti sasniedzamie rezultāti.

Šī man ir iespēja aicināt jūs, komisār, izmantot savu ietekmi, lai visās ES dalībvalstīs liktu saprast aizjūras attīstības palīdzības nozīmi un likt tām saprast, ka pašlaik, lejupslīdes laikā, ir ļoti vienkārši samazināt palīdzības apmērus, taču ka valstis to nedrīkst darīt.

Andris Piebalgs, *Komisijas loceklis*. – Mans darbs ir mudināt dalībvalstis sniegt attīstības palīdzību, un es šajā uzdevumā esmu pilnībā iesaistījies.

Es uzskatu, ka varam būt lepni par to, ko esam sasnieguši. Bez mūsu palīdzības — un mēs esam lielākie palīdzības sniedzēji — pasaulē būtu daudz lielāka nestabilitāte un daudz lielāka nabadzība. Tas nozīmē, ka mūsu atbalstam un mūsu attīstības palīdzībai ir nozīme, kā šodien šajā auditorijā paziņoja Mali prezidents.

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 26 (**Silvia-Adriana Ticau**) (H-0354/10)

Temats: Pasākumi cīņā pret sausumu un pārtuksnešošanos.

Klimata pārmaiņas ievērojami ietekmē dalībvalstis, un daudzās no tām pašlaik ir jācīnās ar ilgstošiem karstuma viļņiem, ilgstošiem sausuma periodiem un liela apmēra pārtuksnešošanos. Tas nopietni ietekmē attiecīgo reģionu lauksaimniecību un ekonomikas attīstību. Lai efektīvi cīnītos pret pārtuksnešošanos un sausumu, ES savām dienvidu un austrumu dalībvalstīm ir jāizstrādā visaptverošas apūdeņošanas sistēmas un mežu atjaunošanas programmas.

Vai Komisija var informēt, kādus pielāgošanās pasākumus klimata pārmaiņām tā ierosinās, lai atbalstītu ES dienvidu un austrumu dalībvalstis cīņā pret sausumu un pārtuksnešošanos? Vai Komisija var arī sniegt informāciju par katra tās ierosinātā pasākuma finansēšanas avotiem?

Connie Hedegaard, *Komisijas locekle*. – 2006. gadā un 2007. gada sākumā Komisija veica padziļinātu novērtējumu par ūdens trūkumu un sausumu Eiropas Savienībā. Pēc šīs novērtēšanas Komisija savā paziņojumā „Meklējot risinājumu sausuma un ūdens trūkuma problēmai Eiropas Savienībā” iesniedza sākotnēju politikas risinājumu kopumu, lai palielinātu ūdens efektivitāti un ūdens ietaupīšanu. Tas tika publicēts 2007. gada jūlijā.

Tika konstatēti septiņi politikas risinājumi, lai novērstu ūdens trūkuma un sausuma problēmas: pareizas cenas noteikšana ūdenim, ūdens un ar ūdeni saistītā finansējuma efektīvāka sadalīšana, sausuma riska pārvaldības uzlabošana, papildu ūdensapgādes infrastruktūras apsvēšana, ūdens patēriņa ziņā efektīvu tehnoloģiju un prakses veicināšana, ūdens taupīšanas kultūras rašanās veicināšana Eiropā, kā arī zināšanu un datu savākšanas uzlabošana. Tie bija septiņi elementi.

Pamatojoties uz informāciju no dalībvalstīm un pašu veikto izpēti, Komisija gatavo ikgadējus pārbaudes ziņojumus, kurā novērtēta šo politikas risinājumu īstenošana Eiropas Savienībā. Komisija arī īsteno Balto grāmatu „Adaptācija klimata pārmaiņām — iedibinot Eiropas rīcības pamatprincipus”. Nākamajā gadā ir paredzēts turpmāks paziņojums par pielāgošanās un pārmaiņu mazināšanas iekļaušanu galvenajās ES politikas jomās.

Turklāt Komisija līdz 2012. gadam paredzējusi izveidot Eiropas ūdens plānu, kura pamatā būs Ūdens pamatdirektīvas īstenošanas pārskats, ūdens trūkuma un sausuma politikas pārskats, kā arī pārskats par ūdens resursu neaizsargātību pret klimata pārmaiņām.

Lai sagatavotu šo plānu, Komisija uzsāks vairākus pasākumus, tostarp izmēģinājuma projektu par novērtēšanas pasākumu izstrādi, lai apturētu pārtuksnešošanas Eiropā, kā arī integrētu novērtēšanas pētījumu par Eiropas ūdens resursu neaizsargātību attiecībā pret klimata pārmaiņām un pielāgošanās pasākumiem.

Sausuma un pārtuksnešanās jautājumi tiks arī risināti ar pasākumiem nozaru politikas jomās, piemēram, lauku attīstības jomā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un kohēzijas politiku.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Cīņa pret klimata pārmaiņām ir Eiropas Savienības prioritāte. Klimata pārmaiņu ietekmi var redzēt arvien skaidrāk. Tieši tādēļ es vēlētos jums pajautāt, ko Komisija plāno darīt, lai nodrošinātu, ka Eiropas Savienības budžetā tiek atspoguļota šī prioritāte. Kā jūs izmantosiet starpposma pārskatu un turpmāko daudzgadu finanšu shēmu, lai sasniegtu šos mērķus?

Connie Hedegaard, *Komisijas locekle* . – Viena mūsu ideja — un es to minēju savā uzklaušanās janvārī — ir tā, ka mēs mēģināsim, lai jaunajā finanšu plānā būtu projektu pasargāšanas sistēma no klimata pārmaiņu negatīvās ietekme. Citiem vārdiem sakot, ja Eiropas Savienība finansēs, teiksim, infrastruktūras projektu — kaut kādu milzīgu būvniecības projektu —, mums būtu lietderīgi būvniecības posmā ņemt vērā savas zināšanas par ūdens līmeņa celšanos un par klimata pārmaiņu ietekmi.

Citiem vārdiem sakot, viena no mūsu prioritātēm ir nodrošināt, lai attiecībā uz mūsu tēriņiem varētu būt ieviesta aizsardzība pret klimata pārmaiņu ietekmi, lai mēs varētu sniegt ES finansālu atbalstu tikai tādiem projektiem, par kuriem esam droši, ka ir ņemta vērā visa informācija par pielāgošanas prasībām attiecīgajā jomā. Tas ir tikai viens piemērs.

Priekšsēdētājs. – Tā kā nākamie jautājumi attiecas uz vienu un to pašu tematu, tie tiks skatīti kopā: Jautājums Nr. 27 (**Karl-Heinz Florenz**) H-0364/10)

Temats: Gatavošanās pušu konferencei (COP 16) saistībā ar Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām.

Nākamā pušu konference saistībā ar Vispārējo konvenciju par klimata pārmaiņām notiks Meksikā no 2010. gada 29. novembra līdz 10. decembrim.

Kā Komisija vērtē izredzes panākt visaptverošu vienošanos klimata jomā?

Kādu rezultātu Komisija vēlas panākt, sevišķi attiecībā uz tādiem jautājumiem kā finansēšana, mežu izciršana, emisiju tirdzniecības turpmāka attīstība un pielāgošana?

Kādus konkrētus sagatavošanas darbus Komisija veic, tostarp sarunās ar galvenajiem dalībniekiem, piemēram, ASV un Ķīnu?

Kā Komisija nodrošinās, lai Eiropas Parlamenta pārstāvji arī tiktu atbilstīgi iesaistīti?

un Jautājums Nr. 27 (**Andres Perello Rodriguez**) H-0371/10)

Temats: ES ieguldījums Kankunas augstākā līmeņa sanāksmes veiksmīgā norisē.

Yvo de Boer, bijušais ANO vadītājs klimata pārmaiņu jautājumos, Bonnā paziņoja ka pastāv „ļoti neliela iespēja”, ka gaidāmajā Kankunas augstākā līmeņa sanāksmē tiks panākta saistoša vienošanās, kas reglamentēs siltumnīcefekta gāzu emisijas pēc 2012. gada, kad beidzas Kioto protokols. Bonnas sanāksmē piedalījās arī citi politiķi — piemēram, Meksikas vides ministra vietnieks **Fernando Tudela** brīdināja, ka sarunu process ir jāmodernizē un jāatjauno, lai Kankunā gūtu panākumus.

Vai Komisija uzskata, ka mums vēl ir laiks, lai nodrošinātu, ka Kankunas augstākā līmeņa sanāksme nav tikai pagaidu solis, bet gan ka tajā tiek panākta reāla, saistoša vienošanās? Kā ES var dot ieguldījumu, lai pašlaik notiekošās sarunas padarītu elastīgākas, praktiskākas un efektīvākas, lai beigās sagatavotu kompromisa dokumentu, kas būtu pieņemams COP 16?

Connie Hedegaard, *Komisijas locekle.* – Es mēģināšu vienlaikus atbildēt uz abiem jautājumiem, jo tie abi ir par stratēģiju Kankunai. Es domāju, ka visiem klātesošajiem ir ļoti labi zināms, ka ES mērķis attiecībā uz klimata pārmaiņām ir visaptveroša, juridiski saistoša vienošanās, kas mums ļautu ierobežot temperatūras palielināšanos zem 2 °C.

Šāda vienošanās ir jāpanāk pēc iespējas ātrāk. Tāda bija mūsu nostāja līdz Kopenhāgenai. Tāda mūsu nostāja ir joprojām. ES ir gatava pieņemt šādu vienošanos Kankunas konferencē 2010. gada novembrī un decembrī, bet mums jāatzīst, ka citi, visticamāk, atkal nebūs gatavi — un es to saku, jo esmu vēl pagājušajā nedēļā apmeklējusi ministru sanāksmi. Tādēļ mums ir jābūt realistiskiem. Es uzskatu, ka var pamatoti teikt, ka starptautiski lielu atbalstu guvusi pakāpeniska pieeja, ko Komisija ierosināja martā. Tieši tas pašlaik ir mūsu mērķis. Tādēļ, protams, galvenais jautājums ir par to, ko tas nozīmē Kankunai un par kāda veida paketi var vienoties Kankunā?

Mūsaprāt, mūsu mērķim vajadzētu būt strukturālu pamatjautājumu atrisināšanai un konkrētas rīcības uzsākšanai, pieņemot noteiktu lēmumu kopumu. Kankunas paketē būtu jāietilpst šādiem elementiem: pirmkārt, mums būs jāpabeidz jautājumi par jaunajiem elementiem, par kuriem faktiski vienojāmies Kopenhāgenas vienošanās dokumentā. Tas būs jāatspoguļo oficiālajās sarunās, pieņemot lēmumus Kankunā.

Ir arī būtiski, lai mēs panāktu ievērojamu progresu attiecībā uz emisiju samazinājumu mērīšanu, ziņojumu iesniegšanu un pārbaudi, kā arī finanšu atbalstu. Tas ir vēl viens būtisks elements.

Mežu izciršanai — oficiālai emisiju samazināšanas noteikšanai no mežu izciršanas un mežu degradācijas mehāniskiem saskaņā ar Kopenhāgenas vienošanos — arī jābūt vienam no sasniedzamajiem mērķiem paketē, par kuru tiks panākta vienošanās Kankunā. Mēs Kopenhāgenā bijām tik tuvu mērķim! Mums jāspēj pieņemt tālejošu lēmumu par mežsaimniecību.

To pašu var teikt par vienošanos par rīcības pamatprincipiem attiecībā uz pielāgošanos un arī sadarbību tehnoloģiju jomā. Mēs ievērojam stratēģiju, saskaņā ar kuru mēģināsim panākt, lai Kankunā tas tiktu pieņemts kā lēmuma daļa.

Mums arī vajadzētu panākt ievērojamu progresu finanšu struktūras jautājumā. Ja runājam par „ātras īstenošanas” finansēšanu, lieki teikt, ka viens no Kankunas galvenajiem jautājumiem būs par to, vai pārējā pasaule spēj saprast, ka attīstītās valstis neievēro Kopenhāgenā pieņemtās finanšu saistības attiecībā uz ātras īstenošanas finansēšanu.

Tāču mums arī vajadzētu mēģināt apspriest ilgtermiņa struktūru, tostarp to, kā izveidot „zaļo klimata fondu”. Mēs vēlētos arī redzēt lēmumus par jauniem oglekļa tirgus mehānismiem, lai turpinātu attīstīt globālo emisiju tirdzniecības oglekļa tirgu, citiem vārdiem sakot — modernizētu tīrās attīstības mehānismu (CDM).

Visbeidzot, mūsu vēlmju sarakstā ir arī tas, ka gribam pieredzēt progresu attiecībā uz emisijām no aviācijas un jūras transporta.

Turklāt mēs mēģinām nostiprināt līdzšinējās mazināšanas saistības kā pamatu turpmākajām diskusijām un nostiprināšanai. Ar šādiem rezultātiem Kankuna būs stabils pamats uz rīcību

vērstai starptautiskai sistēmai, un mēs būsim pierādījuši, ka, ja varam vienoties pēc būtības, tad varbūt nākamgad būs vieglāk vienoties par turpmāko tiesisko formu.

Tomēr jābūt skaidram, ka Kankunas rezultātam ir jābūt līdzsvarotam. Ko es domāju ar vārdu „līdzsvarots”? Kioto protokols tā pašreizējā struktūrā viens pats nevar nodrošināt mērķi palikt zem 2 °C.

Tādēļ ES nostāja par otro saistību periodu saskaņā ar Kioto protokolu ir skaidra. Mēs esam atvērti otram saistību periodam, bet ļaujiet mums ļoti skaidri visiem pateikt, ka pēc būtības tas neko daudz nemaina. Tas jāpapildina ar zināmiem nosacījumiem, pretējā gadījumā mums pašiem būs daudz grūtāk izdarīt spiedienu uz citiem uzņemt saistības nākotnē. Mums jāpanāk, lai valstīm, kas nav parakstījušas Kioto protokolu, piemēram, ASV būtu pielīdzināmas saistības, un mums jāpanāk, lai rīkotos lielās jaunās ekonomikas valstīs, piemēram, Ķīna.

Bet ir arī citi nosacījumi, kas mums jāizpilda, lai pieņemtu otro saistību periodu. Runa ir par vides integritāti, jo pašlaik Kioto protokolā ir dažas nepilnības, kas apdraud tā vides integritāti. Šīs nepilnības ir jānovērš — sevišķi saistībā ar attīstīto valstu uzskaites metodēm mežsaimniecības jomā un emisiju budžetu pārpalikumu — tā dēvēto „noteiktā daudzuma vienību” (AAU), ko sauc arī par „karsto gaisu” — pārvešanu. Pretējā gadījumā nav izredžu, ka pasaule varētu palikt zem 2 °C rādītāja.

Visbeidzot mums ir jāuzlabo pašreizējā noteikumu grāmata, kā mēs to dēvējam. Piemēram, pašlaik Kioto noteikumi aizliedz ES veikt uzskaiti par aviācijas nozares segumu. Tie aizliedz mums veidot jaunus nozaru mehānismus. Mums ir arī jāmodernizē tīras attīstības mehānisma (CDM) sistēma. Šāda veida šķēršļi nākotnes struktūrā ir jāmaina, un mums būtu jā rūpējas, lai mēs vienkārši nepieņemtu otro saistību periodu, to skaidri nepasakot un neizlabojot.

Pašlaik sarunās valda liela nelīdzsvarotība. Sarunas par Kioto turpināšanu ir pavirzījušās daudz tālāk par sarunām par jaunu rīcību no ASV un jaunās tirgus ekonomikas valstu puse. Lai Kankunas sanāksme būtu veiksmīga un lai mēs panāktu reālu progresu, mums steidzami jāpanāk ievērojams progress šajā pēdējā jautājumā.

Svarīgs veids, kā ES dot ieguldījumu Kankunas sanāksmes veiksmīgā iznākumā, ir rādīt piemēru. Mēs esam pirmie pasaulē attiecībā rīcību klimata pārmaiņu jautājumā. Mēs strādājam pie tā, lai sasniegtu savu Kioto mērķi. Mēs esam ierakstījuši savas 20 % samazinājuma saistības tiesību aktos un mēs vēlamies palielināt mūsu mērķi līdz 30 %, ja būs pareizie nosacījumi. Citiem vārdiem sakot, mēs sasniedzam rezultātus. Mēs arī sasniedzam rezultātus ātrās īstenošanas finansēšanas jomā, tādēļ vēlreiz jāatzīst — problēma neesam mēs.

Pēdējais, bet ne mazāk svarīgais — man par to arī vaicāja jautājumos — mēs esam ļoti aktīvi iesaistījušies informācijas sniegšanā vairākām citām valstīm, un Komisija pašlaik arī strādā ar dalībvalstu diplomātiskajiem dienestiem, lai, gatavojoties Kankunai, uzsāktu konkrētu ES zaļās diplomātijas tīkla demaršu, lai veicinātu noteiktu trešo valstu politisko lēmumu pieņēmēju izpratni par mūsu nostājām.

Līdztekus mēs esam pastiprinājuši ikdienas informēšanu par klimatu, ko veic ES delegāciju tīkls. Lieki teikt, ka mēs ļoti vēlētos sadarboties ar Parlamentu attiecībā uz šiem informēšanas pasākumiem. Šodien par šo jautājumu man bija ļoti auglīga viedokļu apmaiņa ar jūsu delegāciju konferences vadītājiem. Es uzskatu, ka Parlamentam ir lieliska iespēja vērsties

pie dažādu parlamentu deputātiem. Ja mēs sadarbosimies un apmainīsimies ar viedokļiem, tad mums arī būs stabilāka kopējā pozīcija.

Karl-Heinz Florenz (PPE). - (DE) Priekšsēdētāja kungs! Komisāre, paldies par jūsu diplomātisko atbildi. Patiesībā mēs Kankunai gatavojam rezolūciju un, visbeidzot — ja mēs kādreiz vēlēsimies noslēgt striktu vienošanos, mums, protams, būs precīzi jānorāda tas, ko vēlamies. Jūsu sacījāt, ka esam piedāvājuši 20 %. Ja skaitļi ir pareizi, jūs vēlaties piedāvāt 30 %. Ko jūs domājat ar vārdiem „ja skaitļi ir pareizi”? Vai varat to mums paskaidrot un vai tā patiešām ir visas Komisijas vēlme?

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, ja komisāres atbildes skaidrojums ir tas, ka būsīm līderis, ko pasaule gaida, ka turpināsim savus centienus un ka aicināsim pārējo pasauli, negaidot, līdz viņi aicinās mūs, un būsīm priekšgalā, tad es tam piekrišu. Tomēr, ja komisārei izdosies nodrošināt, ka mūsu atsevišķajai nostājai ir viena balss nevis 27, kā tas varēja būt Kopenhāgenā, tad arī tas būtu lieliski.

Es arī piebiedrojos Florenz kungam, kurš prasa precizējumu, jo arī man ir tas pats jautājums.

Connie Hedegaard, Komisijas locekle. – Es Florenz kungam teicu: „Ja būs pareizie nosacījumi”. Es uzskatu, ka pašlaik ir ļoti svarīgi, lai Eiropas Savienības dalībvalstis paustu viedokļus par ļoti visaptverošo paziņojumu, ko izsūtījām maijā. Es, protams, biju ļoti priecīga, redzot, ka Francijas, Vācijas un Apvienotās Karalistes vides ministri tik skaidri pauda savu viedokli jūlija vidū, un es tikai ceru, ka citas dalībvalstis darīs to pašu.

Es domāju, ka viņi ar savu argumentēšanas veidu parādīja, ka tas nav tikai jautājums par starptautiskām sarunām; runa ir arī par to, kas patiesībā pienācīgi kalpo eiropiešu interesēm. Tieši par to mēs turpināsim diskutēt, tostarp ar beļģiem Beļģijas prezidentūras laikā, un protams, ir arī ļoti būtiski, kādu vēstījumu saņemsim no Eiropas Parlamenta. Tādēļ šajā jautājumā jums arī ir liela ietekme.

Man jāsaka Perello Rodriguez kungam, ka es pilnībā piekrišu tam, ka jārunā vienā balsī. Kā jau iepriekš sacīju, tas nenozīmē, ka šī balss var būt tikai viena balss. Svarīgi ir tas, ka ikreiz, kad citas puses pasaulē klausās Eiropas pārstāvju teiktajā, viņi var būt vairāk vai mazāk pārliecināti, ka tas ir tāds pats vēstījums, tāda pati nostāja, kuru atbalstām.

Tas ir svarīgi un pie tā mēs strādājam, lai to nostiprinātu ar Beļģijas prezidentūru, tostarp veidu, kādā formulējam pilnvaras, jo mēs nevaram turpināt ziņot visai pasaulei, kur ir mūsu galējās robežas. Ja mēs nevēlamies, lai tie precīzi zinātu, kur ir visas mūsu galējās robežas, tad mums ir jāgatavo elastīgākas pilnvaras, un pēc tam mums ir savstarpēji jāuzticās un jābūt drošiem, ka tad mums būs zināma ietekme, saskaņā ar kuru risināt sarunas. Es uzskatu, ka tas ir arī būtiski Kankunas rezultātiem.

Priekšsēdētājs. – Jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. pielikumu).

Jautājumu laiks ir beidzies.

(Sēdi pārtrauca plkst. 20.30 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: R. ANGELILLI*Priekšsēdētāja vietniece***16. Vārda brīvība un preses brīvība Eiropas Savienībā (debates)**

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir Komisijas paziņojums par vārda brīvību un preses brīvību Eiropas Savienībā.

Neelie Kroes, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze, vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu plurālisms ir viens no mūsu demokrātiskās sabiedrības stūrakmeņiem, kas ietverts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. pantā un Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 10. pantā. Dalībvalstu kopējās vērtības ir noteiktas arī Līguma par ES 2. pantā, un tur kā viens no papildu elementiem, kas jāņem vērā, novērtējot šo vērtību īstenošanu, ir minēts plurālisms.

Lai varētu pilnībā īstenot vārda brīvību, ir ļoti būtiski, lai pastāvētu plašsaziņas līdzekļu plurālisms, žurnālistu informācijas avotu aizsardzība, brīvība kritizēt privātos un valdības varas pārstāvjus, kā arī plašsaziņas līdzekļu un uzraudzības iestāžu neatkarība. Komisija ir stingri apņēmusies šīs pamattiesības aizstāvēt.

Ļaujiet man atgādināt par jau padarīto, jo īpaši par Audiovizuālo plašsaziņas līdzekļu pakalpojumu direktīvu. Sešos tās apsvērumos ir minēta plašsaziņas līdzekļu plurālisma veicināšanas nozīme direktīvas nosacījumu īstenošanā. Turklāt plašsaziņas līdzekļu plurālisma pozīcijas nostiprina arī trīs svarīgi direktīvas elementi.

Pirmkārt, neatkarīgu TV raidījumu veicināšana. Otrkārt, žurnālistu un ziņu organizāciju tiesības izmantot īsus ziņu izvilkumus no visas ES, lai sniegtu īsas reportāžas. Treškārt, norāde uz vajadzību pēc neatkarīgām valsts mēroga plašsaziņas līdzekļu iestādēm, ko izdevās pieņemt, tikai pateicoties Eiropas Parlamenta lielajam atbalstam.

Nesen beidzās direktīvas transponēšanas periods, un Komisija patlaban pārbauda tos īstenošanas pasākumus, par kuriem dalībvalstis jau ir paziņojušas. Tikai tad, kad šī pārbaude būs pabeigta, Komisija varēs novērtēt šo tiesību aktu atbilstību ES tiesību aktiem un pamattiesībām un paziņot, vai valstu tiesību aktiem veltītā kritika ir pamatota.

Komisija jau ir uzsākusi pārkāpuma procedūras pret 12 dalībvalstīm, kas nav ievērojušas direktīvas transponēšanas termiņu. Plašāka informācija tiks sniegta pirmajā piemērošanas ziņojumā, kas jāpublicē līdz 2011. gada 19. decembrim. Taču, ja līdz tam brīdim tiks konstatēti papildu pārkāpumi, Komisija nevilcināsies veikt vajadzīgos pasākumus, tostarp vērsanos ES Kopienų Tiesā.

Neviens dārznieks nepārbauda saknes, izraujot no zemes labākos stādus. Komisija nav paredzējusi ierosināt pārskatīt nesen grozītu direktīvu, kuras faktiskā ietekme vēl ir jānovērtē.

Turklāt, radiofrekvenču spektra politika ir nepārprotams piemērs tam, ka ES var darboties savā pilnvaru jomā un uzlabot konkurenci saistībā ar resursiem, no kuriem ir atkarīgas raidorganizācijas, tādējādi nostiprinot plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Kā jūs zināt, Komisija grasās pieņemt vērienīgu radiofrekvenču spektra politikas programmu, lai veicinātu radiofrekvenču godīgu sadali Eiropā un jaunu plašsaziņas līdzekļu veidu attīstību, tādējādi palielinot plašsaziņas līdzekļu plurālismu.

Vispārīgāk izsakoties un pievēršoties arī citām jomām, ne tikai konkrētajam piemēram par audiovizuālajiem plašsaziņas līdzekļiem, ir jāatrisina vairāki jautājumi, pirms šajā jomā ķeramies pie būtiskām jaunām darbībām. Piemēram, vai jauns ES tiesību akts būs pareizā atbilde uz konkrētos valstu priekšlikumos izvirzītajiem jautājumiem? Vai no ES pilnvaru skatupunkta ir iespējams konstatēt iekšējā tirgus problēmu, kam vajadzīgs risinājums? Vai Parlaments ir paudis plašu atbalstu gaidāmajai vispārējai pieejai, kurā netiks pievērsta uzmanība konkrētām valstu situācijām?

Kad esmu pateikusi visu iepriekš minēto, varu piebilst jums jau zināmo, ka Komisija organizēja pētījumu, lai tiktu izstrādāts objektīvu rādītāju kopums plašsaziņas līdzekļu plurālisma novērtēšanai; šie rādītāji attiecas ne tikai uz audiovizuālajiem plašsaziņas līdzekļiem, bet arī uz drukāto presi. Esam publicējuši šo pētījumu savā tīmekļa vietnē.

Ir radies jautājums par to, kādam jābūt nākamajam solim pēc pētījuma, un saistībā ar to vēlos jums pateikt, ka ceru uz kopīgu un pienācīgu diskusiju par šo jautājumu. Tādēļ šodien Parlamentā paustie viedokļi būs galvenie šo apsvērumu veidotāji, un es gādāšu, lai Komisāru kolēģija būtu pilnībā informēta un gatava tos apspriest.

Attiecībā uz pamattiesībām Komisijai, kā jūs zināt, nav vispārēju pilnvaru iejaukties pamattiesību pārkāpumu gadījumos. Taču Komisija varētu pārbaudīt, kā tiek ievērota vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu plurālisms tādos gadījumos, kuros tiktu konstatēta saikne ar ES tiesību aktiem. Patlaban un bez turpmākas juridiskas analīzes sistēmiska saikne ar situācijām vairākās dalībvalstīs, par kurām, kā noprotu, ir noraizējušies vairāki godājamie deputāti, nav atrodamā.

Ir radies arī jautājums par to, vai uz attiecīgajām dalībvalstīm jāattiecinā Līguma par ES 7. pants. Kā paskaidrots mūsu 2003. gada 15. oktobra paziņojumā Parlamentam un Padomei, 7. pants Līgumā par ES attiecas uz situācijām, kas uzskatāmas par nopietnu un pastāvīgu Līguma par ES 2. pantā noteikto vērtību pārkāpumu vai arī rada nopietnu šo vērtību pārkāpšanas risku. Komisija uzskata, ka ar plašsaziņas līdzekļiem saistītās situācijas dažādās dalībvalstīs neatbilst 7. panta procedūras piemērošanas nosacījumiem.

Dalībvalstīm ir konstitucionālas tradīcijas, kas aizsargā pamattiesības. Tādēļ pamattiesību ievērošanas jomā Eiropa nevar rīkoties dalībvalstu vietā. Taču Komisija nekad nevilcināsies pievērsties valstu lēmumiem, kas ir pretrunā ES tiesību aktiem un kopējām vērtībām, un pilnībā izmantos savas pilnvaras un veiks savus līgumu ievērošanas uzraudzītājas pienākumus.

Manfred Weber, *PPE grupas vārdā.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Runājot par vārda brīvību Eiropas Savienībā, ir jāpievēršas plašam tematam lokam. Es pateicos Komisijai par visaptverošo pieeju šim jautājumam.

Šis ir debātes par principiem. Runājot par manu valsti, Vāciju, varu informēt, ka vienai politiskajai partijai — politiskajam spēkam —, proti, sociāldemokrātiem, pieder laikraksti un izdevniecības, citiem vārdiem sakot, tie kontrolē lielus laikrakstus. Mēs, pilsoņi, vairākkārt sev jautājam, vai ir labi, ka partijām pieder daļa plašsaziņas līdzekļu, vai tomēr labāk būtu šīs divas jomas nošķirt. Tādējādi par šo jautājumu ir ļoti daudz ko diskutēt.

Taču šodienas debātēs es drīzāk gribētu runāt par principiem. Plašsaziņas līdzekļi ir daļa no mūsu demokrātijas pamatiem. Tie informē cilvēkus par faktiskajiem apstākļiem un uzrauga varas pārstāvjus. Protams, plašsaziņas līdzekļu uzdevums ietver arī lielu atbildību izmantot tiem piemītošo varu atbildīgi. Saistībā ar to ir būtiski aizsargāt cilvēku privātumu

un ziņās sniegt uzticamu informāciju, nevis radīt sensāciju. No šāda skatupunkta plašsaziņas līdzekļi ir daļa no mūsu pilsoniskās demokrātijas pamatiem.

Šajā jomā vislielākā nozīme ir neatkarībai. Izdevējiem ir jāļauj saviem žurnālistiem būt neatkarīgiem. Mūsu pašreizējās valstu struktūrās — mēs, Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa uzskatām to par pozitīvu aspektu, jo plašsaziņas līdzekļi ir arī mūsu kultūras daļa — mums ir vajadzīga neatkarība no politiskās ietekmes, un redakcijas darbu nedrīkst ietekmēt arī reklāmdevēji.

Ja aplūkojam reālo situāciju mūsdienu žurnālistikā, viens no lielākajiem šķēršļiem objektīvai žurnālistikai visticamāk ir internets, citiem vārdiem sakot, iespēja piekļūt internetā izvietotajai informācijai bez maksas, nezinot, vai tā ir pareiza. Tā ir liela problēma. Lai saglabātu augstu žurnālistikas kvalitāti, kas mums jānodrošina pat interneta laikmetā, mums ir jāatbalsta to žurnālistu autortiesības, kas iesniedz augstas kvalitātes darbus. Tā ir galvenā nākotnē risināmā problēma.

Monika Flašíková Beňová, *S&D grupas vārdā.* – (SK) Saskaņā ar organizācijas *Freedom House* klasifikāciju atsevišķās dalībvalstīs, piemēram, Itālijā, Bulgārijā un Rumānijā, preses brīvības jomā pastāv tikai daļēja brīvība.

Jāatzīst, ka Eiropas Savienība kā valstu kopums šajā jomā līdz šim ir paveikusi maz. Piemēram, pirms nepilna gada Eiropas Parlaments noraidīja rezolūciju par nepietiekamu preses brīvību Itālijā, atzīstot to par valsts mērogā risināmu jautājumu. Taču kā gan vārda brīvība var būt valstisks jautājums, ja saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu ikvienam ir tiesības uz vārda brīvību un ir jāievēro plašsaziņas līdzekļu brīvība un pluralitāte?

Šī harta ir juridiski saistoša Lisabonas līguma daļa, un tādēļ esmu stingri pārliecināta, ka Eiropas Savienība nedrīkst ļaut valstīm aizskart vārda un preses brīvību, neatkarīgi no tā, vai tas izpaužas kā mēģinājumi ierobežot šīs brīvības, aizbildinoties ar terorisma apkarošanu, žurnālistu aizsargāšanu vai informācijas avotu anonimitātes aizsardzību. Ja vēlamies, lai Eiropas Savienībai izdotos efektīvi veicināt vārda un preses brīvību, šajā jomā būs vajadzīgs noteikts tiesību aktu saskaņotības līmenis.

Patlaban satraucoša situācija ir Rumānijā, kur prezidenta vadītais drošības dienests ir pieņēmis politiskas programmas dokumentu ar valsts stratēģiju, kurā plašsaziņas līdzekļi ir minēti kā viens no iespējamajiem draudiem valsts drošībai. Ir būtiski uzsvērt, ka situācija Rumānijā ir pilnīgā pretrunā Līgumam, Kopenhāgenas kritērijiem un Cilvēktiesību un pamatbrīvību konvencijai.

Mūsdienās ir nepieņemami, ka valsts izpildvara šādi aizskar vārda brīvību un preses brīvību. Mums ir nepārprotami jānosoda šī Rumānijas pieeja un jāaicina Rumānijas valdības pārstāvji grozīt valsts tiesību aktus un saskaņot tos ar būtiskākajiem un svarīgākajiem juridiskajiem dokumentiem, kas reglamentē ES darbību.

Visbeidzot es vēlos minēt vienu iedvesmojošu piemēru. Pavisam nesen Īslande pieņēma ļoti progresīvu tiesību aktu par ziņu informācijas avotu aizsardzību un atbalstu pētnieciskajiem žurnālistiem. Es nezinu nevienu iemeslu, kādēļ Eiropas Savienībai būtu jāvilcinās ar līdzīgu iniciatīvu uzņemšanos.

Sonia Alfano, *ALDE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Diemžēl mēs visi esam informēti par situāciju informācijas jomā Itālijā. Organizācija *Freedom House* mūs ir klasificējusi kā daļēji brīvu valsti un ierindojusi 71. vietā kopā ar Tongas salām — tikai nedaudz augstāk par Austrumtimoru. „Apklusināšanas likums” ir tikai pēdējais

papildinājums vispārējai situācijai, kurā tiek ievērojami vājināta valsts demokrātijas aizsardzība, ko īpaši pastiprina brīvas informācijas trūkums.

Kā savā jaunākajā ziņojumā norāda ESAO, Eiropā diemžēl arvien izplatītāka kļūst demokrātijas un likumīgu tiesību uz informāciju un vārda brīvību ierobežošana. Kaut vai atcerēsimies Franciju, kur galvenās sabiedriskās televīzijas direktoru iecel valdība, vai Ungāriju, Igauniju un Rumāniju, kuras pēc sarežģītām tiesiskām darbībām nolūkā ierobežot vārda brīvību neļauj informācijai veikt tās būtisko demokrātisko uzdevumu — uzraudzīt valdību.

Tādēļ es uzskatu, ka Komisijas pienākums ir paust stingru un pastāvīgu apņemšanos aizstāvēt plašsaziņas līdzekļu un informācijas brīvību atbilstīgi Eiropas Savienības Pamattiesību hartas nosacījumiem. Tādēļ es jautāju Komisijai, ko tā ir paredzējusi darīt, lai ES dalībvalstīs veicinātu patiesu plašsaziņas līdzekļu plurālismu, un, kad tā publicēs paziņojumu par plašsaziņas līdzekļu plurālisma rādītājiem — ko solīja izdarīt 2010. gadā — kopā ar attiecīgu tiesību akta priekšlikumu?

Es negribētu domāt, ka Komisija, tāpat kā romu izraidīšanas gadījumā Francijā, sliecas novērsties no brīvības un demokrātijas aizsargāšanas Eiropā, lai piesegtu dalībvalstu valdības, kas arvien vairāk cenšas noslēpt savas ļaundarības no preses un sabiedrības.

Es ceru, ka jūs, kā arī komisāre *V. Reding* varēsiet mani par to pārliecināt.

Judith Sargentini, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, šajā Parlamentā regulāri tiek diskutēts par preses brīvību gan Eiropā, gan ārpus tās, un es, tāpat kā jūs, atminos kaislīgās debātes 2009. gada rudenī par preses brīvību dažādās valstīs, tostarp Itālijā. Vai, parādot ar pirkstu uz Itāliju un tās premjerministru *S. Berlusconi*, mēs, eiropieši, rīkojamies likumīgi vai arī tā bija iekšēja lieta, kurā pārējai Eiropai nevajadzēja iejaukties? Jūlijā savu ziņojumu publicēja Eiropas Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) Plašsaziņas līdzekļu brīvības pārstāve. Viņa uzdrošinājās parādīt ar pirkstu. EDSO veica pārbaudes Eiropas valstīs un pievērsa mūsu uzmanību šādām valstīm. Emuārista *Socrates Giolias* slepkavība Grieķijā, žurnālista *Grigorija Nemcova* slepkavība Latvijā, jaunais Ungārijas likums par plašsaziņas līdzekļiem, kas ierobežo sabiedrisko televīzijas kanālu autonomiju un samazina pieejamo plašsaziņas līdzekļu skaitu, kā arī fakts, ka sabiedriskās televīzijas kanālus Francijā uzrauga prezidents *N. Sarkozy*. Nupat es kaut ko dzirdēju par Rumāniju un vēl, protams, jāpiemin pēdējie notikumi Itālijā, kur pētnieciskajiem žurnālistiem ar likumu tiek aizliegts publiskot materiālus, kas iegūti, noklausoties tālruņa sarunas.

Arī Turcija, Serbija, Albānija, kā arī Bosnija un Hercegovina — valstis, kas, iespējams, pievienosies Eiropas Savienībai, — saņem EDSO pārmetumus, turklāt pamatotus. Tomēr šīm valstīm ir liels mērķis — dalība Eiropas Savienībā. Preses brīvība ir viens no mūsu Kopenhāgenas kritērijiem. Tādēļ kandidātvalstīm tiek piemērota salīdzinošā novērtēšana, un ir ļoti nepatīkami redzēt, ka Eiropadome neuzskata, ka šie kritēriji attiecas arī uz tās dalībvalstīm. Ja Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupai būtu teikšana, kamēr Itālijā turpinātos žurnālistu apspiešana un visu joprojām noteiktu uzņēmējs un premjerministrs vienā personā, tā nūdien zaudētu savas balsstiesības Padomē.

Tomēr atgriezīsimies pie jautājuma par plašsaziņas līdzekļu koncentrāciju. Ir labi zināms, ka Itālijas komerciālos un valsts plašsaziņas līdzekļus kontrolē viens cilvēks, taču neaizmirsīsim, ka ir arī *Axel Springer*, *Bertelsmann*, *Rupert Murdoch* un — Nīderlandē un Beļģijā — *Christian van Thillo*, kam pieder ļoti liels skaits laikrakstu. Brīvai presei ir ļoti liela

loma mūsu demokrātijas saglabāšanā, un Eiropas Komisijai ir jāiesniedz mums priekšlikums par plašsaziņas līdzekļu koncentrācijas novēršanu, jo EDSO atklājumi mums ir jāuztver nopietni.

Zbigniew Ziobro, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, brīva un demokrātiska sabiedrība nevar pastāvēt bez brīviem un plurāliem plašsaziņas līdzekļiem, kas garantē, ka cilvēkiem tiek sniegta uzticama informācija un dažādi skatupunkti un viedokļi. Plašsaziņas līdzekļi demokrātijai ir tas pats, kas organismam asinsrite. Manuprāt, šī medicīniskā metafora šajā jomā ir ļoti iederīga. Ja asinsrites sistēma pārstāj darboties vai tiek aizsprostota, organisms nenovēršami novājinās un saslimst. Ar plašsaziņas līdzekļu plurālismu un demokrātiju ir tāpat. Ja uzticamas informācijas plūsma tiek pārtraukta vai ierobežota, demokrātijai rodas problēmas. Tas var šķist acīmredzami, taču, neraugoties uz simptomiem, tā tomēr nav, jo mēs neveltām šai problēmai vajadzīgo uzmanību, un tas pats notiek arī dalībvalstīs.

Eiropas Savienībai ir pēdējais laiks sākt veltīt daudz vairāk laika šai būtiskajai problēmai, un es uzveru *Kroes* kundzes sacīto: „šī ir būtiska problēma.” Mums jāuzdod sev jautājums — vai mēs darām pietiekami daudz un vai ES iestādes dara pietiekami daudz, lai garantētu, ka plašsaziņas līdzekļu lielākā daļa netiek koncentrēta tikai dažās rokās? Ir būtiski arī, lai neviens privātuzņēmums nevarētu kontrolēt vairākus dažādās jomās strādājošus plašsaziņas līdzekļus, piemēram, televīziju, laikrakstus, internetu un radio. Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai vajadzētu darīt daudz vairāk, lai ieviestu noteikumus, kas novērstu koncentrāciju ikvienā plašsaziņas līdzekļu tirgus jomā, ne tikai televīzijā. Jāuzsver, ka runas brīvības robežas komerciālajos plašsaziņas līdzekļos bieži nosaka to īpašnieku un reklāmdevēju intereses. Papildu apdraudējums ir iespēja, ka plašsaziņas līdzekļu īpašnieki, kuriem simpātizē konkrētas politiskās grupas, var atbalstīt šo grupu viedokli.

Polijas problēma ir tāda, ka tajā pastāv, kā daži to dēvē, slēgtā plašsaziņas līdzekļu sistēma. Visi galvenie plašsaziņas līdzekļi izsakās vienādi. Žurnālisti, kuri neievēro šo valdošo tendenci un pauž atšķirīgu viedokli, saņem kritiskas atsauksmes un reizēm piedzīvo nomelnošanas kampaņas un atklātus diskreditēšanas mēģinājumus. Tādējādi informācijas sniegšanas un viedokļu paušanas jomā pastāv problēmas un milzīga nelīdzsvarotība, taču informācijas sniegšana ir demokrātiskas sabiedrības pamats. Es varu nosaukt žurnālistus, piemēram, *Tomasz Sakiewicz*, *Jan Pospieszalski*, *Ewa Stankiewicz* un *Janina Jankowska*, jo var apgalvot, ka viņi Polijā nesēn piedzīvojuši uzbrukumus, kaut arī „uzbrukums” ir spēcīgs vārds. Šiem cilvēkiem ir lieliska pieredze cīņā par brīvu un neatkarīgu Poliju, brīvu un demokrātisku sabiedrību un brīviem un demokrātiskiem plašsaziņas līdzekļiem. Patlaban mums Eiropā tas ir jāatceras un jādara viss iespējams, lai plašsaziņas līdzekļu tirgū panāktu īstu plurālismu.

Takis Hadjigeorgiou, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (EL) Priekšsēdētājas kundze, es esmu žurnālistikas pārstāvis un domāju, ka ļoti labi zinu, cik liela ir vārda brīvība mūsdienu Eiropā. Manuprāt, runas brīvība pastāv, taču tā pieder plašsaziņas līdzekļu īpašniekiem, tā pieder radio un televīzijas staciju īpašniekiem. Zināmā mērā tā pieder arī tiem, kam ir stabili ienākumi vai darbavieta. Tādējādi runas brīvība ir liegta daudziem tūkstošiem, iespējams, pat miljoniem cilvēku.

Es gribētu Komisijai sacīt, ka pastāv veids, kā palielināt žurnālistikas varu. Vai žurnālistam joprojām būs darbs, ja viņš savā ziņojumā nepiekritīs īpašniekam? Vai viņš var lūgt palīdzību kādai aģentūrai un mēģināt izmantot savas tiesības uz runas brīvību arī tad, ja viņa teiktais ir pretrunā īpašnieka uzskatiem? Vai mēs, Eiropas Savienība, varam izveidot šādu aģentūru,

kurā žurnālists var lūgt palīdzību, zinot, ka nākamajā dienā nezaudēs darbu? Runas brīvībai, protams, nevajadzētu būt atkarīgai no žurnālista „drosmes”, jo drosmīgi žurnālisti ir, un viņi par to ir jāslavē. Viņi ir cīnītāji. Taču mums ir jāstrādā, lai panāktu, ka šī brīvība attiecas uz visiem žurnālistiem.

Noslēgumā vēlos atsaukties uz internetu, kas nonāk pie otras galējības. Tajā runas brīvība bieži vien balansē uz robežas ar bezatbildību. Kā mēs varam kontrolēt, kurš ko saka, kurš kuru apvairo vai kurš kuram draud internetā, nepiemērojot „brīvībai” internetā zināmu kontroli?

Jaroslav Paška, *EFD grupas vārdā*. – (SK) Ievadā es gribētu minēt, ka mūsdienu pasaulē mēs vairs nevaram izveidot ciešu saikni starp vārda brīvību un preses vai plašsaziņas līdzekļu brīvību. Plašsaziņas līdzekļu brīvība drīzāk ir jautājums par īpašnieku tiesību ievērošanu — īpašnieki nosaka savu plašsaziņas līdzekļu saturu un nostāju un attiecīgi arī izvēlas darbiniekus, sākot ar galveno redaktoru un beidzot ar grafisko dizaineri. Viņi piedāvā saturu, kas, viņuprāt, interesēs lasītāju, un rada to pēc saviem ieskatiem. Tādējādi daudzos gadījumos mūsdienu plašsaziņas līdzekļi sāk atgādināt sava veida interešu grupu, kas apzināti un tīši mēģina veidot sabiedrības viedokli.

Mēs, protams, nevaram gaidīt, ka tā dēvētie brīvie plašsaziņas līdzekļi automātiski apmierinās sava darba auditorijas — lasītāju, klausītāju vai skatītāju — tiesības uz objektīvu informāciju. Tādēļ saistībā ar pastāvīgu vārda brīvības piemērošanu un uzskatu neierobežotu publiskošanu svarīgāk ir pēc iespējas vairāk palielināt brīvību sniegt nesagroztu informāciju, jo tādējādi tiktu mazināta informācijas apzināta atlase un sagrozīšana, ko veic šie brīvie, komerciālie plašsaziņas līdzekļi.

Manuprāt, mums vairs nevajadzētu pārlietu satraukties par to, ka mūsdienu Eiropas Savienībā plašsaziņas līdzekļus ļaunprātīgi izmanto valdības iestādes. Tā vietā lielāku plašsaziņas līdzekļu informācijas ļaunprātīgas izmantošanas risku es saskatu faktā, ka plašsaziņas līdzekļi ir pārmērīgi koncentrēti spēcīgu interešu grupu rokās un šīs grupas ar plašsaziņas līdzekļu palīdzību manipulē ar sabiedrības viedokli. Es neloloju lielas ilūzijas par žurnālistu brīvību. Uz lielāko daļu žurnālistu var attiecināt teicienu: „Kas maksā, tas pasūta mūziku.”

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Vārda brīvība Eiropā un Nīderlandē saskaras ar lielu spiedienu. Daudzkulturālā elite izdara spiedienu, lai tiktu vajāti cilvēki, kuri diezgan pamatoti norāda uz reliģiju un ideoloģiju radītajiem draudiem. Reliģiju un ideoloģiju kritika vienmēr ir likumīga. Cilvēku izvēle kaut kam ticēt ir daļa no to brīvās gribas, un tai nevajadzētu apgrūtināt citus. Cilvēki nepiedzimst konkrētā ticībā vai ideoloģijā, bet pievēršas tai, jo saskata tajā patiesību. Tomēr tā ir tikai viņu patiesība. Viņiem vajadzētu to paturēt pie sevis, nevis apgrūtināt ar to pārējos. Kolīdz šī patiesība sāk pretendēt uz vispārējas patiesības statusu un, vēl vairāk, mēģina grozīt konsitucionālos, kriminālos un civilos tiesību aktus, un tā tālāk, tā kļūst ārkārtīgi bīstama.

Uz kāda cilvēka ideoloģijas vai ticības kritiku nekādā veidā nedrīkst reaģēt ar vajāšanu. Individuāli lēmumi un pieredze nedrīkst dominēt pār likumu. Ikvienam ir tiesības kādu sāpināt vai apvainot; ne vienmēr ir patīkami to piedzīvot, taču tas ir vārda brīvības pamatā, jo maigumam un slavinājumiem aizsardzība nav vajadzīga. Sāpināšana un apvainošana ir gan iespējama, gan likumīga. Patiesība reizēm ir nepatīkama.

Galū galā vārda brīvība tika radīta, lai neļautu tirāniskiem valdniekiem apspiest pilsoņus. Šī brīvība izpaužas kā valdošās varas kritika un uzlabošana. Tā vienkāršajiem pilsoņiem

sniedz iespēju informēt par savu viedokli sociālo eliti, kas cenšas pilsoņiem uzspiest savus standartus un vērtības.

Nīderlandē politiķus, karikatūristus un sleju autorus arestē, nopratina vai izvirza tiem apsūdzības tieši tādēļ, ka viņi izmanto šīs tiesības — tiesības paust savu viedokli. Ievērtības cienīgākais piemērs ir absurda politiskā prāva pret manas partijas līderi *Geert Wilders*. Viņš tiek tiesāts, jo mēs, Holandes Brīvības partija (PVV), pamatoti norādījām uz islāma politiskās ideoloģijas radītajiem draudiem. Mūsdienās islāma atbildība par vārda brīvības atņemšanu ir lielāka nekā jebkurai citai kustībai vai ideoloģijai. Islāms draud un iebiedē ikvienu, kas kritiski izsakās par tā sociāli kropļojošo būtību.

Cīņa par vārda brīvību ne tuvu nav beigusies. Eiropā joprojām ir liels tirāniskas valdīšanas mantojums. PVV gribētu Eiropā redzēt sava veida „Pirmo grozījumu”. Kāds ir Komisijas viedoklis par šo jautājumu? Es gribētu dzirdēt komisāres *N. Kroes* atbildi.

Simon Busuttīl (PPE) . – (MT) Es uzskatu, ka vārda brīvība un plašsaziņas līdzekļu aizsardzība Eiropas Savienības dalībvalstīs ne tuvu nav pilnīga, un, ja katrs no mums palūkosies uz situāciju savā valstī, nenoliedzami atradīsies vairākas problēmas, pret kurām mēs iebilstu. Tas nemaz nav slikti. Tomēr, šajās debatēs uzstājot, ka Eiropas Savienības dalībvalstis klaji pārkāpj vārda brīvību, manuprāt, mēs ejam nedaudz par tālu. Es gribētu atgādināt par pagājušā gada oktobrī notikušajām Parlamenta debatēm par rezolūciju, kas nesaņēma Parlamenta atbalstu. Rezolūcijas mērķis bija paust nosodījumu Itālijas valdībai. Manuprāt, pēc šīs rezolūcijas noraidīšanas bija pilnīgi skaidrs, kāds vēstījums tiek sūtīts no šīs plenārsēžu zāles — šādu debašu īstā vieta ir valstu parlamentos, un tās nevajadzētu rīkot Eiropas Parlamentā. Tas ir vienkārši. Šāds viedoklis šajā plenārsēžu zālē tika izteikts pagājušā gada oktobrī, un tādēļ es uzskatu, ka iejaukšanās jautājumos, kas neietilpst mūsu pilnvarās, drīzāk mazinās, nevis palielinās iedzīvotāju un vēlētāju cieņu pret mums. Tādēļ es ļoti atzinīgi vērtēju skaidro viedokli, ko šodien puda Komisija, kļiedējot šaubas par to, ka pastāvētu pierādījumi, kas liecinātu par jebkādiem vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu vārda brīvības pārkāpumiem kādā Eiropas Savienības dalībvalstī. Es uzskatu, ka ar to vajadzētu būt pietiekami, lai šīs debātes beigtu.

Kinga Göncz (S&D) . – (HU) Liels paldies, priekšsēdētāja kundze. Kolēģi, tikai iedomājieties, ka šā Parlamenta balsošanas sistēma pieļauj pieņemt divu trešdaļu deputātu balsu vairākumu, vienkārši vadoties pēc deputātu balsu skaita. Turklāt lielākā grupa, proti, grupas līderis, izvirza Eiropas Parlamenta priekšsēdētāja kandidatūru un pēc tam, izmantojot savu balsu vairākumu, grupa šo kandidātu ievēl. Tad grupas līderis izvirza un ievēl Eiropas komisārus, Komisijas priekšsēdētāju, Revīzijas palātas priekšsēdētāju un Eiropas Kopienas Tiesas locekļus un priekšsēdētāju. Kopienas administrācija bez pamatojuma ir nomainījusi savus vadītājus. Grupas līderis īsteno lēmumus, kas liedz mazākām partijām iespēju uzvarēt vēlēšanās vai pat piedalīties tajās. Pēc tam grupas līderis — pasludinot revolucionāras pārmaiņas — ieceļ kādu vietējo personu par Eiropas Parlamenta Preses dienesta vadītāju, un šī vietējā persona nodrošina, ka par katras plašsaziņas līdzekļu nodaļas vadītāju kļūst uzticama persona. Tā rezultātā par šīs grupas un tās līdera darbību sabiedrība saņems tikai labvēlīgas un pozitīvas atsauksmes.

Tā, protams, nevarētu notikt šajā Parlamentā. Eiropas demokrātijas pamatā ir pārbaužu un līdzsvara sistēma, bet plašsaziņas līdzekļiem ir uzticēta „sargsuņa” loma. Pat tas, ka Parlamentā pastāv divu trešdaļu balsu vairākuma sistēma, neattaisno šīs sistēmas likvidēšanu vai preses un vārda brīvības ierobežošanu. Tomēr tieši tā trīs mēnešus ir noticis Ungārijā. Tā kā Ungārijā demokrātisku pārbaužu un līdzsvara sistēma ir praktiski izzudusi, sargsuns

ir saindēts un inde sāk iedarboties. Vienīgās atsauksmes ir iespējams saņemt tikai no ES iestādēm. Tieši to mēs sagaidām. EDSO Plašsaziņas līdzekļu brīvības pārstāvis jau ir paudis nopietnas bažas.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētāja kundze! Komisāres kundze, paldies par jūsu sniegto ievadu. Es zinu, kāda ir jūsu personiskā apņemšanās panākt brīvību un demokrātiju, tādēļ esmu droša, ka mūsu preses brīvība ir labās rokās.

Tomēr jūs sakāt, ka Eiropas Komisijai nav vispārēju pilnvaru aizsargāt preses brīvību, es gan teiktu, ka tā ir diezgan šaura jūsu pilnvaru interpretācija, jo, pirmkārt, demokrātijas, brīvības un pilsonisko brīvību aizsardzība ir paredzēta līgumos, un jūs esat šo līgumu aizbildne.

Otrkārt, ja Eiropas Savienība pieprasa savām kandidātvalstīm ievērot konkrētus standartus, varam pieņemt, ka Komisija šos standartus aizsargās arī Eiropas Savienībā.

Vēl viens aspekts — plašsaziņas līdzekļu īpašumtiesības arvien vairāk kļūst par pārrobežu jautājumu, un mēs pat varam iedomāties, ka Eiropas plašsaziņas līdzekļi pieder uzņēmumiem, kas nav no ES. Vai jūs joprojām teiktu, ka tā nav mūsu darīšana, ja, piemēram, īpašnieki no Krievijas vai Ķīnas iejauktos Eiropas plašsaziņas līdzekļu darbā? Man šķiet, ka nē.

Otrs svarīgais jautājums — vai mums vajadzētu izmantot nosaukšanas un nokaunināšanas taktiku, vai vajadzētu norādīt uz konkrētām dalībvalstīm? Jā, es domāju, ka vajadzētu. Tas varētu būt nepatīkami, un es noteikti negribētu dzirdēt kritiku par savu dalībvalsti, taču, ja mēs vairs neesam spējīgi uz paškritiku, kā gan mēs varam aizsargāt pamattiesības? Es gribētu atgādināt savam cienījamajam kolēģim *Busuttil* kungam, ka šis Parlaments iepriekšējā sasaukuma laikā pieņēma rezolūciju par *S. Berlusconi* valdību un plašsaziņas līdzekļu brīvību, kas sniedzās krietni tālāk par pagājušajā gadā noraidīto rezolūciju. Tātad precedents mums ir.

Šis Parlaments ir atkārtoti aicinājis izstrādāt tiesību aktu — konkrētu tiesību aktu —, kas Eiropas Komisijai nodrošinātu instrumentus, ar ko iejaukties un aizsargāt brīvību visā Eiropas Savienībā.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Es atzinīgi vērtēju to, ka šodienas debāšu temats ir jautājums par vārda brīvību, jo šā gada jūnijā es, kopā ar citiem Eiropas Parlamenta deputātiem, izveidoju analīzes grupu, kura interesējas par šo tematu. Žurnālisti, kurus ielūdzām uz Strasbūru, stāstīja par ostrakisma veidiem, ko izmanto pret plašsaziņas līdzekļu pārstāvjiem. Šīs sanāksmes dalībnieki mums pastāstīja, kā vārda brīvību ierobežo ar milzīgām soda naudām, ko tiesas nosaka par pievēršanos nepatīkamiem vēstures tematiem vai tradicionālo vērtību aizstāvēšanu, neļaujot izplatīt filmas par nepatīkamiem tematiem, piemēram, Smoļenskas gaisa katastrofas izraisīšanu, un pastāvīgi uzraugot katoļu raidorganizācijas, kas neatbalsta pašreizējos varas pārstāvjus. Tomēr es gribētu pieminēt ļoti iespaidīgu iebiedēšanas piemēru, kas Polijā tika vērst pret pētniecisko žurnālistu, kurš morāli sabruka viņam izvīzīto safabricēto apsūdzību dēļ. Izmisumā viņš mēģināja izdarīt pašnāvību. Atvadu vēstulē saviem bērniem viņš rakstīja, lai viņi netic par viņu sarakstītajiem apmelojumiem. Šis ir tikai viens no neskaitāmiem piemēriem, par ko uzzinājām jūnijā notikušajā sanāksmē. Nākamā Vārda brīvības aizsardzības analīzes grupas sanāksme notiks 22. septembrī, Strasbūras sesijas laikā.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Dāmas un kungi, komisāre! Vārda brīvība un preses brīvība nav pirms pāris gadiem iegūta medaļa, ko var pielikt pie sienas — tās ir vērtības, kas jāizcīna un jāiegūst ik dienas, bet mēs, eiropieši, par to bieži aizmirstam.

Preses brīvība Eiropā patlaban ir apdraudēta — to apdraud krīze, plašsaziņas līdzekļu koncentrācija un atsevišķu politisko līderu oportūnisms. Itālijā ikvienam žurnālistam, kurš publicē noklausītas tālruņa sarunas, var noteikt līdz EUR 10 000 lielu soda naudu. *S. Berlusconi*, kurš kontrolē piecus no sešiem televīzijas kanāliem, vēlas ieviest tiesību aktu, kas pieprasītu tīmekļa vietnēm lūgt valdības atļauju publiskot video vai audio ziņojumus, tādējādi panākot kontroli arī par šo jauno plašsaziņas līdzekli. Ungārijā tiek mēģināts izveidot premjerministra vadītu plašsaziņas līdzekļu iestādi. Rumānijā Valsts aizsardzības augstākā padome — militārpersonas — pieprasa, lai vietējais parlaments pievērs uzmanību plašsaziņas līdzekļu organizētajām apmelojošajām kampaņām un tamlīdzīgi.

Tomēr tā nav tikai valstu problēma — tā ir arī uzņēmumu problēma. Pieaug plašsaziņas līdzekļu koncentrācija, tāpat arī plašsaziņas līdzekļu īpašnieku iekļaušanās redakcijas darbā. Komisāre, jūs sacījāt, ka dalībvalstīm ir konstitucionālās tradīcijas, kas aizsargā pamattiesības. Tomēr arī mēs, eiropieši, veidojam savas konstitucionālās tradīcijas un mums ir — *in 't Veld* kundzes nupat minēto iemeslu dēļ — jāpaplašina plašsaziņas līdzekļu brīvības aizsardzība līdz Eiropas mērogam.

Man ir daži ierosinājumi. Mums ir jāizveido instrumenti neatkarīgo žurnālistu un brīvīguma darbinieku atbalstam — žurnālistiem, kuri patlaban ir nonākuši nabadzībā un var viegli ļauties valsts un uzņēmumu izdarītajam spiedienam. Mums ir jāpaplašina tiesību akti par plašsaziņas līdzekļu koncentrācijas novēršanu un visticamāk arī jāizveido fonds preses atbalstam, kas nodrošinātu neatkarību un kvalitāti līdz brīdim, kad šajā pārejas posmā tiks atrasts jauns, uz internetu balstīts uzņēmējdarbības modelis.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētājas kundze, mūsu ar preses brīvību saistītās grūtības lielākoties ir finansiālas. Ja rodas aizdomas, ka prese tiek kontrolēta, bieži vien to iemesls ir plašsaziņas līdzekļu īpašnieks un finansētājs. Digitālajā laikmetā peļņa ir strauji sarukusi un daudzi uzņēmumi ir iekļuvuši finansiālās nepatikšanās, taču kā gan jebkura politiskā iestāde var finansēt nozari, nepārkāpjot objektivitātes robežu?

Atklātībā nonākušajā jaunās sakaru komisāres *Viviane Reding* vēstulē priekšsēdētājam *J. M. Barroso* ir norādīts, ka, lai uzlabotu priekšsēdētāja tēlu, viņa tuvumā visu diennakti būs fotogrāfs un TV producenti. Turklāt žurnālisti saņems atalgojumu par Komisijas priekšsēdētāja pavadīšanu ārvalstu ceļojumos. Pie tam tiks nolīgti astoņi darbinieki, kuri emuārtelpā meklēs kritiku un apstrīdēs visus atrastos nelabvēlīgos viedokļus.

Žurnālistu izklaidēšanai un izglītošanai 2009. gadā tika iztērēti vairāk nekā EUR 8 miljoni, tostarp EUR 350 000 par īru žurnālistu apklusināšanu referendumā laikā, izmantojot tā dēvētos Lisabonas līguma seminārus. Žurnālistu konkursiem ir iztērēti EUR 700 000, savukārt kokteiļvakariem — vismaz EUR 7000.

Nenoliedzami starp informācijas nozares finansēšanu un piekukuļošanu pastāv ļoti smalka robeža. Nepieņemami ir tas, ka Komisija uzsāk uzbrukumu valstij piederošiem izdevumiem, lai gan pati šķērdē nodokļu maksātāju naudu par plašsaziņas līdzekļu pārstāvju pielabināšanu, ievēlot mūs melu tīklos.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Varbūt varu ilustrēt savu viedokli ar dažiem ļoti personiskiem piemēriem. Man ir divējāda pieredze saistībā ar plašsaziņas līdzekļiem — pirmā kā profesionālam žurnālistam, žurnāla „*der Spiegel*” ārlietu

korespondentam, bet otrā kā neatkarīgajam EP deputātam. Šajās lomās esmu saskāries ar divām pilnīgi atšķirīgām pasaulēm, viena, skatoties no malas, bija salīdzinoši neatkarīga, bet otra, tagad, kad esmu iesaistījies politikā, ir ļoti pārsteidzoša.

Es varu jums pierādīt, ka politiskās reportāžas Vācijas un Austrijas sabiedriskajos plašsaziņas līdzekļos ļoti lielā mērā kontrolē pavisam nedaudzī cilvēki. To pašu ideju dēļ, kuras sākumā man ļāva atbalstīt, mani palūdza atstāt Austrijas Raidorganizāciju korporāciju (ORF), jo tika izdarīts politisks spiediens no, piemēram, *Reinhold Beckmann* vai *Elmar Oberhauser* puses. Saistībā ar vārda brīvību mums ir jāatrisina problēma, kas ir krietni lielāka nekā daudzi no mums apzinās. Es arī vēlos lūgt jūs pavērties uz it kā neatkarīgajiem sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem, kuros — politisku jautājumu jomā — ārkārtīgi vienpusīgi dominē divas vadošās partijas.

Marco Scurria (PPE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es ļoti atzinīgi vērtēju komisāres pieeju šai diskusijai, jo viņa paziņoja, ka Eiropā nav izdarīti reāli pārkāpumi, un arī tādēļ, ka viņa mums atgādināja, ka Komisija ir līgumu ievērošanas uzraudzītāja un tādējādi arī preses brīvības un vārda brīvības uzraugs Eiropā.

Tomēr daži apdraudējumi joprojām pastāv. Komisāre piebilda, ka pret gandrīz pusi no Eiropas Savienības dalībvalstīm ir ierosinātas pienākumu neizpildes procedūras, lai noskaidrotu, vai tajās patiešām tiek garantēta preses brīvība un vārda brīvība. Viņa arī uzsvēra šajās jomās īstenojamās profilaktiskos pasākumus, norādot arī uz to, ka šī problēma tomēr nav raksturīga tikai vienai vai vairākām dalībvalstīm. Tā acīmredzami nav tikai Itālijas problēma — Parlaments pirms pāris mēnešiem savu viedokli par šo jautājumu pauda demokrātiskā balsojumā — vai arī tikai politiskās partijas problēma, jo mēs nupat dzirdējām, ka Vācijā konkrētus plašsaziņas līdzekļu noieta tirgus kontrolē sociāldemokrātu grupa.

Problēma, kas mums šajā plenārsēžū zālē jārisina, ir vispārīgāka. Rīt mēs balsosim par Ziņojumu par žurnālistiku un jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem — sabiedriskās sfēras izveidi Eiropā. Šajā ziņojumā ir konkrētas pamatnostādnes, par kurām mūsu Parlaments sāk izteikt savu viedokli.

Mums ir jārunā par to, kā apvienot patiesību un brīvību ne tikai jaunajos, bet arī tradicionālajos plašsaziņas līdzekļos, jo, lai gan ikvienam ir tiesības izteikties par visu, ikvienam ir arī tiesības paust patiesību, rakstot vai izsakoties kādā plašsaziņas līdzeklī. Mums ir arī jāsaprot, kā apvienot informāciju ar pilsoņu — ikviena pilsoņa — tiesībām uz privātumu.

Parlamentā ir jārisina un jāpievēršas šādām problēmām, nevis ideoloģijām vai atsevišķiem jautājumiem par to, kas nevienā Eiropas valstī nepastāv.

Victor Boștinăru (S&D). - (RO) Es teikšu savu runu rumāņu valodā, jo ceru, ka tādējādi man izdosies pēc iespējas skaidrāk paust savu vēstījumu arī Bukarestei — gan valsts prezidentam, gan labējai valdībai.

Esmu ļoti šokēts, ka pēc runas, ko par situāciju Eiropas Savienībā un mūsu ES projektiem šorīt teica Eiropas Komisijas priekšsēdētājs *José Manuel Durão Barroso*, mēs patlaban debatējam par plašsaziņas līdzekļu situāciju ES un jo īpaši dažās valstīs — Bulgārijā, Ungārijā, Rumānijā un Itālijā. Situācija Itālijā ir pretrunīga, jo tās padomes priekšsēdētājs ir arī plašsaziņas līdzekļu impērijas īpašnieks un viņam šajā valstī pieder monopols.

Komisāres kundze, tā kā jūs esat līgumu ievērošanas uzraudzītāja, es jums nocitēšu fragmentu no kāda dokumenta. Tajā ir teikts: „Apzinātas preses kampaņas nolūkā nomelnot valsts iestādes, izplatot nepatiesu informāciju par to darbību, ir Rumānijas valsts apdraudējums.”

Šis fragments nav hitlerisma vai staļinisma politikas daļa. Šis teksts ir daļa no dokumenta, kas, ja Rumānijas parlaments to pieņems, kļūs par tiesību aktu un kas ar nosaukumu „Rumānijas Valsts drošības stratēģija” ir izstrādāts pēc Rumānijas prezidenta *Traian Băsescu* rīkojuma. Es īpaši atsaucos uz 6. panta 2. punkta 10. apakšpunktu „Apdraudējumi”.

Šajā dokumentā, kas attiecas uz valsts drošības apdraudējumiem, faktiski tiek uzskatīts, ka preses brīvība un uzskatu brīvība, kas citādi ikvienā ES dalībvalstī ir pamattiesības, patiesībā apdraud valsts drošību. Šā panta formulējums veicina patvaļu un ļaunprātīgu tā izmantošanu un kaitē šīs darbības reputācijai.

Visbeidzot, komisāres kundze, vēlos jūs informēt, ka Eiropas Parlamentam jau ir iesniegti divi lūgumraksti, un lūgumrakstu ir iesniegusi Rumānijas lielākā žurnālistu arodbiedrība *MediaSind*. Jūs, tāpat kā es, zināt, ka Eiropas Kopienas Tiesas 1978. gadā pieņemtais spriedums *Handyside* lietā ir Pamattiesību hartas daļa, kas faktiski ir ES līgumu kodola daļa.

Renate Weber (ALDE). – (RO) Režīmos, kas noniecina demokrātijas likumus, vārda un preses brīvības vienmēr uzskata par lielāku ienaidnieku nekā politisko opozīciju, un tajos šīs brīvības mēģina visos iespējamajos veidos ierobežot.

Eiropā pēdējā laikā ir vērojamas satraucošas tendences. Manā valstī, Rumānijā, presi vairs neuzskata par sargsuni, kas uzrauga valdības un sabiedrības rīcību, bet par draudu. Prezidents un valdība, kuri nicina kritiskus izteikumus, ir nolēmuši, ka prese un kampaņas, kas varētu laupīt valsts iestāžu uzticamību, rada draudus valsts drošībai.

Tādējādi, ja atsevišķi žurnālisti grasītos atklāt, ka, piemēram, Sporta ministrijā vai Tūrisma ministrijā, ministrs nepareizi izlieto valsts līdzekļus, tos izmantojot bezatbildīgi vai pat krimināli, tiktu mazināta ministrijas uzticamība un attiecīgi arī valdības un valsts drošība.

Lai izvairītos no apsūdzībām, prese vairs nekad nedrīkstēs kritizēt kādu valsts iestādi, un tai būs jācieš klusu. Vai Eiropas Cilvēktiesību aizsardzības konvencijai joprojām ir kāda nozīme? Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartai vēl ir kāda nozīme? Protams, tām joprojām ir nozīme, un ir pienācis laiks pielikt punktu šādai preses iebiedēšanai. Patiešām, Eiropas Komisijai ir jārīkojas kā pienācīgam sargam, kas aizsargā tiesības un principus, uz kuru pamata ir dibināta Eiropas Savienība.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Es gribētu runāt par spiedienu, ko uz vārda brīvību izdara plašsaziņas līdzekļu koncerni. Pirms mēneša ietekmīga plašsaziņas līdzekļu koncerna uzsākta tiesas prāva beidzās ar neatkarīgajā Polijā un, iespējams, visā Eiropas Savienībā pirmo izsoli, kurā politiķa uzskatu dēļ izsolīja viņa īpašumu. Šis politiķis esmu es, Eiropas Parlamenta deputāts *Jacek Kurski*. Par to, ka es izteicu paziņojumu, kas nepatika koncernam „Agora”, tiesas izpildītājs izsolīja manu īpašumu EUR 24 000 vērtībā, kas ir līdzvērtīgi ienākumiem, ko gadā nopelna Polijas parlamenta deputāts, kura pienākumus es veicu pirms četriem gadiem. Saskaņā ar vispārējo nostāju mans paziņojums nepārkāpa vispārpieņemtās politiskās kritikas un debašu robežu, un to drīkst vērtēt tikai sabiedrība, nevis tiesa. Es esmu pārsūdzējis šo spriedumu Eiropas Cilvēktiesību tiesā Strasbūrā, taču koncerns „Agora” jau ir iesūdzējis tiesā vairākus ievērojamus poļus par to, ka viņi ir pauduši kritisku viedokli par „Agora”. Šie civiltiesību pārkāpumi ir īpaši skandalozī tādēļ, ka koncerns „Agora” no partijas, kas iesaistīta tiesas procesā, ir kļuvis par „supertiesu”. Tas ir tādēļ, ka

koncernam ir piešķirtas tiesības savā laikrakstā publicēt dažādus paziņojumus, kas, ja koncerns to vēlēšies, var iznīcināt jebkuru. Īpašuma konfiscēšana vai izolēšana ir norma Baltkrievijā, un to izmantoja komunisma režīmā Polijā. Es domāju, ka Komisijai to vajadzētu iekļaut nostājā, ko tā pieņems par šo jautājumu. Mēs nevēlamies dzīvot Eiropā, kur par sava viedokļa izteikšanu var atņemt īpašumu.

Vladimír Remek (GUE/NGL). – (CS) Pirmkārt un galvenokārt, es izsaku atzinību par to, ka šīs debātes vispār notiek. Kā liecina situācija daudzās Eiropas Savienības valstīs, vārda brīvība un preses brīvība ir iespējama, taču realitātē pastāv daudzi trūkumi. Tas ir tādēļ, ka šajā jomā pastāv tendence apliecināt varu.

Čehijā ir spēkā tā dēvētais apklusināšanas likums, kas aizliedz publicēt informāciju, kurai nepiekrīt politiķi, un draud žurnālistiem ar bargiem sodiem, tostarp apcietinājumu. Līdzīga pseidodemokrātiska juridiskā pasākuma nav nevienā citā Eiropas valstī, kaut arī vairākās pastāv tādas pašas tendences. Vārda brīvību ievērojami ietekmē arī plašsaziņas līdzekļu darbinieku finansiālā situācija. Tam, kuram ir nauda, ir arī vara un ietekme plašsaziņas līdzekļos. Līdzekļus zaudējušo uzskati bieži vien tiek apzināti ignorēti. Es neesmu ideālists, un vienas debātes visu neatrisinās, taču, jo biežāk mēs pie šīs tēmas atgriezīsimies, jo tuvāk nonāksim patiesai demokrātijai.

Mario Borghezio (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, komisāre! Es esmu ļoti gandarīts, ka jūs esat līgumu ievērošanas uzraudzītāja.

Patiesībā arī Komisija savus noslēpumus sargā tik labi, ka mums, deputātiem, ir ļoti grūti iegūt, piemēram, plašu un, pats galvenais, izsmeļošu informāciju par to, kas aiz slēgtām durvīm notiek jūsu sanāksmēs, neraugoties uz to, ka komisārus nav ievēlējuši mūsu cilvēki un tādēļ viņiem vajadzētu izjust lielāku atbildību par saziņas un pārredzamības pienākumu ievērošanu.

Piemēram, es joprojām gaidu īstu atbildi — nevis ironisko atbildi, ko saņēmu — uz savu jautājumu, lai es varētu izplatīt patiesību laikrakstos. Vai priekšsēdētājs J. M. Barroso ir vai arī ir bijis *Bilderberg Club* biedrs? Vai viņš ir vai nav biežs šā kluba viesis? Atbilde, ko es saņēmu un publicēju savās preses relizēs, izsakoties citiem vārdiem, bija šāda: „*Borghezio* kungs, jūs par *Bilderberg* grupu zināt vairāk nekā mēs,” — ir diezgan savāda, tādēļ es gribētu par to saņemt vairāk informācijas.

Piemēram, kādu informāciju starptautiskā prese ir sniegusi par finanšu krīzes aizkulisēm? Ļoti interesanti, ka tika citēta Lisabonas stratēģija. Kad jūs saprotat, kam patiesībā pieder lielās finanšu grupas, kurām savukārt pieder vadošie laikraksti un plašsaziņas līdzekļi, situācija sāk atgādināt *matrjošku* lellīšu komplektu. Cik mums zināms, šie īpašnieki varētu būt reģistrēti nodokļu oāzēs.

Es uzskatu, ka jums ļoti labi izdotos panākt iniciatīvu ar mērķi atklāt, kas patiesībā notiek politikas, finanšu un ekonomikas aizkulisēs. Tie ir ļoti interesanti temati un tie ir ārkārtīgi svarīgi pilsoņiem, kuriem ir tiesības būt pilnībā informētiem. Es atgādinu un vēlos uzsvērt kreisā spārna klusēšanu par *Bilderberg Club* un Trīspusējo komisiju.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es centīšos iekļauties atvēlētajā laikā. Esmu gandarīta, ka Komisija atzīst neatkarīgas preses lielo lomu demokrātiskas integritātes saglabāšanā. Tomēr politiskā elite pārāk bieži uzskata, ka patiesība izskatās tā, kā viņi to vēlas. Šis ir viens no šādiem gadījumiem.

Šodien šajā Parlamentā ar *M. Løkkegaard* ziņojuma pantu tika aicināts izveidot Briseles preses dienesta korespondentu grupu, kas veidotu saturīgākus ES ziņu raidījumus. Žurnālisti šeit atrodas, lai tiktu informēti, nevis saņemtu instrukcijas. Žurnālisti savu neatkarību vērtē augstāk par visu pārējo. Ja viņi nav neatkarīgi, viņus nevar uzskatīt par brīviem.

Komisija jau patlaban pārāk daudz kontrolē Briseles plašsaziņas līdzekļus gan ar finansiālu stimulēšanu, gan piespiešanu. Šeit par kanālu *Europarl TV* tiek runāts tā, it kā kanāla ziņām būtu kāda vērtība, taču tā nav. Kanāla saturs nav nekas vairāk kā preses relīzes ar kustīgiem attēliem. Tādēļ neviens to neskatās.

Parlaments taču šodien balsojumā atbalstīja *M. Løkkegaard* ziņojumu, kurā pieprasīts skolu mācību programmās iekļaut mācību par ES. Ikvienam žurnālists jums pateiktu, ka brīvos un neatkarīgos plašsaziņas līdzekļos propagandai nav vietas. NVO „Reportieri bez robežām” jau ir norādījusi, ka Itālijā, Bulgārijā un Slovākijā preses brīvības jomā pastāv ievērojamas problēmas. Arī Francijai un Spānijai nav izdevies sasniegt tādu līmeni, kādu brīviem pilsoņiem ir tiesības sagaidīt. Apvienotajā Karalistē mums jau ir prese, ko varētu uzskatīt par brīvu, lai gan tajā ļoti bieži tiek lietots vārds „iespējams”. Kā mēs šodien redzējam, izskatās, ka ES dodas pretējā virzienā.

Monica Luisa Macovei (PPE). – (RO) Es pievienojos tiem, kas atbalsta vārda brīvību un preses brīvību. Demokrātija nevar pastāvēt bez vārda brīvības. Saistībā ar to es arī vēlos jums atgādināt par svēto likumu, kas — atkal jau demokrātijā — ir līcis preses pamatus: viedokļi ir brīvi, taču fakti ir svēti.

Attiecībā uz Rumāniju es jūš ar gandarījumu informēju, ka kopš 2006. gada par pārkāpumu netiek uzskatīta ne apvainojumu izteikšana, ne neslavas celšana, jo labējā valdība tās izslēdza no kriminālkodeksa. Tas nozīmē, ka nevienam žurnālistam netiek piemērotas nekāda veida kriminālas sankcijas, arī tādās netīkamās situācijās, kad ļaunprātīgi tiek izplatīta nepatiesa informācija. Nudien, es uzskatu, ka šī situācija ir lielisks panākums, jo žurnālistiem nevajadzētu dzīvot bailēs no kriminālām sankcijām. Tagad Rumānijā tiesvedība notiek tikai civillietās.

Privātās preses organizācijas, protams, pilnībā izmanto savas tiesības kritizēt un izaicināt varas pārstāvjus, jo ikvienu, kam ir vara, vienmēr kritizē. Tas ir tikai dabiski.

Arī Rumānijā zināma daļa preses apvienību pieder politiķiem un tās finansē politiķi un/vai uzņēmēji. Kā šovakar dzirdējam, tā notiek arī daudzās citās ES dalībvalstīs.

Pirmkārt un galvenokārt, šādai piederībai un finansēšanai jābūt pārredzamai. Ja vēlamies, lai prese būtu brīva, mums arī jāpanāk šādās organizācijās strādājošo žurnālistu redakcionālā neatkarības garantēšana.

Ivailo Kalfin (S&D). – (BG) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Plašsaziņas līdzekļu brīvība ir neatņemama cilvēktiesību sistēmas daļa, un to nevar aplūkot ārpus vispārēja demokrātijas konteksta. Bulgārijā, tāpat kā visur citur pasaulē, plašsaziņas līdzekļi strādā milzīga tirgus spiediena apstākļos. Pārdošanas apjomi sarūk, samazinās arī reklāmdošanas apjoms, un jaunie plašsaziņas līdzekļi arvien vairāk izpludina robežšķirtni starp profesionālu žurnālistiku un sociālajiem medijiem. Citiem žurnālistiem ir vēl mazāk iespēju normāli strādāt savā profesijā nekā agrāk. Tradicionālie plašsaziņas līdzekļi un to auditorija izzūd. Piemēram, šodien paziņoja, ka tiks pārtraukta viena no Bulgārijas labajiem un kvalitatīvajiem laikrakstiem — „*Klasa*” — izdošana. Šajā situācijā plašsaziņas līdzekļi kļūst ļoti atkarīgi nevis no saviem lasītājiem, bet no labvēļiem — gan uzņēmumiem, gan valdības —, kuri

jūt kārdinājumu iemainīt plašsaziņas līdzekļu brīvību pret sev izdevīgu vietu to uzmanības lokā.

Diemžēl lielu daļu Bulgārijas izdevēju galvenokārt interesē citas jomas. Tādējādi rodas priekšnosacījumi redakcijas politikas ietekmēšanai un savtīgai izmantošanai apmaiņā pret pieļāvību un labu attieksmi no valdības puses. Savukārt valdība sistemātiski neievēro iestāžu, tostarp plašsaziņas līdzekļu darbu regulējošo iestāžu, neatkarības principu. Situācija ir nonākusi tik tālu, ka valdība ir jautājusi plašsaziņas līdzekļiem, vai uz tiem tiek izdarīts spiediens, un sagaida no tiem rakstiski izteiktu piedošanu. Arī tas patiesībā ir spiediena izdarīšanas veids.

Bulgārijas problēmas nav unikālas. Ar tām saskaras arī citas valstis. Es neliktu visus plašsaziņas līdzekļus vienā maisā un ne brīdi nekritizētu labos žurnālistus, kuri bieži ir spiesti strādāt bez pastāvīga līguma vai arī mainīt darbu. Šī ir strukturāla problēma. Pašos pamatos tā ir saistīta ar bieži pielietoto pašcenzūru. Tā jāpapildina arī ar jautājumu par plašsaziņas līdzekļu — gan drukāto, gan digitālo — izplatīšanas koncentrāciju.

Nesen Eiropas Komisijas iepriekšējā komanda izstrādāja plašsaziņas līdzekļu plurālisma saglabāšanas un uzraudzības pasākumus. Patlaban tie mums ir ļoti vajadzīgi. Populisms un agresija ir ļoti kārdinoši, taču tie nekad nav noveduši pie īstiem risinājumiem. Es no Eiropas Komisijas patlaban gaidu aktīvu rīcību un risinājumu priekšlikumus. Es zinu, ka šis ir kutelīgs temats un ka uz to reti var attiecināt oficiālus mērījumus, lai gan šādi rādītāji pastāv. Neraugoties uz to, Eiropas Parlamentam ir jānosaka ļoti lielas prasības un kritēriji. Eiropas demokrātijas garantēšanai, saglabāšanai un attīstīšanai ir tikpat liela nozīme.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Veidojot Eiropu, kurā pastāv tiesības, būtiska loma ir informācijas brīvībai, plurālismam un neatkarībai.

Vai komisāres kundze zina, ka Eiropas Savienībā ir valsts — kas nejausā kārtā ir viena no tām valstīm, kas ar Romas līgumu nodibināja ES —, kurā plašsaziņas līdzekļu plurālisms nepastāv un premjerministrs tieši vai netieši kontrolē sabiedriskos un privātos TV kanālus un drukāto presi? Par kādu demokrātisku sacensību vēlēšanās var būt runa valstī, kur plašsaziņas līdzekļus kontrolē premjerministrs — politiska persona? Kāda gan demokrātija var pastāvēt valstī, kurā pēc pāris dienām tiks apstiprināts tiesību akts, ar ko žurnālistiem aizliedz publiskot ar tiesu saistītas ziņas? Aizmirstiet par Votergeitu un presi, kas apstiprina režīmu! Mēs šobrīd runājam par klēpja sunīšiem!

Kura demokrātiska valsts vēlas kontrolēt internetu? Kura demokrātiska valsts izstumj ikvienu, kurš novirzās no partijas ceļa, un kura demokrātiska valsts negarantē runas brīvību un tiesības uz atšķirīgu viedokli?

Mēs patlaban nerunājam par Sudānu *J. B. Bokassa* vai Rumāniju *N. Ceaușescu* laikos, bet gan Itāliju *S. Berlusconi* režīmā, kur šādas situācijas diemžēl tiek pieļautas, un pie vainas ir arī Eiropas Komisijas mazdūšība pieņemt neatkarīgu un brīvu nostāju attiecībā uz dalībvalstīm.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Priekšsēdētājas kundze, Kroes kundze! Ir satraucoši klausīties par visiem vārda brīvības pārkāpumiem Eiropā. Nezinu, vai esat par to informēti, taču arī jūs paši pieņemat tiesību aktu, kas šo brīvību ierobežo. *M. Løkkegaard* ziņojumā, ko, manuprāt, ir apstiprinājušas visas šīs plenārsēžu zāles politiskās grupas ar vienu patīkamu izņēmumu — manu grupu —, ir iekļauti savādi nosacījumi, kas ierobežo runas brīvību un preses brīvību. Es iesaku jums izlasīt 14., 20., 23. un 39. punktu, un jo īpaši

8. un 31. punktu. Ziņojuma 8. punktā ir sacīts, ka ES iestādei ir jāpārtrauc ES dalībvalstu valsts plašsaziņas līdzekļi, bet 31. punktā teikts, ka šo plašsaziņas līdzekļu pienākums ir informēt par mūsu darbu. Mums vajadzētu nopelnīt plašsaziņas līdzekļu un pilsoņu uzmanību, smagi strādājot, nevis piespiežot kādu izplatīt informāciju par mūsu darbību. Plašsaziņas līdzekļiem nav pienākuma informēt par NATO vai ANO, un līdzīgi tiem arī nav nevienam jāstāsta par Parlamenta darbu.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Vispirms es vēlos teikt, ka vajadzība Parlamentā debatēt par tādām pamatvērtībām kā preses brīvība un uzskatu brīvība patiešām ir lielāka nekā jebkad agrāk. Es ierosinu — un ceru, ka mēs visi varam par to vienoties —, lai šīs debātes noris, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un analīzēm.

Komisāres kundze, jūs pati ierosinājat šādu instrumentu ar objektīviem rādītājiem — Plašsaziņas līdzekļu plurālisma uzraugu (MPM) —, ko ir izstrādājusi Eiropas Komisija. Tagad vienam no Eiropas Komisijas mērķiem ir jābūt šī MPM ieviešanai, un mēs no jums to patiešām gaidām.

Otrs instruments ir Eiropas Padomes ieteikumi. Šie ieteikumi attiecas uz preses brīvības, sabiedrisko raidorganizāciju neatkarīgas pārvaldības un stabila finansējuma standartiem. Šiem standartiem ir pieteikušās visas 27 ES dalībvalstis, tādēļ ir vērts tām atgādināt par vajadzību ievērot savas saistības šajā jomā.

Arī mūsu — Eiropas Parlamenta — pienākums ir pievērst to uzmanību šim jautājumam. Viens no veidiem, kā mēs to drīzumā izdarīsim, būs jauna rezolūcija par sabiedrisko raidorganizāciju nākotni digitālajā laikmetā, ar kuru šo Parlamentu iepazīstinās nākamajā vai aiznākamajā mēnesī. Šajā rezolūcijā mēs nepārprotami aicināsim gan Komisiju, gan dalībvalstis īpaši pievērsties šim jautājumam.

Visbeidzot, mēs nedrīkstam samierināties ar to, ka jebkādā Eiropas vietā tiktu apdraudēta preses brīvība, tādēļ ir vajadzīga modrība — šā Parlamenta modrība. Tāpēc, manuprāt, ir noderīgi, ka Komisija un Parlaments noteiktajā laikā dalībvalstīm izsaka atbilstīgu atgādinājumu.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Otro reizi šā Parlamenta pilnvaru termiņa laikā un šajā Parlamentā mēs nonākam pie diskusijas par preses brīvības problēmu. Komisāres kundze, tas liecina, ka šī ir skaidri jūtama problēma. Eiropas sabiedrība to uzskata par ļoti lielu problēmu.

Es gribētu jums atgādināt, ka 2004. gada maijā Parlaments publicēja rezolūciju, kurā Komisija tika aicināta rīkoties, lai aizsargātu plašsaziņas līdzekļu plurālismu un preses brīvību, taču visu šo gadu laikā mēs neesam dzirdējuši Komisiju par to runājam. Kā jūs zināt, problēma patlaban saasinās. Itālijas, Rumānijas un Ungārijas problēmas ir dažādas, taču to pamatā ir viens un tas pats.

Kā jūs labi zināt, Itālijā turpinās nopietns interešu konflikts, ko saasina fakts, ka valdība ir pārņēmusi sabiedriskās raidorganizācijas. Savukārt Rumānijā presi patiesībā uzskata par valsts apdraudētāju. Ungārijā valdība vēlas ieviest žurnālistikas kontroli. Eiropas iestādes, protams, nedrīkst pieļaut valdību ietekmi uz plašsaziņas līdzekļiem. Informācijas brīvība nav plaša patēriņa prece, ko var novērtēt tikai atbilstīgi tirgus kritērijiem. Tā drīzāk ir sabiedrības tiesības uz saviem uzskatiem par politiku, valdību darba kvalitāti un sabiedrisko dzīvi.

Eiropas iestādēm vairs nav attaisnojumu; Komisijai ir izlēmīgi jārikojas, lai atjaunotu atbilstību kopējiem Eiropas standartiem. Komisāres kundze, jūsu iejaukšanās Eiropas pilsoņiem varētu radīt pārliecību, ka Eiropa ir teritorija, kurā tiek ievērotas tiesības un brīvība.

Cecilia Wikström (ALDE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, šajā vēlajā vakarā atcerēsimies, ka vārda brīvības pirmsākumi ir meklējami Eiropā. Manā valstī, Zviedrijā, mēs to esam atbalstījuši kopš 1766. gada, kad to iekļāva Zviedrijas tiesībās, un patlaban tā ir paredzēta arī konstitūcijā. Tomēr tas nav pasargājis žurnālistus un rakstniekus no briesmu lietām, piemēram, slepkavības mēģinājumiem, degbumbām un draudiem. Zviedrija ar to nav unikāla; tieši tāda pati vardarbība notiek arī citur Eiropā.

Ja vēlamies, lai Eiropa arī turpmāk būtu preses brīvības un vārda brīvības ievērošanas paraugs, ir nepieņemami, ka *Freedom House* jaunākajā ziņojumā trīs ES dalībvalstis, proti, Itālija, Bulgārija un Rumānija, tiek nosauktas kā valstis, kurās pastāv tikai daļēja vārda brīvība. Tiek ziņots arī par problēmām Grieķijā. Vai kāds ir aizmirsis tukšās avīžu lapas, kas pirms kāda laika bija redzamas Itālijā pēc tam, kad uz žurnālistiem un laikrakstu redaktoriem tika izdarīts spiediens?

Mums ir jāaizstāv runas brīvība. Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka mākslas un vārda brīvība pirmoreiz parādījās jaunajās Eiropas demokrātijās. Ikvienā demokrātijā pilsoņiem ir tiesības kritizēt un veidot savu viedokli par rakstiem un grāmatām, un mēs nekad nedrīkstam samierināties ar situāciju, kurā cilvēku klusēšanu panāk ar iebiedēšanu. Vārda brīvība ir pats pamats savienībai, kurai esam apņēmušies kalpot un kuras ideāli mums jāaizstāv, jo īpaši tajās reizēs, kad tie tiek apdraudēti.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Komisāre, dāmas un kungi! Vajadzība aizsargāt tiesības uz vārda brīvību un preses brīvību ir sevišķi svarīga un divu iemeslu dēļ ir ieguvusi jaunus aspektus, jo īpaši mūsdienās.

Pirmkārt, kā jau esam dzirdējuši, tehnoloģiskais progress ir radījis jaunus saziņas līdzekļus. Tagad mums ir pieejams internets, emuāri, sociālā tīklošanās, interneta radio un interneta televīzija. Ir izveidoti jauni plašsaziņas līdzekļi, kas ir guvuši ļoti lielu ietekmi. Saistībā ar to es gribētu pastāstīt, ka pirms divarpus mēnešiem Grieķijā tika nogalināts žurnālists un aktīvs emuārists.

Lai gan šiem jaunajiem plašsaziņas līdzekļiem ir liela ietekme, to darbības sistēma vēl netiek saskaņoti reglamentēta ne ar tiesību aktiem, ne ētikas kodeksu. Mūsu Komisija pati bieži vien atbild, ka mēs paļaujamies uz šo plašsaziņas līdzekļu pašregulāciju. Kļūst acīmredzami, ka šī plašsaziņas līdzekļiem piešķirtā brīvība un jo īpaši anonimitāte noved pie apmelojumiem un, visbeidzot, maldīgas informācijas sniegšanas sabiedrībai.

Otrs iemesls — mūsdienās izdevniecības un raidorganizācijas tiek koncentrētas pāris spēcīgu uzņēmējdarbības milžu rokās, un tādējādi uzņēmējiem, politiķiem un bieži vien pat valdībām ir jāpilda šo milžu vēlmes. Visbeidzot, ir acīmredzami, ka bieži vien vārda brīvības vārdā mēs apklusinām politisko pasauli un strādājošos žurnālistus, kuri objektīvu iemeslu dēļ nespēj strādāt un informēt savu auditoriju.

Noslēgumā jāatzīst, ka mēs zinām, ka mūsu pilnvaras Eiropas mērogā ir ierobežotas. Protams, arī mēs paši varam izdarīt spiedienu sistēmā un vidē, par kuru ir vienojušās visas iesaistītās aģentūras, vidē, kas sniegs tūlītējus risinājumus ES dalībvalstīm, kas izklūst no lielākās pēdējo astoņdesmit gadu laikā piedzīvotās krīzes.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, taisnība, ka šīs ir vispārējās debātes un ka mēs pārspīlētu, sakot, ka Eiropas Savienībā nepastāv vārda brīvība, taču taisnība ir arī tas, ka vairākkārt ir notikusi tiesību uz informāciju un tiesību uz vārda brīvību ierobežošana, kas mums ir jānosoda.

Es pievienojos un piekrītu tiem, kuri uzskata, ka galvenā uzmanība mums ir jāpievērš tām dalībvalstīm, kas pārkāpj vārda brīvību un preses brīvību. Ja mums jārunā par Itāliju, Ungāriju un Bulgāriju, tad tas ir jā dara, un, ja mums ir jārunā par skandalozo gadījumu Rumānijā, arī tas mums ir jā dara. Mēs varētu teikt, ka nav tiesisku pierādījumu, taču ir pietiekami daudz informācijas par to, ka mums ir jāreaģē uz šiem skandalozajiem gadījumiem, jo šī nav tiesa, bet gan politisks parlaments.

Es arī vēlos norādīt, ka pastāv demokrātiskas valstis — piemēram, Spānija —, kur sabiedriskajiem televīzijas kanāliem ir izdevies iegūt lielāko skatītāju skaitu tieši plurālisma dēļ, taču paralēli šiem kanāliem pastāv arī autonomo kopienu — Madrides un Valensijas, kuru kopējā teritorija un iedzīvotāju skaits ir lielāki nekā atsevišķās dalībvalstīs — sabiedriskie televīzijas kanāli, ko ir pārņēmušas attiecīgās reģionālās valdības un ar kuriem notiek vērā ņemama manipulācija. Par šādu manipulāciju ir ziņojušas apvienības, partijas un savienības un tā ietver darba komiteju īstenotu izstumšanu un izslēgšanu, baidoties no kolektīvas pazemošanas. Izrādījās, ka tie — piemēram, *Canal Nou* — ir spējīgi uz lielākā korupcijas skandāla Spānijā — *Gürtel* lietas — cenzūru, jo skandāls ietekmēja kanālu vadošo valdību, lai gan sabiedriskajos televīzijas kanālos šis atgadījums bija attiecīgās dienas populārākā ziņa. Šie kanāli skandalozā veidā pārkāpj žurnālistu un skatītāju tiesības.

Tas notiek Eiropas Savienībā — Valensijas kopienā un Madrides kopienā — un kanālos *Telemadrid* un *Canal Nou* (spāņu valodā — *Canal 9*).

Tādējādi pastāv divi televīzijas kanāli — un es apsolu to pierādīt —, kuru darbs ir pretrunā Lisabonas līgumam un Eiropas Savienības Pamattiesību hartai, jo tie pastāvīgi pārkāpj 11. pantu. Es lūdzu jūs ņemt to vērā.

Es par to runāju, lai paustu nosodījumu, un lūdzu komisāri un Komisiju pieprasīt informāciju, jo demokrātiska dalībvalsts un demokrātiska Eiropas Savienība nedrīkst šādu rīcību paciest.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, ir ārkārtīgi svarīgi, lai mūsu vēlētāji būtu labi informēti par jaunākajiem notikumiem. Informācija veicina pilsoņu interesi par sabiedriskajiem notikumiem un viņu līdzdalību. Mums, politiķiem, ir vajadzīgi vienlīdzīgi konkurences apstākļi, lai mūsu vēstījumi sabiedrībai tiktu atspoguļoti godīgi. Diemžēl patlaban komerciālie plašsaziņas līdzekļi arvien vairāk pievēršas vienīgi vēlētāju izklaidēšanai. Tādēļ tie ir ierobežojuši informēšanu par jaunākajiem notikumiem. Tādējādi mūsu sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem nākas arvien vairāk strādāt informēšanas un izglītošanas jomā.

Bīstami, ka atsevišķas partijas un politiķi mēģina iegūt iespēju kontrolēt sabiedriskos plašsaziņas līdzekļus. Tā notiek daudzās dalībvalstīs — Itālija, Ungārija, Rumānija un Francija ir tikai daži piemēri. Mums šai tendencei ir jāpretojas. Kopš 1989. gada Eiropas Padomei, kas šajās debatēs jau tika pieminēta, ir bijusi būtiska loma, nosakot Eiropas standartus brīviem un objektīviem sabiedriskajiem plašsaziņas līdzekļiem. Šie Eiropas Padomes standarti ir jāievieš visās dalībvalstīs — gan bijušajā komunistiskajā Austrumeiropā, gan Rietumeiropā.

Mums kā parlamentam šajā jautājumā ir ciešāk jāsadarbojas ar saviem Strasbūras kaimiņiem. Mūsu dalībvalstu valdību pienākums ir nodrošināt, lai sabiedriskie plašsaziņas līdzekļi saglabā neatkarību un spēju sniegt objektīvu informāciju, bet mums, Eiropas Parlamentam, ir jāturpina uzraudzīt, cik labi šis sabiedriskais pienākums tiek veikts.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). - (HU) Komisāre, ir ļoti satraucoši, ka — saskaņā ar šovakar dzirdēto — Rumānija, Itālija, Bulgārija un diemžēl arī mana valsts, Horvātija, visbiežāk tiek minētas kā dalībvalstis, kas pārkāpj vienu no Eiropas Savienības pamatvērtībām, proti, uzskatu un preses brīvību. Komisāre, Komisija nevarēs izvairīties no pienākuma pārbaudīt, vai dalībvalstis ievēro šīs Eiropas Savienības noteiktās pamattiesības. Komisijai ir jāpanāk šo tiesību ievērošana, tai jāuzrauga situācija, lai dalībvalstīs neizveidotos īpašumtiesību monopols — kā Itālijā ir noticis ar *S. Berlusconi* plašsaziņas līdzekļu impēriju, kurai piemēram Ungārijā tiek sekots ar *RTL Klub* iegādi — un nebūtu iespējams iecelt sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu organizāciju vadītājus. Komisijai par šiem gadījumiem ir jārunā un tie jāuzrauga.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Es gribētu pateikties komisārei par līdzsvaroto ziņojumu.

Mēs ar lielu interesi gaidām objektīvu plašsaziņas līdzekļu plurālisma rādītāju definīciju. Mēs to gaidām gan kā EP deputāti, gan kā itālieši, jo mēs visi labi zinām, cik lielā mērā Itālijā garantē plašsaziņas līdzekļu plurālismu, brīvību un neatkarību. Tādēļ rādītāji būtu kā punkts uz „i”, kas par to pārliecinātu arī itāliešu kreisā spārna pārstāvjus, kuri ik pēc četriem vai pieciem mēnešiem izvērza nomainīgu argumentu, vienmēr iegūstot balsi, kas, es teiktu, viņu mērķim nav pārāk labvēlīga.

Vairums Itālijas laikrakstu ir kreisā spārna laikraksti, un tie pastāvīgi uzbrūk valdībai, veidojot opozīcijas propagandu. Kreisais spārns Itālijā 30 gadus ir aizņēmis un militārā veidā sadalījis sabiedriskos amatus valsts finansētā sabiedriskajā televīzijā, kas ir kļuvusi par mājīgu centriski kreiso partiju klubu. Itālijas sabiedriskās raidorganizācijas ik dienu un ik nedēļu nopulgo valdību un premjerministru. Savukārt, ja kāds centriski labējās politikas pārstāvis kādreiz nejausi pieļaut kļūdu un apstrīd laikrakstus, sākas kliegšana par draudiem informācijas brīvībai.

Itālijā notiek arī kas cits — regulāri tiek publiskotas likumīgu izmeklēšanu laikā iegūtās noklausītās tālruņa sarunas, turklāt arī tad, ja tām nav pilnīgi nekāda sakara ar izmeklēšanu. Šī informācijas izplatīšana un pilsoņu privātās dzīves aizskaršana ir tik liela, ka kreiso politiku pārstāvošās dāmas un kungi pirms dažiem gadiem pret šādu rīcību protestēja. *Massimo D'Alema* 2007. gada jūnijā teica: „Advokāti, kas pieraksta sacīto un pēc tam dodas pie žurnālistiem, rīkojas tikpat necienīgi kā arābu tirgū.” *Antonio Di Pietro* 2007. gada martā sacīja: „Tālruņu sarunu noklausīšanās ir jāreglamentē un, lai aizsargātu privātumu, jānosaka sodi.” *Walter Veltroni* 2008. gada februārī teica: „Demokrātiskā partija atbalsta pilnīgu aizliegumu attiecībā uz noklausīto tālruņa sarunu publicēšanu, pirms nav beigusies pirmstiesas izmeklēšana.”

Taču, ja Itālijas valdība patlaban uzdrošinātos ierosināt parlamentam tiesību aktu, kas reglamentē arī tiesības uz privātumu un nosaka sodus tiem, kuri pārkāpj likumu par noklausīto tālruņa sarunu publiskošanu, visa kreisā spārna prese saceltos kājās, kliezot par skandālu, un to spēcīgi atspoguļotu ierastie galēji kreisā spārna rupori Eiropā.

Šādi ir rīkojušies atsevišķi kreisā spārna laikraksti — protestējot pret „apklusināšanas likumu”, to pirmā lapa tika atstāta tukša. Taču tukša bija tikai pirmā un otrā lappuse, jo

aizmugurējā lapā, kā parasti, bija publicētas reklāmas. Tādēļ mēs iesakām kreisajam spārnam, kas nevar izdomāt, ko grib, un ik pēc sešiem mēnešiem mums stāsta par informācijas brīvības trūkumu, nomierināties un sākt runāt par kaut ko nopietnāku.

Ildikó Gáll-Pelcz (PPE). – (HU) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Es pateicos par iespēju izteikties un arī par to, ka Komisija jautājumu par runas brīvību un ar to saistīto preses brīvību, kas ir cilvēku pamattiesības, uzskata par tik svarīgu un to līdzsvaroti risina. Līdz šim šovakar esmu dzirdējusi neskaidrus viedokļus, slēptus mājienus un diemžēl arī apsūdzības.

Komisāres kundze, ļaujiet man jums sniegt uzticamu informāciju par Ungārijas jauno Likumu par plašsaziņas līdzekļiem. Visas politiskās partijas bija vienisprātis, ka 1996. gadā pieņemtais likums ir ļoti novecojis. Jaunā valdība Ungārijas parlamentam iesniedza likuma par plašsaziņas līdzekļiem projektu, lai noteikumiem par plašsaziņas līdzekļiem tiktu izveidota skaidra struktūra un pārredzama finansējuma sistēma. Kā valdība mēģina to panākt? Piemēram, novēršot valsts līdzekļu izšķērdēšanu. Risinot strukturālus jautājumus. Padarot plašsaziņas līdzekļu sistēmu pārredzamu. Par kādiem līdzekļiem? Samazinot partiju iecelto biedru skaitu līdz vienai piektdaļai. Vai pat liekot sabiedrisko plašsaziņas līdzekļu un telekomunikāciju iestādei atskaitīties parlamentam. Vai arī paziņojot par preses brīvību un aizstāvojot žurnālistu neatkarību. Vai pat nodrošinot pētniecisko žurnālistu informācijas avotu konfidencialitāti, vienlaikus aizsargājot konstitucionālās pamattiesības.

Komisāres kundze, tajā pašā laikā ir iespējams, ka cietīs iepriekšējās valdības intereses. Daži pat var izplatīt ļaunprātīgas baumas. Patiesībā pirms likuma iesniegšanas tika īstenota ilgstoša procedūra. Arī likums vēl nav pabeigts, jo parlamentārās debātes par to sāksies tikai nākamnedēļ. Eiropas Komisijai ir milzīga atbildība. Šis jautājums ir jāuztver nopietni, un taisnība arī — kā tika minēts —, ka ir vajadzīga vienota, pārredzama un uzticama novērtējuma sistēma. Neskaidri viedokļi un mājiieni ir bīstami un nodara valstīm kaitējumu.

Mariya Nedelcheva (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Pamattiesību hartas 11. pantā ietvertās vārda brīvības vērtības vairs nav jāaplicina.

Tiesības uz informāciju un piekļuvi tai, ko papildina informācijas avotu daudzveidība, ir demokrātiska procesa pamatelements. Tas sniedz pilsoņiem iespēju brīvi veidot savus uzskatus un ļauj plašsaziņas līdzekļiem iegūt partnera lomu pilsoņu un varas pārstāvju dialogā.

Tādējādi plašsaziņas līdzekļu raksturlielumi ir to neitralitāte, objektivitāte un precizitāte. Taču manā valstī, Bulgārijā, vēl pavisam nesen plašsaziņas līdzekļi un prese kalpoja ideoloģiskajam režīmam, ko mēs visi 1989. gadā nosodījām. Pēc divdesmit gadiem šis mantojums joprojām ir saglabājies, taču ir panākti uzlabojumi, un ir būtiski izteikt brīdinājumus, lai mēs nezaudētu modrību un nenovērstu uzmanību no būtiskā.

Saistībā ar to es gribētu pievērsties trim jautājumiem. Pirmkārt, vārda brīvības un plašsaziņas līdzekļu brīvības garantēšanai. Šim procesam gan ir divas puses. Brīvība nedrīkst aizskart citu cilvēku brīvību. Svarīgs plašsaziņas līdzekļu un privātpersonu attiecību aspekts, šķiet, ir abpusējas uzticības un cieņas panākšana un ievērošana.

Otrkārt, plašsaziņas līdzekļi kā „ceturtā vara” nodrošina demokrātisku kontroli. Tomēr šāda kontrole jāpapildina ar informācijas avotu pārbaudi un pārredzamību, kas novērstu plašsaziņas līdzekļu izmantošanu korporatīviem, komerciāliem, ekonomiskiem vai politiskiem mērķiem. Informācijas avotu uzticamība, plašsaziņas līdzekļu īpašnieku

ienākumu pārredzamība un objektīva informācijas izplatīšana tikai veicinās mūsu sabiedrības progresu.

Visbeidzot, mums jāatceras, kāda ir žurnālistu loma. Profesionālās ētikas un pamatbrīvību ievērošana, kā arī neatkarības saglabāšana ir svarīgi kritēriji, kas jāievēro visiem žurnālistiem, kuri sevi uzskata par profesionāļiem. Mūsdienu plašsaziņas līdzekļiem ir jācenšas novērst standartizāciju un pārmērīgu informācijas plūsmu, kam bieži vien ir nelabvēlīgas sekas.

Visbeidzot, brīvība nenozīmē pakļāvību. Tādēļ pakļaušanās auditoriju reitinga likumiem un lieliem monopoliem, svarīgu tematu depolitizēšana un sabiedrību skarošu tēmu pārmērīga politizēšana ir pretrunā pienākumiem, kas plašsaziņas līdzekļiem jāpilda kā brīvas informācijas sniedzējiem, uz kuriem attiecas tikai sabiedrības intereses.

Iosif Matula (PPE). – (RO) Mēs visi piekrītam, ka preses brīvība ir viena no pamattiesībām, ko demokrātiska sabiedrība piešķir pilsoņiem. Vārda brīvību mēs arī esam iekļāvuši demokrātijas kritērijos, kas, tieši tādēļ, lai varētu garantēt preses brīvības ievērošanu, ir jāīsteno ikvienai ES dalībvalstij vai kandidātvalstij.

Kā jau esmu norādījis citkārt, es pilnībā atbalstu neierobežotu preses brīvību. Tomēr šī brīvība redakciju komandām nozīmē arī īpaši svarīgu pienākumu sniegt sabiedrībai pareizu informāciju. Tā kā mēs šodien debatējam arī par situāciju Austrumeiropas valstīs, varu jums izstāstīt par situāciju Rumānijā.

Lielās preses organizācijas pieder vai nu opozīcijai, vai uzņēmējiem, kas atbalsta opozīciju. Visklajākais tā piemērs ir nesens notikusi prezidenta vēlēšanu kampaņa, kad ievēlētajam amata kandidātam *Traian Băsescu* uzbruka lielākajā daļā preses izdevumu.

Tas turpinās pat tagad, turklāt katru dienu. Šāda situācija ir pieņemama tikai tad, ja tiek izmantota patiesa informācija, jo apzinātas kampaņas, plašsaziņas līdzekļu šantāža, tēla diskreditēšana...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Rumānijā prese, kas ir ikvienas demokrātiskas valsts ceturtā vara, piedzīvo smagu krīzi. Tā ir uzstādījusi gandrīz nepārspējamu rekordu. Līdz šim Rumānijas preses nozarē ir atlaisti aptuveni 6000 žurnālistu un ir slēgti daudzi izdevumi.

Kā līdz tam nonāca? Tas tika panākts ar iebiedējošām varas pārstāvju darbībām, piemēram, paziņojumiem, ka preses kampaņas apdraud valsts drošību, un Rumānijas valdības centieniem noteikt visiem plašsaziņas līdzekļu darbiniekiem — cilvēkiem ar zemu atalgojumu — papildu nodokļus. Ir vēl viens aspekts, uz ko norādīja arī Starptautiskās žurnālistu federācijas ģenerālsēkretārs *Aidan White*, es citēju: „Rumānijas žurnālisti ir valsts ekonomisko likstu un darba devēju alkatības ķīlnieki.”

Šīs profesijas nākotne ir nopietni apdraudēta. Darba ņēmējiem un iestādēm ir nekavējoties jārikojas, lai glābtu profesionālo žurnālistiku. Rumānijas presi patlaban var izglābt tikai Eiropas mēroga darbība.

Chris Davies (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, pēc manām domām, komisāres ievadrunā bija daudz par maz deģsmes. Protams, Komisija ir Līguma un visu tajā ietvertu principu ievērošanas uzraudzītāja, taču, atklāti sakot, komisāres teiktajā to nevarēja labi saklausīt.

Šajās debatēs mēs dzirdējam par sliktas prakses piemēriem visā Eiropā. Manā valstī, Apvienotajā Karalistē, plašsaziņas līdzekļi ir pārmērīgi koncentrēti „*News International*” jeb

Rupert Murdoch rokās. Ja politiķis vēlas iegūt varu, viņš nemēģina radīt nesaskaņas ar pārmērīgiem izaicinājumiem.

Savukārt, runājot par Itāliju, ja tas, ka premjerministram pieder ievērojama daļa plašsaziņas līdzekļu, nav principu pārkāpums, tad kas vispār ir pārkāpums?

Kā mēs varam nosodīt sliktu praksi citviet, ja nenodrošinām, ka pie mums pašiem situācija ir tik laba, cik vien iespējams?

Jā, protams, Komisijas rīcības un tiesiskās pilnvaras ir ierobežotas. Bet, komisāres kundze, jūs neesat birokrāte! Jūs esat līdere. Jums ir balss, un šis ir brīdis, kad ir skaļi jārunā, lai nokautinātu cilvēkus, panāktu pārmaiņas un aizstāvētu brīvību.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Mūsu sabiedrībā ir ieviests brīnumains vārdušs. Vārds „politkorekts” ir cieši saistīts ar vārda brīvību. Tas liecina par zināmu paškontroli, izsakot viedokli. Tas attiecas ne tikai uz žurnālistiem, bet arī uz politiķiem, māksliniekiem un pat vienkāršajiem pilsoņiem.

Mūsu sabiedrībā „politkorekts” nenozīmē cita cilvēka viedokļa respektēšanu, bet gan piekrišanu dominējošajam viedoklim. Tas ir liels mūsu demokrātijas un kultūras apdraudējums.

Vēl viens komentārs — es atbalstu vārda brīvības respektēšanu, taču vārda brīvība nenozīmē maldinošas informācijas, melu un apmelojošu paziņojumu izplatīšanu, kā bieži vien notiek. Esmu ar to saskārusies personiski. Pilsoņiem ir tiesības ne tikai uz informāciju, bet arī tās patiesumu.

Margrete Auken (Verts/ALE). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, es turpināšu Komisijas kritizēšanu. Šodien mēs dzirdējam virkni piemēru par to, kā varu un likumdošanu izmanto, lai izdarītu spiedienu uz to preses daļu, kas kritiski izsakās par varas pārstāvjiem. Tam jebkurā gadījumā ir jāietekmē Komisiju. Es esmu Lūgumrakstu komitejas locekle, un šajā komitejā mēs patiesībā esam dzirdējuši Komisiju sakām, ka tā nav atbildīga par pamattiesību pārkāpumiem dalībvalstīs. Komisiju tas nesatrauca. To ir stingri kritizējusi gan komiteja, gan Parlaments, pieņemot rezolūcijas.

Es vienkārši vēlos komisāri informēt par to, ka Kopenhāgenas kritēriji attiecas ne tikai uz valstīm, kas grasās pievienoties ES. To mums, Lūgumrakstu komitejā, sacīja arī Komisijas loceklis. Kopenhāgenas kritēriji attiecas uz ikvienu, tostarp ES dalībvalstīm. Mēs gribētu lūgt Komisiju turpmāk pievērst lielāku uzmanību un būt uzstājīgākai šādās situācijās.

Salvatore Iacolino (PPE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāre, dāmas un kungi! Šodienas debātes nenoliedzami ir atbilde — tiesa, atturīga — uz 2009. gada oktobra notikumiem.

Preses brīvība — lai gan mēs slēpjamiem aizziņojuma, kurā runāts par iespējamu sabiedriskās sfēras izveidi Eiropā, mēs patiesībā turpinām *ad infinitum* runāt par to, kas notiek Itālijā.

Komisāre ļoti skaidri un saprotami pateica, ka dalībvalstis nav pārkāpušas preses brīvību. Viņa arī paziņoja, ka, lai novērtētu preses darbību saistībā ar šo jomu, tiks izmantoti konkrēti un objektīvi rādītāji, taču mums jāatceras, ka ziņojumā — un tas ir vienīgais tā pozitīvais aspekts — konkrēti un atklāti ir iekļauti vietējie plašsaziņas līdzekļi.

Ja šajā ziņojumā ir atrodams kāds pozitīvs aspekts, tad tas visticamāk ir šis. Pretējā gadījumā tas izskatās pēc veltīgas pļāpāšanas — diskusijām, no kurām nav lielas jēgas situācijā, kad no Parlamenta ir vajadzīga cita veida reakcija.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājas kundze, jo nobriedušāka ir sabiedrība, jo lielāka ir vārda brīvība un preses brīvība, taču utopiskā ideja par pilnīgu brīvību nepiepildīsies, kamēr cilvēka daba būs tāda, kāda tā ir.

Pirmkārt, valdības, cik vien tas būs iespējams, mēģinās kontrolēt plašsaziņas līdzekļu vēstījumu. Šovakar par to tika sniegti daudzi piemēri. Nākotnē tas nemainīsies.

Otrkārt, plašsaziņas līdzekļu īpašnieki un atsevišķi redaktori presē, ko tie izdod, mēģinās arī atspoguļot savu darba kārtību, un atsevišķiem žurnālistiem būs jāizvēlas — paklausīt vai zaudēt darbu.

Taču monētai ir arī otra puse — negodīgi žurnālisti, kuri strādā atbilstīgi principam, ka patiesība no laba stāsta ir jātur pa gabalu.

Šī ir daudzšķautņaina problēma. Tā ir problēma, kas nekad nepazudīs. Tā ir nemitīga kauja. Šajā kaujā ir jācinās bezgalīgi, vai arī tā nekad netiks uzvarēta.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Es gribētu atgādināt un stingri nosodīt pārkāpumus pret Basku zemes laikrakstu „*Egunkaria*”. Pilnībā pārkāpjot Spānijas tiesību aktus un konstitūciju, laikrakstu 2003. gadā nelikumīgi slēdza, un šādas rīcības iemesls bija lingvistiskās un kultūras mazākumtautības vajāšana un mēģinājumi saistīt basku valodu ar terorismu, pret ko vairums basku iebilst. Profesionāliem un lasītājiem tika liegtas to lielākās pamattiesības. Pēc septiņiem gadiem tas ir atzīts tiesas spriedumā.

Pa to laiku un arī pēc sprieduma pasludināšanas gan Komisija, gan Eiropas Savienība klusēja. Šāda rīcība veicina patvaļīgu darbību atkārtošānu. Tādēļ, komisāres kundze, jums ir jārikojas aktīvāk un stingrāk, lai Eiropa uzticami veiktu savu līgumu ievērošanas uzraudzītājas pienākumu.

Kā mēs šodien redzējām, Eiropā sistemātiski tiek pārkāpts gan Līgums, gan tiesību akti. Tādēļ es lūdzu jūs būt aktīvākam.

Hella Ranner (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, visas šodien teiktās runas ir apliecinājušas, ka preses brīvībai un vārda brīvībai mūsu — Eiropas — sabiedrībā ir būtiska loma, un esmu droša, ka tā ir visā pasaulē.

Taču, manuprāt, pastāv arī pienākums, kas ir pretrunā šīm brīvībām, proti, pienākums, aizsargāt arī to privātpersonu tiesības, par kuriem tiek rakstīts. Mūsdienās plašsaziņas līdzekļiem ir neiedomājama vara, jo īpaši pateicoties modernajām tehnoloģijām. Mūsu pienākums ir padomāt arī par tiem, par kuriem runā plašsaziņas līdzekļos.

Panākt šādu līdzsvaru nav viegli, taču mums tas ir jā dara, un tas jāpanāk ar pienācīgu juridisko skaidrību, ko mēs, Eiropas Parlaments un Eiropas iestādes, varam nodrošināt un pēc tam nodot dalībvalstīm.

Oreste Rossi (EFD). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Uzskatu un viedokļa paušana, neaizskarot citu cilvēku tiesības un cieņu, ir viena no demokrātijas pamatbrīvībām.

Taču diemžēl it kā brīvie plašsaziņas līdzekļi ne vienmēr šādi izturas pret politiskajām partijām un politiķiem. Nedaudz par to zinām arī mēs paši, dāmas un kungi, jo plašsaziņas līdzekļi atspoguļo ļoti mazu daļu no tā, ko mēs padarām Parlamentā.

Neraugoties uz neiecietīgā un slēgtā kreisā spārna apsūdzībām, Itālijā preses brīvību garantē ārkārtīgi liels skaits vietējo un nacionālo plašsaziņas līdzekļu. Tie, kas apgalvo, ka premjerministrs pēc saviem ieskatiem kontrolē viņa ģimenei piederošos plašsaziņas līdzekļus, melo, un viņi paši to zina. Mani pārsteidz, ka deputāti, kuri ir juridiskie eksperti, apsūdz Itālijas valdību Romas līguma un, iespējams, pat Lisabonas līguma pārkāpšanā, taču neizmanto galveno instrumentu pret šādiem pārkāpumiem — iespēju vērsties Eiropas Savienības tiesu iestādēs.

Es uzskatu, ka Eiropas Savienībai ir jāizveido neatkarīga ētikas komiteja, lai visās 27 dalībvalstīs panāktu noteiktu preses brīvības līmeni, tādējādi reizi par visām reizēm apklusinot nepatiesu tenku izplatītājus.

Neelie Kroes, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētājas kundze, savas garās dzīves laikā esmu saņēmusi kritiku par daudz ko, taču vēl nekad netiku kritizēta par degsmes trūkumu, šī ir pirmā reize.

Taču es jums pateicos par visiem iebildumiem — zinu, ka šajā ziņā esmu pārspējusi Komisijas priekšsēdētāju un viņa šā rīta runu par stāvokli Eiropas Savienībā. Šovakar tika izteikti ļoti daudzi iebildumi, un es jums par to vēlreiz pateicos.

Es noklausījos jūsu iebildumus. Tā patiešām ir vārda brīvība, un es priecājos atrasties tādā Parlamentā, kas vārda brīvību akceptē ne tikai ārpusaulē, bet arī aizstāv pašā Parlamentā.

Tādējādi mums ir daudz kopēja. Mēs — nevis tikai Komisija — esam Līguma ievērošanas uzraudzītāji, tādēļ ir pareizi, ka mēs par to debatējam šeit un ka mums jābūt diezgan atklātiem citam pret citu, spriežot par būtisko.

Tomēr, klausoties daudzos Parlamenta deputātos, kas šodien uzstājās, es nevarēju nedomāt par to, kāda ir lielākā daļa valstu — to valstu, kuras jūs sakāties pazīstam vislabāk. Patiešām, viena no lietām, kas mani aizkustina — diezgan liels skaits deputātu nāk no jaunajām demokrātijām un, manuprāt, tas ir brīdinājums.

Jūs esat cīnījušies gan par vārda brīvību, gan par plašsaziņas līdzekļu plurālismu, un mums visiem vajadzētu ņemt vērā šo mācību — uzskatīt šīs vērtības par aizsargājamām, nevis pašsaprotamām —, un, ja tā nav degsme, tad es pēc šīs plenārsēdes vēlētos kopā ar jums nobaudīt kādu dzērienu un noskaidrot, ko jūs ar to saprotat.

Kad esmu to pateikusi, vēlos arī uzsvērt, ka *Sofia in 't Veld* minētais nudien ir taisnība. Šajā jautājumā es patiešām esmu atvērta grāmata un lepojos ar to. Tas nenozīmē, ka vienmēr ir iespējams izdarīt pilnīgi visu jums pa prātam, jo mēs patiešām meklējam, kas Eiropai ir vislabākais un kāds ir labākais virziens, pa kuru mums doties.

Lai noslēgtu šodienas debātes, Komisija vēlas atgādināt, ka jaunā Līguma par ES 2. panta pirmajā teikumā ir uzskaitītas vērtības, uz kurām pamatojoties ir dibināta ES un kuras dalībvalstīm ir jāievēro un jāveicina. Tās ir — cilvēka cieņas, brīvības, demokrātijas, vienlīdzības, tiesiskuma un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, respektēšana.

ES un dalībvalstīm ir pienākums ievērot šīs vērtības. Esmu pilnīgi pārliecināta, ka neviens šīs plenārsēdes dalībnieks tam neiebilst, pretējā gadījumā jūs nebūtu šā Parlamenta deputāti, un šā panta pirmajā teikumā iekļautais uzskaitījums nav tikai deklaratīvs, tas paredz arī divus aspektus.

Pirmkārt, kā noteikts Līguma par ES 49. pantā, apņemšanās ievērot šīs vērtības un tās kopēji veicināt Eiropas mērogā, ir divi priekšnosacījumi dalībai ES, un, kā daži no jums tieši minēja,

kad mēs spriežam par to, vai iespējamā dalībvalsts ir spējīga pievienoties mūsu saimei, mums jāatceras, ka šie priekšnosacījumi attiecas arī uz pašreizējām saimes dalībvalstīm.

Otrkārt, šo vērtību pārķāpšana var izraisīt 7. pantā paredzēto brīdinājuma un sankciju procedūru uzsākšanu.

Nelielais uzskaitīto vērtību skaits ir izskaidrojams ar to praktisko nozīmi. Ir norādītas tikai svarīgākās pamatvērtības, kurām ir labi definēta juridiskā nozīme. Savukārt 2. panta otrajā teikumā ir sniegtas Eiropas modeļa raksturiezīmes: plurālisms, nediskriminācija, tolerance, taisnīgums, solidaritāte un sieviešu un vīriešu līdztiesība; un šīs raksturiezīmes atvieglo šo vērtību piemērošanu un interpretēšanu.

Šajā posmā rastos sarežģījumi, ja šovakar minēto notikumu dēļ tiktu nenovēršami apdraudētas 2. pantā minētās vērtības. Es neuzskatu, ka šīm situācijām ir kāda pārrobežu dimensija, kas šajā posmā pamatotu jebkādu mūsu iejaukšanos.

Komisija un jo īpaši es pati — par digitālo programmu un plašsaziņas līdzekļiem atbildīgā priekšsēdētāja vietiece — saglabāsim modrību un aizstāvēsim preses brīvību, plašsaziņas līdzekļu plurālismu, žurnālistu tiesības aizsargāt savu informācijas avotu konfidencialitāti un plašsaziņas līdzekļu iespējas izmeklēt korupcijas un varas ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus.

Es uzskatu, ka kvalitatīva un pētnieciska žurnālistika, drukātā prese un ziņu mediji ir būtiska Eiropas politiskās kultūras un demokrātijas daļa.

Visbeidzot, ļaujiet man tikai pateikt, ka es patiešām gaidu jūsu referenta sagatavoto ziņojumu, ko pieminēja *Ivo Belet*. Esmu labi informēta par notikumiem, kas ir saistīti ar jūsu ziņojumu, un es to ļoti atzinīgi vērtēju un gaidu rezultātus.

Noslēgumā ļaujiet man jums sacīt, ka es ļoti uzmanīgi jūsos visos klausījos un, kā, ar kolēģiem domājot par nākamajiem posmiem, esmu teikusi, es esmu gatava turpināt ar jums šīs debātes, tādēļ ceru, ka varēšu šeit atgriezties un diskusiju turpināt.

Priekšsēdētāja. – Debātes ir slēgtas.

Ar to šis darba kārtības punkts tiek slēgts.

Rakstiski paziņojumi (Reglamenta 149. pants)

Carlo Casini (PPE), rakstiski. – (IT) Plašsaziņas līdzekļu brīvības nozīme nav apšaubāma, un demokrātiskā sistēmā neviens nedrīkst apstrīdēt vajadzību pēc plašsaziņas līdzekļu neatkarības un plurālisma.

Tomēr tādā informācijas sabiedrībā kā mūsējā kļūst arvien acīmredzamāks, ka neatkarība nenozīmē likumu trūkumu un ka ar plurālismu vien nepietiek. Plašsaziņas līdzekļu vara informācijas sabiedrībā nūdien ir sabiedriskā vara, ko *C. L. Montesquieu*, ja viņš būtu dzīvs, mēģinātu līdzsvarot ar citām varas formām — likumdošanas varu, izpildvaru un tiesu varu. Arī šīm trim tradicionālajām varas formām jābūt neatkarīgām, taču tām ir noteikti savstarpēji ierobežojumi. Cik man zināms, šī problēma nav padziļināti aplūkota.

Es aprobežošos ar divām piezīmēm. Žurnālistu tiesības uz brīvību ir cilvēktiesības, kas ir vismaz tieši tikpat svarīgas, kā ikviena pilsoņa tiesības uz cieņu un privātumu. Tādēļ pastāv arī pienākums veikt pārbaudes un ievērot līdzsvaru. Tiesu varai ir jābūt pārredzamai, taču, ja taisnīguma un tādējādi arī sabiedrības interesēs vēlamies noskaidrot patiesību, atsevišķām

izmeklēšanām sākumposmā ir jābūt pilnīgi slepenām. Es uzskatu, ka mūsu debatēs šie abi aspekti vienmēr tiek ignorēti. Ar šo runu es centos tiem veltīt zināmu uzmanību.

Jiří Maštálka (GUE/NGL), rakstiski. – (CS) Es domāju, ka nav neviena Eiropas Parlamenta deputāta, kas apšaubītu vajadzību ievērot vārda brīvību un preses brīvību. Galu galā tās ir Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (11. pantā) iekļautas pamattiesības. Es arī gribētu sacīt, ka kopš pagājušā gada pastāv neoficiāla Eiropas Preses brīvības harta, ko atzinīgi novērtējusi Komisija un kurā žurnālisti Eiropas valstu valdībām pieprasa ievērot principus, kas aizsargā žurnālistus un to darbu — sākot ar cenzūras aizliegumu un beidzot ar žurnālistu personiskās aizsardzības nodrošināšanu. Taču, manuprāt, tā ir tikai viena vispārējās problēmas puse. Otra puse ir arvien augošā plašsaziņas līdzekļu nežēlīgā vara, ētikas pamatstandartu vispārēja neievērošana no žurnālistu puses, žurnālistu bezatbildība par brīvi pausto informāciju un to šķietamā neatkarība, ko diktē plašsaziņas līdzekļu magnātu finansiālās un politiskās intereses. Gandrīz visa Čehijas prese — sākot ar reģionālo un beidzot ar nacionālo — pieder ārvalstu koncerniem, kas, izmantojot savus plašsaziņas līdzekļus, negodīgi iejaucas valsts politikā. Vai tas kādu no ES atbildīgajām personām interesē? Šaubos. Mēs vienkārši turpināsim radīt jaukus saukļus un frāzes, kamēr realitāte ritēs savu gaitu.

Alexander Mirsky (S&D), rakstiski. – (LV) Pārāk daudz ir pateikts un uzrakstīts par vārda brīvību un preses brīvību. Deputātu vairākums atbalsta demokrātiskās vērtības un iespēju katram publiski izteikties par problēmām un cilvēkiem, kuri šīs problēmas rada. Bet ir gadījumi, kad žurnālisti, skrienot pēc lētām sensācijām, aizmirst par profesionālo ētiku. Ir gadījumi, kad par atalgojumu žurnālists ir gatavs nodarboties ar neslavas celšanu un rupji iejaukties svešu cilvēku personīgajā dzīvē. Mums ir nepieciešams apspriest ne tikai "spiediena gadījumus" uz presi, bet arī katra cilvēka atbildību par neslavas celšanu un goda aizskaršanu. Krievu tautai ir sakāmvārds: "Šausmīgāka par nāvi ir tikai goda zaudēšana". Daudziem cilvēkiem tā ir viņu dzīves pamatformula arī mūsdienās. Tāpēc es piedāvāju sekojošu pieeju jēdzienam "žurnālists": 1) nosaukt par žurnālistiem tikai tos, kuri nav nosmērējuši šo augstu amatu ar trešo personu apmaksātiem, nepatiesiem materiāliem, 2) izveidot definīciju tiem cilvēkiem, kuri nodarbojas ar melno piāru, 3) pasvītrot, ka vārda brīvība nav goda aizskaršanas un neslavas celšanas brīvība, 4) žurnālistiem ir jāatbild savam "ceturtās varas pārstāvju" augstam amatam. Savādāk visas rezolūcijas un visi paziņojumi par preses brīvību ir tikai farss.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Eiropas Savienībā ir ierasts ļoti daudz runāt par brīvību. Tomēr realitāte diemžēl ir krietni citādāka. Vārda brīvība un jo īpaši preses brīvība tiek apdraudēta un drīz pastāvēs tikai teorētiski.

Piemēram, Vācijas *Bundesbank* valdes biedra *Thilo Sarrazin* izteikumi par musulmaņu imigrantu neveiksmīgo integrāciju Vācijā ir izraisījuši politkorektu vērtību aizstāvju īstenotu kampaņu, lai gan vairums *Sarrazin* kunga sacītā ir patiesība un to apstiprina gan statistika, gan ikdienā redzami notikumi. Cilvēki pat aiziet tik tālu, ka aicina šo sociāldemokrātu atbrīvot no amata. Tādējādi ikvienam, kas izsaka nepatīkamu viedokli, nāksies piedzīvot savas pilsoniskās dzīves iznīcināšanu — rīcību, kādu esam raduši redzēt diktatoriskos režīmos.

Eiropas Savienībā pastāv arī citi bīstami draudi vārda brīvībai un preses brīvībai, ko rada tā dēvētā Pamattiesību aģentūra — par imigrantiem drīkst izteikties tikai pozitīvi un par tādām problēmām kā patvēruma došanas procedūras pārkāpumi vai noziegumi, ko īsteno nevalstspiederīgie, jārūnā pēc iespējas mazāk, jo šādas problēmas ir neatbilst izdaudzīnātajai

daudzkulturālajai idīlei. Ja, līdzīgi kā Zviedrijā, privātās televīzijas raidorganizācija atsakās vēlēšanu perioda laikā raidīt labējās demokrātiskās partijas reklāmu, kā iemeslu minot iespējamo pret musulmaņiem vērsto nostāju, tad tā ir ne tikai pašcenzūra, bet arī manipulēšana ar vēlēšanām.

Rovana Plumb (S&D), *rakstiski*. – (RO) Brīva, plurāla un neatkarīga prese ir demokrātiskas sabiedrības pamatelements. Rumānijas plašsaziņas līdzekļi 2010. gadā saskaras ar nelabvēlīgā ekonomiskā klimata radītiem ierobežojumiem valstī, kurā naidīga attieksme pret žurnālistiem un apzināti radītas neprecizitātes ir padarītas par valdības politiku. Tādējādi pašreizējās ekonomikas krīzes rezultātā ir atlaisti vairāk nekā 4000 plašsaziņas līdzekļu darbinieku, slēgti vairāki desmiti izdevumu un ir strauji kritušie ienākumi no reklāmām. Visi šie faktori ir padarījuši plašsaziņas līdzekļus uzņēmīgus pret politisko un ekonomisko spiedienu. Patiesības un objektivitātes trūkums ir mazinājuši sabiedrības uzticību preseī. Tā kā visi Eiropas noteikumi par plašsaziņas līdzekļiem, kuros prasīts ievērot tiesības uz vārda brīvību un informāciju, netiek pareizi piemēroti, es aicinu dalībvalstis un Komisiju rūpīgi uzraudzīt šo aspektu.

Emil Stoyanov (PPE), *rakstiski*. – (BG) Es gribētu pateikties referentam par labi padarīto darbu pie šā ziņojuma, kurā skarti sevišķi svarīgi jautājumi par Eiropas iestāžu un plašsaziņas līdzekļu darbu. Eiropas Parlamenta un plašsaziņas līdzekļu attiecības vienmēr ir bijušas ļoti sarežģītas un ir ārkārtīgi būtiski panākt tajās līdzsvaru, lai abas puses varētu efektīvi strādāt. Es gribētu pateikties *Løkkegaard* kungam un viņa kolēģiem no Kultūras un izglītības komitejas par to, ka viņi pieņēma divus manus priekšlikumus — par to, ka ir jāveicina žurnālistu akreditācijas procedūras darbam Briselē (24. punkts), kā arī par privāto radio un TV raidorganizāciju nozīmi, jo tās kopā ar sabiedriskajām radio un TV raidorganizācijām ir galvenie ES ziņu resursi un tādējādi var palīdzēt uzlabot informācijas plūsmu Eiropā (26. punkts), padarot to pieejamāku pilsoņiem. Es uzskatu, ka Eiropas iestādēm ir jāstrādā, lai veicinātu žurnālistu akreditēšanu Briseles iestādēs un sabiedrisko un privāto radio un TV raidorganizāciju sadarbību. Tādējādi mēs varēsīm uzlabot Eiropas iedzīvotāju informētību par Eiropas iestāžu darbu un politiku. Paldies par uzmanību!

17. Viendzimuma laulāto vai viendzimuma civilo partnerattiecību pāru diskriminācija (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais darba kārtības punkts ir debātes par:

- jautājumu Komisijai par viendzimuma laulāto vai viendzimuma civilo partnerattiecību pāru diskrimināciju, uz kuru jāatbild mutiski un kuru GUE/NGL grupas vārdā uzdeva *Cornelis de Jong* un *Eva-Britt Svensson*, Verts/ALE grupas vārdā — *Marije Cornelissen*, *Raül Romeva i Rueda* un *Ulrike Lunacek*, kā arī *Michael Cashman*, *Britta Thomsen*, *Sophia in 't Veld* un *Sirpa Pietikäinen* (O-0081/2010 – B7-0451/2010),

- jautājumu Komisijai par tādu laulību un civilo partnerattiecību savstarpēju atzīšanu, kas noslēgtas starp viena dzimuma partneriem, uz kuru jāatbild mutiski un kuru S&D grupas vārdā uzdeva *Claude Moraes*, *Michael Cashman* un *Monika Flašíková Beňová* (O-0117/2010 – B7-0459/2010),

- jautājumu Komisijai par viena dzimuma pāru diskrimināciju, pārvietošanās brīvību, lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu tiesībām un ES ceļvedi, uz kuru jāatbild mutiski un kuru ALDE grupas vārdā uzdeva *Sophia in 't Veld*, *Renate Weber*, *Niccolò Rinaldi*,

Sarah Ludford, Sonia Alfano, Cecilia Wikström, Alexander Alvaro un Gianni Vattimo (O-0118/2010 – B7-0460/2010).

Cornelis de Jong, *autors.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāre! Es ar savu partneri dzīvoju kopā jau vairāk nekā 21 gadu. Nesen mēs izmantojām Nīderlandē piedāvāto iespēju oficiāli reģistrēt mūsu attiecības. Tagad mums Nīderlandē ir tieši tādas pašas tiesības kā laulātiem heteroseksuāliem pāriem. Starp citu, mēs varējām izvēlēties arī laulību, jo Nīderlande viendzimuma pāriem piedāvā arī šādu iespēju.

Pieņemsim, ka es nolemju doties strādāt uz Poliju un ka mans partneris brauc man līdzi. Šādā gadījumā mēs vairs netiktu uzskatīti par pāri, jo Polija viendzimuma attiecības vēl nav atzinusi. Tātad, izmantojot ES nodrošinātās brīvas pārvietošanās tiesības, mēs zaudētu vairākas pamattiesības, piemēram, sociālās nodrošināšanas un pensiju jomā. Laulāti heteroseksuāli pāri var saglabāt savu statusu, bet viendzimuma pāri nē. Tas nozīmē, ka tiek ierobežotas brīvas pārvietošanās tiesības. Eiropas Apvienotās kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālās grupas mērķis nav panākt, lai Komisija nāktu klājā ar priekšlikumiem par ģimenes tiesību saskaņošanu šajā jomā. Šis jautājums ir dalībvalstu kompetencē. Mēs aicinām Komisiju nākt klājā ar priekšlikumiem, kas nodrošinātu, ka tiesības, kas nodarbinātajām un pašnodarbinātajām personām noteiktas saistībā ar pārvietošanās brīvību, visiem ir vienādas.

Patlaban Komisija, saudzīgi izsakoties, vilcinās ar šādu priekšlikumu izstrādi. Tāpēc mēs ar kolēģiem pieprasījām šodienas debātes. Es patiešām ceru, ka komisāre spēs pārliecināt mūs par to, ka pavisam drīz kaut kas tiks darīts šajā sakarā un ka, piemēram, sociālās nodrošināšanas un pensiju jomā pāriem, kas apmetas uz dzīvi citā dalībvalstī, tiks nodrošinātas vienādas tiesības neatkarīgi no tā, vai šie pāri ir homoseksuāli vai heteroseksuāli.

Marije Cornelissen, *autore.* – (NL) Priekšsēdētājas kundze, Eiropas iedzīvotāju pārvietošanās brīvība ir viena no Eiropas Savienības pamattiesībām. Nav pieļaujams, ka lielai iedzīvotāju daļai, proti, cilvēkiem, kas nodibinājuši viendzimuma laulību vai civilās partnerattiecībās, tiek liegta iespēja izmantot šīs tiesības tāpēc, ka vairākās ES dalībvalstīs šādas attiecības netiek atzītas. Šī nav tikai nenozīmīga tehniska problēma, ir runa par cilvēka dzīves vissvarīgākajiem aspektiem. Vai es varu ņemt līdzi savu mīļoto un savus bērnus, ja dodos strādāt uz citu valsti? Vai manai mīļotajai pienāksies atraitnes pensija vai pabalsts, ja es pēkšņi aiziešu bojā? Problēma ir daudz dziļāka.

Komisāres kundze, iedomājieties, ka jūs daudzus gadus esat dzīvojuši ļoti laimīgā laulībā ar sievieti. Jūs dodaties uz Itāliju vai Grieķiju, jo esat tur atradusi lielisku darbu. Dažus gadus viss ir pilnīgā kārtībā, bet tad notiek nelaime. Jūsu mīļotā partnere nokļūst satiksmes negadījumā un nonāk intensīvās terapijas nodaļā. Šādā gadījumā jūs nevarētu pieņemt lēmumus par savu dzīves biedreni, jūs pat nedrīkstētu atrasties viņai līdžās un paturēt viņas roku, jo Itālijā jūs viņai nebūtu nekas, jums nebūtu ar viņu nekāda sakara.

Priekšsēdētājas kundze, man liels prieks, ka arvien vairākās valstīs viendzimuma pāriem ir atļauts laulāties vai dibināt civilās partnerattiecības. Desmitiem tūkstoši iedzīvotāju jau šādu iespēju ir izmantojuši, un šo cilvēku skaits arvien pieaug. Diemžēl dažas dalībvalstis šajā ziņā atpaliek. Manuprāt, šāda situācija ir ļoti apbēdinoša, taču mēs, Eiropas Parlamenta deputāti, nevaram piespiest šīs valstis to mainīt. Tomēr mēs varam aicināt atzīt šādas savienības, lai nodrošinātu, ka visi ES iedzīvotāji patiešām var izmantot savas brīvas pārvietošanās tiesības.

Es vēlētos dzirdēt no komisāres *Reding*, kā viņa plāno sadarboties ar mums, lai šo mērķi īstenotu.

Michael Cashman, *autors.* – Priekšsēdētājas kundze, komisāres *Reding* nostāja nediskriminācijas jautājumā ir lielisks paraugs citiem, un abas runas, ko viņa šodien dzirdēja, ir ārkārtīgi interesantas.

Es tāpat kā *Cornelis de Jong* esmu gejs, un jau 27 gadus dzīvoju civilajās partnerattiecībās, kuras valsts ir atzinusi tikai pēdējos piecus gadus.

Jau iepriekš tika norādīts, ka gadījumā, ja laikā, kad pavadu brīvdienas Itālijā, ar mani notiktu kāda nelaime, manam partnerim nebūtu pat tādu pamattiesību kā izlemt, vai šādā gadījumā mani vajadzētu pieslēgt pie dzīvības uzturēšanas aparāta vai nē.

Tieši šīs tik ļoti privātās un personiskās pamattiesības mums tiek liegtas vienīgi aizspriedumu dēļ. Daži apgalvo, ka, savstarpēji atzīstot un ievērojot civillikumus un civiltiesības, kas noteiktas vienā valstī, bet tiek atzītas un īstenotas citā dalībvalstī, tiktu mazināta dalībvalstu kompetence laulību jautājumos.

Tās ir pilnīgas muļķības. Baidos, ka šo argumentu ir piedāvājuši tie, kas ir gatavi pieķerties pie jebkura aizbildinājuma, lai tikai nebūtu jānodrošina vienlīdzība.

Piecas dalībvalstis atzīst viendzimuma laulības. 12 dalībvalstis atzīst civilās partnerattiecības. Desmit no 27 valstīm ir ārpus šīs lieliskās tolerances, vienlīdzības un sapratnes zonas.

Komisāres kundze, jūsu uzdevums (un es zinu, ka jūs šo uzdevumu uzņemsities) ir pārliecināt šīs dalībvalstis iekļauties šajā tolerances un sapratnes zonā. Tad mēs patiešām būsīm izveidojuši brīvības, drošības un tiesiskuma telpu ne tikai dažiem, bet visiem iedzīvotājiem neatkarīgi no viņu seksuālās orientācijas, dzimuma un dzimuma identitātes.

Politikā sekot politiskajam viedoklim ir ļoti viegli. Visgrūtāk ir to virzīt un izskaust aizspriedumus. Ja Parlaments pareizi rīkosies un jūs, komisāres kundze, pareizi rīkosieties, tad mēs patiešām spēsim mainīt Eiropas Savienību un mainīt cilvēku dzīvi uz labāku ne tikai paši sev, bet arī nākamajām paaudzēm.

Nostāja, ko jūs paudāt uzklaušanās laikā, ir nepārprotama. Jūs norādījāt, ka vienā valstī piešķirtas tiesības ir jāņem vērā arī citā valstī. Es jūs citēju, bet, es zinu, ka man nav tas jums jāatgādina, jo jūs esat principiāla sieviete, kas iestāsies pret vajāšanu un diskrimināciju.

Sophia in 't Veld, *autore.* – Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, pirms dažām dienām es *BBC World* kanālā skatījos dokumentālu filmu par to, kā dažās Kaukāza reģiona valstīs vīrieši tradicionāli dodas ceļā ar mērķi iegūt līgavu. Ja viņi pamana jauku meiteni, viņi to nolaupa, aizved pie sevis uz mājām, izvaro, un tad viņa kļūst par šī vīrieša sievu. Protams, meiteņu ģimenes asi iebilst pret šādu praksi, uzskatot, ka vīrietim nav tiesību meiteni paņemt, jo lēmums par meitas izdošanu ir jāpieņem tēvam.

Tā bija sirdi plosoša dokumentālā filma. Šokējošs stāsts, zināt, kāpēc? Tāpēc, ka, mūsaprāt, partnera izvēle, vīra vai sievas izvēle ir pati personiskākā un intīmākā izvēle dzīvē. Ne attiecīgajam vīrietim, ne tēvam, ne brālim un noteikti ne valstij nav tiesību noteikt, kas būs vai kas nebūs tavš partneris.

Vēsturē ir bijuši tādi gadījumi un arī mūsdienās dažas valstis aizliedz laulības melnās un baltās rases pārstāvju starpā. Manā valstī vēl pavisam nesen (mani vecvecāki saskārās ar šo problēmu) katoļi nedrīkstēja precēties ar protestantiem pat tad, ja viens otru mīlēja. Vēl joprojām ir konservatīvi musulmaņi, kas uzskata, ka viņu meitas nedrīkst laulāties ar

vīriešiem, kas nav musulmaņi. Šādu piemēru ir daudz, un, mūsaprāt, šī situācija ir ļoti satraucoša. Eiropas Savienībā savukārt joprojām ir valstis, kas aizliedz laulību starp viena dzimuma pieaugušajiem.

Es zinu, ka daži cilvēki ir ļoti pārsteigti par to, ka viena dzimuma cilvēki spēj mīlēt viens otru, bet tas patiešām nav svarīgi. Svarīgi ir tas, ka visiem ES iedzīvotājiem ir jānodrošina vienādas tiesības. Ne jau Eiropas Savienībai vai dalībvalstu valdībām ir jālemj par personiskajām attiecībām.

Ģimenes tiesības neietilpst Eiropas Savienības kompetencē, bet, kā tikko norādīja *Michael Cashman*, patlaban jau piecas valstis laulību tiesības ir attiecinājušas arī uz viendzimuma pāriem. Vairākas citas valstis ir atzinušas noteikta veida partnerattiecības. Eiropas Savienībā mums vismaz vajadzētu piemērot savstarpējas atzīšanas principu. Mēs to darām attiecībā uz ievārtījumu, vīnu un alu, kāpēc mēs nevarētu to darīt arī attiecībā uz laulību vai partnerattiecībām?

Vēlos lūgt, lai Komisija uzņemas iniciatīvu nodrošināt savstarpēju atzīšanu to dalībvalstu starpā, kurās jau ir iespējama viendzimuma laulība vai kāda veida reģistrētas partnerattiecības, un izstrādāt ceļvedi par to, kā mēs varētu panākt, lai šīs attiecības tiek atzītas it visur.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētājas kundze, nav šaubu, ka ES iedzīvotāju un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot ES dalībvalstīs ir viens no ES stūrakmeņiem. Tās ir ne tikai pamattiesības, bet arī personiskās tiesības.

Līguma 21. pants ļoti skaidri nosaka šīs tiesības un piešķir tām juridisku spēku. Diskriminācijas aizliegums, tostarp aizliegums diskriminēt seksuālās orientācijas dēļ, arī ir viens no ES stūrakmeņiem, un tas ir atzīts kādā citā 21. pantā, proti, Pamattiesību hartas 21. pantā.

Direktīva ir ievērojami uzlabojusi viendzimuma pāru situāciju. Es vēlos pateikties Parlamentam, jo tieši Parlaments virzīja šo jautājumu uz priekšu. Pirmo reizi ES tiesību aktos tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot Eiropas Savienībā ir noteiktas gan viendzimuma, gan dažādu dzimumu pāriem.

No tā netieši izriet, ka, dodot iespēju brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, gan vienā, gan otrā dzīvesvietā ir jānodrošina vienādas tiesības. Jau tika norādīts, ka lēmumu par reģistrētu partnerattiecību atzīšanu vai tiesiskā regulējuma noteikšanu pieņem dalībvalstis, bet reālā situācija ir tāda, ka pakāpeniski aizvien vairāk dalībvalstu raugās viendzimuma laulību atzīšanas vai atļaušanas virzienā.

Direktīva šajā ziņā ir ļoti mūsdienīga, jo tā nenosauk viendzimuma un pretēja dzimuma pārus. Būtībā direktīva šajā ziņā ir neitrāla. Tā pieļauj šādas situācijas un dod iespēju pāriem sevi izpaust un izmantot šīs tiesības. Šajā ziņā direktīvu nav nepieciešams grozīt.

Cita lieta ir tas, kā šī direktīva tiek īstenota praksē. Direktīva pati pa sevi nesagādā problēmas, tās rada direktīvas interpretācija. Komisija ir pārliecināta, ka direktīva ir jāpiemēro, pilnībā ievērojot principu, kas paredz aizliegumu diskriminēt seksuālās orientācijas dēļ.

Komisijai ir jānodrošina pareiza ES tiesību piemērošana. Tas nozīmē, ka Komisijai ir jāpārtrauc, vai dalībvalstis, piemērojot direktīvu, ievēro pamattiesības, tostarp aizliegumu diskriminēt seksuālās orientācijas dēļ (labi zināmais hartas 21. pants).

Komisija uzskata, ka ļoti svarīgi ir likvidēt šķēršļus, kas ierobežo tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, un tā arī turpmāk strādās ar dalībvalstīm, lai nodrošinātu direktīvas pareizu piemērošanu.

Jūs droši vien jau zināt, ka Komisija ir pieņēmusi pamatnostādnes par direktīvas labāku transponēšanu. Pamatnostādnes pieņemām 2009. gada jūlijā un tagad raugāties, kā dalībvalstis piemēro šīs pamatnostādnes praksē.

Komisija atzinīgi vērtē Pamattiesību aģentūras ziņojumu par homofobiju un diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ. Šis ziņojums, kuru izstrādāja pēc Parlamenta lūguma, sniedz visaptverošu un nozīmīgu informāciju par geju, lesbiešu, biseksuāļu, transeksuāļu un transpersonu cilvēktiesībām.

Šī informācija ir nepieciešama, jo mums ir jāzina, kas patiesībā notiek dalībvalstīs, un 18. maijā, kad atzīmējam starptautisko dienu cīņai pret homofobiju, es publiski lūdzu aģentūru padziļināt pētījumus šajā jomā. Diskriminācijas un homofobijas jautājumi tiks skatīti gada ziņojumā par Hartas piemērošanu, kuru paredzēts publicēt novembrī. Jūs varat rēķināties ar manu apņēmību rīkoties saskaņā ar pilnvarām, kas Komisijai noteiktas līgumā.

Esmu pārliecināta, jūs apzināties, ka dažās dalībvalstīs šis ir ļoti delikāts politisks un sociāls jautājums, jo ne visā Eiropā skatījums uz noteiktām lietām ir vienāds. Tomēr to, ka arvien vairāk dalībvalstu atzīst vai atļauj laulības neatkarīgi no partneru seksuālās orientācijas, var uzskatīt par ļoti labu zīmi.

Mums ir jāvirzās uz priekšu solīti pa solītim. Mums, galvenokārt pamatojoties uz savām pamatnostādnēm, ir jāpanāk, lai dalībvalstis pieņem šos noteikumus. Daudzām valstīm šī ir ļoti jauna un neierasta pieredze. Dažas valstis uzskata to par ļoti šokējošu praksi. Mums jāvirzās uz priekšu piesardzīgi, jo mēs nebūsim nevēlamies būt pārāk skarbi (un es ticu, ka to apzinās arī visi tie, kas šodien no visas sirds runāja par savu pieredzi).

Es šobrīd nerunāju par pamatvērtībām, es runāju par to, ka mums pakāpeniski ir jāpanāk, lai dalībvalstis, kas pagaidām to atsakās darīt, pieņemtu šos vispārējos noteikumus. Mēs nebūsim nevēlamies, lai iedzīvotāji sāktu iebilst pret viendzimuma laulībām, tiesību atzīšanu un nediskrimināciju.

Ziņojumā detalizēti būs izklāstīts, kā dažādās dalībvalstīs un to reģionos norit piemērošanas process. Es nevēlos, lai būtu kādas šaubas par pamattiesībām, par brīvas pārvietošanās tiesībām neatkarīgi no seksuālās orientācijas vai etniskās piederības. To mēs pakāpeniski centīsimies panākt. Mēs pie šī jautājuma vēl atgriezīsimies.

Daži deputāti sniedza ļoti personisku ieskatu šajā jautājumā, un es vēlos viņiem pateikties. Man ir ļoti svarīgi saprast, cik šis jautājums ir delikāts, jo šajā gadījumā nav runa tikai par principiem, bet arī par cilvēku privāto dzīvi. Paldies jums par to. Esmu pārliecināta, ka kopīgiem spēkiem mēs turpmākajos mēnešos un gados spēsim situāciju mainīt.

Salvatore Iacolino, *PPE grupas vārdā.* – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze! Es ar interesi klausījos kolēģos, kas runāja par šo tematu, kas nenoliedzami ir ļoti specifisks jautājums.

Atšķirībā no iepriekš notikušajām debatēm, kurās mēs ilgstoši apspriedām jautājumu, par kuru ir runāts pārāk daudz un kurš ir ļoti nekonkrēts, proti, jautājumu par vārda brīvību Eiropā, šis jautājums, neapšaubāmi, ir aktuāls un ļoti konkrēts.

Vēlos norādīt, ka pirms kāda laika, rezolūcijas par Stokholmas programmu apstiprināšanas procesā, komitejā netika pieņemts grozījums, kas saturiski ļoti līdzinājās jautājumam, ko apspriežam šodien. Tas, iespējams, skaidrojams ar to, ka Komisija, atsaucoties uz šīs rezolūcijas tekstu, proti, uz nepieciešamību ņemt vērā katras dalībvalsts nacionālo identitāti un īpašo situāciju, turējās pie tādas pašas nostājas kā Eiropas Kopienu Tiesa, kura nesen, atsaucoties uz konkrētu lietu, norādīja, ka vienlīdzīga laulību neatļaušana nav tiesību pārkāpums.

Es uzskatu, ka noteiktas pamatnostājas tomēr ir nepieciešamas, jo pret visu, kas saistīts ar personas privāto dzīvi, ir jāattiecas ar cieņu, bet vienlaikus mums ir arī jāpievērš pienācīga uzmanība tam, ko tikko teica komisāre Reding, proti, ka uz atzīšanu mums ir jāvirzās pakāpeniski, laika gaitā īstenojot nelielus, konkrētus pasākumus.

Līdz šim daudz ir sasniegts, tomēr ģimenes modeli, ko uzskatām par dabisku un kuru veido vīrietis, sieviete un bērnu radīšana, mēs nevaram neņemt vērā attiecībā pret citu modeli, kuram mēs pievēršam pienācīgu uzmanību, bet kuru pat mūsdienās lielākā daļa Eiropas Savienības iedzīvotāju neuzskata par ģimeni.

Monika Flašíková Beňová, *S&D grupas vārdā.* – (SK) Es ļoti uzmanīgi klausījos jūsu runā un patiešām vēlētos uzteikt jūs par smalkjūtīgo vārdu izvēli, un, iespējams, tikai *Iacolino* kunga informēšanas nolūkā norādīt, ka mēs šeit nerunājam par Eiropas Parlamenta nodomu ieviest vai pavēlēt valstīm ieviest reģistrētas partnerattiecības. Mēs runājam par pavisam ko citu — par iecietību un par to, ka lielākā daļa uzņemošo dalībvalstu neatzīst laulības vai reģistrētas attiecības, kas likumīgi, es uzveru, likumīgi nodibinātas starp viena dzimuma pārstāvjiem. Viss liecina par to, ka šādi tiek pārkāpta direktīva par brīvas pārvietošanās tiesībām.

Sākotnēji šķiet, ka šī ir tehniska juridiska problēma, jo Eiropas Savienības iedzīvotāja ģimenes loceklis direktīvā definēts kā laulātais draugs vai partneris, ar kuru šim iedzīvotājam ir reģistrētas partnerattiecības.

Pirmkārt, problēmas rada tas, ka to iedzīvotāju pārvietošanās brīvība, kuri dzīvo reģistrētās partnerattiecībās, ir atkarīga no tā, vai saskaņā ar uzņemošās valsts tiesību aktiem reģistrētas partnerattiecības ir pielīdzināmas laulībai. Ja nav pielīdzināmas, tad direktīva netiks īstenota pilnībā, un tādējādi tiek ierobežotas šo iedzīvotāju pamata cilvēktiesības.

Otrkārt, problēmas rada konsekvences trūkums attiecībā uz to, vai termins „laulātais draugs” vai „partneris” attiecas arī uz viena dzimuma partneriem. Neraugoties uz Eiropas Parlamenta centieniem Komisija direktīvā šo neskaidrību nav kļiedējusi. Esam nonākuši līdz jautājuma būtībai. Šķietami juridiskā un administratīvā problēma patiesībā, kā jūs pati norādījāt, ir politiskās gribas jautājums.

Gribētos ticēt, ka Komisija pareizi interpretēs skaidro vēstījumu, ko ir paudusi lielākā daļa politisko grupējumu, jo vienu iespēju mēs jau izniekojām tad, kad tika izstrādāts rīcības plāns Stokholmas programmas īstenošanai, pareizāk sakot, šo iespēju izniekoja Komisija, bet es ceru, ka tā izmantos pirmo izdevību īstenot pasākumus, kuri ir svarīgi, lai novērstu visas potenciālās neprecizitātes, kas patlaban rada diskrimināciju un nosaka nespēju pēc būtības izpildīt Eiropas tiesību aktu normas cilvēktiesību jomā.

Sarah Ludford, *ALDE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, dažos aspektos šīs debātes līdzinās šodienas debātem par romu izraidīšanu no Francijas un iepriekš arī no Itālijas. ES līgumos un juridiskajos instrumentos ir iekļauti brīnišķīgi principi — nediskriminācija, vienlīdzība, mazākumtautību tiesības, cilvēka cieņa, tiesības uz ģimenes dzīvi un brīvas

pārvietošanās tiesības —, taču to īstenošana dalībvalstīs ir ļoti nepilnīga, un tā nenodrošina šo vērtību un saistību ievērošanu. Galvenā problēma ir tā, ka Komisija, kas ir līgumu uzraugs un sargs, pārāk bieži vilcinās īstenot pasākumus pret dalībvalstīm pat tajos gadījumos, kad ir izdarīti diezgan nopietni vai ļoti nopietni pārkāpumi.

Man ir tas gods pārstāvēt Londonu, es gribētu teikt — vienu no progresīvākajiem reģioniem Eiropā geju tiesību jomā. Es neapgalvoju, ka manā pilsētā vai pat manā valstī nav homofobisku aizspriedumu vai diskriminācijas (pie mums joprojām nav atļautas geju laulības), bet mēs esam sasnieguši lielu progresu šajā ziņā. Tomēr, tiklīdz mani vēlēti, kas ir nodibinājuši civilās partnerattiecības, ceļo vai pārceļas uz dzīvi citā ES dalībvalstī, tā viņi, kā jau kolēģi minēja, zaudē savas tiesības un juridisko statusu — mantojuma tiesības, tiesības nodokļu jomā, sociālos pabalstus, zaudē pat tiesības tikt uzskatītam par partneri.

Eiropas krimināltiesību jomā, kurā es daudz darbojos, visa pamatā ir pārrobežu savstarpējās atzīšanas princips — citās ES dalībvalstīs pieņemtu juridisku lēmumu atzīšana un īstenošana. Kāpēc gan tas nevarētu attiekties arī uz juridiskiem lēmumiem par partnerattiecībām vai laulībām, ņemot vērā to, ka šī ir daudz konkrētāka joma nekā ievārijumu un ražojumu joma, par kuru runāja mana kolēģe *Sophie*?

Tāpēc es nepiekrītu *Reding* kundzes viedoklim par to, ka Brīvas pārvietošanās direktīvu nav nepieciešams grozīt. Tā ir jāgroza, lai nepieļautu, ka dalībvalstīm ir daļēja rīcības brīvība diskriminēt pārus, ja tie ir viendzimuma partneri vai laulātie, kas pārceļas no citas dalībvalsts. Tāpēc es uzskatu, ka Komisijai ir jārikojas. Esam sasnieguši sava veida kritisko punktu, pat tajā gadījumā, ja pieņemam šo argumentu par nepieciešamību nogaidīt uz sociālajām pārmaiņām. Esam sasnieguši kritisko to dalībvalstu skaitu, kuras juridiski atzīst viendzimuma pārus.

Ir pienācis laiks nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi pret tiem viendzimuma partneriem, kas pārceļas uz citu Eiropas valsti. Patiesībā nesen Eiropas Cilvēktiesību tiesa pasludināja kādu interesantu spriedumu, kurš vedina domāt, ka, iespējams, nebūs ilgi jāgaida, līdz Tiesa — Eiropas Padomes tiesa — pieprasīs laulību atļaušanu viendzimuma pāriem. Tā būtu pamatīga likteņa ironija, ja ES nebūtu rīkojusies un mēs atklātu, ka Eiropas Padome mūs ir pārspējusi, lai gan, definējot savu būtību, mēs apgalvojam, ka esam zelta standarts salīdzinājumā ar Eiropas Padomi.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Priekšsēdētājas kundze, es patiesi ticu katram komisāres kundzes teiktajam vārdam un viņas pārliecībai par to, ka ikviena Eiropas iedzīvotāja pārvietošanās tiesības ir īstenojamas neatkarīgi no tā, vai viņš ir gejs, lesbiete, heteroseksuālis vai kas cits, un neatkarīgi no tā, vai partneri ir salaulāti, dzīvo reģistrētās partnerattiecībās vai cita veida savienībā.

Problēmu tāpat kā visi iepriekšējie runātāji vai vismaz lielākā daļa no viņiem es saskatu jūsu apgalvojumā, ka mums ir jāvirzās uz priekšu solīti par solīti, jāpanāk, lai dalībvalstis saprot, jāpārliecina tās un jācīnās pret aizspriedumiem. Es zinu, ka tas ir nepieciešams, tomēr es arī uzskatu, ka visās ES dalībvalstīs iedzīvotāji savos uzskatos ir daudz progresīvāki par šo valstu valdībām.

Pastāstīšu jums par *EuroPride* gājienu Varšavā, kurā es piedalījos. Es kopā ar aptuveni 20 000 cilvēkiem — lesbietēm, gejiem, heteroseksuāļiem, biseksuāļiem, transpersonām — piedalījos gājienā pa Varšavas galvenajām ielām. Ekstrēmi noskaņotos demonstrāciju dalībniekus policija gājiena laikā atbīdīja malā, kur ir viņu īstā vieta, bet daudzi heteroseksuāli iedzīvotāji, piemēram, sievietes, kas kopā ar suņiem vēroja mūs pa ēku

logiem, sveica mūs un teica, ka mēs, lesbietes un geji, esam sabiedrības kodols, ka mēs esam normāli cilvēki. Tās vienādās tiesības, kas noteiktas Pamattiesību hartā, kuru jūs pamatoti citējāt, ir paredzētas mums visiem.

Ludford kundze un tik daudzi citi runātāji jau norādīja, ka Komisijai ir jāvirza šis process uz priekšu, nevis jāgaida, kad dalībvalstis lēnām un, iespējams, kaut kad izdarīs to, kas ir jādara viņu iedzīvotāju interesēs, visu mūsu interesēs.

Padalīšos savā pieredzē. 17 gadus es savā valstī nevarēju nodibināt reģistrētas partnerattiecības ar savu partneri, bet tagad jau dažus mēnešus tas ir iespējams. Es nevēlos, lai tad, ja man vajadzētu doties dzīvot uz citu valsti, piemēram, Itāliju vai Grieķiju, man atkal būtu jāgaida uz to, lai mūsu attiecības tiek atzītas un lai grūtos brīžos es varu teikt, ka esam partneres, ka piederam viena otrai un ka vēlamies rūpēties viena par otru. Tāpēc, lūdzu, virziet šo jautājumu uz priekšu. Daudzi šī Parlamenta deputāti vēlas jūs pasteidzināt.

Konrad Szymański, *ECR grupas vārdā*. – (PL) Dalībvalstis direktīvu, kas šodienas debatēs tik daudzkārt piesaukta, piemēro saskaņā ar savu ģimenes tiesību principiem. Grūti iedomāties, ka varētu būt citādi. Ja dalībvalstis tā nerīkotos, tad tās grautu savu suverenitāti ģimenes tiesību jomā — suverenitāti, kas ir noteikta līgumos. Domāju, ka Komisija to var apliecināt. Dalībvalstis, kurās nav atļautas viendzimuma partnerattiecības, nevar atzīt šādas attiecības, kas ir reģistrētas citā dalībvalstī, un tas ir pilnīgi normāli. Tikpat labi es šajā zālē varētu prasīt, lai Polijas vai Īrijas abortu likums Polijas iedzīvotājiem tiek piemērots arī tad, kad viņi atrodas Zviedrijā vai Lielbritānijā. Nedomāju, ka šajā gadījumā var runāt par savstarpību, un nedomāju, ka kāds no klātesošajiem aicina to saskaņot. Turklāt atsaukšanās uz Eiropas cilvēktiesību aizsardzības sistēmu nepavisam nav pieņemams arguments. Saskaņā ar Strasbūras Cilvēktiesību tiesas praksi to, ka viendzimuma partnerattiecības un it sevišķi viendzimuma laulības netiek juridiski atzītas, nevar uzskatīt par diskrimināciju. Tādējādi visas šīs debātes ir pilnīga laika izšķiešana.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, *Szymański* kungam es vēlētos norādīt, ka runa tomēr ir gan par diskrimināciju. Komisāre *Reding* vērsa uzmanību uz to, ka pārvietošanās brīvība un pamattiesības ir ES stūrakmeņi. Esmu pārliecināta, ka lielākā daļa Parlamenta deputātu atbalsta jebkāda veida pasākumus, kas ir vērsti uz diskriminācijas izskaušanu. Šis mērķis ir mūsu atbalsta vērts.

Vai Komisijai nav pēdējais laiks rīkoties, lai pieliktu punktu diskriminācijai pret cilvēkiem, kas nodibinājuši viendzimuma laulības un civilās partnerattiecības? Šis jautājums ir ļoti būtisks, jo Stokholmas programmā ir uzsvērts, ka pārvietošanās brīvība attiecas uz visiem iedzīvotājiem. Ir jāizskauž jebkāda veida diskriminācija. Lūdzu, ņemiet vērā, ka tas attiecas arī uz diskrimināciju seksuālās orientācijas dēļ.

Tiktāl viss ir labi, bet Komisijas izstrādātajā Stokholmas programmas rīcības plānā nav paredzēti pasākumi, kas nodrošinātu tādas pašas tiesības cilvēkiem, kas dzīvo viendzimuma laulībā. Iedzīvotāji, kas ir stājušies viendzimuma laulībā valstīs, kurās tas ir atļauts, vairs nevar ilgāk gaidīt. Viņiem ir jānodrošina tādas pašas tiesības pārcelties uz citu dalībvalsti, nepieļaujot, ka viņi tiek diskriminēti tāpēc, ka uzņemošajā dalībvalstī ir atšķirīgas civiltiesības.

Mēs, Parlamenta deputāti, un mūsu iedzīvotāji gaidām Komisijas atbildi, un es ceru, ka šī atbilde ietvers arī rīcību, kas vērsta uz vienlīdzīgu tiesību nodrošināšanu visiem cilvēkiem neatkarīgi no viņu seksuālās orientācijas.

Oreste Rossi, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, dāmas un kungi! Eiropa nevar rīkoties suverēnas tautas vietā un piespiest citus kaut ko darīt vai nedarīt, jo Eiropas devīze, ja kāds to vēl nezina, ir „Vienotība daudzveidībā”, proti, katrs pats ir savas mājas saimnieks.

Parlamenta jautājumi, kurus šodien apspriežam, ir ļoti līdzīgi, un to mērķis ir panākt, lai Komisija nosaka, ka dalībvalstīm ir jāatzīst viendzimuma pāru laulības un jānovērš visa veida diskriminācija adopcijas jomā. *Legā Nord* grupa nevar atbalstīt to, ka Eiropas Savienība pārņem tautu tiesības aizsargāt savu kultūru, tradīcijas un saknes.

Tradicionālā laulība, proti, savienība starp vīrieti un sievieti, kura, iespējams, laiž pasaulē bērnus, ir vienīgais laulību veids, kuru var atzīt un kurš ir jāatzīst. Cita veida savienības starp viena dzimuma cilvēkiem var pastāvēt, bet tās noteikti nevar un nedrīkst uzskatīt par laulību.

Vēl vairāk mūs satrauc prasības, ko pauduši tie, kas iesniedza jautājumus par iespēju viendzimuma pāriem adoptēt bērnus. Kāda būs viņu audzināšana? Nevienš jau nevēlas liegt homoseksuāliem pāriem palīdzēt, piemēram, bāreņiem vai nabadzīgiem bērniem distances adopcijas veidā, taču viens ir palīdzēt viņiem izaugt ģimenēs, kurās viņi ir piedzimuši, vai viņu dzimtajās valstīs, bet pavisam kas cits — pieprasīt tiesības viņus adoptēt.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, godātais kolēģi! Vai jūs varētu man paskaidrot, kādā veidā tas, ka pārim, ko veido divi vīrieši vai divas sievietes, ir tādas pašas tiesības, apdraud pāri, ko veido vīrietis un sieviete? Kādā veidā tas, ka viendzimuma pāriem ir tiesības, apdraud heteroseksuālu pāri? Kāds ir apdraudējums? Kas tajā tik bīstams?

Oreste Rossi, *EFD grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Nav runa par apdraudējumu, bet gan par to, ka lielai daļai itāļu (un es runāju Itālijas vārdā) tas nav pieņemams — tas ir citādi. Ja šāds pāris tāpat kā pāris, ko veido vīrietis un sieviete un kuram, ja iespējams, ir arī bērni (svarīgs aspekts apstākļos, kad Eiropa turpina novecot), pastāv, mierīgi dzīvo savu dzīvi un neko vairāk neprasa, tā ir pavisam cita lieta.

Esmu to norādījis jau iepriekš — mēs uzskatām, ka oficiālas laulības ir jāatļauj tikai tādiem pāriem, ko veido vīrietis un sieviete, jo viņi spēj radīt bērnus, un tieši tas ir novecojošās Eiropas galvenais mērķis.

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodienas debatēs mēs runājam par Eiropas Kopienas pamatiem — par savienību, kuru veido dažādas kopienas, dažāda pieredze un dažādi uzskati. Spēt vienot šo dažādību ir Eiropas un Eiropas Parlamenta galvenais uzdevums, tāpēc šīs debātes, kaut arī sarežģītas, ir ļoti nepieciešamas.

Manu uzmanību piesaistīja komisāres *Reding* aicinājums virzīties uz priekšu piesardzīgi, lai neizsauktu asu sabiedrības reakciju.

Tiesības patiešām ir jānodrošina visiem Eiropas iedzīvotājiem, lai viņi varētu cīnīties pret visa veida diskrimināciju un aizstāvēt savu brīvību, bet brīvība pieder mums visiem, tostarp kopienām, kas vēsturiski, tūkstošiem gadu garumā, ir atzinušas tādu sabiedrības modeli, kura pamatā ir ģimene — tradicionālā ģimene, ko veido vīrietis un sieviete. Tāpēc ir jābūt iespējai brīvi paust viedokli, ka ģimene ir vīrieša un sievietes savienība.

Ikvienam, protams, ir tiesības kļūt par dažādu savienību daļu, bet mēs nevaram pielīdzināt ģimeni, ko veido vīrietis un sieviete un kas nodrošina sugas turpināšanos, citām savienībām, lai cik cienījamas tās būtu.

Šīs debates, neapšaubāmi, ir jāturpina, jo Eiropā, kuras vienotībai jāizpaužas cieņā pret dažādiem uzskatiem, pat tik sarežģītās un musinošās debatēs ir jācenšas rast risinājumu, kas ir pieņemams visām kopienām. Mēs nekādā gadījumā nedrīkstam pieļaut (es saku to komisārei *Reding*), ka šī frāze „asa sabiedrības reakcija” grauj Eiropas vienotību.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Priekšsēdētājas kundze, ne visās dalībvalstīs viendzimuma civilās partnerattiecības un laulības tiek juridiski atzītas. Tas ir iemesls dažāda veida diskriminācijai ne tikai ģimenes lietu jomā, piemēram, saistībā ar aizbildnību un mantošanas tiesībām, bet arī nodokļu un sociālo tiesību jomā, radot maldīgu priekšstatu, ka šīs laulības un partnerattiecības nav tik īstas vai nozīmīgas. Piedāvātajā Stokholmas programmas rīcības plānā nav priekšlikumu šī jautājuma risināšanai. Nav paredzētas nekādas jaunas, konkrētas iniciatīvas lesbiešu, geju, biseksuāļu un transpersonu tiesību jomā. Tomēr jūs tikko pateicāt kaut ko lielisku, proti, ka jūs plānojat rīkoties. Tas mani ļoti iepriecina. Jūs runājat par konkrētiem pasākumiem — konkrētiem nelieliem pasākumiem — un par nepieciešamību būt ļoti piesardzīgiem, pārliecinot tās dalībvalstis, kurām ir problēmas šajā ziņā.

Pirmkārt, es vēlos jautāt, vai tas notiks pirms jūsu pilnvaru termiņa beigām. Otrkārt, es gribētu uzzināt, vai šāda sarežģīta situācija ir vērojama arī saistībā ar citiem diskriminācijas veidiem, piemēram, diskrimināciju rases, invaliditātes vai vecuma dēļ. Es uzskatu, ka drosme ir nepieciešama attiecībā uz visiem diskriminācijas iemesliem, jo visi šie iemesli ir līdzīgi. Un vienlaikus ir jāīsteno arī efektīva cīņa pret jebkāda veida diskrimināciju.

Vēlos izteikt kādu priekšlikumu. Jūs minējāt, ka gaidāt, kad Eiropas Pamattiesību aģentūra izstrādās ziņojumu, ko plānots publicēt novembrī un kas būs veltīts homofobijai un diskriminācijai seksuālās orientācijas dēļ. Vēlos pajautāt, vai pēc tam, kad šis ziņojums, kurā būs sniegts reālās situācijas novērtējums, tiks publicēts, jūs iesniegsiet Parlamentam ziņojumu par savu situācijas novērtējumu un konkrētiem pasākumiem, vēlamam plaša vērēna pasākumiem, ko grasāties veikt?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Priekšsēdētājas kundze, man ir veicies, jo es nāku no valsts, kurā pēdējos gados geju tiesību jautājumā ir panākts ievērojams progress. Arī Spānija domāja, ka tai ir jāvirzās uz priekšu lēnām un ka tās sabiedrība vēl nav gatava šim solim, tomēr mēs to izdarījām, un nekas slikts nav noticis. Gluži pretēji — cilvēki ir daudz laimīgāki, jo ir zudušas viņu bailes.

Ja viendzimuma partneriem tiek nodrošinātas tiesības precēties un veidot kopīgus plānus, tas nenozīmē, ka kādam tas ir jādara arī tad, ja viņš to nemaz nevēlas. Tas, ka man ir iespēja apprecēt vīrieti, nenozīmē, ka man tas noteikti jādara, tas nozīmē, ka man ir tiesības to darīt. Tas dod mums visiem iespēju būt tādi Eiropas Savienībai, kas nodrošina šo principu īstenošanu un šīs tiesības.

Man tāpat kā citiem kolēģiem ir veicies, ka man ir iespēja to darīt. Tomēr Eiropas Savienībā ir valstis, kurās tas nav iespējams, un šāda situācija mūsdienu Eiropas Savienībā nav pieļaujama. Mēs aicinām Eiropas Komisiju uzņemties tādu pašu vadību, kādu vajadzīgajā brīdī uzņēmās Spānija, un mēs aicinām jūs veicināt šī projekta īstenošanu Eiropas Savienībā, jo Stokholmas programmas rīcības plānā tas nav iekļauts. Mēs lūdzam, lai jūs piedāvājat

konkrētu plānu un garantijas, ka šāda diskriminācija, ko mēs vērojam un par ko mēs šobrīd runājam, nekad vairs neatkārtosies.

Spānija pierādīja, ka tas ir iespējams tikai tad, ja ir vajadzīgā politiskā griba. Ja jums ir šī politiskā griba, tad mēs jūs atbalstīsim, bet pretējā gadījumā, mēs jums oponenti esim.

(Runātājs piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Crescenzo Rivellini (PPE). – *(IT)* Priekšsēdētājas kundze, saistībā ar kolēģa teikto es vēlos jautāt — ja Spānija piedāvāja iespēju ieviest izmaiņas un Spānijas iedzīvotāji šīs izmaiņas pieņēma, tad kāpēc gan jūs nevarētu cienīt to citu valstu uzskatus, kuras vēlas rīkoties citādi? Kāpēc jūs vēlaties uzlikt savus lēmumus citām valstīm un ignorēt citu kopienu vēsturiskās īpatnības?

Eiropu veido vairākas kopienas, un, ja kāda no šīm kopienām neizprot citas kopienas vērtības, tad tā nekad nevar kļūt par īstenu Eiropas daļu. Tādēļ — ja mēs cienām Spānijas izvēli, kāpēc gan mēs nevarētu cienīt citu kopienu izvēli?

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – *(ES)* Tāpēc, ka mēs esam un mēs vēlamies būt Eiropas iedzīvotāji. Mums ir jābūt iespējai brīvi pārvietoties Eiropas Savienības teritorijā ar tādām pašām tiesībām, jo to nosaka līgumi. Tas ir pamatprincips, bet ir runa arī par kādu citu ļoti vienkāršu lietu — mēs vēlamies pateikt, ka nevajag baidīties, jo neviens necenšas iznīcināt sabiedrības, kuru pamats vēsturiski ir bijuši pāri, ko veido vīrietis un sievietes. Nevajag satraukties, zemeslode joprojām griežas, turklāt tās iedzīvotāji ir daudz laimīgāki.

Joanna Senyszyn (S&D). – *(PL)* Nav pieņemams, ka Eiropā ir valstis, kurās laulību vai partnerattiecības nodibinājušu iedzīvotāju tiesības atšķiras atkarībā no viņu seksuālās orientācijas. Ir dalībvalstis, kurās homoseksuāli cilvēki nevar legalizēt savas partnerattiecības un kuras neatzīst partnerattiecības, kas likumīgi reģistrētas citās valstīs. Polijā pat tādas nelaimes gadījumā kā vistuvākā cilvēka nāve homoseksuāls partneris tiek uzskatīts par otršķirīgu personu. Kā gan lai pārtrauc šādu atbalstu diskriminācijai seksuālās orientācijas dēļ, ja pat šajā zālē reizēm izskan skandalozi, homofobiski apgalvojumi? Tie, kas tos pauž, noteikti nezina, ka homofobija ir nepatīkama slimība, kurai nepieciešama ārstēšana. Beigsim iekļaut iedzīvotājus „sliktāki” un „labāki” kategorijās. Mēs visi esam pelnījuši vienādas tiesības stāties ar likumu noteiktās partnerattiecībās, adoptēt bērnus, strādāt izvēlētajā profesijā, iegūt labu izglītību un neslēpt savu seksuālo orientāciju, tāpat mums ir tiesības uz mīlestību, lepnumu un laimi.

Anna Záborská (PPE). – *(FR)* Priekšsēdētājas kundze, komisāres kundze, šīs debātes ir apliecinājums tam, kā arguments par nediskrimināciju dzimuma un seksuālās orientācijas dēļ tiek sasaistīts ar argumentu par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos tikai viena mērķa vārdā — piespiest dalībvalstis fundamentāli mainīt savas nacionālās tradīcijas to civiltiesību jomā, kuras nosaka ģimenes modeli.

Valstu parlamenti ņem vērā savu iedzīvotāju viedokli. 80 % iedzīvotāju uzskata, ka ģimene pirmām kārtām ir stabila savienība starp vīrieti un sievieti. Šos datus publicēja Eurostat, bet neviens par tiem nerunā. Ja mēs atklāti runātu par to, ka lielākā daļa iedzīvotāju joprojām atbalsta tādu ģimenes modeli, kura pamatā ir laulība starp vīrieti un sievieti, tad šīm debatēm būtu pavisam cita gaita.

(Runātāja piekrita atbildēt uz jautājumu, kas uzdots, paceļot zilo kartīti saskaņā ar Reglamenta 149. panta 8. punktu.)

Sarah Ludford (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, es tikai vēlos pajautāt *Záborská* kundzei, vai viņa ir gatava atzīt to, ka mēs patlaban nerunājam par nepieciešamību piespiest dalībvalstis mainīt laulību regulējošos tiesību aktus, mēs tikai vēlamies panākt, lai šīs valstis atzīst savienības, kas ir dibinātas saskaņā ar citu valstu likumdošanu partnerattiecību un laulības jomā. Tās ir divas būtiski atšķirīgas lietas.

Ir runa par savstarpējās atzīšanas principa īstenošanu. Citus runātājus, kas pauda līdzīgu viedokli, es aicinu pieņemt to, ka patlaban daudzās ES dzīves un kompetences jomās mēs īstenojam labi attīstītu savstarpējās atzīšanas principu.

Šis ir virziens, kurā mums ir jādomā saistībā ar nediskrimināciju un brīvu pārvietošanos. Nevienam nevēlas piespiest dalībvalstis mainīt savus laulību regulējošos tiesību aktus, tām tikai ir jāatzīst citu valstu laulību regulējošie tiesību akti.

Anna Záborská (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es labprāt atbildēšu uz šo jautājumu.

Iespējams, šajā gadījumā nav runa par dalībvalstu ģimenes kodeksa vai ģimenes tiesību mainīšanu, tomēr ir runa par civilkodeksa mainīšanu. Ir jāmaina dalībvalstu civiltiesības. Dažas izmaiņas tiek ieviestas ar vispārējiem tiesību aktiem, citas — ar valdības noteikumiem. Tomēr valdībai un parlamentam ir jāņem vērā iedzīvotāju viedoklis, arī pieņemot tiesību aktus, kas neattiecas tikai uz ģimenes tiesībām.

Nicole Sinclair (NI). – Priekšsēdētājas kundze, es nebiju plānojusi šodien izteikties. Nebiju domājusi to darīt un neesmu sagatavojusi runu, bet es sapratu, ka vajadzētu šo to pateikt.

Es kā homoseksuāla persona, kas atklāti pauž savu seksuālo orientāciju, uzskatu, ka ikvienam ir tiesības mīlēt to cilvēku, kuru viņš vēlas, un dzīvot savu dzīvi tā, kā viņš vēlas, neatkarīgi no tā, kas ir viņa dzīvesbiedrs. Šodienas debatēs es guvu apstiprinājumu tam, ka neesmu kļūdījusies, aizejot no EFD grupas un atsakoties no viņu fašistiskajiem uzskatiem, piemēram, 19. gadsimta uzskatiem, kurus atbalsta šīs grupas Itālijas pārstāvji. Vēlos atgādināt Parlamentam, ka šīs grupas pārstāvis Treviso mērs norādīja, ka ir jāveic etniskā tīrīšana, lai homoseksuālas personas izskaustu no pilsētas.

Es kā homoseksuāla persona, kas atklāti pauž savu seksuālo orientāciju, un kā atklāta homoseksuāla politiķe reizēm esmu mazliet baidījusies kampaņu laikā aizstāvēt savus uzskatus homoseksuālu personu līdztiesības nodrošināšanas jomā, jo nevēlējos, lai rastos stereotipiski priekšstati. Es vēlos aizstāvēt to, kam patiešām ticu. Tas, ko joprojām vērojam mūsu dalībvalstīs, noteikti ir uzskatāms par diskrimināciju.

Ja cilvēki pievienojas Eiropas Savienībai (ir notikuši vairāki referendumu par pievienošanu Eiropas Savienībai), tad vienlaikus viņi, protams, apņemas arī īstenot šīs tiesības. Nevienam nav noslēpums, kas esmu dalībvalsts kompetences aizstāve, bet, kā norādīja *Sophia in 't Veld*, šis nav jautājums, par kuru jālemj dalībvalstij. Ir runa par cilvēka pamattiesībām. Manuprāt, ja valstij tiek dota atļauja pievienoties Eiropas Savienībai, tad tai tikpat lielā mērā kā es pret to iebilstu ir jāpieņem ES tiesības. Kad jūs šīs tiesības nodrošināsiet? Vai mēs esam līdztiesīgi vai nē?

Sophia in 't Veld (ALDE). – Priekšsēdētājas kundze, izteikšos ļoti īsi. Es vēlētos uzdot jautājumu kolēģim no Itālijas (atvainojos, ka nezinu viņa vārdu), kurš aicināja citas dalībvalstis atzīt viņa valsts īpatnības.

Šīs debātes neattiecas uz citu valstu īpatnību atzīšanu, mēs diskutējam par citu valstu tiesību aktu atzīšanu. Un es vēlos jautāt šim kolēģim, vai viņš ir gatavs atzīt citu ES dalībvalstu tiesību aktus?

Crescenzo Rivellini (PPE). – (IT) Atbildēšu, citējot 2008. gada Eiropas Kopienu Tiesas nolēmumu, kas ir pilnīgā pretrunā jūsu apgalvojumiem un kas nosaka, ka dalībvalstis šādās situācijās drīkst izdot tiesību aktus un ka tām nav noteikti jāņem vērā šāda veida debātes.

Es tāpat atsaucos uz 2008. gada EKT nolēmumu.

Viviane Reding, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece.* – Priekšsēdētājas kundze, no mana viedokļa viss ir ļoti vienkārši, jo tiesību normas ir ļoti skaidras. Tās nosaka nediskrimināciju, brīvu pārvietošanos un savstarpēju atzīšanu.

Vēlos uzsvērt šādu aspektu. Ja kāds ir nodibinājis juridiski atzītas viendzimuma partnerattiecības vai laulību A valstī, tad viņam ir tiesības (un tās ir pamattiesības) saglabāt šo statusu un viņa partnera statusu B valstī. Pretējā gadījumā tiek pārkāpti ES tiesību akti, tāpēc šis jautājums nav apspriežams. Tas ir acīmredzams fakts, un šajā ziņā mums nav jāvilcinās.

Tādas ir spēkā esošās tiesību normas, un jūs varat rēķināties ar manu palīdzību to izpildes uzraudzīšanā. Tādas ir tiesību normas, bet realitāte praksē varētu būt citādāka, un mums tā ir jāmaina. Tieši tādēļ es norādīju, ka mēs organizējam šīs divpusējās tehniska līmeņa sanāksmes ar dalībvalstīm, lai redzētu, kā mēs varam mainīt to, kā tās piemēro tiesību normas, kuras no juridiskā viedokļa ir ļoti skaidras. Atļaušos šajā ziņā nepieņemt baronesei *Ludford*. Parasti mūsu viedoklis sakrīt, bet šajā gadījumā nē.

Brīvas pārvietošanās direktīva nedod dalībvalstīm tiesības diskriminēt. Tādas tiesības nedod neviena ES direktīva. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka tiek kultivēti mīti par to, ka patiesībā diskriminācija ir pieļaujama. Mums ļoti stingri jāievēro savi principi. Domāju, ka šajā ziņā esam vienprātīgi, vai ne?

Manuprāt, nevar būt nekādu diskusiju par to, kas ir mūsu tiesiskās sistēmas pamats un kā tā interpretējama. Mēs centīsimies, lai tiesību normas tiktu piemērotas visur vienādi, atbilstoši tam, kā tās ir uzrakstītas, un šajā ziņā esmu jūsu pusē.

Izskanēja jautājums, kad tas notiks. Tūlīt pat! Protams, ka ne pēc pieciem vai desmit gadiem. Es nevaru galvot par domāšanas veida izmaiņām dažādās dalībvalstīs. Varu runāt vien par savu politiķes pieredzi, kas uzkrāta vairāku gadu desmitu laikā. Reizēm valdības ir piesardzīgākas nekā šo valstu iedzīvotāji. To no personīgās pieredzes viedokļa apliecināja arī Parlamenta deputāti. Reizēm iedzīvotāji reaģē ļoti dabiski un saprotoši, bet valdība uzskata, ka pastāv ļoti lielas problēmas.

Es cenšos panākt, lai valdības to saprot. Ja tas neizdodas, tad ir jāpiemēro stingrāki pasākumi.

Priekšsēdētāja. – Debātes tiek slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elisabetta Gardini (PPE), rakstiski. – (IT) Ikviens piekritīs, ka nediskriminācija ir viena no pamatvērtībām. Un neviens nenoliegs, ka partnera izvēle ir katra paša ziņā, tomēr šajā gadījumā Eiropa iejaucas jomā, par kuru tai nav nekādas teikšanas. Itālijā saskaņā ar konstitūciju ģimenes pamatā ir laulība starp vīrieti un sievieti. Tāds ir mūsu tiesiskās sistēmas pamatprincips, un tas atspoguļo Itālijas iedzīvotāju kultūru, tradīcijas un īpatnības.

Nedrīkstam aizmirst, ka saskaņā ar subsidiaritātes principu, kuru stiprina Lisabonas līgums, Eiropas Savienībai nav tiesību iejaukties jomās, kas ir dalībvalstu pārziņā, piemēram, ģimenes tiesības. Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 9. pants tik tiešām nosaka, ka „tiesības stāties laulībā un tiesības veidot ģimeni tiek garantētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas nosaka šo tiesību izmantošanu”. Tātad katra dalībvalsts pati ir atbildīga par šo jautājumu. Katrai nācijai ir tiesības aizsargāt savu nacionālo identitāti un pārlicību attiecībā pret visām citām nācijām starptautiskajā kopienā. Šī doma ir pausta arī Eiropas Savienības devīzē, kas paredz vienotību daudzveidībā.

Debora Serracchiani (S&D), rakstiski. – (IT) Tiesiskais regulējums viendzimuma partneru jomā Eiropas Savienībā ir ļoti dažāds un dažādās dalībvalstīs tas būtiski atšķiras. Gandrīz katru dienu tiek fiksēts kāds gadījums, kad ir notikusi diskriminācija pret viendzimuma pāriem, tāpēc ir jānodrošina, lai tiktu ievērotas Direktīvas 2000/43/EK un 2000/78/EK, kas paredz izskaust diskrimināciju reliģiskās piederības, invaliditātes un seksuālās orientācijas dēļ. Eiropas Savienībai ir jāpieliek lielākas pūles, lai, īstenojot direktīvu par Eiropas iedzīvotāju brīvu pārvietošanos, nodrošinātu, ka, dodoties mācīties vai strādāt uz citu Eiropas Savienības dalībvalsti, viendzimuma pāriem ir tādas pašas tiesības kā heteroseksuāliem pāriem.

18. Ilgtermiņa aprūpe vecāka gadagājuma cilvēkiem (debātes)

Priekšsēdētāja. – Nākamais daba kārtības punkts ir debātes par jautājumu Komisijai, uz kuru jāatbild mutiski un kuru Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā uzdeva *Elizabeth Lynne* un *Pervenche Berès*, par vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpi (O-0102/2010 – B7-0457/2010).

Elizabeth Lynne, autore. – Priekšsēdētājas kundze, šis jautājums, uz kuru jāatbild mutiski, un rezolūcija tika iekļauti darba kārtībā, lai mēģinātu vienoties par ES mēroga rīcības kodeksu vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpes jomā. Es nerunāju par tiesību aktiem, šajā gadījumā ir runa par paraugprakses apmaiņu starp dalībvalstīm.

Pārāk ilgi attieksme pret vecāka gadagājuma cilvēkiem daudzās jomās ir bijusi neatbilstoša. Mums pirmām kārtām ir jāzina, kāda informācija par aprūpes nodrošināšanu dalībvalstīs jau ir Komisijas rīcībā. Vai Komisija pieļauj, ka tai varētu būt nozīmīga loma paraugprakses popularizēšanā?

Jau vairākus gadus mani visvairāk ir satraukusi sliktā izturēšanās pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Šai attieksmei var būt dažādas izpausmes — fiziskas, garīgas, emocionālas un finansiālas. Kā piemēru var minēt 93 gadus vecu sievieti, kura vienu nedēļu uzturējās aprūpes iestādē. Tikai vienu nedēļu, bet ar to pietika, lai, atgriežoties mājās, viņai būtu izveidojusies pilnīga organisma dehidratācija. Skaidrs, ka neviens pat nebija mēģinājis viņai palīdzēt padzerties.

Šis nav vienīgais gadījums. Ar nepietiekamu uzturu un dehidratāciju tiek saistīti daudzi gadījumi, tomēr būtu labi, ja mūsu rīcībā būtu konkrēti fakti un skaitļi. Vai Komisijai ir zināms, cik daudz nāves gadījumu ir saistāmi ar dehidratāciju vai nepietiekamu uzturu?

Tikpat satraucoši, protams, ir arī tas, ka arvien biežāk tiek izmantoti rīkojumi neveikt reanimācijas pasākumus. Lēmums par to, vai uz kādu personu būtu attiecināms rīkojums neveikt reanimācijas pasākumus, ir jāpieņem medicīnas speciālistam, apspriežoties ar pacientu. Man ir zināmi gadījumi, kad lēmumu par to, kurai personai ir veicami reanimācijas

pasākumi un kurai nē, pieņem pati aprūpes iestāde vai arī radniekiem tiek lūgts parakstīt attiecīgu dokumentu. Šādi tiek klaji pārkāptas personas tiesības izvēlēties.

Ko Komisija dara, lai noskaidrotu, kā tiek izmatoti tā dēvētie rīkojumi neveikt reanimācijas pasākumus? Es šobrīd nerunāju par pēdējo gribu, es runāju par rīkojumu neveikt reanimācijas pasākumus. Vai Komisija piekrīt, ka tādējādi tiek pārkāptas tiesības uz dzīvību, kas noteiktas Pamattiesību hartas 2. pantā?

Man prieks, ka Pasauls Veselības organizācija jēdzienu „slikta izturēšanās pret vecāka gadagājuma cilvēkiem” ir definējusi plašā nozīmē. Tagad mums ES līmenī ir jānoskaidro, kāds ir šis slikts izturēšanās apmērs. Es ceru, ka Komisija nāks klajā ar Zaļo grāmatu par sliktu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Zinu, ka komisārs ir par to runājis.

Pārmērīga medikamentu nozīmēšana, īpaši antipsihotisko līdzekļu nozīmēšana, arī ir slikta izturēšanās. Diezgan bieži to dara personāla, nevis aprūpes iestādes iemītnieka labā. Ir arī pretēji gadījumi, kad vecāka gadagājuma cilvēkiem netiek sniegta medicīniskā aprūpe vienīgi vecuma dēļ. Šis ir vēl viens iemesls, kāpēc es uzskatu, ka mums ir jānudina Padome pieņemt lēmumu par vienlīdzīgas attieksmes direktīvu, lai aizliegtu diskrimināciju preču un pakalpojumu pieejamības jomā, tostarp veselības aprūpē.

Ikvienai dalībvalstij ir arī vairāk jā dara, lai nodrošinātu vecāka gadagājuma cilvēkiem iespēju saņemt aprūpi savās mājās, ja viņi tā vēlas, lai reglamentētu kvalifikācijas prasības personām, kas par šiem vecāka gadagājuma cilvēkiem rūpējas, un ieviestu atbilstošas apmācības sistēmas.

Daudzas dalībvalstis ir samazinājušas geriatriskās medicīnas pakalpojumu finansējumu, un mēs vēlētos noskaidrot, kā šie pasākumi ir ietekmējuši vecāka gadagājuma cilvēkus. Mēs nedrīkstam aizmirst arī par atbalstu un atzišanu, kas nepieciešama neoficiālajiem aprūpētājiem. Diezgan bieži viņi ir vienīgie, kas diendienā rūpējas par saviem tuviniekiem, nesaņemot praktiski nekādu palīdzību.

Daudzus gadus vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpes joma ir atstāta novārtā. Es ceru, ka šis jautājums un rezolūcija mudinās uz to, lai mēs visi kopā beidzot sāktu pievērst šai problēmai pelnīto uzmanību. Diezgan bieži vecāka gadagājuma cilvēkiem, kam ir nepieciešama ilgtermiņa aprūpe, ir ļoti grūti aizstāvēt savu viedokli. Mēs visi, kas ar šiem cilvēkiem strādājam, esam atbildīgi par to, lai viņu viedoklis tiktu uzklauts un paturēts prātā.

László Andor, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētājas kundze, Eiropas sabiedrība nākamajās desmitgadēs turpinās novecot, tāpēc mums ir jāatrod veidi, kā vecāka gadagājuma cilvēkiem nodrošināt pilnvērtīgu nepieciešamo aprūpi.

Šis ir viens no mērķiem, par kuriem dalībvalstis ES līmenī vienojās veselības aprūpes un ilgtermiņa aprūpes jomā. Bez tam Padomes 2009. gada 30. novembra Padomes secinājumos Komisija tika aicināta izstrādāt „rīcības plānu turpmākām 2011. gadā veicamām darbībām, kas palīdzēs nodrošināt cieņu pret vecāka gadagājuma cilvēkiem, viņu veselības aizsardzību un dzīves kvalitāti”. Man prieks, ka nākamās prezidentūras, tostarp Ungārijas un Polijas prezidentūras, plāno virzīt šo darbu uz priekšu.

Komisija jau ir īstenojusi vairākas iniciatīvas, lai paātrinātu darbu, kas tiek veikts saistībā ar ilgtermiņa aprūpes pakalpojumu kvalitāti, vairotu zināšanas šajā jomā un veicinātu debates ES līmenī. Saistībā ar atvērto koordinācijas metodi sociālās aizsardzības jomā tā ilgstoši ir atbalstījusi darbu pie ilgtermiņa aprūpes nodrošināšanas.

2009. gada Kopīgais ziņojums par sociālo aizsardzību un sociālo iekļaušanu apliecināja, cik svarīgi ir risināt darbspēka trūkuma jautājumu ilgtermiņa aprūpes nozarē. Paraugprakses apzināšana un popularizēšana ir viens no mūsu galvenajiem mērķiem. Komisija var veicināt pārmaiņas un atbalstīt valstu centienus.

Patlaban tiek izstrādāts Komisijas dienestu darba dokuments par ilgtermiņa aprūpi saistībā ar centieniem veicināt aktīvu, veselīgu un cienīgu novecošanu, un ar Komisijas paziņojumu paredzēts nākt klajā 2011. gadā.

Vakar Komisija pieņēma priekšlikumu pasludināt 2012. gadu par Eiropas gadu aktīvām vecumdienām. Šis gads būs iespēja uzlabot informētību, apzināt un popularizēt labas prakses piemērus un it sevišķi mudināt politikas veidotājus un visu līmeņu ieinteresētās personas veicināt aktīvu novecošanu.

Mērķis ir aicināt šos dalībniekus īstenot konkrētas darbības un uzdevumus 2011. gadā, sagatavošanās gadā, lai 2012. gadā, kas būs Eiropas gads aktīvām vecumdienām, varētu gūt reālus panākumus.

Turpinājumā es runāšu konkrētāk par tiem aspektiem, kas attiecas uz cilvēkiem. Jūs pareizi norādījāt, ka daudzās dalībvalstīs lielāko daļu atbalsta un aprūpes atkarīgām personām nodrošina ģimene un draugi, un tā būs arī nākamajās desmitgadēs. Visās valstīs aprūpētāja pienākumus sievietes uzņemas biežāk nekā vīrieši. Ja neoficiālo aprūpētāju nozīme netiks pienācīgi atzīta un viņu ieguldījums netiks pienācīgi atbalstīts, tad var veidoties sociālās atstumtības risks.

Lai palīdzētu mainīt šo situāciju, dalībvalstis kopā ar ES iestādēm varētu apsvērt pasākumus, kuru mērķis būtu novērtēt un apstiprināt aprūpes prasmes, tostarp tās, kas iegūtas rūpējoties par atkarīgiem tuviniekiem un vadot mājsaimniecības. Galvenokārt šīs darbības veic sievietes.

Panāktais progress būs atkarīgs no daudzu ieinteresēto pušu centieniem. Komisija atzinīgi vērtē darbu, ko aprūpes jautājumu jomā ir veikušas Parlamenta interešu grupas, kas risina novecošanas jautājumus un aprūpētāju problēmas, un pilsoniskās sabiedrības organizācijas, piemēram, AGE un Eurocarers.

Komisija neplāno izveidot aktīvu vecumdienu novērošanas centru, bet viens no mērķiem, ko paredzēts īstenot Eiropas gadā aktīvām vecumdienām, ir savstarpēja mācīšanās, tostarp aktīvas novecošanas jomā. Šim nolūkam tiks izveidota īpaša tīmekļa vietne.

Vēlos pieminēt arī to, ka liela nozīme šajā sakarā ir Grundtvig programmai pieaugušo izglītības jomā, sabiedrības veselības aizsardzības programmai un 2011. gadam, kas būs Eiropas brīvprātīgā darba gads.

Lynne kundze, jūs pareizi uzsvērāt ētisko jautājumu nozīmību, piemēram, saistībā ar rīkojumiem neveikt reanimācijas pasākumus. Komisija atzīst, ka šis jautājums ir ļoti nozīmīgs (un es pilnībā piekrītu jūsu jautājumā minētajiem morālajiem aspektiem), tomēr reizēm mums ir jāpauž sava nostāja atbilstoši likuma burtam, un šajā gadījumā tas nozīmē teikt, ka šādi jautājumi ir ekskluzīvā dalībvalstu kompetencē un ka saskaņā ar Pamattiesību hartas noteikumiem mums nav tiesību iejaukties šajās dalībvalstu kompetences jomās.

Komisija ir īstenojusi vairākas iniciatīvas, tostarp vispārējo konferenci 2008. gada 17. martā, lai varētu zināšanas par sliktu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem un ES līmenī veicinātu debātes par iespējām to novērst.

2009. gadā Komisija īstenoja izmēģinājuma projektu, kura rezultātā tika izraudzīti divi projekti. Viena projekta mērķis, ir izpētīt, kā sliktu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem var pārraudzīt ar sabiedrības veselības aizsardzības un ilgtermiņa aprūpes sistēmu palīdzību. Otra projekta mērķis ir apzināt, kādas politikas pieejas un politikas sistēmas pastāv Eiropas Savienībā. Abus projektus sāka īstenot 2009. gada decembrī, un rezultāti tik paziņoti nākamā gada augustā.

Komisija arī turpina līdzfinansēt vairākas darbības, kas tiek īstenotas saskaņā ar *Daphne* programmu un sabiedrības veselības aizsardzības programmu.

Komisija aktīvi atbalsta darbu, kas Sociālās aizsardzības komitejā ir uzsākts saistībā ar brīvprātīgā darba kvalitātes standartiem sociālo pakalpojumu jomā. Šiem standartiem jābūt pietiekami elastīgiem, lai visās dalībvalstīs tos varētu piemērot valsts, reģionālajā un vietējā līmenī un dažādiem sociālajiem pakalpojumiem.

Liela nozare, kurā šos standartus varētu piemērot, ir ilgtermiņa aprūpe. Bet ilgtermiņa aprūpes nodrošināšana ikdienā nav viegls uzdevums, un rūgtā patiesība ir tāda, ka cilvēki, kas uzņemas grūtos aprūpes pienākumus, šo pienākumu dēļ bieži vien ir spiesti atteikties no algota darba vai samazināt darba stundu skaitu. Tas savukārt ietekmē viņu atbilstību darba tirgus vajadzībām, viņu ienākumus un tiesības uz pensiju nākotnē.

Mūsu ilgstošais darbs ar dalībvalstīm saistībā ar ģimenes un darba pienākumu apvienošanu ir atklājis, cik svarīgi ir pielāgot neoficiālo aprūpētāju darba apstākļus.

Izveidojot sociālos pakalpojumus, kas nodrošina tādas iespējas kā periodiska aprūpe un kopšanas atvaļinājums, un piešķirot īpašas tiesības neoficiālajiem aprūpētājiem sociālās nodrošināšanas sistēmās, jo īpaši saistībā ar tiesībām uz pensiju, mēs palīdzētu veicināt to, ka arvien vairāk cilvēku uzņemas neoficiāla aprūpētāja pienākumus, un pavērtu šiem cilvēkiem iespējas to darīt.

Kā jūs noprotat, nabadzība, aprūpes pieejamība un ilgmūžība var būt savstarpēji saistītas. Mēs analizējam šādas saiknes nesen publicētajā paziņojumā par nevienlīdzību veselības jomā. Iegūtie dati skaidri apliecina, ka atšķirības ienākumu apmērā un darba un dzīves apstākļos atspoguļojas vidējos veselības stāvokļa rādītājos.

Tomēr mēs tikai nesen esam sākuši strādāt pie tādām politikas stratēģijām, kas efektīvi pārrauj vai izmaina saiknes starp sociālo hierarhiju un veselības stāvokļu hierarhiju.

Tādēļ mēs aicinām uzlabot informētības līmeni, veikt pētījumus un izstrādāt inovatīvāku politiku. Mums ir jāveicina arī „veselība visās politikas jomās” pieeja, kas ir svarīga ikvienas veiksmīgas stratēģijas sastāvdaļa.

Csaba Sógor, *PPE grupas vārdā.* – (HU) Eiropas sabiedrības novecošanās ir būtisks izaicinājums ikvienai dalībvalstij. Mums jāpievērš arvien lielāka uzmanība rūpēm par vecāka gadagājuma iedzīvotājiem, kuru skaits turpina augt. Šādu cilvēku aprūpes tradīcijas un kultūra dažādos reģionos atšķiras — dienviņu dalībvalstīs vairākas paaudzes dzīvo kopā un šo problēmu atrisina ģimenes ietvaros, bet ziemeļu dalībvalstīs ierastāka ir institucionālā aprūpe.

Tomēr ekonomiskās situācijas un arvien lielākā vecāka gadagājuma cilvēku skaita dēļ institucionālās aprūpes izmaksas pieaug un arvien vairāk tiek pārbaudīta šīs sistēmas ilgtspēja. Centrālajā un Austrumeiropā noteikta veida institucionālo aprūpi ļoti bieži efektīvi īsteno nevalstiskās organizācijas un baznīcas. Tomēr šī joprojām ir reti sastopama prakse, un valsts neatbalsta šādu vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes sistēmas attīstības ceļu.

Apvienotajā Karalistē imigrantiem paredzēta mācību sistēma, kas nodrošināja apmācību vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes jomā, veiksmīgi atrisināja to sieviešu nodarbinātības problēmu, kas iepriekš bija bez darba. Šo praksi noteikti veiksmīgi var pārņemt arī citas dalībvalstis. Es atzinīgi vērtēju kolēģu *Pervenche Berès* un *Elizabeth Lynne* izstrādāto rezolūcijas priekšlikumu. Vēlos vērst uzmanību uz to šī dokumenta daļu, kurā Komisija tiek aicināta, pamatojoties uz dalībvalstu paraugpraksi un pieredzi, izstrādāt Zaļo grāmatu, lai nodrošinātu, ka katra dalībvalsts savu iespēju robežās var īstenot visatbilstošākos pasākumus, nepieļaujot iespēju slikti vai netaisnīgi izturēties pret vecāka gadagājuma cilvēkiem.

Kinga G6ncz, *S&D grupas vārdā.* – (HU) Dzīves ilguma pagarināšanās nav tikai lielisks sasniegums, tā ir arī iespēja. Mēs patiešām varam lepoties ar to, ka dzīves ilgums Eiropā pieaug, bet vienlaikus tas ir arī izaicinājums. Izaicinājums daļēji tāpēc, ka mēs nezinām, kā novecojošajai sabiedrībai nodrošināt iespēju pavadīt vecumdienas aktīvi. Mēs nezinām arī to, kādā mērā mēs spējam nodrošināt vecāka gadagājuma cilvēkiem iespēju aktīvi piedalīties sabiedrības dzīvē un nesastapties ar diskriminējošu attieksmi. Mēs apzināmies, ka šajā jomā ir daudz darāmā. Vai mēs spējam palielināt veselībā nodzīvoto gadu skaitu? Kādā mērā mēs spējam nodrošināt vecāka gadagājuma cilvēkiem ienākumu stabilitāti vai mūžizglītību?

Iespējams, ka Eiropas gads aktīvām vecumdienām palīdzēs pievērst vairāk uzmanības šim jautājumam. Bet noteikti pienāks laiks, kad vecāka gadagājuma cilvēkiem būs nepieciešami sociālie un veselības aprūpes pakalpojumi un kad viņi nespēs tik labi aizstāvēt savu viedokli, un tas palielina mūsu atbildību nodrošināt viņiem pieejamu kvalitatīvu pakalpojumiem. Īpaši svarīgi ir panākt, lai atbilstoši pakalpojumi ir pieejami tiem vecāka gadagājuma cilvēkiem, kuriem ir nelieli ienākumi, kas ir nabadzīgi un kuriem ir nepieciešama pastāvīga kopšana un aprūpe, neatkarīgi no tā, vai ir nepieciešama kopšana mājās vai arī viņi tiek aprūpēti iestādēs. Ir jāīsteno arī daži konkrēti uzdevumi, saistībā ar kuriem mēs lūdzam Komisijas palīdzību. Pirmām kārtām mums ir nepieciešami daži būtiski dati par to, kādas ir vajadzības, un par personām, kam ir nepieciešama aprūpe. Īpaša uzmanība ir jāpievērš visneaizsargātākajiem iedzīvotājiem, mums ir nepieciešami pārraudzīšanas mehānismi un paraugprakses apkopošana arī ir obligāta prasība.

Jean Lambert, *Verts/ALE grupas vārdā.* – Priekšsēdētājas kundze, es ļoti vēlētos pateikties *Lynne* kundzei par iespēju apspriest šo jautājumu šodienas debatēs, un es atzinīgi vērtēju lielu daļu no tā, ko teica komisāra kungs. Liela daļa no viņa teiktā dažos aspektos man šķita diezgan iedvesmojoša.

Jūs, protams, būsiet pamanījuši, ka vairāki no mūsu jautājumiem ir saistīti ar vecāka gadagājuma cilvēku neaizsargātības problēmu un mūsu stingro pārliecību, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt, lai šie cilvēki varētu justies droši to cilvēku rokās, kas viņus aprūpē.

Es saprotu jūsu nostāju attiecībā uz jautājumiem, kas ir dalībvalsts kompetencē, tomēr tiek īstenota atvērtā koordinācijas metode, kuras mērķis ir palīdzēt dalībvalstīm sadarboties jomās, kas, kaut arī nav Eiropas Savienības kompetencē, tomēr ir uzskatāmas par vispārēji nozīmīgām.

Manuprāt, daži no šiem jautājumiem, pat tādi, kas saistīti ar pamataprūpi, barošanu un tamlīdzīgi, ir ļoti svarīgi šajā kontekstā. Es vēlētos uzzināt arī to, kādus turpmākus pasākumus Komisija varētu veikt, lai pārliecinātu dalībvalstis par to, cik rentabla ir neoficiālo aprūpētāju atbalstīšana. Apvienotās Karalistes dati liecina, ka šādi mūsu ekonomikā tiek ietaupīti vairāki miljardi, jo aprūpi veic tuvi draugi vai radnieki, nevis valsts, un ka ieguldīšana tādos ieguldījumos kā aprūpētāju pabalsts un aprūpētāju atbalsta mehānismi

patiešām atmaksājas un ir daudz izdevīgāka par situāciju, kad cilvēki ir pilnībā nomocīti, izolēti un norūpējušies par savas fiziskās un garīgās veselības problēmām tāpēc, ka viņi stundām ilgi nodrošina aprūpi, nesaņemot nekādu atbalstu.

Mani interesē arī jūsu viedoklis par iespējām uzlabot aprūpētāju kvalifikāciju. Viens no šī jautājuma aspektiem, protams, ir ne tikai tas, ka šādu aprūpi parasti veic sievietes, bet arī tas, ka bieži vien tās ir sievietes migrantes, un tāpēc ir nepieciešami specifiski ieguldījumi. Mūsu rezolūcijā ir runāts arī par nepieciešamību pēc līgumiem, lai atrunātu vismaz minimālos ienākumus, minimālo algu. Es labprāt dzirdētu jūsu komentārus par šo jautājumu.

Dimitar Stoyanov (NI). – (BG) Paldies. Manai vecvecmāmiņai ir 69 gadi, un es ilgu laiku nodzīvoju kopā ar viņu. Tāpēc es no pieredzes zinu, ka vislabākais veids, kā varam parūpēties par vecāka gadagājuma cilvēkiem, ir nodrošināt, lai viņi, cik vien ilgi iespējams, spēj rūpēties par sevi paši. Tomēr pat tiem, kuriem ir laba garīgā un fiziskā veselība, vecuma dēļ to ir grūti izdarīt. Partija „Ataka” pievērsās šim jautājumam iepriekšējā parlamentārā termiņa laikā un darīs to arī turpmāk.

Vidējā pensija Bulgārijā ir tikai 100 eiro. 100 eiro mēnesī, cienījamie kolēģi. Pensionāriem par šiem līdzekļiem ir jānopērk medikamenti, jāsamaksā rēķini un pēdējā vietā parasti tiek atstāta pārtikas iegāde. Šāda situācija ir radusies tāpēc, ka pēdējās trīs valdības ir īstenojušas liela apmēra zādzību pret manu valsti. Šī zādzība tiek saukta par „masveida privatizāciju”. Jāpiemin arī tas, ka tā tika īstenota ar Eiropas iestāžu un Starptautiskā Valūtas fonda akceptu. Bulgārijai tika nozagti līdzekļi vairāku miljardu eiro vērtībā, tāpēc nav nekāds brīnums, ka manā valstī ir zemākās pensijas Eiropas Savienībā. Jums ir jāņem šī traģiskā situācija par piemēru, kad jūs domājat par to, kā mums ir jā rūpējas par vecāka gadagājuma cilvēkiem.

Thomas Mann (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, Komisija nupat pasludināja 2012. gadu par aktīvu vecumdienu gadu. Šādi rīkojoties, tā ir izpildījusi Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas lūgumu un to, kas tika pausts ziņojumā par paaudžu vienlīdzību. Apsveicu! Šīs svarīgā ziņa nāk īstajā laikā.

To cilvēku skaits, kuri vecumā pēc 80 gadiem ir veseli un spējīgi darboties, arvien pieaug. Paredzams, ka laikposmā no 2010. līdz 2030. gadam šis pieaugums būs 60 % apmērā. Jautājumā, ko uzdeva mūsu komiteja, mēs aicinām Komisiju izvērtēt pozitīvās un arī negatīvās ietekmes aspektus vecāka gadagājuma cilvēku aprūpes jomā un izdarīt secinājumus.

Mēs zinām, ka arvien vairāk ģimeņu nespēj vienas pašas tikt galā ar savu radnieku aprūpi. Ir vērojams aprūpes darbinieku trūkums. Tomēr nedrīkst samierināties ar to, ka prasmīgus un kompetentus darbiniekus aizstāj lēti darbinieki, kas īsā laikā ieguvuši nepieciešamās pamatzināšanas. Daudzās vietās šāda aprūpe ir vienīgā aprūpe, kādu ir iespējams saņemt.

Es kā referents demogrāfisko pārmaiņu un paaudžu vienlīdzības jautājumos esmu aicinājis dalībvalstis izveidot pārredzamas un ilgtspējīgas kontroles sistēmas. Ir jānodrošina, ka tiek aizsargāta to cilvēku cieņa, kuriem ir vajadzīga aprūpe. Mums ir nepieciešams ES mēroga rīcības kodekss, kurā būtu iekļautas obligātās prasības ilgtermiņa aprūpes pakalpojumu sniegšanai un šo pakalpojumu sniegšanas obligātie rezultāti. Cilvēkiem neatkarīgi no viņu ienākumiem, vecuma, sociālā stāvokļa vai veselības apdraudējuma ir jāsaņem kvalitatīva aprūpe par pieejamu cenu.

Vecāka gadagājuma cilvēki nav nasta. Viņu pieredze un dzīves laikā paveiktais ir veidojuši mūsu sabiedrību. Mēs nedrīkstam atstāt viņus vienus ar viņu problēmām. Izmantosim

laiku, kas atlicis līdz 2012. gadam, lai radītu daudzus priekšnoteikumus, kas ļautu politiķiem, plašsaziņas līdzekļiem un sabiedrībai intensīvi risināt aktīvas novecošanas jautājumu. Šajā ziņā tiem, ko šī problēma skārusi, ir jābūt galvenajiem noteicējiem. Mums visiem ir jāmaina attieksme par labu ilgtspējīgam aprūpes modelim, kas nemainīgi orientējas uz cilvēku, nevis uz izmaksām.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, kad mēs visi šajā zālē runājam par vecāka gadagājuma cilvēkiem, mēs, iespējams, piemirstam to, ka pēc kāda laika mēs varētu nonākt tādā pašā situācijā un sasniegt 80, 90 un pat 100 gadu vecumu. Vai mēs kādreiz esam padomājuši, kādu attieksmi mēs tad vēlētos saņemt? Šodienas vecāka gadagājuma cilvēki ir tie, kas deva mums dzīvību, viņi ir tie, kas veidoja mūsu kultūru un sociālo iekārtu, un viņi ir tie, ko mēs varam uzskatīt par savu „personisko īpašumu”.

Vecāka gadagājuma cilvēku ilgtermiņa aprūpe nav tikai ētisks un sociāls jautājums, tas ir arī ekonomisks jautājums, jo aprūpe, kas nepieciešama katram vecāka gadagājuma cilvēkam, nozīmē strādājošo ģimenes locekļu darba ražīguma samazināšanos. Tomēr, vienlaicīgi ieviešot aprūpes programmu, mēs pat varētu radīt darbavietas. Mums par visām šīm lietām ir jādomā, komisāra kungs, un jānostāda dalībvalstis uz pareizā ceļa.

Nobeigumā es vēlos pateikties tulkiem un tulkotājiem, kas nodrošina mums iespēju paust savu viedokli pat pēc pusnakts.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Nesen publicēti statistikas dati liecina, ka Eiropas Savienībā līdz 2050. gadam to cilvēku skaits, kas vecāki par 65 gadiem, varētu pieaugt par 70 %, bet to cilvēku skaits, kas vecāki par 80 gadiem — par 170 %.

Tas nozīmē, ka 2060. gadā ES 27 dalībvalstīs 30 % iedzīvotāju būs cilvēki, kas ir vecāki par 65 gadiem.

Eiropas Savienībai ir jāatrod risinājumi, kas ļautu apmierināt arvien lielāko pieprasījumu veselības aprūpes jomā, pielāgot veselības aprūpes sistēmas novecojošas populācijas vajadzībām un nodrošināt šo sistēmu dzīvotspēju arvien pieaugošā darbaspēka trūkuma apstākļos.

Komisijai, dalībvalstīm un jo īpaši vietējām iestādēm ir jāatrod risinājumi, kā nodrošināt, lai mājokļi, sabiedriskā transporta līdzekļi un pat tādas nozares kā tūrisms tiktu pielāgotas vecāka gadagājuma cilvēku īpašajām vajadzībām.

Es atzinīgi vērtēju to, ka ir pieņemti Eiropas noteikumi par pasažieru tiesībām, īpaši attiecībā uz personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, jo šajā kategorijā ietilpst arī daudzi vecāka gadagājuma cilvēki, kas ceļo ar kuģi, lidmašīnu vai vilcienu.

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Viens no izaicinājumiem, ar ko Eiropas sabiedrība patlaban saskaras, ir nepieciešamība risināt demogrāfisko pārmaiņu jautājumu, kas arvien vairāk ietekmē valsts budžetu. Manuprāt, šo problēmu varētu atrisināt, ieviešot progresīvas un ilgtspējīgas politikas stratēģijas, kas ir vērstas uz atbilstošas ilgtermiņa aprūpes nodrošināšanu, ievērojot paaudžu solidaritātes principu, kā arī uz vecuma diskriminācijas izskaušanu un pilnīgu sociālo iekļaušanu pat lielā vecumā.

Manuprāt, svarīgi ir arī tas, lai aprūpētājiem, kas rūpējas par veciem cilvēkiem, tiktu piešķirti konkrēti ar likumu noteikti pabalsti vai attiecīgā gadījumā finansiāla atlīdzība, tādējādi paužot solidaritāti un novērtējot viņu pašuzturēšanās centienus. Tieši tāpēc es vēlētos uzsvērt, ka liela nozīme ir paraugprakses un pieredzes apmaiņai starp dalībvalstīm šajā jomā.

Nobeigumā vēlos piebilst, ka es kā ārsts absolūti neatbalstu tā dēvētos rīkojumus neveikt reanimācijas pasākumus, ja tie tiek doti, pamatojoties uz lielu vecumu. Es uzskatu, ka šādi tiek rupji pārkāptas cilvēka pamattiesības uz dzīvi.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Autori Eiropas Komisijai uzdeva 10 jautājumus. Tomēr paaudžu solidaritāte tika pieminēta tikai vienā — otrajā jautājumā no beigām. Lai pilnībā izprastu problēmas būtību, es vēlētos uzdot vēl dažus jautājumus.

Pirms brīža mēs runājām par to, kā Eiropas Komisija var ietekmēt dalībvalstis. Kāpēc Eiropas Komisija neaicina dalībvalstis novērtēt aprūpi, ko nespējīgiem vecāka gadagājuma cilvēkiem nodrošina ģimenes locekļi? Kāpēc šādos gadījumos, kad kāds ģimenes loceklis rūpējas par savu tuvinieku, šim ģimenes loceklim netiek nodrošināta finansiāla atlīdzība, tiesības uz veselības aizsardzību un sociālo nodrošināšanu un tiesības atgriezties darbavietā pēc aprūpes perioda beigām līdzīgi kā sievietei pēc bērna kopšanas atvaļinājuma? Kāpēc vīrieši un sievietes, kas darbojas saskaņā ar paaudžu solidaritātes principu, mūsu sabiedrībā tiek diskriminēti?

Ja mēs pacenšos izskaust šo diskrimināciju ES, tad mums būtu daudz vairāk laimīgāku un apmierinātāku iedzīvotāju.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētājs kundze, šīs debātes notiek īstajā brīdī, jo esam saskārušies ar nopietnu problēmu. Vēlos pateikties *Lynne* kundzei par to, ka viņa pievērsa īpašu uzmanību to problēmu izklāstam, kas tā dēvētajā civilizētajā sabiedrībā vērojamas saistībā ar sliktu izturēšanos pret vecāka gadagājuma cilvēkiem. Arī Komisija šo jautājumu ļoti vispusīgi izklāstīja, raksturojot mērķus, problēmas un risinājumus.

Es uzskatu, ka mums šī situācija ir jāuzlūko kā iespēja — iespēja turpmāk ļaut cilvēkiem strādāt ilgāk par ierasto laikposmu un vecumu un jo īpaši iespēja ceļot un veicināt tūrisma laikā, kad šajā jomā ir mazāka aktivitāte. Nozīmīgs izaicinājums, protams, ir arī nepieciešamība nodrošināt, ka cilvēki, cik vien ilgi iespējams, tiek aprūpēti savās mājās un tikai pēc tam tiek nodoti aprūpei iestādēs. Taču finansiālie aspekti pagaidām vēl vispār nav ņemti vērā, un ir ļoti daudz jādara, ja mēs vēlamies panākt, ka vecāka gadagājuma cilvēki nākotnē tiek pienācīgi aprūpēti.

László Andor, *Komisijas loceklis.* – Priekšsēdētājas kundze, godātie deputāti, vispirms vēlos vēlreiz atkārtot to, kas tika teikts, sākot diskusiju par Eiropas daudzveidību.

ES veido 27 dalībvalstis, kurās ir dažādi sociālie un materiālie apstākļi, un šis ir galvenais iemesls, kāpēc Komisija patlaban izstrādā kvalitātes standartus, nevis kādu citu dokumentu, kam no likumdošanas viedokļa būtu lielāks spēks. Mēs uzskatām, ka šī ir pareizā koncepcija un to, cik tā būs efektīva, mēs raudzīsime kopā ar Parlamentu, ar kuru mēs šos jautājumus pēdējā laikā esam vairākkārt apsprieduši.

Viens no galvenajiem aspektiem, attiecībā uz kuru mēs, manuprāt, varam izdarīt būtiskus secinājumus, ir tas, kā ilgtermiņa aprūpe sasaistās ar mūsu darba kārtību nodarbinātības jomā, kā mēs saskatām reālas iespējas darbavietu radīšanai, bet mūsu uzdevums ir arī iekļaut šo jautājumu profesionālo prasmju darba kārtībā un noskaidrot, kā vēl mēs varam izvērst savus centienus apmācīt aprūpētājus un palielināt to aprūpētāju skaitu, kas var sniegt profesionālus pakalpojumus šajā jomā.

Atklāts patiešām paliek jautājums par to, cik lielā mērā mums šie pakalpojumi ir jāpadara oficiāli, jo, kā tika norādīts, liela daļa no šī darba ir neoficiālā aprūpe. To nodrošina vai var nodrošināt tuvinieki un ģimene. Neapšaubāmi, būtu ļoti grūti reglamentēt šos jautājumus,

noteikt standartus vai pieprasīt noteiktus apstākļus šajās ģimenēs vai šiem tuviniekiem. Turklāt, padarot šos pakalpojumus un šo darbu oficiālu, palielinātos izmaksas un rastos ar nodokļiem saistītas problēmas, un mēs diezgan viegli nonāktu citā strupceļā.

Tāpat vienkārša risinājuma nav, taču patiešām ir pārliecinošs iemesls ne tikai uzlabot to cilvēku apstākļus, kuriem šie pakalpojumi ir nepieciešami un kuri ir atkarīgi no ilgtermiņa aprūpes, bet arī atzīt tos, kuri šo darbu veic. Mēs noteikti varam apkopot un popularizēt paraugprakses, piemēram, ar atvērtās koordinācijas metodes palīdzību.

Šajā vēlajā stundā es varu teikt, ka jau pēc dažām stundām es Ljēžā, kur notiks konference par pensiju jautājumiem, tikšos ar dažiem ministriem no Beļģijas valdības. Tā būs laba iespēja darīt zināmu Parlamenta viedokli šajā jautājumā un sasaistīt to ar mūsu darbu pensiju jomā, jo šie jautājumi, protams, ir savstarpēji saistīti, un šo saistību nosaka gan sociālās nodrošināšanas programma kopumā, gan pienācīgu ienākumu nodrošināšana vecāka gadagājuma cilvēkiem.

Mums ir ilgtermiņa plāns, kā turpināt mūsu darbu pensiju jomā, īpašu uzmanību pievēršot centieniem demogrāfijas jautājumu risināšanā. Nākamās prezidentūras — Ungārijas un Polijas prezidentūra — šajā ziņā ir vienlīdz ieinteresētas, un patlaban mēs pētām, kā labāk organizēt darāmos darbus. Šim darbam sekos Eiropas gads aktīvām vecumdienām, kura uzdevums ir vērst uzmanību ne tikai uz nodarbinātības jautājumiem (un noteikti ne uz vienkāršu pensionēšanās vecuma palielināšanu), bet arī uz to, ka ir jādara vairāk, lai saglabātu veselību un dzīves kvalitātes uzlabošanas nolūkā pilnveidotu mūžizglītību, mūžizglītošanu, spējas un iestādes.

Būtībā šis ir tas pamats, uz kura balstoties mēs, manuprāt, varam turpināt savu darbu. Mums nāksies pārvarēt daudzus izaicinājumus, bet es uzskatu, ka uz ētiskajiem apsvērumiem balstītā apņemšanās, kuru mēs visi esam pauduši, palīdzēs gūt rezultātus.

Elizabeth Lynne, *autore*. – Priekšsēdētājas kundze, vēlos pateikties visiem, kas šodien runāja, un arī komisāra kungam par pausto viedokli. Šīs debātes bija ļoti vērtīgas. Cita starpā tajās izkristalizējās arī tas, ka ļoti svarīgi ir izstrādāt un ieviest rīcības kodeksu. Es aicināju to darīt jautājumā, uz kuru jāatbild mutiski, un rezolūcijā, un par to runāja arī *Thomas Mann* un vairāki citi deputāti.

Es jau iepriekš norādīju, ka nav runa par tiesību aktiem. Lieliskais piemērs par Bulgārijas pensionāriem, kuri iztiek ar 100 eiro mēnesī un kuriem ir jāmaksā par ilgtermiņa aprūpi, ir tikai viens no iemesliem, kāpēc mums šis rīcības kodekss ir nepieciešams. Šādi mums ir jācenšas nodrošināt, lai dalībvalstīs tiek izpildīti obligātie standarti.

To pašu var teikt par rīkojumiem neveikt reanimācijas asākumus. Es nesaku, ka visās dalībvalstīs ir jāievieš vienādi tiesību akti, bet ir nepieciešami kritēriji, lai iedzīvotāji varētu mēģināt sasniegt paraugprakses līmeni. Komisija šajā jomā var ļoti daudz darīt, palīdzot mums koordinēt labās prakses piemērus, kas iegūti no dažādām dalībvalstīm.

Vēlreiz pateicos jums, komisāra kungs, un pateicos arī tulkiem par to, ka jūs turpināt darbu pēc ierastā darba laika beigām, pēc pulksten 24.00.

Priekšsēdētāja. – Saskaņā ar Reglamenta 110. panta 2. punktu man ir iesniegts viens rezolūcijas priekšlikums ⁽²⁾.

(2) Sk. protokolu

Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks ceturtdien, 2010. gada 9. septembrī.

Arī es izsaku pateicību tulkiem.

19. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

20. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 00.25)